

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

TÒA THÁNH TÂY NINH

THÁNH NGÔN

SƯU TẬP

Toàn Tập [I – IV]

ẤT SỬU [1925] – TÂN HỢI [1971]

HIỂN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG

SƯU TẦM

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAL.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *Tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **HIỀN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 09/09/2012
Tâm Nguyên

THÁNH NGÔN

SƯU TẬP

TOÀN TẬP: I – IV

Mục Lục

THÁNH NGÔN SỬU TẬP I 41

1. THỨ BẢY, 8-8-1925 (ÂL 19-6-ẤT SỬU)..... 49
2. NGÀY 28-8-1925 (ÂL 10-7-ẤT SỬU). 50
3. ĐÊM 1-10-1925 (ÂL 14-8-ẤT SỬU)..... 52
4. NGÀY 16-12-1925 (ÂL 1-11-ẤT SỬU)..... 57
5. ĐÊM NOEL, 24-12-1925 (ÂL 9-11-ẤT SỬU). 60
6. NGÀY 31-12-1925 (ÂL 16-11-ẤT SỬU)..... 62
7. NGÀY 1-1-1926 (ÂL 17-11-ẤT SỬU)..... 63
8. NGÀY 2-1-1926 (ÂL 18-11-ẤT SỬU)..... 64
9. NGÀY 16-1-1926 (ÂL 3-12-ẤT SỬU)..... 65
10. NGÀY 27-1-1926 (ÂL 14-12-ẤT SỬU) 67
11. NGÀY 12-2-1926 (ÂL 30-12-ẤT SỬU). 68
12. NGÀY 9-3-1926 (ÂL 25-1-BÍNH DẦN)..... 72
13. NGÀY 13-3-1926 (ÂL 29-1-BÍNH DẦN).
Khai Đàn Huỳnh Văn Đáng 74
14. NGÀY 18-4-1926 (ÂL 7-3-BÍNH DẦN) 75
15. SÀI GÒN, ngày 22-4-1926 (ÂL 11-3-Bính Dần).
(Hộ Pháp chấp bút)..... 77
16. THÁNG 5 NĂM 1926 (ÂL THÁNG 4 BÍNH DẦN)..... 78
17. NGÀY 13-7-1926 (ÂL MỪNG 4-6-BÍNH DẦN)
(TẠI NHÀ ÔNG NGUYỄN NGỌC THƠ Ở TÂN ĐỊNH)..... 79
18. NGÀY 3-8-1926 (ÂL 25-6-BÍNH DẦN)
(ĐÀN TÂN ĐỊNH, tại nhà Ngài Nguyễn Ngọc Thơ). 80
19. NGÀY 4-8-1926 (ÂL 26-6-BÍNH DẦN)
ĐÀN TÂN ĐỊNH (TẠI NHÀ NGÀI NGUYỄN NGỌC THƠ)... 82

20.	NGÀY 6-8-1926 (ÂL 28-6-BÍNH DẦN). (NGÀI NGUYỄN NGỌC THƠ CHẤP BÚT)	83
21.	TÂN ĐỊNH , ngày 13-8-1926 (âl 6-7-Bính Dần)	85
22.	SÀI GÒN , Thứ bảy, 14-8-1926 (âl 7-7-Bính Dần)	89
23.	VẠN PHƯỚC TỰ (HỐC MÔN) , 22-8-1926 (âl 15-7-B. Dần) ...	90
24.	NGÀY 23-8-1926 (ÂL 16-7-BÍNH DẦN).	92
25.	CHÚA NHỰT , 5-9-1926 (âl 29-7-Bính Dần) Thiền Lâm Tự, Gò Kén, Tây Ninh.....	94
26.	SÀI GÒN , ngày 12-9-1926 (âl 6-8-Bính Dần). Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn Pháp Quân	97
27.	NGÀY 17-9-1926 (ÂL 11-8-BÍNH DẦN).	100
28.	THỨ SÁU , 22-9-1926 (âl 16-8-Bính Dần)	103
29.	THỨ HAI , 27-9-1926 (âl 21-8-Bính Dần)	104
30.	NGÀY 1-10-1926 (ÂL 25-8-BÍNH DẦN)	106
31.	NGÀY 13-10-1926 (ÂL 7-9-BÍNH DẦN).	108
32.	SÀI GÒN , ngày 30-10-1926 (âl 24-9-Bính Dần)	110
33.	THỨ BA , 16-11-1926 (âl 12-10-Bính Dần).....	111
34.	THỨ TƯ , 17-11-1926 (âl 13-10-Bính Dần) (Trước Đại lễ Khai Đạo 2 ngày, nối tiếp Bài 33)	114
35.	THỨ HAI , 6-12-1926 (âl 2-11-Bính Dần)	116
36.	TÂN ĐỊNH , ngày 9-12-1926 (âl 5-11-Bính Dần).....	117
37.	NGÀY 9-12-1926 (ÂL 5-11-BÍNH DẦN)	118
38.	THỨ BẢY , 11-12-1926 (âl 7-11-Bính Dần)	119
39.	THỨ HAI , 14-12-1926 (âl 10-11-Bính Dần).....	121
40.	THỨ BẢY , 18-12-1926 (âl 14-11-Bính Dần)	123
41.	THỨ BẢY , 25-12-1926 (âl 21-11-Bính Dần)	124
42.	THỨ HAI , 27-12-1926 (âl 23-11-Bính Dần).....	125
43.	THỨ TƯ , ngày 29-12-1926 (âl 25-11-Bính Dần)	127
44.	CHÙA PHƯỚC HỘ , năm 1926 (Bính Dần).....	128

45. NĂM 1926 (BÍNH DẪN).	129
46. NĂM 1926 (BÍNH DẪN).	131
47. NĂM 1926 (BÍNH DẪN).	133
48. CHÚA NHẬT, 2-1-1927 (ÂL 29-11-Bính Dần).	135
49. THỨ BA, 4-1-1927 (ÂL 1-12-Bính Dần).	136
50. THỨ NĂM, 6-1-1927 (ÂL 3-12-Bính Dần) Vinh Nguyên Tự (Cần Giuộc).	137
51. THỨ BẢY, 15-1-1927 (ÂL 12-12-Bính Dần).	140
52. NGÀY 15-1-1927 (ÂL 12-12-BÍNH DẪN)	143
53. CHÚA NHẬT, 16-1-1927 (ÂL 13-12-Bính Dần).	145
54. THỨ HAI, 17-1-1927 (ÂL 14-12-Bính Dần).	147
55. THỨ HAI, 17-1-1927 (ÂL 14-12-Bính Dần).	148
56. THỨ BẢY, 22-1-1927 (ÂL 19-12-Bính Dần).	149
57. THỨ NĂM, 26-1-1927 (ÂL 23-12-Bính Dần). (Giờ Tý đêm nay là Lễ đưa chư Thánh triều Thiên)	150
58. THỨ HAI, 31-1-1927 (ÂL 28-12-Bính Dần).	151
59. THỨ BA, 8-2-1927 (ÂL 7-1-Đinh Mão).	152
60. THỨ TƯ, 9-2-1927 (ÂL 8-1-Đinh Mão).	153
61. NGÀY 19-2-1927 (ÂL 18-1-ĐINH MÃO). CHÙA GÒ KÉN.	155
62. NGÀY 21-2-1927 (ÂL 20-1-ĐINH MÃO). CHÙA GÒ KÉN.	158
63. NGÀY 24-2-1927 (ÂL 23-1-ĐINH MÃO).	160
64. NGÀY 25-2-1927 (ÂL 24-1-ĐINH MÃO).	161
65. NGÀY 26-2-1927 (ÂL 25-1-ĐINH MÃO).	162
66. NGÀY 28-2-1927 (ÂL 27-1-ĐINH MÃO). CHÙA GÒ KÉN.	164
67. NGÀY 28-2-1927 (ÂL 27-1-ĐINH MÃO)	166
68. NGÀY 1-3-1927 (ÂL 28-1-ĐINH MÃO).	167

-
69. NGÀY 6-3-1927 (ÁL 3-2-ĐÌNH MÃO),
Đàn tại Vũng Liêm,
nhà của Nữ Giáo Sư Hương Hồ (Huỳnh Ngọc Hồ)..... 169
70. NGÀY 8-3-1927 (ÁL 5-2-ĐÌNH MÃO)..... 170
71. NGÀY 8-3-1927 (ÁL 5-2-ĐÌNH MÃO)..... 172
72. NGÀY 10-3-1927 (ÁL 7-2-ĐÌNH MÃO).
PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP, tại Đàn Phú
Nhuận..... 173
73. NGÀY 10-5-1927 (ÁL 10-4-ĐÌNH MÃO)..... 174
74. NGÀY 10-5-1927 (ÁL 10-4-ĐÌNH MÃO).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM..... 175
75. NGÀY 17-6-1927 (ÁL 18-5-ĐÌNH MÃO)..... 177
76. THUỘC NHIÊU, 19-6-1927 (ál 20-5-Đình Mão)..... 179
77. LONG THÀNH, 29-7-1927 (ál 1-7-Đình Mão) 181
78. BÀ RỊA, ngày 13-11-1927 (ál 19-10-Đình Mão)..... 183
79. CHỢ LỚN, ngày 14-12-1927 (ál 21-11-Đình Mão)..... 185
80. NĂM 1927 (ÁL NĂM ĐÌNH MÃO)..... 187
81. KIM BIÊN, ngày 5-1-1928 (ál 13-12-Đình Mão)..... 190
82. NGÀY 7-1-1928 (ÁL 15-12-ĐÌNH MÃO). 192
83. NGÀY 7-1-1928 (ÁL 15-12-ĐÌNH MÃO)
ĐÀN CHỢ LỚN TẠI NHÀ NGÀI THƯỢNG TRUNG NHỰT.. 194
84. CHỢ LỚN, ngày 27-1-1928 (ál 5-1-Mậu Thìn) 199
85. GIỒNG LÔNG, 20-2-1928 (ál 29-1-Mậu Thìn). 201
86. TÒA THÁNH, 27-2-1928 (ál 7-2-Mậu Thìn).
Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm..... 203
87. THÁNG 4 -1928 (ÁL THÁNG 3 -MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM..... 205
88. NGÀY 4-5-1928 (ÁL 15-3-MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM..... 208
89. CHỢ LỚN, ngày 23-5-1928 (ál 5-4-Mậu Thìn)..... 210
-

90.	<i>TÒA THÁNH, 24-5-1928 (ÂL 6-4-MẬU THÌN).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm.....	213
91.	<i>TÒA THÁNH, tháng 5-1928 (ÂL tháng 4-MẬU THÌN).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm.....	214
92.	<i>BÀ RI, ngày 6-7-1928 (ÂL 19-5-MẬU THÌN).</i>	217
93.	<i>THÁNG 8 -1928 (ÂL THÁNG 7-MẬU THÌN).</i> <i>PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP</i>	221
94.	<i>THÁNG 11-1928 (ÂL 10-MẬU THÌN).</i> <i>PHÒ LOAN: KHAI PHÁP - TIẾP PHÁP</i>	223
95.	<i>NGÀY 30-11-1928 (ÂL 19-10-MẬU THÌN).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO PHÁP.</i> <i>(NGÀY BẢO ĐẠO CA MINH CHƯƠNG ĐĂNG TIÊN).</i>	226
96.	<i>NGÀY 20-1-1929 (ÂL 10-12-MẬU THÌN).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP- THƯỢNG PHẨM</i>	228
97.	<i>NGÀY 22-2-1929 (ÂL 13-1-KỶ TỴ).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM.</i>	230
98.	<i>NGÀY 2-3-1929 (ÂL 21-1-KỶ TỴ).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM</i>	231
99.	<i>NGÀY 3-3-1929 (ÂL 22-1-KỶ TỴ).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM.</i>	233
100.	<i>NGÀY 9-3-1929 (ÂL 28-1-KỶ TỴ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i> <i>PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP.</i>	235
101.	<i>NGÀY 9-3-1929 (ÂL 28-1-KỶ TỴ).</i>	237
102.	<i>NGÀY 9-3-1929 (ÂL 28-1-KỶ TỴ).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM</i> <i>(THÁNH HUẤN GIÁNG HÒA ĐÔI BÊN: HTĐ & CTĐ) ...</i>	239
103.	<i>NGÀY 24-3-1929 (ÂL 14-2-KỶ TỴ).</i> <i>BÀI GIẢNG CHỮ HÒA TRONG LÝ NHẠC CỦA ĐỨC CHÍ</i> <i>TÔN</i>	245

104.	<i>TÒA THÁNH, 17-4-1929 (âl 8-3-Kỷ Tỵ), giờ Tý</i> Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Pháp.....	247
105.	<i>NGÀY 18-4-1929 (ÂL 9-3-Kỷ Tỵ).</i>	248
106.	<i>NGÀY 6-5-1929 (ÂL 27-3-Kỷ Tỵ).</i> <i>PHÒ LOAN: THƯỢNG SANH - BẢO VĂN PQ</i>	249
107.	<i>NGÀY 8-5-1929 (ÂL 29-3-Kỷ Tỵ).</i> <i>PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP.</i>	250
108.	<i>NGÀY 21-6-1929 (ÂL 15-5-Kỷ Tỵ).</i>	251
109.	<i>NGÀY 2-11-1929 (ÂL 2-10-Kỷ Tỵ).</i>	254
110.	<i>THẢO XÁ HC, ngày 7-11-1929 (âl 7-10-Kỷ Tỵ).</i> Phò loan: Nguơn Ngọc - Huệ Chương Hầu bút: Nam Đình.....	256
111.	<i>NGÀY 15-11-1929 (ÂL 15-10-Kỷ Tỵ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i>	259
112.	<i>SÀI GÒN, ngày 16-11-1929 (âl 16-10-Kỷ Tỵ).</i>	261
113.	<i>THẢO XÁ HC, ngày 1-12-1929 (âl 1-11-Kỷ Tỵ).</i> Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ.....	264
114.	<i>NGÀY 14-12-1929 (ÂL 14-11-Kỷ Tỵ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i>	268
115.	<i>NĂM 1929 (ÂL NĂM KỶ TỴ).</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ</i>	272
116.	<i>NGÀY 11-1-1930 (ÂL 12-12-Kỷ Tỵ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i> <i>PHÒ LOAN: THƯỢNG SANH - BẢO VĂN PQ.</i>	275
117.	<i>NGÀY 13-2-1930 (ÂL 15-1-CANH NGỌ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i>	281
118.	<i>NGÀY 13-3-1930 (ÂL 14-2-CANH NGỌ).</i>	283
119.	<i>NGÀY 13-4-1930 (ÂL 15-3-CANH NGỌ).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ.</i>	285
120.	<i>NGÀY 5-8-1930 (ÂL 11-6N-CANH NGỌ)</i>	

	<i>PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP.</i>	286
121.	<i>NGÀY 11-11-1930 (ÂL 21-9-CANH NGO).</i>	287
122.	<i>ĐÊM 20-11-1930 (ÂL 1-10-CANH NGO).</i> <i>THẢO XÁ HIẾN CUNG.</i> <i>PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ.</i> <i>HẦU BÚT: PHẠM VĂN NGO.</i>	292
123.	<i>TÒA THÁNH, 21-11-1930 (ÂL 2-10-Canh Ngo).</i>	294
124.	<i>TÒA THÁNH, 22-11-1930 (ÂL 3-10-Canh Ngo).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ) Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngo.....	297
125.	<i>TÒA THÁNH, 18-1-1931 (ÂL 30-11-Canh Ngo).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ).....	299
126.	<i>TÒA THÁNH, 20-2-1931 (ÂL 4-1-Tân Mùi).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ) Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngo.....	301
127.	<i>TÒA THÁNH, 21-2-1931 (ÂL 5-1-Tân Mùi), giờ Tý</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ).....	302
128.	<i>TÒA THÁNH, 25-2-1931 (ÂL 9-1-Tân Mùi).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ) Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngo	305
129.	<i>TÒA THÁNH, 13-3-1931 (ÂL 25-1-Tân Mùi).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ) Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngo	310
130.	<i>NGÀY 18-4-1931 (ÂL 1-3-TÂN MÙI), giờ Tý.</i> Thảo Xá Hiến Cung, (Làm tuần 2 năm cho Đức Cao Thượng Phẩm).....	312
131.	<i>NGÀY 18-4-1931 (ÂL 1-3-TÂN MÙI), 8 giờ sáng</i> Phò loan: Cao Quỳnh Đức - Nguyễn Văn Thân	315
132.	<i>TÒA THÁNH, ngày 13-7-1931 (ÂL 28-5-Tân Mùi).</i> Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ).	318
133.	<i>NGÀY 28-8-1931 (ÂL 15-7-TÂN MÙI).</i>	320

-
134. NGÀY 26-9-1931 (ÂL 15-8-TÂN MÙI).
 THẢO XÁ HIỀN CUNG.
 PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ..... 323
135. NGÀY 23-12-1931 (ÂL 15-11-TÂN MÙI).
 THẢO XÁ HIỀN CUNG.
 PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ..... 325
136. NGÀY 14-7-1932 (ÂL 11-6-NHÂM THÂN).
 PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO. 328
137. NGÀY 15-9-1932 (ÂL 15-8-NHÂM THÂN).
 THẢO XÁ HIỀN CUNG..... 330
138. NGÀY 31-10-1932 (ÂL 3-10-NHÂM THÂN).
 PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO.
 HẦU BÚT: SĨ TÀI PHẠM VĂN NGỌ..... 333
139. NGÀY 27-11-1932 (ÂL 30-10-NHÂM THÂN)..... 338
140. NGÀY 6-2-1933 (ÂL 12-1-QUÍ DẬU), 21 giờ. 343
141. TÒA THÁNH, 21-3-1933 (ÂL 26-2-QUÍ DẬU).
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.
 Hầu đàn: Đức Quyền Giáo Tông,
 Giáo Sư Ngọc Trọng Thanh, Giáo Hữu Thượng Trí
 Thanh
 Hầu bút: Sĩ Tài Võ Thành Quốc. 345
142. NGÀY 5-10-1933 (ÂL 16-8-QUÍ DẬU)..... 347
143. PHẠM NGHIỆP, 7-11-1933 (ÂL 20-9-QUÍ DẬU).
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo..... 348
144. PHẠM NGHIỆP, 8-11-1933 (ÂL 21-9-QUÍ DẬU).
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo..... 350
145. NGÀY 5-12-1933 (ÂL 18-10-QUÍ DẬU). 352
146. TÒA THÁNH, 14-1-1934 (ÂL 29-11-QUÍ DẬU).
 Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ.
 Hầu đàn: Đức Hộ Pháp, các Thời Quân,
 3 Chánh Phối Sư: Thượng Tương Thanh, Ngọc Trang
 Thanh, Thái Thơ Thanh. 354
-

147. *TÒA THÁNH TN, 25-2-1934 (ÂL 12-1-Giáp Tuất).*
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.
 Hiện diện: Đức Q. Giáo Tông, Tiếp Đạo, vài Chức sắc
 cao cấp khác 357
148. *GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-3-1934 (ÂL 29-1-G. Tuất).*
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.
 (6 vị Đạo hữu Phạm Môn ở tù mới về vào hầu) 359
149. *NGÀY 19-7-1934 (ÂL 8-6-GLÁP TUẤT).*
PHÒ LOAN: KHAI PHÁP - TIẾP PHÁP..... 361
150. *NGÀY 8-8-1934 (ÂL 28-6-GLÁP TUẤT)..... 363*
151. *TÒA THÁNH, ngày 25-8-1934 (ÂL 16-7-Giáp Tuất)*
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo. 367
152. *NGÀY 30-8-1934 (ÂL 21-7-GLÁP TUẤT)..... 369*
153. *PHẠM NGHIỆP, 11-9-1934 (ÂL 3-8-Giáp Tuất).*
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.
 Hiện diện: Q. Giáo Tông, Giáo Sư Thượng Chử Thanh ... 371
154. *NGÀY 12-10-1934 (ÂL 5-9-GLÁP TUẤT).*
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP THẾ. 373
155. *NGÀY 2-12-1934 (ÂL 26-10-GLÁP TUẤT).*
**(ĐỨC QUYỀN GLÁO TÔNG ĐĂNG TIỀN NGÀY 13-10-
 GLÁP TUẤT THÌ 13 NGÀY SAU, Ngài giảng cơ cho bài này). .. 375**

 THÁNH NGÔN SƯ TẬP II 377

156. *TÒA THÁNH, ngày 10-1-Ất Hợi (dl 13-2-1935)*
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.
 Hầu đàn: HTĐ: Bảo Thế, Khai Pháp, Khai Đạo, Khai
 Thế, Tiếp Thế, Bảo Cô Quân. CTĐ: Chánh Phối Sư và
 Chức sắc Thiên phong nam nữ. 379
157. *TÒA THÁNH, ngày 15-2-Ất Hợi (dl 19-3-1935)*
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo 381
158. *PHẠM NGHIỆP, ngày 16-2-Ất Hợi (dl 20-3-1935)*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo	383
159. PHẠM NGHIỆP , ngày 11-4-Ất Hợi (dl 13-5-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	386
160. NGÀY 29-5-ẤT HỢI (DL 29-6-1935) ,	
Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.....	387
161. PHẠM NGHIỆP , ngày 30-7-Ất Hợi (dl 28-8-1935)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.....	391
162. PHẠM NGHIỆP , ngày 1-8-Ất Hợi (dl 29-8-1935).....	393
163. GLÁO TÔNG ĐƯỜNG , ngày 4-8-Ất Hợi (dl 1-9-1935)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	395
164. GLÁO TÔNG ĐƯỜNG , 14-8-Ất Hợi (dl 11-9-1935).....	405
165. GLÁO TÔNG ĐƯỜNG , 15-8-Ất Hợi (dl 12-9-1935)	407
166. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN , 20-8-Ất Hợi (dl 17-9-1935).....	411
167. THÁNH THẤT KIM BIÊN , 22-8-Ất Hợi (dl 19-9-1935)	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo	412
168. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN , 24-8-Ất Hợi (dl 21-9-1935).	
Lúc 23 giờ.....	414
169. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN , 25-8-Ất Hợi (dl 22-9-1935).	
Lúc 20 giờ.....	417
170. HÔTEL SIEMRÉAP , 27-8-Ất Hợi (dl 24-9-1935).	
Lúc 4 giờ sáng	418
171. PHẠM NGHIỆP , ngày 28-8-Ất Hợi (dl 25-9-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.....	423
172. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN , 29-8-Ất Hợi (dl 26-9-1935)	
Lúc 7 giờ 20.....	427
173. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN , 1-9-Ất Hợi (dl 28-9-1935).	
Phò tiểu ngọc cơ: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. (21 giờ 30).....	429
174. GLÁO TÔNG ĐƯỜNG , 16-10-Ất Hợi (dl 11-11-1935).	
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	432
175. HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 17-10-Ất Hợi (dl 12-11-1935).	

	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	436
176.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 18-10-Ất Hợi (dl 13-11-1935).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	439
177.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 2-12-Ất Hợi (dl 27-12-1935).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	441
178.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 3-12-Ất Hợi (dl 28-12-1935).....	443
179.	PHẠM NGHIỆP , ngày 28-12-Ất Hợi (dl 22-1-1936).....	446
180.	ĐÊM MÙNG 1-GIÊNG-BÍNH TÝ (DL 24-1-1936)	449
181.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , ngày 16-1-Bính Tý (dl 8-2-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ 30.....	450
182.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , ngày 3-5-Bính Tý (dl 21-6-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	460
183.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , ngày 4-5-Bính Tý (dl 22-6-1936)	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	462
184.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , ngày 6-5-Bính Tý (dl 24-6-1936)	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	469
185.	THÁNH THẤT CHỢ LỚN , 7-6-Bính Tý (dl 24-7-1936).	
	Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.	473
186.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 10-6-Bính Tý (dl 27-7-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	474
187.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 11-6-Bính Tý (dl 28-7-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	475
188.	HỘ PHÁP ĐƯỜNG , 13-6-Bính Tý (dl 30-7-1936)	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	477
189.	TÒA THÁNH , ngày 2-7-Bính Tý (dl 18-8-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế. Lúc 9 giờ 30.....	479
190.	NHÀ SĨ TÀI LỢI Ở PNOMPENH , 10-7-B. Tý (dl 25-8-1936)	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.....	480
191.	PNOMPENH , ngày 13-7-Bính Tý (dl 29-8-1936).	
	Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	484

-
192. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG**, ngày 15-8-Bính Tý (dl 30-9-1936)
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ..... 487
193. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, ngày 10-9-Bính Tý (dl 24-10-1936)
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế..... 491
194. **BÁO AN TỬ**, ngày 15-10-Bính Tý (dl 28-11-1936).
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 493
195. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, 17-10-Bính Tý (dl 30-11-1936).
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 495
196. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG**, 21-10-Bính Tý (dl 4-12-1936).
 Phò loan: Sĩ Tài Hiển – Sĩ Tài Kiệt.
 Hầu đàn: Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh, Thượng
 Chất Thanh..... 499
197. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, ngày 17-11-Bính Tý (dl 30-12-1936)
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo
 Hầu đàn: Khai Pháp, Phong Chí.
 Hầu bút: Đỗ Quang Hiến..... 502
198. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, 9-1-Đinh Sửu (dl 19-2-1937).
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo..... 504
199. **SÀI GÒN**, ngày 24-1-Đinh Sửu (dl 6-3-1937).
 Phò loan: Báo Pháp – Nguyễn Trung Ngôn..... 506
200. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, le 23-7-1937 (16e jour du 6e mois de
l'année Đinh Sửu)
 Médiuims: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.
 Présents à la séance: Giáo Sư Thượng Chử Thanh et
 quelques dignitaires de la Mission Étrangère..... 508
201. **BÁO AN TỬ**, ngày 15-10-Đinh Sửu (dl 17-11-1937)
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.
 Hầu bút: Sĩ Tài Hiển.
 Hầu đàn: Hội Thánh nam nữ..... 512
202. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, 17-10-Đinh Sửu (dl 19-11-1937).
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.
 Hầu bút: Sĩ Tài Hiển.
-

	Hầu đàn: Khai Pháp và cả anh em Phước Thiện.....	514
203.	<i>NĂM ĐÌNH SỬU (1937)</i>	517
204.	<i>NGÀY 3-6-MẬU DẦN (DL 30-6-1938)</i>	520
205.	<i>THÁNH THẤT CHỢ LỚN, 25-7-M. Dần (dl 20-8-1938)</i> Phò loan: Sĩ Tài Hội – Sĩ Tài Kiệt	524
206.	<i>TÒA THÁNH, ngày 22-10-Mậu Dần (dl 13-12-1938)</i> Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	526
207.	<i>HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 23-10-Mậu Dần (dl 14-12-1938)</i> Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.....	529
208.	<i>BÁO ẤN TỬ, ngày 9-1-Kỷ Mão (dl 27-2-1939)</i>	536
209.	<i>NGÀY 15 THÁNG 8 NĂM NHÂM NGỌ (DL 24-9-1942)</i> , Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.....	538
210.	<i>NGÀY 9 THÁNG GIÊNG NĂM GIÁP THÂN (DL 2-2-1944)</i> ..	542
211.	<i>NĂM GIÁP THÂN (1944)</i> , Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.....	544
212.	<i>BÁO ẤN TỬ, ngày 4-5-Ất Dậu (dl 13-6-1945)</i> . Phò loan: Thượng Sanh – Tiếp Đạo Hầu đàn: Chức sắc HTĐ và CTĐ.....	547
213.	<i>THẢO XÁ H. CUNG, đêm 6-5-Ất Dậu (dl 15-6-1945)</i> Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Văn Pháp Quân.	550
214.	<i>NGÀY 21-2-BÍNH TUẤT (DL 24-3-1946)</i>	553
215.	<i>NGÀY</i>	555

 THÁNH NGÔN SƯU TẬP III..... 577

216.	<i>SÀI GÒN, ngày 29-7-Bính Tuất (dl 25-8-1946)</i> . Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.....	581
217.	<i>TÒA THÁNH, ngày 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946)</i> . Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Văn PQ. Tỷ thời. Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngo.....	583

-
218. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 15-8-Đình Tuất (dl 10-9-1946).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo. 587
219. **TÒA THÁNH - 9-1-ĐÌNH HỘI (DL 31-1-1947), Tỷ Thời** 588
220. **BÁO AN TỬ, ngày 2-2-Đình Hợi (dl 22-2-1947).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp. - Lúc 1 giờ khuya.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, Phối Sư Hương Nhiều, &
 Chức sắc Phước Thiện, Chức sắc Pháp Chánh. 591
221. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 3-2-Đình Hợi (dl 23-2-1947)** 593
222. **BÁO AN TỬ, ngày 17-6-Đình Hợi (dl 3-8-1947).**
 Phò loan: Khai Đạo - Thừa Sử Lợi.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Pháp, Thừa Sử Hải, Truyền
 Trạng Trấn và Đạo hữu nam nữ..... 594
223. **VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI, ngày 20-6-Đình Hợi**
(dl 6-8-1947).
 Phò loan: Khai Đạo - Khai Pháp. 596
224. **BÁO AN TỬ, ngày 2-8-Đình Hợi (dl 16-9-1947).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.
 Hầu đàn: Chức sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện nam nữ. ... 598
225. **ĐÊM 15-8-ĐÌNH HỘI (DL 29-9-1947),**
 Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ..... 601
226. **BÁO AN TỬ, ngày 26-8-Đình Hợi (dl 10-10-1947).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp. 605
227. **VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI,**
 ngày 26-8-Đình Hợi (dl 10-10-1947)..... 606
228. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 15-9-Đình Hợi (dl 28-10-1947)**
 Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Giáo Hữu Đến.
 Hầu đàn: Chức sắc Cửu Trùng Đài nam nữ..... 608
229. **VĂN PHÒNG HTĐ, 6-10-Đình Hợi (dl 18-11-1947).**
 Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Thừa Sử Lợi
 Chứng đàn: Bảo Thế, Khai Pháp..... 611
230. **VĂN PHÒNG HTĐ, 18-10-Đình Hợi (dl 30-11-1947).**
 Phò loan: Thừa Sử Hợi - Truyền Trạng Trấn..... 613
-

231. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 1-11-Đinh Hợi (dl 12-12-1947)**
 Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Giáo Hữu Đền.
 Hầu đàn: Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, GS Thượng
 Tước Thanh, GS Ngọc Non Thanh, GH Thái Bộ Thanh,
 LS Thượng Tý Thanh, Truyền Trạng Võ Văn Nhơn. 615
232. **BÁO ÁN TỬ, ngày 12-12-Đinh Hợi (dl 22-1-1948).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo. Lúc 1 giờ..... 620
233. **VĂN PHÒNG HTĐ, 19-12-Đinh Hợi (dl 29-1-1948).**
 Phò loan: Khai Đạo - Truyền Trạng Trấn. 622
234. **BÁO ÁN TỬ, ngày 15-2-Mậu Tý (dl 25-3-1948).**
 Phò loan: Khai Đạo - Truyền Trạng Trấn.
 Hầu đàn: Đức Hộ Pháp, Khai Pháp, chư Chức sắc HTĐ
 và các chiến sĩ hải ngoại. 624
235. **CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp
 Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện và
 chư Đạo hữu lưỡng phái. 626
236. **BÁO ÁN TỬ, ngày 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).**
 Phò loan: Thừa Sứ Kiết - Truyền Trạng Trấn..... 629
237. **NGÀY 21-3-MẬU TÝ (DL 29-4-1948),**
 Phò loan: Tiếp Đạo - Thái Đền Thanh..... 631
238. **CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 7-4-Mậu Tý (dl 15-5-1948)**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.
 Hầu đàn: Chư Chức sắc và Chức việc nam nữ..... 633
239. **CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 22-4-Mậu Tý (dl 30-5-1948)**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.
 Hầu đàn: Chư Chức sắc, Chức việc và Đạo hữu..... 635
240. **VĂN PHÒNG HTĐ, 14-5-Mậu Tý (dl 20-6-1948).**
 Phò loan: Thừa Sứ Lợi - Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ... 638
241. **VĂN PHÒNG HTĐ, 16-6-Mậu Tý (dl 22-7-1948).**
 Phò loan: Thừa Sứ Kiết - Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ
 Hầu đàn: Thừa Sứ Lợi, Truyền Trạng Ngọ, Sĩ Tài Phước .. 640

242. **VĂN PHÒNG HTĐ, đêm 14-8-Mậu Tý (dl 16-9-1948)**
 Phò loan: Thượng Sanh - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Pháp và các Chức sắc HTĐ..... 642
243. **ĐÀN TẠI TƯ GIA CỦA BẢO SANH QUÂN,**
 đêm 18-8-Mậu Tý (dl 20-9-1948).
 Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ. 644
244. **VĂN PHÒNG HTĐ, đêm 24-8-Mậu Tý (dl 26-9-1948)..... 646**
245. **BÁO ÁN TỬ, đêm 7-11-Mậu Tý (dl 7-12-1948).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp. 648
246. **VĂN PHÒNG ĐƯỜNG NHƠN, đêm 18-1-Kỷ Sửu (dl 16-2-1949).**
 Phò loan: Truyền Trọng Phước - Luật Sư Hoa.
 Hầu đàn: Thái Tu Thanh, Thái Khí Thanh..... 651
247. **BÁO ÁN TỬ, ngày 19-7-Kỷ Sửu (dl 13-8-1949).**
 Phò loan: Thừa Sứ Kiết - Tr. Trọng Trấn. Hồi 20 giờ 30. ... 653
248. **BÁO ÁN TỬ, ngày 25-7-Kỷ Sửu (dl 19-8-1949).**
 Phò loan: Thừa Sứ Kiết - Truyền Trọng Trấn. Hồi 21 giờ... 655
249. **NGÀY 26-7 NHUẬN-KỶ SỬU (DL 18-9-1949)..... 659**
250. **NGÀY 26-7 NHUẬN-KỶ SỬU (DL 18-9-1949),**
 Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh. 660
251. **BÁO ÁN TỬ, đêm 15-8-Kỷ Sửu (dl 6-10-1949).**
 Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo. 663
252. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 17-9-Kỷ Sửu (dl 7-11-1949).**
 Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh. Hồi 21g 30. 666
253. **VĂN PHÒNG PHƯỚC THIÊN,**
 đêm 8-10-Kỷ Sửu (dl 27-11-1949). Lúc 21 giờ.
 Phò loan: Truyền Trọng Trấn - GS Thái Đền Thanh. 668
254. **NGÀY 9-10-KỶ SỬU (DL 28-11-1949)..... 671**
255. **NGÀY 22-12-KỶ SỬU (DL 8-2-1950), Lúc 21 giờ.**
 Phò loan: Thừa Sứ Hối - GS Thái Đền Thanh.
 Hầu đàn: Bảo Sanh Quân, CPS Thái Tu Th, PS Thượng

- Vinh Thanh, PS Thượng Trí Th, GS Thái Hào Thanh. 673
256. **TÒA THÁNH, dàn đêm 3-4-Canh Dần (dl 19-5-1950)**
 Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh
 Hầu bút: Truyền Trọng Ngo.
 Hầu đàn: GS Thái Hào Thanh, GH Thượng Tý Thanh,
 LS Hương Nguyệt, Chánh Trị Sự Trần Văn Anh..... 677
257. **TRUNG TÔNG ĐẠO, 1-7-Canh Dần (dl 14-8-1950).**
 Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.
 Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ và CTĐ..... 679
258. **ĐÊM 2-7-CANH DẦN (DL 15-8-1950),**
 Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.
 Hầu đàn: Thừa Sứ Hải, Luật Sự Ảnh, Đồi, Khỏe, Truyền
 Trọng Phước, Giáo Sư Ngoạn, và Chức sắc HTNG. 681
259. **ĐÊM 25-9-CANH DẦN (DL 4-11-1950)..... 685**
260. **VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 27-9-Canh Dần (dl 6-11-1950).**
 Phò loan: Thừa Sứ Hải - Luật Sự Nhung. 688
261. **BÁO AN TỬ, đêm 1-10-Canh Dần (dl 10-11-1950)**
 Phò loan: Luật Sự Nhung -Luật Sự Khoe. Lúc 21 giờ.
 Chứng đàn: Ngài Khai Đạo, Tiếp Đạo, Tiếp Pháp.
 Hầu đàn: Luật Sự Khen và Đồi, chư Chức sắc Phước
 Thiện và Đạo hữu nam nữ. 691
262. **BÁO AN TỬ, đêm 9-10-Canh Dần (dl 18-11-1950)**
 Phò loan: Luật Sự Nhung -Luật Sự Hưởng,
 Hầu đàn: Nữ CPS Hương Hiếu và Chức sắc nữ phái..... 696
263. **ĐÊM MÙNG 10-10-CANH DẦN (DL 19-11-1950),**
 Phò loan: Thừa Sứ Hội - GS Thái Đển Thanh.
 Hầu đàn: GS Thượng Trí Thanh, GS Thượng Tước Thanh 702
264. **ĐÊM 15-10-CANH DẦN (DL 24-11-1950)..... 706**
265. **TRUNG TÔNG ĐẠO, 18-10-Canh Dần (dl 27-11-1950)**
 Phò loan: Luật Sự Nhung và Khoe.
 Hầu đàn: Giáo Sư Thái Hào Thanh, chư vị Lễ Sanh và

	Đạo hữu nơi Trung Tông Đạo.	713
266.	ĐÊM 22-10-CANH DẦN (DL 1-12-1950)	718
267.	ĐẺN THỜ PHẬT MÃU QUI THIỆN, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).	
	Phò loan: Luật Sự Nhung và Hưởng,	
	Hầu bút: Luật Sự Khoe.	
	Hầu đàn: Thân nhân của ông Cố Đốc Trường Qui Thiện và toàn đạo nam nữ nơi Qui Thiện.....	723
268.	ĐÊM 4-11-CANH DẦN (DL 12-12-1950),	
	Phò loan: Luật Sự Hưởng và Nhung.	730
269.	ĐÊM 4-11-CANH DẦN (DL 12-12-1950),	
	Phò loan: Luật Sự Nhung và Hưởng.	733
270.	ĐÊM 5-11-CANH DẦN (DL 13-12-1950).	734
271.	ĐÊM 9-11-CANH DẦN (DL 17-12-1950),	
	Phò loan: Luật Sự Nhung và Hưởng.	
	Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư Hương Hiếu, chư vị Giáo Hữu và Lễ Sanh nam nữ.	737
272.	ĐÊM MÙNG 9-11-CANH DẦN (DL 17-12-1950),	
	Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.	
	Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư, chư Giáo Hữu và Lễ Sanh... 741	
273.	ĐÊM 12-11-CANH DẦN (DL 20-12-1950). LÚC 21 GIỜ,	
	Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.	
	Hầu đàn: Ba Chánh Phối Sư, PS Thg Trí, PS Thg Tước. ... 744	
274.	ĐÊM 14-11-CANH DẦN (DL 22-12-1950),	
	Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.	
	Hầu đàn: Thượng Dự Thanh, Thượng Túy Thanh..... 747	
275.	TRÍ HUỆ CUNG, đêm 25-12-Canh Dần (dl 1-2-1951)	
	Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.	
	Hầu bút: Thừa Sứ Lợi..... 749	
276.	TRÍ HUỆ CUNG, đêm 7-1-Tân Mão (dl 12-2-1951)	
	Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.	751
277.	VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 15-1-Tân Mão (dl	

	20-2-1951).	
	Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.	754
278.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 20-1-Tân Mão (dl 25-2-1951).	
	Phò loan: Luật Sự Nhung - Minh Liêm.	757
279.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 21-1-Tân Mão (dl 26-2-1951).	
	Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.	761
280.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 4-2-Tân Mão (dl 11-3-1951).	
	Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.	762
281.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 7-2-Tân Mão (dl 14-3-1951).	
	Phò loan: Luật Sự Nhung - Minh Lương.	765
282.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 30-3-Tân Mão (dl 5-5-1951).	
	Phò loan: Giáo Hữu Thượng Khai Thanh - Minh Liêm.	768
283.	BÁO ÁN TỬ , đêm 1-10-Tân Mão (dl 30-10-1951).	
	Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Luật Sự Nhung.	
	Hầu đàn: Hội Thánh Phước Thiện.	774
284.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 7-11-Tân Mão (dl 5-12-1951).	
	Phò loan: Luật Sự Nhung - Chí Thiện Mậu.	778
285.	ĐÊM MỪNG 7-11-TÂN MÃO (DL 5-12-1951) ,	
	Phò loan: Thừa Sứ Hội - Luật Sự Nhung.	782
286.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 7-1-Nhâm Thìn (dl 3-2-1952).	
	Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.	786
287.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 24-2-Nhâm Thìn (dl 19-3-1952)	
	Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.	788
288.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 12-7-Nhâm Thìn (dl 31-8-1952)	
	Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.	794
289.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 14-8-Nhâm Thìn (dl 2-10-1952)	
	Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Lương.	797
290.	THANH TRƯỚC ĐÀN , 1-9-Nhâm Thìn (dl 19-10-1952)	
	Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.	800
291.	ĐÊM 16-1-QUÍ TỶ (DL 1-3-1953) ,	
	Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.	

- Hầu đàn: CPS Thượng Sáng Thanh và Ngọc Non Thanh
PS Thượng Trí, Thượng Tước, Thượng Vinh Thanh, và
các Chức sắc nam nữ..... 802
292. **ĐÊM MỪNG 8-5-Quý Tỵ (DL 18-6-1953),**
Phò loan: Thừa Sứ Phước - Chí Thiện Mậu..... 805
293. **ĐẾN THÁNH, 13-10-Quý Tỵ (dl 19-11-1953). Giờ Tý.**
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo..... 808
294. **THANH TRƯỚC ĐÀN, 29-11-Quý Tỵ (dl 3-1-1954).**
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Trí Đoạt..... 810
295. **ĐẾN THÁNH, ngày 1-12-Quý Tỵ (dl 5-1-1954).**
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo..... 813
296. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-12-Quý Tỵ (dl 7-1-1954).**
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo..... 815
297. **ĐÀN CƠ NGÀY 12-1-GLÁP NGỌ (DL 14-2-1954),**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp..... 818
298. **BỘ PHÁP CHÁNH, 23-1-Giáp Ngọ (dl 25-2-1954).**
Phò loan: Giám Đạo Hội - Luật Sự Nhung..... 819
299. **BỘ PHÁP CHÁNH, 26-1-Giáp Ngọ (dl 28-2-1954).**
Phò loan: Sĩ Tải Ảnh - Luật Sự Nhung..... 820
300. **BỘ PHÁP CHÁNH, 30-1-Giáp Ngọ (dl 4-3-1954).**
Phò loan: Giám Đạo Hội - Luật Sự Nhung.
Chứng đàn: Tiếp Pháp, Bảo Đạo..... 822
301. **ĐÊM 2-2-GLÁP NGỌ (DL 6-3-1954). LÚC 22 GIỜ 30..... 825**
302. **THANH TRƯỚC ĐÀN, 2-3-Giáp Ngọ (dl 4-4-1954).**
Phò loan: Giám Đạo Hội - Giáo Sư Thái Đến Thanh..... 830
303. **NGÀY 12-3-GLÁP NGỌ (DL 14-4-1954).**
PHÒ LOAN: THƯỢNG SANH - BẢO PHÁP..... 832
304. **ĐÊM 17-1-ẤT MÙI (DL 9-2-1955)..... 833**
305. **VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 18-1-Ất Mùi (dl 10-2-1955). Lúc 21 giờ.**
Phò loan: Luật Sự Nhung - Lễ Sanh Ngọc Ngưu Thanh.

- Hầu đàn: Bảo Văn PQ, GS Thái Hào Thanh, GS Ngọc
 Ngọc Thanh, GS Hương Hương..... 837
306. **ĐÊM 20-1-ẤT MÙI (DL 12-2-1955)**.840
307. **VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 19-2-Ất Mùi (dl 12-3-1955)**. 844
308. **NGÀY 6-3 NHUẬN-ẤT MÙI (DL 27-4-1955)**,
 Phò loan: Khai Đạo - Tiếp Đạo. 847
309. **NGÀY 1-4-ẤT MÙI (DL 22-5-1955)**,
 Đàn của Bảo Sanh Quân yêu cầu,
 Thượng Sanh và Bảo Pháp chấp cơ..... 850
310. **VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 17-8-Ất Mùi (dl 2-10-1955)**.
 Phò loan: Đề Nhạc Hương - Đề Nhạc Mãn..... 851
311. **VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 18-8-Ất Mùi (dl 3-10-1955)**.
 Phò loan: Đề Nhạc Hương - Đề Nhạc Mãn 854
312. **NGÀY 24-8-ẤT MÙI (DL 9-10-1955)**,
 Về việc soạn quyển “Luân Hồi Quả Báo”
 do Bảo Pháp và Khai Đạo thủ cơ..... 857
313. **ĐÊM 17-10-ẤT MÙI (DL 30-11-1955)**.....859
314. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-12-Ất Mùi (dl 16-1-1956)**. 861
315. **VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 19-12-Ất Mùi (dl 31-1-1956)**.....863
316. **T. THẤT KIM BIÊN, 19-1-Bính Thân (dl 1-3-1956)**.
 Phò loan: Bảo Đạo - Giám Đạo Lợi. Lúc 22 giờ..... 865
317. **KIM BIÊN, đêm 25-2-Bính Thân (dl 5-4-1956)**.
 Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Tý thời. 867
318. **BÁO AN ĐƯỜNG KB, 3-3-Bính Thân (dl 13-4-1956)**
 Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Hợi thời.
 Chứng đàn: Hộ Pháp, Bảo Đạo..... 869
319. **KỶ NIỆM CUỘC DU HÀNH VIẾNG ANGKOR WAT, từ
 ngày 6-3-Bính Thân (dl 16-4-1956) đến ngày 11-3-Bính Thân
 (dl 21-4-1956)**.
 Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. 872
320. **TH. THẤT BATTAMBANG, 10-3-B. Thân (dl 20-4-1956)**

- Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Tỷ thời. 879
321. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN ĐÊM 13-3-BÍNH THÂN (DL 23-4-1956). HỢI THỜI.**
PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO - SĨ TÀI KHỎE.....880
322. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 15-3-Bính Thân (dl 26-4-1956). HỢI THỜI..... 884**
323. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 28-3-Bính Thân (dl 8-5-1956)..... 886**
324. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). HỢI THỜI.**
 Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo..... 888
325. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Tỷ thời.**
 Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo..... 893
326. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 17-9-Bính Thân (dl 20-10-1956). Tỷ thời.**
 Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao. 897
327. **BÁO ÁN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 8-2-Đinh Dậu (dl 9-3-1957). HỢI THỜI.**
 Phò loan: Sĩ Tài Cao - Sĩ Tài Khỏe..... 902
328. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG), đêm 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).**
 Phò loan: Hồ Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao. 908
329. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG), đêm 13-4-Kỷ Hợi (dl 20-5-1959). Lúc 22 giờ.**
 Phò loan: Sĩ Tài Trấn - Sĩ Tài Cao..... 913
330. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG), đêm 10-12-Quý Mão (dl 24-1-1964). Lúc 21 giờ 40. 918**
331. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG), đêm 12-9-Ất Tỵ (dl 6-10-1965).**
 Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao. 921
332. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG),**

dêm 10-4-Đình Mùi (dl 18-5-1967). 923

 THÁNH NGÔN SƯ TẬP IV 939

333. **SÀI GÒN, dêm 12-1-Đình Dậu (dl 11-2-1957)**. 943
334. **ĐÀN TẠI NHÀ HIỂN THẾ (SÀI GÒN), dêm 11-2-Đình Dậu (dl 12-3-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Đạo. 945
335. **ĐÀN TẠI NHÀ BẢO SANH QUÁN, dêm 19-2-Đình Dậu (dl 20-3-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. 946
336. **ĐÀN TẠI NHÀ BẢO SANH QUÁN, dêm 7-3-Đình Dậu (dl 6-4-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. 947
337. **ĐÀN TẠI CÂY QUÉO (NHÀ NGÀI BẢO PHÁP), dêm 2-4-Đình Dậu (dl 1-5-1957)**.
Phò loan: Bảo Pháp - Khai Đạo. 948
338. **ĐẾN THÁNH, dêm 26-4-Đình Dậu (dl 25-5-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 21 giờ. 950
339. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-5-Đình Dậu (dl 22-6-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Đạo. Lúc 20 giờ.
Hầu đàn: Chúc sắc nữ phái. 953
340. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 16-6-Đình Dậu (dl 13-7-1957)**.
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ. 955
341. **ĐÊM MỪNG 7-8-ĐÌNH DẬU (DL 31-8-1957)**,
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 21 giờ.
Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng Đài nam nữ. . . 957
342. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 29-9-Đình Dậu (dl 20-11-1957)**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.
Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện nam nữ. 959
343. **ĐẾN THÁNH, dêm 17-10-Đình Dậu (dl 8-12-1957)**

- Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ 45.
Hầu đàn: Chức sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và
Phước Thiện nam nữ..... 962
344. **ĐỀN THÁNH, đêm 21-2-Mậu Tuất (dl 9-4-1958).**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.
Hầu đàn: Chức sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và
Phước Thiện nam nữ..... 967
345. **ĐỀN THÁNH, đêm 24-2-Mậu Tuất (dl 12-4-1958).**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ. -; Hầu
bút: Sĩ Tài Hiếu.
Hầu đàn: Chức sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và
Phước Thiện nam nữ..... 969
346. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-5-Mậu Tuất (dl 11-7-1958)**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Hồi 19 giờ.
Hầu đàn: Tả Phan Quân, 2 vị Sĩ Tài. 971
347. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-6-Mậu Tuất (dl 19-7-1958).**
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ..... 972
348. **VP. TRUNG T. ĐẠO, 3-9-M. Tuất (dl 15-10-1958). 20giờ**
(Ngài Bảo Văn Pháp Quân đau nặng, sắp qui liễu)..... 974
349. **VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 12-9-Mậu Tuất (dl
24-10-1958). Lúc 20 giờ.**
Phò loan: Giáo Hữu Hương Cường - Huệ Chương. 976
350. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 26-11-Mậu Tuất (dl 5-1-1959).**
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Hồi 19 giờ 30.
Hầu đàn: Hai vị Sĩ Tài. 979
351. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 13-12-Mậu Tuất (dl 21-2-1959)**
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ.
Hầu đàn: Tả Phan Quân và hai vị Sĩ Tài. 981
352. **ĐỀN THÁNH, đêm 10-2-Canh Tý (dl 7-3-1960).**
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.; Hầu bút: Sĩ Tài
Hiếu.
Hầu đàn: Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng Đài nam nữ... 983

-
353. **NỮ ĐÁU SƯ ĐƯỜNG, 21-6-Canh Tỷ (dl 14-7-1960)**
 Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.
 Hầu đàn: Bà CPS Hương Hiếu, GS Hương Tiểu, GS
 Hương Tương, GS Hương Hay, 4 Nữ Giáo Hữu, chư vị
 Lễ Sanh Bình Định và tại NĐSD. 985
354. **NỮ ĐÁU SƯ ĐƯỜNG, 16-8-Canh Tỷ (dl 6-10-1960)**
 Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ.
 Hầu đàn: Bà CPS Hương Hiếu, GS Hương Tiểu, GS
 Hương Tương, GS Hương Hay, 4 Nữ Giáo Hữu, chư vị
 Lễ Sanh Bình Định và tại NĐSD. 987
355. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH,**
 đàn cơ đêm mừng 5-12-Tân Sửu (dl 10-1-1962).
 Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.
 Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, CTĐ và Phước Thiện nam nữ. . 989
356. **NGÀY 14-4-NHÂM DẦN (DL 17-5-1962). LÚC 20GIỜ 45. ... 991**
357. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH,**
 đàn cơ đêm mừng 9-1-Quý Mão (dl 2-2-1963).
 Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.
 Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, CTĐ và Phước Thiện nam nữ. . 994
358. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-7-Quý Mão (dl 22-8-1963).**
 Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ 30. 997
359. **SÀI GÒN, đêm 29-1-Giáp Thìn (dl 12-3-1964). 999**
360. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 2-2-Giáp Thìn (dl 15-3-1964).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, toàn thể Chúc sắc HTĐ. ... 1000
361. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-3-Giáp Thìn (dl 15-4-1964).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ 20.
 Hầu đàn: Chư vị Thời Quân HTĐ, ba vị Chánh Phối Sư,
 Bà Nữ Chánh Phối Sư, chư vị Chúc sắc CTĐ, PT, Chúc
 việc và Đạo hữu nam nữ. 1002
362. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 9-4-Giáp Thìn (dl 20-5-1964).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ 15. 1004
-

-
363. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 10-4-Giáp Thìn (dl 21-5-1964).**
 Phò loan: Hiến Đạo - Khai Đạo. Lúc 21 giờ 50.1005
364. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 15-4-Giáp Thìn (dl 26-5-1964).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ 35.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.1007
365. **ĐÀN CƠ NGÀY 17-4-GLÁP THÌN (DL 28-5-1964),**
 Phò loan: Phối Sư Thượng Tuy Thanh - Lê Văn Thoại 1010
366. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 2-12-Giáp Thìn (dl 4-1-1965).**
 Phò loan: Giám Đạo Hội - Thừa Sử Kiết. Lúc 20 giờ 40.
 Hầu đàn: Bảo Thế, chư Chức sắc HTĐ. 1014
367. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 6-2-Ất Tỵ (dl 8-3-1965).**
 Phò loan: Cài Trạng Hội - Giám Đạo Kiết.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Tả Phan Quân, Truyền Trạng Hiếu và Quốc..... 1016
368. **ĐÊM MÙNG 2-3-Ất Tỵ (DL 3-4-1965),**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 40.
 Chứng đàn: Đức Thượng Sanh, Bảo Thế.
 Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ nam nữ.1020
369. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 4-3-Ất Tỵ (dl 5-4-1965).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.
 Chứng đàn: Đức Thượng Sanh, Bảo Thế.
 Hầu đàn: Chức sắc HTĐ, Tả Phan Quân.....1022
370. **THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO ÁN ĐƯỜNG),**
 đêm 17-3-Ất Tỵ (dl 18-4-1965). Lúc 20 giờ.
 Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao.
 Hầu đàn: Chức sắc nam nữ Trấn Đạo Kim Biên.1024
371. **BÁO ÁN TỬ, đêm 15-8-Ất Tỵ (dl 10-9-1965).**
 Phò loan: Thượng Sanh - Hiến Pháp.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Hiến Thế, Khai đạo, Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện nam nữ..... 1027
-

-
372. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 11-10-Ất Tỵ (dl 3-11-1965)**
 Phò loan: Thượng Sanh - Hiến Pháp. Lúc 21 giờ.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Hiến Thế, Khai Đạo, Chúc sắc HTĐ.
 Hầu bút: Sĩ Tải Lê Minh Khuyên..... 1030
373. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 15-10-Ất Tỵ (dl 7-11-1965).**
Hồi 21 giờ.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế và Chúc sắc HTĐ,
 CTĐ và PT nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Võ Thành Quốc..... 1032
374. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-10-Ất Tỵ (dl 17-11-1965).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 30.
 Hầu đàn: Bảo Thế, Hiến Thế, Đầu Sư, chư Chúc sắc
 HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.
 Hầu bút: Sĩ Tải Lê Minh Khuyên..... 1039
375. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 12-11-Ất Tỵ (dl 4-12-1965).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 40.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, chư Chúc sắc HTĐ,
 CTĐ và PT nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1043
376. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 16-11-Ất Tỵ (dl 8-12-1965).**
Lúc 21 giờ 10.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Thế, Đầu Sư, chư
 Chúc sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1046
377. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 10-12-Ất Tỵ (dl 1-1-1966)..... 1050**
378. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 19-6-Bính Ngọ (dl 5-8-1966).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 30.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đầu Sư,
 chư Chúc sắc HTĐ, CTĐ và Phạm Môn nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1051
379. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 9-7-Bính Ngọ (dl 24-8-1966).**
-

-
- Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1056
380. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG**, 10-12-Bính Ngọ (dl 20-1-1967)
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.
Hầu đàn: Thượng Sanh, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Phạm Môn nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1058
381. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 11-12-Bính Ngọ (dl 21-1-1967). *Hồi 21 giờ.*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo
Hầu đàn: Thượng Sanh, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Đạo hữu nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1061
382. **BẢO AN TỬ**, đêm 15-8-Đinh Mùi (dl 18-9-1967).
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, và các Đạo hữu nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1063
383. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG**, 24-10-Đinh Mùi (dl 2-11-1967)
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 20.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Nữ Chánh Phối Sư, chư Chức sắc Hiệp Thiên Đài
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên..... 1064
384. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 20-10-Mậu Thân (dl 9-12-1968). *Hồi 21 giờ.*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Đầu Sư, Hội Thánh HTĐ, CTĐ, Phước Thiện nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh. 1066
385. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG**, đêm 4-7-Kỷ Dậu (dl 16-8-1969)
-

- Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 45.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ nam nữ.....1075
386. **BẢO AN TỬ**, *đêm 15-8-Kỷ Dậu (dl 26-9-1969)*.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 21 giờ 45.
 Hầu đàn: Đức Thượng Sanh, Hiến Đạo, Bảo Sanh Quân, Đầu Sư, Nữ Đầu Sư Hương Hiếu, chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và PT nam nữ.....1079
387. **GLÁO TỔNG ĐƯỜNG**, *14-10-Kỷ Dậu (dl 23-12-1969)*
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.....1080
388. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, *đêm 24-3-Canh Tuất (dl 29-4-1970)*. Hồi 21 giờ 35.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Thượng Sanh, Đầu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, và PT nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.1082
389. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, *đêm 27-3-Tân Hợi (dl 22-4-1971)*. Hồi 20 giờ 20.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Nam Đầu Sư, Nữ Đầu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, chư Chức việc và Đạo hữu nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.1084

 CÁC BÀI THÁNH NGÔN
CẦU ĐƯỢC SAU NGÀY ĐỨC THƯỢNG SANH
ĐĂNG TIÊN.....1087

390. **GLÁO TỔNG ĐƯỜNG**, *đêm 4-5-Tân Hợi (dl 27-5-1971)*
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 30.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, chư Chức sắc HTĐ.

-
- Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.....1087
391. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm mừng 6-5-Tân Hợi (dl 29-5-1971).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 5.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.1089
392. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 23-9-Tân Hợi (dl 10-11-1971).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.....1092
393. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 26-9-Tân Hợi (dl 13-11-1971)**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 19 giờ 50.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, chư Chức sắc HTĐ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.....1097
394. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-10-Tân Hợi (dl 20-11-1971).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 15.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, chư Chức sắc HTĐ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.....1099
395. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 15-11-Tân Hợi (dl 1-1-1972). Hồi 20 giờ.**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ.
 Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh. 1100
396. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 11-1-Nhâm Tý (dl 25-2-1972).**
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 35.
 Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo.
 Hầu bút: Thừa Sư Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh..... 1109
397. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 25-6-Nhâm Tý (dl 4-8-**
-

- 1972). *Hồi 20 giờ 15*.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hâu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Chức việc, Đạo hữu nam nữ.
 Hâu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh..... 1111
398. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 17-10-Nhâm Tý (dl 22-11-1972)**.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 30.
 Hâu đàn: Bảo Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Đạo hữu nam nữ.
 Hâu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh..... 1118
399. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 22-11-Nhâm Tý (dl 27-12-1972)**
 Phò loan: Chương Ấn Nguyễn Văn Hợi - Cải Trạng Kiệt
 Hâu đàn: Bảo Đạo, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.
 Hâu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên. 1120
400. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm mừng 1-12-Nhâm Tý (dl 4-1-1973). Hồi 20 giờ**.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hâu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.
 Hâu bút: Thừa Sứ Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh..... 1121
401. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 16-4-Quý Sửu (dl 18-5-1973). Hồi 20 giờ 15**.
 Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
 Hâu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, Chức việc và Đạo hữu nam nữ.
 Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh..... 1126
402. **GLÁO TÔNG ĐƯỜNG, 7-5-Giáp Dần (dl 26-6-1974)**.

-
- Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, chư Chức sắc HTĐ.
Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên. 1134
403. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 29-5-Giáp Dần (dl 18-7-1974). Hối 20 giờ 20.**
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, Chức việc và Đạo hữu nam nữ.
Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Sư Thượng Tám Thanh. 1137
404. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 18-3-Ất Mão (dl 29-4-1975). Hối 19 giờ.**
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ. 1140
405. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 15-11-Ất Mão (dl 17-12-1975). Hối 20 giờ.**
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo
Hầu đàn: Bảo Đạo, Ngọc Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.
Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Sư Thượng Tám Thanh. 1141
406. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 23-12-Ất Mão (dl 23-1-1976). Hối 19 giờ 10.**
Phò loan: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn Văn Hợi -
Chưởng Ấn Nguyễn Văn Kiệt.
Hầu đàn: Bảo Đạo, Khai Đạo, Thượng Đầu Sư, Ngọc Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.
Chép bút: Giám Đạo Lê Minh Khuyên, Sĩ Tải Nguyễn Thanh Hùng. 1145
407. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 20-2-Bính Thìn (dl 20-3-1976). Hối 15 giờ 20.**
Phò loan: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn Văn Hợi -
Chưởng Ấn Nguyễn Văn Kiệt.
-

Hầu đàn: Bảo Đạo, Ngọc Đầu Sư, Quyển Nữ Chánh Phối Sư, chư Chức sắc HTĐ. Chép bút: Sĩ Tài Nguyễn Thanh Hùng.....	1147
408. CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH , <i>dêm 1-3-Bính Thìn (dl 31-3-1976)</i> . <i>Hồi 1 giờ 50</i> . Phò loan: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Hợi - Chương Ấn Kiết. Hầu đàn: Bảo Đạo, Thượng Đầu Sư, Ngọc Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ. Chép bút: Giám Đạo Lê Minh Khuyên, Sĩ Tài Nguyễn Thanh Hùng.....	1150

GIỚI THIỆU

Để giúp chư Đạo Hữu, Đạo tâm tiện lợi, dễ dàng trong việc tìm tòi học hỏi giáo lý, hay tham khảo, đối chiếu các dữ kiện có tính cách lịch sử Đạo từ những ngày sơ khai, chúng tôi mạo muội tổng kết-tập các quyển **Thánh Giáo Sưu Tập: I – IV** của **HT. Nguyễn Văn Hồng** làm thành quyển sách: **Thánh Giáo Sưu Tập – Toàn Tập** này.

Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với **HT. Nguyễn Văn Hồng**, người có hoài bảo cao quý, đã bỏ rất nhiều tâm huyết, dày công sưu tập những bài Thánh Ngôn giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý; sử liệu vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Các bài Thánh Ngôn trong tập sách này căn cứ vào nguồn tài liệu phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**, nên rất có thể, có nhiều sơ sót, khiếm khuyết mà chúng tôi không thể nào kiểm chứng được vì thiếu tài liệu gốc; nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem phát hiện được những sơ sót, sai lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng, hay bài bổ túc cho những khiếm khuyết, xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,
California, 09/09/2012

Tâm Nguyên

THÀNH NGÔN
SƯU TẬP
QUYỂN I
ẤT SỬ (1925) — KỶ TỰ (1934)

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

- CTP Đức Cao Thượng Phẩm.
ĐCT Đức Chí Tôn.
DTKM Đức Diêu Trì Kim Mẫu.
LTB Đức Lý Thái Bạch.
QÂ Đức Quan Âm Bồ Tát.
QT Đức Quan Thánh.

Các năm

- AS Ất Sửu.
BD Bính Dần.
CN Canh Ngọ.
ĐM Đinh Mão.
GT Giáp Tuất.
KT Kỷ Tỵ.
MT Mậu Thìn.
NT Nhâm Thân.
QD Quý Dậu.
TM Tân Mùi.

NHỮNG CHỮ VIẾT TẮT

ở cuối mỗi bài Thánh Ngôn

- ĐS. I. 5 Đạo Sử I trang 5 của Bà Nữ Đầu Sư
Hương Hiếu.
ĐS. II. 45 Đạo Sử II trang 45 của Nữ Đầu Sư
Hương Hiếu.
TNR Thánh Ngôn rời.
TNCT. HH. 12 Thánh Ngôn chép tay của Bà Nữ Đầu
Sư Hương Hiếu, trang 12.

- TNCT. BP. 24 Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp Nguyễn Trung Hậu, trang 24.
- TNCT.TTT. 360 Thánh Ngôn chép tay của Ngài Đầu Sư Thái Thơ Thanh, trang 360.
- ĐĐTưN. 10 Đại Đạo Truy Nguyên của Huệ Chương trang 10

Ý HƯỚNG

NGOÀI NHỮNG BÀI THÁNH NGÔN và Thi Văn Dạy Đạo trong THÁNH NGÔN HIỆP TUYẾN do Hội Thánh ấn hành thì còn có rất nhiều bài Thánh Ngôn và Thi Văn khác của Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng thiêng liêng giảng cơ dạy Đạo, chưa được tập hợp in thành sách để lưu truyền và phổ biến trong bốn Đạo.

Trong ý hướng bảo tồn và lưu truyền các lời vàng ngọc dạy bảo đạo đức của Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng thiêng liêng, chúng tôi cố gắng sưu tầm, chọn lựa và sắp xếp các bài Thánh Ngôn cũng như các bài Thi Văn theo thứ tự thời gian giảng cơ, tạo thành nhiều tập sách gọi là THÁNH NGÔN SỬU TẬP (viết tắt TNST).

Chúng tôi dự kiến làm thành 4 quyển THÁNH NGÔN SỬU TẬP, tương ứng với 4 giai đoạn lịch sử quan trọng của Đạo Cao Đài, kể ra:

 TNST Quyển I: Từ năm 1925 đến 1934.

Trong thời gian 10 năm đầu tiên, Đức Quyền Giáo Tông Lê Văn Trung cầm quyền nền Đạo về mặt hữu hình.

Năm 1934 (Giáp Tuất) thì Ngài qui Thiên.

 TNST Quyển II: Từ năm 1935 đến 1941.

Trong thời gian 7 năm này, Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc chưởng quản Nhị Hữu Hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng, cầm quyền nền Đạo.

Năm 1941 (Tân Tỵ) là năm Đức Phạm Hộ Pháp bị bắt đờ lưu hải ngoại.

 TNST Quyển III: Từ năm 1946 đến 1956.

Năm 1946 (Bính Tuất) là năm Đức Phạm Hộ Pháp trở về Tòa Thánh tái thủ quyền hành, và năm 1956 (Bính Thân) là năm Đức Ngài lưu vong sang Nam Vang nước Cao Miên.

 TNST Quyển IV: Từ năm 1957 đến 1971.

Trong thời gian 15 năm này, Đức Cao Thượng Sanh về Tòa Thánh Tây Ninh cầm quyền nền Đạo. Năm 1971 (Tân Hợi) là năm Đức Cao Thượng Sanh đăng Tiên.

VIỆC THỰC HIỆN TNST QUYỂN I:

Chúng tôi sưu tầm được:

- Quyển Thánh Ngôn Chép tay của Ngài Bảo Pháp Nguyễn Trung Hậu gồm 81 trang, chép các bài Thánh Ngôn từ năm 1926 đến 1957.
- Quyển Thánh Ngôn Chép tay của Ngài Đầu Sư Thái Thơ Thanh, gồm 921 trang, chép các bài Thánh Ngôn từ năm 1926 đến 1928.
- Quyển Thánh Ngôn Chép tay của Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu, gồm 2 tập cahier được 202 trang, chép các bài Thánh Ngôn từ năm 1926 đến 1930.
- Quyển Thánh giáo Pháp văn Chép tay (Messages Spirites) 1930 - 1935.
- Hai quyển Đạo Sử I và 2 (đánh máy quay ronéo) của Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu.
- Một số rất nhiều bài Thánh Ngôn và Thi Văn rời, đánh máy hay chép tay.

Chúng tôi lựa chọn các bài Thánh Ngôn và Thi Văn

trong các tài liệu kể trên, không trùng các bài trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, để làm thành các quyển Thánh Ngôn Sưu Tập.

Chắc chắn trong giai đoạn này, còn nhiều bài Thánh Ngôn mà chúng tôi chưa tìm thấy được.

Ước mong quý Chức sắc và quý Đồng đạo còn cất giữ những bài Thánh Ngôn ấy, xin cho chúng tôi mượn photo để bổ sung vào quyển TNST. I cho đầy đủ hơn và đưa vào các quyển TNST tiếp theo.

Ngoài ra, những bài Thánh Ngôn và Thi Văn trong các quyển TNST chưa hẳn là chính xác.

Ước mong quý Chức sắc, quý Đồng đạo nêu ra những chỗ ấy để chúng tôi sửa chữa, hầu không làm sai lạc ý nghĩa lời dạy bảo của các Đấng.

Các quyển TNST này, khi hoàn thành, chúng tôi xin hiến dâng cho Hội Thánh toàn quyền sử dụng. Đó là tâm nguyện của chúng tôi.

Kính.

Hiển Tài NGUYỄN VĂN HỒNG

1. THỨ BẢY, 8-8-1925 (àl 19-6-Ất Sửu).

THẤT NƯƠNG (TÁ DANH ĐOÀN NGỌC QUẾ)

“Một buổi tối thứ bảy, nhằm tối thượng tuần tháng Aouât 1925, ba ông (*Cao Quỳnh Cư, Phạm Công Tắc, Cao Hoài Sang*) hiệp nhau chơi, còn ông *Cao Quỳnh Diêu* vì mắc việc nên vắng mặt.

Bữa ấy có Cô *Đoàn Ngọc Quế* giảng bàn, đàm luận một hồi, rồi ba ông xin kết anh em với Cô. Cô bằng lòng, bèn kính:

- Ông *Cư* là Trưởng Ca,
- Ông *Tắc* là Nhị Ca,
- Ông *Sang* là Tam Ca,
- Phần Cô thì Tứ Muội.

Ba ông nghi Cô trá tên nên năn nỉ hỏi Cô cho đến cùng. Cô liệu khó giấu nên tỏ thiệt là: *V.T.L. (Vương Thị Lễ).*”

(THEO ĐĐTRN. 10)

2. NGÀY 28-8-1925 (ÁL 10-7-ẤT SỬU).

ĐĂNG A Ặ Ặ

“Nhớ lại lời trung tuần tháng 7 năm Ất Sửu (10-7-Ất Sửu, dl 28-8-1925), ba ông (*Cư, Tác, Sang*) thỉnh bàn ra (lúc này in như say Đạo), tính xây bàn cầu *Cô Đoàn Ngọc Quế* (tá danh của Thất Nương *Vương Thị Lễ*) về dạy học văn thi.

Ba ông để tay thì bàn dở lên, bỗng có một Ông giảng, ông *Cư* hỏi tên gì, thật rất lạ, xưng là AẶẶ, gõ bàn cho một bài thi dưới đây:

THI

*Ớt cay cay ớt gặm mà cay,
Muối mặn ba năm muối mặn dai.
Túng lú đi chơi nên tấp lại,
Ăn bòn chẳng chịu tấp theo ai.*

Ông *Phạm Công Tác* nghe dứt câu liền nói với ông *Cao Quỳnh Cư* rằng:

– Thôi anh, ai đầu mà nói tiếng gì khó nghe quá! Sao lại không có tên mà xưng là AẶẶ.

Ông *Cư* nói: – Ấy, em ngồi lại cho qua hỏi, vị này không phải tầm thường đâu em.

Ông *Cư* hỏi Ông AẶẶ mấy chục tuổi?

Ông AẶẶ gõ bàn, đếm hoài không ngừng, đếm đến mấy trăm cái mà cũng không thôi. Liền đó ông *Cư* ngưng lại không dám hỏi nữa và kiểm hiệu Ông này ở trên chắc lớn lắm.

Từ đó về sau, có vị nào giảng cho thi thì ba ông cầu Đấng A Ầ Ầ xin giải nghĩa.” (Theo ĐS. I. 5)

Ghi thêm:

Khoảng đầu tháng 9 năm Ất Sửu, Đấng A Ầ Ầ giảng bàn phân rằng:

“Muốn cho Bản đạo đến thường, xin chú vị nạp mấy lời yêu cầu của Bản đạo như sau đây:

- *Một là đừng kiếm biết Bản đạo là ai.*
- *Hai là đừng hỏi đến quốc sự.*
- *Ba là đừng hỏi đến Thiên cơ.”*

Quý vị xây bàn đều hứa giữ ba điều ấy.

3. ĐÊM 1-10-1925 (ÂL 14-8-ẤT SỬU).

HỘI YẾN ĐIỀU TRÌ CUNG

Lối thượng tuần tháng 8 năm Ất Sửu (1925), Thất Nương cho biết về Điều Trì Cung:

“Trên có Cửu Thiên Nương Nương cai quản, dưới có Chín Tiên Nương mà Cô là Thất Nương, Hôn Liên Bạch là Bát Nương.”

Ba ông (*Cư, Tắc, Sang*) nhờ Thất Nương dạy cách cầu Đức Cửu Thiên Nương Nương.

Thất Nương nói:

– Ba anh muốn cầu thì phải ăn chay trước ba ngày và cầu vào đêm Trung Thu, phải có ngọc cơ cầu mới đặng.

Nhơn vào ngày đó, Đấng AẤẤ bảo ba ông (*Cư, Tắc, Sang*) làm một cái tiệc chay đãi Mười Đấng Vô hình gồm: Đức Cửu Thiên Nương Nương và Chín vị Tiên Nương.

Đúng vào đêm Trung Thu, 14-8-Ất Sửu (dl 1-10-1925), tại nhà ông *Cư* (134 Bourdais Sài Gòn, nay là đường Calmette), đúng giờ Tý, cả thầy đều đủ mặt.

Ông *Cư* đã sắp đặt một cái bàn dài, rải bông lá xung quanh, phía trong bàn, ngay chính giữa, để một cái ghế mây lớn, và nối theo là chín cái ghế mây nhỏ hơn đặt chung quanh bàn, trên bàn chưng dọn những bình bông và trái cây tươi tốt, đặt trước mỗi cái ghế là một tách trà, một ly rượu, một cái chén cùng với muống, dưa. Ông *Cư* đốt hương xông trầm, trang hoàng rất tinh khiết. Ông *Cư* lên nhang đèn, cả thầy đều quì lạy, khẩn vái.

Xong, hai ông *Cư* và *Tắc* đem ngọc cơ ra cầu.

Đức Cửu Thiên Nương Nương và Cửu vị Tiên Nương giáng ngọc cơ để lời chào mừng quý ông.

Thất Nương yêu cầu ba ông (*Cu, Tác, Sang*) đờn, rồi mỗi người ngâm bài thi của mình (đã làm sẵn do Thất Nương dặn trước) để hiến lễ.

Chừng nhập tiệc, Thất Nương mời ba ông ngồi vào bàn cho vui. Ba ông không thể chối từ, nên đem thêm ba cái ghế, sắp sau lưng chín cái ghế nọ, ba ông xá rồi ngồi xuống.

Bà *Hiếu* (bạn đời của ông *Cu*) sắp đặt đồ ăn chay sẵn, đi vòng quanh bàn dài, gấp thức ăn đặt vào chén của Mười Đấng, rồi rót rượu và rót nước trà, đái Mười Đấng Vô hình, giống như đái người hữu hình vậy.

Cách chừng nửa giờ sau, như là tan tiệc, hai ông *Cu* và *Tác* đem ngọc cơ tái cầu.

Lịnh Nương Nương và Chín Tiên Cô để lời cảm tạ, nói rằng:

– Từ đây có ngọc cơ rồi thì tiện cho Điều Trì Cung đến dạy việc.

Xong mỗi vị cho một bài thi 4 câu làm kỷ niệm:

CỬU THIÊN NƯƠNG NƯƠNG

*Cửu kiếp Hiên Viên thọ sắc Thiên,
Thiên Thiên cửu phẩm đặc cao huyền.
Huyền hư tác thể Thần Tiên Nữ,
Nữ hảo thiện căn đoạt Cửu Thiên.*

NHỨT NƯƠNG:

*HOA thu ủ như màu thẹn nguyệt,
Giữa thu ba e tuyết đông về.*

*Non sông trải cánh Tiên lờ,
Mượn câu thi hứng vui để chào nhau.*

NHỊ NƯƠNG:

*CẨM tú vấn chương hà khách đạo?
Thi Thần tẩu Thánh vấn thùy nhân?
Tuy mang lấy tiếng hồng quần,
Cánh Tiên còn mển, côi trần anh thu.*

TAM NƯƠNG:

*TUYẾN đức năng thành đạo,
Quảng trí đặc cao huyền.
Biển mê lắt lẻo con thuyền,
Chở che khách tục, cứu tuyến ngăn sông.*

TỨ NƯƠNG:

*GẤM lót ngô chưa vừa gót ngọc,
Vàng treo nhà ít học không ưa.
Đội trông nho sĩ tài vừa,
Đằng giao khỏi phụng khó giữa Tiên thi.*

NGŨ NƯƠNG:

*LIỄU yếu điệu còn ghen nét đẹp,
Tuyết trong ngân khó phép so thân.
Hiu hiu nhẹ gót phong trần,
Đài sen mấy lượt gió thần đưa hương.*

LỤC NƯƠNG:

HUỆ ngào ngọt đưa hơi vò dịu,

*Đứng tài ba chẳng thiếu tư phong,
Nương mây như thả cánh hồng,
Tiêu Diêu phát phước, cõi tòng đưa Tiên.*

THẤT NƯƠNG:

*LỄ bái thường hành tâm đạo khởi,
Nhân từ tái thế tử vô ưu.
Ngày xuân gọi thế hảo cừ,
Trăm duyên phước tục khó bù buồn Tiên.*

BÁT NƯƠNG:

*Hồ HÓN HOA SEN TRẮNG nở ngày,
Càng gần hơi đẹp lại càng say.
Trêu trắng hồng thối dấu mây,
Cột mây tranh chúc Phật đài thêm hoa.*

CỬU NƯƠNG:

*KHIẾT sạch duyên trần vẹn giữ,
Bạc Liêu ngôi cũ còn lời.
Chính chuyên buồn chẳng trọn đời,
Thương người noi đạo, Phật Trời cũng thương.*

Sau khi các Đấng ở Diêu Trì Cung thăng hết rồi thì
kế Đấng AẢẢ đến nhập cơ.

Ông *Cư* và ông *Tắc* tọc mạch hỏi:

– Khi này, Diêu Trì Cung đến, có Ngài ở đó
không?

Ông AẢẢ đáp:

– Có chứ, Ta ở đây từ khi ban sơ đến giờ.

– Ngài có thấy Diêu Trì Cung đến không?

– Có chớ, chính mình Ta tiếp đãi.

Ông *Cư* hỏi:

– Diêu Trì Cung ngộ thấy Ngài không?

– Không ngộ thấy.

– Sao vậy?

– Ta dùng phép ẩn thân.

Ông *Tắc* tọc mạch hỏi tiếp:

– Như đứa em của tôi là Thất Nương Diêu Trì Cung có thể đạt đạo đạt đặng chăng?

– Đạt đặng chớ.

Ông *Cư* hỏi:

– Phải làm sao?

– Phải tu, bằng không tu thì chẳng đạt đặng.

Ông *Tắc* hỏi:

– Tu chừng bao lâu mới đạt đặng?

Ngài làm thinh không đáp.

Ông *Tắc* hỏi:

– Một năm, năm năm, một trăm năm, một ngàn năm, một vạn năm.....

Ngài cũng làm thinh, rồi thôi không hơi sức nào hỏi nữa, không biết chừng nào mới đạt đặng.

Đêm ấy, quý ông thức tới 3 giờ sáng.

4. NGÀY 16-12-1925 (ÁL 1-11-ẤT SỬU).

VỌNG THIÊN CẦU ĐẠO

Ngày 27-10-Ất Sửu (dl 12-12-1925), Đức Cửu Thiên Huyền Nữ (Cửu Thiên Nương Nương) giáng mách bảo rằng: “Mùng 1 tháng 11 này, tam vị đạo hữu Vọng Thiên Cầu Đạo.”

Ba ông hợp nhau bàn giải, không hiểu câu đạo là gì mà Bà dạy, để câu hỏi mấy em.

Ngày sau, ba ông cầu Thất Nương hỏi:

– Thất Nương dạy giùm, câu đạo là gì?

Thất Nương nói: – Không phải phận sự của em, xin hỏi Ông AẢẢ.

Ngày sau nữa, có các Đấng giáng, ba ông hỏi thì các Đấng cũng nói: – Không phải phận sự của tôi, xin hỏi Ông AẢẢ.

Ngày 30-10-Ất Sửu (dl 15-12-1925), ba ông cầu Đấng AẢẢ thì Đấng AẢẢ giáng dạy rằng:

– Ngày mùng 1 tháng 11 này (dl 16-12-1925), tam vị phải **Vọng Thiên Cầu Đạo**. Ba vị tắm gội cho tinh khiết, ra quì giữa Trời, mỗi vị cầm 9 cây nhang mà vái rằng:

“Ba tôi là Cao Quỳnh Cư, Phạm Công Tắc, Cao Hoài Sang, vọng bái Cao Đài Thượng Đế, ban ơn đủ phúc lành cho ba tôi cải tà qui chánh.”

Nhớ lời Ông AẢẢ dạy, tối hôm mùng 1 tháng 11 năm Ất Sửu, ba ông mặc áo dài đen, quần trắng, đầu đội khăn đóng, đặt một cái bàn nhỏ và thấp ngoài sân, trước nhà ông *Cư*, đồng quì xuống, chống tay lên bàn, mỗi người cầm

9 cây nhang đốt cháy, đưa lên vái: “*Ba tôi là Cao Quỳnh Cư, Phạm Công Tắc, Cao Hoài Sang, vọng bái Cao Đài Thượng Đế ban ơn đũ phúc lành cho ba tôi cái tà qui chánh.*”

Ba ông cứ tịnh tâm mặc niệm, vái đúng như lời của Đấng AẤA dạy, không nhớ tới cái vụ quì ngoài sân cỏ, dựa đường đi, có kẻ qua người lại dập dìu, lớp thì xe cộ họ đi chơi, lớp thì đi coi hát về, họ dừng chân lại coi ba ông nẩy cúng vái ai mà lại quì ngoài sân cỏ như vậy. Ai coi mặc ai, ba ông cứ quì đó cầu khẩn, van vái cho tàn hết 9 cây nhang.

Cúng vái xong, ba ông vào nhà, đem ngọc cơ ra cầu.

Đấng Cao Đài Thượng Đế giáng, viết chữ Nho, cho 4 câu Hán văn, chép ra sau đây:

(.....)

*Vọng niệm phân kỳ sự sự phi,
Cá lý Thiên tâm thường thể nhĩn.
Thiên tâm tu hướng cá trung cầu.
Quân vấn Thiên tâm mặc tri tường.*

Ba Ông không hiểu chi cả.

Khi Đấng Cao Đài Thượng Đế thăng rồi, ba ông mới tỉnh bản ra, cầu Ông AẤA xin giải nghĩa 4 câu Hán văn của Đức Cao Đài Thượng Đế trên đây.

Đấng AẤA giáng, giải nghĩa như sau:

Cầu ước, phần thừa, việc việc, chẳng phải,

Mỗi, lẽ, Trời, lòng, thường, thể, nhĩn.

Trời, lòng, tua, ngó theo, mỗi, giữa, khẩn,

Bây, hỏi, Trời, lòng, chẳng, biết rõ.

Nghĩa xuôi:

Việc cầu ước đều chẳng phải,
Mỗi lẽ do lòng Trời, phải đợi lệnh.
Lòng Trời tua ngó theo mỗi việc đều cầu khẩn,
Bây hỏi lương tâm chưa biết rõ sao?
Lòng Trời: Conscience.

Đấng AÃÃ nói:

– Đấng Cao Đài Thượng Đế nói tam vị chưa đủ đức
tin về Ngài nên hỏi gạn lại. Tam vị phải nghĩ cho thấu.

Đấng AÃÃ cho bài thi:

*Cứ níu theo phan Đức Thượng Hoàng,
Tự nhiên tu tánh đặng bình an.
Nguyệt hoa căn tội tua xa lánh,
Vị lấy nhành dương hưởng đạo nhàn.*

5. ĐÊM NOEL, 24-12-1925 (àl 9-11-Ất Sửu).

Thất Nương giáng cơ truyền phải chỉnh đàn cho nghiêm trang hầu tiếp giá.

Nghe vậy, ba ông *Cứ*, *Tắc*, *Sang*, nửa mừng nửa sợ, lật đật sắm hương đăng hoa trà tửu quả, chỉnh đàn có nghi tiết, rồi hai ông *Cứ* và *Tắc* ngồi chấp cơ.

Cơ giáng:

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG
ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

*Muôn kiếp có Ta nắm chủ quyền,
Vui lòng tu niệm hưởng ân Thiên.
Đạo mầu rưới khắp nơi trần thế,
Ngàn tuổi muôn tên giữ trọn biên.*

Đêm nay phải vui mừng vì là ngày Ta đã xuống trần dạy Đạo bên Thái Tây (Europe). Ta rất vui lòng mà đặng thấy đệ tử kính mến Ta như vậy. Nhà nầy (nhà của ông *Cứ*) sẽ đầy ơn Ta.

Ta sẽ làm cho thấy huyền diệu đặng kính mến Ta hơn nữa.

Bấy lâu Thầy vẫn tá danh AẤẤ là cốt để dìu dắt các con vào đường đạo đức, hầu chẳng bao lâu đây, các con phải ra giúp Thầy mà khai Đạo.

Các con có thấy Thầy khiêm nhượng là dường nào chưa?

Các con nên bắt chước Thầy trong mảy mún thì mới xứng đáng là người đạo đức.

(Trích Đại Đạo Căn Nguyên của Ngài Bảo Pháp, trang 14)

Ghi thêm:

Đầu tháng 12 năm 1925, Đấng AẤẤ giảng bàn phân với ba ông *Cứ, Tắc, Sang* rằng:

– Muốn cho Ta tận tâm truyền Đạo, các vị phải gọi Ta bằng THẦY cho tiện bề đối đãi.

Ba ông vui lòng vưng chịu.

Từ đây, giữ nghĩa Thầy trò, tình giao thiệp càng thêm mật thiết.

(Trích Đại Đạo Căn Nguyên của Ngài Bảo Pháp, trang 13)

6. NGÀY 31-12-1925 (ÂL 16-11-ẤT SỬU).

A Ặ Ặ

Ba con thương Thầy lắm há?

Con thấy đặng sự hạ mình của A Ặ Ặ thế nào chưa?
Con có thấu đáo cái huyền năng của Thầy chưa? Người
quyền thế lớn nhất như vậy có thể hạ mình bằng A Ặ Ặ
chăng? A Ặ Ặ là Thầy.

Thầy đến con thế ấy, con thương Thầy không?

Cao Quỳnh Cư bạch: – Thấy nhưn sanh chưa rõ sự
huyền diệu của Thầy, họ nói phạm thượng, ba con bình
vực Thầy, ba con cãi vã với họ.

– Thầy biết... Cười...

Sự nhỏ nhẹ của Thất Nương đó, con bằng mấy mún
gì chưa? Học hỏi sự nhỏ nhẹ ấy.

Sự cao kỳ của Lục Nương, con có đặng mấy mún gì
chưa? Học sự cao kỳ ấy.

Sự nhân đức của Nhất Nương, con có chút đỉnh gì
chưa? Phải học nhân đức của Nhất Nương.

Tình nghĩa yêu mến của con có bằng Bát Nương
không? Phải học. Sự kính nhường, ba con bằng Cửu
Nương chẳng? Phải học.

Phải học tình nhưn ái, trung tín, cứu giúp.

Ba con có đặng như Cửu Thiên Nương Nương
chăng? Phải học gương.

(ĐS. I. 34)

7. NGÀY 1-1-1926 (ÂL 17-11-ẤT SỬU)

THÁNH PIERRE

*Thiên đàng giữ cửa góc Trời tây,
Truyền Đạo cho dân biết mặt Thầy.
Cứu chuộc đã gần hai ngàn tuổi,
CAO ĐÀI phú thác dất diu bây.*

THẦY

Con hiểu Jésus là ai chẳng?
Trước Ta đã đổ máu cho loài người vì thương yêu.
Nay Ta đến cứu loài người cũng vì thương yêu.
Bây đủ thương yêu Ta dường ấy chẳng?
Ta cần bây biết ăn năn hầu cứu chữa bây.

(ĐS. I. 35)

8. NGÀY 2-1-1926 (ÂL 18-11-ẤT SỬU).

THẦY

Cư, Tắc! Hai con đừng lấy làm việc chơi nhé!

Thầy dặn hai con một điều, nhứt nhứt phải đợi lệnh Thầy, chớ nên lấy tứ riêng mà phán đoán nghe!

Phận sự hai con, trách nhiệm hai con, Thầy đã định trước, song ngày giờ chưa đến, phải tuân lời Thầy nghe!

Từ đây, Thầy khởi sự dạy Đạo cho.

(ĐS. I. 36)

9. NGÀY 16-1-1926 (ÁL 3-12-ẤT SỬU).

QUÍ CAO

Đã lâu không dám nói, vì Em còn phải tu như hai Anh vậy, không dám nói vì hai Anh có Thầy. Em không dám lộng quyền.

*Tu như cỏ úa gặp mù sương,
Đạo vốn cây che mát mẻ đường.
Một kiếp muối dưa muôn kiếp hưởng,
Đôi năm mọt nhọc vạn năm bường.
Có Thần nuôi nấng Thần càng mạnh,
Luyện Khí thông thương Khí mới tường.
Nhập thể lòng trong gìn tịnh mẫn,
Nguồn Tiên ngon Phật mới lành phương.*

Phương là hướng, là đường đi. Tường là lành. Bường là bình. Tịnh mẫn là êm sáng. Nhập thể là đem Thần sáng vào mình đặng êm sáng.

Từ đây, xin nhị huynh hỏi Thầy, đừng hỏi Em, Em nói mà phạm tội. Em xin kiếu.

TÁI CẦU:

QUÍ CAO

Ngũ Kỵ: Hành, Tội, Sản, Ốt, Tiều.

Theo Phật giáo thì kỵ, Tiên giáo thì không.

Phật vì tích Thanh Đề Mục Liên gọi là uế vật, là phi.

Tiên đạo cho dùng các thảo mộc, chẳng ky vật chi.

(ĐS. I. 40)

10. NGÀY 27-1-1926 (ÁL 14-12-ẤT SỬU)

THẤT NƯƠNG

Em chào ba Anh và Đại tỷ.

Hèn lâu, Em không chuyện vãn cùng ba Anh. Em xin ba Anh coi lại thế đời là đường nào?

Cái bông phù dung sớm còn tối mất, còn hơn một kiếp con người, vì nó sống ngắn ngủi đường ấy, nhưng mà buổi sống còn có cái sắc, chờ đời người sanh ra chỉ để thọ khổ mà thôi, chung qui ngó lại, dầu sống trăm tuổi chưa được một điều đặc chí, chết là hết. Cái đời tạm này, sách Phật gọi là khổ hải.

Em xin ba Anh coi sự trường sanh của mình làm trọng, người không có phải kiếm, mình có sẵn, nỡ bỏ đi, Em chỉ tiếc giùm đó thôi.

Đã vào đường chánh, cứ do đó bước tới hoài thì trở về cội vị đặng.

Ông *Lê Văn Trung* hỏi:

– Có duyên luyện Đạo cùng chăng? Xin Em mách giùm.

– Đã gặp Đạo tức có duyên phần. Ráng tu luyện, siêng thì thành, biếng thì đọa, liệu lấy mà răn mình. Phải sớm tính, một ngày qua, một ngày chết, đừng dụ dục. Em xin kiếu.

(ĐS. I. 43)

11. NGÀY 12-2-1926 (ÂL 30-12-ẤT SỬU).

HIỆP VỚI ÔNG NGÔ VĂN CHIÊU:

Cách đây ít ngày, Thượng Đế giảng cơ dạy mấy ông: **Trung, Cú, Tắc, Sang, Hậu, Đức** phải hiệp với ông **Phủ Ngô Văn Chiêu** mà lo mở Đạo.

Ngài lại dạy rằng, mỗi mỗi phải do nơi ông **Chiêu** là **Anh Cả**.

Lúc nầy trong Đạo kể được 13 người:

1. Ngô Văn Chiêu
2. Lê Văn Trung
3. Vương Quan Kỳ
4. Nguyễn Văn Hoài
5. Đoàn Văn Bản
6. Võ Văn Sang
7. Lê Văn Giảng
8. Lý Trọng Quý
9. Cao Quỳnh Cư
10. Phạm Công Tắc
11. Cao Hoài Sang
12. Nguyễn Trung Hậu
13. Trương Hữu Đức.

Đến đêm 30 tháng chạp năm Ất Sửu (dl 12-2-1926), Đấng Thượng Đế giảng cơ cho mỗi người một bài thi như vậy: 1

* Bài thi cho ông **Võ Văn Sang**:

Tân dân hỷ kiến đấng Tân niên,

1 Đêm nay, hai ông Trương hữu Đức và Cao hoài Sang vắng mặt.

*Phổ Độ Tam Kỳ bá thể hiền.
Nhứt tịnh chủ tâm chơn đạo lý,
Thăng Thiên huợt địa chỉ như Thiên.*

* Bài thi cho ông **Cao Quỳnh Cư**:

*Sắp út thương hơn cũng thế thường,
Cái yêu cái dạy ấy là thương.
Thương không nghiêm trị là thương dối,
Dối dạ vì chung yếu dạ thương.*

Cư, trong năm mới này, Thầy trông mong con rõ
thấu đạo đức hơn nữa. Gắng chí nghe!

* Bài thi cho ông **Vương Quan Kỳ**:

*Nhứt nhứt tâm hể nhứt nhứt tâm,
Niên đáo tâm hể đạo dữ tâm.
Vô lao công quả tu dương tác,
Niên quá niên hể đạo tối tâm.*

* Bài thi cho ông **Lê Văn Giảng**:

*Trần tục là nơi chỗ biển buồn,
Nghe nơi Đại Đạo ráng nghe luôn.
Ở trong nhà sẵn Thầy đưa khó,
Ách nạn chi chi cũng chảy luôn.*

* Bài cho ông **Nguyễn Trung Hậu** tự Thuần Đức:

*Thuần phong mỹ tục giáo nhưn sanh,
Đức hóa thường lao mạc vị danh.
Hậu thế lưu truyền gia pháp quý,
Giáo dân bất lậu tán thời manh.*

* Bài thi cho ông **Nguyễn Văn Hoài**:

*Vô vi tối hiếu đạo dương cầu,
Đệ tử tâm thành bất viễn ưu.
Thế sự vô duyên, vô thế sự,
Tiêu tư bất xuất ngoại gian đầu.*

* Bài thi cho ông **Phạm Công Tắc**:

*Ngao ngáo không phân lẽ thiệt không,
Thấy thẳng áp út quá buồn lòng.
Muốn giàu Thấy hứa đem cho của,
Cái của cái công phải trả đồng.*

Nghे con! Ráng học Đạo, không Thấy biểu **Chiêu** đánh.

* Bài thi cho ông **Đoàn Văn Bản**:

*Thương thay trung tín một lòng thành,
Chẳng kể quan mà chẳng kể danh.
Thiệt thòi bấy phận không con nỡ,
Thấy rửa lòng Ta cũng chẳng đành.*

* Bài thi cho ông **Lý Trọng Quý**:

*Lỡ một buổi lướt một ngày,
Một lòng thành thật chó đờn sai.
Lôi thôi buổi trước nhiều ân xá,
Lấp lừng đừng làm tội bữa nay.*

* Bài thi cho ông **Lê Văn Trung**:

*Đã thấy ven mây lối mặt dương.
Cùng nhau xúm xít dẫn lên đường.
Đạo cao phó có tay cao độ,
Gần gũi sau ra vạn dặm trường.*

TÁI CẦU: (NHÀM 11 GIỜ KHUYA, GIỜ TÝ, TẾT BÌNH DẦN).

ĐĂNG THƯỢNG ĐỂ DẠY RẰNG:

“Chư đệ tử nghe: **Chiêu** buổi trước hứa lời truyền Đạo, cứu vớt chúng sanh, nay phải y lời mà làm chủ, điu dắt cả môn đệ Ta vào đường đạo đức đến buổi chúng nó lập thành, chẳng nên tháo trút. Phải thay mặt cho Ta mà dạy dỗ chúng nó.

Ông **Chiêu** hỏi:

- Qua đến năm 1933 thì Đạo mới lập thành?
- Phải.

Trung, Kỳ, Hoài, ba con phải lo thay mặt cho **Chiêu** mà đi độ người. Nghe và tuân theo.

Bản, Sang, Giảng, Quý, lo dọn mình đạo đức đặng truyền bá cho chúng sanh. Nghe và tuân theo.

Đức tập cơ, **Hậu** tập cơ, sau theo mấy anh đặng độ người. Nghe và tuân theo.”

Ấy là lời Thánh giáo đầu tiên, kỷ niệm ngày KHAI ĐẠO mồng 1 giờ Tý, Tết năm Bình Dần vậy.

(Trích Đại Đạo Căn Nguyên của Ngài Bảo Pháp, trang 15)

12. NGÀY 9-3-1926 (ÂL 25-1-BÍNH DẦN).

THẤY

Mắt! Nghe dạy:

*Trước vốn Hòa Thân ở Ngọc Cung,
Giúp Nam không dạng phạm tôi cùng.
Nước đời lắm nỗi chua cay bấy,
Còn đợi chi mong thế vầy vùng.*

Người muốn biết dạng Cha người thế nào, hỏi nơi người. Hễ tu thì cứu dạng Cửu Huyền Thất Tổ. Người là hiếu hạnh, chẳng lẽ để cha mẹ chịu đọa A-Tỳ. Nghe mà ăn năn sám hối.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CAO ĐÀI

Mắt! Người muốn hiểu Cha người thế nào, ấy là hiếu hạnh. Ta khen đó.

Người làm tội chớ Cha người là trung hiếu lưỡng toàn, hay thương yêu đồng chủng, mà bị tội giáo tử bất nghiêm, để đến đổi hại sanh linh đã lắm lúc nên bị tội liên can đó mà thôi, phải ở tại ngục Ngươn Tiêu mà đợi người đến.

Người phải ăn năn, khuyến thiện và tu tâm dưỡng tánh đặng độ nó và ngày sau đặng qui vị mà khỏi đọa luân hồi.

Nghe và tuân lệnh dạy.

Tâm thành của người mới đặng mà thôi.

Người muốn vậy, làm lành lánh dữ. Ngày nào đặng
vậy, Ta sẽ cho cha người về nói lại cho người biết.

(*TNCT. TTT. 130*)

Mắt: Ông Tư Mắt, chữ Hán là Mục, tên giấy tờ là Nguyễn Phát
Trước, sau được Đức Chí Tôn phong là: Phụ Đạo Chương Nghiêm
Pháp Quân.

13. NGÀY 13-3-1926 (ÁL 29-1-BÍNH DẦN).
KHAI ĐÀN HUỖNH VĂN ĐÁNG

CAO ĐÀI

Đại hỷ chư môn đệ.

Đức! Nghe dạy:

*Thiên đàng quý hóa đáng bao lăm,
Chẳng tốn bấy công, gắng chí tâm.
Đã biết vào vòng tua lẫn bước,
Cái công kết quả chẳng bao lăm.*

Đức! Cái công quả của con là chấp cơ truyền Đạo.
Nghe Thầy dạy điều thiếu sót.

Như trước khi muốn thủ cơ thì phải lo diệt trần, là
đừng để vào trí của con một ý muốn riêng chi hết.

Cầm cơ thì trí não thanh tịnh, đừng sắm sửa vào trí
chi hết, vì là phần riêng của con thì Thầy lấy chi mà ứng
vào đó cho đặng. Con phải giữ trí tỉnh táo, khi cơ lên thì
Thầy ứng câu gì vào trí, con viết ra câu ấy. Thầy giảng tâm
của con. Như trí con choán hết ý tứ Thầy thì đâu đặng
linh nghiệm.

Kỳ dư như *Cư, Tắc, Sang, Quý, Giảng, Thạnh*, thì
Thầy giảng thủ, một đôi khi cũng giảng tâm.

Phải nhớ đặng chấp cơ mới ứng nghiệm.

Nghe và tuân theo.

THẮNG.

(TNCT. TTT. 142)

14. NGÀY 18-4-1926 (ÁI 7-3-BÍNH DẪN)

THẤY

Trung, Cú, Tắc, ba con lập tức lên **Chiêu**, biểu nó phải sắm sửa liền một bộ Thiên phục màu trắng, trên đầu chẳng phải bịt khăn mà đội mũ trắng, có chữ Càn thêu bằng chỉ vàng. Dặn nó mua thứ hàng thiệt tốt. Mũ cũng vậy, áo cũng vậy.

Hiếu, lại phải nhọc công nữa. Thấy giao phần may sắm cho con, con liệu cho kịp, rằm phải có nghe con.

Hiếu, lấy chén nước lạnh, Thấy vẽ kiểu mũ cho con coi.

Bà Hiếu bạch Thấy: Mytre.

– Mũ này là mũ Giáo Tông. Trước ngực ngay trán phải để chữ cung Càn, chữ vàng, chữ Bát Quái, còn cái áo, con phải tái cầu Thấy trong lúc may đặng Thấy chỉ sắm mấy cung kia trên áo.

Nghe và tuân theo nghe con.

Trung, đêm nay đừng cầu Thấy nghe con.

TÁI CẦU:

Mừng sắp con.

Hiếu quì bạch Thấy chỉ dạy may áo Đức Giáo Tông, bề cao bao nhiêu và mang giày thứ nào?

– Thấy sẽ nhứt định mọi việc.

Thấy dạy: Mũ bề cao 3 tấc 3 phân 3 ly thước lang sa, may giáp mỗi lại thì thế nào cho có trước một ngạnh, sau một ngạnh, hiệp lại có một đường xếp, ấy là Âm Dương

tương hiệp. *Hiếu* biết mà.

Sợi dây xếp hai lại, còn bên trái có 2 dải thòng xuống một mí dài, một mí vắn, mí dài 3 tấc.

Giáo Tông, thảo hài.

TÁI CẦU:

(Có tạo đỡ một cái mào bằng giấy dựng lên cho Thầy xem)

Cười.....

Đặng phải vậy, ba con bưng lên cho Thầy chỉ hai mí giáp mỗi, con coi theo cây viết mà làm theo.

Sợi dây viền ăn liền hai bên, đừng cắt rời ra, nghe con. Con giỏi lắm *Hiếu*! Hai dải thòng xuống vai 3 tấc bề dài, 3 phân bề ngang, phải vậy rồi.

Cu, để cho *Hiếu* nó làm (là để cho *Hiếu* may mào Giáo Tông).....

Hiếu dâng mào Giáo Tông may xong rồi cho Thầy xem.

– Trúng, mà ai đội con phòng lật đật.

(Đức Chí Tôn biết là *Ông Chiêu* không lãnh chức Giáo Tông nên mới có câu này.)

(ĐS. I. 106)

15. SÀI GÒN, ngày 22-4-1926 (âl 11-3-Bính Dần).
(Hộ Pháp chấp bút)

THẦY

Cười.....

Tắc! Khí nộ xung lên, động lung lay Huỳnh Kim Khuyết của Thầy đã!

Con hiểu, Khổng Phu Tử xưa truyền ra Nhơn đạo khó dễ là đường nào! Qua Tề bị Yến Anh, qua Yên bị phế, qua Triệu bị đuổi, biết bao phen bị người bắt, kẻ kia buộc, ăn vạc nằm sương, nhọc nhằn biết mấy, song chưa có một tiếng than cùng Thầy, còn con thì phiền.

Con biết Lão Tử khi truyền Đại Đạo là thế nào chẳng? Người đời ấy chê Lão điên, còn con thì giận.

Con hiểu khi Thích Ca truyền Đạo, khổ hạnh là đường nào chẳng? Còn con thì than.

Con biết Jésus de Nazareth truyền đạo Thánh ra cho các môn đệ bị tử đạo là đường nào chẳng? Còn con thì sợ nhục. Cười.....

Thầy đã nói trước, *Tắc*, con ôi! Nếu kẻ nào khác hơn con, dầu đứng chín phẩm Thần Tiên, Thầy cũng cho bị đọa, còn con thì Thầy quá thương.

THĂNG.

(TNR)

16. THÁNG 5 NĂM 1926 (ÁI THÁNG 4 BÍNH DẦN).

THẦY

Các con,

Thiện Minh, con há! Mãng con.

Con ôi! Khi Thầy giảng sanh lập đạo Thánh, Thầy phải đổ máu mà rửa tội cho chúng sanh, đến đỗi phải lấy Thần làm của tế, mà cầu khẩn cho chúng sanh. Hai ngàn năm chưa qua, giọt máu Thầy đã trôi hết.

Nay con vì ma khảo, phải đổ máu mà rửa tội cho phái Thái. Chưa vì sự vinh diệu con trước mặt chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, đã đặng so sánh cùng Thầy rồi. Cười.....

Con phải lấy hiệu Thiên ân là THÁI MINH TINH, làm Đầu Sư đạo Thiên.

Con phải trông cậy pháp luật vô biên của Thầy.

THẮNG

(TNCT. HH. 82)

Thiện Minh: Hòa Thượng Thích Thiện Minh, thế danh Nguyễn Văn Giáp (1883-1947), học trò của Hòa Thượng Như Nhân (Thích Từ Phong).

17. NGÀY 13-7-1926 (ÁI MỪNG 4-6-BÍNH DẦN)
(TẠI NHÀ ÔNG NGUYỄN NGỌC THƠ Ở TÂN ĐỊNH).

THẤY

Trung, bình thân.

Thơ, con với vợ con quì ngay giữa, nắm tay nhau.

Thiên ân thủ nhật tú thành hôn,

Mãn thế bất ly thế dữ hôn.

Đạo đức nhứt tâm tu đạo cáo,

Chủ trung thị Ngã chí Thiên Tôn.

Dạy con hiếu hà.

Ngài Nguyễn Ngọc Thơ viết ra Hán văn:

(...)

(TNCT. TTT. 216)

18. NGÀY 3-8-1926 (ÁL 25-6-BÍNH DẦN)

(ĐÀN TÂN ĐỊNH, tại nhà Ngài Nguyễn Ngọc Thơ).

NGỌCHÒÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Chư môn đệ nghe dạy:

Vốn từ trước trong Thiên thơ Tam Kỳ Phổ Độ này, nền Chánh giáo phải có: Nhứt Phật, Tam Tiên, Tam thập lục Thánh, Thất thập nhị Hiền, Tam thiên Đồ đệ, chương quản thân Tam Giáo hiệp nhứt.

Chiêu, thiết là Nhứt Phật đó.

Vậy, trước ngày định lập Thiên phong đặng tôn chức Giáo Tông cho nó thì Chúa Quỷ sai Tam thập lục Động Địa giới kêu nài với Ta rằng: Cựu phẩm nó chẳng xứng ngôi ấy, và kiện rằng: Nó chẳng nhứt tâm thờ phượng Ta.

Ta có cãi lẽ, Quan Thánh Đế và Quan Âm giúp lời, Ta nhứt định phong chức Giáo Tông cho nó.

Chúa Quỷ xin lĩnh Ta mà khảo nó, mà phải để cho Tam thập lục Động hành xác nó. Ta không nỡ nên cho khảo mà không cho hành xác.

Rủi thay! Đau đớn thay! Buổi khảo nó phải bị tà quái áp chế nên phải mất ngôi, song Ta cũng còn thương yêu chẳng nỡ, nhưng mà có mặt chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, thì khó bề bào chữa đặng.

Đại lụy! Ta phải dùng quyền Chí Tôn mà tha thứ, song buộc nó phải tịnh thất.

Ta vừa muốn tha nó, lại bị Tam thập lục Động khảo nữa thì mới liệu sao?

Ta phải giảng cơ biểu nó.

Con **Thơ**, con phải tuân nơi lệnh Thầy đã dạy khi Thầy giảng cơ mà thôi, còn mọi sự khác thì đừng nghe đến. Kể bị tù còn có thể rồi ai chẳng?

Chư môn đệ khá nghe lệnh dạy, từ đây, ai còn phạm đến thì Thầy buộc trục xuất cho khỏi rồi loạn nền Đạo của Thầy.

Thầy thăng.

(TNCT. TTT. 237)

(Bài Thánh Ngôn này, Đức Chí Tôn cho biết:

Tại sao Ngài Ngô Văn Chiêu mất chức Giáo Tông?

Lý do: Không phải Ngài Ngô Văn Chiêu dám cãi lệnh Đức Chí Tôn, mà vì Ngài Chiêu bị Quỉ Vương thử thách và Ngài không thắng được Quỉ Vương).

19. NGÀY 4-8-1926 (ÂL 26-6-BÍNH DẦN)
ĐÀN TÂN ĐỊNH (TẠI NHÀ NGÀI NGUYỄN NGỌC THƠ).

THẦY

Con Thơ,

Con ráng tập chấp bút cho Thầy chỉ vẽ cho.

Thơ nghe:

Khi con ngồi mà tập thì Thần con cho tỉnh, chẳng nhớ chi hết. Khi Thầy giảng thì làm cho con khó chịu một chút, rồi Thầy dạy con viết, mừng tượng như con đặt ra vậy, mà không phải con đặt đầu. Thầy đưa Thần con theo Thầy lên không đặng Thầy dạy nó viết chữ chi thì nó cứ viết theo, chớ nó không biết gì hết.

Khi ấy con có hơi khó chịu, như điển dính tay con vậy. Ấy là Thầy giảng, song con đừng có lòng sợ thì Thầy mới dễ giảng.

Đãi! Con lấy 9 cây nhang đặng Thầy làm phép trấn Thần cho nó.

THĂNG

(TNCT. TTT. 243)

20. NGÀY 6-8-1926 (ÁL 28-6-BÍNH DẦN).
(NGÀI NGUYỄN NGỌC THƠ CHẤP BÚT)

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thầy đến đây dựng cho hội hiệp xum vậy ba ngôi đoàn tụ đó, bố mấy con! Nghĩa là: Ngọc Thanh, Thái Thanh và Thượng Thanh đã đủ mặt ngày nay rồi, thì phải lo thi hành bốn phận cho chóng.

Bởi ngày giờ đã muộn, ráng mà làm bia cho đời sau noi dấu đến *bảy chục muôn năm* đó con, chớ chẳng phải là cuộc nhỏ mọn đâu con, phải ráng mà đồng công cộng sự mới dựng, trong thì có Thầy giúp sức, ngoài thì ba con phụ lực mới thành công.

Ngày hôm nay là đầu giờ khai mới Đạo. Từ đây có việc chi thì ba con phải tương thương cộng sự dựng mà điều đình môn đệ của ba con.....

THĂNG.

TÁI CẦU:

Cái trách nhiệm của ba con rất quan hệ trong việc Đạo, nhứt là *Thơ*, con đã hưởng chán mùi trần, con đã đủ biết điều hay điều dở ở đời này ra làm sao.

Con phải riêng nghĩ lại tiền căn mà đừng mền hồng trần, vì là chốn khổ hải đó con ôi!

Thơ, như con không chê việc phò cơ thì Thầy cho chấp cơ với *Hậu* những lúc có đàn tại nhà con. Còn bạn phò loan của *Hậu* còn lâu gặp. Thầy đã cho phép nó kiếm tập rồi.

Con khá nghe lời Thầy, việc bút cơ là việc lớn trong Đạo, nên khi nào phò cơ chấp bút, phải diệt tận phạm tâm, đừng lo lượng điều chi trong trí của con. Phải biết dùng cái chí Thánh chí Phật của con mà làm cho xứng đáng cái vai tuồng mà Thầy đã định.

Con ôi! Cái bả vinh hoa, con đã thấy tường tận rồi, nào có ra chi, chi bằng biết Đạo hết lòng độ vớt chúng sanh, trẻ thơ trông cậy nơi con nhiều đó con à! Cái công quả ấy, nếu con làm được thì con hưởng nhĩn tiên, vì con làm nghĩa cho nhơn sanh thì con được toại chí, rồi cái đạo tâm của con nó nở như tòa sen. Con sẽ thấy ấn chứng nhĩn tiên, chớ không phải đợi sau mới thấy đâu.

Con đã hiểu ý Thầy chưa?

Tự ý con muốn định sao, Thầy cho vậy.

Lịch, con truyền Đạo cho *Thơ* rõ.

THẮNG

(TNCT. TTT. 251-253)

21. *TÂN ĐỊNH*, ngày 13-8-1926 (âl 6-7-Bính Dần).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hì chư môn đệ, hì các đảng nhơn sanh.

Thầy dạy: *Lâm Ái Nữ*, *Đường Ái Nữ* vào trong. Chư môn đệ đứng dậy.

Huệ con, Lâm thị con, khá nghe lời dạy. Con ôi!

*Thế sự như đêm tăm tối,
Đạo như giữa lối gặp đèn,
Biết bao Thánh đức tâm hèn,
Trời đã buộc lăm phen cứu độ.
Bình lời hiếm kẻ vô biển khổ,
Mắc phải vòng ám mộ lợi danh,
Bỏ trần gian nhiều kẻ chẳng đành,
Ham phú quý công danh đành phải đọa.
Tội trần kiếp tội dư đã quá,
Phận công phu nhân quả đã chưa rồi,
Mượn bỏ để quày quả thế trôi,
Chẳng phải kẻ với kinh năng đức Phật.
Ấm chất vốn là điều thứ nhất,
Ấm chất nhiều mới dứt cơn trầm luân,
Phận liễu mai phải mang kiếp hồng trần,
Thầy lăm lúc bàng khuâng thương trẻ dại.
Ngồi vắng vẻ càng thêm luyến ái,
Muốn toan đem trẻ dại đến đường tu,
Cảm thương con cũng lăm công phu,*

Thầy phải liệu vận trù chúc thế.
Đường Tây vức từ khi bị bế,
Tiếng Phật tông đổi lệ thay hoàn,
Giữa trần ai ai có mắt tàng,
Phòng hiểu thấu mối mang chơn giả.
Thầy không định vì lòng tự quá,
Mối khởi đem chánh quả một đường,
Tam Kỳ mong độ chúng tai ương,
Lại quyết mở Tây phương khai Đại Đạo.
Con vốn thật là tay chơn Lão,
Phái nữ nhi bọc bảo giúp công Thầy,
Cùng Tỷ nương Đường thị con đây,
Lo phương thế đỡ day trong mối Đạo.
Đừng tưởng Lão chẳng vì lòng thảo,
Cậy con rồi trở tráo chối công đầu.
Cười... Khó việc chi cũng tại buổi đầu,
Con ra sức mới thâu toàn Nữ phái.
Cực thân ấy, trẻ đừng ái ngại,
Muôn việc con Thầy lại sót chia,
Chẳng phải cần đá tạc danh bia,
Tên tuổi trẻ nước kia còn khép mặt.
Lợi danh khá để lòng sắp đặt,
Trên thuận hòa ắt dưới tùy tùng,
Môn đệ Thầy để dạ lo chung,
Thương nghèo khó lao lung con giúp đỡ.
Trong môn đệ nhiều tay quá dờ,
Tiền bạc nghèo Thầy khó đỡ đặng nào,

Khuyên con nhìn biết Lão đón đau,
 Tình đồng đạo yêu nhau bằng ruột thịt.
 Tập hòa huân tánh không xích mích,
 Tự nhiên dẫu có nghịch cũng đâu,
 Con là dẫu mà Lão lại dẫu,
 Quyền thế lớn ai thâu con ái ngại.
 Thương diu dặt lầy đoàn em đại,
 Đạo đức ngoan phải trái con thấy rồi,
 Niệm Nam mô hai chữ thấy thôi thôi,
 Lo cứu thế mới rồi lẽ chánh.
 Tưởng hai trẻ chẳng lòng sanh nạn,
 Gắng chung lo mạnh Đạo nhà mình,
 Lòng hiếu con thấu động Thiên đình,
 Mẹ trẻ đó Thấy quyết tình cứu độ.
 Con khá dặt em con đi một ngõ,
 Biểu nó rằng phải bỏ dối theo chơn,
 Vậy con tua liệu thiệt lo hơn,
 Thấy trước mắt chớ khờn thân nhọc.

Nghe! Đọc lại. *Lâm thị Ái Nữ*, hiểu con há!

Một ngôi con, Thầy sắm sẵn gia tài, Thầy gìn giữ để trọn quyền con làm thế nào của phù du ấy ra âm chất thì con làm.

Huê! Con phải ráng lo dạy dỗ Nữ phải nghe!

Thơ! Vô quì nghe:

Thầy dạy may Thiên phục: Khăn áo màu vàng, mà cho thiệt tốt, khăn 9 lớp, áo gài 3 dải.

Con *Lâm thị Ái Nữ* lo giùm cho Thầy 5 cái áo mao

cho *Lịch, Trung, Tương, Trang, Thơ*, mào ấy Thầy sẽ vẽ, còn áo *Thơ* thì *Ái Nữ* thêu Con Mắt ở giữa, chung quanh có 6 chữ cổ tự đề Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, ngay trước ngực và sau lưng, như miếng bố tử, chạy 2 vòng vô vi bao chung quanh nghe!

Tái cầu Thầy chỉ làm mào.

Thơ, Trung, Trang, Tương, Thầy muốn các con để tóc và râu như *Lịch* vậy hết. Thầy ban phước cho các con. Tái cầu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

CAO ĐÀI

Dem nước phẩn ra đây Thầy vẽ mào.

Tám khía, ngó nghiêng thì vọng, ngó ngay thì như vậy: 8 khía, hai khía trước thêu chữ vàng Càn Khôn, còn sáu khía kia thì để thế nào cũng đặn, thêu chánh chữ cổ tự, nhưng hay là hàng, tùy sắc phục mỗi đứa, cao 3 tấc 3 phân tây hai khía trước, còn mấy khía sau, làm sao cho lồi lồi trước cao sau thấp thì làm coi cho đặn. Giữa kín, phải cứng cho nó đứng, chớ con bồi bằng vải càng tốt hơn.

THẮNG.

(TNCT. TTT. 257-261)

22. SÀI GÒN, Thứ bảy, 14-8-1926 (àl 7-7-Bính Dần)

THẤY

Các con nghe dạy,

Vấn từ ngày Đại Đạo bế lại, Chánh quyền đều vào một tay Chúa Qui. Cười.....

Khi Ngọc Hư Cung và Lôi Âm Tự lập pháp Tam Kỳ Phổ Độ, Chúa Qui biết cơ mầu nhiệm ấy và hiểu rõ rằng Tà quyền đã dứt, nên trước khi Thấy chưa đến, nó đã hiểu rõ rằng bề nào Thấy cũng phải chiếu y Thánh ý, Tam giáo qui nhứt mà dùng danh **CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT**, nên chúng đã dùng chữ CAO ĐÀI trước Thấy mà lập Tả Đạo Bàn Môn.

Thầy hỏi các con: Vậy chớ Tà quái nhận tên ấy là chủ ý gì?

– Lại làm cho ra rẻ rúng danh ấy, để cho các con nghi ngờ mà lánh xa Thánh giáo như đàn Cái Khế vậy.

Nhưng có một điều là nó không dám ngự nơi ngài Thấy, tiện dụng làm một vị Tiên Ông mà thôi.

Cười..... Vậy, các con khi nghe nói Cao Đài nơi này, Cao Đài nơi kia, đừng vội tin mà lầm mưu Tà mị. Các con nghe và tuân theo.

THĂNG.

(TNCT. TTT. 263) (ĐS. II. 236)

23. *VẠN PHƯỚC TỰ (HỐC MÔN), 22-8-1926 (l 15-7-B. Dân)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VIẾT CAO ĐÀI THIÊN ÔNG
ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, chư chúng sanh.

Nhung, môn đệ rất yêu dấu ôi! Nếu cả môn đệ Thầy biết kính mến Thầy như con, biết sợ luật lệ như con, chẳng kể chức phận như con, thì Đạo Thầy mới truyền bá kịp mà cứu vớt nhơn sanh.

Thầy khen con đó. Từ đây con phải lấy Thiên ân là *Thái Nhung Thanh*, phái Thái. Con sẽ ở trong một phái Thái rất lớn. Con phải mặc Đạo phục như *Thơ*, song đội mào Hiệp Chưởng Hòa Thượng, có thêu Con Mắt Thầy hai bên. Con nghe há!

Soà, vô hâu nghe dạy:

*Huỳnh lương một giấc cuộc đời in,
Có trí có mưu phải xét mình.
Phú quý lớn là giành với giết,
Lợi danh cao bởi mượn và xin.
Trăm năm lẩn quẩn đường nhơn nghĩa,
Một kiếp đeo đai mối nợ tình.
Biết số, biết căn tua biết phận,
Đường xưa để bước lại Thiên đình.*

Cư đọc Thánh Ngôn, Tắc tụng Nhơn Quả.

Tái cấu.

THĂNG.

(TNCT. TTT. 274)

24. NGÀY 23-8-1926 (ÂL 16-7-BÍNH DẦN).

THÍCH CAM ÂU NI PHẬT
TÁ DANH CAO ĐÀI TIÊN ÔNG
ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Như Nhãn hiền đồ, nghe dạy:

Vốn từ Đạo bị bế lại thì phần nhiều hữu công tu mà thành thì ít thành, Ta rất yêu thương.

Hiền đồ có lòng giữ gìn Phật tông Chánh pháp, cái địa vị cao thượng của Ta ban cho hiền đồ từ thử là cốt để đợi cho tới ngày khởi định lập pháp Tam Kỳ Phổ Độ, cho hiền đồ có đủ quyền thế mà hành chánh với Ta.

Thiên cơ khó lậu, nếu tỏ tường chơn pháp của Lôi Âm Tự và Bạch Ngọc Kinh ra thì chưa ất ngày nào Đạo đặng mở, Tam giáo qui nhứt.

Hiền đồ cũng hằng trông mong cho Đạo đặng vậy.

Hiền đồ đủ hiểu, Thánh đạo gọi Gia Tô lập đạo sau hết mà Thánh quyền cao thượng là chùng nào chưa? Mà tiếc cho Tiên đạo và Phật đạo là mới Đại Đạo đã khai từ mới tạo Thiên lập Địa.

Mỗi sự chi cũng hữu chung hữu tử, cái tận tất là đến cuối cùng, mà hễ cuối cùng chẳng dứt thì phải qui nguyên lại trước, nên gọi là tuần hoàn.

Ngày nay là buổi tuần hoàn Đại Đạo, Thiên Địa hoằng khai, Ta trông công hiền đồ mà lập thành cho nước Nam làm chủ nền Chơn đạo của Ta.

Nơi đây là Thánh địa, Ta lập Thánh Thất. Hiền đồ

có lòng giúp Ta chăng?

Chỉ hiệp làm một mà thôi, vì Ta đã nhứt định đến với huyền diệu đặng chuyển Phật giáo lại cho hoàn toàn. Hiền đồ đừng ái ngại.

Cư khá đọc Thánh Ngôn cho *Như Nhãn* hiền đồ nghe.

Tác tụng Nhơn Quả cho chúng sanh nghe.

Tái cầu.

THẮNG.

(TNCT. TTT. 286)

25. **CHÚA NHỰT**, 5-9-1926 (ál 29-7-Bính Dần)
Thiền Lâm Tự, Gò Kén, Tây Ninh.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Cười...

Thơ lên trễ làm cho vắng mặt phái Thái buổi Thiền phong *Như Nhãn* hiền đồ, song chẳng hề chi, chờ chiều nay hai vợ chồng nó đến thì cũng đủ phái vậy.

Trung, Tường, Trang, ba con phải tuân mạng lệnh nghe.

Như Nhãn hiền đồ! Thầy không muốn nói với con bằng tiếng Hớn ngôn, vì ***tiếng An Nam từ đây Thấy cho là Chánh tự dựng lập Đạo của Thấy, nên buộc phải nói rõ ràng với con.***

Thời kỳ giấu giếm Thiên cơ đã qua rồi, Thầy phong cho con là: ***Quản Pháp Thiền Sư Thích Đạo Chuyên Luật Lệnh Điều Đạo Sĩ***, con vừa lòng chẳng?

Con đã giúp Thầy gìn giữ Thích đạo nguyên luật từ thử, nay mới còn dựng như vậy, không thì đã ra Bàn Môn Tả Đạo rồi.

Con phải biết Thấy ngày nay trông công con mà lập thành Tân Luật Thích giáo. Con phải đại tịnh kể từ tháng 9 cho tới Rằm tháng 10, Thấy không muốn cho con lo lắng điều gì khác hơn là xét xem kinh điển lại.

Con biết Ngũ Chi: Minh Đường, Minh Sư, Minh Tân, Minh Lý, Minh Thiện, cũng đều do nơi Phật pháp mà ra, duy giáo lý của các Chi ấy thì có: Tiểu Học, Đại

Học, Trung Dung và Tứ Thư là kinh điển mà thôi.

Còn phái Lão duy có Đạo Đức Kinh và Huỳnh Đình Kinh là căn bản.

Con phải xem xét hết lại mà lập **Tân Luật**.

Thầy nhứt định giao Thánh Thất nầy lại cho Thơ lo lắng thế cho con, song sự thờ phượng phải có thay đổi chút ít, sau Thầy sẽ dạy chư Đạo hữu con định liệu.

Rằm tháng 10 nầy, Thầy xin con hội cả chư Hòa Thượng tại Thánh Thất đây chung lo lập **Tân Luật**. Ngày ấy Thầy sẽ dạy cho hai vị Hòa Thượng phò loan, đặng có điều chi bợ nợ thì cầu Thầy mà thôi.

Thầy phú thác một trách nhiệm nặng nề cho con, nhưng mà con đừng ái ngại. Danh giá con, Thánh đạo Thầy trong ấy, con khá hết lòng.

Con phải hiểu rằng, hội chư Hòa Thượng trọn đời ba tháng thì là hao tổn, song chẳng hề chi, để Thầy định liệu. Tuy vậy, Thầy biết sức một mình con cũng đủ lập **Tân Luật**, nhưng mà Thầy muốn có Hòa Thượng đặng cho khỏi tròn, lại còn làm tay chơn Thầy để thấu phục Thích đạo.

Thầy cậy con một điều là đòi *Minh*, vì nó là môn đệ của con, đặng giao chức *Thái Đầu Sư* cho nó đi phổ độ nhưn sanh. Cái trách nhiệm ấy đáng lẽ về phần con, song con tuổi đã cao rồi, khó bề cực nhọc, nghe à!

Thầy để con trọn quyền mà Thầy xin con an lòng, Thầy lo chung cùng con, Thầy trông cậy nơi con lắm đó!

THẤY.

(ĐS. II. 238)

Trung: Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhựt (Lê Văn Trung)

Tương: Ngài Chánh Phối Sư Thượng Tương Thanh.

Trang: Ngài Chánh Phối Sư Ngọc Trang Thanh.

Như Nhân: Hòa Thượng Như Nhân, pháp danh là Thích Từ Phong, thế danh là Nguyễn Văn Tường (1874-1938), trụ trì tại chùa Giác Hải ở Phú Lâm, Chợ Lớn, nên Ngài còn được gọi là Hòa Thượng Giác Hải. Ngài có gom tiền trong bốn đạo mua đất cất chùa Từ Lâm Tự ở Gò Kén, Tây Ninh.

Ngài được Đức Chí Tôn phong là Thái Chưởng Pháp.

Từ Lâm Tự, thường được gọi là chùa Gò Kén, còn có tên là Thiển Lâm Tự.

Minh: Hòa Thượng Thích Thiện Minh, học trò của Hòa Thượng Như Nhân. Ngài Thiện Minh được Đức Chí Tôn phong chức Thái Đầu Sư Thánh danh: Thái Minh Tinh.

26. SÀI GÒN, ngày 12-9-1926 (lần 6-8-Bình Dân).
 Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn Pháp Quân

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
 KIM VIẾT CAO ĐÀI
 GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Mãng mấy con.

Mỹ Ngọc, từ đây việc nhà con an ổn, dầu điều chi, nhớ để ý rằng có Thầy bên con luôn.

Đặng một việc chi chớ vội mừng, thất một việc chi chớ vội buồn, vì sự buồn vui và sự buồn tủi thường pha lẫn mà kể cận nhau. Còn sự gì phải đến cho con, ấy là tại nó phải vậy, chớ nên cưỡng cầu mà nghịch Thánh ý Thầy.

Hãy dò theo đây mà dạy trở trong bước đường Đạo:

Mối Đạo từ đây ráng vẹn gìn,
 Tu là khổ hạnh khá đĩnh ninh.
 Lòng thành một tấm Trời soi xét,
 Gương rạng nghìn thu nguyệt chiếu minh.
 Gai góc lần đường công trước gắng,
 Thành thời có lúc buổi sau dành.
 Dòng trần chìm nổi từ đây dứt,
 Công quả tua bền độ chúng sanh.

Thầy sẽ cho **Xuất Bộ Tinh Quân** đến nhập cơ.

THẦY.

(BÀI 32 TNHT HỢP NHỨT)

TÁI CẤU:

CAO QUỲNH TUÂN

Mừng mấy con và mấy cháu.

Điều! Từ đây thầy lấy làm vui mà thấy con đặng để bước vào đường Thánh đạo. Vậy hãy ráng tu hạnh hầu phục hồi cựu vị.

Thầy rất vui thấy *Cư* và con đã đem tấm nhiệt thành mà cứu độ như sanh khỏi dòng khổ hải. Ấy cũng là số phận rất may mắn của lệnh Ngọc Hoàng đã định cho con và *Cư, Tắc, Sang*.

Vậy thầy có mấy lời thiết yếu cùng con sau đây:

*Cựu vị ngày xưa đã có rồi,
Đường về chớ bỏ há con ôi.
Công trình chớ nệ xây nền Đạo,
Phước mỏng đâu hay bởi tứ Trời.
Đức trước hưởng rồi tua trả đức,
Ngôi sau gìn ắt đặng an ngôi.
Từ đây son sắt vì sanh chúng,
Cảnh tịnh mai sau cũng đặng ngôi.*

Thầy đã an lòng cho con và *Cư*, còn *Đức, An, Thân*, thì có lệnh Thượng Đế định phần cho chúng nó. *Lượng* từ đây phải ở nơi Lô Âm Tự châu Phật Như Lai và nghe lệnh, chừng có lệnh Thượng Đế đòi sai trấn thì nó sẽ về cùng con đặng. Thấy kiểu mấy con.

(TNR)

(*Đức*: Cao Quỳnh Đức; *Thân*: Huệ Chương; *Lượng*:

Cao Quỳnh Lương. *Đức, Thân, Lương* đều là con của Ngài Cao Quỳnh Diêu. *An*: Cao Quỳnh An, con của Ngài Cư).

27. NGÀY 17-9-1926 (ÁI 11-8-BÍNH DẦN).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thơ! Con mời Trần Phu nhân và Lâm thị Ái Nữ.

Lão chào Phu nhân.

Xin nghe phân giải một đôi điều:

*Cuộc trần thế khó phân chơn giả,
Tánh linh hư dầu quả cũng để ngờ.
Thanh bạch hai lẽ chẳng đủ thờ,
Quán thế phải tri cơ Tạo hóa.
May một kiếp đủ thành chánh quả,
Rủi ngàn đời cũng lạ Thần Tiên.
Thượng nhưn sanh trần tục xuống miền,
Thâu chúng đệ nghiệp khiến mang tội chương.
Vinh sang đã kiếp căn để hưởng,
Của mình chẳng vay mượn của ai,
Ngự một ngôi đã sẵn cõi Bồng Lai,
Tâm tích đức kể hay con đã rõ.
Món chung đỉnh con hằng muốn bỏ,
Tu Phật căn cứu độ lăm sanh linh,
Lập chùa chiền Phật giáo kê kinh,
Thay tặng chúng khai minh đường đạo hạnh.
Thành tâm giáo thuận lòng chí Thánh,
Mong sao cho rành rạnh Phật tông,
Nghĩa khai quang công đã dày công,*

Lòng ái chúng trọn lòng đức hạnh.
Vì công quả thật còn phải thanh,
Luôn gia đình chẳng rảnh công tu,
Thầy mở mang Tam giáo gồm thâu,
Chuyển Phật giáo cho hiệp câu Phổ Độ.
Mười ngàn chẵn năm nay đủ số,
Luật Ngọc Kinh chưng trợ Lôi Âm.
Độ nhơn gian nhập Thánh siêu phàm,
May mắn ấy còn ham chi thế cuộc.
Cần tu ắt phải thành đã thuộc,
Con ngó coi thế đã chuốc trau mình.
Mượn Di-Đà mà làm mỗi lợi danh,
Làm Chánh giáo đã đành thành Tả đạo.
Như Nhãn cũng một lòng với Lão,
Mở luật tu khuyên bảo chúng tăng.
Tuy quyền Thầy chí Thánh mà rằng,
Không hạ thế, xác thân đâu chiếu dụ.
Dụng huyền diệu lời cơ tổ dấu,
Rằng chưa hồi niệm Phật thấu vì kinh,
Nhờ lương sanh mà cứu vớt quần sanh,
Con cũng hiểu rõ tình Tà Chánh.
Cuộc Chánh giáo Thầy toan hiệp nhánh,
Qui Ngũ Chi: Tiên, Phật, Thánh, Thần, Nhơn,
Thầy khuyên con trọn đạo vi nhơn,
Con thấy đó đủ phân Tà Chánh.
Nghe chi tiếng vô nhân đạo thính,
Mà để lòng bán tín bán nghi.

*Việc nước nhà con có biết chi,
Trên Chánh khí phải vì phải kính.
Huyền diệu Lão nếu ra một lệnh,
Thì thuận tình đâu dính tới thân con.
Phận tuổi cao lo lắng lắm hao mòn,
Việc nhà nước khuyên con lòng khó liệu.
Lâm thị vốn nên con có hiểu,
Thầy khuyên con chớ biểu nó đừng tu.
Người đời như kẻ điếc người mù,
Cơ Tạo hóa rất sâu nên khó hiểu.
Khánh Bạch Ngọc nhiều phen kêu biểu,
Tình mê đồ lo liệu lại ngôi xưa.
Thần trần ai đã lắm cay chua,
Xin khá gắng đừng thua Tiên, Phật.
Thầy cậy mượn ai không lòng vụng tất,
Mà làm công đoạt phẩm trật mình.
Sổ ghi công đã chất Thiên đình,
Con gắng chí cho toàn pháp diệu.*

*Lâm thị Ái Nữ, Quan Âm sẽ giảng cơ mà chuyện
văn cùng con.*

Thầy chào phu nhân.

(TNCT. TTT. 20-21-22)

28. *THỨ SÁU, 22-9-1926 (àl 16-8-Bình Dân).*

THẦY

Các con, *Thơ!* Con đã nghe Thánh ngôn hồi trưa này chưa? Vậy thì Đạo phổ độ trẻ đã đành, con lo lập Thánh Thất, rồi đi khắp Lục Tỉnh dựng phổ độ.

Con lập Luật, Thầy nhưt định chẳng cần hội Hòa Thượng, tam vị Chương Pháp đủ sức lập thành.

Các con xin Chánh phủ Lang sa Khai Đạo thì cực chẳng đã Thầy ép lòng chịu vậy cho từng Thiên cơ. Thầy rất đau lòng mà phải chịu vậy chớ biết sao!

Con phò lời cho cả môn đệ Thầy thâm thập vào phái Thái cho chúng nó hiểu, còn Thánh Thất con phải chăm nom tới ngày rằm cho rồi dựng hội Tam giáo lập Luật, chừng ấy buộc chúng nó phải theo.

Các con biết rằng, chẳng thế nào mà sai Thánh ý Thầy dựng, chi chi trong năm Dậu cũng cho rồi dựng phổ thông ngoại quốc, nghe à. Chừng đi phổ độ, các con có sẵn huyền diệu của Thầy.

Hội chư Thánh là hội cả Chức sắc Thiên phong, còn công quả nơi các con mà nên, hoặc nơi các con mà hư, vậy mới đáng công tạo Tàn Thế giới.

Nếu Thầy dùng phép Chí Tôn mà lập thành thì các con có công chi.

Nghe con *Lịch*, tại con chẳng tận tâm mà ra đến nỗi, nghe à.

(ĐS. II. 240)

29. *THỨ HAI, 27-9-1926 (àl 21-8-Bình Dân)*

THẦY

Các con,

Thầy dặn các con, từ đây ai nói chi tùy ý, cứ nghe một Thầy thì khỏi lầm lạc.

Con *Trung* cứ lo khai Đạo, món binh khí tà quái vì đó mà tiêu diệt.

Nước Nam có một chủ mà thôi là Thầy.

Từ trước vì nhiều Đạo trong nước mà chẳng một Đạo nào chơn chánh, làm mạnh quốc dân nên nước phải yếu, dân phải hèn. Dân tộc các con duy biết làm tớ chớ chưa biết làm chủ.

Thầy vì thất lễ công bình thiêng liêng ấy mới giáng trần lập Đạo tại Nam phương, tức là thay mặt Càn Khôn Thế giới mà qui chánh truyền Nhơn loại.

Trong mỗi Đạo Thầy đã lập thì hằng nói tiên tri rằng: **Ngày kia có một nước đương trong vòng nô lệ, vì Ta mà làm chủ Nhơn loại**, các con hiểu à!

Đừng nghe, vì nếu chẳng vậy, ngôi Giáo Tông chẳng ai dám ngồi. Tất cả sáu ngôi kia, hễ các con đến dựa thì quỉ giết chết, nghe à!

Lập Nhơn phẩm làm Thiên phẩm chẳng dễ chi mà không dùng huyền diệu.

Còn Nhạc Lễ là phép nhà Nam, Thầy muốn giữ gìn sao cho trọn vẹn, các con hiểu.

Các con hơi nào nghe lời thế sự, một điều nào cũng chưa quyết đoán cho cùng phải quấy.

Khi Thích Ca truyền Đạo, dân Brahma cho là Bàn môn vì khác Thánh giáo Phật đạo.

Khi Lão Tử truyền Đạo thì đời cho là phép mê hoặc.

Khi Chúa Jêsus truyền Đạo thì nhà Israel gọi là cải Chánh đạo, đến đời bắt giết.

Các con muốn vừa lòng Thiên hạ thì là giỏi hơn Thầy rồi.

Thầy khuyên đừng nao núng, các con ngó Thầy trước, các con coi bước Thầy đi trước, các con cứ đi theo sau Thầy là đủ.

Cười.....

THẮNG

(ĐS. II. 242)

30. NGÀY 1-10-1926 (ÁL 25-8-BÍNH DẦN).

THẦY

Các con,

Lâm thị con ôi! Thầy chẳng có phương chi để vào lòng con sự thương yêu con và cũng không thể nào làm cho con hiểu rõ quyền Chí Tôn của Thầy đặng.

Con trông cậy nơi Thầy, phú thác thân con cho Thầy. Này con ôi, nếu mắt phàm thấy rõ thì con sẽ kinh khủng quyền hành Thầy thế nào.

Ngày giữa điện kìa, trên đầu các con, chư Thần, Thánh, Tiên, Phật châu chực kìa, họ đều cúi đầu lặng lẽ đặng nghe Thầy nói với con.

Kìa, Quan Âm Bồ Tát đang châu mày đổ lụy mà cầu nguyện cho con, cầm sẵn tờ hịch chiếu cầu rỗi cho mẹ con, con thấy đâu các Đấng ấy, vì vậy nên Thầy không chấp. Con nên thật lòng trông cậy nơi Thầy.

Con ôi! Bao nhiêu của thế gian con đã đổ đặng cầu siêu rỗi cho mẹ con mà chẳng đặng, duy nhờ từ ngày con biết thờ phượng Thầy mà mẹ con đã vào Bạch Thiên Cung Án, con đâu thấy điều ấy cho đặng, tự nơi con, bởi công con mà Cửu Huyền Thất Tổ con đặng rỗi.

Con phải hiểu biết, vì hiểu của con mà Thầy càng thêm luyện ái.

Thầy khuyên con một điều là phải bỏ phận vinh hoa mà cam nầu sống khổ hạnh. Ngày vinh hiển thiệt của con chẳng phải nơi chốn hồng trần vô vị này.

Con thương Thầy, con tưởng lấy con, lo độ rỗi cho

Thầy lập thành Nữ phái.

Thầy trông cậy nơi con, cũng như con trông cậy nơi Thầy. Cha con hiệp đồng thì đủ quyền thế mà cải số Nam Tào chánh thức, con hiểu à!

Con an tâm. Thầy đủ quyền hành đặng làm cho con đắc thành chánh quả đặng độ rồi Cửu Huyền Thất Tổ con, con tưởng chắc vậy chăng?

Thầy đã nói nó vào Bạch Thiên Cung Án, mà còn tội lỗi gì con.

Con có chức, Thầy sẽ ban, ráng đợi con nghe. Con cứ đi phổ độ, chừng nào Nữ phái đặng đúng 200 người thì Thầy ban Tịch và phong sắc con nghe.

Có Thánh kinh đó, con phải đọc Thánh kinh cho thường cho chị con nghe, mỗi tuần phải đọc riêng cho chị con ba lần như vậy. Nghe và tuân theo.

Thầy ban ơn cho các con.

(TNCT. TTT. 47-48)

31. NGÀY 13-10-1926 (ÂL 7-9-BÍNH DẦN).

THẦY

Các con,

Mấy đứa nhỏ bỏ thói kiêu ngạo nghe!

Vinh! Đọc **PHỔ CÁO CHÚNG SANH**, đợi Thầy sửa nghe. Hễ Thầy hạ cơ thì ngừng đọc. (1)

.....

Các con nghe,

Thầy chẳng buổi nào mà đành lòng cho các con hạ mình trước mặt ai hết, song ngày nay buộc phải vậy. Các con tức cấp lo phổ độ.

Kể từ ngày mồng 10 tháng này, mấy đứa phò loan phải xin phép nghỉ 29 ngày hết nghe. Thầy dặn các con phải phân nhau mà đi cho khắp.

Đạo Quang, ngày thứ bảy, Thầy sẽ phân việc. Thầy trông cho mau lập Tân Luật.

Con *Trung*, con phải nói với *Le Fol* cho con giấy chứng Khai Đạo. Mai con lên nó, có Thầy.

Con phải nhớ viết một cái thơ cho em con là *Lâm thị*, nó đương sầu thảm, giờ này nó đương ngồi nơi phòng mà khóc. Con phải khuyên lơn nó, nhắc nó nhớ lời Thầy dặn.

Trang, con nếu biết thương em con, con cũng nên đi Vũng Liêm, con đi mới hữu ích nghe. Thầy nói ít, con hiểu nhiều.

Từ đây, hai con lại để ý gìn giữ hai đứa nó kéo nó ngã lòng mà tổn bớt công quả của chúng nó, tội nghiệp.

Thầy giao cho hai con chăm nom cả em út các con, nghe à!

Thầy còn dạy nhiều việc, nhưng hai đứa nhỏ (2) đã mệt. Thầy dặn các con đừng dùng tiếng “*Đông*” mà kêu mấy đứa nhỏ, nó giận không muốn phò loan là tại vậy.

Thơ, biểu nó viết chữ tựa lớn lớn một chút, còn **Tờ Phổ Cáo Chúng Sanh** và **Tờ Khai Đạo**, con cứ làm, Thầy cho phép. Có vậy mới nhẹ bớt công phổ độ. Còn tờ Nhựt trình, thỉnh thoảng sẽ tính.

Thầy ban ơn cho các con.

Đặng nhiều càng tốt. Chữ *quốc âm* mà thôi.

THĂNG

(TNCT. TTT. 76-77)

(1) Xem PHỔ CÁO CHÚNG SANH nơi phần Phụ Lục.

(2) *Hai đứa nhỏ*: Ý Đức Chí Tôn nói hai vị Chức sắc Hiệp Thiên Đài làm đồng tử phò cơ (phò loan).

32. SÀI GÒN, ngày 30-10-1926 (âl 24-9-Bính Dần).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, hỷ chư nhu, hỷ chư ái nữ.

Thầy biểu *Hiếu* vào nghe, Thầy mượn một chút. Con lên kêu *Nhiều* (bạn đời của Ngài Phạm Công Tắc) đến với con đặng nghe Thầy dạy việc nhà.

Hiếu, Nhiều, hai con phải sắm sửa dọn nhà về Tây Ninh. Từ đây, *Cử, Tắc* phải lo Đạo, các con phải đành chịu khổ cực cùng Thầy như hai đứa nó vậy mới đáng con cái Thầy. Thầy lấy làm chua xót, mà Đạo là trọng, mới biết liệu sao?

Hiếu bạch: Thưa Thầy con vâng. (*)

– *Nhiều*, sao con?

Nhiều bạch Thầy: Còn mẹ già.

– Nó đi theo với con, mặc kệ nó để đó cho Thầy, con cứ tuân mạng lệnh Thầy mà thôi. Thầy ban ơn cho con.

Hiếu, con phải chăm nom gìn giữ em con nghe.

(*) Tôi vâng sắc lệnh Thầy trên đây, tôi về chùa Từ Lâm Tự, Gò Kén Tây Ninh nhằm ngày Khai Đạo, quý anh lớn về, tôi đi chung một đoàn xe, về tới chùa đúng 5 giờ chiều ngày 14-10- Bính Dần (dl 18-11-1926) [Lời ghi chú của Bà Hiếu]

33. *THỨ BA, 16-11-1926 (ál 12-10-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Lập lễ Thánh Thất

Phải làm một Nghi án trước Điện day mặt vô Bẩy Ngai, hình vuông đóng bốn mặt, trên như nóc chùa, kết hàng cho đẹp, nơi ấy phải kín, bốn phía ra vô có màn. Thầy giảng cơ tại án ấy, nghe à!

Lễ Thánh Thất, chia ra làm: **Lễ, Khách, Xuất, Thâu.**

Vậy Thầy nói về Lễ trước.

* **VỀ LỄ:** Thầy giao Chánh sự cho *Trang*, Phó sự cho *Nhung*, Phụ sự có *Ý*, nghe à. Như *Ý* không chịu thì *Lịch* phải thế. Vậy thì Chánh sự là *Trang* làm đầu. Thầy lại thêm ba vị nữa cho các con rộng dùng: *Mùi, Vân, Đạt.*

Thầy lại hỏi thêm mười hai đứa nữa, ai tình nguyện?

Lê Văn Sanh, Dương Văn Hoài, Nghĩa, Nguyễn Xuân Quang, Sơn, Lê Thế Vĩnh, Huồn, Trần Văn Bản, Nguyễn Văn Mùi.

* **VỀ KHÁCH:** Khách thì *Tương* là Chánh sự, *Luật* là Phó sự, Thầy muốn đem *Hoài* vô dạng không *Lịch*? *Voi* là Phụ sự, *Lại, Sơn, Thành* là giúp Thầy.

Hỏi mười hai đứa tình nguyện:

Giỏi, Bản, Tuất, Tiếp, Trò, Giảng, Học, Kỳ, Tường, Hơ, Kinh, Đơn.

* **VỀ THÂU:** Thì *Thơ, Như Nhân, Đạo Quang.*

Thầy hỏi hai đứa ký lục: *Châu, Tuấn*.

* **VIỆC XUẤT:** Xuất thì *Lịch, Xài, Hóa* (Phủ Hóa Cần Đước). Thầy hỏi 2 đứa ký lục: *Kiều, Vĩnh*.

Nghe hành lễ, con *Trang*:

Chưởng Pháp, Đầu Sư: Thầy định ba ngôi Chưởng Pháp, ba ngôi Đầu Sư đều có vị.

Phối Sư: Còn Phối Sư thì là *Trang, Tương, Thơ*, là Chánh, còn 33 vị nữa thì tùy theo ngày phong sau trước đứng nối theo đó.

Giáo Sư: Rồi tới 72 Giáo Sư, cũng tùy theo ngày thọ sắc mà phân sau trước.

Giáo Hữu: Kế nữa là 3000 Giáo Hữu, cũng tùy Thiên phong mà đứng theo hàng ngũ phái Thượng, phái Thái, phái Ngọc vậy.

Phò loan: Tiếp nối theo sau, ngay chính giữa, nơi Bàn Hộ Pháp thì: *Đức, Hậu, Tràng, Nghĩa*.

Bên mặt thì: *Mạnh, Phước, Mai, Nguyên*.

Bên trái thì: *Đãi, Kim, Tươi, Chương*.

Hộ Pháp: Con lại để dựa bên Bàn Hộ Pháp hai cái ghế, rồi làm hai cây phước để: Thượng Phẩm, Thượng Sanh.

Thượng Phẩm: Bên mặt Hộ Pháp là Thượng Phẩm.

Thượng Sanh: Bên trái Hộ Pháp là Thượng Sanh.

Đưa cây Phước Thượng Phẩm cho *Mùi*, cây Phước Thượng Sanh cho *Vĩnh* cầm, đứng hầu hai bên.

Trấn cờ Ngũ phương: Tại Đông phương, Tây phương, Nam phương, Bắc phương, lựa 12 đứa đồng nhi cầm cờ, còn ở giữa thì giao cho *Hậu, Nghĩa, Đức*.

Lịch, hiểu à! Khi hành Đại lễ cho Thầy rồi thì Lễ sanh (1) xướng: “**Thiên phong quán tẩy**”: Cả thầy đều ra rửa mặt mày cho tinh sạch. Chừng xướng: “**Chỉnh túc y quan**” thì cả thầy phải thay Thiên phục.

Lễ sanh xướng: “**Lập vị**” thì đứng theo hàng ngũ cũ như trước.

Hành lễ y như tại chùa Vĩnh Nguyên Tự nghe *Lịch*.

(1) Lễ sanh, ở đây không phải là phẩm vị Chức sắc, mà là người xướng lễ và diện lễ, nên sau này, Đức Lý Thái Bạch đổi lại gọi các vị ấy là Lễ sĩ cho phân biệt.

Còn Nữ phái thì đều phải mặc đồ trắng trước khi hành lễ.

Thiên phong Nữ phái: Thì *Cư*, *Tắc*, phải vào nghi án phò loan cho Thầy phong Nữ phái trước và lập Tịch Đạo luôn nữa nghe.

Trấn Thần: Chừng mặc Thiên phục rồi thì *Cư*, con chấp bút nhang cho Thầy trấn Thần mỗi người và nơi mình của chư Thiên phong, rồi mới hành lễ.

Nhớ biểu Nam phái đứng chẳng hết ở giữa thì qua bên tả của Thầy, song phải phân hàng ngũ đẳng cấp chúng nó cho tử tế, chớ không đặng lộn xộn.

Hành lễ: Còn bao nhiêu môn đệ thì đứng tiếp theo sau. Thầy dặn: Hành lễ rồi thì phải biểu Lễ sanh xướng: “**Thiên phong phò loan**” đặng Thầy lập Phật Truyền Chánh Pháp.

Cư, *Tắc* phải để Thiên phục vậy mà phò cơ nghe.

Thầy sẽ giao Nhạc cho *Mỹ Ngọc*, và Lễ cho *Nhơn*.

(ĐS. II. 13-15) & (TNCT. HH. 101-103)

34. *THỨ TƯ, 17-11-1926 (ál 13-10-Bính Dần)*
(*Trước Đại lễ Khai Đạo 2 ngày, nối tiếp Bài 33*)

THẤY

Khi chư môn đệ mặc đồ thường vào, con cũng phải sắp đặt địa vị chúng nó.

Tụng kinh hành lễ thường vừa rồi, con biểu *Cư, Tắc* rửa mặt rửa tay cho tinh khiết, biểu chúng nó vào nghi án cho Thấy phong sắc chư môn đệ lục tỉnh, xong kể Nữ phái.

Con phải giúp em con là *Đường thị, Lâm thị*, với *Ca thị*, lập vị bên Nữ phái cho trang hoàng.

Chờng Thấy thăng, biểu hai đứa nhỏ ra đứng nơi Bàn Hộ Pháp như cũ.

Chờng Lễ sanh xướng: “**Chỉnh túc y quan**” thì biểu 12 đứa Phò loan sắp ba hàng kể đó, biểu *Đạt* đi. Kế đó là *Tắc; Cư, Sang* đi hai bên; kế nữa thì 3 vị Chờng Pháp (biểu *Nhàn* theo hộ *Thụ*), kế nữa thì 3 vị Đầu Sư (biểu *Tạ* theo *Trung*, còn *Hoàng* theo *Thiện Minh*), kế nữa 3 vị Chánh Phối Sư, kế nữa Chúc sắc đi 3 đứa, 3 đứa ra thay đồ Thiên phục.

Khi đặng nửa giờ, phải đổ chuông ba hiệp, chờ tới hiệp chót, biểu Lễ sanh xướng: “**Lập vị**” thì lại đi như nầy mà trở vào. Nhớ biểu hai đứa cầm Phướn Thượng Phẩm, Thượng Sanh đi gần bên *Cư* và *Sang*.

Vào lập vị hành Đại lễ như buổi Vĩnh Nguyên Tự, nghe *Lịch* à... là đã hết một đêm đầu rồi.

Kế đêm sau, là đêm Thiên phong cho cả chư môn đệ và là đêm các con phải thành tâm trai giới cho Thấy lập

Pháp Chánh Truyền.

Đêm thứ ba, các con cũng lập vị cúng thường ngày, xong hai đứa nhỏ mặc Thiên phục vào nghi án cho Thầy giảng.

Rồi việc Lễ.

* **KHÁCH:** Còn việc Khách thì: *Tương*, con phải chia mười hai đứa phụ sự ra làm ba ban. Một ban bốn đứa đái bộn Thượng lưu và Lang sa; một ban đái bộn Trung lưu; một ban đái bộn Hạ lưu, song phải cắt ba vị Phó phụ sự ra ba ban đặng cai quản. Còn con thì lo việc tiếp các quan Lang sa.

Về phòng trừ, con cũng nên sắp đặt, nhứt là đừng khiếm lễ cùng ai hết.

VỀ VIỆC XUẤT: Tới việc xuất thì ba vị chấp sự, mỗi đều ký giấy tử tế cho đủ ba người, mới cho xuất tiền. Cười... Thầy làm như vậy đặng dự phòng lãng phí, nghe à!

VỀ VIỆC THẬU: Còn sự thâu, *Trang* con khéo tính lắm, Thầy khen và cảm ơn con, song phải lo thu xếp cho em *Thơ* con cho nó bớt tổn, kéo tội nghiệp nghe con.

(ĐS. II. 16) & (TNCT. HH. 105-106)

35. *THỨ HAI, 6-12-1926 (àl 2-11-Bình Dân)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

Hỷ chư môn đệ, chư ái nữ, chư nhu, chư tín nữ.

Trung: – Bạch Thầy xin cho đình lại, qua ngày thứ bảy tới sẽ nạp Luật cho Thầy phê chuẩn.

– Phải ở luôn luôn nơi Thánh Thất dựng lập Luật sẵn.

Nghe Thầy dạy:

* Khởi đầu lập Luật tu gọi là: **Tĩnh Thất Luật,**

* kế nữa là lập Luật trị, gọi là **Đạo Pháp Luật,**

* ba là lập Luật đời gọi là **Thế Luật.**

Các con hiểu à!

(ĐS. II. 71)

36. *TÂN ĐỊNH, ngày 9-12-1926 (âl 5-11-Bính Dần).*

THẦY

Con *Thơ*,

Con hỏi việc chỉnh luật, vậy phải à con.

Còn mai này, các Đạo hữu của con chờ con về, mà không sao, cứ đại tịnh lo làm Luật cho xong rồi sẽ về, đó con. Phải chờ chỉnh đốn Điều luật cho oai nghi đặng vạn quốc hưởng nhờ *bảy chục muôn năm* đó con. Ráng làm cho hoàn tất, rồi cầu Thầy sửa cho.

Phải mời *Trần Lương Phu nhân* chỉ biểu, và *Hương Thanh* phụ bút.

Kinh luật Tam giáo là cả thể lắm con. Việc quan hệ trong thế giới, chẳng phải tầm thường đâu. Còn như chuẩn Luật rồi, thiên hạ chúng sanh hưởng nhờ vô lượng công đức đó con.

Anh *Trung* và các Đạo hữu nhắc con hoài.

Thôi Thầy thẳng.

(*TNCT. TTT. 464*)

37. NGÀY 9-12-1926 (ÂL 5-11-BÍNH DẦN).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, chư nhu, chư tín nữ.

Các con nghe, chư nhu nghe.

Thầy vì Tam Kỳ Phổ Độ, từng nhơn nguyện, cho nên ***muốn khuấy rối bao nhiêu, Đạo lại càng phát mau bấy nhiêu***. Trước Thiên ý chẳng đồng nhơn trí nên không thể nào chuyển đặng, Đạo cao nay nhơn tâm đồng hiệp, cảm thấu Thiên đình.

Thiên từng nhơn nguyện cũng như đồng thình vậy, nên Đạo mới dễ chuyển hơn. Các con hiểu à!

Ấy vậy, hễ biết đến nguồn Đạo thì phải nhứt tâm đợi ngày thành tựu thì các con sẽ thấy sự tối cao tối trọng của nền Chánh giáo của Thầy đem ban cho các con mà lập thành Quốc Đạo.

Thầy cho thượng sơ câu Đạo.

Trong môn đệ, chi chi đã có Thầy định đoạt rồi.

(TNCT. TTT. 533)

38. *THỨ BẢY, 11-12-1926 (àl 7-11-Bình Dân).*

THẦY

Các con,

Diêu đợi nghe.

Trung, Lịch! Hai con phải dụng đại lễ mà an táng *Tương* nghe.

Thầy ngắt một lễ, chẳng thể nào đem *Tương* vào Tam thập lục Thiên, phải để nó nơi Đông Đại Bộ Châu mà chờ Tòa Tam Giáo phát đạt.

Thầy có để lời cho Thái Bạch Kim Tinh cầu rỗi, nhưng Người giận *Tương* không công quả, dâng Bộ Công Thiên thơ ra trống trải lắm, tại nơi Tòa mới cãi chối nổi gì. Người nhưt định không dự đến.

Các con nghe à!

Vậy trong hịch văn sơ tấu, các con phải thượng nơi Tòa Tam Giáo mà cầu rỗi cho nó thiệt hết lòng, rồi Thầy sẽ rỗi cho nó. Các con hiểu.

Lịch bạch Thầy về sự đại lễ...

Không con... Đại lễ là làm theo một lễ với sự an táng bậc Thái Lão nghe. *Trung, Lịch* đứng tên.

Diêu! Con chưa dặng định thần khi Thầy giáng há? Những lời Thầy dạy con, phải sắp đặt phần nhưn đạo, rồi lấy hồn xác con mà dùng về việc Đạo, nghĩa là con phải cho xong phận sự làm người rồi lo hành Đạo mà thôi, con à!

Thầy còn dạy con nhiều nữa, *Diêu!*

Trung, Lịch! Lễ ấy phải khởi đầu giờ Tý nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

(ĐS. II. 85)

Tương: Ngài Nguyễn Văn Tương, tu theo đạo Minh Sư đến bậc Thái Lão Sư, sau nhập qua ĐĐTKPĐ, được Đức Chí Tôn phong Thượng Chương Pháp. Ngài đăng Tiên tại làng Hữu Đạo, Mỹ Tho, ngày 5-11-Bính Dần (dl 9-12-1926) hưởng 48 tuổi.

Lưu ý: Còn một Chức sắc Đại Thiên phong có tên là TƯƠNG (Nguyễn Ngọc Tương) làm Đốc phủ, Chủ quận Cần Giuộc, nhập môn vào Đạo Cao Đài, được Đức Chí Tôn phong là Thượng Chánh Phối Sư Thượng Tương Thanh. Sau này, Ngài tách ra lập Chi phái Bến Tre.

Diêu: Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu.

Trung: Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhựt (Lê Văn Trung)

Lịch: Ngài Đầu Sư Ngọc Lịch Nguyệt (Lê Văn Lịch).

39. *THỨ HAI, 14-12-1926 (âl 10-11-Bính Dần).*

LÝ THÁI BẠCH

Đại hỷ.

Thánh Thất đã an, chư hiền hữu lo chỉnh nghi cho tinh tấn.

Thầy dạy *Thượng Trung Nhứt* hiền hữu lo sắp đặt thế nào cho ra nghi tiết thì sắp đặt.

Sau lưng bàn thờ Hộ Pháp, phải để một miếng nỉ dài, ngang một thước rưỡi, cao ba thước, thêu chữ bùa Lão vẽ đây. (Bùa chữ KHÍ)

Như có thể làm một cái bàn thờ ba nấc, giữa cao, hai bên bằng, cho Thượng Phẩm, Thượng Sanh đứng.

Chư Đạo hữu chỉnh đàn cho Thầy ngự. Ai chẳng y quan tử tế xuất ngoại.

Nghe và tuân mạng.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thầy dặn con *Trung*,

Lý Bạch phiền *Tương* vì trong Sổ không nhiều công quả, Người mới để cho nó chết. Con dặn cả môn đệ coi gương *Tương* mà giữ mình.

Ráng phần chí lập thành Chánh giáo, chẳng bao lâu đây, Thầy sẽ cho một phương pháp rất trọng để cho các con cứu độ như sanh.

(TNCT. TTT. 553)

Trung,

Con biểu *Mắt* phải chịu khó cúng Tứ thời và nhìn Thiên Nhân cho thường. Mỗi lần cúng cho được lâu, lâu đặng cảm lòng giáng hỏa thì hết đau mắt.

Luôn dịp, Thầy nói cho các con biết:

Cúng Tứ thời có ích cho các con lắm, chớ không phải ích chi cho Thầy. Nếu cúng được thường thì lòng dạ nở nang, tứ chi luân chuyển, có nhiều khi tật bệnh tiêu diệt.

Các con nên biết việc cúng Tứ thời nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG

(TNCT. TTT. 567)

40. *THỨ BẢY, 18-12-1926 (àl 14-11-Bính Dần)*

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Thượng Trung Nhứt, hiền hữu nghe dạy:

Phải viết thư cho các Thánh nói rằng: Buổi lập Luật phải ngưng sự phổ độ lại đôi chút. Lo cho xong **Tân Luật** thì mới truyền bá Chơn đạo rõ lý hơn.

Vậy ngày Đại lễ Thánh giáo Giáng sinh, phải có mặt tại đây cho đủ và nạp Luật cho kịp ngày ấy.

Làm lễ xong, qua ngày kế thì chư Thánh mặc Đại phục, vào Đại điện bái, rồi Hiền hữu biểu sắp ghế vòng theo Đại điện. Hiền hữu và *Ngọc Lịch Nguyệt* lên tọa bửu vị, rồi theo chúc phận chư Thánh mà ngồi vòng hai bên như lúc hiền hữu còn tại Thượng Nghị Viện, đặng cãi luật đó vậy.

Hiền hữu chưởng quản làm chủ Hội, mỗi vị Thánh đều đặng quyền cãi lẽ, nghe à!

Phải giữ phép, kẻ trước người sau, tùy phiên nhau cho có lẽ: Phái Thái trước, phái Thượng giữa, phái Ngọc chót.

Phải viết thư cho *Tương* và *Trang* nạp Luật cho kịp một lượt với *Thơ*, nghe à! ...

(ĐS. II. 104)

41. *THỨ BẢY, 25-12-1926 (àl 21-11-Bính Dân).*

THÁI BẠCH

Frère *Latapie*,

Je vous nomme Evêque d'équipe Française, c'est au rang des Giáo Sư que vous êtes placé.

Vous direz aux Français que le MAIÂTRE ne vient pas aujourd'hui. J'ai à régler quelques organisations intérieures du Sacerdoce. J'aurais dû recourir à vos aides, si votre équipe était formée.

Thượng Trung Nhựt! Hiền hữu khai hội trọn ngày chẳng có chi là hữu ích hết. Việc tán thành Tân Luật, nếu Thầy để cho Lão, nội trong 2 giờ thì hoàn thành tất cả, ngật một điều là nếu Lão lập Luật, chẳng một ai trong hàng Đạo hữu hành đạo đặng.

Vì vậy Thầy giao trọn quyền cho chư Đạo hữu lập thành là chủ ý để phân nhơn lực vào đó chút ít, rồi lấy huyền diệu làm ra Thiên lực, ấy là một hạnh công bình đó.

Vậy Lão giao ba Bộ Luật hiệp một cho *Thái Thơ Thanh* trước, nội trong một tuần lễ, phải hiệp thể nào cho ba Bộ ba phái chung vô làm một, qua tuần nữa tới *Thượng Tương Thanh*, kể một tuần nữa tới *Ngọc Trang Thanh*, nghĩa là trong ba tuần nữa phải lập thể nào cho rồi Luật lệ, đem về Thánh Thất đặng cài lại nữa.

(ĐS. II. 120)

42. THỨ HAI, 27-12-1926 (ál 23-11-Bính Dần).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Thượng Trung Nhứt, Đạo hữu khá khuyên những kẻ đến đây chẳng lòng thật tình kính lạy Chí Tôn, nên xuất ngoại nghe.

Chỉnh đàn cho Thầy ngự.

NGỌCHÒANG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Trung! Con nên cho kẻ môn đệ yêu dấu của Thầy hầu nội hết.

Không cần nói chúng nó cũng hiểu, Thầy rất vui mừng. Vậy Thầy dặn con, mỗi khi chúng nó đến, phải tiếp rước trọng hậu, nghe à!

Chư nhu thượng số.

Bốn Ông Lục và chín người đàn thổ, thâm hết.

Kỳ: – Xin đi cúng nơi các nhà đặng khai đàn cho chư Đạo hữu trong các làng hạt Tây Ninh.

– Ấy là phận sự của nó.

Trung: – Xin về việc Chánh phủ...

– Phải.

Lịch: Xin cúng cơm cho ông lão.

– Đặng. Cười... Nếu Thầy định thì Thầy sẽ dạy con đừng cúng kiếng chi hết, vì Chơn Nhơn chẳng còn

hưởng của phạm bao giờ. Con làm tiệc đãi, chớ chẳng nên gọi cúng.

.....

Thầy dặn rằng: Thầy đến chẳng phải lập một nền Đạo mới, mà đến đặng nhắc các con rằng: Ngày Tận tuyệt đã hầu gần, Quỷ vương sắp đến.

Thánh ngôn các Đạo đã khai từ thuở tạo Thiên không đủ kềm thúc như sanh đặng trọn lành. Đời càng ngày càng trở nên hung bạo, như loại giết lẫn nhau, cả hoàn cầu giặc giã, bịnh chướng biến sanh, Thiên tai rập đến.

Ấy là các điều Thầy đã nói tiên tri rằng: Ngày Tận Thế đã đến.

Thầy đã tạo Thánh giáo trọn đủ Pháp luật.

Thầy đến chỉ độ kẻ vô đạo chớ không phải sửa đạo.
Con hiểu à!

(ĐS. II. 123 -125)

43. *THỨ TƯ, ngày 29-12-1926 (àl 25-11-Bính Dần).*

THÁI BẠCH KIM TINH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Cười... *Huờn*, nghe Lão.

Việc cơ bút, hiển hữu tuy chưa rõ thấu huyền diệu cho trọn mặc dầu, chớ kỳ trung cũng đã hiểu biết chút đỉnh. Chẳng phải ai cầm cơ mà đều đặn huyền diệu hết.

Lão giải nghĩa: Có ba phẩm đồng tử phò loan:

- Một là Giáng tâm,
- Hai là Mê,
- Ba là Giáng thủ.

Tây phương gọi là: Intuitif, Semi-intuitif, Automatique.

Thầy đã cho hiển hữu chấp cơ một đôi khi quả có huyền diệu, nhưng mà có nhiều khi tà bốn thân hiển hữu nó lại choán lấy hết Thiên ý mà dịch trật, vì vậy mà hiển hữu nhiều phen thất chí, nhưt là khi thai bào con hiển hữu, hiểu à!

Thầy dạy hiển hữu cùng *Phước Sanh* chọn kẻ khác cầu Thầy, hầu truyền bá Đạo nơi tỉnh Biên Hòa, nghe à!

THĂNG.

(ĐS. II. 127)

44. CHÙA PHƯỚC HỘI, năm 1926 (Bình Dân).

THẦY

Chư môn đệ nghe dạy:

Phần nhiều trong các con lấy làm bất bình vì Thầy sai các con đến tại chùa Phước Hội này mà phải bị người bạc đãi.

Không, các con ôi! Vì còn xác phàm nơi các con, nên các con mới để lòng phiền phức dường ấy.

Chẳng lẽ trong một buổi mà Thầy lại nắm viết bôi xóa một sự đã tiền định trên mười ngàn năm bao giờ. Dầu tội kia đã đáng dường ấy, lòng Thầy vốn cũng chẳng đành. Có khó mới có công, các con đừng thối chí. Chi chi cũng có Thầy.

Các con gắng công độ phái Thái, thì công đức ấy chẳng phải nhỏ.

Con *Tắc*, phải giữ mình, vì trong lòng con không muốn tới đây nữa. Thầy hỏi các con, đứa nào không lồi với Thầy, nói thử?

Phải con *Trung*, song con và *Lịch* quên xuống đây thường mới ra lẽ ấy.

Thầy khuyên kẻ cầu Đạo hầu đàn ngày mai. Bữa nay, Thầy phạt chẳng cho ai xin chi hết đặng cho biết lễ phép chút đỉnh.

THĂNG.

(TNCT. HH. 39)

45. NĂM 1926 (BÌNH DẪN).

THẦY

Chư môn đệ nghe:

Kể từ thuở Ta khai Đại Đạo,
 Chẳng một ai nào mạo danh Ta.
 Những bấy lâu hội hiệp một nhà,
 Nên Đạo hạnh, các con tua khá giữ.
 Đừng có lòng mà lo tư lự,
 Bảo đến tên, chừ bự chẳng muốn đi.
 Khuyên các con biết Đạo là gì,
 Phải khó nhọc mới tri là đạo đức.
 Việc chi chi tại nơi Thánh vực,
 Chớ tưởng làm tổn đức bình sanh.
 Công lao khổ nhờ có mấy anh,
 Sao chẳng hiểu lại tranh giành lớn nhỏ.
 Nguồn Đạo thể như là cây cỏ,
 Hễ gặp sương phơi phở đảm chồi,
 Đạo vì nơi đó các con ôi!
 Chớ tưởng vậy thôi rồi bỏ Đạo.
 Trên có Thầy chỉ bảo hằng ngày,
 Sao lại sợ đưa chơn bước trái.
 Các con làm chúng sanh ái ngại,
 Bởi các con còn dại còn khờ,
 Thầy mới đến nhắc nhở nhiều đó.
 Gắng một lòng thì rõ việc ngày sau.

Chư môn đệ khá tuân theo, nghe à!

(TNCT. HH. 44)

46. NĂM 1926 (BÍNH DẦN).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, hỷ chư nhu nam nữ.

Thầy thấy mấy con, Thầy cũng đau lòng cho đó.

Các con ví như gà lúa lạc bầy chiu chút, vì nỗi điều bay cả khắp trên không mà hăm he muốn xốt bầy gà không mẹ. Song các con cũng để một lòng một dạ với Thầy mà hành đạo.

Thầy đã nói trước rằng, Đạo cao bấy nhiêu thì cái khổ nạn của các con cũng bấy nhiêu.

Than ôi! Phận các con còn phạm đến đỗi nên Thầy muốn để cho các con lo một mối, Thầy lo một mối. Có phần của các con, có phần của Thầy hiệp lại mới thấu đáo đặng. Các con chớ buồn mà cũng chẳng nên than thân tủi phận.

(Chúng sanh xin cầu Đạo)

Chúng sanh rất nên trẽ nãi, vì số vô phần, đến ngày nay là ngày cuối cùng mới rõ Đạo cao giá trọng là đường nào. Thầy càng tủi cho các con.

Vậy các con muốn cho chúng sanh cầu Đạo thì Thầy cho phép, song từ đây phải làm sơ như Minh Thệ mà xin nhập môn đặng có thể phổ độ cứu vớt chúng sanh thêm một chút ít nữa.

Thầy cho các con hay trước rằng: Đại Đạo tại Nam Kỳ gần đủ số rồi, hễ đủ số rồi thì phải bế lại mà hành Đạo, còn một phần thì đi ngoại quốc phổ thông nên Chánh đạo.

Thầy toàn thân cả chúng sanh nam nữ.

Các con buồn, Thầy nữ nào vui cho đặng,
Than ôi!

*Hoàng khai Đại Đạo mấy năm đầu,
Bởi thế nên cam lấy chữ sầu.
Nạn ách thoát qua đây trở lại,
Làm chi cho đặng bởi nơi đầu.*

*

*Nơi đầu mà rối rắm như vậy,
Bởi đó nên Thầy mới đến đây.
Khuyên trẻ đôi điều gìn một dạ,
Thành không vì cũng tại nơi Thầy.*

*

*Thầy vì thương mến đến trần gian,
Độ rồi chúng sanh chẳng mấy ngàn.
Kẻ nghịch lắm phen hân hủi Đạo,
Đến chừng Tận Thế mới rồi than.*

*

*Than sao cho đặng với cường quyền,
Ỡ mạnh thế nhiều phạt chẳng kiêng,
Lấy luật công bình hành chánh Đạo,
Rồi đây Thầy sẽ phục qui nguyên.*

(TNCT. HH. 83)

47. NĂM 1926 (BÍNH DẦN).

THẦY

Thầy muốn đường Đạo như đường mòn, song bởi Thiên cơ đã để nạn ách. Các con lên đường mòn mà còn những chông gai, rặng vững vàng lấy bước để chửi nghe. Hễ đạp nhằm gai thì phải đau, phải nhức nhối.

Các con ôi! Các con sâu một, Thầy đây lại thương mười. Thương thương ghét ghét, các con đặng biết, trong khi các con lâm nạn tai ách, các con vì Đạo mà phải buột ràng tay chân trong quan lại.

Thầy muốn qui nguyên phục nhứt là độ rỗi cả môn đệ Thầy và cả chúng sanh về nơi miền Cực Lạc, song le chúng sanh phần đông ham danh quý lợi, mê tầu đắm tình nơi chốn trầm luân, chơi vơi giữa dòng biển khổ.

Than biết bấy nhiều lần mà chúng nó có thấu đáo đâu? Chúng nó trở lại cắn rứt các con, hăm he giành xé các con. Thầy cũng buồn cho đó.

Thầy thấy tình đời càng đổi, còn nước non ra sao?

Phàm muôn việc chi, hễ có sanh thì phải có diệt, hễ có thắng thì phải có bại, hết hưng tới hạ, hết hồi áp chế đến lúc bình hòa, ấy là lẽ thường của Thầy đã định vậy. Mà than ôi! Có ai thấu đáo vậy chăng?

Thầy chính mình đến đây, các con nhứt tâm với Thầy thì đủ, dầu muôn việc chi khó nhọc, thì các con cũng đều thoát khỏi.

Các con cứ trông cậy nơi Thầy. Thầy nở nào mà xô đuổi các con, vì các con đưa lại có lòng hiểm, đưa lại khẩu

Phật tâm xà, xen vào các con thì lấy tình riêng mà trông mong hãm hại các con, nên Thầy chẳng dùng kẻ ấy, Thầy mới đuổi nó ra khỏi vòng đạo đức.

Tương, Thầy thấy con nhút tâm với Thầy, chẳng một buổi nào mà vội quên nền Chánh đạo của Thầy, vậy từ đây, con khá gìn lòng chặt dạ, chớ nghe lũ quỷ đồ dành mà trái với Thầy nghe. Con cũng nên giữ mình với kẻ nghịch, chúng nó trông nom xem xét con coi ra thế nào, khó nghe con!

Thầy thương con bao nhiêu thì kẻ nghịch ghét con cũng bấy nhiêu.

Thôi Thầy mắng các con, cẩn thận cho lắm nghe. Muôn việc chi, chớ tin kẻ ngoại thuyết mà phải lầm, những kẻ khốn cùng nó ráp những chông gai miếng nhọn nơi đường của các con.

(TNCT. HH. 85-86)

48. CHÚA NHỰT, 2-1-1927 (âl 29-11-Bính Dần).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, Đạo muội, chư chúng sanh.

Nho Chương Pháp bình thân.

Thượng Trung Nhựt hành lễ. Bình thân.

Sơn, Trung! Nhị vị Giáo Hữu chẳng phải quì không đó thôi, đứng gần Thiên cơ, đọc chữ cho Sĩ Tải viết, nghe à!

Tri! Nghe dạy:

Sơn! Phải lấy một ly rượu nhỏ, một ly rượu lớn, rót ly nhỏ vào ly lớn, đem lại đây.....

Đưa cho nó cầm, đội ngay trán, thề rằng:

“Tôi tên là Lê Châu Tri, thề uống Tiên tửu một phen nầy với Lý Đại Tiên, từ đây không uống nữa, như ngày sau phạm giải, Ngũ Lôi đả tử.”

Như quì giục thì Hiền hữu niệm câu nầy:

“Tửu nhập tâm di, hại tổn bình sanh chi đức, tánh thiên, Đạo diệt, dục tranh thế sự chi oan.”

Giải nghĩa:

Rượu vào lòng đổi, hại hao đức bình sanh, tánh đời, Đạo hủy, dục tranh oan nghiệt thế tình.

Tri! Nhớ nghe.

(ĐS. II. 134)

49. *THỨ BA, 4-1-1927 (ál 1-12-Bính Dần).*

THẤY

Các con,

Trung! Hỏi chi con?

Trung bạch về sự cơ bút ở Trà Vinh.

Thầy hiểu. *Tín* không tội lỗi chi, duy tại lữ cầm cơ không huyền diệu, dám cả gan học chước muốn làm Tả đạo Bàng môn.

Thầy đương coi quỉ mị dối danh làm cho chúng nó phải điên cuồng, con phải nói cho *Tín* nó hiểu.

Chi nữa?

Trung bạch về sự *Giác Hải* và Thánh Thất.

Thầy chẳng qua yêu mến đạo Thiên, quyết gom tóm các con lại làm một nên giữ Thánh Thất đến ngày nay, đừng qui tụ các em con đến cho đủ mặt.

Như Thiên Cơ phải y như lời xin của Phổ Hiền Bồ Tát thì chẳng ép lòng bỏ chết phái ấy.

Thầy sẽ coi ngày *Như Nhãn* đòi Thánh Thất lại thế nào, rồi mới trả.

Phần nhiều trong các con chẳng vừa lòng Thánh Thất, nguyện xin trả. Thầy sẽ dạy *Thơ*.

Thái Bạch sẽ lập Thánh Thất theo kiểu vở Thiên đình. Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

(ĐS. II. 137)

50. *THỨ NĂM, 6-1-1927 (ál 3-12-Bính Dần)*
Vĩnh Nguyên Tự (Cần Giuộc).

NGỌC HOÀNG THUỜNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ.

Lịch, Ngã nhậm ngôn.

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn nhập cơ.

LÊ VĂN TIẾNG
NHƯ Ý ĐẠO THOÀN CHƠN NHƠN
GIÁNG CƠ

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Chúng đẳng thánh Ngã.

Đạo bất vi tế hưởng, vi hiếu dã. Ngã thị nhứt sinh
bất tri Thiên ý, hành đạo vô công. Nhi Ngọc Đế ái chư
quần sanh như phụ ái tử. Ngã vấn hà tất dĩ vi công quả hồ?

Nhứt nhơn biến nhị, nhị biến thập, thập biến bách,
bách biến vạn, vạn biến hằng hà sa số nhơn sanh. Nhơn
sanh nhứt nhứt hữu Chơn thần, Chơn thần thị Thiên,
Thiên giả hà tại? Thiên giả tại tâm. Đắc nhơn tâm tất đắc
Thiên ý. Tri hể.

Đạo dĩ khai, thời kỳ bế môn tụng niệm dĩ vãng.

Cửu thập nhị nguyên nhân kim triều đọa lạc tại
thế, bất thoát mê đồ, bất tri Chơn đạo, đẳng chúng bất
độ, hà thành Đạo hồ?

Vật dĩ cựu luật vi căn bản, hội đắc Tam Kỳ Phổ Độ,

nhứt thiết chúng sanh hữu căn hữu kiếp, đắc kỳ qui vị.

Vật dĩ trí tri, văn chương, bác ái, ngộ kiếp đắc qui Phật vị.

Ngã vấn, cổ ngữ hữu ngôn: Thiên tâm vô ngữ, luật tại trị thế, nhơn nhơn bất tu, bất thành Đạo. Tu hà vi?

Tu giả độ nhơn, độ nhơn độ kỹ, độ kỹ độ Cửu Huyền Thất Tổ, thị chi hiếu dã.

Ngã thường giảng cơ tại thử, khả tái cầu giáo đạo.

(ĐS. II. 143)

DỊCH NGHĨA:

LÊ VĂN TIẾNG
NHƯ Ý ĐẠO THOÀN CHƠN NHƠN
GIÁNG CƠ

Mừng các Đạo hữu, các Đạo muội.

Các vị nghe Ta.

Đạo không phải để hưởng cúng tế, là hiếu vậy. Ta một đời không biết Thiên ý, hành đạo không công. Mà Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế thương yêu chúng sanh như cha thương con.

Ta hỏi vì sao phải làm công quả?

Một người biến ra hai, hai biến ra mười, mười biến ra trăm, trăm biến ra vạn, vạn biến ra vô số nhơn sanh. Nhơn sanh, mỗi người đều có Chơn thần, Chơn thần là Trời, Trời ở đâu? Trời ở tại tâm. Được lòng người ắt được ý Trời. Biết há.

Đạo đã khai, thời kỳ đóng cửa tụng niệm đã qua rồi. Chín mươi hai ức nguyên nhân ngày nay bị đọa lạc tại thế gian, không thoát khỏi đường mê, không biết Chơn đạo, không độ những người đó, làm sao thành Đạo tại thế?

Chớ lấy Cựu luật làm căn bản. Được gặp Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, tất cả chúng sanh hữu căn hữu kiếp đều được trở về ngôi vị cũ.

Chớ lấy trí tri (cách vật trí tri), văn chương, bác ái, ngộ Đạo trong một kiếp tu thì được trở về ngôi vị Phật.

Ta hỏi: Lời xưa có nói: Lòng Trời không nói, luật pháp tại nơi trị đời, người người không tu thì không thành Đạo. Tu để làm gì?

Tu để độ người, độ người tức là độ ta, độ ta tức độ Cửu Huyền Thất Tổ, đó chính là hiếu vậy.

Ta thường giảng cơ tại đây, khá tái câu để ta dạy Đạo.

Ngài **Lê Văn Tiếng** (1843-1913) lập ra Vĩnh Nguyên Tự làm nơi tu hành. Ngài tu theo đạo Minh Sư đến bậc Thái Lão Sư, đạo hiệu là Lê Đạo Long. Khi Ngài qui Tiên, Đức Chí Tôn cho biết Ngài đắc quả Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. Ngài giảng cơ dạy các môn đệ của Ngài chuyển nhập qua Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Con ruột của Ngài là ông Lê Văn Lịch, được Đức Chí Tôn phong là Đầu Sư Ngọc Lịch Nguyệt.

Học trò của Ngài là ông Trần Văn Thụ, đạo hiệu Trần Đạo Minh, được Đức Chí Tôn phong là Ngọc Chưởng Pháp.

51. *THỨ BẢY, 15-1-1927 (ál 12-12-Bính Dần).*

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Chư nhu lui.

Thượng Trung Nhựt, Hiền hữu cũng nên để tịnh tâm đặng lo cái Luật, chẳng nên ham vui quá nghe.

Thầy sẽ ngự trong lúc cái Luật. Lão giảng cơ trước khi mở Hội. Vậy khi chư Thánh đủ mặt, phải cầu cơ cho Lão dạy việc, chừng Lão ngự Đại điện thì tức cấp khai Hội liền.

Hết thầy đều mặc Đại phục trong khi cái Luật, chẳng nên thay Tiểu phục.

Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật ngự xem, coi ra khiêm lễ vậy, nghe à!

Ngày nay chẳng dạy văn, Lão để chư Đạo hữu tịnh trí.

TÁI CẦU:

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.
Chư Đạo hữu bình thân.....

Chư hiền muội Minh Sư an lòng hành đạo, Lão hằng giúp đỡ, cầu khẩn Thầy cho các em. Các em lui.

Chư Đạo hữu nhập nội nghe dạy.

Chư hiền hữu nghe:

Đạo của Thầy ngày nay và từ đây sắp tới hơn loại hoan nghinh lắm đó.

Lão rất vui mừng thấy hạnh của chư hiền hữu công

quả trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ lắm nổi nặng nề.

Mười phần nhơn sanh, chư hiền hữu phải độ tới chín. Than ôi! Hễ Đạo càng thịnh thì nghịch lại càng nhiều. Trên Chánh phủ hằng để mắt nghi nan, dưới bọn ma hỗn quỷ xác theo kích bác. Chư hiền hữu phải chịu và sẽ phải chịu hồ nhục trăm điều.

Nếu Lão có lời căn dặn là thấy sự cực nhọc của chư hiền hữu muốn toan cất bớt, nên phải dặn lấy sự cẩn thận nhịn nhục dè dặt mà hành đạo. Chánh phủ hằng dòm hành chư hiền hữu.

Nghĩ nổi buồn cười...

Trị nhi vô giáo, nay đặng hữu trị hữu giáo mà lại nghi nan. Ấy cũng một lũ phàm.

Lão khen nhiều người chẳng kể quyền cao tước trọng, phé trọn sự đời mà hành đạo, như là người đương thời dưới quyền Chánh phủ, như hai cột Đạo là *TƯỜNG* và *TRANG*, kể nữa người đại công là *HÓA*. Chẳng cần phải nói đến mấy em nhỏ chịu cực nhọc cùng Đạo trăm điều. Khen thay! Đường ấy mà chẳng một lời than thở.

Lão mới để dạ lo lường, nếu Lão nói rõ ra, e cho chư hiền hữu phải kinh khủng sợ sệt, nên dặn rằng:

Đạo vốn nơi Cơ Bút mà phát thành. Vậy Lão khuyên cẩn thận cho lắm.

Đời với Đạo chẳng đồng, tuy biết có Đời mới có Đạo, có Đạo mới nên Đời, nhưng Đạo Đời hằng nghịch lẫn.

Vậy Lão tỉ thí như trong bọn chư hiền hữu muốn phản loạn, nắm cơ viết đùa ra hay là quỷ nhập, viết ra rằng: Thấy xúi chư hiền hữu làm giặc, thì Đạo phải thế nào?

Trả lời:

Cười... Nếu nói dễ dàng dường ấy thì còn luận đến làm gì.

Như Lão chẳng vì lời Thầy dặn bảo, thì đã cấm Cơ Bút rồi. Vậy Đạo chưa thành, Lão kỳ tới cuối tháng 6 năm tới thì cấm tuyệt Cơ Bút.

Còn nay dạy Đạo thì *Cú, Tắc* phò. Đại đàn thì *Đức, Hậu, Mỹ Ngọc* và *Sang* phò. Còn kỳ dư dùng khai Tiểu đàn mà thôi, nghe à!

Phải nhập Hội liền.

Phò loan cho Thầy phong Thánh.

THĂNG.

(ĐS. II. 169-171)

52. NGÀY 15-1-1927 (ÂL 12-12-BÍNH DẦN)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Các con,

Nhị Chưởng Pháp, nhị Đầu Sư tọa vị.

Đạo Quang! Con phải **Quyền Chưởng Pháp**.

Nương! Thầy dặn con, con chẳng hề nghe đến. Thầy muốn bỏ, song vì cữu vị nên chẳng đành. Từ đây, phải lo Đạo nghe. Thầy phong cho con chức **Thái Đầu Sư**, phải hành đạo mà hiệp sức phổ độ phái Thái.

Thái Minh Tinh bị Lý Bạch cách chức.

Nghĩa! Con giáng tửu nghe. Thầy phong cho con chức Phối Sư phái Ngọc, phải hiệp cùng *Trang* mà phổ độ nhưn sanh nghe. Chúc phận quan tước con chẳng đặng một phần trăm Thiên tước, con liệu lấy.

Tôn! Con phải lo phổ độ nhưn sanh Trung Huê và Cao Miên, Thầy phong cho con chức Phối Sư phái Thượng.

Thơ Thanh! Con tiếc chi thăng đó, *Đào Bá Nhẫn* hành đạo gì?

Minh Đạo vào, bỏ Thầy, quên bạn, phải hạnh kẻ chơn tu vậy chẳng? Từ khi Ta tha người, cho phục chức, người làm gì? Phải công quả đủ ba tháng, chẳng cho về chùa, rồi sau Ta sẽ định. Lui...

Các con khai Hội, Thầy ngự.

Thơ! Con khá mượn *Cử*, *Tắc* phò loan tại Thánh Thất con đặng Thầy dạy việc. Thầy ngự.

Trước mắt chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, phải cải
Luật cho nghiêm chỉnh.

Thầy khuyên Thái Bạch cho kẻ hầu săn sóc các con.

(ĐS. II. 172)

Nhị Chương Pháp: 2 vị Chương Pháp:

– Thái Chương Pháp là Hòa Thượng Như Nhân, thế danh Nguyễn Văn Tường (1864-1938), pháp danh Thích Từ Phong.

– Ngọc Chương Pháp là Ngài Trần Văn Thụ (1857-1927), pháp danh là Trần Đạo Minh.

Còn Thượng Chương Pháp là Ngài Nguyễn Văn Tường (1879-1926), vừa đăng Tiên ở làng Hữu Đạo, Mỹ Tho, ngày 5-11-Bính Dần.

Nên nay Đức Chí Tôn phong Ngài Trần Đạo Quang, thế danh là Trần Nhanh Nhàn (1870-1946) làm Quyền Thượng Chương Pháp. (Xem bài Thánh Ngôn 56)

Nương là Ngài Dương Văn Nương (1870-1929), Huyện Hàm ở Sadéc. Sau khi Ngài Đầu Sư Thái Minh Tinh bị Đức Lý Giáo Tông cách chức, Đức Chí Tôn phong Ngài Dương Văn Nương thế vào chức ấy, làm Đầu Sư Thái Nương Tinh.

53. CHÚA NHỰT, 16-1-1927 (ál 13-12-Bính Dần).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Thầy dạy Lão chỉ sửa cơ mật nhiệm của Luật lệ, phải tùy nguyên văn của Hội Thánh.

Lão đương quyền Giáo Tông, chư Đạo hữu cũng nên tưởng rằng Lão có xác thịt như chư Đạo hữu vậy.

Lão là Giáo Tông, tuy quyền hành chương quản về Đạo mặc dầu, nhưng mà ba vị Chương Pháp vẫn hiệp một cùng Lão, có quyền can gián sửa lỗi Lão. Vậy, chúng ta tuy bốn chớ vẫn cũng một.

Phải làm lễ dâng lên ngay tượng Lão, để hai bữa, rồi Lão sẽ dẫn qua Hiệp Thiên Đài, nghe à!

Còn Hộ Pháp, Thượng Phẩm, nhị vị hiền hữu phải để ngay căn giữa một Thiên bàn, phân mười vị Thời Quân ra thế này:

Giữa, trước Thiên bàn thì Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh đứng.

Trước mặt thì bốn vị Thời Quân: *Hậu, Đức, Nghĩa, Tràng*.

Bên hữu của Hiệp Thiên Đài thì để: *Tươi, Chương, Kim, Đãi*.

Bên tả thì: *Mai, Nguyên, Mạnh, Phước*.

Còn hai đứa cầm phước là *Mùi* và *Vĩnh* đứng hai bên cột, gắp thang lên.

Chừng Lão dâng Luật thì Lão sẽ mượn hai vị Đầu

Sư chịu phiên là nội lễ ngoại lễ đến thì Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh tiếp Luật vào, rồi tức thì cầu cơ cho Chí Tôn giảng pháp dạy, nghe à.

Chiều này dâng Luật cho Lão.

THĂNG.

(TNCT. TTT. 779-780)

54. THỨ HAI, 17-1-1927 (ál 14-12-Bính Dần).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu.

Nhị Đạo muội, Lão rảnh sẽ nói chuyện nghe.

Khai môn.

Lão đương quyền là Giáo Tông, ngặt nổi lễ chức chưa có đăng giao Luật lại.

Vậy Lão cậy nhị vị Hiền hữu *Thượng Trung Nhựt* và *Ngọc Lịch Nguyệt* thế giùm chức ấy, lên Đại điện phò Luật, đăng giao Hiệp Thiên Đài cho Hộ Pháp. (Thượng Sanh vắng mặt, một ngày bỏ làm việc chẳng đăng sao há?)

Hộ Pháp, Thượng Phẩm nghe dạy:

Nhị vị hiền hữu lên bàn đứng theo phẩm mình, đợi Luật đến, bái tiếp, rồi Hộ Pháp bắt ấn tay mặt của Hộ Pháp mà để trên chông Luật ấy, còn Thượng Phẩm thì lấy cây Quạt mà che trên.

Nhị vị Chưởng Pháp, khi tọa vị rồi đến ngay bái thì hai người phải bái lạy như lúc hành lễ hôm qua.

Hộ Pháp nhớ, khi đưa Luật thì nói: “*Kỳ một tháng nạp lại.*”

Ngọc Lịch Nguyệt dạy em bắt ấn Tý, khai môn cho hết thầy chúng sanh xem, vì là Luật truyền thế, ai cũng như vậy.

(ĐS. II. 176)

55. *THỨ HAI*, 17-1-1927 (ál 14-12-Bính Dần).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Mãng các con,

Đạo Minh lui.

Thơ, con đừng lo lắng về Chơn thần con lắm vậy nghe.

Nhiều phen Thầy nghe con vái, nhưng mà ngày giờ chưa đến, nên Thầy chưa nói. Ngày nay, Thầy tỏ thiệt cho con hiểu.

Con là một Chơn linh cùng **Quan Âm Bồ Tát**, con đã hiểu rồi, vậy từ đây phải biết mình trân trọng mà trau dồi tánh hạnh nghe.

Thầy chẳng nói ra căn cội của *Nương*, e con giận. Vậy Thầy cũng nói luôn để anh em nhìn nhau, thương yêu nhau. Nó là **Văn Thù Bồ Tát** tái thế, nghe à. Nó lập ngôi vị cho con, nó đi một đường với con mà hành đạo cho tới ngày hai con đến đắc quả đặng trở về cùng Thầy.

Lâm thị Ái Nữ, như lời Thầy nói thì hai con phải thương yêu nhau hơn nữa, hầu sau khỏi thẹn với nhau, nghe con.

THĂNG.

(ĐS. II. 177)

56. *THỨ BẢY*, 22-1-1927 (âl 19-12-Bính Dần).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Bình thân.

Thái Bính Thanh, hiền hữu tức cấp về đem *Tiếng* lên, vì nó bị râu mà sanh bệnh. Lên rồi Lão sẽ chỉ thuốc. Cười...

Thượng Trung Nhứt, Hiền hữu phải viết thơ cho *Đạo Quang Quyền Thượng Chương Pháp*, nói rằng:

“Cũng vì lỗi xưa của Người nên bị ma khảo, nói rằng hai đứa quái ấy sẽ làm một món binh khí của Lão hành phạt kẻ xúi giục chúng nó, lại nói rằng: Chẳng một ai phạm đến oai linh Thầy mà không bị hình phạt. Lão sẽ cho chúng ngây ngây dại dại trước mắt muôn người, cho biết quyền hành của Lão. Sự chết chẳng phải hình phạt. Muốn chết há dễ lắm sao?” (*ĐS. II. 192*)

57. *THỨ NĂM, 26-1-1927 (àl 23-12-Bính Dần).*
(Giờ Tý đêm nay là Lễ đưa chư Thánh triều Thiên)

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Lão chẳng ở lâu đặng, nhưt là Chánh Tỷ, Lão phải châu.

Vậy chư Đạo hữu thâm hết kẻ cầu Đạo, bỏ các tên: *Chính, Hoài, Vị.*

Bần đạo biểu *Thái Bính Thanh* cứ lo thuốc cho *Tiếng*, nhưng trước khi uống, phải dâng lên Điện mà cầu Thầy, nghe à. Dầu *Tiếng* uống thuốc độc cũng mạnh.

Cười... Kêu hết Đạo hữu Soài Riêng vào mau.

Chư Đạo hữu đừng vì buồn riêng mà làm cho Đạo phải mang tiếng. Phải ẩn nhẫn nhịn nhục mới đắc kỳ sở nguyện.

Chẳng ai phạm đến oai linh Thầy mà thoát khỏi hình phạt.

Thượng Trung Nhựt viết thơ cho *Le Fol* hay.

THĂNG.

(ĐS. II. 202)

58. *THỨ HAI, 31-1-1927 (ál 28-12-Bính Dần).*

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Hà sự cầu cơ?

Bạch Ngọc Kinh Đại hội cải luật Tam Kỳ Phổ Độ, Lý Đại Tiên trọng trách trọng nhậm, vấn đáp chơn lý Tam Kỳ cứu tận chúng sanh, nhứt nhứt thường tại, bất đắc hạ trần giáng cơ chỉ giáo.

Chư Đạo hữu vật khi mạng lệnh.

Chí tứ nhứt Tân niên, Đại Tiên tái hiệp.

Kính lễ.

THẮNG.

(ĐS. II. 204)

DỊCH NGHĨA:

Mừng chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Cầu cơ việc gì?

Đại Hội nơi Bạch Ngọc Kinh để sửa Luật pháp của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Đại Tiên Lý Thái Bạch có trách nhiệm rất quan trọng, hỏi đáp Chơn lý Tam Kỳ cứu độ hết cả chúng sanh, ngày ngày thường ở nơi đó, không được hạ trần giáng cơ dạy bảo.

Chư Đạo hữu chớ khi mạng lệnh.

Đến ngày mừng 4 Tân niên Đinh Mão, Lý Đại Tiên sẽ tái hiệp. Kính lễ.

59. *THỨ BA, 8-2-1927 (àl 7-1-Đinh Mão).*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Chư môn đệ bình thân.

Trung! Con kêu hai người thông ngôn Thổ vào, để một đứa trước chùa, một đứa trong Điện. Thầy nói thì nó nói lại nghe.

Gồng! Con thông ngôn lại nghe. Đứng dậy con.

Thầy mắng lú con yêu dấu của Thầy.

Căn dày của các con hầu mãn. Thầy đã đến lập một nền Chánh Đạo này tại cõi Đông Dương là cốt làm cho kẻ bị hiếp đáp đặng mạnh mẽ, kẻ hiền lương làm thầy kẻ hung bạo.

Ấy là lẽ công bình thiêng liêng của Tạo Hóa. Hết phạt tới thưởng là thường lệ.

Các con thoát đặng khỏi nơi u ám là bởi đạo đức, các con sẽ đặng trọng kính cũng bởi đạo đức.

Thầy bồi đắp một sự ghét bỏ của các con gần trên một trăm thế kỷ.

Vậy các con phải chung hiệp cùng nhau. Nam Thổ chẳng còn phân chia nòi giống, nghe à.

Thầy ban ơn cho hết thầy các con.

THĂNG.

(TNCT. HH. 23)

60. THỨ TƯ, 9-2-1927 (ál 8-1-Đình Mآo).

THÁI BẠCH

Mãng chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Đại hỷ! Đại hỷ!

Lão đã nói, Đạo đã lập thành. Vây cây cờ chơn chánh đã vững gốc đặng làm biểu hiệu cho cả chúng sanh dòm lấy đó mà đến Bạch Ngọc Kinh.

Nghĩ mà mừng, mà hể mừng thì lại càng thêm giận lẫn vào trong.

Nhưng nhiều vị Đạo hữu chỉ lãnh chức mà chơi, chớ chưa hể hành đạo.

Ngọc Trang Thanh! Hiền hữu đã chán chường mắt thấy một nơi tội lỗi là nội thành Chợ Lớn, Sài Gòn, Gia Định, mà một mình hiền hữu hết lòng hành đạo độ rỗi chưa ắt trọn cả chúng sanh nơi đó cho đặng.

Hiền hữu rất nên vô phước.

Thượng Trung Nhứt! Lão đã nói, mà Thầy cũng đã nói trước rằng: Khi thành đạo, nghĩa là khi TÂN LUẬT phát hành thì trong hàng môn đệ, *may lắm còn lại nửa phần trong đám Thiên phong*, nhiều kẻ e còn bị trục xuất thay!

Thầy vì lòng từ bi can gián Lão, bằng chẳng Lão đã dụng hình phạt mà răn những kẻ giả dối ấy.

Nay là ngày Vía Đức Chí Tôn, nhiều kẻ cầu Đạo không đáng thân nạp, nhưng mà Đức Từ Bi biểu Lão ân xá, nên toàn thân, không đuổi ai hết.

Ban phước cho cả chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Chư Đạo muội khá hội đủ mặt ngày nạp Luật, đặng
Lão ban Thiên phục.

Đường thị bị trục xuất.

THẮNG.

(ĐS. II. 214)

Đường thị: Bà Đái Thị Huệ (hay Đái Thị Huệ), người gốc Hoa (Đường nhơn), là bạn đời của Ngài Lê Văn Trung (Đầu Sư Thượng Trung Nhật), thường được Đức Chí Tôn giáng cơ gọi Bà là Đường thị, Đường Ái nữ, hay gọi tên là Huệ.

Bà Huệ được lệnh của Đức Chí Tôn hợp với Bà Lâm Ngọc Thanh phổ độ phụ nữ vào Đạo Cao Đài để lập thành Nữ phái của Đạo.

Bà vì bận bịu công việc nhà nên không hành đạo được, bị Đức Lý Giáo Tông trục xuất.

61. NGÀY 19-2-1927 (ÁL 18-1-ĐINH MÃO).
CHÙA GÒ KÉN.

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Cười... *Thượng Trung Nhứt*, ngày nay ráng gắng nghe Lão dạy nghe.

Chẳng vì Thánh Thất, *Như Nhãn* phản ngôn mà trề phổ thông Thánh giáo.

Cười... Đã hiểu đời còn mê muội, chẳng phân dạng chơn giả thế nào, thắm thay!

Có một điều đáng trách là một phái yêu dấu của Chí Tôn (phái Thái) dám cả gan nghịch Thiên mà phải đọa trầm luân muôn kiếp, xét đến công tu, khó ngăn giọt lụy.

Chí Tôn đau đớn bấy nhiêu, Lão càng giận bấy nhiêu. Biết bao phen, Lão cầm viết toan bôi xóa cho rồi trọn phái oan nghiệt mà Chí Tôn nằn nằn xin Lão để cho Người gia công độ rỗi.

Ngày nay, Lão nhứt định trả lại chùa này. Song, trước khi trả, phải cất Thánh Thất cho xong y như lời dạy.

Chư Đạo hữu phải hiệp sức nhau dựng lập thành Tòa Thánh, ***chi chi cũng ở tại Tây Ninh này mà thôi, vì là Thánh Địa***, và lại phong thổ thuận cho nhiều nước ngoại quốc đến đây học Đạo. Lão muốn nơi khác mà Chí Tôn không chịu.

Thượng Trung Nhứt! Phải làm thế nào chừa đất dư ra ít nữa là 50 mẫu là cả trọn bản đồ Bạch Ngọc Kinh và cho đủ Thánh Địa ấy.

Hiền hữu đi chọn đất, về cho Lão hay. Cầu khẩn Chí Tôn nghe.

Còn sổ bộ của tín đồ, phải làm cho hoàn toàn. Các nơi phong thêm Ban Trị Sự và Chức việc Hương đạo đặt tiện lo cho chư môn đệ của Thầy. Nhiều kẻ ngã lòng cũng vì hiền hữu trẻ nãi, ấy là tội với Chí Tôn lắm đó.

Mỗi nơi xa Thánh Thất, phải lập thêm Tiểu Thánh Thất cho thuận tiện. Nếu hiền hữu không lo, trong đôi tháng nữa hiền hữu lo không kham. Đạo càng ngày càng thịnh nhiều, chư hiền hữu biếng nhác thế nào thành Đạo.

Vì vậy, Lão phong thêm Chức sắc Hội Thánh cho phụ phỉ việc làm. Lão sở cậy mỗi người chung lo với Lão, hết lòng hành sự. Mỗi tín đồ phải cầm giấy chứng của Hội Thánh ban cho chúng nó, phải khai tịch họ hàng, con cái cho Hội Thánh cầm. Nhiều đứa cả gan tròng tên tráo tuổi. Chư hiền hữu đâu rõ thấu. Chức sắc phải có cấp bằng.

Chư Chương Pháp, Đầu Sư phải sắm ấn tín theo Tam Kỳ Phổ Độ:

Tỷ như mấy vị Chương Pháp thì ấn lớn hơn ấn của Đầu Sư một tí, phải làm tròn như con dấu thường, để chung quanh vòng ngoài chữ Lang sa: 3e **AMNISTIE DE DIEU EN ORIENT**, vòng trong để chung quanh chữ: **ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ**, chữ Nho.

Phái Thiên thì khắc ngay giữa một cái hình Bình **BÁT VU**, Đạo thì cây **PHẤT CHỦ**, Nho thì Bộ **XUÂN THU**.

Ấn của Đầu Sư cũng in vậy, song chính giữa để chữ **THÁI, THƯỢNG, NGỌC** (chữ Nho) đem vào Tòa Luật đời cầu chứng cho khởi mạo nhận.

Khá làm các điều ấy, sau Lão dạy thêm nữa.

THĂNG.

(ĐS. II. 222), (TNCT. HH.141) & (TNCT. TTT. 803)

62. NGÀY 21-2-1927 (ÁL 20-1-ĐINH MÃO).
CHÙA GÒ KÉN

THÁI BẠCH

Thượng Trung Nhứt! Thái Thơ Thanh!

Cười... Nhị vị hiền hữu muốn cho Đạo phải mang tiếng rằng trốn lánh hay sao mà tính dời Tòa Thánh xa dữ vậy hử? Tỷ như Lão muốn lập Tòa Thánh gần bên thành binh, chư hiền hữu tưởng sao?

Trung bạch: – Có hai làng cúng đất.

– Mua thì đắt, khó gì! Một nơi chí Thánh trước mắt mà chư hiền hữu chẳng biết xem, ấy cũng còn hai phần phàm.

Thái Thơ Thanh! Lão cậy hiền hữu một phen nữa, mai này đi lên đường trên gọi là đường giây thép, nhắm địa thế dài theo cho tới ngã Ao Hồ, coi hiền hữu thấy chẳng cho biết.

Lão đã nói rằng: Mỗi sự chi đều bày trước mắt như sanh hết. Chư hiền hữu đừng sợ ai hết, hễ sợ thì chối quyền thiêng liêng của Chí Tôn thì còn gì là Đạo, nghe à.

Trung, Thơ bạch: – Không có lòng nhác sợ.

– Có một đôi kẻ nhác sợ chớ há? Cười... Không phải hiền hữu, chớ nhiều kẻ tưởng vậy.

Tưởng tốt hơn là đóng cho mỗi Thánh Thất một cái thùng, tại giữa có một lỗ bỏ tiền, tùy hỷ, ai cúng bao nhiêu, bỏ bao thơ đề tên họ ném vào đó.

Một lần đếm tiền thì đem nơi nào đừng ai dòm ngó, ba vị Đạo hữu làm chứng thâu nạp.

Cười... Với đời phải vậy. Chớ chi chư hiền hữu bớt phàm thì người chúng rất coi vô ích, mà lại thêm thẹn nữa. Lão đây, Chí Tôn kia, ai dám tham lam phòng ngại.

Thái Thơ Thanh khá làm như Lão dạy. Tủ đóng lớn lớn một chút, bỏ giấy bạc mà thôi, chìa khóa hiền hữu giữ. Như đây, hiền hữu ôm đem về mở ra, tính mỗi người bao nhiêu theo tên họ trong bao thơ đó mà đem vào sổ, nghe à.

THĂNG.

(ĐS. II. 224)

63. NGÀY 24-2-1927 (ÂL 23-1-ĐINH MÃO).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Lão khen *Thái Thơ Thanh*, phải đó đa không, tưởng chư hiền hữu không thấy nữa.

Lão cắt nghĩa vì sao cuộc đất ấy là Thánh Địa: Sáu hơn 300 thước, như con sông giữa trung tim đất giáp lại trùng giữa 6 nguồn làm như 6 con rồng doanh nhau, nguồn nước ấy trùng ngay đỉnh núi, gọi là Lục Long Phò Ấn. Ngay miếng đất đó đặt ba đầu, một đầu ra giếng mạch Ao Hồ, hai đầu nữa bên cụm rừng bên kia.

Người Lang sa chỉ đòi 20 ngàn, nói rồi trả đúng có 15 ngàn. Lão dặn trả thành 17 ngàn, 18 ngàn thì đặt vậy.

Còn xin khai khẩn miếng đất rừng bên kia nữa mới trọn.

Đất nay còn rẻ, miếng đất chung quanh Thánh Địa ngày sau hóa vàng.

Chư hiền hữu biết lo lập, ngày sau rất quý báu.

THĂNG.

(ĐS. II. 225)

64. NGÀY 25-2-1927 (ÁL 24-1-ĐÌNH MÃO).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Đạo hữu ráng giữ lễ kính Lão.

Thượng Trung Nhứt! Hiền hữu phải lập tức cấp một cái bài vị Long chỉ niên ngoạt nhứt thời sanh tử của **Noln Dinh**, để tại Bàn Thánh, dưới Khương Thượng Tử Nha. Nhớ làm rõ ràng là phía để sau rớt rằng: Tên **Noln** vì Đạo mà bị tên Mẹ Khum sát hại, có kiện tại Tòa, song phép công bình đời không đủ.

Ngọc Đế cho qui vị vào bậc Thần, lại ban cho sắc chỉ báo oán.

Nghe à và tuân mạng Lão.

Bình thân.

Thượng Trung Nhứt! Hiền hữu nói với mấy vị Đạo muội Thổ rằng: Rằm tháng 3 phải có mặt đặng thọ phong với nhiều người An Nam nữa.

Kỳ này, nhớ dặn các em bên Nữ khá đến đủ mặt, nghe.

(TNCT. TTT. 819)

65. NGÀY 26-2-1927 (ÁL 25-1-ĐINH MÃO).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Các con nghe Thầy.

Chẳng phải ở dưới thế này còn quyền lực nào lớn hơn Thánh quyền của Thầy, song nhiều khi Thầy đành ngồi cười đặng xem cuộc trần xây đổi. Lập Thánh giáo cho các con, lập công phổ độ như sanh, nếu Thầy choán hết mọi sự, muôn việc đều lập thành, thì cái địa vị nơi Bạch Ngọc Kinh của các con không có giá trị.

Có một điều là hoạn họa xảy đến cho các con thì Thầy hằng cải sửa cho khỏi lỗi hứa cùng các con.

Thầy dạy các con đừng ỷ mình, mà cũng đừng hạ mình, lấy sự mềm mỏng mà oai quyền đối đãi cùng đời. Khôn ngoan đạo đức là khôn ngoan nhịn nhục, kiên nhẫn. Từ bấy lâu nay, ai cũng cho các con là bạc nhược, chẳng đủ trí biết đặng cái mạnh thiêng liêng là thế nào. Thầy đã đến un đúc một tòa Thánh chất, tức là cái mạnh thiêng liêng đó vậy.

Tòa Thánh chất thiêng liêng phải biến ra hữu hình trước mắt kẻ phàm phu tục tử, đặng thấy, mới biết kiêng oai Thầy. Hỏi Tòa Thánh chất ấy là gì?

Các con nói thử. Cười...

Các con chẳng biết đâu, nghĩa là một Tòa chứa trọn cả đức tin của các con. Cái đức tin ấy càng ngày càng tăng thêm hoài theo số như sanh các con độ rồi. Nay Thầy muốn nó biến ra hữu hình là sao?

Thầy muốn Tòa Thánh chất của Thầy tức là cả đức tin của các con biến thành một Tòa Thánh, cũng như xác phàm của *Noln* biến thành Long vị, hầu vùa giúp cho đức tin càng lớn thêm, đủ sức kềm thúc đức tin của cả nhơn loại trên mặt địa cầu này. Mà hễ kềm thúc đặng cả nhơn loại thì chưa khí giới nào mong diệt đặng. Vì vậy, Thầy lập Tòa Thánh.

Thơ nó có hiểu đến đó đâu, một đứa con cứng đầu rất nhọc Thầy dạy dỗ. Nó biết trọng tư cách phàm mà bỏ lòng yêu mến của Thầy, nhiều phen hiếp đáp đàn anh. Thầy hằng rộng lòng tha thứ.

Trước khác nay khác, Thái Bạch cầm quyền không lòng tư vị. Thầy trước mắt cái cho qua, nhưng cũng riêng thẹn cùng Người.

Trung, con năng dạy dỗ em, kéo bê nào rất nên tội nghiệp.

Châu! Phải biên lời Thầy đem về cho anh *Thơ* con coi, con nghe. Phần đứa nào nấy liệu, công mỗi đứa đều ghi.

Các con ráng sức lập thành Tòa Thánh cho xứng đáng.

THẮNG.

(TNCT. TTT. 823-824-825)

66. NGÀY 28-2-1927 (ÁL 27-1-ĐINH MÃO).
CHÙA GÒ KÉN

THẤY

Các con,

Cười... Các con ít nữa cũng phải chịu nạn như Thầy vậy mới làm con của Thầy chớ.

Thầy biết, vì vậy mà lòng Thầy lại yêu mến các con thêm nữa. Các con yêu mến Thầy, chư Thần, Thánh, Tiên, Phật nơi Bạch Ngọc Kinh đều vui mừng tung hô danh Đạo Thầy.

Cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đều để mắt xem các con đua nhau trên đường Đạo, các con liệu lấy mà giữ mình.

Thầy để một lời này cho các con yên dạ, dầu cho ai có quyền phép tiêu diệt Càn Khôn đi nữa, cũng khó ngăn đặng Đạo Thầy.

Như ai buộc các con đóng cửa chùa thì cứ tuân mạng, đợi chừng nào các sắc các con Thầy đến mở cửa sẽ hay.

Thơ! Thái Bạch muốn lập Thánh Thất coi cho tốt đẹp, chẳng tưởng sự khó nhọc của các con.

Thầy chẳng đành, thoảng như tổn kém nhiều, các con coi theo họa đồ mà tính làm theo *thuộc mục*, nghe à!

Tắc! Con vẽ trướng, nhưng con Long Mã làm sao thêm cho ba ngọn đèn bằng nhau.

Thơ! Con khá chịu nhọc với Đạo một phen, liệu lượng thể nào Thầy giáng tâm dạy dỗ, nghe à.

Các con lo làm, có Thái Bạch xem sóc các con.

Nhớ rằng danh Đạo do nơi Tòa Thánh, làm thế nào

danh các con cùng vạ quốc thì làm.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG

(ĐS. II, 227)

67. NGÀY 28-2-1927 (ÂL 27-1-ĐINH MÃO)

LÝ THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội, chư chúng sanh.

Đường Đạo mỗi ngày một bước tới, lòng thiện niệm của chúng sanh càng bữa càng dồi thêm.

Lối Hạ nguơn này, nếu Đấng Chí Tôn chẳng lấy đức háo sanh mà gieo lãn hạnh Đạo cho sanh linh thì mới Thiên tai chẳng chừa sót nhưn loại nơi cõi trần u ám này.

Đại Đạo ngày nay, Luật đã hoàn toàn, đáng lẽ Lão xin phép Đức Từ Bi chiếu theo đặng thâm nhập môn đệ, cấm Cơ Bút thâm nhận sanh linh, nhưng số người hữu căn chưa đủ, nên phải đợi cho hiệp theo Thiên thơ, chừng đặng đủ số định cho kẻ hữu phần thì ngày ấy chẳng còn lo chi việc phổ độ nữa.

Các hiền hữu ráng lưu tâm chịu nhọc trong ít lâu nữa, rồi ngày hiệp lịnh nghĩ cũng chẳng xa, ráng lãn tới một lối gai chông nữa thì tới cảnh an nhàn đình bước.

(TNCT. TTT. 826)

68. NGÀY 1-3-1927 (ÁL 28-1-ĐINH MÃO).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, chư ái nữ, chư chúng sanh nam nữ.

Trung, Thơ, hai con bình thân.

Chư chúng sanh nghe:

Ta vì lòng Đại từ Đại bi, lấy đức háo sanh mở ra một mối Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, tôn chỉ để cứu vớt cả chúng sanh khỏi trầm luân khổ hải, độ rỗi khắp thế giới, để rước những kẻ duyên phần vào nơi tịnh lạc u nhân, khỏi lạc lối vào nơi tăm tối, là chỗ những khách tội lỗi lạc vào.

Ấy vậy, chư chúng sanh khá lưu ý mà lo hành Đạo cho khỏi bị lạc nơi con đường tội lỗi. Phải ráng tìm con đường chánh đáng mà đi chơn tực, chớ để diên trì ngày tháng rồi sau ăn năn rất muộn.

Từ đây, Ta mở Đạo tại chùa này, mỗi tháng hai kỳ: Ngày rằm và ngày mùng một.

Vậy kể từ ngày nay là ngày đầu, chư chúng sanh khá đến đây, Ta sẽ cùng chư môn đệ Ta giáo Đạo, chư chúng sanh nghe à.

Trung, Thơ, hai con phải tính sao cho hiệp Thánh ý Thầy nghe, hai con phải thương lượng thế nào tiện bề cho hai đứa nhỏ (Phò loan) đến đây trong hai ngày mà Thầy đã định, nghe hai con.

Phải cùng *Nghĩa* thương lượng cho hiệp chung trí, nghe à.

Giống, nghe không?

Còn việc người chứng đàn, *Trung* con liệu sao cho tiện, Thầy để cho con trọn quyền thi thố.

Chư môn đệ phải nhường chỗ cho chư nhu và chư tín nữ nhập nội.

Trung con khá mời mấy em con xuất ngoại nghe.

Đông quá! Thầy không thể cho thi mỗi đứa. Vậy thì *Trung*, *Thơ*, hai con khá chấp số từ 10 đứa mà phân hàng ngũ đến cầu Thầy.

10 cái số. Thâu.

10 cái số. Thâu.

Nam toàn thâu, bỏ thằng *Chí*.

Thượng số Nữ con. Nữ phái toàn thâu, nhưng mấy đứa nhỏ làm Đồng nhi hết.

Thầy ban ơn cho các con.

Trung, con biểu *Giống* sẽ hội về Thánh Thất đặt cho nó thọ phong Giáo Sư, nghe con.

Thầy thăng.

(*TNCT. TTT. 581-582*)

69. NGÀY 6-3-1927 (ÂL 3-2-ĐINH MÃO),
Đàn tại Vững Liêm,
nhà của Nữ Giáo Sư Hương Hồ (Huỳnh Ngọc Hồ).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, chư ái nữ, chư chúng sanh.

Hương Thanh, Thầy để lời khen con đã gắng công mà làm phận sự và độ rỗi nhơn sanh nơi đây, là nơi hầy còn còn mơ màng trong mộng điệp.

Đạo Trời lẫn lựa kẻ có căn phần mà điu bước phục hồi cựu vị, nhưng nếu các con đặng biết nguồn Chánh giáo là quý hóa, tìm kẻ mà toan độ rỗi điu dất thì cả sanh linh đều nhờ nơi đó mà rửa hết khổ tâm nơi miền sông mê bến tục nầy.

Thầy trông mong sao cho nhơn loại đều để dạ thương lẫn nhau thì ngày thể cuộc tuần hoàn, thuyến Bát Nhã chẳng nhọc công tế độ.

Ngọc Hồ Ái nữ cũng noi gương sáng mà lẫn dẫu, để dạ đáp vun nền Đạo cho đáng nét yêu thương của Thầy, và gắng đồng tâm nâng đỡ điu dất nhau nhau lên con đường Cực Lạc, lánh khỏi bến trần là nơi các bậc Chí Thánh đều bị đắm chìm theo mỗi danh lợi, bả vinh hoa, mà rốt cuộc lại biển trầm luân không thoát đặng.

(TNCT. TTT. 712)

70. NGÀY 8-3-1927 (ÂL 5-2-ĐINH MÃO).

THẤY

Các con,

Thầy tưởng các con đã hiểu, vì có nào Chánh phủ Lang sa nghi ngờ như vậy, vì các con chẳng tỏ ra rõ ràng: *Đạo là Đạo, còn Chánh trị là Chánh trị*. Các con chỉ vì Đạo, là phận sự của các con, các con cũng chỉ biết Đạo mà thôi.

Các con cũng nên bạo gan mà nói trước mặt Vạn quốc cùng Chánh phủ rằng: *Các con là người Đạo, biết giúp đỡ nhưn sanh, dạy dỗ nhưn sanh, chớ chẳng biết Chánh trị là gì*. Dầu ai buộc các con cam đoan thì Thầy tưởng, các con cũng không á ngại.

Trong Đạo duy có một điều làm cho Chánh phủ không vừa lòng, là mỗi nước muốn cho phân cách nhau mà Đạo thì hiệp, thì các con cũng nên làm ơn nói với người Lang sa rằng: Nhờ Đạo mà các sắc dân được yêu nhau, mến nhau, phải lấy sự yêu mến mà buộc tình người thì quyền hành kia mới bền vững.

Trung, con phải tức cấp lên thuyết đạo với người Lang sa *De La Brosse* nghe, nói một phen nữa, nhưng nó chẳng nghĩ tình thì phải đánh dây thép cho Chánh phủ bên Tây mà kêu nài, sau Thầy sẽ dạy.

Tho! Con làm ơn lo Thánh Địa lập Tòa Thánh, con thấy sự khó trước mắt đó, thấy chưa con? Song may một điều là Chánh phủ tin cậy được hai vợ chồng con. Vậy con phải liệu biện đặng để phổ thông Đạo con nghe.

Tượng Thầy chẳng giống chi hết. Thầy vốn vô hình ảnh. Thấy tốt đẹp chưa ngồi bút phàm nào vẽ đặng.

nhưng vẽ như tượng bên hữu Thấy đó thì tốt hơn. (là tượng Ngũ Chi).

Cư! Con vẽ Tòa Thánh phải, song nơi để con Long Mã, con nên làm một cái đài nhỏ có cửa sổ cho không khí thông thương vô Đại Điện tốt hơn.

Thơ bạch: Xin đúc nền Tòa Thánh bề cao 9 mét theo kiểu của Đại Tiên cho.

Tổn kém lắm con ơi!

Bính! Con nên đo từ mé rừng dưới vào cho tới 50 mét, bỏ miếng trắng vào cho tới 50 mét, rồi kể 81 mét, rồi kể 27 mét, làm như vậy Tòa Thánh nằm trọn vào rừng mà thành ra như bao quanh một Vườn Thiên nhiên rất đẹp. Thấy tưởng khi con cũng đã thấy sai, con cứ lấy đường con cất, đo vô rừng 27 mét mà phát trống thì Chùa nằm tại chỗ. Còn khi cất, con nhắm thế nào cho nóc Bát Quái Đài và Hiệp Thiên Đài cho ngay mặt Trời phía Tây thì trúng, con nhớ nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

(ĐS. II. 228-229)

71. NGÀY 8-3-1927 (ÂL 5-2-ĐINH MÃO)

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu. Cười...

Bấy lâu nay nó cũng làm cách nầy thế kia đặng ngăn cản, mà Đạo cũng truyền bá hoài. Ai dám làm chi mà Hiễn hữu phòng ngại.

Cũng vì sự trễ nãi của *Thượng Trung Nhứt* mà Hội Thánh phải nhiều phen bị khảo. Chiều nay đừng giảng Đạo, đừng cầu cơ, còn ai đến cầu Đạo thì cứ lấy tên cho nhập môn, coi ai làm chi đặng cho biết.

Cười... Họa đồ của Lão, Chí Tôn chê và trách rằng hao phí vô nên nặng lắm. Chí Tôn sửa lại mỗi cấp 3 tấc tây mà thôi, dưới đất 5 tấc, 9 cấp 3 tấc là 2 mét 70, cộng là 3 mét 20. Còn 10 mét thì chí đầu trong nền Bát Quái Đài, trên đầu song chí nóc 13 thước mới khỏi mưa nước đọng mà phải mục, nóc của Đại Điện và Hiệp Thiên Đài cũng y như mục vậy, phải làm plafond hai đài chuông trống cao hơn nóc Hiệp Thiên Đài 6 thước.

1. Đền xanh ngay giữa Đại Điện làm hình Long Mã phụ đồ.

2. Bát Quái Đài để cây đèn vàng ngay nóc.

3. Hiệp Thiên Đài để cây đèn đỏ.

THĂNG. (ĐS. II. 229)

72. NGÀY 10-3-1927 (ÁL 7-2-ĐINH MÃO).

PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP, tại Đền Phú Nhuận.

THẦY

Vì lòng bác ái, Thầy đến mở Đạo cho chúng sanh nhờ, mà cũng còn có điều trở ngại, ấy là do kẻ bất lương mà ra.

Chúng nó cũng dối lấy chữ nghĩa bác ái mà ngăn đón. Các con vì đó mà ngăn ngại giữa đường, cũng vì phần đông chưa đủ như cách, nên Thầy cũng phải nương theo cho qua hồi trắc trở. Thế nào rồi đây cũng có ngày phổ thông Chánh giáo đặng.

Các con đừng thấy những sự phạm quyền ấy mà lo cho Thầy không đủ quyền pháp chế trị, các con sẽ thấy phép mầu của Thầy là dường nào.

Vậy, lúc này, những môn đệ mới phải lập thế giữa Thầy mà nhập Đạo.

Còn Cơ Bút, dịp nào Thầy truyền lệnh sẽ thi hành. Mỗi lần ai đến cầu Đạo, phải giao lý lịch cho chủ đàn, rồi phải chạy khai về Tòa Thánh.

Bản, con hiểu không? Cứ lập đàn cúng, không Cơ Bút chi. Thầy đã hỏi các con ban hành Tân Luật đặng cho dễ. Như ngày nay về sau không Cơ Bút thì cứ theo Luật mà hành sự cho đến ngày Thầy định đoạt sẽ hay.

(TNCT. BP. 12-13)

73. NGÀY 10-5-1927 (ÁL 10-4-ĐINH MÃO).

THẦY

(Ngài Bảo Pháp *Nguyễn trung Hậu* hỏi Đức Chí Tôn về những cuốn sách Đạo do Ngài viết ra.)

Đức Chí Tôn giảng cơ đáp:

– *Hậu*, sách con làm ra đều có giá trị là nhờ có Thầy giảng tâm con. Con sợ sai lầm cũng phải, nhưng về sự sai siển, dầu bậc Thánh xưa làm sách cũng còn nhiều chỗ khuyết điểm.

Vậy con cứ an lòng mà làm ích thêm nữa. Thầy hằng ở bên con mà dìu dắt cho trí hóa rộng thêm, nghe con. THĂNG.

(TNCT. BP. 14)

74. NGÀY 10-5-1927 (ÁL 10-4-ĐINH MÃO).
 PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM

THẤY

Các con,

Trung, con phải liệu dùng thì giờ thế nào cho có đủ mà xem xét cách hành động của phần nhiều trong Đạo hữu của con buổi này.

Thầy đã phân phát phận sự đặc biệt của con mà chẳng làm cho hết lòng. Con sợ chinh lòng của Đạo hữu hơn sợ thiếu sót phận sự.

Lúc này là lúc Chánh phủ đương dòm hành cử chỉ trong Đạo đặng định liệu mà cho phép hay là cản ngăn. Các con hành sự mà nhiều đũa hay lấy quyền riêng để làm cho sanh sự rối trong Đạo.

Nếu con chẳng gắng công mà chăm nom việc hành tàng của chư Đạo hữu thì chẳng khỏi sanh một trường náo nhiệt lớn lao trong Đạo, mà rồi sanh linh cũng vì đó phải chịu lỗ bước trót muôn ngàn.

Từ đây, những Thánh Ngôn ban hành cho các môn đệ, cần phải có con ký tên và ấn dấu đánh rành. Nếu Thánh Ngôn nào mà thiếu cách phòng ấy thì chư môn đệ được phép không tuân.

Con phải cho trong cả chư môn đệ biết nghe.

Thầy vốn chẳng muốn làm cho nhọc lòng của môn đệ nào mà không bổ ích chi cho nền Đạo.

Than ôi! Các con còn phải trải qua đường dài ngàn dặm, còn phải qua biết mấy vực thẳm non cao, mà đã vội

muốn chia lìa phân cách nhau.

Thầy cũng đau lòng, nhưng căn phần về sau của mỗi đứa đều định.

Các con khá biết thương nhau mới chẳng uống công trình đã bấy lâu nhọc khổ.

Kẻ nào gieo sự chia phân tương tàn cho các con là kẻ nghịch của đường Chánh giáo. Nếu chẳng biết cải quá thì lòng từ bi của Thầy khó dung tình nữa đặng.

THẮNG

(TNCT. HH. 133) & (ĐS. II. 295)

75. NGÀY 17-6-1927 (ÂL 18-5-ĐINH MÃO).

THẦY

Các con,

Trung! Con đi Sadéc với mấy em. Thầy đã nói con thay mặt cho Thầy mà võ về các Đạo hữu nơi ấy. Thầy chẳng nỡ để cho *Qui* vương hành, nên có ý định Thiên phong cho các Chức sắc và con phải hiệp với *Nuong* định khuyên chúng nó lo đạo đức và mưa cầu danh mà sau ăn năn rất muộn.

Xuống đó không phải cầu Thầy, chỉ nói Đạo và khuyên nhủ chư Đạo hữu là đủ, cấm nhật Cơ Bút, chúng nó có tự chuyên thì để Lý Thái Bạch trọn quyền định đoạt.

Khi về, tiện đường ghé Thuộc Nhiều, nơi Thánh Thất của Thầy đã chọn trước, nói cách hành Đạo và tư cầu cho Thầy dạy.

Trung bạch:

Đặng con. Thầy sẽ dạy mấy chỗ Đạo đặng thanh hành, con khỏi đi nữa, nhứt là cần đi đến *Nghĩa* và *Tương* cho Thầy dạy hai đứa nó, con cũng nên lo việc Thánh Thất và lên xuống, chớ nên để Đạo hữu trông con.

Hoạch! Trao nước cho anh con dâng lên, trao chai nước khác, Thầy trấn bùa đặng gởi cho *Hộ*, để vọng nơi Thánh Tượng, mỗi lần cúng lấy, đứng lên niệm 3 lần “*Nam mô Ngọc Hoàng Thượng Đế từ bi cứu khổ*” rồi dành đặng cứu bịnh những kẻ hữu căn.

Nó đặng phép lấy bông mà làm theo lời Thầy đã dặn. Nơi đây, Thầy để lời cho các con phải biết thương Đạo hữu,

việc chi lỗi để cho Thầy biết và cứ tuân theo lời Thầy dạy.

Hành sự cho là đủ, chớ nên chấp lẫn nhau mà mất niềm đồng Đạo chẳng tốt. Nhiều đứa cũng lắm cầu danh vì mối Đạo, chúng nó phải bị truất phần công quả về sau.

Lý Bạch hằng phàn nàn về đức từ bi của Thầy, nhưng con cũng đồng con, Thầy đã độ rồi các con, há để cho hành phạt các con đến điều hay sao?

Những đứa nào chẳng biết tự cải thì sau cũng khó mong nơi lượng từ bi của Thầy nữa đặng.

Thầy ban ơn cho các con.

Thầy thăng.

(ĐS. II. 245)

76. *THUỘC NHIÊU, 19-6-1927 (âl 20-5-Đinh Mão).*

NGỌCHÒÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ.

Thầy để lời cho các môn đệ ở đây biết rằng: Nguồn Đạo nơi đây còn chưa phổ thông thanh hành như mấy chỗ khác là vì phần nhiều môn đệ chưa để hết tắc thành vào nền Đạo và độ rỗi sanh linh.

Đạo nên là nhờ lòng tín ngưỡng sốt sắng của mỗi đứa. Nếu các con chẳng vì đức hạnh mà gia công lập cho thành mỗi Chánh truyền của Thầy đã dựng đức háo sanh mà gieo cho nhơn loại.

Các con đã có phước gặp đặng mỗi Đạo Trời, há chẳng vì sanh linh mà lần bước, đem tất cả công phu để cùng nhau vệt ngút mây xanh, ngó tốt vào cảnh thiêng liêng, và gắng diu dắt nhau mà bước khỏi con đường tối tăm, đặng dẫn đến chốn u nhàn mà lánh khỏi muôn điều phiến não sao?

Trường công quả đã gần xong, Đạo Chánh truyền đã khắp chốn, mỗi đứa đều khá biết giá trị cao thượng của Đạo mà toan độ rỗi dân sanh cho kịp kỳ cuối Hạ nguơn này.

Ấy là công quả của các bực Chí Thánh từ xưa đã dựng mà đem mình thoát khỏi bến trần ai để hưởng sự thanh nhàn đời đời kiếp kiếp đó, chớ vì tục tánh mà làm cho đời đời phân vân, các con khá nhớ lấy.

Thầy vì quá yêu mà phải lộ nét Thiên cơ, nếu chẳng biết giữ trọn mỗi Chánh truyền và tận tâm mà lánh phần

thường xứng đáng thì sau này công phu phải bỏ qua đó.

Ca! Con khá tính lo Thiên phục và đem đến *Trung* cho Thầy trấn Thần, chớ để trễ kỳ nhập tịch Thánh nghe con.

Thầy ban ơn cho chư môn đệ và chư ái nữ.

THĂNG.

(TNCT. TTT. 615)

77. LONG THÀNH, 29-7-1927 (âl 1-7-Đinh Mão)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Hỷ chư môn đệ, chư ái nữ, chư nhu.

Trang! Chật hẹp, chẳng đặng tinh khiết, con mời chư nhu hầu ngoài.

Các con, Thầy thâm nhập môn đệ, cho Thánh bút kỳ nầy là chót, định ngưng cơ phổ độ, từ đây do theo Tân Luật mà hành đạo và thâm nhập chúng sanh, nhưng nếu có chuyện bí yếu chỉ về nền Đạo và về đường trách nhiệm của các con, thì Thầy sẽ lấy từ bi mà khuyên dạy.

Trang! Còn chi bạch không con?

Bạch: – Có hai em phái Nữ và hai em phái Nam xin đi phổ độ Trung Kỳ.

– Chưa được con, vì ngày nay Đạo nơi đây chưa hoàn toàn, đường dạy trở của các con chưa tiện, thì các con chưa thân hành phổ thông Chánh giáo nơi khác đặng. Thầy đã có cho chư Tiên, Thánh dụng huyền diệu riêng mà dẫn lần nơn sanh các nơi khác. Con an tâm.

Bạch: – Thiên phong nơi Sađéc, xin định phái cho mỗi người.

– Thiên phong nơi Sađéc, Thầy sẽ dạy anh *Trung* con, còn chư môn đệ muốn cầu Chức sắc, con đọc.

– *Tạ:* Phái Thái. *Cao Sơn Tiên*, nay phong Giáo Hữu.

Trang bạch: – Chư Nữ tín đồ chưa nhập tịch Thánh.

– Thầy lấy từ bi cho chức Lễ Sanh cả thầy, phải gắng cho xong phận sự, bằng không thì tội sẽ định bằng hai cho

những kẻ không trọn lòng thành kính về đạo đức nghe.

Trang bạch:

– Giáo Hữu cho chư môn đệ, trừ ra *Nhâm* và *Kiệm*.
Thị Lợi cũng Giáo Hữu.

Chư chúng sanh đến, tuy có lòng nhưng chưa hiểu
tôn chỉ Đạo là bao.

Hoach: Đọc Thánh ngôn khuyến Đạo kỳ trước nơi
đây.

Trang bạch:

– Được con, Thầy cho thưởng sớ.

Trang, Thầy thấu nhập hết chư nhu.

Con giải sơ cách hành Đạo và ái kính cho cả thầy biết.

Thầy ban ơn cho các con. Thầy thăng.

(*TNCT. HH. 186-187*)

78. *BÀ RIẢ*, ngày 13-11-1927 (à 19-10-Đình Mỗ).

THẦY

Các con,

Thầy vui lòng mà trông thấy các con lo nền Đạo.

Buồn cho những đứa muốn chia phái đảng, chẳng hiệp chung lo, đứa nào cũng muốn giành phần hơn, trở lại mà trách bần lấy nhau, như chim nọ lìa nhành, thung dung muốn bay khắp cả thế giới, song tài chi mà đặng.

Thầy đã giao trọn quyền cho các con cư xử lấy, Thiên ý như vậy, song chẳng thấy đứa nào đứng ra giành phần.

Còn nơi đây, con *Tương*, cũng nên đợi mãn kỳ hạn, rồi sẽ chung lo với các môn đệ của Thầy.

Thầy muốn cải Thiên cơ, song không thể nào đặng, phải chịu công quả đặng chờ thời. Phàm trong phần đời lo cho hoàn toàn thì Đạo cũng theo kế đó, chớ đâu xa.

*Muốn rõ công lao đến buổi này,
Nầy duyên nầy nợ khá chia khuây.
Công dày nghĩa nặng, người đều mến,
Đức lớn ngôi cao lại hữu tài.*

*

*Hữu tài hữu đức vạn nhân thanh,
Chí sở chí tâm đảo dẫn thành.
Phiêu phất tâm chiêu nan tác thế,
Khuôn trình hà đảo thể hà danh.*

Thầy chẳng nỡ xem xét cho đến cùng, bởi rứa nên Thầy mới giao quyền cho cả môn đệ của Thầy.

Tương, con bảo *Thái Mục Thanh* ra con. Con khuyên nó chớ để dạ ưu phiền, phải tập tánh từ bi chi đức.

MỤC kiến *Tam Thanh* thế bất thành,
Tác quyền chuyên đảo đạt công danh.
Thiên cơ hà lộ khuynh tài chánh,
Nhứt nhứt dĩ nhàn nhứt nhứt thanh.

Con cũng bảo *Ngọc Lịch Nguyệt* đến trần tố với nó nghe.

Muôn việc chi mà chẳng trông cậy nơi Thầy thì chẳng hề đặng, còn nó lầm tưởng rằng, mỗi mỗi đều do nơi Phàm giáo. Hễ có Phàm giáo mà chẳng có Thánh giáo thì làm sao Khai Đạo cho thông mối.

Bảo chúng nó tập tánh yêu dấu của Thầy mà truyền Đạo cùng cư xử đường đời.

THĂNG.

(TNCT. HH. 139)

79. *CHỢ LỚN, ngày 14-12-1927 (àl 21-11-Đinh Mão).*

THẤY

Các con,

Trung! Từ đây mỗi khi muốn đi chứng đàn đặng thượng Thánh Tượng, phải có một Chức sắc Hiệp Thiên Đài xứng đáng theo mới đặng con.

Phần khai đàn ấy, đáng lẽ để cho các Thiên phong khác thì phải hơn, nhưng nếu nhằm mấy nơi lạ, nếu con muốn thừa dịp mà thuyết đạo đặng phổ độ thì nên có vài đứa em con nơi Hiệp Thiên Đài về phần Pháp và phần Đạo mới trọn cho, nhưng đi một mình con đặng thuyết đạo phổ độ thì khỏi cần đem Chức sắc Hiệp Thiên Đài.

Đạo đã sanh rồi thì mỗi đứa phải chăm nom cho khỏi điều chi trắc trở thêm nữa.

Thầy cũng vì quá thương mà phần nhiều môn đệ dám tư lịnh mà hành đạo một cách rất đơn sơ và dám dụng tư quyền mà làm cho mất thanh bạch nền Đạo.

Nếu Thầy chẳng thương công quả của chúng con thì đã để cho Lý Thái Bạch bôi xóa hết công trình từ xưa thì e cho biển khổ kia, sau chẳng khỏi tái luyện.

Con nên làm thức tỉnh lần giấc chiêm bao của chúng nó mà chớ nên đem mình buộc vào chỗ tối tăm ấy.

Thượng Sanh, Mỹ Ngọc và *Hoạch* Hiệp Thiên Đài! Thầy đã sắp đặt còn lại chẳng bao nhiêu xứng đáng, trách nhiệm ba con cũng khá trọng hệ, làm thế nào chung trí cùng anh của ba con mà ngăn ngừa các sự bất công của mấy đứa tà tâm đặng vững tư cách của Đạo thì công quả

chẳng nhỏ.

Hoach đem cho Thầy một chén nước Thánh, con. Căn mạng chẳng qua hành tàng của các lũ quỷ mị. Trong ít ngày nữa, ai chẳng đặng yên ổn, Thầy cho nước Thánh này, khá niệm danh Thầy mà uống vào hai ngày 24, 25, chẳng xuất môn mà gắng thiện niệm, dùng trai kỳ hai bữa ấy thì nạn qua khỏi.

Phú lấy tâm thành đối với Đạo thì Thầy biết đến con luôn, gắng sửa nết đời lại chút nữa, theo mấy anh có hạnh đức mà làm công quả, nhứt là nhờ Thầy buổi ban sơ.

(ĐS. II. 249)

80. NĂM 1927 (ÂL NĂM ĐINH MÃO).

LÝ BẠCH

Hỷ chữ Đạo hữu.

Ca, Bản đạo để lời cho Đạo hữu rõ rằng: Đạo đường lúc gặp bước hiểm trở, thuyền vừa phải buổi giông qua, vì vậy mà xảy ra nhiều sự bất bình. Trong chưa yên, ngoài khó tịnh. Dầu chuyện chi cũng nên hiệp trí chung lo cho hòa nhã thì mới có thể gỡ rối đặng.

Phải kiểm hiểu rõ Thánh ngôn của Đức Từ Bi đã dạy về hành động mà giữ cho khỏi sơ sẩy về sau.

Đạo lập thành là nhờ có sức chung lo của cả thầy Thiên phong. Nếu mong nghe một bỏ mười thì đâu rộng thấy xa nghe, xác phạm cũng khó làm cho vẹn toàn được.

Đạo hữu đã để tắc thành vào nền Đạo, nhưng nên ngăn ngừa các tánh chất bất công của nhiều Đạo hữu và phải năng xem Thánh Ngôn của Đức Từ Bi đã dạy trong lúc lập Tân Luật, hầu dạy trở cho minh chánh trong đường Đạo.

Đức Từ Bi hằng dạy về sự chung trí hiệp lòng mà làm cho an phận sự. Đạo hữu khá vì đó mà giữ nét yên tịnh cho các tín đồ và do nơi Tân Luật thì khỏi điều chi gay trở.

Thượng Trung Nhựt mắc vì phận sự mà vắng mặt hôm nay.

Sự phong Thánh, Đức Từ Bi sẽ dạy.

Đạo hữu vẫn chung lo cho cả nhơn sanh. Cả thầy các Thiên phong và tín đồ đều cũng là con của Đấng Chí Tôn. Hễ hết lòng vì Đạo, vì sanh chúng thì việc chi cũng

có ân huệ của Đức Chí Tôn ban cho, chẳng cần phải nhọc lòng lo tính.

Được trong sạch mà đắp vun mỗi Đạo Trời thì công quả sau này lo chi chẳng đặng cao trọng.

Trong Đạo, chẳng khinh ai, mà cũng chẳng đặng trọng ai, một mực ngay thẳng vì Đạo, vì dân sanh, là nét chánh đáng đó.

Nhiều kẻ ham danh vì quyền mà lắm gây rối. Tội phước rồi cũng phân minh.

Đức Chí Tôn sẽ giảng tâm cho cho Đạo hữu *Thượng Trung Nhứt* mà dạy các cử chỉ phải thi hành việc Đạo. Vậy Đạo hữu an tâm.

Hiệp Thiên Đài chưa đặng nhuần thân huệ mà tiếp diễn, nên có khó cho Đức Từ Bi muốn dạy đủ trí. *Thân chẳng tịnh, trí giác chưa nhuần tiếp diễn thì có quan hệ các lời Thánh Ngôn.*

Việc Cơ Bút có vẻ thanh cao đặc biệt, hiền hữu nên rõ và chớ nên khinh cầu.

Đức Từ Bi hằng lấy lòng quảng đại háo sanh mà che chở cho cả thấy Đạo hữu nào nhiệt thành cùng Đạo.

Hiền hữu bảo *Thâu* an tâm, mà cầu nguyện nơi Đấng Chí Tôn thì được mọi việc yên ổn.

Nơi Mỹ Tho, nhiều Đạo hữu chẳng hiểu rõ phận sự mà lắm phen làm trái bước Đạo.

Hiền hữu nhắc chung cho mỗi mỗi đều đặng bình tịnh và nhứt là cho hòa nhã, chẳng chia phe phân phái, ấy là công quả xứng đáng đó, nên biết à.

Chừng Đạo hữu *Trung* về, Đức Chí Tôn sẽ dạy các

chuyện khác.

THĂNG.

(TNCT. HH. 174-176)

81. *KIM BIÊN*, ngày 5-1-1928 (âl 13-12-Đinh Mão).

NGUYỆT TÂM CHỜ NHỜN

Bần đạo chào chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Bần đạo còn một ngày nơi đây thì quyền hành bước mình cũng còn một ngày.

Chư Đạo hữu khá nghe dạy:

Sự hả! Cười.....

Linh tánh Chí Tôn đã cho nó hay trước rằng Bần đạo sẽ phạt nó nên trốn mặt. Vì miệng nó mà Hộ Pháp chịu hàm oan, trốn tội sao cho khỏi.

Chư Đạo hữu phải hiểu rằng, nếu không phải phép huyền vi mầu nhiệm của Chí Tôn thì chưa dễ làm cho mẹ của *Thượng Sanh và Tiếp Đạo* phải chịu oan khức ấy đặng bao giờ.

Ngạn Sơn, khá để trí vào đó nghe.

Những điều nghị luận vô trí của chư Đạo hữu lúc nọ chẳng trúng vào đâu hết mà còn hại cho Thánh Thất nơi đây bị truất bỏ, phần nhiều Đạo hữu bị trục xuất là vì nhẹ tánh lắm nghe, nói đi nói lại mà ra đến đối ấy.

Ôi! Hại thay cho cái miệng mà cũng giận thay cho phàm tánh đó chút.

Nếu cả thế gian có đặng một người hiểu thấu cơ Trời thì Đạo không đến đối phải chịu bị bế lại gần mười ngàn năm nay nơi cõi Á Đông nầy vậy.

Phải chi có Đạo tâm bền chặt thì đã thoát khỏi tội tình ấy rồi. Khá giận mà cũng khá thương đó chút.

Cười... Cũng như thần của *Sen* viết mà Bản đạo phải chịu tội liên can.

Cơ Bút! Cơ Bút! Hộ Pháp khá để ý cho lắm.

Cơ Bút có thể hại tiêu hủy Đạo đặng đó.

Từ đây Bản đạo không giáng cơ nơi nào hết, nếu có ai mượn danh Bản đạo mới đến hiệp cùng người.

Hộ Pháp! Từ đây tới buổi về, để cho Cửu Trùng Đài liệu phương hành đạo, còn Hộ Pháp chỉ lo về Luật lệ xử đoán mà thôi, đừng giúp đỡ chi, rồi trước ngày đi giao quyền lại cho Tiếp Đạo...

THĂNG.

(TNCT. TTT. 919, BÀI CHÓT)

Mẹ của Thượng Sanh và Tiếp Đạo: Là Bà Hồ Thị Lự, lúc đó đã được Đức Chí Tôn phong là Nữ Giáo Sư Hương Lự, người Đạo thường gọi Bà là Bà Bảy. Sau cùng, Bà được Thiên phong là Nữ Đầu Sư Hàm phong.

Ngạn Sơn: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Chử Thanh (Đặng Trung Chử), mà tiền kiếp của ông là Charles Hugo, con trai của Victor Hugo.

82. NGÀY 7-1-1928 (ÂL 15-12-ĐINH MÃO).

LÝ BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu,

Hoạch, nên may Thiên phục theo lời dạy sau đây: Áo trắng theo của Thập nhị Thời Quân và các Chức sắc khác nơi Hiệp Thiên Đài. Mão trắng theo của *Mỹ Ngọc*, nhưng không có bông sen, ngay giữa mão thêu một Thiên Nhân, chỉ bìa dưới mão lên cho đủ chỗ thêu Thiên Nhân, chừa 4 phân, hai bên tả hữu mão, hai Thiên Nhân, hết thảy là ba. Một sợi dây Tiên thẳng buộc vòng bìa mão, bề ngang 5 phân, bề dài 2 thước, buộc thế nào chừa Thiên Nhân ngay giữa mão ra, cho hai mối thông xuống hai bên vai. May cho kịp đặn mừng 1 hoặc mừng 2 tới đây hầu Đức Từ Bi. Sẽ dâng cho Lão coi khi may rồi nghe.

Thượng Trung Nhứt! Đạo hữu cũng có nghe lắm điều dạy của chư Tiên về nền Đạo trong lúc này, vậy khá liệu mà làm phận sự. Thánh Ngôn nào cang yếu nên xem cho thường mà nhớ lời của Đức Chí Tôn dạy về các sự hành động. Đạo chậm tấn là bởi kẻ hành đạo, chẳng do Thiên ý, mà nếu biết sai, chẳng chịu sớm sửa thì nền Đạo phải hoại, kẻ hành đạo chẳng công chi mà chúng sanh cũng không mong độ rồi đặn. Nên biết à.

Sự cải Thánh Ngôn đặn tự tác theo trí phàm là một hại chẳng nhỏ, nên chăm nom và liệu mà ngăn ngừa thói tà mị của nhiều Đạo hữu. Nếu chẳng có Đức Từ Bi rộng thứ thì Lão bôi xóa hết Trường công quả của Đại Đạo, đặn để cho nhiều đứa tự tôn chìm vào hang thẳm trót mấy kiếp mà rần các tánh trước phàm tục của chúng nó.

Đạo hữu nên chung trí với các Đạo hữu khác có trách nhiệm lớn lao và hiệp cùng Hiệp Thiên Đài mà sớm cải bước Đạo lại nghe.

Hiệp Thiên Đài cũng tránh không khỏi sơ sẩy lớn lao, ba Đạo hữu cũng khá biết mà ngăn mình, vì kẻ trở lòng chẳng chừng đối, phải lấy hết tâm thành mà giữ cho khỏi các sự sẽ đến cho khỏi hại đến lòng tín ngưỡng của nhơn sanh. Chư Đạo hữu sẽ thấy sự hành phạt riêng của mỗi đấng.

(TNCT. TTT. 859-860-861)

Hoạch: Bác sĩ Lê Văn Hoạch (1896-1978), được Thiên phong là Bảo Sanh Quân, là một trong Thập nhị Bảo Quân, Hàn Lâm Viện của Đạo Cao Đài.

Mỹ Ngọc: Hiệu của Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu (1884-1958), cũng là một vị trong Thập nhị Bảo Quân, Hàn Lâm Viện của Đạo Cao Đài.

83. NGÀY 7-1-1928 (ÁL 15-12-ĐINH MÃO)
ĐÀN CHỢ LỚN TẠI NHÀ NGÀI THƯỢNG TRUNG NHỰT.

BÁT TIÊN GIÁNG CỜ

1. Lý Ngưng Dương:

Đại hỷ chư Đạo hữu,

*Trời Đất riêng tay giữ một bầu,
Ngàn mây dậm gió gót chơn trâu.
Rừng thông thong thả nhàn ra dạo,
Đền ngọc thung dung rảnh đến châu.
Thoát tục sớm dìu nên bầy bạn,
Dẫn phàm nay rảo khắp năm châu.
Thế trần mừng gặp Tam Kỳ độ,
Biển khổ thuyền đưa khách lánh sầu.*

LÝ NGỪNG DƯƠNG

Chư Đạo hữu may mắn thay gặp đường Chánh giáo, chớ dân dà trễ công thiếu quả, mà chẳng đến thang thiêng liêng kịp thời hồi vị. Lão mong ngày Đạo khai hoàn, chư Đạo hữu nên gắng sức. Đường cũng chẳng bao xa, miễn hiệp đồng nhứt tâm vì sanh chúng. Sau còn ngày gặp gỡ.

THĂNG.

2. Hớn Chung Ly:

*Rảo khắp non sông dậm trải qua,
Bì gương nhứt nguyệt tác không già.
Biển trần nay gặp kỳ dìu chúng,
Muôn dậm đèn soi đã có ta.*

HỚN CHUNG LY

Chư Đạo hữu, Đức Chí Tôn đi bước, cả Tiên Phật dẫn đường, há chẳng sớm lánh phần hoa đặng giới trau gương độ chúng. Huống chi, chư Đạo hữu đã có quả nơi mình, lại chẳng vì mạng lệnh Đức Từ Bi mà chịu ít lâu khổ hạnh, hầu mong buổi đoạt phẩm vị thiêng liêng sao?

Ước mong ngày hội ngộ, trông mong buổi tạc thù, rượt Thánh ra non dóm thế, cờ Thần dựa đánh lụt đời.

May thay! Vui thay! Chư Đạo hữu nên gắng sức.

THĂNG.

3. Lữ Động Tân:

*Riêng vui nguyệt chiếu sắc trong ao,
Đền ngọc từng khi để bước vào.
Rảnh hứng trăm hoa khoe đánh ngư,
Nhàn vẫy mấy bạn dự Bàn Đào.
Độ đời rảo gót non sông lướt,
Cứu thế dìu nhân đạo đức trau.
Chờ buổi tuần hườn Thiên Địa trở,
Nương gươm Thần huệ một vùng cao.*

LỮ ĐỘNG TÂN

Hỷ chư Đạo hữu.

Đạo gặp kỳ phổ độ, khá biết cải thế thì. Đạo khả trọng, đức năng trau. Đời đời đổi, Đạo chờ người, khách tục nương thuyền độ, non Tiên tiếng khánh đưa, gắng nhọc thế lọc lừa, tìm đường ngay thẳng rằng. Nguồn Đạo rửa bợn sâu, nhiều đường cay đắng, bước nâu sông dậm lấm gay go, liệu sao khỏi trẻ con đồ, mới thoát vòng khổ hải. Gắng sức vì sanh chúng, lao tâm chớ sợ bởi căn xưa, đường quanh co, bước khá ngừa, nẻo hiểm trở, chơn nên lánh.

Hậu tái ngộ.

THĂNG.

4. Lam Thế Hòa:

*Từng vào non Thánh lại đến vàng,
Mãn quả sớm nhờ sắc ngọc ban.
Lần hạt tu tâm thìn nét Đạo,
Biển trần độ chúng vững con toàn.
Cuộc cờ chung hứng nơi rừng thẳm,
Bầu rượu riêng vui dưới cội tàn.
Gặp lúc diu đời qua bến tục,
Để công phải nhọc đến phàm gian.*

LAM THẾ HÒA

Hỷ chư Đạo hữu,

Đạo gặp lối quanh co, khá biết ngừa vực thẳm. Gắng sức cho tròn trách nhiệm lớn lao của Đấng Chí Tôn phú thác. Chư Đạo hữu khá biết. Thăng.

(TRÍCH ĐĐT. 24)

5. Trương Quả Lão:

*Trót đã đem dây buộc lấy mình,
Mình mang nợ lệ cũng vì danh.
Danh giành lợi choán cho đầy túi,
Túi trọn trời ai phải ngục hình.*

Ách nước, nạn dân, số Trời đọa thế. Vòng vay trả, mối buộc ràng, nếu có tai mắt rộng xa, tự hỏi vì đâu nông nổi.

Cũng chớ than mà cũng đừng giận. Nợ lệ mình đã đem buộc cho mình, thì khá vui lòng mà mang ách khổ.

Đời thì bạo ngược, dòm lại chửi lũ gian manh xảo trá,
ích kỷ hại nhân, câu đồng loại chẳng kể phần, chữ giống
nòi chẳng để dạ.

Than ôi! Nước như thế, dân như thế, bảo sao chẳng
vướng vào vòng hắc ám tội mọi.

Đạo Trời gỡ nạn, chuông Thánh truy hồn, bốn khổ
vớt khách chìm, non Thần chờ kẻ lạc, mà cũng còn khư
khư nắm chặt ách tội đời, cấp củm giữ đây lần như bợn.

Đạo đời đều chẳng trọn, phương chi tìm chốn thoát
chim lồng. Ngánh lại cuộc giả của trò đời mà thương đau
cho trẻ dại.

Lần lần lựa lựa, ngẩn ngẩn ngỡ ngỡ, đũa trí gạt
phường ngu, lũ khôn ăn đám dại, mắng tranh giành cắn
xé lẫn nhau mà đã trót mấy kỳ dân sanh khí huyết lắm
mòn hao, mà bước khổ đọa cũng chưa lánh nẻo.

Mạng Trời dẫu cứu trợ, lòng thế cũng chân chờ.
Ngồi mà đợi cho mấy triệu tính giặc nông thì biển khổ
đã đầy biết bao kẻ đắm.

Hay lo giải liệu, lệ tính mau ngăn, thì họa có thể giữ
trọn mối Đạo để chờ gọi nhưn sanh cho sạch điều dơ bợn.
Ma hồn quỉ xác, kẻ trong Đạo, người ngoài chùa, đều sẵn
chứn đập hoại nền Đạo mà góp nhóp thân cho đây túi
tham vô chừng đổi.

Đời cũng vậy, nay Đạo chẳng khác gì. Áo trần bao
thuở phui, ách khổ chừng nào tan? Buồn!!!

Trương kỳ Bạch động mộ Tiên gia,

Quả diệu thâm trì tác trí kha.

Lão được độ sanh tiền tự khởi,

Hiển trần tu thúc trọc ninh tà.

Thượng Trung Nhứt! Nên biết và gắng tâm gánh vác
Đạo cho tròn. Chào bốn Đạo hữu.

THẮNG.

(TNCT. HH. 182-183)

84. *CHỢ LỚN*, ngày 27-1-1928 (ál 5-1-Mậu Thìn).

THẦY

Các con,

Hoạch! Mặc Thiên phục rồi ra quì giữa, xích tới bàn...
Con đừng đứng chép Thánh Ngôn.

Các con, Thầy muốn cho phần nhiều môn đệ Thầy đến hầu nơi Tòa Thánh kỳ Vía tới đây, đứa nào phải gia đạo hàn vi không thể đến đừng thì niệm danh Thầy, dâng một tấm lòng thành thật cũng đủ là quý trọng. Nếu phần nhiều đến được thì làm cho cuộc lễ ra vẻ long trọng, hầu làm cho hưng vượng Tòa Thánh và thêm lòng ngưỡng mộ của chúng sanh.

Mỹ Ngọc! Nhạc trong Đạo chưa có vẻ chi hoàn toàn, con gắng lo đừng có thể dạy truyền ra cho nhiều đứa biết mà dùng trong khi hành đại lễ. Nhiều đứa có thể học được nhưng chẳng để lòng đến, nên lúc hữu sự, Lễ Nhạc gì đều chẳng trọn.

Trung! Con hiệp với *Mỹ Ngọc* cho lệnh đừng biểu môn đệ Thầy, đứa nào có thể giúp về Nhạc đừng thì gắng học cho đủ mà dùng, khỏi nhọc lòng cầu nơi ngoài. Con biết à.

Phú! Học Nhạc được, gắng sức giúp cho Đạo, con! Còn nhiều đứa khác, *Trung* và *Mỹ Ngọc* liệu mà lựa cho đủ.

Trung! Ngày 12 tới đây, con nhen công đi xuống *Ca* cho Thầy dạy, cho *Thơ* hay nó đi với con và mấy em.

Bính! Con đừng thế cho *Trung* nơi Tòa Thánh, khi nào *Trung* phải vắng mặt nơi đó chút ít.

Trung! *Lịch* phải ở Tòa Thánh với con, nó khứng

không con? (Bạch: *Lịch* nói khứng nhưng con đợi hoài tới nay chẳng thấy).

Cười... Nhiều đứa muốn trái Thánh ý lắm. Thầy dạy từ đây, con và *Lịch* phải có mặt nơi Tòa Thánh, trừ ra đứa nào có lệnh dạy đi đâu, hay là mắc đi việc chi về Đạo phải vắng mặt, thì có Phối Sư thế được mà thôi. Con phải chăm nom từ chút và dọ tánh chư Đạo hữu, chớ vội tin, lúc nầy nhiều đứa bị cám dỗ mà sai bước lẩn. Ấy là lúc Tà Chánh tranh giành với nhau. Đứa nào chẳng giữ được đường ngay thì khó mong đến cùng Thầy đặng đó. Đạo chẳng khó, duy nơi tắc lòng, mà thương hại thay! Từ xưa, công quả của mấy bậc chơn tu đều trôi theo dòng bích hết, cũng vì đó mà nay cũng khó thể tránh được.

Các con yêu dấu! Nên giữ mình cho lắm!

Nương! Công quả thiệt thòi. Thầy sẽ định sau nầy. Con nên gắng hết lòng khuyên nhủ là đủ.

Hộ! Thầy cho được tự liệu mà dùi dặt chư Đạo hữu, con nên gắng sức. Thầy sẽ chứng lòng.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

(TNCT. HH. 153-154)

85. GIỒNG LƯƠNG, 20-2-1928 (âl 29-1-Mậu Thìn).

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Cười... *Thượng Hoài Thanh*, Lão mừng cho Đạo hữu đó. Hiền hữu định cuộc vinh huê phú quý này cho mình hưởng trọn là quý, hay là cho toàn cả chúng sanh nương dựa mà lập địa vị Thiên tước là quý, đó Hiền hữu? Vậy, hiền hữu nghe Lão phân:

*Một địa vị ngôi xưa có sẵn,
 Vì thương nhau lo lắng để lời.
 Giấc vinh huê vốn tạm của đời,
 Tỉ chẳng khác cuộc chơi phong nguyệt.
 Một điểm thiếu mà ai chẳng tiếc,
 Của non sông da diết lắm buồn vui,
 Trong thêm Nho nhà hạnh phúc roi,
 Minh sang trọng vì ngôi sẵn sẵn.
 Mần bí mật tay kia đã nắm,
 Lợi danh hay ngăn cấm bước đường tu.
 Mẹ già kia chưa vẹn công phu,
 Vợ nghĩa đó, kiếp tu còn gắng vó.
 Minh biết ngô phải tua dẫn ngô,
 Cầm đèn soi khêu tỏ giữa Âm đình,
 Phải biết đời gọi trọng, ấy khinh,
 Nhớ nguồn cội, tánh linh xưa để sẵn.
 Nơi trần khổ bớt lần đeo đẳng,
 Vì lắm thương mới dặn cạn lời.*

Mỗi điều nào Lão dặn, phải xét nét cho cạn. Vợ hiền, mẹ tiết, cái phước nơi hồng trần này ít ai đáng vậy. Phải lo bảo bọc độ rỗi cho trọn phận làm người. Ngày Tân gia, Lão tưởng chẳng cần định, vì Chí Tôn hằng ngự nơi lòng hiền hữu, chẳng ai dám phạm, phòng lo. Ngày nào xong các việc, tự nơi hiền hữu định liệu. Lão cho hiền hữu đôi liễn này:

*** Tích đức lưu phương hoài cố trị gia thường dĩ Đạo,**

*** Hàm ân phúng thể ưu kim xử sĩ chỉ tòng Tâm.**

Thơ Thanh, hiền hữu nhớ rằng Chí Tôn không chịu xa xí lắm. Lão đây cũng muốn cho Tòa Thánh thiết cực kỳ xinh đẹp, nhưng mà Chí Tôn chẳng bằng lòng đây mới liệu sao? Lão muốn chư hiền hữu xin Chí Tôn làm nền cao thêm 3 thước là đủ.

Cả hai đều đặn, tự ý chư hiền hữu lựa cái họa đồ nào đó thì lựa, miễn là xin thêm 3 thước nền từ mặt đất đổ lên. Còn chung quanh Tòa Thánh thêm rộng ra 4 thước nền nữa.

Chư hiền hữu nên xin thử coi. Cười...

Ba thước thêm nữa nền ấy làm mặt đất cho Tòa Thánh. Nền nằm lên trên cho cao thêm, tùy ý hiền hữu muốn dùng mặt dưới làm chi thì làm cũng đặn. Lão sẽ coi cất.

THĂNG.

(TNCT. HH. 169-170)

86. TÒA THÁNH, 27-2-1928 (àl 7-2-Mậu Thìn).
Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm

THẦY

Các con,

Trung, con ôi! Thầy không biết còn lời gì mà nói với con nữa. Cái đại nạn của các em con tránh đà không khỏi rồi, thì cũng là tại con đó chút, chẳng biết gìn giữ lấy em nên ra đến đời. Đại lụy!

(Anh *Trung* bạch Thầy có phải những Thiên phong chăng?)

Phải, những đứa con đã biết rồi, Thầy không nên nói trước mặt.

Tắc! Con dại chi dữ vậy?

Trung! Con biết trị chúng nó thì chúng nó đâu đến đời mắc tội Ngọc Hư Cung. Con sợ hại nhỏ mà con để gây nên hại lớn. Thầy thương tâm vì tánh chiều lòng của con lắm, song biết lòng từ bi, con nên cam phiến, chớ Thầy không nỡ giận.

Từ đây, con buộc mình dùng quyền mà trị lấy em mới được nghe! Nhớ lời Thầy.

Tắc! Con cứ dùng quyền Hộ Pháp truyền lệnh định ngày tra xét. Trong sự tra xét ấy, Thầy có phương giải cứu nhiều đứa anh con, phải gắng làm cho gấp, nghe con.

(Anh *Trung* xin cho nhiều Đạo hữu có tội thì phải làm công quả mà chuộc tội.)

Thầy biết, song trễ quá, con ôi! Nó không chịu con, nó không chịu nghe Thầy nữa, con ôi!

(Anh *Trung* bạch về sự lập Viện.)

Thái Bạch khen lắm, nhưng mà nó nói sẽ sửa lại chút ít và phong tặng hàm cho mỗi đứa đủ quyền hành chánh.

Trung, Tắc! Từ đây, như Thầy dạy điều chi, ráng để chí lo cho toàn phận sự, đừng làm việc bạo động nữa nghe.

Chẳng biết chừng nào các con mới hiểu rằng mỗi việc Thầy làm đều có huyền vi mâu nhiệm, gắng chí đặng chung lo với Thầy.

Than ôi! Thầy rất nên vô phước, chẳng nhờ đặng đứa nào hết!!!

THĂNG.

(TNCT. HH. 188-189)

87. THÁNG 4 -1928 (ÁL THÁNG 3 -MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM

THẤY

Các con,

Cười... *Cu*, có sợ không con.

Phải, con có bệnh vậy đặng trừ bớt thử của chư Thần Thánh Tiên Phật, đưng lo lập vị cho mỗi đứa.

Than ôi! Trong phần đổng các con, nếu đặng mảy mún hồng phước như con vậy thì Thầy chưa phải thương tâm đồ lụy, chúng nó nó hiểu thấu đâu?

Nhiều đứa đã bị Thái Bạch dĩ số bôi tên nơi chốn Thiên thơ mà Thầy không phương chi giải cứu cho đặng, phải chi Thầy không sợ mất phép công bình thưởng phạt thiêng liêng, dẫu cho chúng nó phải chết đi nữa, Thầy cũng mừng thâm, song chẳng đặng vậy. Con coi cái bệnh con đó nó ra giá quý báu cho con dưng nào.

Thầy thấy con bệnh phổi và bao tử, nên cho Huyền diệu pháp, cho con khỏi ăn đôi lúc cho thiệt mạnh. Hai cơ khí ấy vốn là hình chất nên khó lấy huyền diệu mà trị nó theo lẽ thường. Thầy buộc ngưng phạm sự nó đặng tiếp dưng huần nguyên, con hiểu.

Đọc lại con, *Hiếu*.

Cu, Tác! Hai con muốn Thầy giải Phép tiếp dưng huyền diệu ấy thế nào chẳng?

Cười... Giải nghĩa biết chẳng?

Không ăn mà sống... hỏi?

Trong không khí, tuy phạm nhãn không thấy đặng,

mà không khí ấy chứa đầy vật chất tiếp dưỡng (Matières nutritives) của xác trần, vì nhờ nó biến hóa chúng sanh đặng. Thầy nói chúng sanh là nói toàn cả vật loại hữu sanh, nghĩa là vật chất hữu sanh, thảo mộc hữu sanh, vật loại hữu sanh, thú cầm hữu sanh, nhơn kiếp hữu sanh, hiểu à.

Vật chất phải tiêu mà khí phách vẫn còn, tỷ như đá núi có thể xay tiêu ra bột đặng làm ciment, mà khí phách đá cũng còn giữ tánh cứng của nó, trộn nước cho đông khối lại thì nó trở lại huờn đá như thường, mà cái mùi đá cũng giữ mùi đá.

Thảo mộc, dầu phải chặt rã ra thì khí phách cũng vậy. Con tướng xác chôn rồi, trong xác ấy cho huờn nguyên khí phách mà hiệp lại cùng không khí chẳng?

Đọc con *Hiếu*.

Không khí (Air respiratoire) chứa đầy khí phách tiếp dưỡng mà nuôi nấng lại chúng sanh. Nếu các con thấy đặng thì chẳng khác nào ly nước lạnh mà đổ đường vào trong đó có màu lợn cợn. Sự nuôi nấng chúng sanh thì chẳng chi hơn là nước đường, tuy vẫn không thấy đường mà uống rõ ràng có ra mùi vị ngọt.

Đọc con *Hiếu*.

Cái khí con hớp hằng ngày ấy thì như bữa cơm con ăn đó vậy. Thầy chỉ có sửa cơ khí phàm các con, nhứt là bao tử cho nó có Huyền diệu pháp mà tiếp đặng cái khí phách mà làm vật thực nuôi nấng lấy mình. Vì vậy mà nhiều đứa phàm xác vẫn còn mà đắc đạo tại thế, tuyệt cốt xác thân chẳng hại chút nào.

Đọc con *Hiếu*.

Coi rồi kiểm hiểu, nói lại cho Thầy nghe rồi Thầy

mới dạy nữa.

Chú giải của Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu:

Đức Cao Thượng Phẩm bịnh, Thầy dùng Huyền diệu pháp, Đức Cao Thượng Phẩm không ăn mà no cũng như ăn cơm vậy, nhờ hớp không khí sớm mai lúc mặt trời vừa mọc (lên lối còn thấp).

88. NGÀY 4-5-1928 (ÂL 15-3-MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM

THẤY

Các con, Cười...

Thầy tưởng khi các con còn cứng lòng hơn nữa chớ...
Cười...

Các con chỉ biết rằng có xác thịt trần của các con, đó là hữu hình, biết có mình các con mà thôi, chớ còn Lão già nầy thì chẳng cần chi đến há?

Nầy, Thầy nói cho các con biết rằng: Chẳng giờ phút nào mà mắt Thầy không chăm nom gìn giữ các con. Thầy đợi xem cho rõ coi các con lập vị mình đường nào.

Thầy lại nghĩ mà cười thâm hoai, mỗi phen Thầy thử thách các con thì các con rối rắm, Thầy chẳng biết tới chừng nào các con mới đạt đặng Thánh đức của Thầy dành để cho các con.

Trước mặt chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, Thầy lấy làm hổ thẹn. Oan gia là oan gia lắm hử?

Từ ngày các con nghịch lẫn nhau thì chư Thần, Thánh, Tiên, Phật chẳng còn ở cùng các con nữa, các con có biết à?

Trung! Ngày mai nầy chạy tở cho cả mấy em con biết rằng: Thầy phán lệnh cho Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài phải hiệp, nghe à.

Tắc! Con phải ký tên tở Châu Tri với anh con, nghe à!

Cư! Con phải sửa soạn mình hầu chịu một phen khảo hạch nữa, ráng lấy gương ấy mà răn nghe.

Hai con *Trung, Cu*, phải hiệp ý đặng lo Đạo, Thầy dặn một phen nữa, chi chi các con cũng nhớ khi các con ở nơi lòng Thầy.

Hậu! Cho cả Chúc sắc Hiệp Thiên Đài hay mạng lệnh của Thầy.

Thầy thẳng.

(ĐS. I. 59)

89. *CHỢ LỚN*, ngày 23-5-1928 (âl 5-4-Mậu Thìn).

THANH TÂM TÀI NỮ

Chào mấy anh và Đạo tỷ.

Đạo lòng vòng chẳng qua ngưng tạm sự rồi đó thôi, chớ chưa chắc đã bình tịnh đặng.

Người làm Đạo có trách nhiệm lớn lao, chẳng khác chi là làm màu mè bề ngoài trong một lúc, chớ tâm trung cũng chưa chắc phế hết những tánh phàm phu trọn được.

Lửa lòng ham muốn của họ chẳng qua là bị lai rai vài hột mưa tro yếu đuối mà ướm tắt đó thôi, chớ cái ngòi cũng còn chui trốn nơi trong, một mai bắt được luồng gió thuận thì bảo sao chẳng lần hồi nhen nhúm lại như xưa.

Những sự kích bác của mấy anh và một vài Đạo hữu có tâm chí khác, tất là đám mưa tro đó, thế nào tắt rụi đồng lửa kia đã khởi cháy từ mới khai Đạo đến giờ.

Phận sự mấy anh nên lo tới nữa, chớ vội tin mà phế công phu nơi ấy thì sự rồi chẳng thể chi dứt được.

Anh *Mỹ Ngọc*, nên để ý vào đó, chớ ngại mất lòng mà chẳng tìm phương châm cứu chữa.

Việc nào nói cho chánh đáng, chẳng vì tư riêng, có bổ ích chung cho Đạo thì cứ thung dung phẳng từ gốc tới ngọn mà biện bạch, thế mới có ích cho nền Đạo và chẳng có mãnh lực Tà nào lấn lướt qua nổi.

Phải ráng sức thêm nữa thì phần kết quả xứng đáng họa may mới hiển hiện đặng.

Đức Chí Tôn còn phải khiêm cung để dìu sanh chúng. Những kẻ nào đem quyền hành mà nâng mình

lên cao thì kỳ thật quyền hành ấy phải vô dụng.

Trong Đạo, nếu còn quyền hành áp chế thì là Đạo của Tà quái đó; mà những kẻ nào hay làm quyền riêng đó cũng chẳng tránh khỏi mãnh lực của Tà quái xung nhập.

Chơn đạo chẳng dụng quyền áp chế bao giờ. Mấy anh cũng đủ rõ.

Hiệp Thiên Đài, dầu cho ai cũng là kẻ để giúp cho người trong Đạo hành phận sự và kiếm đem người ngoại Đạo vào nẻo chánh mà thôi, chớ chẳng có quyền chi với ai, dầu một tên tín đồ cũng ngang mà thôi, duy có được: *Chẳng bậc phẩm nào bên Cửu Trùng Đài đặng phán đoán bên Hiệp Thiên Đài về việc chi cũng phải do nơi Đức Chí Tôn.*

Còn nói gì về việc hành chánh chưởng quản trong Đạo, thì Hiệp Thiên Đài chẳng có một mảy chi vào đó hết.

Đức Chí Tôn lập Chức sắc Hiệp Thiên Đài đặng khai Đạo, dìu Đạo, làm cho Đạo có giá trị, giúp kẻ hành đạo tròn phận sự, thức tỉnh kẻ ngoại Đạo thấy đường phải, lánh nẻo quanh, phẩm vị chẳng lớn hơn ai, mà cũng chẳng nhỏ hơn ai, được ngang bậc với bất kỳ phẩm tước nào bên Cửu Trùng Đài mà phán đoán luận biện việc Đạo, được gần gũi những hạng người hạ tiện hơn hết nơi cõi trần mà độ dìu.

Bản hội nào mà luận thi hành việc Đạo thiếu mặt Hiệp Thiên Đài thì theo Thiên ý, việc thi hành ấy trái chánh sách của Đạo, phải kể như việc tư mà thôi.

Ấy vậy, Hiệp Thiên Đài quyền hành lớn hơn ai, mà cũng nhỏ hơn ai.

Mấy anh thầu chưa?

THẮNG.

(TNCT. HH. 177-178-179)

90. *TÒA THÁNH, 24-5-1928 (àl 6-4-Mậu Thìn).*
Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Thiếp chào chư Đạo hữu và Đạo muội Hương Hiếu.

Chí Tôn không đến là có ý để cho chư Đạo hữu điều đình thử coi có làm kham phận sự cùng chăng?

Trước khác, nay thì khác, đã mang Thiên mạng nơi mình, phải so quyền liệu sức mà hành chánh, cả chúng sanh đương lao nhao lỗ nhố trông cậy nơi chư hiền hữu, phải làm sao cho xứng phận thì làm.

Thiếp xin khuyên một điều là khi Minh Thệ Chúc sắc đừng lòng tư vị. Những vị chẳng có Minh Thệ khá tỷ như Chúc sắc hàm mà thôi, chẳng nên giao Pháp Chánh của Đạo, ấy là cơ thể để trừ tuyệt sự rối loạn của Đạo. Thiếp xin nên nghe lời Thiếp.

Bảo Đạo Chơn Quân! Thiếp tưởng bí pháp của Cựu luật vẫn yêm ẩn lắm điều khó mình đoán cho đặng, song sự chơn thật quả có hẳn trong ấy.

Vậy cũng nên trích lục đặng phổ thông cho người, đặng phòng ngày sau minh lý đặng dễ dàng. Thiếp tưởng là điều rất hữu ích đó vậy.

Thiếp thương Đạo tâm của chư hiền hữu rất nên mỹ miều đẹp đẽ, buổi thử thất nầy mới đây ngày nay đó. Thiếp xin kiếu.

THĂNG.

(TNCT. HH. 181)

91. *TÒA THÁNH, tháng 5-1928 (âi tháng 4-Mậu Thìn).*
Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm

THÁI BẠCH

Chào chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Phò Đại ngọc cơ đặng Thầy đến.

Mời nhị vị Đầu Sư và cả Chúc sắc Cửu Trùng Đài
có mặt tại Tòa Thánh vào châu.

THẦY

Các con,

Ứ hự! Con đứa lớn không nên lớn, đứa nhỏ không
nên nhỏ, uống công Thầy dạy dỗ từ bấy lâu nay lắm!

Một nền đạo đức mà ra mất giá cũng tại nơi các con
đó. Thầy đã lập trọn vẹn tư cách của nó, các con chỉ còn
có ra công tô điểm cho nên mỹ lệ, mà các con để nông
nổi như vậy, Thầy cũng muốn bỏ đi đó chút, nhưng mà
đoái đến nhưn sanh và công lao khó nhọc của nhiều kẻ
nên dạ không đành, mà giận cái ngậy dại của các con mà
thêm nổi nầy.

Thầy đã sẵn sẵn đẳng cấp trật tự, quyền lệnh cho
các con mà các con chẳng biết phận sự của mình, biểu sao
nền Đạo không bị đập đổ, khi dễ phẩm vị Thiên phong.

Cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật chinh lòng, muốn
toan phế hủy. Đạo mới ra loạn lạc đường ấy.

Nay đã biết rằng kể thử nhưn sanh, làm cho hiểu
rằng không Thầy nâng đỡ thì dầu cho một mối Đạo nào

chơn chánh, hiệp lý thiêng liêng đi nữa, thì cũng phải bị nơi tay các con mà qui phạm ra Tả đạo, mặc dầu chớ Thầy rất phiền các con không nhớ lời Thầy đã tiên tri mọi điều cho các con biết trước hết. Vì vậy mà làm cho Thầy rất tiếc công khó nhọc với các con từ khi Thầy đến dạy dỗ.

Nhiều đứa dám lộng ngôn gọi sức mình là đủ, không giữ hạnh khiêm cung, phải đắc tội cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Mưu mưu kế kế hại lẫn với nhau, Thầy đã dự định cho mỗi đứa đủ quyền kềm thúc lấy nhau, đặng giữ gìn Thánh đức yêu sanh của Thầy mà bình vực lấy nhau, mà chẳng một đứa nào biết ngó đến phẩm giá mình, làm cho cả nhơn sanh phiền muộn.

Nếu Thầy phải chịu thất vọng một phen nầy nữa thì toàn địa cầu 68 phải bị đọa đời đời kiếp kiếp.

Thảm thay cho nhơn loại! Đau đớn thay cho nhơn loại!

Thầy cho các con biết trước rằng: Ngọc Hư Cung hằng để ý vào công cán của các con và tội tình của các con. Thầy nhứt định không dạy dỗ chi nữa hết, song Thầy dặn các con một điều là cứ tuân y Luật lệ và Thánh Ngôn của Thầy mà hành đạo.

Trung! Cũng tại con nữa nghe.

Cử, Tác, Chương! Như Cừu Trùng Đài không nhìn nhận quyền hành của Hiệp Thiên Đài thì các con an phận, đợi lệnh Thầy dạy biểu ngày nào cần đến các con sẽ hay.

Hiếu! Con đừng phiền não. Thầy tưởng trẻ không quên Thầy dạy dỗ. Phải nhớ lời Thầy, đừng trách bài thi khó khăn mà bỏ Trường công quả.

Cư! Con phải sửa soạn đem các chứng cứ của con mà trình bày cho Hội Thánh hiểu biết, đừng răn kẻ vô đạo nghe.

Tắc! Làm Tịnh Thất cho rồi đặt mấy anh con vào ở.

Biểu *Lịch* sửa đường vào Tịnh Thất ngay cửa nhà nó, cái Đài Luyện Khí trật hướng, phải xoay mặt qua Chánh đông nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

(ĐS. II. 293-294)

92. *BÀ RIÀ, ngày 6-7-1928 (ál 19-5-Mậu Thìn).*

THẦY

Các con, Cười...

Thầy không kêu *Trang* và *Lịch* đến đủ mặt, song chúng nó tự nhiên một ngày kia sẽ hiểu Thánh ý Thầy. Vậy, các con cũng chẳng cần nói lại với chúng nó mà làm gì, nghe.

Các con nghe Thầy: Thầy chẳng biết vì cơ nào các con không để trí khôn ngoan mà xét đoán cho mình lý Đạo của Thầy đã giao cho các con.

Thầy hỏi, từ tạo Thiên lập Địa, các con có thấy những vật loại hỗn tính nào Thầy đã sanh trên mặt địa cầu này mà không trật tự phẩm vị chưa, vậy hử?

Trung bạch:

Trung! Nếu chúng nó không vậy, Thầy đâu có cậy các con dạy dỗ há?

Trung, con ôi! Thầy đã chẳng có xác phàm mà diu dắt các con, chỉ nhờ ngọn cơ bút hèn hạ này mà dạy dỗ các con, hầu làm cho tâm phàm tánh tục của các con giảm bớt đặng chen nhét vào đó mấy mún Thánh đức của Thầy trông cậy cho nên phẩm hạnh, dạy lại cả chúng sanh mà các con xét mình thử coi, Thầy đã đặng thỏa nguyện cùng chẳng?

Trung! Thầy nói rõ chẳng phải Thầy để lời trách cứ chi con, lòng con thế nào Thầy thấy rõ, biết bao phen Thầy nghe con kêu réo than thở cùng Thầy, biết bao phen Thầy thấy con khổ cực vì Thầy, song con chẳng đủ sức trông cậy Thầy. Con hiểu vì cơ nào mà nên Đạo loạn pháp chẳng?

Trung bạch:

Không con, vì tại con chưa biết phạm làm anh, nên mới ra đến đỗi ấy. Thầy hỏi sao con không chiêm nghiệm Thánh đức của Thái Bạch? Sao con không xét nét cho cùng lý lời vàng tiếng ngọc của vị Giáo Tông thiêng liêng mà noi gương theo đó.

Nhiều khi Thầy thấy con vì nhẹ tánh mà nghe lầm lời thị phi làm đau đớn nhiều đũa vô tội cùng Thầy. Sự lầm lạc của con thì lắm thường tình, Thầy không hề bắt tội, nhưng mà sự mê muội, Thầy thấy rất đau lòng.

Thầy hằng than thở với con rằng: Cả nhơn sanh còn nhiều ngu muội, sở cậy con nâng đỡ dắt dìu mà con lại hờn trách, chớ chẳng dạ thương yêu thì con có khác chi *CHIÊU* hồi buổi trước.

Thầy lại thấy con đôi phen giận lẫy, phòng toan trao gánh Đạo cho người. Thầy hỏi vậy chớ con còn nhớ lời Thầy dặn con buổi trước chăng?

Trung bạch:

Không, Thầy hỏi con còn nhớ lời Thầy dặn riêng con buổi trước chăng?

Trung bạch:

Phải, con há! Chớ chi Thầy liệu trao nên Đạo cho ai thì Thầy chẳng hề nói với con lời ấy. Thầy đã mượn con mà con trao phạm sự lại cho kẻ khác, vậy con có đắc tội cùng Thầy chăng hử?

Trung bạch:

Thầy chưa hề bắt tội con, song chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đã hiểu rõ rằng: *Thầy trao nơi tay con một quyền hành thường phạt, cũng như Thầy trao cho Tắc một cây Càn*

Công bình thiêng liêng nơi cõi tục này, mà cả hai, một đứa bạc nhược, một đứa bơ thờ. Thầy tưởng chẳng cần nói các con cũng hiểu rõ rằng: Các Đấng ấy bất bình lắm đó vậy.

Các con đã mang mạng linh Thầy thì làm thế nào Thầy không hổ thẹn. Thầy dặn các con một điều phải hằng nhớ rằng các con thay mặt cho Thầy, tức là Thầy. Ngày nào Thầy lấy phận sự lại thì là mới hết Thầy nữa. Cái xác thịt các con cũng nên kể ra: Chẳng phải của các con nữa.

Thầy đã nói trước rằng: Cái xe Thầy đẩy đi đến đâu thì hồng ân của Thầy rưới khắp đến đó. Thầy chỉ cậy các con kêu rước những kẻ hữu duyên đến chung hưởng cùng các con thôi.

Thơ! Con cứ giận lấy vậy hoài. Cười...

Chẳng phải Đạo là vậy, con ôi! Cũng vì bạc nhược hay nghe mà không biết binh vực, con mới ra vậy. Từ đây, Thầy dặn ai thương ghét mặc ai, con cứ thương Đạo là đủ.

Cư! Con cũng vậy nữa. Con phải nhớ hằng ngày lời Thầy và hạnh khiêm cung của Thầy mà giải lòng phiền nghe. Chẳng cần thương ghét, chỉ biết phận mình, làm thế nào cho hồn Đạo thêm cao, ngày kia chúng sanh đổ lụy rơi châu mà xét nét sự lầm lạc của thế tình. (Thầy nói tiên tri Đức Thượng Phẩm qui Tiên vị).

Trung, Thơ! Hai con nên tin rằng *Cư* vô tội mà khuyên dỗ lấy em, kéo tội nghiệp.

Trung bạch:

Ừ, nhưng mà *Liêm*, Thầy phải bỏ phế cho *Ca* thay thế nó, nhưng hạnh đức chẳng hoàn toàn vì lo hám vọng. Thái Bạch chưa định, nghe Thầy.

Con, nếu biết thương nó, cũng nên gần gũi dạy dỗ

cho nó đặng đòi chút đạo đức của con, rồi sau sẽ liệu, bằng chẳng vậy, Thầy buộc *Tương* ngồi địa vị ấy cho tới buổi Thầy biểu con về. Con khá nhớ.

Con biểu *Vintrebert* đến ngày mai này, sẵn có hai anh con và hai đứa nhỏ...

Tắc! Con cứ vậy hoài há? Chẳng một điều nào Thầy giao cho con mà con làm trúng hết.

Trung bạch:

Phải, con còn làm hơi không biết nữa há?

THẮNG.

(ĐS. I. 61)

93. THÁNG 8 -1928 (ÂL THÁNG 7-MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP

THẤY

(Ngài Bảo Pháp cầu hỏi về: Thiên mạng của Thập nhị Thời Quân). Đức Chí Tôn giảng cơ trả lời:

– Trọng lắm, mà bây giờ chưa có chi cho lắm, chớ *Thập nhị Thời Quân*, ngày nào có công việc rồi, các con sẽ thấy công việc của các con lớn lao là dường nào. Rất đổi ở thế, một viên chức nhỏ như Chủ Tỉnh còn nhiều quyền hành rộng lớn thay, hưởng chi các con là Bảo, Hiến, Khai, Tiếp cả toàn cầu, thì trách nhiệm phải làm sao thì các con cũng hiểu. Nhưng Thầy chưa phân định vì các con chưa tới kỳ hành sự đó.

(Ngài Bảo Pháp than phiền về việc Cửu Trùng Đài không chịu nhìn nhận quyền hành của Hiệp Thiên Đài)

– Như không thì phải tạm chiều theo chúng nó, rồi có ngày chúng nó phải cầu đến thì sẽ hay.

... - Tùy cơ ứng dụng, Thầy không nỡ hành phạt ai hết. Các con khá khoan dung, nghe à.

... - Cười, các con vì hờn chư Đạo hữu các con mà tính vậy, chớ Thầy có hờn ai đâu mà hiệp ý đặng.

... - Tùy ý, tính vậy cũng đặng, nhưng các con phải coi mình là trên kẻ khờ dại, để lòng từ bi mà hiệp nhau dìu dẫn chúng sanh, nếu cứ hờn thì hư Đạo. Các con có trách nhiệm thấp đước dẫn đường cho kẻ u ám, nếu lấy mà tắt đước thì còn dẫn ai nữa. Các con hiểu chằng?

(Hỏi về chất Ozone)

Cười, sau Thầy sẽ chỉ cho con lợi dụng luôn, vì mỗi vật trong Trời Đất đều hữu dụng. Ngày nay, vật chất học cũng tìm ra nhiều món hữu dụng. Nếu các con hiểu đặng hết thì đường đi của các con sẽ thâu vắn lại, mau đoạt cơ bí mật của Trời Đất.

Thầy không lẽ tư vị các con mà riêng chỉ đường tắt quá thì các chơn linh hữu công bên vật chất học không vừa lòng. Các con nên để ý tìm tòi học hỏi cho nhiều, sau khoa học trong Đạo phải cao thượng hơn các khoa học trên mặt địa cầu này hết thảy, mới cảm trọn quyền giáo dục. Hiểu à.

(Hậu xin tập chấp bút)

– Dầu chấp bút đặng cũng không qua sự kiểm tìm học cứu, rồi như đó, Thầy bố hóa trí cho mà hiểu rõ, nghe à.

(Hỏi về việc viết sách Đạo)

– Hay đó con. Con cứ lần lần đến đâu thì có giá trị đến đó, tùy theo trình độ học cứu mà tấn hóa, nghe.

THĂNG.

(TNCT. BP. 28-29)

94. THÁNG 11-1928 (ÁL 10-MẬU THÌN).
PHÒ LOAN: KHAI PHÁP - TIẾP PHÁP

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Thiếp chào chư Đạo hữu.

Đức Từ Bi dạy Thiếp đến cho chư Đạo hữu hay rằng:
Đức Từ Bi sẽ giảng đàn.

Chư Đạo hữu khá lo tiếp giá.

Hộ Pháp và Thượng Phẩm chấp cơ.

Thiếp xin lui.

TÁI CẦU:

(Phò loan: Hộ Pháp - Thượng Phẩm)

THẤY

Cười... Thấy lấy làm vui mừng đặng thấy các con đã biết thương nhau trong Thánh đức của Thấy rồi đó. Hèn lâu, Thấy chỉ trông mong có bấy nhiêu đó mà thôi.

Cười... Các con hằng tưởng rằng Thấy chẳng biết đau lòng vì thấy các con nghịch lẫn cùng nhau, lại chẳng sửa đương, ngồi cam để vậy.

Các con ôi! Ngày nay Thấy phải nói rõ cho các con hiểu đặng đừng để dạ hờn Thấy. Ấy chẳng qua phải chiêu Thiên cơ hầu ngày sau Thấy còn phương nâng đỡ các con lên một địa vị xứng đáng của các con tự mình đoạt thủ.

Địa cầu 68 này đã đến buổi tấn hóa lên tột phẩm cao

trọng, tức các Chơn linh đến gây Đạo cũng tấn hóa vào hàng Thượng phẩm.

Ấy vậy, phải lấy trí thức tinh thần mới mong tom góp cầm quyền diu dắt các Chơn linh ấy đặng, chớ thể lực cường quyền đã hết mong ràng buộc nhưn loại đặng rồi.

Hễ muốn đặng trí thức tinh thần hơn chúng sanh thì ắt phải có đạo đức tài tình. Thầy đã để các con vào bực đạo đức tài tình rồi thì Thầy đã nhìn rõ các con đã đặng vào hàng phẩm ấy, nhưng mà phần thiêng liêng tuy đã vậy, mà phần hình chất chẳng vừa cũng khó so sánh cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật cho xứng vị.

Vậy Thầy mới cam lòng để thế gian khảo duyệt các con, nhưng may thay! Chẳng một đứa nào rớt hết, đứa nhiều đứa ít đều đặng lời khen vện giữ thể thống phẩm vị mình. Các con hạ mình mà lại đặng nâng cao, ấy làm trúng phận Đạo rồi.

Thầy tưởng chẳng cần nói, các con cũng đủ biết, quyền hành các con là quý trọng dường nào.

Các con lại thêm thơ ấu, vì vậy mà Cửu Trùng Đài sợ các con tự kiêu mới chẳng nhìn quyền.

Hạnh đức của các con đã đặng một phen thắng thế tình rồi đó.

Các con nên mừng cùng Thầy, chớ chẳng nên phiền Thầy nghe.

Từ đây khá giữ hạnh khiêm nhượng và thương yêu nhau.

Ấy là lễ hiến cho Thầy rất trân trọng, nghe à.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

(TNCT. BP. 40-41)

95. NGÀY 30-11-1928 (ÁL 19-10-MẬU THÌN).

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO PHÁP.

(NGÀY BẢO ĐẠO CA MINH CHƯƠNG ĐĂNG TIÊN).

THẤY

Đại lụy! Cái thảm trạng chia lìa may ra có thể làm cho các con đau đớn mà biết thương yêu nhau chẳng?

Thảm! Từ thử chỉ có một mình *Bảo Đạo* là niên cao kỹ trưởng hơn các con hết mà buộc Thầy phải đem về, thì tưởng các con đã biết mình là côi cút về đường đời, không ai đủ trí thức hoàn toàn mà binh vực các con nữa, thì mới biết lập mình có đủ khôn ngoan tài tình đạo đức thì địa vị các con mới trở nên cao đặng.

Thầy đòi phen phải buộc lấy hình phạt mà làm ra phần thưởng, các con đã hiểu Đạo đặng chút ít, Thầy tưởng chẳng cần phải cạn lời.

Thầy khuyên các con lấy *Chương* làm dây thân ái mà buộc nhau mới đặng hòa nhã nơi Hiệp Thiên Đài.

Thầy cho phép các con làm lễ táng nó cho long trọng, hầu nêu gương cho hậu tấn của Đạo.

Tắc! Phải biểu *Cư* xuống cho kịp làm lễ y như lời Thầy dạy đám tang của *Thụ*. Nhớ làm, đừng bỏ nữa nghe con.

Thầy cũng nên nhắc lại với các con rằng, đủ ba năm, phải thiêu hài cốt, lên tượng, đặng đem nó vào Bát Quái Đài, nghe.

Nơi mộ nó, phải để quan tài khỏi mặt đất một tấc và xây tháp lên y như lời Thầy đã dặn. Trên mặt tháp để chữ

vàng “BẢO ĐẠO CHƠN QUÂN “, nhớ à! Thầy thăng.

(TNCT. BP. 42)

Ghi chú:

Bài này có trong ĐS. II. 314, nhưng lại ghi là cầu cơ tại Chùa Gò Kén vào năm Đinh Mão (1927).

Điều này không đúng vì lúc này đã trả chùa Gò Kén cho Hòa Thượng Như Nhân, và không đúng năm đăng Tiên của Ngài Ca Bảo Đạo.

Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương đăng Tiên ngày 19-10-Mậu Thìn (dl 30-11-1928). Ngày này là chính xác.

96. NGÀY 20-1-1929 (ÁL 10-12-MẬU THÌN).
THẢO XÁ HIỄN CUNG
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP- THƯỢNG PHẨM

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Thiếp chào chư Đạo hữu, chư Đạo muội.
Bình thân.

Thiếp vì cảm tình xưa mà phải chính mình đến cùng
Cửu Nương cho hiểu mọi điều.

Diêu Trì Cung đã thượng sớ cho Chí Tôn và Bảo
Đạo Chơn Quân kiện nơi Ngọc Hư Cung.

Thiếp còn nhớ khi đến đìu đất chư Đạo hữu vào
đường Đạo, phải mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, thì Thiếp
đã nói bởi vì tình riêng của mấy Đấng Chơn Quân đến lo
cứu độ, chớ không phạm sự chi trong lúc này, và cũng bởi
lệnh Chí Tôn sai khiến, chắc rằng: Nếu không phải Thiếp
mở Đạo thì không phương thành Đạo đặng.

Khi Thiếp mở Đạo thì độ ai? Có phải cả Chức sắc
Hiệp Thiên Đài. Các Chơn Quân thiệt tình của Thiếp
là ai chẳng?

TÁI CẦU:

Cười... Ôi! Cũng bởi nơi Thiếp mà chư hiền hữu
phải chịu hành hà phàm xác, khổ não muôn phần.

Chí Tôn có hứa khi ấy với Thiếp rằng: Thế nào cũng
nâng đỡ chư hiền hữu mà chẳng cho ai ý thế lộng quyền
lấn hiếp, Thiếp mới đến khai Đạo cho chúng sanh đặng
phụ mẫu song toàn, nào dè vì lòng đại từ đại bi quá thương
nhơn loại, đành để cho chư hiền hữu chịu hành hà đến đời.

Thiếp đã dâng sớ cầu xin Chí Tôn lượng xét, còn Bảo Đạo thì kiện cùng Ngọc Hư Cung những kẻ vô đạo của Cửu Trùng Đài.

Thiếp đã thấy chán chường khởi trị hành phạt.

Lý Thái Bạch muốn lo hòa đặng Đạo cho thành, nên đã nhìn nhận tội lỗi của nhiều người, nhưng vì có công dày nên không đành để Thiên điều định án, buộc giải nạp những kẻ ấy ra Tòa Tam Giáo.

Thầy cũng nghĩ Thiếp nên... và Lý Thái Bạch đành nhận quyền hành Hiệp Thiên Đài từ đây không ai chối nữa cho đặng.

THĂNG.

(TNR)

97. NGÀY 22-2-1929 (ÁL 13-1-KỶ TỶ).

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM.

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Thiếp chào nhị vị Đạo hữu và Hiền muội.

Vì phận sự Nhị Trấn Oai Nghiêm nên Thiếp phải cam lỗi đến cầu nhị vị Đạo hữu để dạ thương Nữ phái của Thiếp cùng.

Hộ Pháp, Thượng Phẩm bạch:

– Phải đó, nếu xét ra thì Nữ phái có mang đại tội trong sự rối loạn nền Đạo thì mặc dầu, song cũng bởi vì nhẹ tánh là tánh đàn bà, nếu nhị vị Đạo hữu không tha thứ thì Ngọc Hư Cung buộc án phế hủy.

Thiếp xin nhị vị hứa cùng Thiếp một lời rằng: Tha tội cho Nữ phái đặng Thiếp liệu phương thế cứu rỗi, kéo tội nghiệp.

– Ai có tội? – Toàn hết Nữ phái.

Thiếp cảm ơn nhị vị Đạo hữu. Thiếp xin kiếu.

Bạch: – Vụ Thượng Phẩm bệnh.

– Đau bệnh khiếm huyết vì tiếp dưỡng thất thường (Anémie). Vì vậy mà khi nóng khi lạnh không chừng, dường như bị rét. Thượng Phẩm có muốn uống thuốc Nam thì nên kiếm rễ cây lùn, sao khử thổ, uống hằng bữa ăn cơm thế trà, ít lâu thuyên giảm.

THĂNG.

(TNR)

98. NGÀY 2-3-1929 (ÂL 21-1-KỶ TỶ).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỜNG PHẨM

TRẦN VĂN XƯƠNG

Chào chư vị.

Chí Tôn giáng lâm. Phò đại ngọc cơ.

THẦY

Các con,

Tắc! Con truyền Thân vững vàng đặng đỡ bớt cho anh con, nghe.

Cư! Thầy viết chậm chậm cho con đọc nghe.

Ôi! Nếu các con trước biết thương yêu nhau đường nầy thì đâu có đến mang tội Ngọc Hư bị nạn qui khảo. Thầy đã đòi phen dạy dỗ, các con chẳng chút đoái hoài. Đứa trắng đứa đen, mất tình hòa khí.

Một khối đức tin Thầy nhọc công nhồi nắn đã rã rời ra. Thầy tưởng chẳng cần nói, các con cũng hiểu rõ sự đau khổ của Thầy là đường nào, thì cũng vì các con mà Ngọc Hư Cung náo động, nổi Bảo Đạo kiện thưa, nổi Diêu Trì binh vực.

Kẻ thì trách Thầy quá yêu tha thứ, người trách Thầy rộng mở hơn quyền. Thầy đứng giữa một mình, đôi vai nghiêng gánh vác. Thầy chỉ mong một điều, dầu phải thế nào, miễn Thánh đức các con đặng vẹn giữ thì là thỏa nguyện.

Thầy đoái lại thì chỉ thấy các con quên Thầy mà thôi.

Tội nghiệp cho cái thân già nầy, cầm quyền Thế giới Càn khôn mà làm gì đến đổi nắm tay con cái dốt dìu chưa đủ sức, lại phải chịu cho nó phụ rầy, phản loạn lại thế nầy. Thấy lại buộc phải nhìn nhận các điều phân định của Ngọc Hư Cung giữa Đại hội.

Rồi đây Thầy phải giáng cơ chịu tội trước mặt nhưn loại nữa. Thẹn thù nhục nhấ ấy vì đâu?

Thì cũng vì thương các con đó. Nếu Thầy có xác thịt như các con thì biết bao phen Thầy đã ném cây Càn Thiêng liêng và bứt đứt trái tim yêu dấu của Thầy mà quăng đi luôn thể.

Thầy chẳng nỡ nói nhiều, cực vì phải dạy nên mới cạn tỏ tâm tình, các con nên thương Thầy và hằng tưởng danh Đạo mà giữ gìn tánh đức.

Thầy đã lập ngôi của các con rồi, các con nên gắng chí giúp Thầy lập vị cho các con luôn thể.

Thầy thấy Diêu Trì Cung theo xem sóc các con, Thầy thêm an dạ.

Cư, Tác! Hai con đánh dây thép cho *Trung* và kêu mấy em con *Hiệp Thiên Đài* cho đủ mặt ngày 27 An Nam, Thầy giáng cơ dạy việc nghe...

Cười... Thầy không thể ở lâu đặng dạy việc riêng từ đứa, các con đừng phiền nghe.

Thầy ban ơn các con.

THẮNG.

(TNCT. BP. 46-48)

99. NGÀY 3-3-1929 (ÂL 22-1-Kỷ Tỵ).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỢNG PHẨM.

TRẦN VĂN XƯƠNG

Có *Tôn Sơn Chơn Nhơn* xin ra mắt.

TÔN SƠN

Xin kính lời thăm Thiên Tôn và Đại Tiên.

Bần đạo làm phiền lòng, xin tha thứ.

Vì chút trách nhiệm, chư Tôn Trấn Kim Biên lại bị lăm điều khổ hạnh, nên đến cầu nhự vị Đại Thiên phong đoái đến Chánh giáo, kiếm phương thuốc làm cho nền Đạo đặng trong ấm thì ngoài mới êm.

Khi mở Đạo nơi ấy thì Hộ Pháp có lòng chiếu cố, hằng hứa rằng về Tòa Thánh thì liệu lượng cùng Hội Thánh mà giúp kẻ cô thế truyền Đạo tha phương. Lại bị cường quyền áp chế từ thử.

Bần đạo như Hộ Pháp, vì đa lo mà đã quên lời hứa. Tỷ như Tiếp Đạo một mình cô cút tại xứ người, hành chánh cam go chẳng xiết.

Chức sắc Cửu Trùng Đài nơi ấy bị thâm nhiễm một bệnh với kẻ nơi đây, không có tuân luật lệ làm cho Tiếp Đạo khổ hạnh muôn phần. Tuy vân, bề ngoài không lẽ phản nghịch, chớ bề trong dường như bất phục. Trong không người chưởng quản, ngoài nhiều kẻ nghịch thù, thì thế nào làm an phận cho đặng.

Đạo nơi Hiệp Thiên Đài, mà Hiệp Thiên Đài lại giận lây, đành biếm quyền mình thì Đạo nơi nào vậy?

Ôi! Bản đạo thiết tưởng, Ngoại Giáo phạm đến Chơn Đạo là vì Hiệp Thiên Đài trống cửa cho kẻ nghịch vào, nên mới loạn lạc đường ấy.

Kim Biên vì biết thân hèn yếu nên Bản đạo buộc nhật luật lệnh. Thiên Tôn và Đại Tiên cũng nên thừa dịp nắm chặt quyền hành và hiệp phù chung trí cùng Cửu Trùng Đài đương cơn họ cầu khẩn đặng điều đình sự xuất dương của Đạo.

Bản đạo chỉ khẩn dạ cầu hòa, xin nhị vị nghĩ tình mà nhậm giáng.

Hộ Pháp, xin nhớ phận của Chức sắc Kim Biên kéo tội nghiệp.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

(TNR)

100. NGÀY 9-3-1929 (ÂL 28-1-Kỷ Tỵ).

THẢO XÁ HIỂN CUNG.

PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIỂN PHÁP.

DIÊU TRÌ THẤT NƯƠNG

Hỷ chư Đạo huynh, Đạo tỷ.

Đại hỷ, phát đại tiếu!

Anh *Cư* và Anh *Tắc* lại gần, Em xin thưa ít lời riêng.

Mấy năm công khó, anh em mình góp nhóp lượm lật được bấy nhiêu Đạo hữu, nay xem đường có vẻ Đạo một ít, lại phải gặp hồi trắc trở, làm cho anh em một lúc bất bình. Một là vì hệ đông hơn số bao nhiêu thì bị lộn xộn bấy nhiêu. Hai là không người bình cán cho đủ tư cách nên mới có rối rắm như vậy.

Nhưng Em xin hỏi mấy anh, Đạo phải vì một việc nhỏ nhen như vậy mà hư hoại chẳng?

Cười... Em xin kiểu mấy anh.

Có Thánh Nương Lão Sư đến.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Hỷ chư hiền đồ.

Từ ngày dùng Thánh chất nắn đúc Thánh thể của chư hiền đồ, Tệ Thiếp những mong cho khỏi phụ lòng Thượng Đế. Ngày nay các hiền đồ gặp hồi lập Đạo, phải nên biết cái chức trách của mình đối đái với Nhơn sanh.

Hôm nay hội diện cũng không ai lạ mặt, chỉ có mấy người mà chư hiền đồ độ dẫn chớ chẳng ai. Vậy thì bề hội

diện nhau cũng không chi là quan trọng. Nhưng phận sự của chư hiền đồ là phải hết lòng từ bi mà độ chúng, và phải giải cho rành cái chức vụ của mỗi đấng, sau nầy mới thấy sự vinh diệu của nền Đạo mà chư hiền đồ đã hội ý nhau lập thành, chẳng vì việc thường tình đê tiện mà bỏ qua những điều cao trọng.

Đức Chí Tôn đã đem kíp râu chuỗi từ bi mà giao trong tay chư hiền đồ.

Vậy thì phải nhứt niệm từ bi mà làm cho yên trong Đạo.

Tệ Thiếp mong thay.

THẮNG.

(TNCT. BP. 49-50)

101. NGÀY 9-3-1929 (ÁL 28-1-Kỷ Tỵ).

LINH SƠN THÁNH MẪU

Chào chư Hiền hữu.

Đã đến lúc Cao Đài qui một. Mụ rất hài lòng được thấy tâm hiếu Đạo của môn đệ Cao Đài.

Đây là một sự hiển nhiên của Đức Chí Tôn định đến ngày qui các Đạo hữu hình làm một, rồi cả chúng sanh mới lần lượt đi về Tòa Thánh, là nguồn cội của sanh linh để đem vào một cơ nghiệp mà Đức Đại Từ Bi đã chan rưới, thì có mừng nào hơn.

Lẽ Đạo là rộng đường cứu khổ, mà tiếc thay nhơn sanh còn trong vòng mê muội, không một chút lương tâm tỉnh ngộ để đem thân đến mức đại đồng, nên mới phân biệt Đạo nầy Đạo khác, sanh ra một trường ngôn luận ở trần gian, để cứu vớt nguyên nhân còn chìm đắm nơi thế trần với nẻo lợi đường danh.

Họ đâu rõ Tam Kỳ Phổ Độ xuất hiện là chánh tông. Phật giáo đã bế rồi mà lòng còn ôm ấp, nên mới lầm đường, tu hữu công nhưng chánh quả vô thành.

Hỏi thử mấy vị tăng đồ có thấy lý cao siêu chưa mà dám đảm đương hành khát như Đức Thích Ca buổi nọ thì vô hiệu cũng đáng thương, nên hôm nay, Đức Chí Tôn mới cho Cao Đài gom về một mối hầu đem con cái của Ngài về Hư Vô đặng hưởng trong ngươn hội là thất ức niên, mới sẽ cho tái kiếp.

Còn hiện giờ nầy, nếu ai chẳng trọn tâm về Đạo thì dầu có về Thiên cảnh, cũng phải tái trần, mong lập thêm âm chất. Cười...

Mụ ban ơn cho chư Hiền và xin có lời nhắn nhủ với
Đức Ngự Mã Thiên Quân và Hội Thánh.

Mụ cảm tình chẳng khi nào quên.

THĂNG.

(TNR)

102. NGÀY 9-3-1929 (ÂL 28-1-Kỷ Tỵ).

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - THƯỜNG PHẨM

(THÁNH HUẤN GIẢNG HÒA ĐÔI BÊN: HTĐ & CTĐ)

THẦY

Các con,

Chẳng thể nào các con làm theo Thánh ý của Thầy muốn há! Cười...

Các con chung hiệp nhau là đủ sở vọng của Thầy rồi. Thầy chỉ vui đặng thấy các con biết yêu thương nhau trong Thánh đức của Thầy.

Thầy cầu cho các con biết chung hiệp nhau, vì nhờ sự chung hiệp nhau, các con có thể giúp Thầy chống chỏi cùng Tà quyền đặng khỏi thất phép công bình thiêng liêng, lại sửa Thiên cơ mà lập thành Chơn Đạo.

Thầy hằng nói cùng các con rằng: Các con là hình thể Thầy trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này. Nếu các con chia lìa, nghịch lẫn nhau thì chẳng khác nào các con đánh chặt tay chơn thân thể Thầy, song lẽ nào các con lại ghét tẩm thân già này mà đánh lòng dường ấy sao? Cười...

Ngày nay Thầy đã đến cầu khẩn xin thương Thầy để cho thân già này đặng toàn vẹn, đặng đủ sức diu dắt các con và lập cựu vị cho mỗi đứa đặng thỏa mãn, thì các con mới mong độ tận cứu nhệ nguyên như đương bị trầm luân nơi khổ hải.

Thầy cũng vậy, và các con cũng vậy, trót đã nạp ngôn cùng Ngọc Hư Cung, các con đã ra tình nguyện, Thầy đã lập Nhơn quyền, đóng cửa U Minh, lấy Luân hồi thay Bạch Ngọc. Nếu chẳng nên nền Đạo thì cửa đọa khó thoát

thân, các con cũng nên đóai đến quyền Chí Tôn của Thầy hữu dụng mà nâng đỡ nó, đặng Thầy có phương binh vực che chở các con.

Ôi! Chẳng phải Thầy sợ chi mà tiếc quyền hành để đày đọa các con Thầy, song chỉ e Thầy đến trần rồi, thì các con lại trở nên côi cút, chẳng ai thương các con cho bằng Thầy mà bảo hộ độ rỗi các con đặng. Các con khá ghi lòng những lời thiết yếu của Thầy đây và giảm lòng tranh đấu.

Cư, con mệt há! *Hậu* vô thể cho anh con.

Thầy tiếp. Thầy thường thấy các con giận lẫn nhau, Thầy đòi phen bắt tức cười. Phần nhiều các con còn phạm tánh, chẳng xét nét cho đến cùng đặng để lòng thương nhau hầu tha thứ cho nhau.

Cũng có nhiều đũa vì hờn riêng mà gây nên ác cảm, nhưng nhiều hơn hết là kẻ vì Đạo mà tìm chước phạm đặng tính răn nhau, nào dè những sự toan tính ấy làm binh khí cho Tà quyền, trở lại hại bản mà không hay.

Trung, con chẳng lẽ không nhìn điều ấy là sự thật mà không tha thứ cho nhau.

Cư, Tắc, hai con chẳng lẽ không đủ đức tánh đặng xét công người mà rộng lòng dung dưỡng.

Thầy rõ lòng mỗi đũa, chỉ vì lầm lạc mà ra mịch bụng nhau. *Thầy xin các con từ đây, hễ đũa nào phạm tội chẳng biết thương yêu các con thì các con cứ đổ tội cho Thầy, là vì đỡ dạy, mọi việc tại Thầy. Các con bị thiên hạ thù oán cũng vì Thầy. Các con bị khổ hạnh cũng vì Thầy. Các con chịu cùng Thầy thì Thầy cũng chịu cùng các con. Các con chẳng bỏ Thầy thì Thầy cũng chẳng bỏ các con.*

Các con có tin lời Thầy chẳng? Cười...

Hay là các con thấy Thấy vô hình mà coi Thấy như không có mặt. Hại thay cho những đứa ấy! Vô phước thay cho những đứa ấy! Vì chẳng còn trông mong thấy Bạch Ngọc Kinh đặng nữa.

Thấy là thương yêu, mà *kẻ nào ghét thương yêu là kẻ chẳng hề đặng ra khỏi cửa Luân hồi.*

Vậy các con phải học biết thương yêu như Thấy đã thương yêu các con thì chẳng buổi nào biết hờn giận cho đặng.

Sự thương yêu là chìa khóa mở Tam thập lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh.

Nếu các con không biết thương yêu thì cơ đật đạo cũng đừng mong nắm đặng.

Thấy mới hỏi các con, từ đây biết thương yêu nhau chẳng? Nói thử.

Trung bạch:

– *Trung*, cả Hiệp Thiên Đài đều trách con, Bảo Đạo có để lời tại Ngọc Hư Cung rằng, con quá nghe *Lịch* mà sanh mưu phản bạn. Thấy tưởng có như vậy, có phải?

Trung bạch:

– Phải. Thấy cảm ơn con, nhưng mọi điều con làm cũng nên xét nét trước. Thấy dạy con, thà là con mịch lòng một đứa mà đặng bụng muôn người. Thấy chỉ xin con lấy chơn tâm mà định đoạt. Các địa vị yếu trọng nơi thế này chỉ hướng về sự công bình. *Nếu dưới mắt các con còn thấy một điều chẳng công thì là Đạo chưa thành.*

Bảo Đạo kiện rằng: Cửu Trùng Đài đoạt hết quyền Hiệp Thiên Đài, và Thấy để cho phạm Pháp Chánh Truyền, có vậy há?

Trung bạch:

– Thấy cho lầm lỗi, nhưng Thấy chẳng hề cho làm sỉ nhục cho nhau. Thấy chẳng phương binh vực Cửu Trùng Đài vì sự đem trọn Hiệp Thiên Đài ra xử đoán trước mặt tín đồ và chê bai chức phận đến đối cấm kêu Hộ Pháp, Thượng Phẩm, có phải vậy há?

Trung bạch:

Cười... Không phải tội con, song cũng vì con yếu tính, có phải à?

Trung bạch:

– Con biết Thượng Phẩm là chi chưa? *Tắc* có nói rồi há?

Trung bạch:

– *Tắc* ngu lắm! Con tiếc từ điều với mấy anh con. Thấy dạy con để làm gì hử?

Tắc bạch:

– Phải, nhưng mà con nói với *Trung* có hiểu trước chớ?

Trung bạch:

– Không con. Thấy nhớ khi hai con nói với nhau lúc *Tắc* đi Nam Vang về tại nhà con thì phải? Thấy giận nhiều đứa hiểu biết Pháp Chánh Truyền song làm bộ như chẳng biết. Thấy hỏi vì đâu các con chê rằng Thánh Ngôn Thấy nói Thượng Phẩm đối quyền Chương Pháp là giả dối hử?

Bảo Đạo kiện rằng: Cửu Trùng Đài coi Hiệp Thiên Đài như trẻ bé phò loan, có à?

Trung bạch:

– Thấy thấy hết con ôi! Những điều con giúp nên

cho Đạo, công không phải nhỏ, mà những điều con làm lỡ hại Đạo, tội cũng chẳng phải vừa. Cười.. Hễ nặng gánh thì đổ nhiều, thể thường hằng có vậy. Thầy chẳng trách cứ chi con, ấy là cũng tại Thầy dở dạy. Đứa biết chẳng nhắc đứa dốt, đứa trí sợ sút đứa ngu, ấy là cơ hại Đạo.

Thầy chỉ nói lại cho các con biết để phòng kẻ sau còn rơi rắm cho Đạo nữa. Từ đây, quyền ai nấy giữ, đôi bên lập hiến cho nhau.

Tắc, con cũng nên nói giùm phận sự quyền hành của cả Chức sắc Cửu Trùng Đài cho phân minh, y như Thầy đã dạy con, đừng thêm đừng bớt.

Chức sắc Cửu Trùng Đài có nhiều đứa phải phạm quyền Hiệp Thiên Đài. Đạo mới hoàn toàn đặng, Hiệp Thiên Đài cũng nên nhượng quyền mấy anh các con đôi chút.

Trung, con nhớ lời Thái Bạch đã dặn phải phân quyền. Tỷ như Chức sắc trách con độc chiếm quyền Đạo với Chánh phủ. Nếu chúng nó không bằng lòng, con liệu lượng với chúng nó thế nào?

Quyền lực của mỗi đứa phải cho phân minh thì là trên thuận dưới hòa, lập nên trật tự.

Thầy dặn: Từ đây, thượng hạ phải phân minh, ai phạm trật tự thì các con trục xuất. Lễ là vẻ của Thế đạo, nếu không Lễ là không Đạo, nghe à.

Trung, Thầy nhận tất con về sự chọn lựa lọc lừa Chức sắc. Thầy khen con đó, song con cũng nên dạy chúng nó trước 6 tháng rồi mới ban hành. Đứa nào bất lực, cứ việc ngưng chức đặng nó ráng học hành, chờ thi đậu mới cho phục chức. Còn những đứa biếng nhác thì cứ bôi tên. Thái

Bạch rầy lắm, con ơi!

Trung bạch:

– Ủ, con cũng nên hỏi lại. Còn về sự con tính toán riêng đó cũng cũng nên hỏi ý nó định làm sao? Như nó không vừa lòng, con quyền biến đặng binh vực mấy em con với nghe.

Ca, con đừng nghi chi hết. Chúc Phối Sư của con vốn của Thầy phong. Thái Bạch đã nhìn nhận giao trách nhiệm nặng nề cho con gánh vác đó. Con là đứa Thái Bạch khen là đúng đó.

Trung, con đủ khôn ngoan lập phương hòa nhã thế nào cũng để dạ thương mấy em con. Thầy phú thác chúng nó cho con đó.

Cử, Hiếu, hai con về Tòa Thánh nghe.

Trung, con cũng nên tính cho gấp đặng về nữa, nghe con. Phải làm thế nào rửa thẹn cho mấy em con Hiệp Thiên Đài nghe. Ngày về của chúng nó phải cho long trọng, kẻo nó để lòng phiền, phạm tội Ngọc Hư, tội nghiệp nghe.

Thầy khuyên con điều đình cho thuận dưới hòa trên thì mới yên nên Đạo đặng. Nghe à.

Các con khá tuân mạng.

THẮNG.

(TNCT. BP. 51-59)

103. NGÀY 24-3-1929 (ÁL 14-2-Kỷ Tỵ).

BÀI GIẢNG CHỮ HÒA TRONG LÝ NHẠC CỦA ĐỨC CHÍ TÔN

THẤY

Thầy mừng các con.

Từ ngày Thầy hứa cùng các con rằng: Thầy cho bài giảng HÒA thì các con có lòng mong mỏi, nhưng kẻ phò loan chẳng đặng trọn thân. Nay Thầy cho lần lần vấn đề, về câu trường nhạc dĩ vi lạc... nghe các con.

*Đêm thanh vắng lên dây trời nhịp,
Khải năm âm cho hiệp cùng nhau.*

*Chớ phân tiếng Thổ tiếng Bào,
Thạch Kim với Mộc hòa vào mới vui.*

*Giữ tư trước thêm mùi du thủy,
Cách sơn xuyên hòa mỹ nương nhau.*

*Xưa kia đều khách Thiên Tào,
Nay đây cảnh tục tranh cao lợi quyền.*

*Quyền chi đó, tiền duyên đành mất,
Lợi gì đâu mà thất đạo tâm.*

*Chẳng so như bực thú cầm,
Hồ bi thổ tử, nghĩ thâm thương nhau.*

*Vì thương thế, xuống trần dạy bảo,
Dẫn các con hườn đáo cứu ngôi.*

*Than ôi! Thế tục suy tồi,
Đường Tiên thì lánh, ưa mùi vinh hoa.*

Hoa ấy rụng, tòng già chẳng rụng,

Vinh nợ mòn, bá chợt màu tươi.
Sầu than gấm lại buồn cười,
Chê người đạo đức, khoe người dai cân.
Cân ấy tội coi trần là khổ,
Đai kia là hình nội Phong đô.
Khuyên con khá lánh mê đồ,
Cùng nhau dìu dắt giảng phô việc lành.
Dạy cả thầy như sanh tỉnh tánh,
Lấy từ bi mà lánh sân si.
Toan lo cho Đạo kịp thì,
Đỡ nâng như loại chung qui một trường.
Trong tám tiếng phân tường giai cấp,
Giọng Cung Thương cao thấp tùy nhau.
Giốc Chủ Vũ hiệp thanh tao,
Lục căn Lục lý phân sao cho đều.

(Trích Tài liệu Ban Nhạc của Nhạc Sư Trần Thiện Niệm)

104. TÒA THÁNH, 17-4-1929 (ál 8-3-Kỷ Ty), giờ Tý
Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Pháp

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư Đạo hữu,

Hộ Pháp! Hiền hữu nói lại cùng chư Chức sắc Cửu Trùng Đài rằng: Lão có gặp *Cao Thượng Phẩm* trước Linh Tiêu Điện, nhưng người mắc lo kiến diện nên chưa nói chi đặng với Lão hết. Vậy đợi trong vài ba tuần nữa, Lão sẽ phán định. (1)

Hương Thanh, Hiền muội đặng lên nghe Lão dạy mà thôi. Lão đợi.

Chào Hiền muội, Thượng Phẩm xin tha thứ lỗi Nữ phái, nhưng Lão chẳng trọn nhận. Lão phạt cả Chức sắc Nữ phái một tuần cấm phòng, Hiền muội thì Lão biếm quở, vì không lo dạy dỗ điều đình, song cho thăng *Chánh Phối Sư* cho có quyền sửa trị Nữ phái, nhưng buộc phải tùng lệnh Đầu Sư.

Hương Hiếu, Lão để lời chia buồn sốt thảm cùng Hiền muội đó. Cái sự hăng sống chẳng phải tại thế này, xin Hiền muội khá nhớ. THĂNG. (ĐS. I.77)

(1) Đức Cao Thượng Phẩm dâng Tiên ngày 1-3-Kỷ Ty. Chiều 7-3-Kỷ Ty thì an táng, liền đài nhập bửu tháp xong, kể khuya giờ Tý cầu cơ, Đức Lý giảng cho bài Thánh giáo này.

105. NGÀY 18-4-1929 (ÂL 9-3-Kỷ Tỵ)

THẦY

Các con, Cười...

Ây! Cũng tại Thầy mà các con lộn xộn cùng nhau nữa há?

Cười... *Thơ!* Con cũng phải mà *Bính* cũng phải, lỗi ấy nơi Thầy.

Bính! Chớ chi con lấy 5 lần 9 thì con đã trúng rồi đó, con lại sợ thằng *Sang* đứng cận đường, song cũng còn xa đó con, không hề gì.

Hai con muốn đem vào cây ba nhánh một chút nữa càng tốt, nhưng đã lỡ rồi, cứ để vậy.

Tương! Thầy dặn con như có thể ngày mùng 8 tháng tới, về Tòa Thánh Thầy dạy việc nghe.

Lịch! Con từ đây phải ở Tòa Thánh nghe.

Thơ! Phải cầu Thái Bạch, nhứt là phải có Chức sắc Cửu Trùng Đài cho nó phán dạy, nghe con.

THĂNG.

(ĐS. I. 77)

106. NGÀY 6-5-1929 (ÁL 27-3-Kỷ Tỵ).

PHÒ LOAN: THƯỜNG SANH - BẢO VĂN PQ

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Hỷ chư Đạo hữu. Xin mời *Hương Thanh*.

Em! Chị mừng Em được Đức Chí Tôn ban quyền lớn lao đặng chế sửa Nữ phái. Trách nhiệm tuy nặng nề, nhưng Em hãy gắng công mà điều đình cho Nữ phái được có trật tự thì về Đạo mới hoàn toàn.

Những điều rối rắm, bất bình đã xảy ra trong Đạo đều do nơi Nữ phái mà ra. Vậy nếu Em hết lòng vì nền Đạo thì mai sau sự thanh hành tấn hóa của Đạo mới mong phát khởi được.

Em an lòng, *Thái Thơ Thanh* vì lao tâm nhọc thể mà gây nên căn bệnh, chớ chẳng có điều chi trọng hệ lắm! An dưỡng ít lâu thì tai nạn qua.

Em dâng cho Chị nửa chén nước đặng Chị trấn bùa định tâm cho. Em cho bạn Em uống, rồi lấy ba chữ huyền vi của Em, họa trấn trên đầu và hai bên mình: THÁI trên đầu, BẠCH bên hữu, NGỌC bên tả. Trấn bằng cây nhang thì đủ. Ấy là ba chữ lựa lấy theo điệu chiếc của ngôi THÁI CỰC, BẠCH NGỌC KINH và NGỌC HỮ CUNG, chớ chẳng chi, mà phải chính mình Em dùng mà thôi. Chuyện nhà chẳng chi xao xuyến. Em an tâm.

(TNR)

107. NGÀY 8-5-1929 (ÂL 29-3-Kỷ Tỵ).
PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP.

CAO THƯỢNG PHẨM

CAO thâm là chí khách non Bồng,
THƯỢNG đạt huyền vi trí mới thông.
PHẨM Phật tước Trời dành để sẵn,
Vị nhau chưa dễ giúp nên công.

Thần hai em chưa quen nên còn bỡ ngỡ.

Hậu hỏi: – Câu “Tây phang mộng nhưt điểm tinh.”

– Cười... Ngã giả ngã dã. Nhon dịp mộng chơn linh bèn đến tiếp chuyện mà hai em không hiểu đó. Nay đã hiểu há?

– Xin giải nghĩa câu ấy.

– Tây phang mộng trung du, quang minh thị nhưt điểm tinh. Biết há?

– Phải nhờ điểm tinh mà đến nói với hai em chơi. Ấy cũng là chuyện chơi của anh em mình đó vậy.....

Cười... Địa vị không phải mong mà dặng, cũng không phải chê mà mất. Phải hiểu trách nhiệm của mình sanh ở đời tạm nầy, phải thế nào, rồi địa vị cũng có sẵn dành, hiểu à.

Tôi không tiện ở lâu, xin để khi khác về hầu chuyện.

THĂNG.

(TNCT. BP. 59)

108. NGÀY 21-6-1929 (ÂL 15-5-KỶ TỴ).

THẦY

Các con,

– *Mỹ Ngọc*, biểu đọc trọn các Nghi Tiết về Lễ Nhạc cho Thầy nghe.

– *Thâu*, đọc đến điều cần thiết.

Đọc về Nghi Tiết sắp Lễ thôi, là cách chuyên chế riêng, con liệu thế nào phương tiện thì làm.

(*Thâu* đọc Nghi Tiết đến câu: “*Nội nghi Ngoại nghi tưu vị.*”)

Mỹ Ngọc: – Bạch Thầy, về Bảy cái ngai Nhơn đạo, Chương Pháp và Đầu Sư đặng ngời chẳng?

– Cười... Bảy ngai ấy, Thầy lập ra là chỉ để cho mỗi Chức sắc lớn biết ngôi vị của mình nơi Bửu điện, kể theo Thầy, Tam Trấn, cùng chư Tiên, Thánh nhập về Tam Kỳ Phổ Độ mà thôi. Lúc hành lễ, nếu chúng nó ngồi đối diện với các môn đệ khác của Thầy mà khứng chịu thành kính chung của nhơn sanh đối với các phẩm vị lớn cao kia thì mất vẻ thành kính của chúng nó.

Chức sắc đặng ngôi riêng của mỗi đấng là lúc nào có hội Tòa Tam Giáo phân xử các Đạo hữu của chúng nó mà thôi.

Thâu, đọc tiếp mấy bài Kinh.

– Mấy bài *Tịnh Tâm*, *Tịnh Khẩu* chẳng nên đem vô Nghi Tiết cho đồng nhi đọc, dầu nơi các Thánh Thất cũng vậy, con nên nhớ nghe.

Thâu đọc đến mấy bài Dâng Tam Bửu.

Mỹ Ngọc bạch: ... (về mấy bài Dâng Tam Bửu cũ).

– Về mấy bài ấy, thiếu tư cách vì lập đi lập lại hoài. Thầy chẳng nói chi đến tư cách những câu văn chẳng đặng tỏ dạ kính thành. Quan Âm Phật Nữ và Quan Thánh Đế muốn sửa cho các con, nhưng Lý Đại Tiên chẳng khứng và chẳng vụ tất đến.

Thầy lấy từ bi sửa cải câu văn cho có vẻ kính thành và biểu các Anh lớn con ráng giúp Thầy làm cho nền Đạo được hòa bình, êm thuận thì Lý Bạch mới giảm nợ mà khứng cho các con kính điển khác.

BÀI DÂNG HOA

*Từ Bi giá ngự rạng môn Thiên,
Đệ tử mừng nay hữu huệ duyên.
Năm sắc hoa tươi xin kính lễ,
Cúi mong Thượng Đế rưới ân Thiên.*

BÀI DÂNG RƯỢU

*Thiên ân huệ chiếu giáng Thiên minh,
Thành kính Trường Xuân chúc tửu quyền.
Lạc hứng khấu cung giai miên lễ,
Thoát tai bá tánh ngưỡng ân sinh.*

BÀI DÂNG TRÀ

*Mai xuân nguyệt cúc vị trà hương,
Kính lễ thành tâm hiến bửu tương.
Ngưỡng vọng Từ Bi gia tế phước,
Khai minh Đại Đạo hộ thanh bường.*

Mỹ Ngọc, Thầy giúp con lập lễ, cũng như Thầy giúp

cho Hộ Pháp lập Pháp Chánh Truyền.

Con cứ giao cho Hộ Pháp, dặn nó giao cho Cửu Trùng Đài ban hành, chớ nên trễ nãi.

Giao Thánh giáo Thầy cho nó biết.

THẮNG.

(TNR)

109. NGÀY 2-11-1929 (ÂL 2-10-KỶ TỶ).

THẤY

Mỹ Ngọc, Hiếu! Các con chớ đem lòng phiền muộn. Ấy là Thiên cơ, nên chẳng thể nào cho mấy con rõ biết trước.

AN được về Thầy, linh hồn trong sạch hơn ai hết. Nó ít quả mà được nhiều căn, nên Thầy khuyên mấy con nên lập buồn để tiếp lo Đạo. Theo phần đời thì sự sanh lý rất đáng buồn, mà về phần thiêng liêng thì nên mừng giùm cho nó. Nếu để nó nhiễm trần rồi thì công lộc lừa xác thịt lại có dễ chi!

Thượng Phẩm được an tâm và mừng rỡ vì đang diu dặt phách thiêng liêng của nó vào Bạch Ngọc.

Các con ôi! Kẻ trước người sau rồi đây các con cũng kế nhau mà về cùng Thầy hết.

Lập tâm, ngăn phiền, trông mong nơi ngày hội hiệp cùng nhau mà hưởng cái sống thiêng liêng vô cùng vô tận gần bên Thầy, còn hơn sự sống phù du ở cõi tạm này.

Hiếu! Mẹ con cũng được Thượng Phẩm lo về phần thiêng liêng, chớ nên buồn chi hết. Con nên dần tâm trí, lo trau đạo đức, chớ buổi con gặp được những kẻ yêu mến quý hóa của con.

Thầy hằng lo lắng cho kẻ hết lòng vì đạo đức, các con nên trông mong nơi Thầy.

Thượng Phẩm và “*con nó*”, tuy đã nơi căn xưa, nhưng đã đặng gặp dịp để hy sinh tánh mạng vì nền Đạo cao thượng ở cõi Nam rất quý hóa thay, há chẳng đặng ngàn

năm nêu tiếng sao?

Con nên mừng và gạt lệ tiễn đi con. Thầy rất yêu mến con.

Mỹ Ngọc và Sang! Diêu Trì Cung còn xin cho hai con phổ độ nữa. Chừng có dịp thì chư Tiên mách, nên để ý.

Thầy ban ơn các con.

THĂNG.

(TNR)

110. *THẢO XÁ H C*, ngày 7-11-1929 (ál 7-10-Kỷ Ty).

Phò loan: Ngươn Ngọc - Huệ Chương

Hầu bút: Nam Đình

CAO THUỢNG PHẨM

Mừng Anh Ba, Cô Tư và mấy cháu.

(Bà Cư hỏi về việc muốn đem xác của AN về Tây Ninh)

– Việc ấy không cần vội tính mà phải hóa ra những lối không hay cho gia đình mình, vì đem xác *Tử Kim* về là một vấn đề chưa phải dễ mà tức tức thì hành cho mau như ý muốn được. Vả lại, nhà ta còn kém về tiền bạc, nhất là Anh Ba và thằng Đức lắm. Mẹ nó tuy có một ít sức đặng kham lo chuyện ấy, song sao sao cũng có lệnh ta mới thì hành điều nói đó. Muôn việc chi thỉnh thoảng để trí thung dung chỉnh đốn, không nên dục tốc thì bất đạt nghe.

(Mỹ Ngọc tỏ ý muốn thôi làm việc đặng về Tây Ninh, bởi vì bây giờ trong gia quyến không còn ai).

– Tưởng khi Anh cũng rõ ý em lắm, song tiện đây luận về đường đời, em xin chút lời biện bạch cho Anh rõ lại rằng: Cổ ngữ có câu: Phàm như mình là một đấng quần xoa, lúc còn náo nường theo cha mẹ thời tùng quyến cha mẹ, còn khi xuất giá thời tùng ai vậy a Cô Tư?

Bà Cư thưa: – Tùng phu.

– Phu tử rồi tùng ai?

– Thưa, tùng tử.

– Rốt cuộc nhi tử?

– Thưa, tùng huynh đệ bên chồng.

– Phải! Ấy vậy, Cô Tư nên đem việc nhà mà giao hết cho Anh Ba, vì nhà ta chỉ còn trông mong còn có một mình Anh Ba mà thôi. HUÊ thì tính chất muôn phần hết kể, chưa rõ nay mai. Vậy tiện đây, trước mặt có Cô Tư, xin Anh lấy lòng mà xưa kia Anh hằng đối đãi tình huyết mạch mà đóa lại phận Cô Tư: Chồng mất, con du Tiên, niệm tình cho em gửi việc nhà, đừng nệ công lao mà hiệp với Hộ Pháp, điều đình giùm việc nhà của em. Anh và Cô Tư nên thuật lại mấy lời tư tổ của em cho Hộ Pháp rõ.

(Bà Cư hỏi về việc làm Tuấn Cửu cho An hay cúng kiếng?)

– Sao lại không? *Tử Kim* là một vị Phật Tây phương, vì đường Đạo và đường đời lâm phạm giải ách, nhưng không may sớm nhẹ chơn lui về quê cũ. Vậy mẹ nó nên giữ lời tôi mà làm Cửu cho nó.

(*Bà Cư thưa: Không biết là tại nơi Đức Chí Tôn sắp đặt như vậy đặng cho AN bỏ xác bên ấy hay sao?*)

– Cười... Phạm quá vậy! Tôi hằng lúc tại trần khuyên đỡ mẹ nó hoài rằng: Không nên thấy vậy mà độ vậy, bởi lúc *Tử Kim* lâm phạm, Thiên thơ ghi căn số, nên ngày hôm nay Đạo chưa hoàn toàn mà khiến bữa chông gai, gập ghình không tiện đưa gót ngọc, là bởi Thiên cơ sắp đặt cho *Tử Kim* sang qua xứ người, ném đủ mùi ngọt bùi cay đắng thể tình, đời chán, lòng không còn muốn dầy vò thân nữa được. Lỗi ấy do tại nơi đâu?

– Tại Đạo. Nếu Thiên thơ định cho *Tử Kim* ở tại nhà, muôn việc không cần để ý, ta bà cảnh Bắc sông Nam thời bụi trần lấm vào mình mà không thấu, đến lúc phục hồi ngôi cũ, nợ tiền khiên chưa trả trọn, tất nhiên phải đọa luân hồi, chứ cái ngôi Giáo Tông biết cậy ai còn xứng

đáng mà điều quản cho Tam Kỳ Đạo. Thiên cơ định vậy, hiểu vậy, không nên rầu buồn vô ích.

Ta cùng *Tử Kim* rảnh nợ thế gian, thời Cô Tư vững lòng trau mình giới tánh, hiến thân cho Đạo là một phương rất diệu mầu. Tuân lấy.

THẮNG.

(TNR)

AN: Cao Quỳnh An, hiệu là *Tử Kim*, con của Ngài Cao Quỳnh Cư và Bà Hương Hiếu, mất ở bên nước Pháp.

Anh Ba: Cao Quỳnh Diêu, anh thứ ba của Ngài Cư.

Cô Tư: Ngài Cư gọi vợ (Bà Hương Hiếu) là “*Cô Tư*” hay “*Mẹ nó*”.

Huê: Em ruột của Ngài Cư.

Đức: Cao Quỳnh Đức, hiệu Nguơn Ngọc, con của Ngài Cao Quỳnh Diêu.

III. NGÀY 15-11-1929 (ÂL 15-10-Kỷ Tỵ).
THẢO XÁ HIỀN CUNG.

LỤC NUƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Em xin chào mấy chị.

Cười... Hèn lâu, Em ao ước sao đặng hội hiệp cùng mấy chị cho thân mật tâm tình, nhưng không phương chi đặng.

Nay nhờ Hương Hiếu Đại tỷ và Hộ Pháp Nhị ca khẩn đảo Điều Trì huấn độ Nữ nhi, Em lãnh lệnh Thầy Em là Kim Mẫu Nương Nương mong đến tỏ tường Thánh giáo.

Em chủ tính là nâng đỡ trí thức tinh thần của Nữ phái lên cao cho vừa cùng Nam phái. Em ước ao sao cho mấy chị đặng vậy là thỏa nguyện. Cười...

Trước khi giảng dạy điều vô vi bất kiến, Em khởi giải phẩm vị Nam Nữ nơi trần hoàn này, bởi đâu mà phân biệt? Cũng vì phân biệt ấy mà đè nén, nghịch nhau, làm cho Cơ Trời ra đời đổi.

Nam Nữ vốn tương thân mà không tương ý, là tại nơi nào? Thì cũng tại học thức bất đồng, tinh thần bất ngộ. Cơ tạo thế do đó mà gây ra toàn nhơn loại. Không đồng tâm đồng chí thì là phân biệt sang hèn, làm cho cơ đời ra nghịch bởi đó.

Nam là chi? Nữ là chi? Nam Nữ trước thiêng liêng vốn không phân biệt, chỉ tại mang lấy cốt phàm. Vậy thì Nam có thể là Nữ, mà Nữ có thể là Nam. Tâm thần đồng phẩm hạnh mới phải.

Em tỷ như ở cõi thiêng liêng, đời hằng biết danh

hơn hết là Từ Hàng Bồ Tát, trước vẫn là Nam, sau hóa ra Nữ. Vậy Nữ với Nam vốn một phẩm quyền. Nam dường nào thì Nữ cũng đối quyền. Duyên phận ấy tại quyền mình lập vững.

Mong sao cho mấy chị hiểu thấu giá trị của mình, đừng để cho người khinh, cam hổ phận.

Từ đây, Diêu Trì Cung chung lo lập phận cho mỗi người, chỉ xin mấy chị một điều là làm thế nào cho ra xứng giá.

Ngày mùng 1 tới, có Thầy Em giảng cơ cho Pháp hiệu. Vậy thì đợi lệnh ấy, rồi các Em sẽ lo dạy dỗ. An lòng chờ đợi, đừng đem dạ mờ hồ làm thất Thánh truyền rất uổng.

Khá nhớ lời Em.

THĂNG.

(TNR)

112. SÀI GÒN, ngày 16-11-1929 (âl 16-10-Kỷ Tỵ).

THẦY

Các con,

Cũng giờ này, nhiều đứa đang gọi óc khêu tâm đặng tìm phương hay nghiên cứu nền Đạo, mà cũng giờ này nhiều đứa bị hơi tà, đem trí não chung nhau mà làm cho nền Đạo tiêu tàn rời rã.

Đạo thành chẳng? Đạo suy bại chẳng?

Thiên cơ, thương hại cho các con mà không thể cạn giải. Thầy đã tiên tri và cho mỗi đứa biết rằng, tà quái xông nhập mà dẫn các con cho lạc đường sai bước, mà nhiều đứa không để lòng, bị dụng tánh tự cao mà ngày nay nền Đạo ra như thế.

Bệnh Đạo ngặt như mây treo dưới gió, bọt nổi trên dòng, dòng đến nước tuôn thì phải tiêu tan rời rã.

Đứa thì Tiên nầy, Thánh nọ, đứa thì động cũ ngôi xưa, biết được rồi thì hui hui tự đắc, chỉ dòm nơi mình, quên cả sanh chúng, bảo sao tà quái chẳng thừa hư phá hoại.

Nên biết rằng, hễ xuất trường công quả thì cái đọa luân hồi kia chẳng thoát được, lựa gì ngôi tốt phẩm cao. Con yêu dấu của Thầy vì đó mà chẳng biết bao nhiêu đọa lạc.

Khốn thay! Quyền Chí Tôn khó sửa cái được.

Các con dòm tình hình Đạo đó thì biết, lo thế nào độ rồi sanh linh, lập thành nẻo chánh cho chúng nó nhờ, còn những đứa đã vào tay Quỷ vương rồi nên đành liều bỏ.

Các con nên bỏ, đừng nhắc mình là chơn linh cao thượng, nên dụng khiêm từ, coi mình như một thân phàm thường bậc như ai kia, rồi kẻ trí đưa công, ránh độ lẫn sanh chúng.

Thầy cho các con tự liệu, làm điều chi hợp với Đạo và đời mà thi hành trách nhiệm. Các con đã ra công lập vị cho quần sanh mà bị nhục, bị thối cũng nơi quần sanh. Nhớ lấy mà tránh lối sau này, bỏ tự cao, dùng bình đẳng, hiệp nhân tâm, hòa thế đạo, tạo đoàn thể, gây bác ái, nâng phong hóa, cải hủ bại, giới trí hay, dừ bước lạc, ấy là những phương hay gìn Đạo đó.

Có nên giận ai chăng? Quên giận, bỏ hờn, thương hại chúng nó nghe. Nếu dự vào nữa thì lạc luôn. Phải tìm đường lo để rồi sau trì níu đem chúng nó lại nẻo ngay mới đặng cho.

Các con hiểu Thầy à!

Hộ! Con gấp chi, đợi an bày thì Thầy sai chư Tiên cho chi cũng được.

Thầy nhắc lại các con nữa rằng: NHẪN, NHẪN, tự khiêm mà làm đạo nghe. Nên biết người hơn biết mình là kẻ trí đó.

Mỹ Ngọc! Phận sự con nơi Tây Ninh là hiếu đạo mà thôi, chớ ham lẫn chi khác nữa.

Bạch: – Đạo ngày nay đã dường ấy, xin Đức Chí Tôn cho chư Tiên, Thánh hộ trì cho an việc đặng dễ bề tái lập lại.

– Con chớ nhọc lo.

Thầy muốn hai con thừa rảnh độ thêm mấy chỗ có Thánh tâm nhiều, nên cố đến.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

(TNR)

113. *THẢO XÁ HC*, ngày 1-12-1929 (âl 1-11-Kỷ Ty).
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ.

LÝ THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội. Bình thân.

Nay Lão đến đây, lấy tình Đạo hữu nói chuyện mà thôi, chư Đạo hữu nên suy xét cho cặn kẽ.

Đạo chẳng trọn thành là do nơi người cầm quyền hành chánh, không lấy nét vô tư, tại cũng do nơi Hiệp Thiên Đài gìn giữ chăm nom kèm chế luật đạo để đến đời kẻ quấy lộng quyền mà cả nền Đạo vào tay tà quái.

Hộ Pháp! Bản đạo tưởng lời nói trên đây không phải quá đáng vậy.

Đức Chí Tôn cũng hằng dạy chư Đạo hữu Hiệp Thiên Đài về khoảng ấy, nhưng vì Hiệp Thiên Đài chưa đủ kẻ đứng chung lo và giúp sức, thế nên phải chịu cô quả mà coi sự thành bại của việc Đạo.

Chư Hiền hữu từ đây nên hiệp trí chung lo mà mở một con đường mới dẫu dắt chúng sanh, cái cơ quan ấy chưa chắc chư Đạo hữu sẽ làm đặng trọn, nhưng lần mở bước đầu đi, rồi sẽ có phương hay cho chư Đạo hữu vững bước mà trì kéo những đứa đã quá sa lầy nơi tay tà quái.

Bản đạo đã nói, Đạo phải diệt tận trong một lúc, nên trước đã giao quyền lại cho Tòa Tam Giáo.

Nay cái màn Việt gian ấy đã lộ ra rõ ràng. Ôi! Đạo chết trước tất là Quỷ vương xâm nhập. Cầm cả quyền hành Tổ đình, hỗn Đạo phưởng phất ngoài muôn dặm, duy còn xác Đạo ngẩn ngơ, như nhà trống bỏ, lũ hoang

vào, mặc dầu tung hoành phá nát. Hiệp Thiên Đài khoan tay chờ coi thành bại há?

Không nên vậy, mà cũng không làm cho trái với tôn chỉ của Đạo, mở con đường mới đây là để phòng, tập thành đàng đạo đức vào cai quản dùm đất mỗi Đạo, người có phẩm cách trong bọn cũ và cải sửa bước đường của chúng nó lại, lánh xa lối kiêu căng, lấy thế cậy quyền mà mua lòng kẻ yếu tánh.

Chư Đạo hữu nên lấy luật Đạo mà bôi xóa tên họ, trục xuất khỏi quyền hành chánh và đồng tâm cầu nguyện Đức Chí Tôn ban ơn rộng, xin phép hội với Lôi Âm Tự, trục xuất **Quý** vương ra khỏi Tổ đình, đợi cho chư Đạo hữu làm hết phận sự, đến chừng nào chư Đạo hữu không sức kềm chế vững với lũ tà tâm, chừng chúng nó tự quyết không sửa cải, tự đem mình hiến cho tà quái, thì đó là đường cùng của Đạo, đó là ngày những nguyên nhân hữu công bỏ xác Đạo lại trọn trong cả 36 động **Quý** vương, lại cũng là ngày cửa Phong đồ mở lớn đặng chờ rước kẻ vô đạo. Ta hổ tận chúng sanh!

Tại ai? Tại ai? Chư Đạo hữu cũng khó cải số được. Lời của Bản đạo dặn nói đây là cho chư Đạo hữu gắng tâm mà dạy trở một lần chót nữa, nếu đặng thành thì đó là một công quả thêm cao, còn chẳng được thì đó là Thiên số vậy.

Bản đạo vì lòng bác ái của chư Đạo hữu và thương mấy triệu sanh linh nên ráng sức tâu rõ cho Thiên thơ đình đãi lại mà chờ công trình của chư Đạo hữu, chớ nên vì khó mà ngăn bước đường mà tội nghiệp cho **TUÔNG** và **TRANG**, ráng níu kéo giùm chúng nó nghe!

Bước đã lắm trời tới rồi, còn lắm kẻ vô đạo yếu trọng trong trách nhiệm của chư Đạo hữu, nhưng Bản đạo

chẳng lẽ cạn chề, để vậy cho có cơ chư Đạo hữu có công trình chút ít.

Hộ Pháp ráng suy xét lời của Bản đạo, sau có chi chi trắc trở thì có Thượng Phẩm giúp lời, đừng nao núng nghe.

Từ đây chớ khiếp nhược nữa, chư Đạo hữu sanh chỉ để hiển mình cho Đạo. Đạo đã nắm nơi tay, há để cho lũ tà tâm nhiều loạn sao? Nên liệu lấy với hai đứa đó, rồi sau sẽ có phương khác, chớ lo nhọc đến ai nữa.

THĂNG.

TÁI CẦU:

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Thiếp chào chư Hiền đồ.

Thiếp lấy làm hân hạnh đặng hội hiệp cùng chư Hiền đồ Nữ phái.

Thiếp xin để lời căn dặn ráng lấy lòng thành hiệp cùng Thiếp, sửa cơ đời cho khỏi phụ lòng Chí Tôn sở định.

Ôi! Biết bao phen Thiếp khẩn cầu khóc lóc giữa Ngọc Hư Cung xin lập thành Nữ phái.

Chí Tôn buộc sửa cải Thiên thơ, chư Hiền đồ cũng nhớ lời Chí Tôn khi lập Pháp Chánh Truyền Nữ phái, Chí Tôn than rằng, muốn bỏ đi cho đáng, nhưng lòng Từ Phụ cũng chẳng đành.

Thiếp cậy *Quan Âm* thay quyền chưởng quản, nào dè lời từ bi không phương kèm thúc tánh phạm của chư Hiền đồ.

Thiếp chẳng phiền là vì chán hiểu tâm tình mọi bề yếu ớt và chỉ trông mong ngày dài chế cải, nào dè đã bốn

năm chầy, phàm tâm chư Hiền đồ vẫn y như trước, làm cho *Quan Âm* buồn lòng cáo thối.

Ồi! Một Đấng Trọn lành ấy còn cam tâm bỏ lấy, Thiếp mới cậy tay ai?

Thà Thiếp đến chính mình dạy dỗ các con, dầu rủi may, cho đành dạ.

Thiếp dặn *Cửu Nương* và *Thanh Tâm Tài Nữ* thay phiên nhau đem trí thức tinh thần thiêng liêng mà chế vào lòng các con, họa may giảm nặng lần lần tục tánh.

Thiếp cần dạy dỗ thì Thiếp chỉ cầu chư Hiền đồ cũng ráng nghe Thiếp, tùy lòng chẳng ép nài ai làm quá trí, mượn ngòi cơ bút để áng văn chương, tỏ tấm tình thương, chư Hiền đồ để dạ,

Từ đây, Thiếp dùng hiệu **Qui Thiện** mà cho Pháp hiệu **Trường Đạo Diêu Trì**.

Thiếp lại dặn hãy lựa chọn kẻ nào nặng từ bi, bác ái, đạo đức, khiêm cung, mới nặng cho nhập.

Hương Hiếu, con khá nhớ nghe.

Thiếp xin từ giã và cảm tạ chư Hiền đồ nam phái.

Hiền đồ ráng lập công quả thêm cao, có ngày vào Chánh vị nghe.

THĂNG.

(TNR)

114. NGÀY 14-12-1929 (ÂL 14-11-Kỷ Tỵ).
THẢO XÁ HIÊN CUNG

DIÊU TRÌ CUNG BÁT NUỜNG HỚN LIÊN BẠCH

Em chào hai anh và mấy chị Nữ phái, chị *Thu Phong* và chị *Quảng Đức*. Em mời mấy chị đứng.

Em rất may mắn đặng mấy chị thương tình, ngặt nỗi nhớ vai tuồng Em phải diễn trong trường Đạo này, là phạm năm bề kích trách thói tệ tánh phạm, e khi có thể mịch nhau. Em xin trước mấy chị rộng tình tha thứ.

Đại tỷ đọc lớn cho mấy chị nghe.

Chẳng chi là lạ, biết xấu mà chừa, tốt dôi mới rạng, có xấu mới rõ giá tốt, có xấu mới biết tốt hay.

Em xin để một bài, mấy chị hằng ngày ráng đọc:

*Yếu điều thuyên quyền đã tiếng rằng,
Những điều tình tệ lánh nên chường.
CÔNG làm vật dụng đừng thô kệch,
NGÔN thốt lời ra chớ cộc cần.
DUNG chớ lẫn chông làm muội chị,
HẠNH đừng hiệp trẻ giống bà chần.
Nghe qua đừng đến trên đem dưới,
Tục mạch thầy lay kiếm nói xằng.*

BÁT NUỜNG

Em chào mấy anh và mấy chị.

Xin đứng dậy.

Thưa anh (*Thượng Trung Nhứt*), Thầy Em có để lời cảm ơn anh (Cười) sắp đặt Nữ phái (Cười).

Nhị ca, anh có giận thì giận chớ đừng lì lì nặng Thân cơ, Em viết không đặng, Em rầy ã (Cười). Em có nhiều điều nói lảm, liệu lấy (Cười).

Thưa chị *Hương Thanh*,

Em vưng mạng lệnh Thầy lo về sự khuyết điểm trí thức tinh thần của Nữ phái, còn chị thì lo về phần vật chất tuồng đời. Vậy thì Em sở cậy chị sự hành động làm thế nào cho sự dạy dỗ của mấy Em ra thiệt hành thì mới mong cải sửa đặng tà tâm của nhiều kẻ.

Thưa chị, Em chẳng dám nào xin can tỏ ra đây nhiều điều ước vọng của Thầy Em và Quan Âm Bồ Tát.

Cả cơ độ tận Nữ phái chỉ xu hướng về trí thức tinh thần. Có đủ trí thức tinh thần mới mong đoạt đặng sự khôn ngoan của cơ Tạo hóa. Đoạt đặng cơ Tạo hóa mới đắc đạo đặng.

Hại thay, Em chưa thấy Nữ phái đặng một người thì mong chi độ rồi.

Thưa chị, xin ráng chung sức nhau, chị phần Đời, các Em phần Đạo, lo liệu nên phương đặng dạy lẫn giùm Nữ phái, kéo Thầy Em và Chí Tôn đã lảm phen buồn thảm.

Chị nương theo Thánh giáo của mấy Em, chẳng khác nào mấy Em nương theo điều dạy răn của chị, nhưng Em xin một điều là, phải khởi tuyển chọn Nữ phái y như lời anh *Thượng Phẩm* đã chỉ vẽ cho anh *Hộ Pháp*, nghĩa là các nơi nào chưa lập Nữ phái, chị gia công lo lập cho thành, và lựa người cho đi các nơi quan sát sở hành của

Nữ Chức sắc.

Em thưa thiệt cùng chị rằng, nhiều kẻ lạm dự Thiên phong mà làm nhục lây toàn Nữ phái.

Thưa anh *Thượng Trung Nhứt* và chị, đã đắc lệnh Chí Tôn rồi, thì từ đây không còn vị nể chi đặng nữa. Nên thì để, hư thì bỏ. Đường ấy mới có phương lập thành Nữ phái. Em nên cho chị hiểu rằng, Nữ phái lập thành, Nam phái chính đốn lại hoàn toàn thì Lý Giáo Tông mới giảm nộ và tái thủ quyền hành.

Em dùng điệu văn Động đình biến hóa mà khởi răn lỗi của đời. Xin mấy chị ngày sau dùng nó mà trách khuyên phái Nữ:

Trong gia thất điều đình phần Nữ phái,

Điều hư nên trái phải nơi mình,

Sẵn tay nắm mối tơ tình,

Làm nên quân tử phận mình mới an.

Đừng cậy sắc dọc ngang búng rảy,

Dầu ngu si cũng ngãi vợ chồng.

Đừng nay khen buổi chê bồng,

Đổi thay mái tóc duyên nông lại quên.

Nương lấy bóng tòng quân mượn tiếng,

Đã đeo mang lấy miếng hồng quân.

Đừng ham mây khóa đánh Thần,

Nhớ cơn lỗi đạo tảo tần mai xưa.

Đặng trí thúc phải giữa lòng khách,

Dù dắt nhau chớ nghịch lòng nhau.

Biết tâm biết chí anh hào,

Nữ tâm làm mảnh nhưng bào chớ che.

Dầu lời thốt dặt dè từ chuyện,
Mượn đoan trang thay miếng đỉnh chung.
Làm cho sẵn chí anh hùng,
Non sông trời bước ngàn trùng giỡm đao.
Nghỉ dung chó mượn màu sơn phấn,
Để trong gương mà hững non sông.
Coi như gác tía lầu hồng,
Chẳng phen giữa trận tên đồng không nao.
Có công khéo khá trau nên khéo,
Phen nàng Tô dệt điệu Hôi văn.
Đừng theo tính nết ả Hằng,
Đêm khuya bán nguyệt trốn chồng cung trăng.

(TNCT. HH. 192-196)

115. NĂM 1929 (ÂL NĂM KỶ TỴ).

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BÁO VĂN PQ

CAO THƯỢNG PHẨM

Em chào *Anh lớn, Tám* và *Mr. Nghĩa*.

Em đến đây ngày nay là bạn của *Anh lớn* và hai em, chớ không phải với danh Thượng Phẩm.

Em lấy làm mừng cho *Anh lớn* ngày nay đã hiểu rõ Thánh ý, về làm chủ Tòa Thánh; chớ chi buổi trước *Anh* tính đặng như vậy thì nền Đạo đâu đến chình nghiêng và Em chắc không đến đổi phạm lệnh mà đắc tội cùng Thầy.

Em xin nói rõ, song *Anh lớn* chớ phiền, vì mọi sự cũng do Thiên cơ tiền định.

Anh lớn có lúc nghe lời *Anh Ngọc (Ngọc Lịch Nguyệt)* mà nghi hoặc bụng em, làm cho em bị khảo duyệt mà kỳ trung anh đặng phải, còn anh *Ngọc* lại bị tội tình cờ mà bị quyền Thiên khiến cái phẩm vị cao trọng.

Anh Ngọc không rõ giá thì mất vị đã đành, nhưng nhờ công lao Khai Đạo, em không nỡ ngồi ngó cho đành, nên đương liệu phương cầu rỗi. Anh cũng nên thừa dịp răn he ảnh cho biết ăn năn chừa cải.

Xin anh đừng tưởng lầm như em buổi tại thế rằng: Đạo do nơi *Anh Ngọc*. Muôn việc tại Thầy, anh hỏi “*Thằng Tám*” thì biết.

Em đã dâng sớ xin Đức Lý Giáo Tông ban luật lệnh cho anh đủ quyền tuyển chọn Chức sắc. Vạy anh cũng nên để ý dè dặt cho lắm mới trừ diệt đặng những kẻ phá Đạo.

Em tưởng Pháp Chánh Truyền để thế ban hành sự

cao thượng. Đạo chỉ do nơi đó.

Thầy thì từ bi, đòi phen dung dưỡng, làm cho kẻ đạo đức chịu khổ hạnh trăm bề, nhưng em đã đặt lời hứa của Thầy rằng: Từ đây để trọn quyền cho Đức Lý Giáo Tông định đoạt.

Anh lớn cũng nên hiệp ý cùng “*Thằng Tám*” đặt hành chánh y lệnh dạy của Ngài.

Anh cũng nên để trọn quyền hành sự cho Chánh Phối Sư, đừng nhẹ bớt cái phần trách nhiệm nặng nề đi, đừng anh lo nhiều điều cao thượng của Đạo hơn nữa. Anh nên đem chịch về cho thuận Thánh ý Thầy và bớt lo điều gia sự.

Mấy vị Thiên phong vô lực, nhứt là sự ngộ mà nhiều kẻ khác nữa, Đức Lý Giáo Tông sẽ giáng cơ định đoạt.

Xin anh lớn chớ lo, những kẻ phạm tội giải ra Tòa Tam Giáo thì Ngài cũng sẽ quyết định.

Anh *Ngọc* lúc này, nếu biết mình, cũng nên ẩn nhẫn đợi đôi lúc sẽ hay, miễn đừng gây tội nữa.

Tám! Từ đây em nên nghe lời và bớt tánh nóng nảy đừng giữ phẩm hạnh nghe.

– Anh lớn hỏi chi?

Anh Cả trả lời rằng:

– Qua muốn lo lập Phước Thiện Đường để nuôi mấy người đàn bà góa thủ tiết lo tu mà nghèo, lập như nhà kín (Ermite) của Gia Tô.

Thầy đã tính trước, bằng chẳng vậy phái Nữ không tu, em tưởng đẹp lòng Thầy lắm.

Anh lo đặt Học đường nữa càng tốt, em tưởng

đường nầy thì bốn đạo ắt đặng ngày ngày nâng cao thêm nữa.

Em rất mừng.

THĂNG.

(ĐS. I. 80-81)

Anh lớn hay *Anh Cả*: Tiếng gọi Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhựt.

Anh Ngọc: Ngài Đầu Sư Ngọc Lịch Nguyệt.

Tám hay *Thăng Tám*: Đức Cao Thượng Phẩm gọi Đức Phạm Hộ Pháp, bởi vì lúc chưa được Đức Chí Tôn độ, hai Ngài kết nghĩa huynh đệ với nhau, Ngài Cư lớn tuổi hơn nên làm anh, Ngài Tắc làm em và lại thứ tám.

116. NGÀY 11-1-1930 (ÁL 12-12-Kỷ Tỵ).

THẢO XÁ HIỂN CUNG.

PHÒ LOAN: THƯỢNG SANH - BẢO VĂN PQ.

THẤY

Các con,

Trung, Trang, có lẽ hai con còn nhớ lời Thầy đã dạy lúc trước về sự ngưng phổ độ để chấn chỉnh nền Đạo đương sắp bị Tà quyền nhiễu loạn. Đã lâu, Thầy để cho hai con tự liệu chung trí với các môn đệ có trách nhiệm xứng đáng hầu lo phương điều chỉnh mỗi Chánh truyền, nhưng rốt lại rồi cũng chẳng ngó thấy hai con đi tới được bước nào, mà nền Đạo còn biến đổi thêm, nói tắt lại là... thuyền Đạo vẫn chơi vui, chẳng biết ngày nào đắm.

Than ôi! Chẳng có điều nào các con cầu xin nơi Thầy, Thầy chẳng làm vui lòng các con, mà chỉ xin các con một điều là: Chung lưng đấu cật, thương mến dìu dắt nhau đặng làm cho nền Đạo đồ sộ vững bền, mà các con chẳng làm cho Thầy được như ý muốn. Thầy chẳng hiểu tại sao?

Lý Thái Bạch từ quyền cũng vì nơi các con, là vì nếu dụng hình phạt thiêng liêng thì chẳng đành thấy, chơn linh các con xa ngôi phẩm, còn dụng dưỡng cho nhiều đứa gây rối lòng tà thì lại chẳng tròn trách nhiệm, thành ra Đạo phải bơ vơ, bị dôi dập luân chuyển giữa đám quỉ xác ma hồn. Thương hại thay, cả muôn ức nguyên nhân bị vì đó mà phải tan tành công quả.

Thiên điều! Thiên điều!

Thầy có nên để cho các con yêu dấu của Thầy phải vướng chơn nơi đó chăng?

Không thì mất phép công bình, Tòa Tam Giáo bất phục. Để thì lại chẳng ngồi xem các con giữa đám mê tân.

Thảm thay! Thầy còn biết làm thế nào mà dắt các con, dìu sanh chúng, cứu rỗi nhưn sanh cho trọn. Thầy năn nỉ các con, xin có một điều mà chẳng đặng thì đành cho nên Đạo điều tàn mà để trò cười muôn thuở.

Lý Bạch thương mến chơn linh thiêng liêng của các con, ý muốn dạy truyền phương chước mà sửa cải bước đường. Những lời nó nói bao nhiêu đều tản ra như đám sa mù giữa nắng, chẳng còn dính vào tai các con chút nào hết.

Theo thế phạm lấy bờ cõi giang san mà ví thì đời nào lúc nào cũng vậy, *hễ tôi hiển ngoài ngõ thì lũ nịnh cận ngại*, vạc phải ngã, thành phải xiêu, non nước toi bời, nghiệp nhà điên đảo. Các con có trí mà chẳng độ được nhưn tâm, uổng thay lời Thánh giáo.

Tương, con hiểu Đạo nhiều, tâm Đạo có mà cũng chẳng để mắt tinh đời hầu giúp ích mấy anh con một lời chi hết, thành ra người hay nói lại giúp tiếng bất thông, đũa Đạo tâm chẳng một lời bổ ích.

Hỏi: Các con có sức dìu dắt bước Đạo cho vuông tròn chẳng?

Dòm các nơi thì chỗ chanh ranh tự lập, nơi lừng lẫy độc quyền. *Trung*, hỏi có vậy chẳng?

Trung bạch: Thật quả có vậy, con ráng hết sức dìu dắt nhưn sanh đừng chia, nhưng chưa đặng.

Đã gọi là Quốc Đạo mà sự hành chánh chẳng phân minh, người Đạo chẳng tùng theo một Luật, tự tung tự liệu, tự tác tự quyền. Ôi! Nghinh ngang nào tưởng trên đầu có ai? Thế thì tôn chỉ Đạo Trời thế nào Đạo mong

hiệp nhứt.

Trung, con đi hội hoài mà có thấy chước chi hay cứu Đạo không con?

Trung bạch: Con không thấy chước hay, nhưng ý con muốn đến đó, hầu vỗ về cho trên thuận dưới hòa, còn việc tùy tâm phàm mà dung dưỡng bất chánh lại khác nữa, hai việc ấy chẳng hề đi chung với nhau.

Bởi con còn sợ mích bạn hơn sợ Thấy buồn, mới có xưng Bá xưng Hầu, độc quyền lừng thế.

Thầy khuyên các con lập hiến với Hiệp Thiên Đài mà hành sự, cũng không thấy chi?

Pháp Chánh Truyền chẳng chấn chỉnh để kích bác lẫn nhau cho đến đôi bôi xóa, còn bề ngoài thì Chúc sắc lớn dụng tà mị gạt người để thâu lợi, dụng danh. *Trung*, *Trang*, ngồi ngó.

Thầy thương công quả các con, chẳng nỡ để tội lây, đã nhiều phen chỉ dẫn, mấy con cười cười nói nói cầm chừng, đũa phạm dạ dạ chừa chừa, rồi ra lại quấy gói du phương tâm người trao việc mị nữa.

Lý Bạch thương các con, muốn trở tài cầm quyền mà diu dắt các con như trước, nhưng thấy nền Đạo như thế, như tâm như thế, nên chẳng dám, thương thì chia buồn, chớ chẳng đành để cho các con vướng vào Thiên điều, vậy mà cũng chẳng khỏi.

Tác, trách nhiệm con chẳng hoàn toàn, trí tâm không nhứt định, dạy rồi cũng quên rồi, ai nói nấy nghe để đến đổi nền Đạo ra nổi nầy.

Ôi có khác gì bước đầu đầu, công quả gì, trách nhiệm gì, tại nơi con muốn bảo thủ lấy một mình. Lúc lập Thiên

thơ, nếu chẳng trọn hành trình, chớ trách sao Thầy chẳng binh vực.

Từ đây, Thầy dạy lần chót, các con phải liệu chung hiệp mà đi con đường nào cho đầm ấm hòa bình, chớ con đường đã đi vẫn cứ dắt các con vào nơi hắc ám đó.

Tác bạch: Xin Thầy an ủi Đức Lý Đại Tiên trở lại ngôi Giáo Tông mà điều đình, kéo để một mình con cô thế quá, nên Đạo phải chinh nghiêng hoài.

– Để đợi cho hai bên Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài liệu nhau sao cho hoàn toàn rồi Thầy sẽ nài nỉ nó hành chánh trở lại.

Trung, con lập nhiều quá, mà mỗi chuyện lập chẳng bổ ích chi hết. Hễ phương nào hay thì để, phương nào phá hại nên thay thế, tùy cơ ứng dụng, như trị một nước, điều một đạo binh, cứ lầm lũi đi hoài, biểu sao không lầm lạc.

Thầy cấm chẳng đặng làm chi khác hơn là làm cho hòa thuận đầm ấm hai bên, hỗn và xác Đạo, bình phục nhơn tâm, hành chánh theo một thể lệ, chỗ Thánh Thất nào cũng vậy.

Tay chơn chưa cử động, hình thể còn tiêu mòn, mắt chưa muốn thấy, tai chưa muốn nghe, ngũ tạng lục phủ chưa thông đồng mà muốn vẫy vùng, lấn lướt thế nào đặng. Cũng như các con bề trong cầu xé, tâm một nơi đức một ngã, mà ham đi diu dắt người ngoài, biểu hiệp đồng sao được. Trong chưa thành, ngoài dẫu có làm chi cũng chuyện bá vợ thêm hại.

Thầy nói bấy nhiêu đó, các con liệu.

Trung, Trang, nên giúp *Tương* việc nó cầu muốn nghe. Thầy có chỗ dùng.

Tác, Sang, Mỹ Ngọc, cũng vậy nghe.
Mỹ Ngọc, từ đây lãnh trách nhiệm mới, ráng lo nghe.
Thầy cho vào chánh vị đó.
Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

TÁI CẦU:

LÝ THÁI BẠCH

Hỷ chư hiền hữu.
Cười... Lão lấy làm cảm ơn chư hiền hữu có lòng tưởng Lão.
Giới tửu, cảm ơn. Cười...
Thượng Tướng Thanh, Lão mừng hiền hữu. Hèn lâu chẳng gặp dịp chuyện vãn cùng nhau, Lão lấy làm trông hiền hữu lắm!
Cả sự trách cứ của Chí Tôn khi nãy do bởi nơi Lão mà ra. Khi nạp Thiên thư cho Đại Từ Phụ xem và quyết định lấy Thiên điều trừng trị, thì có nhiều tên hằng thân cận của hiền hữu, tỷ như *Mục Thanh* đó vậy. Lão tưởng rằng nếu như nghiêm giáo của hiền hữu có bổ ích thì *Mục Thanh* đã tránh khỏi Thiên-điều khiển. Còn nhiều đứa nữa, tỷ như Lão chỉ tên ra, hiền hữu có thể chi giải cứu đặng.
Lão nói là: *Nhàn (Đạo Quang), Lịch, Thơ, Lai, Tuất*, đặng chăng?
Lão phải trừ tà diệt mị. Lão sẽ tái cầm quyền, bằng chẳng thì Lão để cho Đạo tiêu diệt, nghe à.

Lão từ thử vì thương hiền hữu, vì nghĩa nguyên
nhơn, Lão lập Đạo chịu khổ hạnh vì đâu? Hiền hữu hiểu à.

Đôi phen Lão muốn dụng oai linh trừ khử, thì là
gặp hiền hữu đón đường. Ngày nay Lão kêu về hỏi thiệt,
vậy chớ hiền hữu định lẽ nào, nói thử?

Lão có lẽ thương nhơn sanh hơn hiền hữu thì phải.
Lão hỏi: Như để vậy, ngày sau những kẻ hung bạo ấy sẽ
giết Giáo Tông, hiền hữu chịu lỗi ấy chẳng?

Phải. Ấy vậy, để cho Lão trọn quyền lập ngôi cho,
hiểu à.

Trung, Sang, Lão hỏi nhị vị hiền hữu có muốn cho
Thượng Tướng Thanh qui điền lo Đạo chẳng?

Đồng lòng cầu nguyện Chí Tôn cùng Lão nghe.

Trung, Nghĩa (ông Phủ Nghĩa ở Gò Công) biết à.

THẮNG.

(TNR)

117. NGÀY 13-2-1930 (ÁL 15-1-CANH NGỌ).
THẢO XÁ HIỂN CUNG

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

Thiếp chào nhị vị Hiệp Thiên Đài: Hộ Pháp, Văn Pháp. Thiếp chào chư hiền muội.

Thiếp cậy nhị vị mời giùm *Thượng Trung Nhứt* và *Thái Thơ Thanh*. *Hương Thanh* ráng đợi Chị nghe.

Thượng Trung Nhứt và *Thái Thơ Thanh*, nhị vị vào bái mạng. Thiếp chào nhị vị hiền hữu.

Hương Thanh hiền muội nghe Chị phân:

Buổi Chí Tôn lập Đạo, Kim Mẫu cậy Chị cầm quyền Nhị Trấn Oai Nghiêm thì Chị cũng vì hiền muội và toàn thể Nữ phái ra cam lãnh lịnh.

Khi Ngọc Hư nhứt định không lập Nữ phái, Chị đã qui tại Điện Bạch Ngọc trọn ba ngày mà cầu khẩn.

Nhờ lấy có Tà quyền nhiều hại lương sanh mà làm có, lại hứa rằng: Có Nữ phái, dây thân ái mới buộc chặt tình đời, Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài làm một đặng.

Nào dè ngày nay thế nầy. Chí Tôn cho Chị là thất nguyện. Nếu không vì lòng Đại từ Đại bi của Chí Tôn thì tội ấy đủ làm cho Chị phải luân hồi chuyển kiếp một phen nữa.

Chị chẳng biết phương chi dạy dỗ Nữ phái, phải cầu kế với Diêu Trì, có Cửu Nương giúp sức, khai Trường Qui Thiện, đặng dạy dỗ mấy em. Chị tưởng đáng lẽ Em làm chủ nơi đây mới đáng, y theo Cao Thượng Phẩm liệu, khi

còn tại thế cũng vậy.

Lâm Hương Thanh bạch:

Hiền muội ôi! Những sự khổ hạnh của Em, Chị đã hiểu thấu, nên không nỡ ép tình. Toan cậy *Thái Thơ Thanh* lo giúp đỡ, song *Thái Thơ* phận sự lại nặng nề thì Chị chẳng đành lòng cậy mượn.

Em ôi! Chị tính mượn một thế này, Em nghĩ coi bao nả. Em phải tùng theo Thượng Đâu Sư mà hiệp sức với ba Chánh Phối Sư Nam phái, dựng mở Trường *Qui Thiện* rõ ràng, buộc cả Nữ phái phải đến đây mà học Đạo. Em tưởng nên chăng?

Lâm Hương Thanh bạch: Nếu *Linh Bà* lấy lòng từ bi thương tình điu dắt Nữ phái thì đệ tử cũng nhứt nguyện lo lắng với mấy anh cho hoàn toàn, nhưng xin *Linh Bà* bố trí cho đệ tử hành sự đặng trọn.

Thượng Trung Nhứt tính sao? Bạch: Nếu *Linh Bà* đoái đến đệ tử cũng để hết lòng vừa giúp.

Thiếp cảm ơn. *Thái Thơ Thanh* tính sao?

Bạch: Đệ tử cũng hằng để ý lo lắng, nay có lệnh, đệ tử sẽ hiệp cùng mấy anh và *Hương Thanh* gắng làm cho thành việc.

Thiếp cảm ơn hiền hữu. Vậy từ đây, Trường *Qui Thiện* giao cho *Cửu Trùng Đài*, *Hộ Pháp* và *Văn Pháp*.

THĂNG.

(TNR)

118. NGÀY 13-3-1930 (ÁL 14-2-CANH NGỌ).

THẦY

Các con,

Kêu *Trung* và *Trang*. Thầy mừng các con.

Chẳng biết chừng nào các con mới ra mặt nghiêm trang, chơi hoài hả?

À *Trung*, mọi sự chi để cho Thầy định liệu với Thái Bạch, con nghe.

Thầy đến chẳng cho chư Thần, Thánh, Tiên, Phật hay biết đặng căn dặn các con các điều. Các con đã thấy rõ Thiên cơ có định rồi há? Thì cũng noi Thiên cơ tiền định mặc dầu, mà cũng nơi cái dở của các con đó chút.

Trang viết giùm cho *Đường*, con. Thầy tiếp:

Ngày sóc vọng tháng Giêng có hội Ngọc Hư Cung, Thái Bạch định hẳn phải dùng Thiên điều lấy hình phạt mà thể đặng làm cho rõ quyền Đạo lấn quyền phàm. Vì vậy mà Thầy không phương ngăn cản. Than ôi! Nơn sanh đổ máu, Thầy sầu thảm không cùng, mà than sao trách sao, tại nơn sanh tai nạn.

Thánh giáo của Thầy lại bị chê bai biếm nhẽ, ngăn cản phổ thông, làm cho Thánh địa Đông Dương không thoát tai giặc loạn. Thầy tưởng, các con còn nhớ lời tiên tri của Thái Bạch há? Các con đây cũng khó ngồi yên đặng, vì bị nghi kỵ trăm đường, vậy Thầy phải liệu phương lo giải ách.

Thầy hạ lệnh cho các con, kể từ Giáo Sư đổ lên, cùng cả Chức sắc Hiệp Thiên Đài, trừ ra *Mạnh*, *Vĩnh*, đồng ký tên tờ xin kiến diện **PASQUIER** và đến Thăng Long

thành mà tỏ cặn lời chánh giáo.

Còn cả Chức sắc, vì thương mà phong cho đó, thì *Trung* và *Trang*, hai con phải tuyển chọn lại vì nhiều đứa để ngò cho chánh phủ Pháp nghe. Thái Bạch dùng cơ hội nầy mà giúp thế cho các con lập thành nền Đạo, khỏi rối loạn như khi trước nữa, lại có giá trị trước mặt nhơn sanh, cùng trong Ngũ Châu hết cả, các con ráng hiểu.

Trung bạch:

– Phải có ba phái tuân mạng lệnh Hội Thánh, bằng chẳng thì Thái Bạch bôi xóa Thiên thơ và trục xuất ra khỏi Đạo.

Các con ôi! Thấy thương thì để bụng, chớ biết liệu làm sao bây giờ.

Hễ giới gây thì giới chịu, kệ kiếp chúng nó, sau Thầy sẽ liệu phương độ rồi chúng nó.

THẮNG.

(TNR)

119. NGÀY 13-4-1930 (ÂL 15-3-CANH NGỌ).
THẢO XÁ HIỀN CUNG
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ.

BÁT NƯƠNG

Chào mấy anh và mấy chị.

Em chẳng dám nào đợi mời thỉnh, nhưng mắc hầu
Thầy Em vào hội Ngọc Hư.

Ôi thôi! Biết bao điều đau thảm, tai nghe mắt thấy.
Lý Giáo Tông đã nạp Thiên thư vào Tòa Tam Giáo, tên
kẻ phạm chẳng biết bao nhiêu, cả Nữ phái đã gần đủ mặt.

Thầy Em khẩn cầu tha thứ, nhưng Ngọc Hư Cung
quyết định còn chờ lệnh Chí Tôn.

Ôi! Cái giả tâm nó hại cho thất vị nhiều người tai
mắt của Đạo. Em đã chán thấy chẳng phải kẻ nhỏ mà thôi,
người lớn lại còn nặng tội. Thảm thay!

Thế nào chịu nổi tiếng đời dị nghị! Vậy Em không
dám thổ lộ cơ Trời, nhưng chỉ khuyên mấy chị ráng hết
lòng ăn năn cầu nguyện. Em không vui chi mà dạy mấy chị.

Em xin kiếu.

THĂNG.

(TNR)

120. NGÀY 5-8-1930 (ÂL 11-6N-CANH NGỌ)
PHÒ LOAN: BẢO PHÁP - HIẾN PHÁP.

LÝ BẠCH

Hậu hỏi về tạp chí La Revue Caodaiste.

– Cười... Lão khá khen. *Hậu* ráng chịu nhọc ít lâu rồi sẽ thấy kết quả tốt. Tuy nay chưa được hoàn tất nhưng cũng hay, vì không thể làm cách nào nữa.

Ấy cũng vì lòng người tật đố mà ra vậy, chớ lẽ phải thì Đạo ít nữa cũng phải có một cơ quan to tát để làm mô phạm cho chúng sanh. Nay chư Đạo hữu đã có lòng lo cho Đạo thì cứ bước tới mãi, chớ đừng thối chí, dầu gặp mọi điều trắc trở cũng đừng thối bộ nghe.

Hai em *Hậu*, *Đức*, đã lập chí chơn thật thì cứ vậy mà giữ cho trọn đến ngày Lão tái nhậm, Lão sẽ chỉ biểu cho, chớ bây giờ phải phòng kẻ bất chánh, nó thừa cơ mà làm rẻ rúng tôn chỉ Đại Đạo.

Các em ráng nhớ lời Lão dặn. Lúc này hai em không chấp cơ là phải đó.

Lão cũng để ý coi người ta làm giả đến đâu cho biết. Các em nhớ lấy.

THĂNG.

(TNCT. BP. 60)

121. NGÀY 11-11-1930 (ÂL 21-9-CANH NGỌ)

TRẦN VĂN XƯƠNG

Chào chư vị Đại Thiên phong.

Thầy Em là Cao Thượng Phẩm dạy cho hay rằng: Người và Đức Giáo Tông, với Đại Từ Phụ đúng Tý đến. Ông lớn và chư Chức sắc Thiên phong đủ mặt nghinh tiếp.

Văn Pháp bạch: – Lập đàn tại đâu?

– Tại đây.

THĂNG.

CAO THƯỢNG PHẨM

Anh lớn, Thầy dặn anh ráng mà đối phó cùng Lý Giáo Tông về chánh trị của Đạo. Ngày nay là ngày nhưt định có chỉ của Thánh truyền. Thầy dặn đừng sợ sệt chi hết, có Thầy ngự đặng giúp lời dẫn giải. Khá chỉnh đốn tâm thần an tịnh.

Chức sắc nam nữ cũng vậy, nghe!

TÁI CẦU:

THÁI BẠCH

Hỷ chư Đạo hữu, chư Đạo muội.

Ừ, hèn lâu Lão chẳng đến thường, bởi trong buổi nọ, Lão tưởng thâm rằng: Chư hiền hữu và chư hiền muội chẳng kể đến Lão, nào dè ngày nay biết lo lắng chút đỉnh. Ấy cũng là một bước đường may mắn của Đạo vậy. Cười...

Lão vì Chí Tôn nài nỉ cấm mối Thiên thơ sửa nền Chánh giáo, mà tái nhậm quyền hành Giáo Tông. Lão lại

đặng số câu lập Tam Giáo Tòa, Lão cũng muốn để cho cơ Đạo tận lễ chinh nghiêng rồi ra sửa trị, cho đời thấy phạm Thánh bất đồng, nhưng Chí Tôn sợ Lão tận diệt tội nhơn, đày vào ngục điện, mà nài nỉ xin giùm, Lão thấy lòng từ bi của Chí Tôn nên chẳng nỡ nào, song trước khi cầm quyền, Lão định phạt răn trước đã.

Vậy Lão hỏi Đầu Sư *Thượng Trung Nhứt* có đồng tình cùng Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Vì xác phạm của đệ tử nên phải vương vấn Thiên điều. Vậy đệ tử cúi xin Ngài từ bi phân định lẽ nào cho siêu tội thiêng liêng, miễn cho tránh khỏi đọa đày vào A Tỳ, hầu mong ngày sau độ lại.

– Cười... Ấy là phương cứu độ. Vậy Lão nhứt định lập Tam Giáo Tòa kể từ đầu tháng chạp năm nay, nhưng Lão phải ngừa một điều là những tội nhơn đã có Hộ Pháp bảo hộ nơi Cửu Trùng Đài, chẳng đặng phép câu nài về Hiệp Thiên Đài nữa đặng nghe. Xin Hộ Pháp miễn nghị nghe.

Lão nhứt định trục xuất những Chức sắc vô công hành đạo từ thử đến chừ. Hiền hữu đồng tình với Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Đệ tử cúi vâng lời Ngài dạy bảo.

– Phải nạp cả số danh những tên tội nhơn qua Hiệp Thiên Đài cho Hộ Pháp giải ra Tam Giáo Tòa. Hiền hữu đồng tình cùng Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Đệ tử sẽ đệ số danh những Đạo hữu tội lỗi qua cho Hiệp Thiên Đài y theo Thánh giáo.

– Đặng vậy thì nội ngày mai này phải nêu danh kẻ bị trục xuất cho nhơn sanh và chánh phủ biết, còn ngày

mùng 1 tháng sau, nạp các tội nơn qua Hiệp Thiên Đài, nhứt là *Lịch* và *Trần Đạo Quang* (Ngọc Chưởng Pháp).

Lão nhứt định phân quyền cho chư Chánh Phối Sư. Hiền hữu đồng tình cùng Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Đệ tử đã có ý ấy từ lâu lắm rồi nhưng các vị Chánh Phối Sư chưa đặng thông thả về Tòa Thánh hành đạo. Nay đặc lệnh Ngài nữa, lại càng hiệp ý đệ tử lắm, xin vâng chịu.

– Vậy ngày mai, phải đòi hết về Tòa Thánh cho Lão quyết đoán, nghe à.

Lão định cho *Thượng Tương Thanh* hồi hưu hành đạo. Hiền hữu đồng tình cùng Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Đệ tử càng mừng lòng thính lệnh Ngài lắm.

– Phải lập tức đòi về cho Lão dạy, nghe à.

Lão định quyền cho Nữ phái hành đạo buổi nầy thế cho Nam phái. Hiền hữu đồng tình cùng Lão chẳng?

Thượng Trung Nhứt bạch: Giao quyền chi, xin Ngài chỉ cho đệ tử rõ.

– Cả Chánh truyền của Đạo cho đến hết Tam Giáo Tòa, nghe và kiểm hiểu. Lão nhứt định ngưng trách nhiệm của Nam phái, rồi sau xử Nữ phái, rồi tới Nam, hiểu à.

Thượng Trung Nhứt bạch: Cúi xin Ngài đình đái việc ấy lại cho đệ tử liệu phương vì e phải rối loạn nền Đạo...

– Chẳng kể.

Hộ Pháp đã dâng tờ kêu nài rằng: Nếu Lão không tái nhiệm quyền hành thì Người lập Vô Vi Đạo đặng thay thế cho Cửu Trùng Đài, và Lão lại biết rằng Người lập

thành đặng. Liệu lấy cơ Đạo chính nghiêng vì đó mà lại sợ sự nhỏ nhít của quỉ xác ma hồn à. Lão hỏi hiền hữu, từ khai Đạo đến ngày nay, đặng buổi nào an tịnh mà ngăn ngại nỗi gì?

Phải hội Nữ phái về Thảo Xá Hiền Cung đặng Lão định quyền hành đạo.

Vậy thì đọc lại từ lời của Lão một phen nữa và lời hứa của hiền hữu đặng nhìn lời từ đây không cho cãi quá, nghe à.

Lão đợi.....

– Đệ tử chưa rõ Thánh ý của Đức Giáo Tông, về kẻ bị tội và kẻ bị trục xuất, đệ tử phải định thế nào, cúi xin Ngài chỉ dạy.

– Bị tội thì để lệnh Tam Giáo Tòa, còn kẻ bị trục xuất nơi quyền Lão định. Hiền hữu chẳng cần chi biết đến, hiểu à.

Có chứng Hiệp Thiên Đài những lời ước hẹn nghe. Vậy thì Hộ Pháp và cả Hiệp Thiên Đài hiệp công cùng Lão mà vun đắp Thánh giáo của Thầy, đừng phân quyền sanh rối loạn nữa nghe.

Nữ phái gắng sức chuộc tội mình, lấy công chiết tội. Lão chẳng nỡ nạt ra Tòa Tam Giáo một lượt cùng Nam là vì lòng của Chí Tôn cầu rối.

Lão nói thiệt rằng: Nếu tại nơi quyền hành của Lão thì chẳng còn sót một người đặng miễn tội, đa nghe. Liệu mà giữ mình.

Lão cạy phân hơn thiệt. Lão cậy Hiệp Thiên Đài phò loan cho thường đặng Lão sửa sang nền Đạo lại.

Lão ban ơn chữ hiền hữu.

THẮNG

(*TNR*)

122. ĐÊM 20-11-1930 (ÂL 1-10-CANH NGỌ).

THẢO XÁ HIỂN CUNG.

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ.

HẦU BÚT: PHẠM VĂN NGỌ.

(Câu hỏi về việc đệ sớ danh tội nơn qua HTĐ hầu lập Tam Giáo Tòa của Đức Lý Giáo Tông chỉ phán).

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

Chào chư Hiền hữu.

Xin mời dùm chư vị Đại Thiên phong và Có.

(*Thượng Trung Nhứt, Thái Thơ Thanh và Thượng Có Thanh* vào bái mạng. Ngọn cơ thượng rồi chiêu theo từ lạy của ba vị đáp lễ.)

Chào chư hiền hữu.

Ta vâng mạng lệnh Chí Tôn, đến thay mặt cho Người mà dạy dỗ đời điều.

Nghe Ta:

*Chánh bất kỳ tà quyền loạn pháp,
Khí bất dung nhũng lạm xu quyền.*

Lý Đại Tiên đã nắm nơi tay Thiên điều quyết án, dầu cho Ngọc Hư toan chế cải cũng không qua Người, vì đã đặt trọn tội hình của quỷ hỗn loạn chánh, nên định trừ khử đặng bảo thủ Chơn truyền. Chí Tôn ngậm sâu y lệnh thánh.

Ta cùng Quan Âm Bồ Tát đã hết dạ cầu rồi cùng nhiều người, song nghiêm hình khó thoát, lại nổi, giờ định Thánh quyền diệt mị đã đến nên phải khử quỷ trừ tà.

Ta đã đắc lệnh cầm Thanh long đao vào Thánh địa,

nhơn dịp giúp Thiên phong. Tiếc gì chơn linh Ta chưa vện bề nhập thế nên cơ hành động hữu vi chẳng đặng hoàn toàn.

Vậy Ta định cho hàng Thánh đã bị lầm mưu tà mị, mới có Đạo pháp bảo tồn, còn hạng lạm phong chẳng nên binh vực. Hộ Pháp và Thượng Đầu Sư khá hiểu nghe.

Thái Chánh Phối Sư nán đợi nhị vị Ngọc, Thượng, rồi có Lý Đại Tiên dạy nghe.

Có! An lòng, có Ta phò trợ, cứ giữ Tâm đạo thì còn nhiều Đấng thiêng liêng trợ lực.

THĂNG.

(TNR)

123. *TÒA THÁNH, 21-11-1930 (ál 2-10-Canh Ngọ).*

TRẦN VĂN XƯƠNG

Tệ Thần chào chư vị Thiên phong.
Có Thượng Phẩm đến.

CAO THUỢNG PHẨM

Em chào *Anh Ba, Em Tám*. Cười...

Sáu, phái nữ sẽ đặng trọng dụng trong buổi này, em gắng lập thân, Qua hằng bảo hộ.

Em Tám, **Qua vâng mạng Thầy đến truyền quyền Thượng Phẩm cho Em.**

Qua có lắm điều cho Em hiểu biết chút ít cơ thiêng liêng của Đạo. Qua đã có phước hiểu đặng trong lúc qui Tiên. Em chớ nên phiền hà trách móc Chí Tôn về phong Thánh.

Em ôi! *Chức sắc cầu phong đều là qui vị*, khi *Thiên thơ định ngưng Cơ Bút*, chẳng có *Thánh giáo*, nên *qui vị lộng quyền*, song cũng do bởi muội tánh của Thượng Đâu Sư cầu phong chẳng do *Thánh giáo*, mới để cho Đạo chịu thử thất vô vi, vì vậy mà làm cho nền Đạo chình nghiêng, cơ Đạo rối rắm.

Tuy biết vậy, nhưng cũng do Thánh ý của Thầy. Em coi lại Thánh Ngôn thì thấy cả lời tiên tri của Thầy đều hiện tượng. Thầy đã nói Thầy thả một lú hổ lang ở lộn cùng và hằng xúi cấn xé mình, và lại hứa cho mình mặc thiết giáp đạo đức mà che chở lấy thân.

Thầy vì muốn cho Đạo tâm của mỗi đứa mình đặng quang minh rực rỡ, nên cho kẻ lấy cường bạo mà dạy mình. Lời ngon ngọt của Chí Tôn không bằng tiếng hỗn hào của lũ quỷ.

Qua đã cạn tỏ cùng Em những kẻ thù nghịch cùng Chánh truyền là những kẻ lo phương làm rối loạn, mà làm rối loạn mới có thể nâng đỡ trí thức tinh thần mình, rồi mới quyết thắng trong trận trí binh này, đặng trị bình thiên hạ.

Ngày nay là ngày cuối cùng của lũ quỷ ấy, vì đã hết phận sự của chúng nó rồi, có Quan Thánh Đế Quân ra tay trừ khử, người chỉ đợi xác thân vẹn toàn, đặng toan nhập thể, hầu chuyển động hữu vi. Em ngồi chờ xem cơ Trời dạy trở.

Qua đã đặng lời Thầy, bởi Giáo Tông cấm lệnh, dặn Em rằng: Những Chức sắc nào chẳng thọ phong nơi Cơ Phong Thánh thì chẳng bảo hộ.

Ấy luật Thiên điều trừ tà diệt mị, bảo thủ Chánh truyền. Em an lòng ra lệnh thúc lập Tam Giáo Tòa:

- ♦ Thượng Đầu Sư là..... TÒA.
- ♦ Ngọc Chánh Phối Sư là... THẨM ÁN.
- ♦ Thượng Chánh Phối Sư là... NGHỊ ÁN.
- ♦ Thái Chánh Phối Sư là.....

Buộc tội thì có Thượng Sanh và Ngọc Chánh Phối Sư.
Bào chữa thì có Em và cả chi Đạo.

Phần *Văn Pháp* thì cũng y như Tòa Tam Giáo Kim Biên.

Văn Pháp bạch: Thế thì Qua phải tạm phong Commis

Greffier và Huissier cho đủ người hành sự mới đặt, chớ một mình Qua ắt lo không kham.

– Phải, Anh Ba. Em lại phải xin Hộ Pháp cho Anh ấn tín đặt đủ quyền hành trong lúc này. Khi khác Em sẽ dặn thêm. Đợi hỏi Thầy cho trọn lệnh.

THẮNG.

(TNR)

Anh Ba: Đức Cao Thượng Phẩm gọi Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu là Anh Ba (Anh ruột).

Em Tám: Đức Cao Thượng Phẩm gọi Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc.

Sáu: Cô Sáu Giáo Hữu Hương Vàng, hiền thê của ông Sĩ Tải Phạm Văn Ngọ.

Commis Greffier: Tham Tá Lục Sự.

Huissier: Trưởng Tòa, Thừa phát lại.

124. *TÒA THÁNH, 22-11-1930 (âl 3-10-Canb Ngọ).*
Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)
Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngọ.

TRẦN VĂN XƯƠNG

Chào chư vị Thiên phong.

Có Quan Thánh Đế Quân giáng.

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

Chào chư vị Thiên phong Hiệp Thiên Đài và *Hương*
Lự Hiền muội.

Chư vị cứ thiết đàn, có Ta trấn thủ.

TÁI CẦU:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Có Chí Tôn ngự. Chư hiền hữu, chư hiền muội khá
mừng Người!

Lão cảm ơn Thượng Đầu Sư làm vẹn phận sự giúp
Lão.

Thượng Đầu Sư bạch: Đệ tử cùng cả Chức sắc đều
hết lòng lo lắng, cúi xin Đức Giáo Tông từ bi tái nhậm
quyền hành hầu chỉnh đốn nền Đạo.

– À há! Thì cũng bởi Chí Tôn nài xin nhiều phen
rằng chư hiền hữu chư hiền muội chưa đủ tư cách giáo dân.

Lão cũng rộng nghe theo. Đã trót năm để đủ cơ đời
dạy ngoan chư hiền hữu, chư hiền muội. Ngày nay, Lão

định trừ diệt quỷ quyền, không cho rối loạn nên Đạo mà thử thách Thiên phong nữa.

Chư hiền hữu, chư hiền muội đã đủ tài lực đạo đức mà hành chánh rồi, thì Lão cũng nhứt định giữ nghiêm Luật pháp.

Vậy thì Lão hành chánh, cứ lấy công bình vô tư làm mực thước. Lão chẳng vì thương riêng mà che chở, Lão chẳng vì ghét riêng mà hành phạt. Lão nói thiệt rằng: Đạo vốn của toàn cả chúng sanh. Lão chẳng lẽ lấy tư mà làm công cho đặng.

Lão phải chấp chánh quyền hành, công thưởng, tội trừng, cho đáng lý.

Chẳng phải bởi ngựa nghiêng cơ Đạo mà buộc Lão tưng đời. Lão lấy quyền vô vi Càn khôn làm biểu hiệu. Lão chỉ vì tình nhau mà cho chư hiền hữu chư hiền muội biết trước rằng: Đừng ỷ công mà cả lòng khi lịnh.

Lão nhứt định chẳng hề tha thứ bao giờ, nên thì để, hư thì trừ. Chư hiền hữu, chư hiền muội đừng trách Lão quá ư nghiêm khắc nghe!

Hộ Pháp! Lão dùng văn chương thường dụng của nhà Nam đặng làm mấy **Đạo Nghị Định** này.

Hiền hữu gắng để ý hết vào, xem xét coi như chánh đáng thì ký tên cùng Lão, đặng ban hành, phòng có điều chi trở ngại cho Lão hiểu đặng toan sửa cải nghe!

(Sĩ Tải ráng chép y như văn Lão).

(Tiếp theo là Đức Lý Giáo Tông viết 6 Đạo Nghị Định từ Đạo Nghị Định thứ nhứt đến Đạo Nghị Định thứ sáu)

(Trích trong quyển BÁT ĐẠO NGHỊ ĐỊNH, trang 1)

125. *TÒA THÁNH, 18-1-1931 (âl 30-11-Canb Ngọ).*
Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Lão đến định các hình phạt hữu vi, mỗi hình đều để cho chư hiền hữu chư hiền muội hiệp tâm với Lão.

Vậy thì, đại tội, Lão để số 1, còn tiểu tội thì Lão để số 10.

Tội thứ nhất: Trục xuất.

Tội thứ nhì: Giáng cấp tới tìn đồ hay là buộc hành đạo ngoại quốc, trừ ra các xứ lân bang Nam quốc như: Ai Lao, Tân quốc.

Tội thứ ba: Giáng cấp từ phẩm đương quyền xuống tới hai hay là một cấp.

Tội thứ tư: Ngưng quyền từ 3 năm đến 5 năm.

Tội thứ năm: Ngưng quyền từ 1 năm tới 3 năm và phạt vào Tịnh Thất.

Tội thứ sáu: Phạt vào Tịnh Thất từ 1 tháng tới 1 năm mà còn hành chánh như thường.

Tội thứ bảy: Thuyên bố đi nơi khác chỗ của mình đương hành đạo.

Tội thứ tám: Phải về Tòa Thánh đặng gần Lão và Hộ Pháp đặng học đạo.

Tội thứ chín: Phải ăn năn sám hối tội cùng chúng sanh.

Tội thứ mười: Hầu kẻ hữu đức hạnh của Hội Thánh
đặng cầu học đạo.

Ấy là **Mười điều hình phạt** riêng của Hội Thánh,
chúng ta đồng ứng định.

Vậy ngày mai, chiếu theo trọng khinh mà định án
nghe.

THẮNG

(TNR)

126. *TÒA THÁNH, 20-2-1931 (âl 4-1-Tân Mùi).*

Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)

Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngộ.

LỤC NƯƠNG

Chào mấy anh, mấy chị.

Cười... Tân niên khai bút.

Bóng dương tỏ rạng lối chân mây,

Đầm ấm hơi Xuân nở mặt mày.

Tranh thế bớt pha lẫn bợn trước,

Cuộc đời thêm rạng vẻ thanh bai.

Trường Tiên mở rộng chơn du khách,

Nẻo hoạn buông khơi trí đặc tài.

Lọc nước rửa đời Trời để dấu,

Riêng che Nam đánh một cân đai.

Em chẳng chình đốn lại để cho mấy anh dễ họa.

Đức Chí Tôn giờ Tý đến, có Lý Giáo Tông và Đại ca em theo hầu.

(Thu Phong bái và bạch: – Hèn lâu Cô vắng đến, xin Cô chỉ giáo Nữ phái về đạo đức vì còn thiếu khuyết ít nhiều).

– Thưa, em cảm tình chị, ít lâu đây, em sẽ đến lãnh phần đạo giáo. Chị em ta còn nhiều lối tương thân tương ái.

Em xin kiếu.

THĂNG.

(TNR)

127. *TÒA THÁNH, 21-2-1931 (âl 5-1-Tân Mùi), giờ Tý*
Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư Hiền hữu, chư Hiền muội.

Cười... Lão vì lời nguyện của nhiều người nên cầu Đức Chí Tôn đến. Lão cấm nhật chẳng cho ai mật niệm mà xin điếu chi cùng Chí Tôn hết, nghe à. Nếu chẳng vâng lệnh, Lão sẽ trọng phạt.

THẮNG.

THẤY

Các con,

Đứa thì khóc, đứa thì cười, may thay Thấy không đến cùng hình thể, bằng chẳng vậy thì phải ở với mấy con mà bỏ cả Càn khôn thế giới đi mà chớ!

Cười... Các con có biết tình thân ái nhớ thương của Thấy là đến chừng nào? Bây giờ các con đã nặng mang xác tục mà còn thương Thấy dường đó, còn Thấy là thiêng liêng mà lại kém sút bao giờ.

Thấy hằng than rằng: Từ thuở có các con thì Thấy bởi lòng thương yêu vô tận của Thấy mà làm cho các con ra dễ duôi khi lệnh, phản lại Thấy.

Thấy đã thấy rõ cơ tội tình ấy từ thuở khai Thiên lập Địa, nên nay mới tránh mặt, cậy kể dạy các con. Các con nên vui chớ chẳng nên buồn.

Thầy khuyên các con ngó lại năm năm trước rồi xét mình thuở ấy với ngày nay thì sẽ thấy rõ Thánh đức các con tăng trở rất nhiều, mà cũng nhờ oai nghiêm Thái Bạch.

Các con lại nhớ rằng: Khi Thầy mới đến qui hiệp các con thì trong số ấy đã đặng bao người, còn nay thì Đạo đã qui tụ bao nhiêu sanh chúng?

Các con ơi! Rất đỗi là một ông cha phàm, khi chia gia tài cho con cái, còn chưa kể; nên cho nhiều, hư cho ít thay, hưởng lựa là Thầy, dầu cho đứa khôn ngoan hiểu hạnh cùng Thầy hay là đứa ngu lại phản tâm cùng Đạo, thì hồng ân của Thầy vẫn rưới cho đều. Tự nơi chúng nó biết phương bảo thủ cho toàn gia nghiệp hay là lăm mưu phá nát gia tài, dầu thế nào đi nữa thì Thầy cũng lấy tình thương mà phân định.

Thầy hiểu rõ công trình khó nhọc tạo nghiệp cho nên biết thương biết tiếc đi nữa thì cũng không đành lòng nào truất phần định của lữ con hư; Thầy chỉ nhờ các con dạy lẫn lấy nhau mà thương.

Lập đặng nghiệp cho các con, Thầy rất nên khổ nhọc, Thầy khó thấy mà thương lẫn lấy nhau, vì bởi Thầy thương các con mà phải chịu nhiều phen tái kiếp. Thầy mừng ngày nay Thầy nói đặng với các con rộng lời, vì trí độ các con nay hiểu thấu.

Các con biết cái nội loạn từ thử trong Đạo gây nên là do tại nơi nào chẳng? Thầy hỏi?

Thượng Trung Nhựt bạch: – Vì không hòa nhã và làm nhiều điều không vừa lòng nhơn sanh.

– Phải vậy đó chút, song con thiếu một điều nữa.

Thượng Trung Nhựt bạch: – Vì không thuận hòa

nhau.

– Trật, con.

Thầy nói: Ấy là cái oan khiên các con đã gây nên buổi Khai Đạo. Đứa lớn không nên lớn, đứa nhỏ chưa vừa nhỏ, nghịch lẫn hại nhau, nay để lưu gương cho ma hồn quỷ xác. Chúng nó vẫn dại, hễ thấy học đòi, không trật tự, chẳng quyền hành, tại các con làm kiêu vớ.

Các con từ đây nên xét mình, tỉnh ngộ mà cải sửa phàm tâm, lập trật tự, định quyền hành, gây nên phương, có đạo hạnh thì tự nhiên cơ Đạo vững vàng, danh Thầy chẳng nhục.

Các con nên nhớ nghe.

THẮNG.

(TNR)

128. *TÒA THÁNH, 25-2-1931 (âl 9-1-Tân Mùi).*

Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)

Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngộ

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Cười... Lão cho phép chư Đại Thiên phong châu Đức Chí Tôn, còn bao nhiêu xuất ngoại.

Trang! Phải biểu cả thầy đều ra xa ngoài điện, còn Thượng Trung Nhật, Ngọc Trang Thanh, Thượng Tương Thanh, Thái Thơ Thanh, Hương Thanh ở trong này mà thôi. Bỏ màn xuống. Chư Lễ Sanh xuất ngoại.

Hộ Pháp và Bảo Văn phải chăm chỉ vào cơ, đừng lo ra đặng Chí Tôn giảng dạy nghe.

THẮNG.

THẦY

Các con! Cười...

Ồi! Đáng kiếp cho bày lắm hử! Con thì đứa trắng đứa đen, lại bị lũ tà quyền xông đột thì cũng tại nơi các con chẳng biết vâng lời Thầy dạy dỗ, mà cũng chẳng hết dạ thương Thầy mới ra thế ấy.

Tiếc thay! Hơn năm năm chầy, Thầy để hết gan tấc đem Thánh đức mà nuôi nấng các con, nay cũng còn thấy dưới mắt Thầy một cái thảm trạng phạm tình gây cuộc này.

Các con ôi! Ai thì chẳng biết các con, chớ Thầy đây

lại không thấu đáo đặng hay sao?

Thầy hằng tiên tri rằng: Thầy lập một trường thử thất mà lập ngôi vị thiêng liêng cho mỗi đứa con ra đáng giá. Cái vui và cái buồn của các con chẳng còn giống như của thế tình hằng thấy. Thầy cậy kẻ trau giồi tánh đức của các con, đến đổi phải đem ra trao đổi tội tình làm phước hạnh, cho kẻ hung bạo hiệp đáp các con. Thầy tưởng khi là quá trí của các con mà cũng lại quá trí Thầy đặng nữa mà chớ! Cười...

Vàng thau dầu lộn phải cậy lửa trui phân. Thầy đã đến nơi cảnh tục trần nầy mà đem các con ra khỏi vòng tội đòi xác thịt đồng thể với quỷ nhơn và hóa nhơn thì chính mình Thầy đây còn bị nhiễm nhằm trước khí thay, hưởng lựa là các con.

Các con trước khi than, Thầy đã than trước; các con trước khi khóc, Thầy đã khóc rồi. Ấy cái oan gia hỏi ai đào tạo? Nói cho Thầy nghe.

Thượng Trung Nhứt bạch:

– Lũ con hoang, hễ ra khỏi nhà thì toan gây tội: Căn nghiệt. Căn nghiệt là do tại nơi các con chớ không phải của Thầy dành để; vay trả phải cho rồi mới đặng qui hồi cự vị. Hiểu không con *Thơ*?

Trung! Thầy chỉ trách con một điều là Thầy đã nương cậy thi hài hữu hình tại thế của con đặng dìu dắt con cái Thầy, tức là các em của con; Thầy lại chẳng nệ chi thô kém Đạo tâm, để cho con hưởng đủ mùi giàu sang vinh hiển, đặng cho con lịch lãm thế tình, hầu cậy con nâng niu dạy dỗ các em con tận thức nhơn tâm, mà chỉ có mấy đứa em mà không tâm chí để đến đổi khi lòng mà mang tội thiêng

liêng rất nên tội nghiệp, vậy con!

Thượng Trung Nhứt bạch: – Con để hết lòng lo diu dặt nhưng chưa đặng trọn.

– Thầy không phải cấm dùng roi dùng vọt, nhưng chín cây con phải biết tùy thế tùy thời. Thành *Thơ* nó ngộ nghịch với con là tại nơi con tập nó. Thầy đã nói với con rằng: Thầy gởi gắm nó cho con, con còn nhớ à!

Thượng Trung Nhứt bạch: – Con hằng nhớ lời Thầy dạy buổi Khai Đạo.

– Nó khóc nó kể bao nhiêu thì càng giục Thầy tái kiếp tạo thành thế Đạo. Thầy hỏi vậy chớ sự trông cậy của Thầy nơi các con là sự gì? Nói thử.

Thượng Trung Nhứt bạch:

– Ủ, con há! Thầy nói một chữ rồi bố trí cho con hiểu một mình, chữ này nghe con: **TÙY**.

– *Tương*! Thầy đã có dặn con từ trước mà ngần ngại nỗi gì? Thầy vì loạn lạc nhưn gian các con diệt lẫn nhau nên đến mà tạo Đạo cứu chúng sanh, duy có cậy một điều ước vọng là các con cả thầy đều hòa thuận cùng nhau. Ấy là cơ giải hòa toàn thế giới.

Con đã rõ thấu chơn lý đạo Thầy, con lại sợ chi mà không từ quan hành đạo con! Nên cho chánh phủ hiểu rằng: Trong cơn ly loạn này, hoặc con nên hữu dụng cho cả lưỡng quốc Pháp - Nam, ra giáo dân qui thiện, hoặc là vô dụng làm một quan viên chức tước thường tình, rồi biểu cân thử hai lẽ trọng khinh mà định liệu. Cười...

Con đừng sợ chúng nó để dạ hềm nghi, con lại để trao phần cho chúng nó định, thì Thầy nói trước rằng Thầy sẽ biểu chúng nó định lẽ nào cho danh con nên cao

trọng, còn cả sự chi, chỉ để cho Thầy.

Đạo có hư mới có nên, ấy là tại cơ nhồi nắn các con cho nên đạo hạnh, con đừng ưu tư phiền muộn. Thầy nói cùng đi nữa, dầu kẻ tội nhờn phải còn bị sa đắm trầm luân khổ hải một đôi trăm kiếp đi nữa, cũng còn có thuở níu đặng tay Thầy, con an tâm lo việc Đạo. Thái Bạch đổ tội cho con vì con muốn lập Hội Nhơn Sanh mới gây cơ loạn lạc ấy.

Trang! Con cứ thi hành phận sự. Ấy là phương thế của Thầy cứu vớt tội tình con đó. Thầy dặn con dụng oai quyền mà lập nên thể Đạo, nhưng chẳng nên xao lãng tâm tư, con hiểu riêng Thầy không nên hết tiếng.

Thơ! Con! Con! Con! Con có thiệt dạ thương Thầy thì con nên cho Thầy xin con những điều này nghe: Bớt tánh nóng, đừng lấy đương, con nên phương tùy nhờn trí luật lịnh.

Nếu con biết coi trọng thì con mới biết tôn trọng phẩm vị của con. Hễ con biết phạm thì ai ai cũng phạm, hưởng chi chính tay con đặt viết lập luật cho đời mà con còn phạm thì ai kia không phạm. Con nhớ không con? Thầy cảm lòng con thương tưởng Thầy, song còn tiếc một điều là con không biết ý Thầy, con giận lấy. Thầy hỏi: Ai ra gánh vác lập thành thể Đạo hử?

Con phải giúp em con là *Hương Thanh*, rằm này khởi tạo Tòa Thánh kẻ Thái Bạch quở phạt thì con chịu đã nghe. Cười...

Hương Thanh! Con tưởng vậy là đủ, nhưng chưa. Cười...

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

(*TNR*)

129. *TÒA THÁNH*, 13-3-1931 (âl 25-1-Tân Mùi).

Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ)

Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngộ

LỤC NƯƠNG

Em chào mấy anh và hiền tỷ.

Thưa chị đứng đây.

Anh Cao Thượng Phẩm đến không đặng, nên cậy em thay mặt đổi lời.

Thưa anh Cao Văn Pháp, em chẳng hiểu ý Chí Tôn định y phục của hai anh thế nào nên tốt hơn là tìm Thánh ngôn của Người mà coi lại.

Văn Pháp bạch: Lúc sửa Pháp Chánh Truyền trải qua những Thiên phục của các Chức sắc, Đức Giáo Tông đặt tên mao còn sót mao Hiệp Chương của Chức sắc Hiệp Thiên Đài. Qua tướng khi để mao Hiệp Chương không nhằm, xin em từ bi sửa lại giùm.

– Cười... Cái vòng tròn úp lên đầu mà đội là thể Nhật hình, còn hình bán nguyệt của mao là thể Nguyệt tượng, Vậy thì gọi là **Nhật Nguyệt mạo**.

Văn Pháp bạch: Còn sợi dây đai của Bảo Sanh Quân có hai vòng vô vi gọi là chi? Qua kiểm Thánh ngôn coi lại không đặng, em giúp luôn thể.

– Sợi dây của anh Bảo Sanh là Song Quang Thần Thông.

Văn Pháp bạch: Sợi dây đai của Qua cũng chưa biết gọi là chi mà để vào Pháp Chánh Truyền?

– Bạch Tuyết Thần Thông.

Anh nghe và kiểm hiệu, anh Cao Văn Pháp:

THI:

*Đã nâng dưới cánh cả giang san,
Cái gánh đồ thơ chớ ngó ngang.
Điểm nguyệt tùy phương xây ánh rạng,
Vẽ hoa đưa gió hết trong ngần.
Nương loan mỗi cánh đà ngưng lối,
Cõi hạc quen vui xử phát trần.
Đánh ngựa chia buồn còn có kẻ,
Bớt lo âu yếm mở an thân.*

THĂNG.

(TNR)

130. NGÀY 18-4-1931 (ÂL 1-3-TÂN MÙI), giờ Tý.

Thảo Xá Hiến Cung,

(Làm tuần 2 năm cho Đức Cao Thượng Phẩm).

TRẦN VĂN XƯƠNG

Tệ Thần chào chư vị.

Cao Thượng Phẩm mới hội Điều Trì Cung cùng Cửu Nương khi này, nay nếu cần ích thì xin để Tệ Thần đi thỉnh.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Cười... Thì cũng cứ làm theo bốn cũ, hại cho Bát Nương kêu ngạo người ta, cúng tế, làm tuần làm tự lộn xộn, không hiểu là chi hết. Ối rộn quá!

Chào chư hiền hữu.

Anh lớn ra nói chuyện chút.

Này *Anh lớn* và *Tám*,

Bản đạo xin hai người giải nghĩa giùm, sự chết của thể là gì? *Hễ chết tại thể thì sanh tại thiêng liêng, chết tại thiêng liêng thì sanh tại thể, vì hai đường khác nhau, nghĩa là ở vô vi thì phải khuất hữu hình, mà ở hữu hình thì phải khuất vô vi.*

Bản đạo tử cho dễ hiểu là như mấy người giờ nầy ở tại Tây Ninh thì không thể nào có mặt tại Sài Gòn cho đặng, mà muốn có mặt tại Sài Gòn thì chắc không thể ở tại Tây Ninh. Vậy thì cả nhơn sanh chỉ có biết sanh, không biết tử.

Tám, Em nhớ Thầy đã nói cùng Em rằng: Tri sanh bất tri tử, mãn sanh vị chi tử.

Cái kiếp con người hạn lệ bởi thiện căn. Mãn căn thế gọi là qui bốn thì Trời gọi là sanh. Em gắng giải nghĩa rõ ràng, kéo đời còn lấm lạc, tội nghiệp!

Em phải biết rằng, ẩm thực cốt để làm phương bảo thủ thi hài, mà qui vào nguơn khí thì vật thực còn bổ ích vào đầu mà cứng tế, duy có điều hữu dụng của sự cứng tế là lòng thành, cảm động tình ái lấy lừng, làm cho nguơn khí của Chơn thần trở nên thơm tho đẹp đẽ, cả những Đấng thiêng liêng lấy đó làm báu vật.

Vậy Em và Anh nên nhớ lời Thầy dạy rằng: *Các con cái Thầy ví biết thương yêu hòa thuận cùng nhau là lễ hiến cho Thầy rất nên long trọng*. Lời ấy ngày nay Bản đạo mới hiểu rằng thật vậy.

Cái tình thương nhau hơn hết là biết làm lành vì nhau, của báu thiêng liêng thì coi hành thiện như ngọc ngà châu báu vậy.

Cười... Từ đây, Bản đạo muốn xin cái báu ấy, ai thương Bản đạo thì kiếm mà cho, chớ còn cứng tế ăn uống chi dạng mà cứng.

Bản đạo dặn *Cô Tư* nhớ hoài lời này nghe.

Anh Thượng Đâu Sư cứ thi hành những điều anh đã định, Lý Giáo Tông rất vừa lòng.

Tám! Bản đạo để lời khen cây Giáng Ma Xử của Em. Kỳ này, nó sát phạt kẻ tội nhân kinh tâm vỡ mật, cứ vậy mà làm thì Đạo thành. Em nên gắng sức, nhơn sanh phải chịu nạn này nữa mới an.

Chư hiền hữu cả thầy ráng sức độ đời mà lập vị, xin

thừa cơ hội mà lập công nghe.

Mời Anh *Tư Thế*. Cứ tính như vậy thì đặng việc. Lập tư đàn, phải đợi Em tâm lại cùng Đức Lý Giáo Tông sẽ nhứt định.

Mời Chị cho Em dặn, để ý độ người đó vì có căn duyên cùng Chị, nhưng lắm tội tình vì còn ham phú quý, nghe.

THĂNG.

(TNR)

Đức Cao Thượng Phẩm gọi: Đức Quyển Giáo Tông là *Anh lớn*; gọi Đức Phạm Hộ Pháp là Em *Tám*; gọi Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu là *Cô Tư*.

Tri sanh bất tri tử: Biết sự sống, không biết sự chết.

Mãn sanh vị chi tử: Mãn kiếp sống gọi là chết.

131. NGÀY 18-4-1931 (ÁL 1-3-TÂN MÙI), 8 giờ sáng
Phò loan: Cao Quỳnh Đức - Nguyễn Văn Thân

CAO THƯỢNG PHẨM

Anh Ba, Kể từ buổi Em ư sinh thế hoạt cho đến buổi qui hồi, thì Anh cũng đã biết nhiều bước ngẫu nhiên của Em chịu nổi mưa mai nắng sớm, song xét kỹ thì lúc Em còn hài mang, quan y mặc, tước có, phẩm có, tiền đủ, sức tài đủ, nếu phải đường đột với một ai, găm chưa chắc Em phải nhường bước vậy. Thế mà chung cuộc đời phế, mong chi kiếp sống thừa, trong ba tác kiếm mà quên rằng cả một nhà ta đồng hiến hết tâm huyết cho Đạo, mà thêm nỗi muôn việc chi đều phải biết có ba buồn một vui đó thôi. Đối với Đạo thì nhiều lần ai kia gieo ác cảm cho Em, mà lại ai kia muốn mong dứt tình hòa ái. Đạo khai, ai dễ biết rằng, Thượng Phẩm nầy vì Đạo mà phế đời, song nghĩ lại nào ai có biết Thượng Phẩm đây, cũng vì Đạo mà thê nhi đành chia bâu dứt ái. Bình lại cuộc thời gian đã qua thì bước gian truân của Em đã lắm chơn nhiều lắm! Anh Ba ôi! Nên hiểu sự ấy mà bình tâm để mắt xanh coi cuộc đời biến cải, mà rời cảnh Thuấn, thú Nghiêu, lười Thang, chắc Anh với Hộ Pháp hằng để tâm mà trông mong lắm há? Anh nên với Tác trở ngọn từ bi đạo đức mà vớt kẻ lạc bước trở đường, không nên bế cuộc tương thân, tương ái mà bỏ nét hòa bình thì găm lại là một việc nên buồn đó. Anh hiểu há? Văn Pháp bạch: - Phải lắm đó. Cảnh ấy tình nầy, cô đơn một ngựa, nhứt nhứt cần phải âu lo mà đề phòng, bất cứ làm việc lớn hay nhỏ, chỉ nên biết mình, biết ta, biết người, biết chúng, mình cứ sự chánh thì thiên hạ phục, mà mình hành tà quái thì cá nơn bị.

Tắc thường hay yếu lòng sơ tánh, mà vô tư không chịu giữ, hỏi vậy cây Giáng Ma Xử của nó để mà chơi hay sao? Cô Tư, em! Ta mà buộc mình nhẹ bước đó là cuộc phong vân đặc chí. Qua đi, em ở, phân tay lia bạn, người Hớn kẻ Hồ, ruột tằm đòi đoạn, song em nên biết rằng: Qua tuy vắng mặt mà tánh Thánh hầy còn, lắm lúc gặp AN nơi Lô Âm Tự, xiết bao sự mừng lẫn với sự vui kia mà hằng cha con nhắc nhở em hoài. Vậy em nên vì Đạo mà hết lòng thì anh một tấm lòng son để mình vào cõi hạc mà vui. Em nên gác tay bình cuộc mà từ bỏ sầu đời khả vui thế tại. Có chi mà buồn, sanh tử có phần, sống thác là việc thường, xưa nay vẫn thế. Nhưng về mặt thế gian, có sanh đều có tử, sanh tử hữu phần, song về mặt thiêng liêng thì “*Hữu sanh vô tử*” đó. Qua có chết đâu mà buồn. Anh Ba, Chị Ba, Cô Tư, ráng lo giùm Bà già, không còn bao lâu nữa vậy. Đức Chiêu (tên Đốc học Quới), tôi mừng và khen hiền hữu có lòng tưởng tôi, mà chẳng nệ đường xa bước thẳng đến đây mà chia sự nhà. Ôn ấy tôi hằng tạc dạ ghi xương đó. Hiền hữu, bước Đạo gần thành, nên giới cơ tín ngưỡng, phải mất hột châu, chưa biết ngày nào giới lại được. Thiêng liêng nói chẳng cùng, bí mật cuộc cờ nan giải đó. Để về dưới Sài Gòn, Bản đạo sẽ vì cuộc kia mà giải rõ cho các vị Đại La nghe. Có dư luận bất hòa, tâm ái đỉnh chung biết chừng nào bỏ được hầu độ cuộc hòa bình. Chị Ba, Em rất vui lòng thấy chị đủ tư cách và phẩm hạnh đối vừa mặt Đạo với mặt đời. Khen lắm! Đức, khá vì Đạo như Chú mà bền lòng chặt dạ, đỉnh ninh một tấm lòng thành, đừng để chư Thần, Thánh, Tiên, Phật nhắc đi nhắc lại hoài, không tốt con, Chú buồn lắm đó. Con là một ngọn cờ của 12 vị Đại La, khác nào Hộ Pháp Chúa tể của Thập nhị Thời Quân. Nếu con không lo mà

sửa mình, ngày kia có việc xảy đến đều là tại các hành tàng của con tại thế vậy. Con lẽ nào không nghe phương ngôn có câu “*Ái hơn như ái kỹ*” sao? Hơi sức nào buồn việc của người. Sự nhà rối rắm lời thôi là bởi căn phần số mạng. Chú khuyên đó. Huê! Em nên từ bỏ ba chim rượu, bốn xu chè mà có ngày phải chết vì nó nghe. Bọm thì chịu, ghiền thì chịu, không ai mướn mình làm bọm, mà chả ai cầu mình đóng vai người ghiền, nên cần bỏ nghe.

THĂNG.

(TNR)

Đức Cao Thượng Phẩm gọi Chị Ba là Bà Giáo Hữu Hương Lựu (Trần Thị Lựu), hiền thê của Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu. Đức: Là Cao Quỳnh Đức. Con của Ngài Cao Quỳnh Diêu, kêu Ngài Cao Quỳnh Cư bằng Chú tư (Chú ruột). Nguyễn Văn Thân: Hiệu là Huệ Chương. Huê: Là Em ruột của Ngài Cao Quỳnh Cư. Ái hơn như ái kỹ: Thương người như thương mình.

132. *TÒA THÁNH*, ngày 13-7-1931 (àl 28-5-Tân Mùi).
Phò loan: Hộ Pháp - Văn Pháp (BVPQ).

BÁT NƯƠNG

**Anh Ngọ! Nếu Anh không học qươ roi rõ phân
văn võ cho rành thì khó tranh đoạt vị.**

Phạm Văn Ngọ bạch: – Thưa mấy tháng nay tôi cũng
lo học đờn và trau văn chương.

– Giỏi đa, sao nữa, Nhạc là gì?

Phạm Văn Ngọ bạch: – Nhạc là âm.

– Ối! Còn Anh Già giải nghĩa coi. Còn qươ roi là
roi gì?

Mỹ Ngọc bạch: – Roi là roi trống.

– Phải, học Văn Võ là gì? Hai cây roi trống, cây nào
Văn, cây nào Võ?

Mỹ Ngọc bạch: – Bên mặt Võ, bên trái Văn.

– Hai cái trống nhạc, cái nào Văn, cái nào Võ?

– Cái trống tan là Võ, cái trống tồn là Văn.

– Hai cái roi đồ xuống trống tan nói sao?

– Khiêu Võ.

– Còn hai cái roi đồ xuống trống tồn nói sao?

– Chiêu Văn.

– Còn đề mặt một ngọn, nói sao?

– Hễ đề trên trống tan thì gọi là Yểm Võ, còn bên
trống tồn thì gọi là Phế Văn.

– Hai ngọn roi đánh vô mặt vành trống tan thì nói

sao?

– Thuyết Võ, bên trống tồn thì gọi Hành Văn.

– Hai ngọn roi gõ vô vành trống tan thì gọi là Thâu Võ, còn bên trống tồn thì gọi là Nạp Văn.

Nhớ chưa, đừng nói theo nhà quê mà làm cho ra rẻ giá Nhạc.

Mỹ Ngọc bạch: – Hiện thời có ai biết chẳng?

– Không, cổ thì biết.

Tan, đáng tiếng kêu Tán, còn Tồn thì là Tôn, Tán là trắc gọi là Võ, Tồn là bình gọi là Văn. Võ Tán Văn Tồn cho hiệp câu:

*Văn chương cái thế chung qui thổ,
Võ lược siêu quần tận bạch đầu.*

Giải nghĩa coi nà.

Phạm Văn Ngọ bạch: – Văn Nho không thể giải được.

– Không nói, em thẳng.

Mỹ Ngọc bạch: – Nếu có nói thì thêm trật chớ không ích gì, xin Cô từ bi giải giùm.

– Ôi! Nghĩa là:

*Văn vật mần đời còn biến hóa,
Võ biến bạc tóc hết tài năng.*

THĂNG.

(TRÍCH TÀI LIỆU BAN NHẠC CỦA NHẠC SƯ TRẦN THIÊN NIỆM)

133. NGÀY 28-8-1931 (ÁL 15-7-TÂN MÙI).

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

*Trùm đời trung nghĩa chúng kiêng oai,
Trời khiến thay quyền Khổng Thánh nay.
Xưa vốn phò Lưu sau dục Hôn,
Phật phong Chơn Tế thường Kim Bài.*

Nầy chư nhu,

*Kể từ Đại Đạo mới hoàng khai,
Lão chịu ra truyền mối Thánh nhai.
Chỉ một tâm trung nên đặng hưởng,
Xuân Thu nghĩa khí trọn lòng ngay.*

Đạo vốn không hai, mà nay các nơi đều nghịch lẫn, mong tiếm giả quyền, làm cho Đạo chịu chinh nghiêng.

Ta hỏi chư nhu: Đức Chí Tôn mở Đạo dạy cả thầy các con của Chí Tôn chung hiệp nhau và làm cho thân ái nhau, hay là lập đảng tàn hại nhau?

Vậy chớ lập quyền hành đảng dui dặt hay là lập đảng áp chế phân phút dứt bản nhau? Có phải lập ấy cho có kẻ lớn dui kẻ nhỏ ra làm đạo đức, để gương cho hậu tấn chẳng? Mà chư nhu chẳng mong tâm yếu lý của Đạo Vô Vi, lấy trọn tinh thần mà hành đạo thì lý yếu chư nhu làm sao rõ đảng.

Vậy Ta khuyên Đạo lưỡng phái khá tương thân tương ái mà dui dặt cho nhau.

Nữ phái, Ta quá buồn vì cả Cung Diêu Trì mong chế sửa đức tin cho Nữ phái, mà đã cả năm không đời tục tánh đảng đối ánh thiêng liêng.

Ta rất ưu phiền,
Cho chú Hiền muội,
Sanh trong đời cuối,
Gặp buổi Đạo khai,
May quá đôi may,
Có Đức Cao Đài,
Ra dìu con dại.
Khuyên trai hiếu ngài,
Dạy gái tiết trinh,
Ba mối khá gìn,
Năm giếng năm chặt.
Làm cho đáng mặt,
Trai hiếu gái trinh,
Ở chốn Thiên đình,
Thiên liêng một thể.
Xuong phạm làm tề,
Cứ kể nữ nhi,
Chẳng biết bầu bì,
Mặc dầu hay dở.
Đường Tiên bợ nợ,
Cuộc thế ước mơ,
Dạ thiệt hăng hồ,
Bợ nợ biển khổ.
Trong lòng chẳng cố,
Xét thủ đường mô,
Đặng lánh mê đồ,
Hư Vô tâm đến.

*Đức tánh vững bền,
Cho nên tài gái.
Khuyên khuyên nhau phải,
Phải lập chí trai,
Đôi lời Ta dạy,
Chớ có lọt phai,
Ráng giữ dạ hoài,
Đừng cho sai nhé.*

Ta mừng chư Đạo lưỡng phái.

THẮNG.

(TRÍCH TRONG QUYỂN THÁNH GIÁO CỦA ĐỨC ĐIỀU TRỊ KIM
MẦU VÀ CỬU NƯƠNG, TRƯỜNG QUI THIỆN ÁN HÀNH, TRANG 15)

134. NGÀY 26-9-1931 (ÁL 15-8-TÂN MÙI).

THẢO XÁ HIỀN CUNG.

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ

DIÊU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Hỷ chư Thiên phong, hiền đồ.

Thời thế của Đạo đương chẳng may, trên bị phạm Thiên điều, dưới chinh lòng sanh chúng, vì nơi Chức sắc có trách nhiệm xứng đáng, vì nơi những Đấng điều đình mà gần cả triệu sanh linh phải bị trở ngại bước đường đạo đức.

Chư hiền đồ lãnh phần trách nhiệm dìu dắt Nữ phái cho biết phận sự mà khuyên lơn yêu cầu Chức sắc bên Nam cho thấy rõ nẻo sái đường ngay đàng sửa cải, nhưng cũng không thấy được giúp ích chút nào về sự trắc trở của Đạo.

Theo thế đời, bậc nữ nhi là cốt yếu của đường tấn hóa, là phương hướng ngay thẳng cứu nét hưng vong. Nên cũng nhờ đó mà hư cũng do đó.

Về đạo đức bậc nữ nhi lại còn có một mãnh lực cao trọng hơn nữa. Nếu xét cho cùng thì nữ nhi hẳn thiệt là cái chìa khóa để mở cửa đạo đức của nhơn sanh, phương thuốc hay để cứu người đương bệnh, ngọn đèn tỏ để dìu đường. Nói tóm lại là cái máy vận động trở xoay của cha, của chồng, của con, tất cả những bậc phẩm Thiên phong để dìu mối Đạo đó.

Than ôi! Người cầm máy vận động bơ thờ, không hiền lành, thiếu hạnh đức, thế nào cái máy kia không sai nẻo lạc đường, thế nào chẳng gặp điều trắc trở.

Chư hiền đồ, xin gắng gia tâm nghĩ xét bốn phận

mình, học hỏi thêm mà liệu chước nào cứu bịnh cho nền Đạo.

Lúc này là lúc cần yếu trách nhiệm khó khăn và lớn lao ấy, nếu chẳng phải nơi tay chư hiền đồ thì tướng Nam phái chẳng có ai làm được, vì họ bị cái cường tranh lực đấu thế so tài, rồi rốt cuộc con thuyền Bát Nhã vẫn chơi vơi mà muôn ức sanh linh vẫn chẳng khỏi nơi khổ hải.

Thiếp có lời thiết yếu yêu cầu chư hiền đồ về đó, xin nhớ nghe.

Vậy từ đây, nên chung lo nhau, tìm thế nào cho sự rối rắm đừng loạn ra. Gắng mỗi người đem một giọt nước tịnh bình đến là nên bát nước thiêng liêng đặng rưới tắt lò lửa lòng kia thì một may mới trở lại hòa bình êm ấm.

Chớ khá chẳng lưu tâm.

THẮNG.

(TNR)

135. NGÀY 23-12-1931 (ÂL 15-11-TÂN MÙI).

THẢO XÁ HIỀN CUNG.

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO VĂN PQ

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Thiếp chào chư hiền đồ nam nữ.

Có Từ Bi giá ngự, Thiếp nhượng cho Người, mà
Người nhượng lại cho Thiếp giáng trước giáo hóa đời
điều. Thiếp phải tuân mạng.

Chư hiền đồ bình thân.

THI

*Từ Hồn Độn, Chí Tôn hạ chỉ,
Cho Thiếp quyền quân Khí Hư Vô.
Lấy Âm quang tạo phách tăng đồ,
Muôn vật cả lo cho sanh hóa.
Nuôi nắng lấy xác thân hòa hỏa,
Thuận Âm Dương căn quả hữu vi,
Chưa ai vào đến cõi trần này,
Chẳng thọ lấy Chơn thân tay Thiếp.
Sanh dưỡng đã biết bao căn kiếp,
Rồi dặt diu cho hiệp với CHA.
Kìa mớm cơm vú sữa cũng là,
Sanh một kiếp người ta đáng mấy!
Dầu hài cốt trăm năm cũng vậy,
Khởi tình thương chẳng lấy chi nhiều,
Huống tạo Thiên đùm bọc chặt chiu,
Sanh một đứa liễu ngàn thế kỷ.*

Chịu mất trẻ cũng vì Tà mị,
Cướp con thương bỏ vị quên ngôi,
Ôi! Thương nhiều phen phải chịu ngậm ngùi,
Thấy thân trẻ nổi trôi biển khổ.
Trần trọng lấy hình hài dơ ố,
Còn thiêng liêng vô số tiếc thương,
Hằng trông mong con đặng phi thường,
Đem vào đặng con đường Hằng Sống.
Kể từ trước Thiếp là hình bóng,
Biết thương con chẳng mộng con thương,
Đạo diu đời bởi Thiếp lo lường,
Trên môi thuận khoáng trượng phổ tế.
Kể từ trước Đạo còn bị bế,
MẸ thương con chẳng thể dặt diu,
Nay cô trần nghiệt chướng giảm tiêu,
Ngọc Hu định đã nhiều phép cứu.
Thiếp từ đặng Phái Vàng chí bửu,
Linh Chí Tôn khai mỗi Tam Kỳ,
Hằng ngày lo cho đám nữ nhi,
Chẳng đủ trí sánh bì nam tử.
Ơn nhờ có con là Long Nữ,
Đến thay thân Thiên sứ Từ Hàng,
Đùm bọc em, con ráng bước một đàng,
Đặng cho MẸ dễ dàng cứu rỗi.
Kìa Cực Lạc Niết Bàn đem đổi,
Lấy thân phạm làm mỗi giải oan,
MẸ trông con về cảnh an nhàn,

Ở trần thế muôn ngàn sâu thẳm.
Cõi Thiên vị cho con còn dám,
Huống dạy khuyên mô phạm căn tu,
Chín tiếc con chẳng rõ hiền ngu,
Đặng tự định công phu trọn phận.
Con thì đũa đường đời lẫn bản,
Con thì hay dạy trở cơ mẫu,
Mỗi huyền vi nào rõ cao sâu,
Cứ đeo đẳng mạch sâu nguồn thẳm.

Hương Thanh!

Con ví biết mình cao bực phẩm,
Thì phải toan cho dám phế đời,
Các em con chỉ để con người,
Coi con bước mấy đời nối gót.
Lời căn yếu MẸ than cho trót,
Muốn dạy em, con khá xót xa chùng,
Phải hằng ngày ở dựa bên lưng,
Nhắc từ chuyện, khuyên răn từ việc.
Cửu Nương vốn nhọc nhằn chẳng tiếc,
Chỉ trách con chưa biết lập Trường,
Phải hiểu rằng lòng MẸ hằng thương...

THĂNG.

(TNR)

136. NGÀY 14-7-1932 (ÂL 11-6-NHÂM THÂN).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO.

THẦY

Các con,

Cười... Thầy đến cùng các con chỉ trông cậy có một điều là làm phương nào cho các con đừng thiệt lòng thương yêu hòa thuận cùng nhau.

Thầy đã hết lời khuyên dạy buổi đầu, lại để lời tiên tri dặn bảo, mà các con chẳng biết vâng lời, cứ gây đoan những điều hờn giận, dối trá, gạt nhau, đòi phen lại dám mượn danh Thầy mà làm lợi khí.

Thầy hỏi: Thằng *Ca* nó phản Đạo là tại cơ nào? Nói Thầy nghe thử.....

– Không phải vì vậy mà thôi, mà tại gương xấu của các con phản phúc lẫn nhau, nhục mạ lẫn nhau, mưu hại lẫn nhau, giành giật quyền hành, gây điều bất chánh, đến đối Hiệp Thiên Đài cũng thế.

Tác, con nghe rõ: Nhiều đứa dùng cơ bút mà làm ngọn dao thương đặng sát phạt, mắng chửi nhau, ngày nay mới làm mối oan khiên cho Tà Thần bắt chước.

Hại thay cho một nền tôn giáo chơn chánh đường này, bị phạm tâm của các con, đã ra ô trược.

Thầy hỏi: Các con có biết phương pháp nào thắng nổi Tà quyền? Nói cho Thầy nghe.

Thượng Trung Nhứt bạch:

– Bây giờ còn bao nhiêu tòng luật Tòa Thánh thì phải nhứt tâm hiệp một.

– Trúng đó con, song phải đặng như lời con nói đó thì tự bảy năm nay Đạo ắt hoàn thành. Cái giả tâm của nhiều đứa làm cho trở ngại đường Đạo.

Thầy đã thấy trong Thiên thư, tội tình mỗi đứa, Thái Bạch đã giao nạp cho Ngọc Hư Cung rồi, đã đủ mặt Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài, đều có hết.

THĂNG.

(TNR)

137. NGÀY 15-9-1932 (ÁL 15-8-NHÂM THÂN).
THẢO XÁ HIÊN CUNG.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Diêu độ phàm phu chiếu ánh linh,
Trì Thiên Mẫu thích thị thâm tình.
Kim quang độ tận phàm chơn phách,
Mẫu địa chuông an phục Thánh hình.

NHỨT NƯƠNG:

HOA huỳnh nở trời thơm mấy dặm,
Lần xem thu lần ngắm qua đông.
Sông mai lạc lối dặm hồng,
Đề thơ cây lá ngô đồng rơi tin.

NHỊ NƯƠNG:

CẨM phong nhụy đào thơ nở bóng,
Vẻ trần cam lồng lộng mùi thơm.
Kìa nghe tiếng hạc bay hôm,
Giải sầu gởi bóng khuyển hồn chơi Tiên.

TAM NƯƠNG:

TUYẾN đẹp vẻ thêu bông nổi mặt,
Đoạt kinh luân nặng thắt túi thơ.
Kìa ai nhớ lúc khuya tở,
Tài ba có biết đã nhờ ở ai?

TỨ NƯƠNG:

GẤM hiển trước vì vài câu nói,

*Dựa người hơn chẳng mỗi đường xa.
Ngựa loan phải gọi phòng hòa,
Trường hồng đã tạo mấy nhà tài văn.*

NGŨ NƯƠNG:

*LIỄU dựa bến lá cành đã dượi,
Hỏi buồn chi nên phải xơ rơ.
Trăng khuya dựa cửa dương chờ,
Tiếng kêu tình mộng bấy giờ mới trao.*

LỤC NƯƠNG:

*HUỆ phong nguyệt nhập vào nhung thắm,
Điệu phong ba đã lậm màu trần.
Xưa từng làm tướng cầm quân,
Nay quen thói khách hồng quân phấn son.*

THẤT NƯƠNG:

*LỄ kính bái chị em thương tưởng,
Nhớ nhau không cân lượng dễ sầu.
Dường như biển thẳm không cầu,
Kẻ thì cuối bãi, người đầu gành khơi.*

BÁT NƯƠNG:

*HỚN hờ hời ai là mắc cỡ,
Dựa bên mình còn nợ tiền khiên.
Tìm thành toan bỏ cửa chiến,
Cũng vì bị nạn ông tiền ghét Tiên.*

CỬU NƯƠNG:

KHIẾT tinh thân đẹp phong hình bóng.
Trợn hình soi phải lóng nước trong.
Gương xưa vì chút tình nồng,
Không ai biết vợ gọi chồng chi chi.

(TNR)

138. NGÀY 31-10-1932 (ÁL 3-10-NHÂM THÂN).

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO.

HẦU BÚT: SĨ TÀI PHẠM VĂN NGỌ.

BÁT NƯƠNG

Cười... Em chào mấy anh và mấy chị.

Ông Nhị Thiên Đường phò cơ kỳ quá! Bây giờ đang
đã. Phải.

Cười... Thôi để Em nói lẽ với mấy chị này, rồi đọc
lại cho mấy mợ khác nghe với, chớ đừng làm hiểm mà
thất đức nghe.

*Cửa Đạo muốn mà đời cũng chuộng,
Chức sắc ưa mà ruộng cũng ưa.*

Nghĩa là: Tu cũng muốn mà đời cũng ham,
Chức sắc Thiên phong cũng ưa mà ruộng cũng ưa.

*Khác nào như hạn trông mưa,
Hồng ân bao thuở đổ thừa túi tham.*

Nghĩa là: Ham trông của tiền như nắng trông mưa,
Trời có bao thuở mà cho đầy túi tham.

*Xin khá nhớ Tiên phạm khác tánh,
Đá đất nào dám sánh bạc vàng.*

Nghĩa là: Tánh Tiên Phật với tánh phạm khác nhau
hẳn,

Đời là đất, Đạo là vàng ngọc.

*Trông vào cảnh tục sâu than,
Đều do bởi lấy một đàng lợi danh.*

Nghĩa là: Trời Phật ngó vô cảnh tục thì buồn rầu,
Vì thấy người cứ lo tranh giành danh lợi.
Người tu mà cũng còn tranh quyền thế.

*Kìa những phép giựt giành quyền thế,
Nọ những là mưu kế khoe mình.*

Nghĩa là: Lo tính làm sao cho mình có quyền thế hơn,
Mình khoe mình là tài là phải.
Cái chi mình tính mình làm, đó là hay,
Còn ai khác hơn mình thì là dở.

*Chuốt trau đẹp dạng tốt hình,
Ngữ ngôn dụng thói bạc tình gọi khôn.*

Nghĩa là: Lo trau tĩa cái thân thể coi cho tốt đẹp
sang trọng,

Dụng ngôn ngữ già hàm, bạc tình, mà gọi khôn.

*Đã đem hổ vào chôn cửa Đạo,
Còn buông lung trở tráo dối đời.*

Nghĩa là: Có tội nên đi tu, nhiều người đem việc xấu
hổ ngoài thế vào Đạo đặng giấu cái hổ đó, mà cũng còn
dối đời, miệng lưỡi trở tráo nói thế này thế kia.

*Gạt người nào dễ gạt Trời,
Cái căn buộc quả đời đặng dâu.*

Nghĩa là: Mình khôn ngoan gạt người, chớ gạt Trời
sao đặng

Làm sao thay đổi được luật Nhơn Quả.

*Kiếp thì nhỏ mà nài chức lớn,
Phẩm còn hèn lại gượng làm sang.*

Nghĩa là: Căn kiếp thì nhỏ mà muốn chức lớn,
Phẩm giá còn hèn mà muốn làm sang, không khiêm
từ chi hết.

*Cửa Thiên đâu có chức quan,
Xưng danh Bà Lớn buộc ràng người thừa.*

Nghĩa là: Trong chùa có quan chức gì đâu mà ràng
buộc người ta phải thừa bầm mình là Bà Lớn.

*Miệng lẻo lự không chùa giả dối,
Lòng tham sang hại lỗi đến chồng.*

Nghĩa là: Còn tánh lẻo lự xảo ngôn, không chùa
lời giả dối,

Lòng cứ ưa việc sang, làm cho chồng cũng bị tội lỗi
liên can.

*Cửa Trời cả tiếng khoe công,
Già thầy còn đánh bóng hồng khoe duyên.*

Nghĩa là: Cứ khoe môi khoe đạo đức công quả với
Trời Phật,

Đã già lớn tuổi rồi mà còn phấn điểm son dôi đặn
khoe sắc khoe duyên.

*Nghĩ dấu sắc màu chiến khó vẽ,
Chốn thanh lâu khó vẽ màu già.*

Nghĩa là: Việc son phấn với việc chùa chiến là trái
hắn.

Thuở nay nơi lầu xanh ai vẽ màu già cho đặn.

*Phân nhau tượng Phật hình ma,
Phòng đào vận áo cà sa dối đời.*

Nghĩa là: Tượng Phật, hình ma khác hẳn nhau,
Ngoài thì choàng áo cà sa, trong tâm thì còn huê
nguyệt, ấy là dối đời.

***Luật Đạo lại có lời rẻ rúng,
Phép nghiêm làm lợi dụng mưu gian.***

Nghĩa là: Luật Đạo, Luật Tòa Thánh thì coi rẻ rúng,
Lấy phép nghiêm của Đạo đặng lo lập kế xảo mị.

***Khác nào giữa chợ nài hàng,
Buôn may nhờ mặc áo tràng ni có.***

Nghĩa là: Chẳng khác nào giữa chợ đông nài bán
hàng,

Khoe cái áo bà vãi mà nói gạt người đặng bán cho
nhiều.

***Khá tỉnh giấc lo cho nên phận,
Đừng ý mình hiệp lẫn kẻ côi.***

Nghĩa là: Mỗi người tỉnh giấc mà lo cho nên phận
mình.

Phải chừa mấy việc tệ kể trên. Chớ ý mình quyền
thế mà hiệp đáp kẻ cô độc.

***Thương sanh thốt dối ngoài môi,
Dụ người lấy của, gạt người lấy công.***

Nghĩa là: Đừng làm hơi bác ái giả dối ngoài môi,
Rồi dụ dỗ người lấy của, gạt người để lấy công.

***Lấy đạo đức giúp chống xứng vị,
Đừng xua lời hổ mị giục hư.***

Nghĩa là: Phải lấy đạo đức giúp chống cho xứng

ngôi vị,

Đừng đem lời hồ mị mà giục hư cho chồng, làm cho chồng mất danh hiên lương đạo đức.

*Nương quyền gian dướng trung trừ,
Nát nhà hại Đạo bấy chừ mới an.*

Nghĩa là: Mình dựa quyền chồng dướng dướng kẻ gian, còn kẻ trung trực đạo đức thì đuổi đi. Làm cho nhà cửa tan nát và làm hại Đạo nữa thì bao giờ mới được an.

Coi cận tự thì hiểu Em nói ai đó, rồi nói lại giùm cho họ.

THẮNG.

(TNR)

139. NGÀY 27-11-1932 (ÂL 30-10-NHÂM THÂN).

BÁT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Em chào mấy anh và mấy chị.

Cười... Ai đời mà thấy một chuyện dị thường như vậy bao giờ. Tiếc cho Thiếp chẳng hình thể mà dạy dỗ cho đặng sắp cháu thơ, phải mượn ngài Cơ làm xác tục.

Cô hỏi mấy con gắng trả lời cho Cô dạy:

– Cô khác hơn các con vì là gì?

Cái gì? Phải đó! Nói lớn con *Tranh*.

Tranh bạch:

– Có hình thể là tại sao?

– Vì linh hồn muốn đến thể đặng thân mật cùng đời, nghĩa là thân mật cùng các con đặng yêu thương dạy dỗ các con đó. Con *Tranh*: Các con đặng có hình thể thì hơn Cô hay là thua Cô?

Tranh bạch:

– Không con! Hơn chứ! Hơn gì đâu, kiểm hiểu coi?

– Hơn là vì các con có đủ phương kế tỏ sự thương yêu của các con cùng đời. Còn Cô đâu có đâu đốn thương xót bao nhiêu cũng không phương tỏ ra cho trọn đặng.

Này các con ôi! Cả trường thảm khổ của đời, Chí Tôn đã đào tạo ra đây vốn là cơ thể gây nên phương cách cho các con giới đức lòng thương. Các con khởi thương ai trước đã?

Thưa: – Thương Chí Tôn trước.

– Thương ấy còn cao xa cho các con lắm! Cô hỏi các

con: Đã khởi thương từ lọt lòng mẹ trước đã?

Tranh bạch: – Thương cha mẹ.

– Phải đó con. Thương cha thương mẹ, thương cô bác, ông bà, thương anh em, bạn tác. Chừng lớn khôn, các con mới tiếp thương ai?

Tranh bạch:

– Chưa con. Thương mình chớ con. Vì thương mình trước đặng mới biết thương người, thương người rồi mới biết thương đời, thương đời đặng mới thương Tạo Hóa, nghĩa là Đại Từ Phụ đó các con.

– Thương Đại Từ Phụ là vì tại sao?

Không phải có bấy nhiêu là đủ con. Các con ráng kiếm hiểu, ấy là Triết học đó. Chưa đủ con. Cười... Để Cô giải cho.

– Anh *Cao Văn Sĩ*, hiền huynh giải sao?

– Ủ, vì công sanh dục lấy mình, rồi còn cảm hóa linh tâm trên vạn vật đặng làm Chúa thay thế cho Người. Vậy thì nhơn loại là Trưởng Nam của Đại Từ Phụ trong cả các con của Người, vạn linh sanh chúng. Kế cái ơn ấy là ơn gì nữa?

Tranh bạch:

– Chưa con. Ôn sắp đặt hàng phẩm của vạn linh chớ. Vì vậy mà có phàm có Thánh. Các con đứng địa vị cao trọng cùng thấp hèn cũng do Người định trước.

– Hỏi vậy thì địa vị hiện hữu về thi hài các con gọi ai là chủ?

– Điều Trì là lò tạo, còn Bạch Ngọc là khuôn viên. Còn chủ lò là ai đó?

– Thừa là Thấy.

– Phải đó, có một mình Chí Tôn độc quyền vi chủ mà thôi.

– Làm chủ xứng đáng tại nơi nào?

– Công bình trước đã, là vì bởi Công bình thì mới định đặng cho kẻ dở khó trợn lộn với người hay, kẻ tà không phương giành ngôi kẻ chánh, kẻ ngu khó lấn lướt người trí, kẻ hèn phân biệt người trọng, kẻ thiếu căn khó sánh bực cao siêu. Vậy, thử nghĩ chẳng Công bình của Chí Tôn thì đời mới ra sao? Nói cho Cô nghe thử.....

– Phải loạn lạc trước đã, nhưng vì loạn lạc thì đời phải nạn tiêu diệt lẫn nhau, gọi là Tận Thế.

Ấy vậy, ơn cứu thế của Chí Tôn là gì?

Phải. Là ơn Người tạo Đạo cho có Công bình thiêng liêng nơi hình thể, nghĩa là: Người lấy Công bình tinh thần mà sửa cải trật tự của vật chất loạn lạc.

Cô hỏi các con lời này: Đại Đạo của Chí Tôn phải ra thế nào mới nên Chánh giáo?

Cười... Các con không biết đặng đâu.

Lý Trường huynh nói thử.

– Ôi phải làm thế nào cho các sắc nhơn sanh biết tòng Thiên mạng mà an giữ phận mình, đừng giựt giành tranh đấu.

– Hỏi cái hại của đời đương nhiên vốn tại nơi nào?

– Phải, tại tâm lý tự cao, ý mình hiếp chúng, phải vậy không?

Không đáng phân xôn xao làm quá phận,

Không tài ba lại trở mặt trí mưu.

Hèn ganh sang, gây lẽ nghịch thù,
Dở làm giới, đồ mưu phản phúc.
Gây oan nghiệt bởi lòng tư dục,
Kết oán thù vì chút đỉnh chung.
Ngoài mặt đời ít kẻ vẫy vùng,
Ra tuồng thế những phồn phản loạn.
Kìa từ trước phế vua phản bạn,
Gãm bởi đầu tên choán sử xanh,
Cũng là do kẻ giết người giành,
Giành quyền thế, giành danh giành lợi.
Gương xấu để mặt đời ché ngợi,
Đều cũng do khôn với ngu mưu.
Hễ đồ vương thiên hạ mến ưa,
Còn trộm cướp cũng chưa chi lạ.
Có thể lúc thì nên nghiệp cả,
Không quyền hành đối trá nghèo hèn.
Cái cơ đời lắm kẻ từng quen,
Biết bụng thế lại khen vắng khách.

Vì vậy mà:

Đời đã đóng thành tuồng thành sách,
Dạy cho nên hắc bạch màu thương.
Thương cho đời khổ não đoạn trường,
Chẳng khác kẻ oan ương biển thảm.

Các con! Cô chỉ trông cậy cho các con biết thương
đặng nối chí giúp Cô, còn ngoài thế mặc trò giã trá.

Các con ra nghỉ rồi đọc lại cho hiểu bài Cô dạy đây,
rồi Cô cho vô từ đũa mà nói tương lai cho.

Cười... Mấy đứa lớn mà thôi, còn mấy đứa nhỏ thì
kệ nó. Cười... THĂNG. (TNR)

Tranh: Cô Tư Tranh (Phạm Tần Tranh), con gái của Đức Phạm
Hộ Pháp.

Cao Văn Sĩ: Bát Nương gọi Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao
Quỳnh Diêu.

Lý Trường huynh: Bát Nương gọi Đức Quyền Giáo Tông Lê
Văn Trung, vì chơn linh của Ngài là Lý Thiết Quả, Tiên Trưởng
đứng đầu Bát Tiên.

140. NGÀY 6-2-1933 (ÁL 12-1-QUÍ DẬU), 21 giờ.

THANH TÂM TÀI NỮ

Mừng mấy anh mấy chị.

Em sẽ tái kiếp Hồng mao, nên đến từ tạ.

Đức Hộ Pháp hỏi:

– Sao Em đầu kiếp xa vậy?

– Vì Em có nhơn duyên nơi nước Anh, Em đầu kiếp xuống đây để đứng ngã ba đường đón Đức Chí Tôn, nếu có quên, nhờ quý anh nhắc, thức tỉnh Em nhớ.

Em đã nói trước với quý anh rồi, có lạ chi dòng luân luân chuyển chuyển mà da dúi bần lòng. Em đến giúp nên cơ Đạo đặng báo nghĩa cho Chí Tôn.

Em nghe Chí Tôn nơi này, chạy theo nơi này không gặp; Em nghe nói nơi khác, chạy đến nơi khác cũng không gặp đặng.

Hỏi ra thì Em khiêm khổ hạnh nên khó phép thấy Người, nên quyết luân hồi chịu khổ hạnh hầu gặp cho đặng, kéo ức.

Thương quá đối thương mà chưa từng thấy mặt.

Thưa mấy chị,

Đã may duyên gần gũi hình bóng của Người, ráng đặng gặp Người, kéo sau ăn năn uống lẩm. Cái oan nghiệt kiếp sanh đáng ghê sợ chưa bằng không gặp mặt Chí Tôn, vì lẽ ấy mà biết bao Tiên Phật hạ trần chịu khổ.

Xin mấy chị nghe:

THI:

*Phải đủ căn sanh mới thấy Trời,
Ai ai đừng tưởng dễ như chơi.
Nghe danh như chất chông bên gối,
Cổ Phật không duyên khó gặp Người.*

Xin kiếu.

THẮNG.

(TNR)

141. *TÒA THÁNH, 21-3-1933 (àl 26-2-Quý Dậu).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

Hầu đàn: Đức Quyền Giáo Tông,

Giáo Sư Ngọc Trọng Thanh, Giáo Hữu Thượng Trí Thanh

Hầu bút: Sĩ Tài Võ Thành Quốc.

ĐOÀN THỊ ĐIỂM TIỀN TRÀO NỮ SĨ

Đức Quyền Giáo Tông hỏi:

– Có phải Bà viết ra quyển Chinh Phụ Ngâm chẳng?

– *Phải. Tùng Thất Nương.*

Đức Quyền Giáo Tông hỏi tiếp:

– Sao trong quyển “*Quốc Văn Trích Diễm*” ghi Bà họ Nguyễn?

– *Chánh tông Đoàn, cải tông Nguyễn.*

Đức Quyền Giáo Tông nói:

– Anh em tôi rất mừng Bà và sẵn đây xin Bà cho thi
đặng dạy Nữ phái.

– *Xin nghe: NỮ TRUNG TÙNG PHẬN.*

Dụng văn hóa trau tria nữ phách,

Lấy kinh luân thúc thách quân hồng.

Gươm thư giúp sức gươm hùng,

Điểm tô nghiệp cả con Rồng cháu Tiên.

Bởi rẻ rúng thuyền quyền thiếu học,

Dầu chỉ thân tơ tóc cũng khi.

Tinh thần cao thấp nhờ thi,

Dục tài nữ sĩ sánh bì cùng nam.

*Chinh phụ trước treo nên giá quý,
Áng văn làm nhuộm khi cầu vinh.
Thêm duyên chúc quý giao tình,
Mỹ ngôn nương ý gia đình an vui.
Nấu kinh sử ra mùi sơn phấn,
Cầm bút nghiên đặt thắm má đào.
Quần xoa đỡ ngọn binh đao,
Xây hình thực nữ giặm màu nước non.*

Xin phò loan kỳ sau tiếp.

THĂNG.

(TNR)

142. NGÀY 5-10-1933 (ÂL 16-8-QUÝ DẬU).

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Em chào chư vị.

Em chẳng tới kịp lúc kêu, nên cam thất lễ.

Có một tri âm, Em rất vui lòng hầu bút.

Cười...

Quyển Giáo Tông, Em cảm ơn Ngài chỉnh “*NỮ TRUNG TÙNG PHẬN*” nhiều câu, nhờ tay Ngài mà trở nên thanh tao thâm thúy.

Vậy Em dâng bài thi này hầu Ngài, ghi chút tình đến đáp:

THI

*Gấm đẹp thêu hoa vẽ tốt tươi,
Thiên tư vốn sẵn có tay Trời.
Kim chi ngọc điệp nhà noi dấu,
Thổ võ huyền môn đức rạng ngời.
Áo đồ chưa hay thân dựa bệ,
Gót son đã sạch bước vân lời.
Túi vàng rỗng ản chờ khuôn ản,
Tạo thế sao may cũng phải thời.*

Đọc giùm Em những lời tiên tri này sẽ kết quả, xin Ngài triêm nghiệm thì hiểu. Em xin kiếu đi theo mấy chị Nương Nương cho kịp.

THĂNG.

(TNR)

143. **PHẠM NGHIỆP**, 7-11-1933 (ál 20-9-*Quý Dậu*).

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo

(Vì Cao Thượng Phẩm có nói trước rằng: Thầy sẽ giảng, nên chư Đại Thiên phong để ý sẽ chấp cơ đúng Tý. Đến 10 giờ tối, Tiếp Đạo đăng tin T.S.F. Trong ý cũng định rằng, trước khi Thầy giảng chắc có một vài vị đến trước, nên bàn cùng Hộ Pháp phò Tiểu ngọc cơ. Không dè, hai người vừa chấp Tiểu ngọc cơ thì Đức Chí Tôn giảng).

THẦY

Thầy ban ơn cho các con,

(Đức Quyền Giáo Tông và Thượng Chử Thanh xúm lại, còn Đức Hộ Pháp thì bạch cùng Thầy, xin để phò Đại ngọc cơ).

– Ối! Chớ lúc trước Thầy xây bàn với các con lại sao! Thầy bữa nay đến có một mình.

Trung, Tắc, hai con đã thấy sự dễ duôi Thánh giáo của Thầy nó lưu hại là đường nào chưa?

Quyền Giáo Tông bạch: – Dạ, đó cũng là lỗi của con buổi đầu không cẩn thận nên mới ra đến đôi, vậy con chịu tội cùng Thầy.

– Thì cũng tại con *Trung* không chánh đáng lúc đầu mới ra đến đôi. Thầy đã thấy rõ trước Thiên cơ nên để lời tiên ngôn căn dặn, hầu giải kiết đến điều mà các con chẳng để lòng dè dặt.

Thầy thấy Ngọc Hư tuyển đạo, sợ các con sa ngã lầm đường nên lấy lòng tư thử than dạy bảo.

Các con thấy tà khởi mạnh bạo là đường nào chưa?

Hộ Pháp bạch: – Dạ thưa Thầy, con không biết tại sao khắp nơi đều có cơ bút, mà mỗi lần đều xưng danh

Thầy, không lẽ Thầy lại đến với cơ bút ấy?

– Thầy đã nói rằng duy có ngôi của Thầy chúng nó không dám dựa, chớ danh Đạo Thầy nó có phép dùng, nên dặn rằng đừng nghe Cao Đài nơi này, Cao Đài nơi khác, mà tin cho ra thất thế. *Đến đôi hồn ma thằng CHIÊU chúng nó cũng còn lợi dụng lừa gạt các con thay, thì còn danh ai mà từ bỏ.*

Hộ Pháp bạch: – Dạ thưa Thầy, nói vậy Thầy không có đến với cơ bút ấy?

– Cười... Tắc con tối trí quá!

.....

Hộ Pháp bạch: – Dạ thưa Thầy, con không biết liệu phương nào mà độ Trang choặng, vì tánh tự tôn tự trọng, không chịu nghe lời khuyên giải.

– Chẳng lẽ chúng nó đợi đến tử địa mới tỉnh hồn, các con kiếm thế khôn mà giáo hóa.

Các con nghe thi:

THI

*Một mảnh thân bình chịu lãn đau,
Hỏi trong tánh đức hiểu dường nào.
Cội đào họ Đỗ còn cân trẻ,
Nhành liễu chàng Trương hỏi trọng màu.
Gia nội càng đông gia tử phước,
Thân ngoài dễ hạp chữ bằng giao.
Ơn xưa ví nhớ Già lao lực,
Khá mến yêu nhau đổi ngọt ngào.*

THĂNG.

(TNR)

144. *PHẠM NGHIỆP*, 8-11-1933 (àl 21-9-*Quý Dậu*).

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo

*Hầu đàn: Q. Giáo Tông, Tiếp Thế, & Ngạn Sơn (Giáo Sư Thượng
Chữ Thanh), Giáo Hữu Hương Nhiêu.*

NHÀN ÂM ĐẠO SĨ

Hỷ chư quý vị,

Có cơn biến ắt có thể bình, Bản đạo khuyên vững tâm thành, đừng rối trí. Cơ quyết thắng, Ngọc Hư đã sẵn định, có chiến đấu mới có mưu tận diệt tà gian, mặt anh hùng giữa chốn chiến tràng, hể nhản mặt mất gan hào kiệt.

Ngạn Sơn! Bản đạo rất buồn cười cho thái độ thói tâm của hiền đệ. Bản đạo hỏi: Trước kia là ai mà dám để chí vị quốc vong xu, còn nay gặp đũa thất phu lại ngại ngùng chiến đấu. Trả lời.

Ngạn Sơn bạch: – Thưa Ngài, vì Anh Cả bảo dụng từ bi mà đối với người.

– Không sợ chi nữa mà mượn tiếng từ bi, khá nói thiệt.

Ngạn Sơn bạch: Chớ còn phần tôi thì không sợ chi hết, nếu gặp việc phải thì đi tới cùng, chẳng nhượng những kẻ làm quấy.

– À! Cười... Xin nghe:

Trảm quỷ Phật còn phải xuống đao,

Lẽ nào người nhượng nịnh hay sao?

Đài sen trừ phép ma da trước,

Con gậy khử hồ quỷ mị sau.

Nặng chớ con thuyền tua rộng lớn,

*Thiệt tài trí để khá cao sâu.
Năm gương thân huệ tay đưa vững,
Mong mới xua quân phá Pháp lâu.*

Đọc lại rồi giải nghĩa cho Bản đạo nghe.

1. Phật là một Đấng đại từ đại bi, mà gặp quỷ còn xuống tay trăm thủ thay!

2. Người đời mà nhượng nịnh là người gì, nói thử. Thưa: Là người khiếp nhược. – Không trúng. Thưa: Là người bất chánh. – Tà gian mới trúng.

3. Là Thích Ca trừ quỷ đó.

4. Khương Tử Nha trừ Đắc Kỷ.

5. Lãnh trách nhiệm lớn chừng nào là phải lo.

6. Nếu là thiệt tài thì trí để phải cao sâu.

7. Cầm giềngmối Đạo phải nắm cho vững vàng

8. Pháp lâu là gì? Cười... Hớn Bái Công giúp Tôn Tẫn phá Pháp lâu của Hải Triều, nghĩa là đáng chơn mạng. *Lê Tôn quân* tổng luận coi.

Tiếp Thế bạch:

– Phải chơn mạng là vì cao sâu, nên kiếm hiểu.

THĂNG.

(TNR)

145. NGÀY 5-12-1933 (ÁL 18-10-Quý Dậu).

TỪ THỨ HUYỀN HẠO CHƠN QUÂN

Chào chư vị Đại Thiên phong.

Bần tăng rất cảm tình trọng tiếp. Cười...

Hay dở của đời thường rằng do tài năng. Bần tăng thấy rõ trước sau cũng thế, ấy sự tự nhiên thể đạo hành tàng.

Bần tăng nhớ đến cảnh tình lúc hạ sanh gặp đời Tam Quốc, cả tài tình, cả trí thức, cả quảng kiến cả đa văn, đáng lẽ Bần tăng đủ phương tế thế, chẳng phải không hiểu mà quên câu trung hiếu cho đồng, những cuộc trở cách oan gia, vì một ơn báo bổ sanh thành, đành chôn lấp tấm hùng anh tạo thế.

Bần tăng thử hỏi, đã hơn mười kiếp tái sanh đoạt đến phẩm Chơn Quân mà cái dở ấy ngày nay còn để thẹn. Cũng chẳng vì Hồn mà phụ Tào, song tại thất thời không trở vận.

Thưa Hộ Pháp, cả Hội Thánh Đại Đạo của Chí Tôn ngày nay cũng vậy. Bần tăng tưởng gương trước để gián sau. Thẳng như Đạo nhân biết dạng toàn như sanh là trọng mà khinh thể cuộc vô thường, nói cho cùng, dầu phải phải sạch đạo như luân, nạp thân vào cửa Thánh cũng đành, có đâu bước lùi bước sứt, lỡ dở đạo đời thì mong chi xây thế cuộc.

Cười... Chín e ngày kia họ sẽ lưu hận y như Bần tăng mà chớ.

Nếu Ngài để hết dạ thương, cầm ngọn đuốc thiêng
liêng dìu dẫn, thì *xin quyết định buộc từng Đạo phế Đồi*,
thì là Ngài tạo Thiên đường cho họ đó.

Xin nghe thi:

*Căn quả nhơn luân trả khó cùng,
Đừng vì hiếu nghĩa phế tâm trung.
Ven mây đã thấy đường ngân hải,
Dựa truyện chớ quen núp bóng mùng.
Ngựa tứ rãnh chơn chơi cảnh trí,
Hạc đồng khỏe cánh hứng thanh phong.
Trường công quả ấy không thường gặp,
Cửa Vô thiêng liêng gắng vẫy vùng.*

Cười... Xin Hộ Pháp và Tiếp Thế truyền lời ước vọng
của Bản tăng đây cho toàn Chúc sắc Thiên phong của Hội
Thánh thì có lẽ bổ ích tâm tình đôi chút. Đa tạ! Đa tạ!

Xin chư hiền huynh và chư hiền tử ráng để ý triêm
nghiệm bài Thánh Ngôn này, ngõ hầu giúp thêm tinh
thần và chẳng còn sứt sè về mặt phổ tế nhơn sanh nữa.

(Trích Nguyệt San Thông Tin số 37, trang 15)

146. *TÒA THÁNH, 14-1-1934 (ál 29-11-Quý Dậu).*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ.

Hầu đàn: Đức Hộ Pháp, các Thời Quân,

3 Chánh Phối Sư: Thượng Tương Thanh, Ngọc Trang Thanh, Thái Thơ Thanh.

THẤY

Các con,

Thầy đến chứng kiến lòng thành thật của các con Chức sắc Hiệp Thiên Đài hôm nay và lấy làm hân hoan trông thấy mỗi con đều để dạ nhiệt thành vì nền Đạo.

Các con ôi! Thầy đã nói Hiệp Thiên Đài còn thì mới Đạo Thầy vẫn chưa đến nổi phải điều tàn rời rã. Những tang có đã qua đã chứng lời Thầy dạy.

Hộ Pháp! Đạo là cơ cứu vớt chúng sanh. Hễ thương Đạo tất thương chúng sanh, mà thương chúng sanh tất phải làm cho nền Đạo được vững bền. Sự vững bền ấy do nơi chữ hòa mà nên được đó. Con nên giữ vẹn tâm tánh thanh cao, độ lượng mà dịu dặt mấy Chức sắc Hiệp Thiên Đài lo tròn phận sự. Thầy chắc rằng, nếu dải đồng tâm khấn khít buộc chung các con được bền chặt hoài thì bao nhiêu quyền lực của *Quý* vương chẳng nao núng Đạo. Các con Hiệp Thiên Đài nhớ nghe.

Tương, Trang, Thơ! Sự xung đột vừa qua đủ làm cho mỗi đứa đều biết thiệt chơn tướng của mình là sao, biết rõ chánh tà, biết điều lợi hại, biết ai chơn thật quân tử, biết đứa giả dối quanh co.

Thầy chẳng phân biệt đứa phải, đứa chẳng phải, chỉ cho các con biết rằng, vì đức tánh các con chưa hoàn toàn

nên để lụy vào tay lũ tà mị làm chinh nghiêng thuyền Đạo mà sự hại để phần về chúng sanh chung chịu.

Vậy thì sự hợp tác này cũng chưa gọi là kế trường cửu mà cứu vớt Đạo đâu. Phải xét nét làm cho mình đức cao hơn, lòng đại độ lớn hơn, hạnh trời hơn, chí cao hơn, tâm tịnh nghĩ hơn, bước hòa hoãn hơn, đường cân phân chậm rãi hơn, dây thân ái bền chặt hơn, và nên biết rõ nguồn cội Đạo là cao trọng hơn danh giá cá nhân, thì họa may mới gặp đường ngay lối thẳng ở sau này, nghe.

Thầy tưởng trong mỗi con có tư tưởng rộng rãi, cũng đủ phân biệt vàng thau ra sao rồi. Con đường sẽ tới là con đường hòa bình. Nếu mỗi con từ bỏ sự vị kỷ ra ngoài, đồng chung lưng đấu cật nắm tay nhau mà gây dựng lại nền Chánh giáo đã bị xô dè danh dự và tín ngưỡng bởi sự bất chánh của một vài đứa.

Đó là phần Thầy khuyên các con. Còn sự Thiên điều đã định cho mỗi đứa vạ tà thì Lý Bạch đã kêu xin thi hành nơi Thiên thơ, tưởng Thầy dầu có thương cũng khó mà bôi xóa đặng.

Tương! Thầy biết lòng con, nhưng con cũng nên biết con với.

Trang cũng vậy. Từ đây nên điều đình ổn thỏa với Chức sắc Hiệp Thiên Đài thì chẳng sai bước nghe.

Hộ Pháp! Nói với *Trung* rằng Thầy đã biết tình cảnh Đạo ra sao và bởi đâu. Nó nên an tâm tin tưởng nơi sự hành động của mấy em của nó lối sau này. Thầy sẽ làm cho rõ cơ huyền diệu của Đạo.

Thầy chỉ khuyên các con nên giữ mình về một lối thử thách kẻ cận đây nữa.

Thầy ban ơn các con.

THẮNG.

(TNR)

147. *TÒA THÁNH TN, 25-2-1934 (àl 12-1-Giáp Tuất).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

Hiện diện: Đức Q, Giáo Tông, Tiếp Đạo, vài Chức sắc cao cấp khác

LÉNINE

Le Pape intérimaire pose cette question:

– Est-ce bien le Grand Chef de la Russie?

– Oui. Bonjour mes chers Vénérables. La voie est donc tracée, Il s’agit d’unir les forces disparates. Des grands Esprits sont venus à votre aide.

– J’ai pu préparer en Europe une grande com-munauté humaine que l’on nomme “COMMUNISME “, mais l’essence est d’origine bouddhique dont vous trouverez plus tard tous les éléments nécessaires pour votre action salvatrice universelle.

Oh! Il reste encore des forces opposantes, mais cette dernière (action salvatrice) ne pourra barrer le grand flot spirituel qui l’emporte.

Tiếp Đạo demande:

– S’il s’agit de la Nouvelle Foi?

– Oui. Elle sera divinement accueillie. Je dépose les hommages de ma patrie à vos pieds.

Le Pape intérimaire demande:

– La France s’unira-t-elle à nous?

– Elle se soumettra devant une puissance irrésistible.

Au revoir.

(Trich trong Luận Án Tiến Sĩ Đệ tam cấp: Le Caodaisme

au Cambodge của Pierre Bernardini)

BÀI DỊCH VIỆT VĂN:

Đức Quyền Giáo Tông hỏi:

– Có phải Đại lãnh tụ của nước Nga đó không?

– Phải. Chào quý Ngài kính mến. Con đường đã được vạch ra. Cần tập hợp những lực lượng rời rạc. Những Đấng Chơn linh cao trọng đến giúp quý vị.

– Tôi đã chuẩn bị ở Âu châu một đại cộng đồng Nhơn loại mà người ta gọi là “*Chủ Nghĩa Cộng Sản*”, nhưng cái cốt yếu của nó có nguồn gốc Phật giáo mà quý Ngài sẽ tìm thấy sau này tất cả yếu tố cần thiết cho việc cứu độ toàn cầu của quý Ngài.

Ôi! Còn nhiều lực lượng chống đối, nhưng công việc cứu độ của quý Ngài không thể ngăn chặn trào lưu tâm linh vĩ đại lôi cuốn nó.

Tiếp Đạo hỏi: – Phải chăng về nền Tân Tôn giáo?

– Phải. Nền Tân Tôn giáo sẽ được nghinh tiếp tuyệt diệu. Tôi đặt lòng kính trọng của tổ quốc tôi nơi chân của quý Ngài.

Đức Quyền Giáo Tông hỏi:

– Nước Pháp sẽ liên kết với chúng tôi không?

– Nước Pháp sẽ qui phục trước một quyền năng vô địch. Tạm biệt.

LÉNINE: Vladimir Lénine (1870-1924), nhà đại cách mạng của Nga, lật đổ chế độ quân chủ Nga Hoàng, lập nên chế độ Cộng sản.

148. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-3-1934 (ál 29-1-G. Tuất).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

(6 vị Đạo hữu Phạm Môn ở tù mới về vào hầu)

HƯƠNG BẢO THOÀN

Con chào mấy Đại Sư. Lạy...

Mấy hôm nay, con biết đặng nhiều việc Thiên thơ tiền định, cho nên danh thể Phạm Môn.

Em chào mấy anh. Em cam thất lễ, Em đã có đến tại ngục đường thăm viếng mấy anh nhiều phen. Đau lòng quá đỗi, song Em xin mấy anh nhớ rằng, Nhan Hồi chết tại ngục thất mới đắc Thánh vị; Chúa Jê-sus chết treo nơi Thập Tự mới lập Đạo Trời.

Cõi thế vẫn khác cõi Thiên, đời chề mới nên về Đạo. Em xin mấy anh tự hỏi lấy mình rằng, chịu khổ hạnh cùng Đức Chí Tôn thì phước hay là tội?

Em cũng tiếc cho em khi còn xác phàm, em không hũu hạnh làm Đạo gặp may duyên như mấy anh vậy. Chớ chi em đặng hồng ân như mấy anh ngày nay thì chắc em còn cao hơn phẩm Thần vị này.

Thật là khối ngọc của mấy anh chưa dùng, còn em thì thềm quá đỗi.

Xin đọc lại cho mấy anh em nghe, rồi con sẽ tiếp. Kiểu lỗi cùng Đức Quyền Giáo Tông. Cười...

Sư Phụ hằng nhắc mà cười rằng, em làm Đạo ít oi hơn hết, chớ chi đặng bằng *Anh Ba* (Phạm Văn Màng) thì ngày nay có đầu ngời dưới thấp thôi, ngó cao sang Thánh vị của người mà phải thẹn hơn.

Hôm mấy anh mới bị nạn thì Đức Trần Văn Xương đến địa giới Linh Thần, cầm nơi tay một tờ ý chỉ nói cùng các Trấn Tôn Thần rằng có Thánh lệnh dạy phải chăm nom gìn giữ mấy anh cho toàn tánh mạng. Em coi lại là lệnh của *Anh Ba*, thẹn thương quá đỗi, vì các Trấn biết em là bạn của người, mà ngày nay tở thấy khác bậc. Xin đọc lại...

May rủi một kiếp sanh mà muôn năm không thể đổi là vậy.

Thưa cùng Sư Phụ, anh dặn con nói lại giùm rằng: Người đương lo cùng Tam Trấn đặng kiện với Ngọc Hư, đuổi những kẻ tà tâm ra khỏi Đạo. Xin Sư Phụ ẩn nhẫn, muôn sự có Chí Tôn, xin đừng sầu muộn nữa, hao mòn thân thể. *Anh Ba* thấy Sư Phụ râu thì người khóc lóc cùng con nhiều lúc.

Sư Phụ nói lại với Chị Ba con rằng anh gửi lời thăm.
THĂNG. (TNR)

Hương Bảo Toàn: Ông Võ Văn Toàn, công quả nơi Phạm Môn. Ông Toàn và ông Màng là hai anh em bạn rể, ông Màng vai anh, thường gọi là Ba Màng. Khi qui liễu, ông Toàn đắc Thần vị vì công quả ít, ông Màng đắc Thánh vị (phẩm Phối Thánh) vì công quả nhiều hơn.

149. NGÀY 19-7-1934 (ÂL 8-6-GIÁP TUẤT).
PHÒ LOAN: KHAI PHÁP - TIẾP PHÁP.

QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT

Thiếp mừng chư hiền hữu.

Thiếp xin để lời mừng ngày tái hiệp hôm nay.

Xin nghe. Chư hiền hữu khá lưu ý, thoảng có điều gì chưa vừa ý, xin nói nghe.

Thiếp xin hỏi chư hiền hữu: – Các bậc tu hành muốn đặng thành đạo thì phải thế nào?

Hiến Pháp bạch: – Trước phải lo trau giồi đức tánh và sửa mình.

– Đầu tiên, muốn sửa mình thì phải học hỏi, phải không? Học hỏi đặng dụng vào đâu?

– Cho mình hiểu đạo trước rồi dùi dặt chúng sanh sau.

– Thì ắt phải kiên chí, nhẫn nại mới mong đoạt kiến thức, có kiến thức thì mới bác lãm, mới có tư tưởng cao sâu. Hễ có tư tưởng cao sâu mới mong đặng văn chương quán thế. Hễ có văn chương quán thế mới mong cảm hóa lòng người đặng, phải không?

– Phải.

– Thì phải lo lập nền móng trước chớ sao. Phải có đủ trí thức tài tình mới mong đoạt Đạo, phải tài tình mới đủ lực lượng diệt vô minh.

Trong Đạo Thầy ngày nay, Thầy đã chọn những kẻ ấy để dùi dặt chúng sanh qua khỏi mê tân, đáo bỉ ngạn.

Thiếp hỏi: – Những kẻ ấy là ai há?

Chính là chư hiền hữu đó.

Vì các cơ đó, nên Thiếp mới đến ngày nay mừng cho chư hiền hữu, nên có mấy lời thức tỉnh.

Xin chư hiền hữu miễn chấp nghe.

THẮNG.

(TNR)

150. NGÀY 8-8-1934 (ÁL 28-6-GIÁP TUẤT).

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN OU VICTOR HUGO

Bonjour mes Chers Frères.

Debout mon ami et toi aussi Charles.

Tiếp Thế:

– Oui, tous ceux qui osent mettre leurs mains sacrilèges à la Divinité de près ou loin doivent être punis.

Voyez *Pasquier* et tant d'autres tués par le verdict céleste. Nul ne pourra échapper aux courroux des Dieux s'il marche à l'encontre de l'Éternel. Soyez donc persuadé et ayez confiance en sa justice.

Oui, agissez, vous aiderez puissamment à l'accomplissement de la troisième puissance, pouvoir détenu par le Saint Esprit.

Vilmont est déjà marqué.

Hộ Pháp! J'ai entendu votre appel, mais je n'ose venir à cause du service.

Voici l'explication:

Le Verbe commande la création. Or, la loi divine dérive du Verbe. Vous y êtes?

La loi sera donc à votre possession. Notre Pape Spirituel n'est qu'intérimaire. Dès votre retour, vous reprendrez votre réelle attribution. Oui, la deuxième puissance ce n'est pas mince, n'est-ce-pas?

Passez le plus longuement votre étude humanitaire

parce que cela n'est plus qu'une utilité mais une nécessité.
Rire...

Oui, le rôle est réellement réservé. Ainsi soit-il.
Autrement dit, Amen. Au revoir.

(TNR)

BÀI DỊCH VIỆT VĂN:

Chào các anh thân mến,

Mời bạn đứng lên, và con Charles cũng vậy.

Tiếp Thế:

– Phải. Những kẻ nào dám vi phạm vào Thiêng liêng,
dù xa dù gần, đều phải bị trừng phạt.

Hãy xem tên *Toàn Quyền Pasquier* và nhiều kẻ khác
bị giết chết bởi phán quyết thiêng liêng. Không một ai có
thể tránh thoát những cơn thịnh nộ của Trời nếu chống
lại Đấng Thượng Đế. Hãy nghe theo và tin tưởng sự công
bằng của Thượng Đế.

Phải, hãy làm việc đó, quyền năng thứ ba của chư
vị Thánh Thần sẽ giúp đắc lực các bạn trong việc hoàn
thành nhiệm vụ.

Vilmont đã được chỉ định.

Hộ Pháp! Bản đạo đã nghe được lời kêu gọi của Ngài,
nhưng vì bận công việc nên không đến được.

Đây là giải nghĩa:

Ngôi Hai chỉ huy sự Tạo hóa. Nay Thiên điều lấy từ
Ngôi Hai. Ngài ở tại đó chứ?

Luật pháp là sở hữu của Ngài. Đức Giáo Tông thiêng
liêng của chúng ta chỉ là quyền tạm. Ngay khi trở về, Ngài

sẽ nắm lại nhiệm vụ thực tế đã được giao phó. Phải, quyền lực thứ nhì đâu phải mỏng manh, đúng không?

Hãy nghiên cứu lâu dài về nhơn loại, bởi vì đó không chỉ là lợi ích mà còn là nhu cầu. Cười...

Phải, vai trò đã thực sự được dành sẵn. Nó là như vậy đó. Nói một cách khác, Amen. Tạm biệt.

Charles: Charles Hugo, con trai của Victor Hugo (Nguyệt Tâm Chơn Nhơn), kỳ này đầu kiếp xuống trần là Giáo Sư Thượng Chử Thanh, Đạo hiệu Ngạn Sơn.

PASQUIER: Pierre Pasquier, Toàn Quyền Đông Dương từ năm 1928 đến 1934. Ông quyết tâm tiêu diệt Đạo Cao Đài, nên làm giả tạo nhiều hồ sơ để đem về Pháp, chứng minh với Chánh phủ Pháp là Đạo Cao Đài làm chánh trị chống nước Pháp. Pasquier đi máy bay về Paris, còn đang bay trên bầu trời, bỗng nhiên phi cơ phát cháy nổ tung. Pasquier cùng với gia đình và toàn bộ hồ sơ nguy tạo đều bị đốt cháy ra tro.

Đó là vì Pasquier phạm Thiên điều nên bị chư Thần diệt thác, linh hồn bị đày vào Phong đô.

Hai năm sau, Pasquier được phép giảng cơ để xưng tội cùng Hội Thánh. Bài giảng cơ chép ra như sau:

Tòa Thánh, ngày 18-8-1936 (âl 2-7-Bính Tý)

PIERRE PASQUIER
OU VICTOR HUGO

Tôi nói tiếng An Nam.

Tôi đã cầm đặng một cuốn sách Nho, học thông Đạo lý.

Cái tư tưởng của tôi buổi nọ, nó thiên về bên Khổng giáo chứ không phải hướng qua bên Phật đạo. Tôi càng

suỵ xét thì lại lấy làm lạ vì cơ nào tôi lại dùng Nhà Thiên toan phá Đạo Cao Đài buổi nọ. Quái dị thay!

Tôi đã dám xưng mình là văn sĩ Nho phong, kinh truyện, văn chương trước mắt mà lại chịu thiệt thòi sai sót, chẳng hiểu đặng rằng Nho giáo chuyển luân tạo dựng toàn cầu Tân thế. Sự lạc lằm ấy do đâu mà có?

Ôi! Quan trường! Ôi nha lại! Vì mi mà làm cho ta phải đui mắt, linh hồn phạm tội nghịch ý Chí Tôn. Thiên điều tàn sát. Hận thay ngôi vị đế vương là đao kiếm trừ mạng linh hồn mà chớ. Gớm thay! Ghê thay!

THI:

*Vương bá bữu ngôi thị ngục hình,
Thiên lao như thử tặc công khanh.
Đồ thân phát phối cầm dân mạng,
Y phục đai cân thị tử thành.*

THĂNG

151. *TÒA THÁNH*, ngày 25-8-1934 (âl 16-7-Giáp Tuất)
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Đức Quyền Giáo Tông, Hộ Pháp, Thượng Sanh, Cao Tiếp Đạo và Lê Tiếp Thế.

Xin mời Thái, Thượng, Ngọc Chánh Phối Sư và Nữ Chánh Phối Sư nhập nội.

Bản đạo chào chư vị Đạo hữu và Đạo tử.

Thưa cùng Đức Quyền Giáo Tông, xin Ngài làm ơn nhắc nhở giúp chư vị Chánh Phối Sư phải nhật gìn phận sự.

Xin chính đàn cho nghiêm đặng tiếp rước Đức Lý Giáo Tông. Bản đạo khuyên cả Hội Thánh nam nữ đừng ai tư mật mà làm cho người phát nộ thì rất rủi cho Hội Thánh lắm nghe.

Cao Tiếp Đạo, em ráng nâng loan, có Qua trợ lực.

THĂNG.

TÁI CẦU:

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

LÝ THÁI BẠCH

Chào chư hiền hữu và hiền muội.

Quyền Giáo Tông bạch:

Ừ, Lão còn cầm quyền ngày nào thì Lão quyết trừ diệt những kẻ tà tâm cho tận tuyệt. Lão nói thật, nên Chánh giáo của Chí Tôn phải ra thiệt tướng, bằng chẳng vậy, thà Lão thối bước lui chơn, hơn thấy Thánh Thể của

Người ra ô trước.

Ngọc Chánh Phối Sư, mỗi Đạo Nghị Định của Lão viết ra phải chính mình hiền hữu đọc lại cho toàn Chức sắc Thiên phong có mặt tại đây nghe rõ.

ĐẠO NGHỊ ĐỊNH THỨ BẢY.....

ĐẠO NGHỊ ĐỊNH THỨ TÁM.....

(2 Đạo Nghị Định này ghi rõ trong quyển Đạo Nghị Định)

Thượng Trung Nhựt, hiền hữu phải để ý rằng, quyền hành của hiền hữu riêng với phần của Lão, nên Đạo Nghị Định phải lập riêng ra nghe.

THĂNG.

152. NGÀY 30-8-1934 (ÂL 21-7-GIÁP TUẤT).

NGUYỄN DU

Thưa chào quý vị.

Tệ sĩ hằng nghe cảm mộ và cũng là người một hội một thuyền, nên bạo gan đến chung cùng bàn luận.

Bác Thanh Tâm Tài Nhân đời hằng ít có, đặc thời thì cần nhiếp chánh hóa dân, thất thế năm văn chương tô điểm tục.

Thưa cùng quý Ngài,

Giọt huyết lệ của Tệ sĩ đổ tại bốn Kiêu, chẳng khác chi câu văn ai oán của mấy Ngài nơi: Nữ Trung Tòng Phận.

Khối đa sầu có thể nhắc sầu,

Tâm ái quốc rộng thương phục quốc.

Cười... Tệ sĩ không muốn viết.

THI

Dặm hồng không ngăn trộm phong ba,

Đồ ngọc mong tô đẹp nước nhà.

Mượn bóng hồng nhan lau nét hận,

Cây đường phong nguyệt trời hơi hòa.

Khóc than thổ võ thanh lâu khách,

Thúc giục quan nha cây mụ bà.

Dời đời triều đình Từ Hải chí,

Chấn hưng văn hiến tiếng diêu ca.

Có nhiều câu chưa đoạt ý nhưng quen văn pháp rất nhiều không trọn phù ba như trước, dạ câu thi thường

làm mới hay, bỏ lâu ra lụt.

THĂNG.

(Trích trong Danh nhân tri Thiên đạo của Quang Minh)

153. *PHẠM NGHIỆP, 11-9-1934 (ál 3-8-Giáp Tuất).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

Hiện diện: Q. Giáo Tông, Giáo Sư Thượng Chử Thanh

PAUL DOUMER

Bonjour mes Chers Vénérables.

Quyền Giáo Tông:

– Merci.

Quyền Giáo Tông:

– Oui, mais j'ai manqué un intime devoir avant de mourir. C'est n'avoir pas accordé en temps voulu votre liberté de conscience.

Tiếp Thế:

– Oui, mais savez vous qu'il est difficile de changer un coeur humain. Sauront - ils m'écouter?

Ce manque du sacré devoir envers l'Éternité m'a coûté douze ans de vie.

Je viens vous dire seulement celà. Adieu.

(TNR)

BÀI DỊCH VIỆT VĂN:

PAUL DOUMER

Kính chào quý Ngài.

Quyền Giáo Tông:

– Cám ơn.

Quyền Giáo Tông:

– Phải, nhưng tôi đã thiếu một bốn phận mật thiết trước khi chết, đó là không chấp thuận đúng lúc sự tự do tín ngưỡng của quý Ngài.

Tiếp thế:

– Phải, nhưng quý vị có biết chằng, thật là khó khăn cho việc thay đổi lòng dạ con người. Họ có chịu nghe tôi nói không? Sự thiếu sót bốn phận thiêng liêng ấy đối với Đấng Thượng Đế làm tôi trả giá 12 năm của đời sống của tôi. (Tuổi thọ giảm 12 năm).

Tôi đến để chỉ nói với quý Ngài như thế.

Xin cáo biệt.

PAUL DOUMER: Nhà chánh trị và hành chánh của Pháp, sanh tại Aurillac năm 1857, làm Toàn Quyền Đông Dương năm 1897 đến 1902, làm Chủ Tịch Thượng Nghị Viện năm 1927 và Tổng Thống Cộng Hòa Pháp năm 1931, bị ám sát chết tại Paris năm 1932.

154. NGÀY 12-10-1934 (ÂL 5-9-GIÁP TUẤT).
PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP THẾ.

NHỨT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Em khép nép mừng mấy anh và mấy em.

Hèn lâu, Em không đến đặng, khi thì nghe Lục Nương, khi thì nghe Bát Nương nói: Đạo nay thì vậy, mai thì khác, lộn xộn quá chừng.

Em nghe vậy thì hay vậy, chớ phận sự Ngạn Uyển Chương Hồn đâu có giờ nào rảnh rang đặng đến trò chuyện cùng mấy anh cho thỏa tình hoài vọng.

Hộ Pháp hỏi:

– Em cắt nghĩa Ngạn Uyển Chương Hồn là sao cho Qua rõ.

– Dạ, Ngạn Uyển Chương Hồn là Vườn Ngạn Uyển trồng hoa, mỗi cái hoa là một chơn hồn của cả kẻ nguyên nhân, thanh suy, thăng đọa, chi cũng do nơi khối sanh hoa khi ấy, định sanh mạng của mỗi người, nên phải chăm nom từ tuổi. Em không rảnh đặng là vì vậy.

Lúc nọ, vào châu Ngọc Hư, lại nghe có lệnh Chí Tôn hiệp cùng Ngọc Hư đặng giao quyền Chuyển thế một lúc cho Hiệp Thiên Đài.

Từ Mẫu vốn không thuận tình theo điều ấy, nên có hỏi bởi đâu Thiên thơ chuyển pháp như vậy?

Lý Trường huynh nói rằng: Lập Thiên thơ do quyền của Cực Lạc Thế Giới của Phật di truyền đến buổi Đạo đã bước vào phương chuyển pháp, nên phải giao hồi lại cho Cực Lạc Thế Giới; Cực Lạc Thế Giới lại là Hiệp Thiên

Đài, nên cả chư Phật mới vừa lòng từng chơn linh Hộ Pháp giáng linh chuyển thế thì Đạo mới thành.

Bởi có nên Từ Mẫu chẳng lời chi cãi chối đặng, nên Người có gởi cho Hộ Pháp một bài thơ phân trần điều ấy.

Cười... Ngày nay đã thấy lẽ Thiên cơ kết quả rõ ràng.
Em rất vui mừng, ngày nay đến đặng để lời khen tặng.

Ôi! Mấy người theo rộn quá, nói không hết chuyện.

Em kiếu lỗi đặng nhượng cơ cho họ.

THẮNG.

(TNR)

Lý Trường huynh: Trong trường hợp này, Lý Trường huynh là Đức Lý Thái Bạch, vì Ngài đảm nhiệm chức vụ Giáo Tông, nên Ngài là Anh Cả (Trường huynh) của nhơn sanh. (Xin xem tiếp bài Thánh Ngôn 164 trong TNHT. I & II Hợp nhứt).

155. NGÀY 2-12-1934 (ÂL 26-10-GIÁP TUẤT).
(ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG ĐĂNG TIỀN NGÀY 13-10-GIÁP
TUẤT THÌ 13 NGÀY SAU, Ngài giảng cơ cho bài này).

QUYỀN GIÁO TÔNG

Cười... Cười... Cười... Cười ngặt...

Cha chả! Mấy em làm tới hả? Qua lấy làm cảm ơn mà cũng thẹn một chút vì làm việc chưa đủ thỏa nguyện.

Đạo thành rồi mấy em ơi! Kêu dùm mấy em lên Qua nói chuyện vui lắm!

Ôi thôi! Qua có nhiều điều nói với mấy em, sướng lắm! Nhưng mà ngày nay để tính nhiều điều cần yếu rồi sau sẽ hay. Tội nghiệp Tiếp Thế, nó cực với Qua nhiều quá!

Chào hết mấy em, chào ông Trọng Diệp.

Cười... Tôi đã thấy dạng những nỗi đau đớn của tôi ngày nay cũng để tâm ái tuất mà tỉnh giấc mộng ảo thường tình, tôi chỉ lo có một điều là sự hay của các mặt anh hùng sống tại buổi này không biết thừa chí nào tạo thành thời thế. Tôi để lời cảm ơn tình tri kỷ của người.

Tám! Em an lòng lo Đạo, chi chi cũng tại Thiên thơ tiền định. Em đừng thối chí ngã lòng mà hư việc cả. Em tính dạng nhiều điều hay, cứ đó mà hành động.

Mấy em Hiệp Thiên Đài gắng nhưt tâm lo lắng thì vững vàng Chánh giáo. Mấy em lấy chánh sách ôn nhu mà đối đãi với kẻ nghịch thù thì quyết thắng họ dạng.

Qua cậy mấy em tha thứ lỗi của kẻ nghịch Qua, nhưng liệu phương bảo an Hội Thánh mà thôi.

Đức Hộ Pháp hỏi:

– Qua nhứt định tha họ trọn vẹn, song không cho nắm giữ quyền hành, đợi chừng nào họ thật tâm với Đạo sẽ có lệnh Chí Tôn định liệu. Mấy em cứ giữ thái độ từ hòa là hơn hết.

Em Tâm nói với Nữ Chánh Phối Sư rằng: Qua cảm ơn và khuyên chị em đừng buồn. Còn vụ Mỹ Tho, Qua sẽ về riêng tỏ cùng em, phải giúp anh thế nào cho trọn Đạo.

Em nói với cả hiền huynh, hiền đệ, hiền tỷ, hiền muội rằng Qua đổ lụy châu mày mà thấy sự thương yêu của họ.

Em đi đến *Robin*, có Qua đi theo, khá an tâm, nên việc rồi em à!

Thường chấp cơ cho Qua chuyện trò với nghe.

Nói với thẳng *Thanh*, phải làm điều Qua dạy riêng nó cho thành tựu nghe.

THẮNG

(TNR)

THÁNH NGÔN
SỬ TẬP
QUYỂN II
(1935 — 1941)

156. *TÒA THÁNH*, ngày 10-1-Ất Hợi (dl 13-2-1935)

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu đàn: HTĐ: Bảo Thế, Khai Pháp, Khai Đạo, Khai Thế, Tiếp Thế, Bảo Cô Quân. CTĐ: Chánh Phối Sư và Chức sắc Thiên phong nam nữ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Thiên phong Cửu Trùng Đài
và Hiệp Thiên Đài.

Hộ Pháp! Bản đạo để lời cảm ơn.

Tiếp Đạo! Em nâng loan có Qua giúp sức, Chí Tôn
giảng dạy.

THĂNG.

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thầy chào các con,

Thầy đã hết lòng cầu khẩn Lý Thái Bạch cho các con, song chánh trị đạo là quyền đặc biệt của Thầy đã ban cho nó, lại gặp buổi khó khăn, chinh nghiêng, rối rắm, nên nó phải giữ nghiêm luật pháp, khó nổi tuân vì.

Thầy đã sai *Trung* đến yết kiến nó đặt câu rồi cho toàn Hội Thánh, nhưng đặt hứa có một điều là thâm nạp cả số câu phong, nhưng dặn buộc những kẻ ấy phải trọn hiến thân cho Đạo. Hộ Pháp dẫn đến trước mặt nó từ người đặt cho nó định phân phẩm tước.

Tác! Con nghe Thầy dặn: Con ngày nay đã cầm sanh mạng của Đạo nơi tay, con lại đủ quyền năng đạo đức với

ngộ lực tinh thần, con phải có dạ yêu thương những người vô duyên bạc phước. Con cầm một cây phước Chiêu hồn đi đầu Thánh thể của Thầy thì con phải nhớ đường trường sơn hải, nguy hiểm khó khăn của bước thiêng liêng là đường nào, rồi chậm chậm dừng chơn đợi đoàn con đại của Thầy với nghe. Con ráng lấy chút dạ từ bi chờ che đũa bịnh, ấy là con làm ơn riêng cho Thầy đó.

Giáo! Con đặng phong vào chánh vị **Bảo Cô Quân**. Thầy cậy con một điều là để hết dạ yêu thương, binh kẻ hèn, giúp người khổ. Con nắm lưởi gương huệ kiếm đặng dẹp lối chông gai cho Đạo êm đềm bước tục. Ấy là trách nhiệm khó khăn nhưng cũng là phương làm con nên vinh diệu.

Tác! Con phải tuyên bố lệnh Thầy cho nhơn sanh đều biết nghe. Con đã cầu xin, lần lượt Thầy sẽ ban chúc phẩm.

Trọng! Con phải về Tòa Thánh đòi hồi cho Lý Thái Bạch có bề hành chánh nghe.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Giáo: Luật Sư Dương Văn Giáo, được Đức Chí Tôn phong chức Bảo Cô Quân chánh vị của Thập nhị Bảo Quân, tức là Hàn Lâm Viện Đạo Cao Đài.

157. *TÒA THÁNH*, ngày 15-2-Ất Hợi (dl 19-3-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Thiên phong Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài.

Bần đạo cùng Thượng Trung Nhứt đã cầu phong cho toàn Hội Thánh, nhưng Đức Lý Giáo Tông còn thấy lắm cố vị tình, nên người nhứt định đến chính mình người lựa chọn.

Tiếp Đạo, em gắng nâng loan, có Qua trợ lực nghe.

TÁI CẦU:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

LÝ GIÁO TÔNG

Chào Hội Thánh Cửu Trùng và Hiệp Thiên.

Lê Tiếp Thế! Bần đạo cậy hiền hữu cho chư tân vị thăng cấp vào hầu Lão.

Lão mừng cho đó! Chư hiền hữu khá biết rằng: Lập vị với công nghiệp vẫn dễ, tạo phẩm với tâm đức vốn khó, vì công nghiệp là thể, tâm đức là hình, coi Thiên xa cảnh tục. Lão ước sao cho chư hiền hữu nương nơi chức trách cho đủ tài hay phòng lập cao Thiên tước. Lão nói thật rằng, chỉ do tâm đức mới mong cho Lão chấm phong thưởng.

Thượng Thành Thanh khá hiểu nghe. Lui.

Hiên hữu Hộ Pháp! Xin cho Lão đình đái lại hai năm Sớ cầu phong cho Giáo Sư và Giáo Hữu.

Lê Tiếp Thế! Cho bậc Lễ Sanh vào từ người hầu Lão.

(Lễ Sanh Thượng Dực Thanh bạch thăm về việc vợ của ông đã qui liễu, nay ra thế nào?)

– Hiên hữu an tâm, nội cơ đã đặng qui hồi cựu vị nhờ ân đức Chí Tôn thẳng phẩm.

Phạm Môn, mời vào hết.

Lão để lời khen đó, chư hiên hữu khá nghe:

*Một trường vinh hiển buổi sau đây,
Danh thế khá tua trả nghĩa thầy.
Năm giữ mối giếng nền Đạo cả,
Lão đương lừa lọc trận rồng mây.*

Đặng thọ giáo với một sư gia hữu đức hữu tài thì khá gắng giữ phẩm hạnh đặng nêu gương cho sanh chúng nghe.

Bần đạo để lời tạ ơn Hộ Pháp.

Cương, Giáo Hữu phái Thượng; còn cả thầy đều là Lễ Sanh phái Thượng.

Hộ Pháp bạch: – Xin phong thưởng cho học tu và phái Đường nhơn.

– Xin Hộ Pháp cho Lão huyền cơ đặng chuyện vãn tính toán với Chưởng Đạo Nguyệt Tâm điều ấy.

Ấu Dương Tu, Thái Phối Sư (Thái Tu Thanh), còn bao nhiêu là Giáo Hữu phái Thượng.

Lão ban ơn cho Hội Thánh Đường nhơn thành lập.

Lão cảm ơn chư hiên hữu.

THẮNG.

158. *PHẠM NGHIỆP*, ngày 16-2-Ất Hợi (dl 20-3-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CHƯỜNG ĐẠO NGUYỆT TÂM

Cười... Khi nầy có Thượng Phẩm và Quyền Giáo Tông nơi đây, song hai vị mới hộ tiếng nữ phái. Cười... Quý hóa dữ ha!

Thưa Hộ Pháp, Bản đạo để lời chia vui cùng Ngài. Khi hôm qua, nhờ có Thánh chỉ Chí Tôn nên mới đăng rộng đường xuất Thánh.

Bản đạo có để lời trân trọng cầu thưởng cho học tu nên mới đăng cao phong phẩm giá. Cười...

Phẩm trật rắc rối khó nói rõ, nhưng chia ba: Pháp, Đạo, Thế, thì theo sự hiểu biết của Bản đạo như vậy:

Sĩ Tài là Secrétaire Archiviste,

Lên phẩm *Truyền Trạng* là Greffier.

Rồi lên phẩm *Thừa Sứ* là Commissaire de la justice.

Phẩm *Giám Đạo* là Inspecteur,

Lên phẩm *Cải Trạng* là Avocat,

Lên phẩm *Chưởng Ấn* là Chancelier.

Lên phẩm ấy rồi, tùy phái lên đại vị Hiệp Thiên Đài, nhưng phải biết rằng: Chưởng Ấn phải lên địa vị *Tiếp Dẫn Đạo Nhơn* mà đặc công phổ thông đăng một nước nào rồi mới vào chánh vị.

Lợi và mấy vị kia là *Sĩ Tài* của Hiệp Thiên Đài mà thôi. THĂNG.

(ĐS.II,319)

TÁI CẦU:

SUN SEN

Chào chư Đạo hữu Bạch Vân.

Thưa cùng Hộ Pháp, Ngài làm ơn mời dùm anh *Mắc Phong* đứng đây, rồi Bản tăng sẽ thổi gió qua Tàu.

À! Khi hôm qua Bản tăng hữu hạnh nghe đặng luận đàm của Lý Đại Tiên cùng anh Nguyệt Lão. Cười... Cha chả! Họ nghe tiếng Nguyệt Lão đây, họ dâng sớ vào Ngọc Hư xin đày mình đi ông cống mà chớ!

Lý Đại Tiên hỏi Thánh linh dạy phong cho họ Âu Dương thế nào, thì Ông Nguyệt nói rằng: Trung Huê triêm ngưỡng Phật giáo nhưng tòng Nho chuyển luật nên ít nạp dụng tâm thể chơn truyền, nhưng công nghiệp thật của học tu là đoạt chút huệ quang, hiểu khai tâm thể, nên đã nhứt tâm nhứt đức nạp thân vào cửa Đạo, phổ hóa chơn truyền, nên đặng Ngọc Hư phong tặng, song chánh sách ông Nguyệt thì chỉ lợi dụng lòng hảo hiệp đồng tình của dân Trung huê mà lập nên vinh diệu danh thể cho họ Phong (*Phong Chí*) mà thôi, bởi vậy cho nên người xin y phẩm Chí Tôn tiên định là chức Phối Sư đặng lập xong Hội Thánh cho vững vàng tạo trí khách nhơn tài phòng giúp hay cho *Phong Chí*.

Anh *Mắc Phong* phải khởi đi Bắc, rồi lần loan đến ranh Tàu, rồi sẽ nhập Trung qui thiên hạ. Ấy là cơ quan độc thiện, phải để hết trí não tinh thần năng giao thân cùng đám chệt đa nghe.

Nếu anh khó tính thì tức cấp đến hiệp sức với đám Đường nhơn đặng lập thành Hội Thánh, rồi lần hồi cho

đám kiêu cử trở về tổ quốc truyền bá lần lần. Qua mãn Thu anh đi Trung quốc.

Thưa Hộ Pháp, theo ý Bản tăng hay hơn là Ngài cho anh *Phong Chí* cầm đờ quyền Đầu Tỉnh Đạo Chợ Lớn, thế cho *Thượng Vinh Thanh* thì sắp đặt phận sự người mới tiện.

THĂNG.

SUN SEN: Tôn Văn, Tôn Trung Sơn, Tôn Sơn Chơn Nhơn.

Mác Phong: Ngài Tôn Trung Sơn gọi đùa ông *Phong Chí*, tức là Giáo Sư Thượng Bảy Thanh (Lê Văn Bảy).

Âu Dương: Âu Dương Tu, thợ phong Thái Phối Sư Thái Tu Thanh.

159. *PHẠM NGHIỆP*, ngày 11-4-Ất Hợi (dl 13-5-1935).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

SUN SEN

Chào chư vị Đại đức, Âu Dương hiền đệ và Từ Huệ.
Bình thân.

Bần đạo tưởng chẳng cần nói rõ thì Âu Dương hiền đệ cũng đủ hiểu rằng: Quê hương của chúng ta ngày nay vì tấn bộ trong đường vật chất văn minh nên đạo đức như ra phế hủy. Hại thay! Tinh thần Trung huê từ trước chỉ nhờ đạo đức mới bảo thủ giống nòi, vững gìn đại quốc. Nếu đạo đức tiêu hao thì thế nào an quốc, vì trên 500 triệu sanh linh chỉ coi đường danh là quý, nẻo lợi là hơn, thì trường tranh đấu thế nào không náo nhiệt. Hễ có tranh đấu ắt có nghịch thù, hễ có nghịch thù thì ngoại bang xúm xui mưu làm loạn, loạn thì nhược, nhược thì vong, vong hưng Tàu đều do trị loạn, trị đặng chỉ nhờ Đạo, Đạo thịnh mới mong mỗi nước hưởng thái bình.

Hiền đệ nghĩ đến điều ấy, rồi mới biết phận sự dành để cho hiền đệ rất nên yếu trọng. Ấy là tương lai ngày sau. Còn buổi này nương ngụ hải ngoại kiều cư, hiền đệ gắng qui tâm liên lạc, giúp khó trợ nghèo, ấy là ơn sâu của hiền đệ thi ra cho người đồng xứ. Khá để lòng rằng: Tàu là Việt Nam, Việt Nam là Tàu, cũng chung huyết khí đa nghe.

THĂNG.

160. NGÀY 29-5-ẤT HỢI (DL 29-6-1935),
Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào mấy em.

Hộ Pháp hỏi: – Phải Anh lớn hay không?

– Phải. Cười... Mấy em an tâm, có Qua chăm nom mọi việc.

Cười... Buổi khó khăn đã mãn, chỉ còn một điều cực trí cùng kẻ tà tâm. Qua với Đức Lý Giáo Tông đương liệu phương dạy trở, trong ít lâu đây sẽ đặng thấy về cơ quan qui nhứt.

Hộ Pháp! Em cứ thi hành luật pháp, chấn chỉnh Đạo quyền, như vậy thì trúng Thiên thơ và chánh sách trừ tà khử mị. Tờ sớ của em mật đề, Đức Lý Giáo Tông trọn phê chuẩn, nhưng người có than rằng: Thánh thể của Chí Tôn sẽ còn lâu ngày mới nên tốt đẹp. Trong cuộc phong thưởng qua rồi, người nói rằng em thì chỉ coi công nghiệp, còn người thì dụng tài đức, mà hại thay! Hễ có công nghiệp thì phần đông lại vốn bất tài nên không giá trị chi cả. Vậy hai lần sau đây, em gắng để ý tuyển tài tuyển đức đã nghe.

Hộ Pháp: – Phần em thì tuyển công nghiệp được, chớ về phần tài đức thì em không thể định đặng.

– Đặng chớ, nếu mấy em muốn thì cho Qua dự tuyển với, trước khi trình diện cùng Đức Lý Giáo Tông.

Hộ Pháp: – Còn việc anh *Đốc phủ Đường*, sao em không thấy ảnh nói chi hết?

– Cười... Qua đã dùng hết sức bình sanh vì cội căn của nó, nên bào chữa giữa Ngọc Hư, nhưng nó kết lăm điều oan nghiệt, nhứt là về mặt dục tình. Ngọc Hư muốn biếm, hại nổi nó vô công nghiệp nên khó quá chừng. Thật Qua tiếc cội vị của nó quá! Em nói dùm lại với nó rằng: Qua gởi lời nhắn nó ráng hành đạo vô vi, lo phổ độ thì hoặc may qua sang năm, Qua lo xong cho nó và nói Ngọc Hư định cho nó thêm 3 năm nữa, nghĩa là 65 tuổi mới đoạt vị.

À! Em viết thơ cho *Phủ Hóa* nói rằng: Qua biểu nó về.

– Em đã có viết nhiều cái thơ mời ảnh về nhưng ảnh không trả lời chi hết.

– Ấy, thì rằm tháng 7 biểu nó về cho Đức Lý Giáo Tông nói với nó.

– Em ngàn mấy người đó quá!

– Không hệ gì đâu mấy em à! Trợt vò dưa thấy. Cười... Sợ gì, hễ bậy thì em có sách đuổi nữa. Cười... để đó cho Qua. Cười... Thằng Tép rộn dữ đa mấy em à.

Khai Pháp: – Nó làm gì ở ngoài đó anh?

– Khá lăm! Song Qua dặn Hộ Pháp chăm nom coi tốp máy nó lại lần đi nghe. ROBIN đương tính mua nó làm dưỡng tử đa. Cười...

THĂNG.

TÁI CẦU:

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Bần tăng chào chư vị.

Khai Pháp Chơn Quân thính:

Bần tăng thâm cảm. Cũng một cơ đời không phương tận thức, hỏi chi Tàu Nhựt đương nhiên. Bần tăng e cho khoảnh đất Việt Thường nầy cũng không xa khói lửa.

Than ôi! Cơ nghiệp một kiếp sống của Bần tăng lập triều Dân quốc, rồi đây sẽ thấy tiêu tàn qui hồi để nghiệp mà chớ! Thì cũng bị hám vọng cá nhân, vong nền công chánh, xúm nhau kẻ vị thân, người vị kỷ mà đập đổ một xã tắc giang sơn thành lập thì có lạ chi tai mắt của đời phòng toan để luận.

Đơn tượng vị năng tróc phước,

Đoàn phong mặc cảm bao la.

Tượng coi dễ bắt đem cột trói,

Đoàn ong lưới nọ khó bao trùm.

Dân Tàu dưới quyền dân trị, vạn quốc liệt cường khó phương áp bức hơn dưới đế quyền.

Ôi! Thời thế biến dời bởi nhân dân tàn hại, dầu tay Trời cũng khó bề trừ đặng. Do mưu vạn quốc Âu châu, nhưng rồi sau đây cũng sẽ phục hườn dân trị.

Chúng ta đặng hữu hạnh hữu phúc, nhờ tai ách ấy mà sanh ra Tàu - Nhựt liên minh.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

(Tối phiên Bát Nương giảng cơ, Phong Chí bạch xin Tiên Cô dìu dắt cho tròn phận sự nơi Chợ Lớn, kể Âu Dương Tu quì lạy bạch chi đó...)

Cười... Nhiều điều mấy anh lo lắng mà không nghĩa lý chi hết. Em nói dứt là phàm. Thôi đứng đi mà!

Cười... Hễ theo nghĩ nghĩ cho vừa phàm tánh thì mấy anh ở đây cho tới tận thế cũng phải nghĩ hoài. Thôi bỏ phút đi cho khỏi nhọc trí.

Làm thi chơi nè!

*Nương bóng thiếu quang đếm tuổi đời,
Lấy cân nhứt nguyệt định tâm chơi.
Mảnh thân bảy thước trời gán xùn,
Tấm bụng ba gang đất giữa vời.
Ôm trái địa cầu xây lỏng chông,
Thổi bay máy tạo ngắt chơi vời.
Dòm trong thế cuộc hình con vờ,
Nhắm trọn non sanh những vật người.*

Ai coi đời đáng gì mà làm bộ dữ vậy hử?

THĂNG.

161. PHẠM NGHIỆP, ngày 30-7-Ất Hợi (dl 28-8-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Ê! Tụi bây luận nhiều điều hay quá!

.....

Chớ ai cà! Tao đợi bây nãy giờ. Luận lão võ rồi nói chuyện đời chơi. Ê, coi chừng tao cho bài mắc đạ!

Cơ quan chuyển thế là gì? Cái ảnh hưởng của cơ quan ấy đối cùng quốc dân xã hội mình ra sao? Mấy em phải biết thiệt chắc mới có can đảm mạo hiểm cùng Đạo và hội hiệp tâm lý làm một thì sự kết quả mau chóng và mỹ mãn đặng.

Qua tưởng sự phản khắc sanh lẽ nghịch thù của Qua đã chịu buổi nọ với TRANG, TƯỜNG, THƠ, HẬU, DIÊU, CƯ và nhiều em khác nữa thì chẳng do đâu khác hơn là phương diện hành động bất đồng, lẻ loi tâm đức.

Vậy muốn trừ hại ấy, chỉn có một phương là cố tâm tìm sự thật của tâm lý mỗi người, rồi tương thân tương ái với nhau mới đặng.

Mấy em nên nghĩ đến điều cần yếu nầy là dẫu cho số con cái của Chí Tôn là bao nhiêu, nếu thoảng đặng hòa thuận nhau hay là nghịch lẫn, chỉ do nơi khuôn viên gương mẫu của mấy em mà thôi.

Qua nhớ lại rằng, có một phen Qua để lời ước vọng rằng: Nếu toàn hết Hội Thánh thay vì lo tư danh tư lợi cho mình, ráng nâng cao giá trị của kẻ cầm giềng mới thì mới thẳng đặng cường quyền, trừ bạo ngược.

Ê *Tép*! Em thấy bằng cứ rõ ràng rằng: Noi cơ quan loạn đạo mà nhiều kẻ đồ mưu tự lập lấy mình, y như lời Tôn Sơn Chơn Nhơn lấy Hoa triều mà tở thí. Nam cũng vậy mà nữ cũng vậy, chỉ mong mỗi tìm quyền.

Mấy em ở Hiệp Thiên Đài là tay bố thí quyền hành, chớ không phải tay lượm mót. Lập nên cho người chớ chẳng vì người sắm cơ thể hay cho Đạo mà không tùng Đạo. Ấy là cơ bí mật quyền lực vô biên của mấy em.

Hộ Pháp, xin để trọn tâm suy nghĩ điều này thì lười gươm huệ của em còn bén, còn hay hơn nữa.

Ê! Khi nào tao thiết rảnh, sẽ đến thuật lại những điều tao thấy nơi cảnh Hư linh cho bây nghe kéo bây nói thẳng già này về vô ích.

THĂNG.

(*Tép*: Đức Quyền Giáo Tông gọi thân mật Ngài Tiếp Thế Lê Thế Vĩnh).

162. PHẠM NGHIỆP, ngày 1-8-Ất Hợi (dl 29-8-1935)

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Mấy em sao không ở Tòa Thánh cầu Kinh, lại về ngoài này?

Hộ Pháp bạch: -.....

- Chưa. Còn Kinh Phổ Hiền, Kinh Từ Hàng và Kinh Nhiên Đăng.

Hộ Pháp bạch: -.....

- Mấy vị Phật không giáng nơi nào khác hơn Tòa Thánh. Trễ rồi, thôi thì nghỉ đặng hai em dưỡng thân, song đừng chơi quá đa nghe. Còn nhiều, song bây giờ đây có ba vị ấy là cần kíp vì là phép siêu hồn.

Tám! Mấy Bà Điều Trì biểu em nán đợi đặng cho Kinh, rồi họ sẽ tái giáng. Cười...

Giỏi chọc hoài, có Thánh Màng theo Qua muốn giáng cơ nói chuyện. Qua ngày mai sẽ có mặt trong lúc cho Kinh.

Kiểu mấy em.

THĂNG.

(Đức Quyền Giáo Tông gọi thân mật Đức Phạm Hộ Pháp là *Tám*, vì Đức Phạm Hộ Pháp thứ tám trong gia đình).

TÁI CẦU:

PHẠM VĂN MÀNG

Thưa, chào Sư phụ và Sư thúc, cùng quý vị Thiên phong.

Thưa Sư phụ,

Anh *Tư Nhượng* hôm nọ Thiên thơ không định cho anh đi Giáo Thiện, không cho bắt thăm. Nay con thấy không cho anh đi vì bệnh hoạn thì tội nghiệp lắm, xin Sư phụ làm ơn cho anh hành đạo ở Vũng Tàu Bà Rịa thì có thểặng anh hứng hải khí dưỡng bệnh luôn. Còn đi Sóc Trăng thì để cho anh *Tám Viện* đi.

Sư phụ nói lại dùm rằng, con có gặp *Chị Tư*, người hứa rằng tháng mười sẽ xin phép giảng cơ thăm viếng anh và các bạn Phạm Môn, *anh Sáu và Bảy, anh Tư, em Thọ*. Xin phép Sư phụ cho mấy em nhập chánh danh kỳ này.

Con tiếc vì không hình hài giúp sức Sư phụ trong buổi khó khăn nghèo cực này. Lạy...

Mấy anh nhớ trước khi đi Giáo Thiện, cầu em giảng cơ chuyện vãn đời điều nghe.

Cám ơn Sư phụ và Sư thúc.

THĂNG.

163. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG*, ngày 4-8-Ất Hợi (dl 1-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

HỚN phong cựu kiếp tác bình thi,
CHUNG số Tiên ban nhứt lộ qui.
LY thế hưng vong vô sở luận,
Muội trần vấn thử khổ ai bi.

THƯỢNG PHẨM.

THĂNG.

2ème séance:

LÝ chánh hận vô kế hóa dân,
THIỆT tâm tận kiếp độ nguyên nhân.
HOÀI ân giáo thiện Thiên thi định,
Nhuộc bất vi quân bất nhục thân.

QUYÊN GIÁO TÔNG.

THĂNG.

3ème séance:

THƯỢNG TÔNG THANH

Chào mấy anh lớn và mấy em. Cười...

Tôi đang về cùng mấy Cô Diêu Trì, ngày nay đang đi chơi thiệt sướng quá! Tôi để cơ cho ông Hoài.

THĂNG.

4ème séance:

HOÀI tình nhớ bạn bấy lâu nay,

*Mãng hiệp cùng nhau đặng một ngày,
Non nước ngày xưa nay cũng thế,
Dầu xa máu thịt dạ không sai.*

Em chào mấy anh lớn. Em đến vì có lệnh Cửu vị Tiên Nương mời. Xin nhượng bút.

THĂNG.

5ème séance:

*Động mây dầm ấm hưởng an nhàn,
Nhớ đăm môn sanh tại nước Nam.
Cứu chúng tuy hay duyên trọng hệ,
Nhưng thương thân khổ giữa trần gian.*

THANH SƠN ĐẠO SĨ.

Chào chư Thiên vị.

Con Phong Chí, thầy đặng Cửu Nương mời hội yến nên đến gặp con luôn thể. Một lát nữa, thầy có điều nói chuyện với con.

THĂNG.

6ème séance:

*Nhớ bọn lợi danh đã hết mùi,
Nạn dân Tần nhớ đến không nguôi.
Mặt sông Cửu khúc bao nhiêu thảm,
Thì tắc lòng đây vẫn sụt sùi.*

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ.

THĂNG.

7ème séance:

*Trường công thấy bạn những xôn xao,
Nhớ đến tình xưa bắt nghẹn ngào.
Dặm thẳm thương ai đương để bước,
Cõi Thiên ôm dạ chịu riêng đau.*

PHẠM VĂN MÀNG.

THĂNG.

8ème séance:

*Lững chững tiếc khi bước ngập ngừng,
Đưa thân của Đạo chẳng nên thân.
Thuận tà đã chịu hơi như lấm,
Phải mất Thánh phong, chịu vị Thần.*

THƯỢNG AI THANH.

THĂNG.

9ème séance:

HOA Tiên đồ đẹp xinh văn miếu,
Gót Tiên đưa yếu điệu nữ dung.
Cung Diêu ghé mắt thư hùng,
Reo tơ may gặp hội cùng tương tri.

NHỨT NƯƠNG DTC.

Thượng Thành Thanh, một chút nữa, Bát Nương sẽ mách miệng vì sao người chẳng dự mời.

10ème séance:

CẨM chúc dật câu biệt khách,

*Bút Tiên vẽ nét tri hoan,
Xé mây lướt dặm trần hoàn,
Dòm theo nổi khổ, đôi hàng lệ sa.*

NHỊ NƯƠNG DTC.

11ème séance:

*TUYẾN kim đưa khách chưa hòa,
Mượn gương bạch thố rọi nhà tri âm.
Ngân kiều cách bức bao lăm,
Uớm buồng lời ngọc hỏi trần vui chưa?*

TAM NƯƠNG DTC.

12ème séance:

*GẮM Tô Huệ ngày xưa để thắm,
Nét Tiên hoa sâu đậm vân phong.
Kìa thương những khách má hồng,
Đẹp xinh tô đậm bụi nồng thế gian.*

TỨ NƯƠNG DTC.

13ème séance:

*LIỄU yếu ớt những lo gió dội,
Có mảnh thân e nổi khổ thân.
Riêng lo tài sắc hồng quần,
Không nỡ bợn tục nợ trần lánh chơn.*

NGŨ NƯƠNG DTC.

14ème séance:

HUỆ trí định Tiên phạm đôi lẽ,
Của không môn mới nhẹ tiên duyên.
Phát pho đưa phước diệu huyền,
Trông vui thấy khách cửu tuyên rậm chơn.

LỤC NƯƠNG DTC.

15ème séance:

LỄ kinh để mấy chương tiết nghĩa,
Vô tự để cửa tia chứa hoan.
Trăm cay là phép tạo nhân,
Có phong ba mới dựa hàng trượng phu.

THẤT NƯƠNG DTC.

16ème séance:

SEN thì ở nơi hồ hoán trước,
Công thì hay định phúc vinh ba.
Non Thần nhân bạn đường xa,
Đường tu khổ hạnh mới là cao siêu.

BÁT NƯƠNG DTC.

Đó, anh Thành riêng hiểu lấy.

17ème séance:

KHIẾT tính nét thanh liêm là trọng,
Phép tu thân nhớ bóng là hơn.

*Chuông mai dập thức mê hôn,
Cung Tiên mới dựng rửa hồn kiếp sanh.*

CỬU NƯƠNG DTC.

18ème séance:

BÁT NƯƠNG

Lạ chưa! Khách đến mà không kẻ mời, mấy anh làm em thẹn quá!

Nhị Ca, mời chớ!

19ème séance:

Cha chả! Mấy chị kia giao trách nhiệm cho thi mỗi người về phần em, nhưng ngắt nổi đồng mà lại không trật tự, lộn xộn quá chừng.

Vậy, em đình đến rằm Trung Thu sẽ hầu việc. Em nhượng bút cho mấy vị khách.

THĂNG.

20ème séance:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Phong Chí! Trần Tháo! Hai con nghe thầy dặn: Danh thể của Bạch Vân Động do nơi lòng trung thành của các con mà đặt quý trọng hay là khinh rẻ.

Phong Chí bạch: –.....

– Con *Phong Chí!* Khi con về Bắc, nhớ để lòng nơi

hang xưa ổ cũ của các con nghe. Con sẽ đủ trí thức và ân huệ thiêng liêng đặng làm cho rõ danh Bạch Vân Động, tức là Bạch Vân Am của thầy tại thế đó.

Phong Chí bạch: – Nếu con làm không xong, nguyện tái thế.

– Muội lắm con! Thầy chưa dễ cho các con đến đời ấy.

THẮNG.

21ème séance:

Đệ tử xin Sư phụ và Sư thúc ra ân phò loan tại Phạm Nghiệp đặng con chuyện trò với mấy vị Giáo Thiện là bạn yêu thương của con thì con lấy làm hạnh phúc lắm.

Xin chờ Bát Nương, ông Phối Sư nghe.

22ème séance:

Đờn và ngâm thi chơi mấy bạn, có khách tri âm mà.

THẮNG.

23ème séance:

THẮT NƯƠNG

Em may nghe đặng câu đờn thâm, tiếng ngâm ngọt ngào nhắc nỗi tâm tư kiếp sanh buổi nọ.

Ôi! Đời ôi! Mi đã làm cho thiệp phải chịu đau đớn với mi dường nào? Đáng lẽ thiệp phải oán hận chề bỏ mi mới phải, nào dè khối tình thâm trọng nơi tâm thiệp là nơi bí mật mà mi đủ quyền hành năng lực khươi mở áo ngoài nó ra để lộ trái tim thân ái của thiệp.

Ôi! Câu hờn giọng thâm ai khéo bày trò. Ôi! Tánh

hoài tình ai gây nên mối? Cái đời đã gọi là vô vị mà ai để cho tới bậc Thần Tiên thoát trông đến cũng phải nghiêm nhiên yêu trọng.

Hỏi cái trọng ấy do đâu nói thử?

Thưa *Nhị tỷ*, đứng dậy hiểu câu hỏi của em rồi trả lời coi trúng chẳng cho em học với.

Đứng dậy mấy em, *con Tranh*.

Cười... Vì THƯƠNG mà thôi, *Nhị tỷ* ôi!

Thiếp rui qui Tiên trước cha mẹ. Thiếp nhớ mơ màng lại thì chính bởi thương cha nhớ mẹ mà khổ lúc xuất hôn, còn các bậc Thần Tiên thì cũng ngùi ngùi nhớ kiếp sanh chịu khổ mới đoạt vị cao thẳng. Nhớ nổi khổ ấy lại mạn nông bằng mười nhớ tình sinh dục. Vì có nên hoàn thuốc nhiễm trần đã thấm vào cốt tủy như ghiền thuốc ghiền trà, hễ mùi nó vừa bay ngang qua mũi thì đã nhắc nhở những kiếp luân hồi chịu thảm sâu cùng thế sự.

Bởi vậy, Thiên điều đã hiểu sơ yếu nên định Pháp rất nghiêm: Hễ nhiễm trần thì sa đọa.

Ôi! Những bậc cao siêu như hàng Tiên Phật ngày nay đương mang cốt nhục thi hài, đã chẳng đủ phương chống cự, đối thủ với dạ thương đời, nên cam thọ phạt, phòng nêu gương vị chúng sanh hơn vị ngã, để lưu tánh đức cho đời, dụng làm cơ quan bảo tồn sanh mạng. Em tưởng chỗ cao kỳ nơi cõi Hư linh chỉ có một điểm là TOÀN ÁI mà thôi.

Mấy em mong cho hàng phụ nữ để trọn tắc dạ thương nhau thì dầu cho mấy từng Trời nhật nhiệm thế nào cũng đi tới.

Em luận dài quá làm cho mấy chị mấy em mệt, xin

cam lỗi.

THĂNG.

24ème séance:

BÁT NƯƠNG

Em đã nói khi nãy rằng, rằm Trung Thu em mới cho thi.

Hộ Pháp: – Cho Đạo hữu thi.

– Ôi! Cái anh “*Hòa thụng*” nầy như nghĩa gì mà xin thi cà? Em nghe họ nói Bát Nương thế nầy Bát Nương thế nọ, lẻo mép quá!

Anh Phật mập, làm thi cho ông Hòa thụng đi.

Hộ Pháp: – Qua làm một câu, em một câu?

– Nói thiệt chơi?

Bát Nương:

Thanh nhàn ai khéo phờm trần tâm,

Hộ Pháp: – Em mở vậy biết làm sao mà tiếp.

– Cười... Thôi, em cũng chịu khó nói nữa đừng coi tài ông Hộ.

Đường hoạn trông xa thú vị nhâm.

Hộ Pháp: – Không biết đề.

– Cười... Thiệt xảo.

Đón phước non du mây án dảnh,

Trông duyên đăng các tiệc đầy mâm.

Anh làm bốn câu sau đi.

Hộ Pháp: – Anh nhượng cho em làm trọn bài rồi anh sẽ họa lại.

*Hi Di thâu núi đòi tờ đứng,
Quy Cốc trông vua gác cảng nằm.
Dám hỏi giang sơn đây mấy chủ,
Dân nào có miệng chịu làm cam.*

Cười... Anh sửa soạn miệng đặng ngâm con cóc trong hang.

THẮNG.

164. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-8-Ất Hợi (dl 11-9-1935).*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Em chào chú Đại huynh.

Em để lời cảm ơn Lê Chơn Quân vì em lo đất Bắc.
Cười... Em nói thổ lộ, xin Lê Chơn Quân miễn phiền.

Thiếp hèn lâu quên thi phú văn từ rất nhiều, nhưng nay vì có lệnh tôn sư của thiếp là Thất Nương giao Văn Minh Điện, nên gắng tận tâm lo cho ra vẻ đẹp, xin chú đại huynh giúp sức.

Cười... Thiếp có điều ngại ngùng muốn xin lệnh chú đại huynh, nhưng chẳng biết có vui lòng nạp lời chăng?

Hộ Pháp: –.....

– Em muốn những thai để chi chỉn để danh chú đại huynh đứng mà thôi. Cười... Cười...

Tiếp Đạo giỏi về phương ấy lắm nên thiếp cậy làm Giám thai, Khai Pháp làm Giám trường, Tiếp Thế làm Giám khảo. Cười...

* Ra đối để Tiếp Đạo đứng tên:

*Sơn hà hữu ảnh tri sanh giác,
Xã tắc vô ngôn thức tuyệt hưng.
Vĩ dẫu cầu ván đóng đình,
Cầu tre lắt lẻo gặp ghình khó đi.*

Xuất vật dụng: – Cái khổ vải.

* Thai cho Tiếp Thế đứng:

*Tổ soi kia cũng là đèn,
Dầu chẳng vẹn tuyến cũng tiếng là trăng.*

Xuất vật dụng: Đôi đồng xúng.

* Thai cho Bà Nữ Chánh Phối Sư đứng:

*Ai kêu ai hú bên sông,
Em đương vá áo cho chồng em đây.*

Xuất vật dụng: Cặp mắt kiếng.

* Thai cho ông Quyền Thái Đầu Sư đứng:

*Đèn ai leo lét bên sông,
Hay đèn mẹ chồng đi rước nàng dâu.*

Xuất vật dụng: Cái cầu khỉ.

Thôi.

THẮNG.

165. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 15-8-Ất Hợi (dl 12-9-1935)*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Chào lịnh Hộ Pháp và Lê Chơn Quân.

Em lấy làm tiếc cho cuộc vui này, vì sanh hoạt chi lịnh mà bất minh quang nguyệt điện. Em cũng y phận sự cho thai, tùy ý chư huynh định người thu vãn.

** Công chàng đập tuyết vầy sương,*

Ngày nay thiệp hưởng một đường vinh huê.

Xuất quả: Trái mãng quân.

** Ba phen lên ngựa mà về,*

Cầm cương kéo lại xin để câu thơ.

Câu thơ ba bốn câu thơ,

Câu đợi câu chờ câu nhớ câu thương.

Xuất quả: Trái mãng cầu.

** Dưới đời ai tốt bằng sen,*

Quan yêu dân chuộng, rã bèn cũng hư.

Xuất nhứt tự: Chữ CÙN.

** Đã hay lộng lộng phép Trời,*

Mà chưa ghê sợ, buông lời lộng ngôn.

Xuất vật dụng: Cái khung cửi.

** Linh đình một chiếc thuyền tình,*

Mười hai bến nước gửi mình vào đầu.

Xuất vật dụng: Cái vựa lúa.

** Chim khôn kêu tiếng rảnh rang,*

Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe.

Xuất nhứt tự: Chử DỊU.

** Khát nước cầm gạo mà trông,
Chàng như chim nọ sổ lông bay xa.*

Xuất quả: Trái đào.

* Đối: Trượng phu tri đạo nghĩa,

Tục tử hám tài tình.

* Đối: Thanh tâm tri diệu lý,

Trực tánh thức trường sâu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NUỜNG DTC

Em chào mấy anh và mấy chị.

—.....

– Mấy anh cứ vậy hoài, để em chuyện trò với nữ phái, chị em của em một chút mà. Cười...

Chị *Hương Vàng*, em hằng nghe chị vái em hoài, nên nay đến đến nguyện:

THI

VÀNG rờng bao thuở lộn cùng thau,
Đã đáng nêu gương khách má đào.
Học sách xuân thu chưa hết trí,
Múa gươm huệ kiếm nhượng chi đao.
Thành xưa tuy chẳng so Tây tử,
Nghịệp cũ ghe phen sánh ả đào.

*Ôn trọng tâm duyên chưa mãn nguyện,
Đo đường sang trọng thử là bao.*

Cười... Tâm tình đều nói đủ trong thơ ấy hết, chị nghe. Đúng đây mà.

Cười... Em nên nói rõ ràng: Em chỉ để tâm hành đạo cho Chí Tôn. Ai đủ đạo tâm em mới để lời dặn bảo, còn chị nào lỏng lẻo thì em chẳng dám thốt lời, xin đừng phiền em tội nghiệp!

Anh *Mắc Phong* trả viết cho người khác.

Hương Tịnh, em gửi thi này cho Nhị tỷ, vì người có cầu xin:

TỊNH đường mặc kệ bóng mây qua,
Gắng lượm hồng ân lúc tuổi già.
Lộc thể đã thừa mùi mẫn lạt,
Duyên trời vui giữ chớ sai ngoa.
Đôi câu kệ Phật trừ oan nghiệt,
Vài phép Tiên giao để khử tà.
Nước đục lắng trong toan lánh bợn,
Cừu y dành đổi mảnh cà sa.

Em *Nguyệt An*, chị đã không uống lời dạy em buổi trước há? Cười... Tuy vẫn có phạm mà cũng có công biết sám hối là điều hậu phúc.

AN nhàn từ đấy giữ khuôn viên,
Đã trót đem thân gởi cửa thiền.
Rộng hẹp đường đời e ngán bước,
Thung dung cửa Đạo khá tâm duyên.
Mảnh trăng dầu cũ gương còn tỏ,

*Bóng nước kia xao lượn vốn liền.
Học thử Mạnh Quang còn tích để,
May ra chồng Phật, vợ nên Tiên.*

Cười... Đứng em. Cười...

Mấy người bên nam, có nhiều em đáng thương lắm, song chị thì có tánh gắt, nên đợi cho mấy em thiệt thèm, cầu xin cho đủ, rồi chị mới cho kẹo.

Tháng 10, chị trở lại nữa.

THẮNG.

166. *THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN*, 20-8-Ất Hợi (dl 17-9-1935).

BÁT NƯƠNG DTC

– Ai đây há? – Bát Nương. Cười... Không biết em vô duyên thế nào mà nhiều người cừu hận quá!

À! Em tưởng tại nơi một bạn quần thoa khó sánh tài tu mi nam tử nên mới ra tình lãnh đạm chẳng? Có người sợ với lỗ miệng mà thôi.

Thì nè! Ối mà khoan đã, hễ xướng thì có họa, chớ một mình lãnh vai đào kép thì vui chi phòng thi phú chớ! Cười... *Anh Nhàn Tĩnh* đâu? Em còn nhớ mài mại ông Cử buổi nọ. Ôi! Lịch sự chi cái khăn mà sửa soạn anh. Em hỏi anh chịu giúp em một việc không? Không chi khó. *Nhàn Tĩnh* bạch: –.....

– Duy coi chừng giùm mấy ông Cử làm thi họa bài của em đừng trốn mà thôi. Cười...

THI

*Lược trận thử xem mặt thiện tài,
 Để coi ai dở với ai hay.
 Năm xe kinh sử đưa rông Hón,
 Ba lược thi văn chiến hổ bài.
 Niêm luật Châu để chờ khảo lệnh,
 Quyển chương Tấn pháp đợi hùng oai.
 Nhập vi cử sời bao nhiêu mặt,
 Đến trước Bát Nương chiếm võ đài.*

Học họa đi em Lợi.

THĂNG.

167. *THÁNH THẤT KIM BIÊN*, 22-8-Ất Hợi (dl 19-9-1935)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM

Bần đạo chào các bạn nam nữ.

Chư vị Chúc sắc Thiên phong xin nghe Bần đạo phân biệt phận sự trọng yếu khó khăn của Bần đạo hầu sống với chức trách của mỗi người, may ra cũng hiểu riêng phận mình, hầu làm cho thêm danh giá cao trọng của Hội Thánh, tức là của Đạo vậy.

Bần đạo chẳng phải cầm toàn quyền nơi tay mà phải tùng lệnh của Đức Lý Đại Tiên, đương kim Giáo Tông của Đạo.

Các bạn biết rằng, nơi Cửu Trùng Đài chẳng một ai ra ngoài quyền vi chủ ấy. Bần đạo chẳng cần tỏ rằng chính mình Bần đạo là tôi tớ của quyền hành ấy và người cầm quyền ấy đã nghiêm khắc là đường nào!

Ôi! Biết bao phen cũng vì thương công nghiệp của nhiều người mà Bần đạo không quyền phong thưởng, phải chịu đổ lụy châu mày, mà cũng nhiều phen cảm giận những kẻ vị danh vô giá trị đã không nên phận mình, lại còn hại lây cho người xứng đáng.

Bần đạo mỗi phen cầu thẳng cùng Đức Lý Giáo Tông thì đều bị hổ thẹn, vì người giữ Thiên thư cho xem công nghiệp.

Nếu Bần đạo thoảng như cầm bút phê phong mà bôi tên của người nào, xin chư hiền hữu đừng coi rằng lạ chưa.

Ngạn Sơn, Hương Phụng, khá hiệp cùng *Cao Tiếp*

*Đạo lập Sơ cầu phong đốt cho Bản đạo cầm tay đi kiến
diện Đức Lý Giáo Tông.*

Ngày mai, Bản đạo tái giảng.

THẮNG.

168. THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 24-8-Ất Hợi (dl 21-9-1935).
Lúc 23 giờ.

ière séance:

BÁT NƯƠNG

Em chào mấy anh. Có Lục Nương và Anh Què.

Cười... Á! *Khí* ạ! Chị thấy người ta ăn gian em nên đến hỏi em muốn làm Giáo Sư không? Chị lo cho. Cười... Thằng ham chức quá phải chơi! Cười... Đây em mới hỏi Đức Hộ Pháp, vậy chớ anh cầu phong cho ai lên chức Giáo Sư nam?

Đức Hộ Pháp:.....

– Phải. Còn nữa?.....

– Phải. Nghĩa là anh đã xin cho 3 người, duy có *Từ Huệ* bị bác, còn 2 người kia đang chớ? Vậy thì mấy anh cả tiếng kêu em *Khí* và chị *Huê* là Giáo Sư giùm coi.

Phong Chí:.....

– Cười... Nè anh Gió, tôi không cầu anh nghe không.

– Em *Hiển*, Qua mừng cho em đó. Em muốn kẹo phải không? Ở quì đó em.

Thi nè:

*Quen chiêu non nước lúc xuân xanh,
Tên tuổi dài mây đã sẵn dành.
Lộc thể rẽ mùi ché mận lạt,
Ôn Trời nên phận gắng đua tranh.
Lấy lòng cánh học xông trường võ,
Đâm ấm duyên loan để chí thành.*

*Vùng vẫy vô môn qua mấy cấp,
Soi tâm đêm quạnh phó Trường Canh.*

Em nhớ lời chị dặn, gắng trọn trung trọn hiếu nghe!

2ème séance:

QUYÊN GIÁO TÔNG

Cười... Lão Què của Bát Nương.

Qua chào hết mấy em.

Qua mừng cho cả mấy vị tân phong.

Thôi, đứng dậy. Qua lấy làm hân hạnh đặng hội hiệp cùng mấy em. Qua tưởng từ thử đến giờ, chúng ta đã cạn lời mật thiết cùng nhau, nên không có chi trọng hệ phòng thổ lộ thêm nữa.

Hộ Pháp bạch: – Về mặt chánh trị của Đạo?

– Về Tòa Thánh.

– Vâng.

Qua nhượng bút cho Lục Nương kéo người đợi.

3ème séance:

LỤC NƯƠNG DTC

Em *Hương Nhâm* xin chi nữa? Em ráng làm Đạo, có chi phò hộ. Cười...

Hộ Pháp bạch:.....

– Cười... Em xin vâng.

Trường công đã vãng tuyển hiền tài,

*Thống nhất quyền hành ở một tay.
Lượn sóng xu danh khi đã lặn,
Câu tiên độ thế đã cao bay.
Cầm gương huệ chiếu thanh đường tục,
Nắm kiếm phong vân diệt cảnh đài.
Lũ kiến chòm ong xa cửa Đạo,
Chỉ lo định vị các tôi ngay.*

Em tưởng mấy anh hiểu hết, vì văn không cao.

THĂNG.

169. *THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 25-8-Ất Hợi (dl 22-9-1935).*
Lúc 20 giờ.

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Bần tăng chào chư quý vị.

Bần tăng lấy làm thậm cảm nhưng cơ phổ tế Tần
nhơn hỡi còn trở ngại trong năm ba tháng nữa mới yên.

THI

*Lượng trên đã mở nôi oan xưa,
Tần quốc từ đây hưởng phúc thừa.
Dặm khổ dân chưa an bước thăm,
Đường hay nước đã vẹn danh xưa.
Nóc chiến thiên cổ di hôn tục,
Cửa Thánh kỳ ba độ nghiệp vua.
Ngán lỗ công bình mười tuế lụn,
Khuôn hồng soi rạng đất mây mưa.*

Cười... Các tôi con của rỗng nay độ rần, hỡi dưới
mắt Tạo Công còn chi hay hơn nữa chẳng?

Rỗng rần, rần rỗng, có rần mới hóa rỗng, có rỗng
mới nên phận rần. Xin lấy ý nghĩa sâu xa mà hiểu thì cái
vui mới ra thú vị.

Cười... Mừng, mừng, mừng!

THĂNG.

170. *HÔTEL SIEMRÉAP*, 27-8-Ất Hợi (dl 24-9-1935).
Lúc 4 giờ sáng.

TRẦN THỊ HƯƠNG

*Cách biệt bấy chầy những đợi nhau,
Lâm cung ủ dột nét hoa đào.
Muôn trùng đất Việt người đeo thảm,
Ngàn dặm Tân quan kẻ chịu sầu.
Day gập bóng thiếu e quá chậm,
Nhật xô vầng nguyệt sợ còn lâu.
Nhẹ chiều non nước đưa chơn khách,
Vô số chơn linh rắp đến châu.*

Thiếp vâng mạng lệnh La Hán đến hầu.

Cao Thượng Phẩm, Lê Đại Tiên, Tiêu Diêu Đạo Sĩ,
vì trước khí chồn nầy nên giáng không được, cậy thiếp
để lời tạ lỗi.

NỘI CUNG THÂN NỮ.

THĂNG.

Núi Bà Khang, 24-9-1935 (lúc 13 giờ).

BAKHANAYOUD

*Nỗi mừng đã biết lấy chi cân,
Tệ động may duyên hưởng phúc phần.
Đền Phật rưới chan kinh diệu lý,
Non Tiên dầm ấm kệ lưu thần.*

Cười... *Chuyển luân cơ tạo đàn hình qui một,
Hội hiệp Long Hoa đã ngộ xuân.
Thành kính dâng trao non nước cũ,
Hóa dân phú để khách tài nhân.*

À! Có Cao Ly Tử Tiên, Lý Thiết Quả, Bradaya La Hán ngay cung ngự này, đương cúi mình chào chư Thiên tước.

Bần tăng nhượng cơ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Qua đợi mấy em vì có các bậc Chí Thánh hội hiệp tiếp châu.

Em Hộ Pháp! Em phải tức cấp đốt hương nghinh tiếp phòng đáp trọng lễ. (Buông cơ)

Cười... Qua thấy Bradaya La Hán mới đến. Nội Cung Thần Nữ bên Tây Cung đương hầu, em nên đi giúp bốn bề bái tạ.

Cười... Có nhiều vị chưa biết giáng cơ là gì nên cười dữ lắm.

Qua nhớ buổi còn tại thế, đã thường hay nói với em cái sở vọng của Qua nơi này lắm. Nếu em coi lời ấy là yếu trọng thì em ra lệnh cho Hội Thánh Ngoại Giáo khởi sắp sửa sai chư Chức sắc đến hành đạo. Qua chẳng nói nhiều, để lời cho Bradaya La Hán.

BRADAYA LA HÁN

THI

*Thổ võ Xiêm quân tức Việt triều,
Đế Thiên nguồn nước dẫu còn nêu.
Mảnh tâm Hồng Lạc đề thiên sử,
Giọt máu Nam bang định quốc thiêu.
Để mắt trông đô xây thế cuộc,
Nhấn mày ngó cảnh vẫn điều hiu.
Vị đem gan tấc tỏ hồn nước,
Siemréap là nơi đắp diều kiêu.*

ĐẠI HÝ! ĐẠI HÝ!

THĂNG.

Prakhan, 29-9-1935, 7 giờ sáng.

*Nam đô trước đã dựng dinh Tân,
Bồ Tát Prakheng vốn chí thân.
Vương nghiệp mặc ai tham thế sự,
Phật quyền tô điểm vẻ đai cân.
Trước năm kỷ thế châu u vận,
Đoạt đạo lục niên hiệu Vị Nhân.
Khám phá đài thành người tấc liệt,
Mới ra bại quốc với vong thân.*

PRAKHENG BỒ TÁT.

THĂNG.

Bayon, 25-9-1935, 8 giờ sáng.

ASSOVARMANN

(Bài này của Bà Đoàn Thị Điểm)

*Đạo hoàng vốn trước gốc Brahma,
Ấn Độ đến đây lập quốc gia.
Dân tộc Trung Huê không chớ trú,
Giống nòi Tần sắc lánh can qua.
Kinh đô gây dựng ngàn năm lễ,
Trước Chúa Gia Tô hợp đại hòa.
Ngó thử đền xưa bao vẻ đẹp,
Xem người rồi gắng nhắm vào ta.*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM.

THĂNG.

Lúc 9 giờ sáng.

*Cười...
Nầy cung điện hạ Savami,
Vì tội phạm dâm đến mầu nghi.
Triều chánh tam ban không nỡ định,
Lao-vơn hãm xác, sử quên ghi.
Quần lê chỉ hiệu vua cùi đặt,
Văn võ đồng quên thủ lễ nghi.
Ba chục sáu năm dư tại ngục,
Non sấu vẫn để tiếng từ khi.*

ĐOÀN THỊ ĐIỂM.

Người đương tái sinh hiện tiền trong cửa Đạo đặng lập vị.

Braksei Chamkrang, ngày 25-9-1935, lúc 10 giờ sáng.

NỘI CUNG THẦN NỮ

Để thiệp đi mời Prasey Hoàng Hậu.

PRASEY

Thiếp cúi chào chư Thiên mạng.

*Thiếp là Hoàng Hậu họ Prasey,
Lập tháp tông môn chứa cốt hài.
Lặn một kỷ dư chưa cứu thế,
Tay chàm khởi tạo chín năm ngoài.
Kho tàng chứa chất bao nhiêu báu,
Xiêm quốc đã đào lấy mấy ngoai.
Hình phạt bầy chừ là lợi lẽ,
Các tay sãi khó độ ra bài.*

Hộ Pháp Thiên Tôn! Thiếp có một em trai *Ananda Sommcrit Prasey* đương sanh tiền làm một vị Thiên phong, nên thiệp cậy Thiên Tôn nghĩ tình điều độ.

Hộ Pháp: – Xin cho biết tên.

– Cười... Không dám.

THĂNG.

171. *PHẠM NGHIỆP, ngày 28-8-Ất Hợi (dl 25-9-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, Sư thúc và mấy vị Thiên phong.
Kính chào Sư mẫu, mấy anh và mấy chị, cùng các em.

Con cảm ơn Sư phụ. Kính thưa Sư phụ, cho phép
con chuyện vãn với quý vị Giáo Thiện, xin mấy ông Thiên
phong thứ lỗi. Mấy anh đứng dậy.

Thưa cùng mấy anh! Trách nhiệm yếu trọng của mấy
anh, Sư phụ thường giáo hóa từ buổi trước đến giờ đã kết
quả y nhiên như vậy, có phải chăng?

– Dạ phải.

Sư phụ tiên tri thế nào thì có y như thế nấy, chưa hề
thất hứa của thầy, mấy anh thấy rõ há?

Khi em dâng tờ tuyển chọn những bậc Giáo Thiện
cho Sư phụ thì đã thấy nơi Thiên thơ định vậy. Em chỉ
buồn có một điều là nhập trường đồng lớp mà lại ra kẻ
đoạt ngôi trước, người lại sụt sau. Thiên thơ nhậm nhiệm,
em khó nổi cạn lời.

Nhưng em chỉ dặn mấy anh còn ở bực Hành Thiện
rằng: Do nơi trí tuệ, đạo hạnh của mình mà Thiên thơ
thay đổi. Ấy vậy, đừng thối chí mà thất đạo tâm đa nghe.

Em luận nơi sự giáo huấn của Sư phụ trong buổi
khổ não tâm hồn của một nòi giống đã từng thi thố thủ
đoạn anh hùng mà bảo tồn xã hội, quốc dân, phong hóa,
luật điều độc lập.

Đường đường một cường quốc nơi Á Đông này mà

nay phải chịu phạt tội đời, thân danh ràng buộc, thì ai cũng trông mong có một điều là cơ quan thoát khổ với một cường quyền áp bức, thì tâm thần biết định nơi đâu, nên phải sớm đen chiều trắng. Ấy là thời thế định cho dân Nam phải nịnh, phải dối phải trá, phải hèn phải mặt.

Hỏi muốn thức giấc thân mộng của những hạng tù lao như vậy, chúng ta là người biết để dạ thương đời, phải dùng phương nào mới phải lẽ?

(Xin đọc lại hết).

Dùng phương đạo đức, chớ dùng dùng phương cường bạo mà luận đàm đa nghe.

Anh Năm Thế bạch: – Dùng phương đạo đức.

– Đạo đức ấy là phương chi?

Anh Năm Thế nói: – Thiện niệm, thiện tu, thiện giáo.

Hỏi: – Rồi họ đổ hờn ra nói rằng: Không làm lành trong cơn khổ não này đặng, thì mới tính sao?

Sư phụ nói: – Thôi, để Qua nói thế cho nó.

– Cười... Thưa Sư phụ, con không dám.

Giáo Hữu Cương bạch: – Phải hạ mình độ họ.

– Hạ mình mà họ cũng không kể mới tính sao?

Ba Châu bạch: – Da thừa Anh Ba, gặp ma thì trừ ma, gặp quỷ thì trừ quỷ.

– Trừ thì sanh ra oán. Cười... Đây em xin nói rõ là lấy giọt lệ đau thương mà gội sâu cho một sắc dân bất phước, cầm cờ trắng của Mạnh Kha đặng giải hòa phòng duy trì cơ nghiệp nhà Châu nguy biến. Ôi! Ngày nào những kẻ cô thế mà thấy bóng Đạo binh vực che chở; ngày nào những kẻ đói cơm khát nước, rách rưới lỏa lồ mà tay Đạo

dưỡng nuôi mặc ấm; ngày nào những kẻ thăm lệ tuôn sa, tâm thần khổ não mà thấy ơn Đạo lau thăm rửa sâu, trọn tình an ủi; ngày nào những kẻ thất thế yếu hèn mà quyền Đạo làm cho vinh huê cao trọng thì ngày ấy mới ra thiệt Đạo. Do nơi mấy anh mà có, hiểu chưa?

Cười...

Còn mấy chị bạn của mấy ông học trò kỳ nhứt thì cứ lo miết ba cái nổi, ba cái giỏ, ba bụi chuối, ba thúng rau, hỏi chừng nào mới nên đặn? Em ngó thấy thầy râu cho mấy chị hơn hết.

Mẹ thằng Xanh! Nầy mụ, tôi đã lo cho má yên rồi. Còn mụ thì ráng mà tu, chớ không phải sống ở đây hoài cho tới tận thế đạ nghe không. Dặn *thằng Xanh*, nó cứ đường mòn của tôi đi mà đi theo, đừng dại, không thấy cha nó, nó chịu. Mấy đứa nhỏ đều đặn hết, tôi mừng lắm. Mụ cũng vậy, tôi bảo lãnh căn tu cho.

Mấy em gái lo Đạo, thầy đã toan tính lập nên cho mấy em rồi. Lớn cũng vậy mà nhỏ cũng vậy, ráng thương yêu hòa thuận cùng nhau cho Sư phụ bớt khổ tâm nhọc trí.

Em sẽ tái giáng tháng 10 đặn nói nhiều điều khác nữa.

Tháng 8 nầy, em sẽ giúp Sư phụ chọn lựa bậc Hành Thiện.

Xin kiếu.

THĂNG.

Năm Thế: Nguyễn Văn Thế, đạo hiệu Kế Thiện, Lê Sanh phái Thượng.
Giáo Hữu Cương: Thượng Cương Thanh (Trịnh Phong Cương).
Ba Châu: Nguyễn Văn Ráng (tự là Ba Châu), đạo hiệu Hiệp Phố,

Lễ Sanh phái Thượng

Mẹ thằng Xanh: Là vợ của Ngài Phạm Văn Màng. Ông Phạm Văn Xanh là con, sau được thăng Đạo Nhơn.

172. *THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 29-8-Ất Hợi (dl 26-9-1935)*
Lúc 7 giờ 20.

BÁT NƯƠNG DTC

Em chào mấy anh.

Cười... Vui quá hử?

.....

Âu Dương hiền đệ và anh *Nhàn Tịnh* đứng dậy.

Cười... Ông âm đồ lâm thâm cái gì hử?

.....

Thì hỏi mấy anh nhà nghề vừa bận áo, chớ người ta biết đầu mà cho.

Merci Mr Lư. Cười...

Em nên để trong Thánh Ngôn cái khoản ông Hòa Thượng nằm đất. Nếu em làm Đạo hữu đặng với mấy anh thì em tức cấp đặt một miếng bảng đá đề rằng: ***"Nơi này là chỗ ông Phật Tắc nằm một đêm dưới đất đặng cho nhà Tần nhờ hồng phúc."***

.....

Thì có chi khác hơn điều này.

(Lễ Sanh Thượng Lư Thanh quì lạy).

– Mr Lư đứng dậy, trước không thảo mà sau thảo gì em? Cậu Ngạn cũng vậy.

Nói giùm với Sở Lợi rằng: Chị của nó phá nó vì bực tức cái hư của nó.

Em nói rằng, người ta đã đổ lụy vì nó nhiều rồi, nên khiến cho nó đến tận nơi kỳ này đặng liệu phương dạy dỗ.

Xin mấy anh để ý điều này, ân cần giúp sức cùng Hoàng Hậu Prasey, kéo tội nghiệp.

Còn Nhị Ca ngày mai cứ đi đi, không ai còn ám hại phòng sợ.

Nếu hôm qua đi thẳng đường, xe không hư thì nó đã nhào đầu xuống ruộng Soon rồi đã. Hiểu không?

THẮNG.

173. *THÁNH ĐỊA BẠCH VÂN, 1-9-Ất Hợi (dl 28-9-1935).*
Phò tiểu ngọc cơ: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. (21 giờ 30)

BÁT NƯƠNG DTC

Em chào mấy anh, mấy chị, mấy em.

Cười... *Hương Nhâm* hiền muội, trao thi này cho
chị *Ứng Quân*.

*Đã cạn lời khuyên tự buổi nào,
Rằng đừng buộc nợ cõi thương đau.
Tri Thiên rắp đến vô công nghiệp,
Hữu hậu gần xem đậm vẻ màu.
Phần trước đã phai tình nghĩa trước,
Hương sau còn phát đức tài sau.
Nặng mang nỗi nợ phong lưu cũ,
E nỗi đường tu phải chịu sầu.*

Em nói rằng trời chiếu dành để mỗi tội mỗi hình,
khá giải tội, hình kia phải dứt.

.....

Xin đứng dậy. Cười... Em vì từ tâm để bài thi này,
ai hiểu tâm sự mình thì lãnh lấy:

Quê người đơn chiếc lại riêng tình,
– Thiếp cảm ơn trọng lễ, xin thứ lỗi.
*Non nước bấy chừ đã lịch xinh.
Đậm gió ký kỳ xông gió buộc,
Đài mây cù cá thoát biên đình.
Lửa hương đã bén công Như Tử,
Quyền quý thêm xuê phận Khổng Trình.*

*Dầu chịu đời phen truân chiếc dạ,
Xin theo đường Thánh bước thân sinh.*

Em cho hay rằng: Đau đôi lát đây rồi sẽ an vui đặng và nạn ách khổ tâm sẽ giải khỏi, đừng ưu tư ưu lự vì mạng Trời định vậy.

THĂNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Cười... Anh *Hòa thượng Tắc* đâu?

Mấy em nên để ý trong điều của chị dặn.

Chị mời đứng dậy và nghe.

Trong cửa Đạo Chí Tôn đã lập, cốt yếu để lập quyền cho mỗi con cái của người tu độ lấy mình.

Cửa thiêng liêng vốn không phải là vật để dục tư tình tư nghĩa, mà lại là cơ quan độ mỗi mặt nguyên nhân diệt căn trừ nghiệp.

Phải hiểu giá trị của Thiên phong, chẳng phải để khoe màu đạo đức, mà vốn là phương cứu độ sanh linh. Nếu đã mang chức trách ấy nơi mình mà không trọn nghĩa vụ thì tự nhiên phải phạm Thiên điều.

Cái gương hiền đức của nữ phái là vật của Chí Tôn để lòng tìm kiếm và cũng vì nó mà Chí Tôn mới định lập pháp ban quyền cho nữ phái đối phẩm cùng nam. Thoảng như gương hiền đức ấy đã ra vô giá trị, điều tàn thì công nghiệp nương đâu mà bền vững?

Chị nói thiệt rằng: Dầu cho Phật Mẫu tái sanh mà

thất bề hiền đức thì Ngọc Hư Cung cũng định tội qui phàm.

Vậy thì các em phải giữ lấy phận mình. Chị nghĩ cũng chưa kham, đừng thày lay cầu tội giùm cho kẻ khác.

Chị rất cảm cảnh, nhưng Thiên điều định vậy, biết liệu làm sao?

Tự nơi chị *Ứng Quân* tự mình giải thoát.

Chị xin kiếu.

THĂNG.

174. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 16-10-Ất Hợi (dl 11-11-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em, chào hết thầy.

Cười... Qua để lời cảm tạ mấy em. Xin đứng dậy hết.

– *Ngọc Trọng Thanh!* Qua tưởng khi em còn nhớ câu liên đối cho Giáo Tông Đường buổi nọ há? Đọc nghe chơi. (Ông Ngọc Trọng Thanh đọc đôi liên của ông Giáo Sư Hoài giảng cơ).

*GIÁO hóa nhơn sanh nhựt nhựt trung tâm qui thiện quả,
TÔNG khai tạng chúng thì thì trọng đạo hiệp chơn truyến.*

– Cười... Qui thiện quả tức là qui vị.

Chẳng có một điều chi dấu nhỏ mọn thế nào mà Chí Tôn không cho biết trước.

Qua đã thấy phạm trí của mình chưa hề đủ nghị lực thay đổi Thiên thơ đặng bao giờ.

Ngày nay Qua lại càng đặng thấu đáo, lại càng ghê sợ hơn nữa. Ôi! Thiên cơ mầu nhiệm, chín có một đường chỉ do bởi biến đổi của nhơn tâm mà phải từng quyền dạy trở, nhưng chơn tướng vẫn chẳng thể đổi dời. Hại thay cho những số mạng căn kiếp nào mà tiền định cho phải chịu làm màu cho Thiên thơ biến tướng.

Qua nhớ lại buổi tại thế, Qua đã bị nhục nhã, Qua đã bị phản phúc, Qua đã bị khổ hạnh, Qua đã bị áp bức, vv... là do tại màu Đạo biến thiên hầu lưu lại cho thế gian một diệu pháp thiêng liêng tương đối, nghĩa là Qua phải bị nhục cho Đạo đặng cao trọng; Qua đã bị phản cho

Đạo đặng trung thành, Qua đã bị khổ cho Đạo đặng sang trọng, vv... là tại số căn của Qua bất phước.

Hộ Pháp! Qua thấy nơi Thiên thơ em khỏi ách nạn ấy nên mới can đảm xúi em cầm quyền thống nhất.

Thoảng có điều chi ngăn trở mảy mún gì là do nơi căn sanh của nhơn loại và Qua lại thấy đặng quyền lực vô biên của em nơi Hồn Nguơn Thiên cảnh, nên vững dạ an lòng giúp em cầm giềng mối Đạo.

Cười... *Vĩnh*, em nhớ câu thi:

Thị thị Đế Quân đảo địa đình.

Vụ đó từ đây xuất tướng.

Ê *Tếp*! Hồi mới mây hát hay quá, tao khoái dữ.

Thạnh! Nói với má con rằng: Ba gọi lời bắt sua.

THĂNG.

2ème séance:

Qua trở lại đây.

Ê! Tao ngó thấy bây còn chùm nhum đây, nên kêu chị Đoàn đến nói với bây ít điều.

3ème séance:

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Thế.

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp nghiêng mình chào chư quý Đại đức.

Hèn lâu em không đến đặng, xin Lê Chơn Quân thứ lỗi.

Thiếp may đặng lệnh của Lý Đại Tiên Trưởng đòi hầu nên vội vã đến chưởng cho hay trước, xin chư Thiên mạng thứ lỗi.

Hộ Pháp: – Đã lâu quá mới gặp nhau, tôi hằng vọng.

– Thiếp đa tạ hậu tình. Thiếp xin dâng một thiên văn đáp.

*Trường Long Hoa nay đã mở hội,
Tuyển lương sanh năm mỗi độ dân.
Tiếng chuông cảnh tịnh reo ngân,
Việt hồn tỉnh giấc thế trần Nam Kha.*

Ngâm thi là hậu ân với thiếp, vì thèm nghe đã lâu lắm.
(Tiếp Đạo ngâm).

– Reo ngân thì hay hơn là dương ngân.

*Hơi thiên âm đã hòa ca hát,
Gió cung thiềm thổi mát phàm tâm.
Chịu theo ánh rạng quang âm,
Đưa càn khôn đại thái lẫn nhưn sanh.*

(Tiếp Đạo ngâm tiếp).

– Phải càn khôn đại của Đức Di-Lạc?

– Phải.

*Kìa quyền thế vạn linh lừng lẫy,
Dụng hóa cơ xô đẩy sinh quang.
Nào là binh khí diệt tàn,
Nào là cường lực ép hàng quân lé.*

(Tiếp Đạo ngâm).

*Những vị quốc nhãng ghê đao kiếm.
Những nô ban tranh biển biên cương.*

*Lưu hồng bạch cốt phơi sương,
Hoàn cầu sôỉ nổi, chiến trường từ đây.*
(Tiếp Đạo ngâm).

– Hộ Pháp nghe tiện thiếp:

*Tướng Việt xã giải khuấy nổi hận,
Dụng trí mưu lẩn lẩn cường quyền.
Thử nơi Nam hải độ thuyền,
Giữa sông trường lụy giữ nguyên nước non.*
(Tiếp Đạo ngâm).

*Đường chiến thắng hơi còn quyết trận,
Cầm gươm linh giới trấn sơn hà.
Dụng diệu pháp dẹp can qua,
Trị an thế giới mới là Chơn Quân.*
(Tiếp Đạo ngâm).

– Ủa! Quên chó! *Đế Quân.*

THĂNG.

175. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Ất Hợi (dl 12-11-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

ière séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua đây mấy em.

Qua mừng mấy em. Cha chả vui quá!

Ê! *Vinh*, em giỏi quá! Đức Giáo Tông vui mừng chẳng cùng. Ngài nhắn lời nói với Hộ Pháp rằng: Từ đây Ngài có thể cầm giềng mối Đạo với quyền lực thiêng liêng rồi và căn dặn đừng ái ngại âu lo chi hết.

Mấy em, Qua thấy một điều ngộ lắm. Hôm Tiểu Tường của Qua, mà Qua quên lửng. Đương ở chơi nơi Bắc Đẩu Cung gặp Hi Di mời cờ tướng. Mấy em phải biết rằng, hễ thứ nhựt ấy mà gặp chút ghiền nầy thì là nuốt. Qua đả với ống bốn bàn, ôi thôi thua cả bốn. Qua đang sửa soạn gầy trận thứ năm thì có Diệu Quang đồng tử đem nguyên hương đưa ngay lỗ mũi qua, Qua mới nhớ rồi lật đật nhắc cò cò xuống.

Ôi thôi! Qua thấy mấy em bày binh bố trận, Qua mừng hết sức!

Hôm nọ, à để Qua nhớ chắc coi bữa nào, ngày 20 tháng 7, Qua có gặp Thấy. Ý! Vụ nầy nói lại đây bày mê rồi sanh bậy bạ, thôi tao nín.

Nè Hộ Pháp! Em nhớ ngày mai nầy phò Đại Ngọc Cơ cho Đức Lý Giáo Tông giảng thăm em nghe.

Qua đi kêu giùm Bát Nương cho.

Qua chào em Giáo Hữu Hương Vàng.

THĂNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG

Em chào mấy anh.

Cười... Đứng dậy mà.

Nhị Ca! Cả Diêu Trì Cung (DTC) đều mừng cho danh thể Hiệp Thiên Đài, nhứt là Phật Mẫu thì hơn hết, nên vội vàng tư mật ý qua Thái Thượng Lão Quân cảm ơn người đã đệ ý chí vào Ngọc Hư Cung lúc trước.

Em nên dặn anh nhớ bài thi của Linh Mẫu gởi cho anh buổi nọ đa nghe.

Anh cứ do nơi Đức Lý Giáo Tông mà cầm quyền trị thế thì sẽ đắc thắng, chẳng chi phòng ngại.

Nghe bài thi này và giữ y nguyên sở vọng của anh thì nên việc cả.

THI

*Cầm mối Thiên thơ đã phải hồi,
Định an hoàn võ một mình thôi.
Xô non tuy chẳng tài ông Bá,
Dựng núi đã hay phép chú Hôi.
Thảm thảm ngàn trùng kìa Ngọc các,
Voi voi muôn dặm ấy Thiên lời.
Chuyển luân cơ tạo quyền dự trữ,
Nương phép thiêng liêng gánh nghiệp Trời.*

– Ngâm đi ông Phật mập.
Mấy đứa em nhỏ đợi chị, lễ Giáng sanh mới cho kẹo.

THẮNG.

176. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 18-10-Ất Hợi (dl 13-11-1935).*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

(Đức Lý Thái Bạch giảng cơ: Bài 169 trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển I & II hợp nhất).

2ème séance:

Cười... Một cái cơ mà hai người giành.

CAO THƯỢNG PHẨM

Anh Thượng cứ giữ tánh xấu vậy hoài! Người ta ít khi giáng mà cũng không nương à!

– Hộ Pháp! Mừng! Mừng! Mừng!

– Từ đây mấy chú kếp Hiệp Thiên Đài nếu không biết thừa thế thì dại lắm!

Nè Hộ Pháp! Em nghĩ coi *Cư* này lúc còn tại thế chịu mang xác phàm mà chưa hề để tâm nói lên người thay, hưởng ngày nay đã qui Tiên vị, có đầu như vậy.

Bạn nên coi văn từ, lời nói có giống chi Qua hay không? Vậy xin bạn đừng lên án mà không minh tra thì mất công bình của ông Hộ Pháp đa nghe.

Hộ Pháp: –.....

– Giống đầu mà nói bướng, giống chú Nghĩa chó! À! Cô Tư, nhớ khi nọ tôi có buộc Cô minh thế với con Tám hay chẳng?

Cô Tư: – Dạ có.

– Do đấy thì yên nghe. Còn Anh Ba, ôi thôi! Đừng nói nữa, nhứt là má bị tay anh mà thất Đạo mà chó.

.....

– Ủ, ngã thâm phải lo điều độ lại nghe. Đường nên trước mặt, liệu mà tính phận mình, đừng nghe ai hết. Tôi giận có cái lảng trí đó hoài, hiểu không?

THẮNG.

3ème séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua đây mấy em.

Ê! Họ Cao hay cự nự quá ta! Cười...

Cha chả, mấy em lúc này đàng hoàng quá!

Hôm qua, Qua tính lui, họ Cao mời ở lại hội. Qua nghe lời, nên mới thấy đặng sự tấn bộ của mấy em. Qua để lời khen hết thủy.

Hộ Pháp: – Anh có dự hội không?

– Có, đặng đá đít thằng *Tép* chơi chớ. Qua thấy triều đình họ Phạm đông đảo hơn họ Lê, Qua mừng quá!

Ê *Tép*! O bế nhựt trình đặng kiếm ăn mây!

THẮNG.

177. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 2-12-Ất Hợi (dl 27-12-1935).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

HỒ QUÍ DIÊN

Tiểu nhân xin chào chư vị Đại Đức. Lụy...

THI

*Hèn lâu mơ ước đến thăm nhau,
Thanh Tịnh bấy lâu ở ngục lao.
Giận nặng hồng trần cần Tạo Hóa,
Hèn nhiều quả kiếp số Nam Tào.
Xe hồng đồ phước ngơ tay vịn,
Cánh bạc tuôn duyên cửa đạo nhào.
May gặp ân nhân Lê Đại Đức,
Ngọc Hư rồi cứu khỏi Âm Tào.*

– Thừa Hộ Pháp, kẻ vô phước này chỉ trông công con tu niệm mong mỗi cảnh Thiên, nào dè bạc phận, chúng nó vô Đạo không tu, gây thêm nghiệp chướng.

Hộ Pháp hỏi: – Còn thằng Sĩ thế nào?

– Sĩ nó bị quả kiếp tiền khiên nên đã luân hồi tái thế. Tổ có gặp *Lễ Sanh Thuận* ở tại **Thanh Tịnh Đại Hải Chúng**, hôm nọ cùng tổ mới thọ lệnh Ngọc Hư đấng phong Thần vị.

Hộ Pháp hỏi: – Còn Lễ Sanh Nhượng?

– Tổ không thấy vào Thanh Tịnh nên không biết.

Hộ Pháp hỏi: – Xin cho biết có gặp ai quen ở đó không?

– Không dám.

THẮNG

178. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 3-12-Ất Hợi (dl 28-12-1935).*

BÁT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Chào mấy anh và mấy em.

Cười... Đâu mà đứng sắp hàng cho có thứ lớp đặng
tôi đếm coi mấy chục người. Cười...

Nhị Ca, anh Phật mập để cho em làm gì thì làm. Em
cấm quí anh cười hay là nói chi hết đạ.

– Tu đặng làm gì?

Sĩ Tài Hợi bạch: – Tu đặng trau giồi...

– Lui đi, để đó rồi sẽ hay.

Sĩ Tài Kiệt bạch: –.....

– Lui đi, tiếp nữa.

Sĩ Tài Xin bạch: –.....

– Cười... Lui đi, tiếp.

Sĩ Tài Quốc bạch: –.....

– Lui đi.

Sĩ Tài Lợi bạch: – Tu đặng sửa mình, cầm đuốc huệ
đi đầu mà chỉ cho chúng sanh.

Sĩ Tài Hiền bạch: – Tu đặng cứu sanh linh thoát
khỏi nơi trầm luân khổ hải.

Lễ Sanh Châu bạch: –.....

– Lui, tiếp.

Trường thì đông, sĩ khôi thì ít, lại thi rớt hết mới
tính sao?

– Nè, mấy ông trò khóa, hễ tu thì tự giải tự giác, hễ

còn một điểm biết mình thì là vị thân, còn một mảy biết người thì là vị thế, hai lẽ ấy vốn không theo chơn để tu niệm. Hối giáo truyền trả lời như vậy thì trúng, hối tu niệm thì trả lời như vậy thì trật. Theo thiếp nói thì thiếp trả lời như vậy: Tu đặng trau mình theo ông Trời, đặng giống Trời là đủ lý.

Kiết, vô nghe:

*Dòng là ánh nguyệt chiếu trong veo,
Lặng lẽ thuyền coi lỗ nhịp chèo.
Lững chững trôi theo chiều lượn sóng,
Lỡ làng quày quả liệng đường neo.
Giục sâu đêm quạnh nghe ngư phủ,
Gọi thắm sương mời giục trở lèo.
Ôm ấp tình chung trời một góc,
Hỏi mưa nắng gió biết đâu theo.*

Bạn của em vừa vào Cung Vạn Pháp, nhưng còn vương vấn tình đời nên chưa giải thể, lập vị chưa đặng. Em khuyên người cha gắng tâm thành niệm thì họa may khỏi chuyển kiếp luân hồi, chớ không chánh đáng như vậy hoài thì buộc ràng thêm oan nghiệt.

Hộ Pháp: – Anh thấy ảnh hành đạo khá lắm em.

– Cười... Tư tâm thốt chi đặng mà cãi em, anh Nhị ca.

Hợi:

*Phong vân phải thế buổi bay rồng,
Nanh vuốt bầy chừ đủ cánh lông.
Hiện giữa thanh không chờ nổ sấm,*

Giương vi vùng vẫy cõi trời đông.
Em gắng lập công, sau nầy nên phận.

Xin:

*Dặm hồng lô lối đã quày đầu,
Một bộ Xuân Thu dựng nghiệp Châu.
Đạp đất ra vàng chưa phải đạo,
Thâu gương nhứt nguyệt mới cao sâu.*

Em từ đây an phận, đừng trở gót nẻo xưa đa nghe.
Cười...

Mấy ông rớt, kỳ tới.

THĂNG.

179. PHẠM NGHIỆP, ngày 28-12-Ất Hợi (dl 22-1-1936)

PHẠM VĂN MÀNG

Đệ tử chào Sư phụ và chư vị Sư thúc.

Đức Quyển Giáo Tông khi nãy khi chư Sư vừa đi khỏi Tòa Thánh, người mắc lật đật đi với *Thiên Thần Cử Đa* đến Trung Huê đặng độ dẫn kèm thúc dân Việt kiều cư đương toan phương đặng động, phục quốc sái mạng Ngọc Hư, hại nỗi thảm thương cho Cử Đa, vì phạm Thiên điều nên thất vị Tam phẩm, lại có lệnh sai gìn giữ đảng phái ấy, nhưng khó nổi thi thố một mình nên cậy Đức Quyển Giáo Tông giúp sức, thì cũng vì sự bất ngờ của Ngài mà hại ông Cử lớn quá... Cười...

Đệ tử có lệnh dạy nói lại rằng, người đi nội trong 3 giờ thì trở lại hội diện với chư Sư, xin cảm phiền nán đợi.

Thưa Sư phụ, Lê Sư thúc, làm ơn nâng loan giùm cho đệ tử chuyện vãn với chư huynh đệ Phạm Môn đời điều, đệ tử lấy làm thậm cảm.

Dạ, *anh Tư* kêu giùm mấy anh lên.

TÁI CẦU:

Đệ tử cảm ơn Sư phụ, Sư thúc.

Thưa mấy anh, em cúi mình chào mấy anh.

Lạy... Em đặng thấy nhau với một phương thế này cũng nên cho là đau đớn, em ở nơi an lạc thanh nhàn quyền quý bao nhiêu, xem lại cái khổ của Sư phụ và mấy anh buổi khổ nhục vừa qua, ngày cao sang sẽ đến, em mừng mà lại thêm lo, lo là lo cho mấy anh trong trường công danh đoạt đến, chẳng biết có đủ đạo đức tâm thành

gìn giữ Thánh chất hay chẳng.

Thưa, xin đọc từng câu giùm cho các bạn của đệ tử nghe.

Em may duyên ngộ Đạo, gặp đấng minh sư điều độ, đoạt vị dễ dàng, thấy lại quả căn của nhiều bạn thì càng lo sợ phạm phùng.

Kìa là ngôi cao phẩm lớn, em chẳng hiểu những cơ thể ấy đặng gìn duyên hay là gây mối nợ, song than ôi! Nếu không tòng Thiên điều lập phẩm mình, mới đi tránh ngã nào? Em tưởng là làm công nghiệp vô vi như lúc chịu khổ hạnh buổi xưa, có lẽ hay hơn làm Thánh. Em đã thử xin vậy với Ngọc Hư Cung nhưng không đắc mạng. Chơn pháp có một đường, cõi Thiên không hai ngã.

Xin đọc tiếp. Em chỉ để lời căn dặn mấy anh nhớ lời Sư phụ dặn rằng: Dầu chi chi mình cũng làm Quan Phương Bá cho nhà Châu mà thôi, chớ không làm quan nha cho thế sự đa nghe.

Dạ thưa Sư phụ, cử chỉ ấy phù hợp Thiên điều, lập vị quá sức con rất đổi vui mừng.

Thưa mấy anh, Đức Quyền Giáo Tông đã vào Ngọc Hư Cung nạp công quả Phạm Môn.

Ngài để nhiều lời khen ngợi, nhiều đoạn thê lương, làm cho chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đều cảm động. Em mừng quá sức, mừng ngày cầu phong cho mấy anh rồi ráng ít ngày sẽ đều vui quá sức!

Thưa mấy anh, nói lại giùm với *Chị Tư Lâm* rằng: Anh đã đặng ân xá nhờ Đức Quyền Giáo Tông cầu rỗi khỏi chuyển kiếp luân hồi, lại vào Nhơn Thần vị. Còn *anh Chiêm*, đã đoạt phẩm Địa Thần, cũng nhờ Đức Quyền

Giáo Tông làm chứng. Còn nói với *Tư Nhưộng* rằng, chị ngồi địa vị Địa Tiên, vì là phẩm cũ. Cười... Mấy anh nói lại rằng, người cũng trở lại nam như anh vậy, chớ không phải vợ chi đâu, đừng thất tình thất thươ thất nghiệp; còn *thằng Bùng* nó mới xin em đi độ ông già nó ở tù ở rạc gì đó. *Thằng Tùng* nó theo hầu Đức Quyền Giáo Tông làm lính tập. Cười...

Em ước sao ngày nào đủ mặt nói chuyện với nhau một lần nữa.

Nhị Sư đã mệt, em xin kiếu.

THĂNG.

180. ĐÊM MỪNG 1-GIÊNG-BÍNH TÝ (DL 24-1-1936).

DIÊU TRÌ KIM MẪU

THI

Từ Mẫu xem qua bắt động lòng,
Tình thương vô tận, đứng ngồi, trông.
Sớm chiều tựa cửa chờ tin nhận,
Ngày tháng nương hiên đợi bóng hồng.
Lắm lúc ngậm ngùi bấy trẻ dại,
Đòi phen nhắc nhở đám con Rông.
MẸ già thốn thức nào an dạ,
Đổ lụy vì đâu vắng ấm bông.
Ấm bông nhớ bấy con vắng dạng,
Ngồi, đứng, trông tin nhận mỗi mòn.
Sớm chiều tựa cửa trông con,
Chẳng hay con trẻ vuông tròn phận chưa?
Buồn than thở khi trưa lúc tối,
Quặn chín chiều ruột rối vò tơ.
Công danh lòng trẻ đợi chờ,
E khi mển tục hững hờ nhà Huyền.
Nay Chí Tôn rộng quyền ân xá,
Chắc phen này MẸ đã gặp con.
Bỏ hời cách trở nước non.
Bao nhiêu miếng ngọt miếng ngon để dành.

181. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, ngày 16-1-Bính Tý (dl 8-2-1936).

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ 30.

1ère séance:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, các bạn và chư hiền muội.

Bần đạo đến cùng cả Cung Diêu Trì đặng nghinh giá Đức Lý Giáo Tông. Vậy chư hiền hữu lấy nghiêm lễ đặng tiếp Ngài.

Em Lẽ Sanh Hương Lộc nán đợi Bát Nương hội diện em nghe.

Tiếp Đạo nâng loan, có Qua giúp sức.

THẮNG

2ème séance:

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào chư hiền hữu, hiền muội Lão đến tư đường Hộ Pháp, miễn lễ, bình thân.

Lão tưởng cả hành vi của Hộ Pháp đã cầm quyền thi thố từ khi Thượng Trung Nhật qui Tiên, dẫu cho trẻ bé cũng thấu đáo lợi hại danh giá của Đạo thế nào, chẳng cần luận đến. Lão chỉ nói rằng, quyền trị thế cốt yếu định thi hành phương quyết đoán, quyết đoán hai đầu thì là phải phản khắc, quyết đoán phản khắc thì phạm pháp thi hành, phạm pháp thi hành thì loạn lạc. Đạo đã lắm chịu

loạn lạc, tức nhiên phải tìm phương định quyết quyền hành mới trụ an chánh trị.

Hộ Pháp! Đừng ái ngại chi hết. Thống quyền là do Thiên thơ định quyết bởi có ấy.

Lão cậy Lê Tiếp Thế đọc giùm Sớ cho Lão.

.....

– AN.

.....

– Đã khử.

– Đọc Nghị Định:

. Sớ Tãi: Đối phẩm Lễ Sanh.

. Giáo Hữu: Truyền Trạng, Thừa Sứ, Giám Đạo.

. Giáo Sứ: Cải Trạng, Chương Ấn.

. Phối Sứ: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn.

– Khó lắm.

– Đọc.

– Bỏ.

– Phải. Trúng Thiên thơ, Lão xin đốt Sớ, Lão dâng lại cho Chí Tôn lập Pháp Chánh.

Hộ Pháp nói lại cùng *Hương Thanh* rằng: Luật pháp vô tư, người khá liệu lấy.

THĂNG.

3ème séance:

Cười... Qua đây mấy em.

Đó! Cõi Lão Què này có ích là đường nào! Mấy em biết chưa hử?

.....

– Narrer cái gì đặng, mắc bị việc nầy việc kia lo hựt hơi, có đầu rảnh đặng mà narrer.

Ê! Tao lo với *Latapie*, tốn mấy ngàn cho ông Thánh ghiền nuốt nhựa đặng đưa SARRAUT của tao lên làm Tế Tướng cho bây nhờ, phải bồi thường sở tổn của tao đạ.

Hộ Pháp:.....

– Cười... Nghèo ít lúc nữa rồi tao lo cho bây ăn, đừng sợ.

Ê, Bát Nương nói tao nói dóc đây bây à!

Thôi tao mắc cỡ bỏ cơ đó cho họ.

THĂNG.

(Narrer là kể chuyện, thuật chuyện).

4ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Anh Què thành Tiên rồi mà còn dóc ghe â!

Cười... Có Thất Nương nữa đại tỷ à.

Em *Hương Lộc*, chị cậy em một việc nghe không. Em ráng lui tới chơi với sắp con của cụ *Hoàng Trọng Phu* làm dây liên lạc, đặng chị độ nhà đó, em nghe.

Chị cho em bài thi nầy riêng kiếm hiểu tứ:

Rảnh rồi sự thế đặng an nhàn,

Dầu chẳng hơn ai cũng mặt quan.

Cửa Thánh đã từng đưa gót liêu,

Phòng Ngô lắm lúc đợi roi vàng.

*Công hầu trước cửa còn trông mặt,
Đài các đường xưa để tác gan.
Lượng ngọc non Nam chưa mấy quý,
Thà cam nấu đá và giang san.*

Cười... Dở mà, trâm trở nổi gì!

- Hộ Pháp: – Bữa nào rảnh xin em chỉ cách viết chữ tắt.
– Cười... Cứ việc vái lạy cho tử tế rồi sẽ hay.
– Cười... Nhượng bút.

THĂNG.

sème séance:

THẤT NƯƠNG DTC

Đại tỷ, Nhị tỷ,

Hai chị nghe em nói: Nhị vị bá mẫu, nhờ có hồng ân Chí Tôn và em hết tâm điều độ nên đã vào An Lạc Cung rồi. Hai chị an lòng lo lập công bồi đức thêm nữa.

Hai chị đòi phen làm cho em thương tâm và Cao Thượng Phẩm rơi lụy vì không thuận nhau. Xin cho em xin điều ấy nghe hai chị.

Mấy anh, mấy em, nghe thiếp:

THI

*Cái nghĩa non luân vốn luật Trời,
Chẳng vì cảnh tục phải lưng vơi.
Câu kinh cửa Không dường non Thái,
Tiếng kệ đời Nghiêu giống đánh Kỳ.*

(Đọc. Cười...)

*Ước hiệp Quan Trường nên Thánh vị,
Vì xa Nghĩa Đế chịu lia ngôi.
Trăm năm trọn kiếp bên che đây,
Còn có Chí Tôn với mắt Người.*

Hay là mắt đời.

Hộ Pháp: – An Lạc Cung ở đâu?

– Lục Thiên.

– Em ít thường đến, đáng lẽ hai chị nhớ thương em thì cũng cùng thương nhau mới phải. Xin hai chị đừng hoài tình mà ngày về thiêng liêng thẹn mặt nghe.

THĂNG.

(Đại tỷ là Bà Tư Hương Hiếu, Nhị tỷ là Bà Tám Hương Nhiều)

6ème séance:

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp cúi mình chào chư vị và chư hiền tử, hiền muội.

Thưa, thiếp đã đặt lệnh cho thiếp giáng cơ lập KINH THẾ ĐẠO, nhưng rũi không cơ thành ra trễ nãi. Xin thứ lỗi cho thiếp hầu cơ từ ngày mai đặt làm trọn phận. Thưa thiếp chào cố nhân. Miền Nam nhiều vị hữu căn kiếp, xin cố nhân để tâm nơi ấy mà độ giùm thiếp, rất cảm ơn.

THĂNG.

7ème séance:

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Cười... Anh *Phong Chí!* Thầy có dặn, hễ thấy đủ mấy anh hiệp lại thì cho thầy hay. Anh đợi tôi co giò phi báo.

Cười... Miền Nam là Nam định chứ.

THẮNG

8ème séance:

BẠCH VÂN ĐỘNG THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bần tăng chào chư vị Thiên phong và các con Bạch Vân Động.

Kiểu lối cùng chư vị Đại Đức, cho phép Bần tăng chuyện vãn với chư môn đệ của Bần tăng một lát, kéo đã lâu cách biệt, tội nghiệp chúng nó.

Các con nghe thầy:

*Nắm chặt khuôn linh sửa nét trần,
Nén hư đã phó mặc Hồng Quân.
Chòm mây bạc cũ là tâm chí,
Khối tuyết trong xưa ấy trí thân.
Đường đột đòi phen gây thế cuộc,
Ồn ào lắm lúc độ nguyên nhân.
Đã hay căn nghiệp là tên độc,
Mà cũng liền hoa thoát tục trần.*

Các con còn nhớ lời thầy căn dặn rằng: May duyên đặng gặp Chơn Quân tái thế đặng nương Bát Nhã độ sanh thì công nghiệp ấy có ảnh hưởng vinh diệu cho Bạch Vân Động lắm.

Ngày nào thầy thấy các con mang áo vinh quang mà châu tại Bạch Ngọc Kinh cả thấy, là ngày ước vọng của chúng ta đã thỏa mãn.

Thầy đã nói rằng: Cơ chuyển thế là do nơi luật lệ vô biên ái tình sanh sản. Con đường ái tình ấy, các con vẫn thường lui tới, ngày mong mỗi là ngày các con trái khối ái tình đầy dẫy như tâm mới mong hòa bình, đại đồng thế giới.

Phong Chí! Con đã bị đày đọa vào khuôn luật ái tình ấy, chẳng biết bao căn kiếp con đã lịch lãm ái tình, thầy chỉ trông con đem gia nghiệp riêng của con đó bù sót cho các em thiếu thốn của con đã nghe.

Từ Huệ! Thầy mừng con. Duy có một mình con là thiệt thòi mà cũng có một mình con cho thầy sự vui nhiều hơn sự thảm. Con giữ vậy hoài thì phúc của thầy rất lớn.

Ôi! Thầy đứng đây mà trông thấy trong Năm Châu, chư môn đệ hồi còn lặn lội trong biển khổ sông mê, rất nên đau đớn. Thầy chỉ có bấy nhiêu đó mà không dám thường giáng trần, vì mỗi phen đều mỗi giọt lệ tuôn vào tục lự.

Các con nhớ cái thảm của thầy, đặng lấy nó làm dây hăng tâm gìn Thánh đức nghe.

Ngạn Sơn! Trọng trách nặng nề. Con nên dè dặt cho lắm nghe à.

Coi chừng chăm nom em với nghe.

THĂNG.

(*Phong Chí*: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bảy Thanh.

Từ Huệ: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Tuy Thanh.

Ngạn Sơn: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Chử Thanh.)

gème séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, Sư mẫu, Sư thúc và chư hiền huynh, hiền đệ.

Em Tư! Qua chào em.

Cười... Các bạn đứng dậy. Anh *Thế* không có mặt? Cười... Con muốn gặp đủ đặn thăm nhau vì lâu cũng nhớ.

Thưa cùng mấy bạn, anh *Từ Nhượng* đã đặn định vị rồi, không lời không lỗ, cựa vị thế nào ngày nay cũng vậy.

Hộ Pháp: – Nó được vào phẩm nào?

– Thưa Sư phụ, Thiên Thần.

Hộ Pháp: – Em Tư có gặp đặn vợ nó không?

– Thưa có, nhưng anh không đặn gần cho lắm vì phẩm của chị ấy cao hơn nhiều.

Thưa mấy bạn, xin nghe:

Ngày trước thầy đã nói thế nào, ngày nay quả y như vậy.

Thưa các bạn, ngày nay đã hiểu rõ trách nhiệm của Nhị hữu hình đài phần thiêng liêng thế nào rồi chớ?

Cửu Trùng Đài thì phổ tế, Hiệp Thiên Đài thì phổ độ; hỏi thật ra thì phổ tế chẳng hề hiệp tác cùng phổ độ, đôi bên vẫn khắc nhau, cái nghịch của Đạo đã biến sanh ra cũng do lẽ ấy. Các bạn đã thấy Sư phụ chịu khổ hạnh

vì nó từ buổi ban sơ thế nào?

Em nói thật cùng các bạn rằng, nếu Sư phụ không có Phật tâm thì cơ quan phổ độ đã bị quỷ khảo phải tiêu diệt chớ chưa ra thiết tướng như ngày nay.

Vậy, cơ phổ độ nầy sanh bởi Đạo. Đạo vô cùng tận thì phổ độ cũng vô cùng tận, nó phải tùng theo hình ảnh vô hình và hữu vi của Đạo mà biến tướng. Ấy vậy, những bậc cầm nó nơi tay cũng phải lấy lẽ vô tư mà thật hành pháp luật mới đặng.

Nói tắt một lời là kẻ cầm quyền Đạo phải đủ trọn vẹn đức tài mới mong khai cơ phổ độ, có phải vậy không các bạn. Cười...

Em đã thấy mấy bạn bị kích bác, bị khinh khi, bị khó khăn, bị gay trở trong phần thật hành Phước Thiện thì em đau đớn không cùng, nhưng chỉ than rằng: Cả khổ hạnh của các bạn do bởi thiếu tài kém đức mà ra. Thôi, em không nở hài danh ra, sợ Sư phụ quở răn nhiều bạn, chỉ nói riêng cho các bạn tự hiểu mà sửa cải lấy mình, chớ đừng để danh nhơ cho đến Hiệp Thiên Đài mà mang tội đa nghe.

– Không, anh *Hiệp Phổ* à, em chỉ tưởng rằng cả mấy bạn của chúng ta đều có đạo tâm vững chắc, nhưng còn chút tánh tợ mình mà ra bất đức, nếu họ tự hiểu mình khinh trọng lẽ nào, rồi biết hạ mình nâng niu người thiếu trí thì nên mà thôi, phải lịch lãm thế tình mới mong độ thế, chớ hay chi giành bánh với kẻ láo ăn. Mấy bạn biết rằng Cửu Trùng Đài láo ăn lắm đa. Cười...

Hôm nọ, gặp Đức Quyền Giáo Tông, Ngài than rằng: Ngày nào Cửu Trùng Đài biết mình, bớt hám quyền mới

mong tào ra thiệt tướng.

Em căn dặn mấy bạn đừng lấp ló cửa quyền mà sanh điều đổ kỵ. Xin nhớ.

Con cám ơn Sư phụ và Sư thúc.

Xanh! Con phải lo đạo nghe. Nói với má mây, tào thăm nó.

THĂNG.

182. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 3-5-Bính Tý (dl 21-6-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

PHẠM VĂN MÀNG

Chào Sư phụ, Sư thúc, chư vị Thiên phong và các bạn.

Hèn lâu chẳng gặp nhau, vì không cơ, nên em hằng nghe các bạn van vái lắm điều, nhưng không phương chi thổ lộ đặng.

Ôi! Vắng mặt lắm người, con ước mong Sư phụ Sư thúc cho con giáng cơ ngày mai đặng hội hiệp cùng nhau cho đủ.

Con đến có điều cần là phải định lễ nào cho Bà Rịa, Cần Thơ có người Giáo Thiện.

Ôi! Con chỉ than rằng: Hồng ân của Đại Từ Phụ chưa chan rưới khắp cùng cho những kẻ đau đớn thâm sâu, đủ đều an ủi.

Thưa Sư phụ, con xin nơi lòng bác ái từ bi Sư phụ ngó đến đôi muôn kẻ lạc đường, cho người độ rồi, kéo tội nghiệp.

Thưa Sư phụ, *Tứ Buội* thì đặng, còn *Năm Bờ* thì lại đặng tâm mắt đức. Con đương toan liệu gỡ nghiệt chướng trái oan, xin Sư phụ nán đợi con đòi lúc.

Cười... Mắc đông người, em không phương thổ lộ, anh *Hiệp Phố* nghe. Đợi mai em sẽ nói.

Xin Sư phụ dặn lại giùm mấy vị Hành Phép Xác, biểu *khi trực chơn thân vào 9 cây nhang, gọi là Cửu Tiêu, rồi thì nán đợi cho chơn thân thăng cho đủ Tam giải, nghĩa là ba bực, thăng rồi lại cắm vừng cho Tam bửu nhập định*

đủ ba lần.

Mấy vị ấy không đợi đủ, lại không định thân, thành thử bữa pháp ấy không hiệu nghiệm vào đâu hết.

Thưa, ngày mai có *Anh Toàn, Anh Nhượng và Anh Chiêm* đến thăm Sư phụ.

Con xin kiếu.

THĂNG.

183. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 4-5-Bính Tý (dl 22-6-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

1ère séance:

HƯƠNG BẢO THOÀN

Chào Sư phụ, Sư thúc, mấy bạn nam nữ và mấy em.

Con trình Sư phụ hay, Anh Ba con biểu cho hay trước rằng: Có Anh Nhượng và Anh Chiếm giáng rồi, Anh Ba con mới thủ cơ sau hết. Con xin lui.

THĂNG.

2ème séance:

LỄ SANH NHƯỢNG

Con chào Sư phụ, mấy bạn, mấy em. Lụy...

Thưa Sư phụ, con đoạt vị đặng rồi nên an phận.

Con đặng lệnh Ngọc Hư Cung cho ngôi **Đông Đại Bộ Châu**, tòng **Đông Nhạc Đế Quân**, xem về Bộ Luân hồi chuyển kiếp.

Tuy quyền hành trọng đại nhưng thường thấy nhiều cảnh bi thảm hằng ngày, rất đau lòng xót dạ. Con thấy đã ngán ngẫm. Con ước mong sao đặng đến nơi khác hầu lánh khỏi nhiều điều nhắc nhở cái kiếp nào nông của con buổi trước, nhưng mạng lệnh Ngọc Hư khó bề từ chối.

Đây con xin gợi lại bài thi mà khi con đã đắc lệnh:

*Dưới mắt Đông quân mấy giọt tình,
Uống chưa đến nỗi nợ môn sinh.*

*Cầm khăn thế sự lau dòng thắm,
Chạnh nỗi linh Cung chứa thắm tình.*

Con thành khẩn tri ân Sư phụ và cảm ơn các bạn đã thương tưởng dìu đỡ con nơi bước tục, lại giúp thế cho con dâng phẩm Lễ Sanh, nên con đoạt vị dễ dàng. Con mang tình xưa rất nặng.

Hôm mồng 8 tháng 4, anh Thánh và con có giáng trần một lượt, người dắt con đến nhà thờ. Anh ước ao sao cho các bạn con hiểu rõ lẽ thiêng liêng đối cùng cảnh tình thế sự, nhưt là về phương diện phụng tự, nên con xin lỗi Sư phụ cho con giải nghĩa cho các bạn con nghe.

Xin đứng dậy (nói với ông Giáo Sư Thượng Sứ Thanh).

Hộ Pháp: – Có điều chi dạy chúng nó, em cứ dạy.

– Thưa các bạn, đã còn một mảnh chơn thần thì đành làm khách Càn Khôn thế giới, ở trong hội sương cũngặng, mà cõi mặt nhựt cũng thương, chẳng nơi nào mà không đến, chẳng chỗ nào mà không thấy. Vậy thì cũng nên biết rằng: Đền thờ nhà tự chẳng hữu ích chi cho Đấng thiêng liêng về bề thiệt dụng, nhưng có một cái báu vô biên của nó là khối tình yêu thương chất chứa.

Em nói thiệt rằng: Một cây cột, một miếng tranh, nó đã nhắc tình xưa dòn đập, bởi vậy cho nên em đã thấy mấy bạn thiêng liêng khi vào viếng nhà thờ, ôm cột nhà mà khóc. Các bạn có thấy những nòng nỗi ấy bao giờ, nhưt là mỗi thương tâm thấy thờ trò rất nên đau đớn. Lạy...

Thưa Sư phụ,

Bạn của con hôm nọ đến thăm, cậy con trao bài thi này lại. Thưa Sư phụ, con thì ít học thi phú, người lại đọc

miệng, con nhớ mài mại, để con trụ thân nhớ lại coi:

Câu đầu: *Ven trời ngàn lay đáp ân thâm,*

Hộ Pháp: – Em ráng nhớ cho kỹ.

– Cười...

Nhắc đến tôn sư lụy nhỏ dâm.

Mặt chiếu dẹt sâu đường thấp thoáng,

Bước trần để thắm tường lâm dâm.

Tuy cơ giải thoát đành vui nếm,

Mà phép phục sanh vốn dở cầm.

Nhàn lạc Thanh Thiên an phận tớ,

Thuyền từ thương bạn giữa trời nam.

Thư Sư phụ, coi có sai sửa giùm con.

Hộ Pháp: – Qua có biết đâu mà sửa. Cười...

– Thư Sư phụ, Anh Hai Chiếm giáng thăm.

Hộ Pháp: – Em nói Qua cảm ơn Em Tư.

– Dạ.

THĂNG.

3ème séance:

CHIẾM ĐÂY NÈ

Để con cậy Anh Ba viết giùm con (buông cơ cho Anh Thánh Màng viết).

– Con viết giùm Anh Chiếm.

Nói đi. Hôm con mới chết, ôi thôi! Nó khổ biết chừng nào! Một nỗi bị mẹ thằng Đường (vợ của Chiếm)

nó kêu tới kêu lui, chịu đả không nổi! Thảm mới vừa hết đau thì có lệnh Ngọc Hư Cung sai Như Ý Đệ Quân bắt đem qua Thanh Tịch Đại Hải Chúng.

Thưa Sư phụ, ở chỗ đó khó ở quá! Bị bọn quỷ lồi, cô hồn gì đủ thứ, nó mắng nhiếc tối ngày, nhứt là nó chửi con là đồ làm biếng, tu gì, tu gì cái đám thầy chùa mê hoặc. Hại nổi bị mấy tay phản đạo cũng có trong đám đó đứng làm đầu xúi giục bọn kia chửi mãi. Con chịu như vậy hoài nên muốn chết đi cho khỏi, ngặt chết không đặng, nó hành con quá chừng!

Đương cơn thảm khổ, con lại may gặp một bà thiết là tử tế, nghe nói là Thất Nương Điều Trì Cung đến thăm, rồi biểu con theo Bà. Con mừng quá, đi theo Bà liền, vì thấy Bà đó oai quyền lớn lắm. Nghe nói Bà đặc lệnh Ngọc Hư Cung vì có lời tình nguyện, lãnh phần cai quản Thanh Tịch Đại Hải Chúng này đã từ lâu đặng giáo hóa và độ dẫn các vong linh vì tội tình bị sa đọa vào đây.

Nội Thanh Tịch Đại Hải Chúng này, ai cũng đều kiêng sợ. Bà dắt con đến gọi Đức Quyền Giáo Tông. Con ở đây một thời gian chẳng đặng bao lâu, thì Đức Quyền Giáo Tông kêu con nói rằng: Có lệnh Ngọc Hư cho con đi phó nhiệm nơi tỉnh Ninh Bình, làm ông Thần tại đó.

Thật cũng may quá, ấy là nhờ Bà Thất Nương thương tình thấy con ít oi thiết tha, lại bị đám âm hồn ngạ quỷ hành hạ căn kiếp của con, nên Bà ra tay giúp đỡ.

Con mới đến đó ở đâu đặng năm bảy tháng rồi. May quá, cũng còn gân, con chạy đi chạy về thăm đặng.

Xin Sư phụ nói lại với *mẹ thằng Đường* hay rằng: *Thằng Đường* chết không phải tại con bắt đầu, nó đổ thừa

cho con, nó mang tội đa.

Thằng Đường nó bị quỷ bắt đi đâu, con đây còn không biết. Mà mẹ nó biết nỗi gì. Nó là con quỷ.

Sư phụ biểu mẹ nó nhớ lại khi cần chữa nó, con và mẹ nó làm cái gì, nhớ lại coi thì hiểu.

Để rồi Anh Ba cắt nghĩa cái việc con cái của mình cho mấy bạn nghe, hay lắm!

Thưa con xin lui.

THĂNG.

4ème séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con xin tiếp chuyện con đã hứa hôm qua.

Thưa các bạn,

Em đã nhiều phen khuyên nhủ xin các bạn có một điều là liệu phương nào cho hiệp tâm hiệp đức mới làm vẹn phận sự yếu trọng của Đại Từ Phụ nầy trao.

Thưa các bạn, nhứt là *Anh Châu*, *Anh Đức*, chớ *Anh Thông* cần chi phải nói, hai anh nhờ đức trọng của Sư phụ bảo bọc. Vậy nên cố tâm nong nả lập mình. Em hỏi hai anh, nếu như toàn Phạm Môn đều làm khổ tâm nhọc trí cho Sư phụ hết như mấy anh, vậy thì Đạo mới ra thế nào?

Em thấy rõ lời quyết định của Sư phụ rằng: Nếu không học tập nơi trường Phước Thiện của Phạm Môn thì chưa ai đủ hoàn toàn đức tánh đặng giáo hóa như sanh. Vậy mấy anh tập tánh học hỏi, cái may phận nương khổ hạnh mà lập mình chẳng khác nào như mới bước lên

thang, chớ chưa vào thiệt cảnh. Mấy bạn ngó đó mà coi, nơn sanh thống khổ, tâm não rối ren, thì bước Đạo để đầu dạng vững?

Em thấy chỗ hay của các bạn nên làm mà không làm, đi cõi ngựa chuối chơi với lũ trẻ con, hơn là ngồi cầm quyền tể quốc, em thấy mấy bạn có chỗ hay mà không hay thiệt nên rất uống.

Còn nữ phái, ai mà chịu cho nổi, cứ lẩn bấn hờn giận, búng rầy nhau hoài. Sư phụ rầy mà cũng không kể.

Kính thưa Sư phụ,

Cái hại của Hội Thánh buổi trước cũng do dối lừa người dùng. Xin Sư phụ để tâm liệu định. Con ước mong trong ba bảy lớp thầy có Giáo Thiện khắp hoàn cầu, nghĩa là để cứu tinh cùng các nước. Nếu mình lựa chọn những người như thế nầy thì ngày sau có chỗ nào dùng. Con xin Sư phụ từ đây những người bị khổ hạnh mà lập mình thì Sư phụ giao cho Cửu Trùng Đài cả thầy. Con sẽ giảng cho Sư phụ hay những bạn thi đậu kỳ nhì.

Thưa mấy anh, nói lại với *Anh Sắc* rằng, hôm anh đi đến núi Mỏ Gà, có em tại đó, còn ngày anh bị khảo, kêu em làm chứng thì em cũng có tại đó tức thì. Còn *Anh Đợi (Đại)* bị khổ hạnh ra biển ngồi khóc thì cũng có em. À nói lại với *Anh Yên* biểu làm như lời anh vái tôi thì nên việc.

Anh Giáo Hữu *Thượng Cương Thanh* ở bên Phạm Môn, anh nong nả dạy dỗ mấy em nghe. Cười.

Khi nầy Anh Chiêm hứa để em giải thích việc con cái của mình. Em xin dặn, kể từ đây, ai muốn sanh con hiền thì giao thân với người phải cho thật hiền, còn buổi ấy mình sẵn tâm hung ác thì con trở nên hung ác, chẳng

khác nào mở cửa nhà rồi mình kêu ai thì người nấy đến.

(Sư phụ vái lẩm thảm về việc vợ con của anh).

Thưa Sư phụ, chẳng nên bận bịu mà làm gì, thấy khó, mẹ con nó mới lo.

Con xin lui.

THẮNG.

Đức Hộ Pháp nói: **Em Tư**, đó là vợ của ông Tư Nhượng (Trần Văn Nhượng, Long Can, Chợ Lớn), tên là Nguyễn Thị Luốt, khi sanh tiền làm công quả Chủ sở dệt chiếu ở Phạm Nghiệp, khi qui liễu thì được trở về cựu vị là bậc Địa Tiên, và biến thành nam giới.

Anh **Châu** tức là Ba Châu, đạo hiệu Hiệp Phố, Đâu Hộ Phước Thiện Thủ Dầu Một.

Anh **Đức**: Phan Văn Đức, đạo hiệu Thượng Chiếu, Đâu Hộ Phước Thiện Bà Rịa.

Anh **Thông**: Nguyễn Văn Thông, tên ngoài là Chì, Tư Chì, Đâu Hộ Phước Thiện Cần Thơ.

184. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 6-5-Bính Tý (dl 24-6-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

ière séance:

CAO QUỲNH CƯ

Chào mấy bạn và mấy em.

Tiếp Đạo! Qua đã gây khổ cho em lắm há?

– Dạ thưa Ngài, khổ nhọc nào em cũng không nao, chỉ dốc là làm cho tròn phận sự, nhưng không thành, tại đâu Ngài cũng rõ.

– Em ôi! Qua cũng ngỡ rằng em tận tình, đủ đảm lực đặng cứu danh giá họ Cao, lại thêm thâm hiểu hậu tình của Hộ Pháp đối cùng em, nên trông cậy em, mới có gieo một tấm thảm kịch cho em diễn giải, di nhục đã nhiều. Qua cúi mình chịu lỗi.

– Thưa Ngài, Em không dám lãnh lời chịu lỗi của Ngài, em chỉ quyết làm xong phận sự là đủ.

– Tiếp Đạo em ôi! Em đã biết rằng khối tinh thần sanh chúng là báu của đời, giá trị dường nào đã hẳn, nó phải đứng đầu trên ngôi vị đế vương, vì ngôi vị đế vương do nó mà sản xuất. Phận sự yếu trọng gìn giữ nó tự nhiên phải mắc mớ, khó khăn hơn giữ giang sơn đánh nghiệp. Hại nỗi mỗi phận sự của chúng ta đều có luật điều định hạn, do thành cả phận sự ấy Đạo mới thành.

Em cũng vậy, Qua đây cũng vậy, mấy kếp Hiệp Thiên cũng vậy, mà Hộ Pháp cũng vậy.

(Học tu, Thượng Trí Thanh và Thái Gấm Thanh vào lạy)

– Chào mấy bạn.

Hỏi có phận sự của chúng ta mà giống nhau mấy may chi dạng chẳng? Cái cao cái thấp, trước mực thiêng liêng không phân hạn lệ, hễ muốn cao thì cao ấy vô chừng, còn liệu thấp thì thấp kia không định. Qua mới hỏi thử cái địa vị quá với Hộ Pháp ngày nay chúng ta trèo lên không tột, ấy là do nơi nào, em nói thử?

– Thưa Ngài, phận sự khác nhau, muốn làm cho tròn vẹn thì em tưởng phải ménager nhau mới đặng.

– Qua hỏi địa vị vô đối của Hộ Pháp là do đâu mà người lập đặng?

– Do bởi Cửu Trùng Đài thiếu người chấp chánh và Thiên thơ định vậy.

– Do nơi đức tánh cao thượng của người chớ, vì người nông nả trèo cho cao, còn chúng ta vì đức tánh thấp mới tuột sa xuống thấp. Sự khôn ngoan đặc biệt của người là biết lựa chỗ cao mà đứng, em hiểu chưa?

– Dạ.

– Ấy vậy, ngày nào người chưa tuột xuống thì không ai kéo níu gì đặng. Chúng ta thất bại vì đó em à! Cười...

THĂNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Em chào Nhị Ca, ông Phật mập và hết thầy mấy anh.
Cười... Đứng mấy anh.

Bây giờ em mới mời ông *Trí*. Nè nghe thi:

*Râu mày râu khác bạc quần thoa,
Là biết từ tâm với phụ tề.
Hoặc tỉnh nghe chi cơn lửa động,
Mà thiếu tan nát nghĩa phu thê.*

Bây giờ tới ông *Phấn*:
Nè vợ anh gọi lời thăm nghe không.
Hết.

THĂNG.

3ème séance:

Qua đây mấy em.
À! Hôm qua, Qua cho mấy em nuốt nhựa, nay quen
mùi ghiền rồi há?
Cười... Bác thằng Vĩnh mới đến bố thí đó mấy em.
Ê, Tiếp Đạo, Qua tính mua đứt Angkor, em có tiền
trả hay không? Đặng Qua dời Hội Thánh Ngoại Giáo vô
đó, còn em thì cứ cho ở nhà hàng Pokor.
Nói nữa, Bát Nương nói tao nói dóc.
Ê *Tám*, sửa soạn căng đặng ngồi xe hơi em. Cười...
Vui lắm.
Ê Tao nói thiệt đa bây ơi!

THĂNG.

4ème séance:

Hộ Pháp! Qua chào em. Cười...
Hôm nọ, Qua có nói riêng với em rằng ráng nín
nằm trong một đôi lúc nữa sẽ có tay thiêng liêng giúp sức
mà làm cho Đạo vinh diệu, cao trọng, nên Qua nói khéo

là sương lấm.

Em sẽ đặng tin lành trong tháng tới đây.

Em nghĩ lại coi em hạnh phúc hơn Qua buổi nọ thế nào? Em cảm mãnh lực tinh thần trị an vật dục dễ dàng quá sức, còn Qua chỉ làm tội mọi cửa tình đời. Em thì ngồi mà nên chủ vị của thế sự nhơn tình, còn Qua thì chạy mỗi gối, song tình đường giục em để thử hai lẽ ấy trên cân hạnh phúc tạo đoan thì thấy rõ Thiên thời, Nhơn quả.

Em thì Thiên thời, Qua thì Nhơn quả, hai giá trị rất xa nhau, em tự nhiên biệt phân hơn thiệt, lại nữa cái hư của em chưa hề khi nào có, là vì hư em ắt hại trọn đời người. Vậy nên ấy tự nhiên định chắc.

Qua thấy Ngọc Hư đã dành để cho em một sự nghiệp vĩ đại thiêng liêng. Qua mừng hết sức!

Em an lòng lo Đạo, đừng ngần ngại âu lo vì chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đã đặng lệnh tòng quyền phò hộ.

Latapie gọi lời kính thăm em. Người đương lo lắng tại Thượng, Hạ Nghị Viện đặng làm cho Đạo được tự do bành trướng.

Gabriel Gobron toàn thắng, em à!

Ê! *Madame Perreux* theo đạo mình rồi nghe em.

Khi, để con nhỏ cho Qua lo, đừng rộn ràng chi hết nghe không.

THẮNG.

185. *THÁNH THẤT CHỢ LỚN*, 7-6-Bính Tý (dl 24-7-1936).
Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.

VICTOR HUGO

Lão chào hai em. *Je me suis Victor Hugo.*

Maintenant je veux parler en Annamite, parce que vous deux Kiệt et Hiến, vous êtes faibles en fran- çais. Pardon messieurs.

Lão nãy giờ muốn dùng Pháp văn hầu tỏ vẻ dôi điều nhưng không tiện. Vậy Lão dùng quốc âm gọi rằng thông dụng nghe.

Lão kính lời thăm Đức Hộ Pháp.

Lão mừng cho Ngài đủ mưu thủ thắng kế hể của TƯỚNG kỳ này. Cười...

Ôi! Thương cho cái xác của TRANG đã cứng đơ trong hòm mà còn phải bị hành tội giữa chúng sanh, trước khi vào nằm nơi Thánh địa.

Mấy em thấy hình phạt tại thế chưa hử? Ấy là đờ đa! Nếu không vậy, về luật Thiên điều làm sao chịu cho thấu em!

Lão tức cười quá! Người làm sao mà lỳ đến thế! Non nước nầy mà người ta chưa chịu lột lột hể, còn mang râu diều gương, rồi đây thương hại giùm cho người giữa đám dêu hệu còn ngủ gục kia, mới đổ chúng nó cách nào cho yên, mấy em nè!

THĂNG.

(Xem chú thích nơi trang 105)

186. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 10-6-Bính Tý (dl 27-7-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư vị hiền huynh, hiền hữu.

Cười... Hộ Pháp! Xin bạn nghe:

*Rộn rục tuồng đời vẫn bấy nhiêu,
Công danh quyền tước ngược Thiên diều.
Cái trung tâm trước Quang chưa vẹn,
Nôi đạo tánh xưa Lý chẳng nhiều.
Cầm đuốc soi lòng vừa phụ nữ,
Ôm hồ nhàn dạ bỏ nghề nghêu.
Thanh đao bầu phép không ăn nhịp,
Tỷ giống ông Trương với ả Kiều.*

Họ nghịch với nhau, thầy họ, can chi mình mà phỏng vấn Qua. Ủ mà giờ nầy anh *Trung* đương quảy bầu xuống Âm quang đặng giục tỉnh anh *TRANG* còn đương say vùi trong ảo mộng. Cười...

Ba phát quạt của Qua quạt một đường, anh *TRANG* bay một ngả. Qua bị Bát Nương kêu ngạo quá chừng. Ai đời, chơn thần người tu mà nặng quá hủ lò nhà máy. Thôi để cho anh lớn tính sao thì tính, họ có ăn thua với nhau thì họ biết thế nào mở húi.

Anh *Trung* coi bộ râu cháy ruột. Để anh về Qua biểu đến thăm em. Thôi qua kiếu.

THĂNG.

187. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, II-6-Bính Tý (dl 28-7-1936).*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Thượng Phẩm nói với Qua rằng: Mấy em đợi.

Ôi! Qua nghĩ lại quá sức tức mình, mấy em nghĩ coi một kiếp sanh đâu có mấy lát, cái giả cuộc trần hoàn tuy xem như nháy mắt mà ảnh hưởng sâu sắc biết là bao.

Nào là danh, nào là vị, nào là tước, nào là quyền, nào là vinh, nào là trọng, rốt sự thì cũng không còn mấy mún giá trị chút ít gì nơi cõi Hư linh Hằng sống, bất quá như cơn vui dự đặng một tiệc ngon ngọt của khách phong trần say sưa một lát mà đòi phen chịu thảm cả đời.

Qua đến viếng TRANG nơi *Lạc Hồn Trì*, thấy nó nằm mê man sảng sốt, đau lòng hết sức, như lời Thất Nương và Bát Nương làm chứng, thì dầu Qua có đến gần nó lúc này cũng không bổ ích chút nào cả.

Phải đợi cho nó từ từ định tỉnh, may ra có tay Thất Nương giải mộng thì tỉnh thoảg định tỉnh tâm thần. Nếu Qua cưỡng cầu thì chẳng khác nào hầu chuyện với một người điên, chọc thêm loạn trí.

Tám! Em nên thường phò loan đặng Qua truyền tin TRANG cho em hiểu. Ấy là một điều mấy em nên học hiểu.

Khi này, Qua thấy em có khách nhiều thì phải. Thôi Qua đi.

Vinh! Em ráng lo chỉnh đốn lần lần việc làm, kéo

để Đạo bành trướng đổ xô ra làm không kịp, em nghe.

THĂNG.

CHÚ THÍCH:

Tám: Đức Quyền Giáo Tông Lê Văn Trung gọi thân mật Đức Phạm Hộ Pháp.

Vinh: Ngài Tiếp Thế Lê Thế Vĩnh.

Trung: Lê Văn Trung, thế danh của Đức Quyền Giáo Tông.

TRANG, TƯƠNG: Lê Bá Trang và Nguyễn Ngọc Tương, là hai vị lập ra Chi phái Bến Tre.

Ông Trang qui liễu ngày 30-5-Bính Tý (dl 17-7-1936) tại Bến Tre. Ông Tương mặc đạo phục Giáo Tông, đưa liên đài ông Trang từ Bến Tre về Tòa Thánh Tây Ninh, nhưng...

188. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 13-6-Bính Tý (dl 30-7-1936)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thiếp chào Thiên Tôn, Chơn Quân và mấy em.

Cười... Hèn lâu chẳng gặp, lòng vẫn nhớ nhau.

Hôm nọ, thiếp có đặng mạng lệnh của thầy thiếp là Thất Nương dạy thiếp từ đây để lòng giảng dạy thường nữ phái. Thiếp chỉ tiếc một điều là không cơ bút. Vậy, thiếp nín nấp đợi Lê Chơn Quân trở về Tòa Thánh, thiếp sẽ giảng mỗi tháng hai kỳ.

Thưa Thiên Tôn, làm ơn sắp đặt điều ấy giùm thiếp.

THI

*Lạnh lẽo đã từng ở cảnh Thiên,
 Trần gian âu rửa thử ưu phiền.
 Đưa bầu nhứt nguyệt soi đường tục,
 Phất ngọn chồi Tiên mở cảnh duyên.
 Bút ngọc ví chưa qua lý luật,
 Kinh thần may cũng giải tiên khiên.
 Ngừa thuyền Bát Nhã theo Tương thủy,
 Họa giúp Thiên Tôn đóng cửa tuyên.*

Thiếp hơi còn lo lắng điều, nên chưa định chắc phải khởi dạy Chúc sắc hay tín đồ, nhưng sở vọng để hết tâm giáo hóa nữ nhi bốn quốc, ấy là chia đau sốt thảm cùng bạn đồng thuyền. Thiếp chỉ e không kham phận sự.

Cười... Thiếp cho Lê Chơn Quân hay rằng: Đạo đã

lần qua khỏi Bắc Ninh nghe. Cười...

THẮNG.

189. *TÒA THÁNH, ngày 2-7-Bính Tý (dl 18-8-1936).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế. Lúc 9 giờ 30.

PIERRE PASQUIER

Salut Hautes Âmes. Tôi nói tiếng An Nam.

Tôi đã cầm đặng một cuốn sách Nho, học thông đạo lý. Cái tư tưởng của tôi buổi nọ nó thiên thật về bên Khổng giáo, chớ không phải hướng qua bên Phật đạo.

Tôi càng suy xét thì lấy làm lạ vì có nào tôi lại dựng nhà Thiên toan phá Đạo Cao Đài buổi nọ. Quái dị thay! Tôi đã dám xưng mình là văn sĩ Nho phong, kinh truyện văn chương trước mắt mà lại chịu thiệt thòi sai sót chẳng hiểu đặng rằng Nho giáo chuyển luân tạo dựng toàn cầu Tân thế.

Sự lạc lăm ấy do đâu mà có?

Ôi quan trường, ôi nha lại, vì mi mà làm cho ta phải đui mắt, linh hồn phạm tội nghịch ý Chí Tôn, Thiên điều tàn sát. Hận thay ngôi vị đế vương là đao kiếm trừ mạng linh hồn mà chớ. Gớm thay! Ghê thay!

THI

*Vương bá bữu ngôi thị ngục hình,
Thiên lao như thử tắc công khanh.
Đồ thân phát phối cầm dân mạng,
Y phục, đai cân thị tử thành.*

THĂNG.

190. NHÀ SĨ TÀI LỢI Ở PNOMPENH, 10-7-B. Tỷ (dl 25-8-1936)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.

1ère séance:

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Kính chào chư vị Đại Đức và quý huynh.

THI

*Đã chầy chẳng gặp nhãng trông nhau,
Hằng ngó non sông lại nghẹn ngào.
Đất Việt ai vui chung lũ thú,
Đài Tần kẻ chạnh nỗi âm hao.
Trông gương bạch thổ gìn ngôi trước,
Ngó bóng kim ô giữ nghĩa sau.
Lạc bước dò chừng tình cốt nhục,
Cứu đời kính gởi chữ đồng bào.*

Thưa có Prasey Hoàng hậu xin giáng cơ kiến diện
Thiên Tôn và thăm em người.

Bần tăng xin lui.

THĂNG.

2ème séance:

PRASEY HOÀNG HẬU

Thưa chào Thiên Tôn, chư vị Đại Đức với hai em.
Sommérit, em nghe thi:

*Con đường vinh hiển đã nhằm chùng,
Tái kiếp như đường, chị cũng ưng.
Đất tổ xưa còn đương chật hẹp,
Xứ người nay mới dặng thung dung.
Cung Tiên nghiệp lớn Qua gìn giữ,
Cõi tục mạng dân gởi đó cùng.
Đã đoạt con thuyền tua cứu khổ,
Cửu Huyền may hưởng phúc Thiên Công.*

Em, chị hằng riêng lo cho em mang nỗi nợ phong lưu mà nặng thêm nghiệt chướng. Chị đã dặng số nơi Ngọc Hư Cung cầu cho em giải nghiệt.

Em ôi! Địa hoàn vãn lớn, tình nghĩa vốn sâu, nếu em tưởng đến chị lo âu thâm thiết vì em chùng nào thì ráng lấy hết chí khí nam nhi mà thắng cho nổi điều oan nghiệt chướng, thì dòng họ Prasey mới nương em mà phục sanh tái thế.

Em! Qua cho em hay rằng: Nơi Âu Tây, em còn một người chị nữa là Anynaya Prasey đương gọi là Noehl, khi đến Pháp triều, em nên để tâm kiếm chị em nghe.

Hiền muội! Chị cảm ơn em thương tưởng.

THĂNG.

3ème séance:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bản tặng chào chư Thiên mạng và mấy con.

– *Phong Chí!* Con có nhớ lời thầy không con?

- Dạ nhớ. Vì mang xác thịt nặng nề, xin thầy tha thứ.
- Lạ... Con! Thầy đã hết lời khuyên nhủ, con hằng khổ não vì tình, con đã biết nợ nần là đường nào chưa hử?

Phong Chí bạch: -.....

THI

*Nặng gánh nam nhi giữa cảnh trần,
Có thân âu cũng thâm cho thân.
Theo dòng khổ thủy bao hàng lệ,
Trở bước du san dứt nợ nần.
Đến trước ngọc thêm Trời điểm mực,
Rảo lần bợn thế đất in chân.
Đưa gương trí tuệ khai nguồn Thánh,
Cứ ngóng Bạch Vân để định chùng.*

Hiểu, *Phong Chí* con há?

THĂNG.

4ème séance:

CAO HOÀI ÂN

Con *Trọng*! Ba đến có điều cần kiếp nói với con.

THI

*Một nhà đã hưởng trọn ân hồng,
Đôi cửa thiêng liêng gắng chút công.
Dặm cũ Ba đương chờ tiếng hạc,
Nhà xưa con khá để nêu dòng.
Lửa hương tuy thiếu chưa nên đạo,*

*Thanh sử đã thừa đủ nghiệp tông,
Kìa gánh non sông Nam Việt khổ,
Hỏi con có thấy nỗi đau lòng?*

Lạy... Con! Con phải nhớ đứng anh hùng trong võ
trụ này mà tạo thời cải thế đặng là dùng phương hướng
nào chẳng?

Tiếp Đạo bạch thăm:.....

– Phải đó con! Phải trần ai mới ra mặt công hầu,
nhớ nghe.

THẮNG.

Cao Hoài Ân: Thân phụ của Ngài Tiếp Đạo Cao Đức Trọng và Đức
Thượng Sanh Cao Hoài Sang.

Phong Chí: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bấy Thanh (Lê Văn
Bấy) là đệ tử của Bạch Vân Động cõi thiêng liêng.

191. *PNOMPENH*, ngày 13-7-Bính Tý (dl 29-8-1936).

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THẤT NƯƠNG

**Em mừng Nhị Ca, Cao huỳnh, Phong Chí và
mấy em.**

Lợi, Qua cảm ơn em thương tưởng.

Em ôi! Bạn của em, Qua đã cầu ơn Đại Từ Phụ cho
đầu kiếp tại Angleterre, ngày sau sẽ đoạt danh nữ thi sĩ
nơi nước ấy.

Em muốn hỏi chị của em thì em nên kiếm quyển
sách nào của người viết về đạo nơi Tibet.

Người là nữ văn sĩ đại danh của nước Pháp, tên
thiệt là *Noehl*.

Lễ Sanh *Hương Nhâm* bạch thăm:.....

– Em đợi nội đêm nay Qua mời giùm, em *Nhâm*.

THĂNG.

HOÀNG HẬU PRASEY

Thưa chào chư vị và hai em.

Thiếp đặng lời Thất Nương dặn nói lại với em *Nhâm*
rằng: Chí thân em chưa đặng phép hội diện cùng em
đặng, nhưng người và chị nhờ âm chất em có thể cầu
giải tội đặng.

Em ôi! Những bậc chơn hồn vô phước không hưởng
đặng hồng ân của Đức Chí Tôn vì chưa mở đạo vốn nhiều.

Ôi thôi! Nơi Diêm đình còn hằng hà sa số.

Chị đã may đặng phép đến viếng cũng nhiều lần, thật là một nơi khổ não mà trí người chưa hề tưởng tượng đặng. Chị quá não nề!

Nơi ấy là nơi pháp luật nghiêm nhặt, dầu cho Phật pháp cũng khó qua. Chị thảm tiếc cho lệnh từ thân em không ngộ đạo. Em gắng liệu lường, có chị giúp sức, ần nhần chị tính.

THẮNG.

23 giờ 30

ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Thưa, kính chào chư vị Thiên phong cùng chư vị thiện tín.

Thiếp vâng lời Thất Nương DTC đến thân mật cùng chư vị thiện tín.

Thương thay, có một bóng hình chưa chi gọi chắc. Thiếp tưởng từ thử đến chừ, hồn ma, phách quế đã chịu rằng mị mộng đã đành, có chi hay khéo hơn đời gọi rằng nên để ý. Cười...

Nhưng thiếp mong mỗi có một điều là làm thế nào cho cả nhơn sanh rõ thấu rằng: *Những người chết nơi thế gian này chẳng phải là mất, trái lại sự chết vốn để tìm cơ hằng sống.*

Thưa cùng các bạn nữ lưu,

Ai đã có đến ở nơi cõi thế gian này chớ cần kiếm một điều là tình ái tương hiệp với nghĩa tương thân; khi

còn tại đời thì tương thân là trọng; khi về cảnh vô hình thì ái kia là báu. Những linh hồn đã chịu đau đớn cùng đời mà tìm nên chữ ÁI đều hiểu quyết rằng: Chẳng chi trọng hơn tình ái đối cùng đời.

Thiếp cũng vậy, mà chư vị nữ lưu cũng vậy, duy khác nhau có một điều là thương thiệt cùng thương đối mà thôi.

Thiếp nói thật, thiếp thấy chung quanh chư vị biết bao người chí thân của chư vị thậm tử rằng: Chư vị đã quên hẳn họ mà không thương họ nữa.

Thiếp tiếp: Còn các Đấng ấy thì hằng thương nhớ, bao bọc, phò hộ bên mình chư vị hằng ngày. Ấy là một điều ít ai để ý, duy chủ tâm mê tín theo sự viễn vong thờ lạy mà không lòng tin tưởng.

Chúng tôi đến cùng đời đặng kiểm điều tin tưởng ấy mà thôi.

THẮNG.

192. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG*, ngày 15-8-Bính Tý (dl 30-9-1936)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 23 giờ.

ière séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Hộ Pháp hỏi: – Phải Anh Cả không?

– Chớ ai cả! Cười...

Nè *Hộ Pháp và Lâm hiền muội*, hai em đã thắng rồi đó. Một ông chinh Tây cũng giỏi, còn một bà và cậu *Tếp phạt Bắc* cũng hay. Qua đó mấy em chớ công ai dày ai mỏng, nói thử?

Hộ Pháp: – Anh muốn nói vụ gì, em không hiểu.

– Cười... Cái vụ em chiến đấu bên Tây, còn Lâm hiền muội và Tiếp Thế vận trù ngoài Bắc, mà không hiểu nổi gì hử? Lâm hiền muội nói đi.

Bà Nữ Chánh Phối Sư: – Em không hiểu, xin Anh Cả cắt nghĩa.

– Hai đảng đều giỏi hết mà! Qua mới hỏi nhờ ai mà thắng đó hử?

Hộ Pháp: – Nhờ *Giáo Hữu Phần* đó Anh Cả.

– Nè, Qua hay mấy em làm complot đặng tẩy chay Qua có không? (*Complot là cuộc âm mưu*)

Cười... Nè bây ơi! Nếu tao không có quơ Lão R... giùm cho Hộ Pháp xẻo tai thằng Gết thì nó còn chiến tới ngày, chớ chịu thua đâu mà bây thắng?

Ê, Thánh ghiên phát nậy làm tuồng hay lắm bây ơi.
Va đương lo cho Đạo ôm quyền tự chủ chớ gì.

Ê, ít ngày nữa có điều vui lắm mấy em ơi.

Hộ Pháp: – Phải *Marius Moutet* qua không?

– Cười... Không biết, chừng đó sẽ hay.

Hộ Pháp: – Anh có nói đi xe hơi mà không thấy?

– Ê, bây kỳ quá! Tu hành gì mà không phát huệ vậy
bây? Tao nói là đi xe Đạo, giàu Đạo, mà bây tính trúng số
thì kỳ quá! Cười...

Lâm hiền muội nghe Qua dặn:

*Đội chùng gió bắc thổi lao rao,
Em chấp cánh bay đến nước Tàu.
Múa kiếm thư linh che chùng loại,
Quảng Hoa Lam báu cứu đồng bào.
Nước non xưa để nơi cung Hớn,
Đánh nghiệp nay dành cửa họ Cao.
Trở lối văn minh nên cảnh Phật,
Quê hương âu biết đẹp đường bao.*

Ngâm củ mì Tiếp Đạo.

Cười... Bộ bây tưởng đỡ hoài sao chớ? Tao nói với
bây tao là ông Tiên rồi biết chưa? Đừng có khi rồi mắc
đa bây à.

Ê, Bà Bát nói tao dóc nữa kia kìa bây ơi! Thôi tao
đi cho họ ở.

THĂNG.

(Tép: Đức Quyền Giáo Tông thân mật gọi Ngài Tiếp Thế).

2ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Cười... Anh Què thiệt là đúng chữ!

Em chào chư hiền tỷ, chư hiền muội.

Em cốt đến mà tỏ chơn lý của kiếp phù sanh phụ nữ. Ấy là một việc cần yếu cho chị em ta nên biết, hoặc đặng dễ bề nhẫn nại mà sửa cảnh đau khổ ra cõi hoan lạc, hoặc là nương theo thời thế quỉ quyết mà giới lấy mảnh Thánh tâm.

Hỏi: – Vì sao mà phải hạ sanh làm trang phụ nữ?

(Đọc em Hiền).

Ai cũng cho là kiếp tội lỗi cả thầy, ấy là một điều lầm. Cười...

Thưa chị em,

Cái luật thương yêu của Chí Tôn có một, nhưng tùy đức tánh con người mà biến hóa nhiều hình. Cái thương của bậc nhơn sanh nó khác hẳn cái thương của chư Thần, Thánh, Tiên, Phật và Trời. Cái thương ấy tòng với khuôn luật Tạo Đaoan nên không hạn giới.

Em xin nói rằng: Ai đã thọ một điểm linh của Đức Chí Tôn đều chịu dưới quyền luật ấy. Phép luân hồi là bài thi của luật thương yêu mà sanh sản..

Cả thầy vạ linh chạy theo con đường quyền luật ấy, chạy không cùng, đi không tận, chần ngày nào để bước đến gần tòa ngự của Chí Tôn thì mới hiểu nghĩa từ bi bác ái.

Hỏi: – Muốn đoạt mau quyền luật thương yêu thì

đầu kiếp nơi đâu mà dễ đoạt?

Cười... Em nói ra đây e có mịch bụng mấy ông âm nhưng nói hay thì phải nói.

Có phải là lòng dạ của bậc phụ nơn thương nhiều hơn nam tử có phải?

Ồ! Em tưởng khi chắc hẳn như vậy.

*Thương diên, thương ngốc,
Thương đại, thương khờ,
Thương chẳng gìn liễu yếu đào thơ,
Thương chẳng kể hăng hồ thân gái.
Thương bạc tóc hời còn thương đại,
Thương da môi còn phải thương ngu,
Vì kiếp thương chưa đủ công phu,
Nên nay chịu mang câu phụ nữ.*

Hiểu chưa mấy chị?

Em khuyên mấy chị em gắng tu đúng phép thương yêu là đoạt đạo, chớ đừng dị đoan mê tín theo lối thường tình của Bàng môn Tả đạo nghe.

Em xin kiếu.

THẮNG.

193. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG*, ngày 10-9-Bính Tý (dl 24-10-1936)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Thế.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào hết mấy em.

Cười... Chớ chi mấy em biết cho *mụ Lạc Thiện* (bà Giáo Sư vợ Ngài) đến thăm Qua nói chuyện chút vậy mà, biết không?

Ê, mấy em đem bộ mặt thẳng già nầy đặng ra nhiều kiểu chơi, thú vị quá! Ê, tốn quá bây ơi!

Thái Gấm, đứng dậy. Qua nói cho em cười. *Gấm* nè, em đừng nghe lời thẳng *Tếp*, nó tính làm tuồng mặt Qua ra bằng ông bồ, coi không đặng, Qua mắc cỡ lắm. Ê, làm nho nhỏ hơn một chút, *Tếp*!

Tiếp Thế bạch: – Tám thước có bao lớn anh?

– Lớn mà!

Em *Gấm*, o bể sửa soạn làm Tòa Thánh em. Ông Hộ đi xe rồi kia kìa. Có tiền rồi em à. Ê, em đặc nguyện rồi, nhớ cám ơn Qua nghe không? Rồi sẵn tay đời luôn trừ phòng ra chỗ đại đồng xã.

Chú *Vinh*, còn mấy *bâtiments administratifs* thì làm tại trong, y như Qua đã dặn lúc nọ, em nghe. Còn khởi kêu mấy Tỉnh đạo đặng giao đất đi em.

Ê, Hộ Pháp! Em hỏi qua việc chú TRANG, Qua lại nhắc em điều nầy: Khi nọ em có nguyện với Chí Tôn rằng: Ngày nào có bệnh tà quái cầu tặng mặt em thì em hành pháp lại như trước...

Đức Hộ Pháp bạch: – Thôi em nhớ lại rồi.

– Nhớ há?

Còn vụ TRANG, hôm đầu tháng 8, va vừa tỉnh giấc mê hôn, vụt chạy trốn đi đâu không biết.

Qua và Thất Nương đương kiếm.

Hồi trưa nầy đến Hộ Pháp Đường xin vào cho thấy mặt em đặng cầu ân xá, mà mở miệng ú ớ bị em đập, chạy nũa, bây giờ không biết chạy đi đâu.

Qua thấy thê thảm quá! Nếu Qua và Thất Nương kiếm không đặng đem về, sợ lưu linh bậy bạ rồi chửi Thần bắt cột tại *Phước Trục Cung* giam như tù tội.

Em Hộ Pháp! Khi gặp bắt nhốt giùm qua, rồi kêu Qua đến đặng dìu dẫn kéo tội nghiệp.

Ôi! Cậu TƯỞNG cũng sẽ như vậy nũa mà chớ! Qua xin lệnh Ngọc Hư tha thứ nhưng không đặng vì chưa có lời em, nên Qua lo sợ quá sức!

Mấy em khá gắng giữ mình, đừng thất thệ với Chí Tôn. Khó lắm! Khó lắm!

Em Vinh! Em lo thu xếp bớt việc rồi về Tòa Thánh, công chuyện của em còn nhiều.

Qua rất râu cho *con Năm* (vợ của ông Tiếp Thế), nó còn luyện đời quá, em khuyên nhủ nó chớ.

Qua thăng.

194. *BÁO AN TỬ*, ngày 15-10-Bính Tý (dl 28-11-1936).
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư Chức sắc Thiên phong Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, chư Đạo hữu nam nữ.

Lão hèn lâu không giảng cơ dạy dỗ toàn đạo, nhưng chẳng bữa nào Lão không để tâm lo liệu xây chuyển Thiên thơ cho Đạo đủ quyền năng phổ độ.

Lão thường thương lượng với Thượng Trung Nhựt và Cao Thượng Phẩm định vị thiêng liêng cho cả con cái của Chí Tôn, nhưng chư hiền hữu chư hiền muội cũng đã rõ thấu rằng: Phẩm vị Hội Thánh đối cùng phẩm vị thiêng liêng là thế nào. Nếu nói rằng lập vị thiêng liêng thì phải hiểu rằng có quyền lệnh của Ngọc Hư Cung vào đó.

Vậy thì hàng phẩm Chức sắc Thiên phong do Ngọc Hư Cung định vị, nên chính mình Lão cũng khó vị tình, để nơi Thiên thơ định liệu.

Chư hiền hữu có quyền xây chuyển Thiên thơ ấy với quyền tự do đạo đức của mỗi người. Ấy Lão ngồi đợi chư hiền hữu chư hiền muội thành công rồi chờ Thiên thơ biến tướng mà định phẩm cho mỗi người. Khá kiểm hiểu và ghi nhớ nghe

– Ngọc Chánh Phối Sư dâng sớ cầu phong.

Đức Hộ Pháp xin Khai Pháp đọc thế.

– Đặng, từ Tỉnh Đạo.

Lão vì lời Thượng Trung Nhựt cầu xin chớ chưa đáng vị. Lão để nơi quyền Hộ Pháp định phẩm Lễ Sanh,

còn cả thầy đều là phái Thượng.

Lão còn nhiều điều cần yếu dặn dò. Ngày nào Lão đến tư đường Hộ Pháp sẽ kêu cả thầy Chúc sắc Phước Thiện đặng chuyện vãn. Khai Pháp gắng chăm nom dạy dỗ. Ấy là một cơ quan vĩ đại buổi sau này, mà lại là cơ giải khổ của Đạo đa nghe.

Lão để cho Hộ Pháp định đoạt Phước Thiện nữ phái. Lão cũng để cho Hộ Pháp trọn quyền phong thưởng. Lão cũng sẽ đến dạy dỗ. Lão cũng mừng cho Đạo đặng vẻ đẹp đẽ từ ngày Hộ Pháp nắm chủ quyền. Lão để lời phong tặng và khen ngợi.

Lâm thị hiền muội, em an lòng để *chị Mục Quế*, *chị Thành Công*, sau Qua sẽ liệu, còn người Cái Bè cho thăng Giáo Hữu.

THẮNG.

195. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Bính Tý (dl 30-11-1936).*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào hết mấy em. Cười...

Cha chả, mấy em làm công chuyện rành quá, làm họ Phạm phát nẩy nổi danh lớn rồi.

Ê, *Tép!* Em giỏi lắm! Ông *Ngan* ăn hạng bét.

Cười... Qua nghe lóng kỳ nầy em về Tân quốc bị Hội Thánh Cao Miên tụng đại bi dữ lắm. Ê, liệu kéo họ nắm áo bắt thường ã em à.

Ê, TRANG khóc quá bây ơi! Vừa hiểu hiểu, chớ còn khi tỉnh khi say, nhưng Qua theo bên mình bảo hộ không sao phòng ngại.

Em *Tám* làm ơn nói với con Hai cho nó biết kéo lo râu tội nghiệp.

Hộ Pháp bạch: – Biết nó nghe không?

– Em cứ nói giùm. Cha chả! Va óan em đánh va hôm nọ lắm. Qua an ủi, mà hể tỉnh thì cần rần hoài. Em nên viết cho va một cái thơ an ủi, cậy Qua đưa giùm đặng Qua thừa dịp thức tánh va một chút. Em làm ơn giùm.

Ồi! Thầy kệ, đừng giận làm gì nữa, nếu em thấy va lúc nầy thế nào em cũng tội nghiệp.

Em làm phúc *làm giùm cái tháp cho va*, hể tỉnh thì hỏi có bấy nhiêu đó hơn hết.

Ồi! TƯƠNG là cục nợ báo đời của TRANG, do căn kiếp phải vậy, dầu khi chết cũng còn theo báo hại.

Em biết TƯƠNG là ai chẳng?

Đứa nào nói trúng, Qua thưởng cho một củ mì.

Ê, Qua nói nhỏ: Là *Ngô Tôn Quyền* đó, biết không?

Tiếp Thế bạch: – Nhắc việc cầu phong cho Đạo hữu *Cận*.

– Ôi! Lôi thôi ăn trót.

Nè Hộ Pháp! Qua đến vì tình bạn nhau chớ Qua không dám phạm mạng Hộ Pháp nghe không. Đừng bắt lỗi Qua bị hạ lâm về tội đó đa.

Ê, em nhớ rằng Phước Thiện tức là Phạm Môn, có chức trách quyền hành đặc biệt y theo Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng. Qua nói rõ rằng ấy mới thiết chơn vi Đại Đạo, mà hễ Đại Đạo thì cốt của toàn sanh chúng, chớ không riêng cho bậc cao siêu. Nói rằng toàn sanh chúng thì ta cũng nên cho là hạng dân thứ. Em hiểu dân thứ mới thiết sanh mạng của Đạo.

Qua nói rõ nữa, Phạm Môn là Đạo của kẻ bản hèn. Kẻ bản hèn mới thiết con yêu dấu của Đại Từ Phụ. Đại Từ Phụ đến lập Đạo độ rồi con yêu dấu của Người, chớ không phải đến rước những trang siêu hoát.

Vậy thì Phước Thiện chẳng lẽ chung chức trách với Cửu Trùng Đài, em nên hiểu.

Qua tưởng Thánh ý Đức Lý Giáo Tông vì thấy những sự trở ngại khó khăn trong lúc ban sơ nên *phong tাম Lễ Sanh cho hàng Giáo Thiện*.

Khi hôm qua đến phong thưởng Hội Thánh, Ngài có thốt lời với Qua rằng: Ngày nay em đủ quyền hành chính đốn nên Ngài nhượng quyền phong thưởng lại cho em, hầu làm cho Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng ra thiết tướng.

Em khá để lòng lo liệu cho ra vẻ hoàn toàn y Thiên

thơ tiên định, có Phối Thánh giúp tay em, đừng ái ngại.
Qua sẽ biểu người đến.

Qua để lời mừng cho Hóa, và chào em Lê Sanh
Nghĩa.

THĂNG.

TÁI CẦU: PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP THẾ.

PHẠM VĂN MÀNG

Thưa, con chào Sư phụ, chư Sư thúc, chư vị Thiên
phong, các bạn và mấy em.

Đã lâu không giáng nên nhớ nhau quá!

Thưa anh năm *Thượng Thế Thanh*, em có lời dặn anh,
trong mấy sở, chủ quyền chưa định, nên còn lộn xộn quá.
Hôm nọ, việc xảy ra vụ lương gạt đó cũng bởi anh chưa
khép vào khuôn luật mới có ra vậy.

Em muốn từ đây họ phải do lệnh anh mới đặt phép
thi thổ mọi điều thì tránh những tai hại ấy.

Anh Sắc nên vô Hà Tiên độ lắm người nơi ấy, có
em đi theo.

Cả mấy anh lúc này gắng vận động sẽ nên nhiều
việc lắm.

Thưa Sư phụ, con xin Sư phụ đình đái lại một đôi
lúc nữa về điều phong thường kỳ nhì, còn phần kỳ nhứt
thì cho lên hết đặng, vì bởi luật định phận sự mỗi hạng,
các bạn con chưa làm cho đủ phép, chỉ công quả nhiều
năm buộc thẳng vị.

Thưa Sư phụ, phái nữ còn lộn xộn lắm, con coi hạn

đức của mấy em nhỏ có phần hơn người lớn, nên khó định liệu đặng, chẳng lẽ cho mấy em lên, còn mấy người lớn thì đứng.

Em để lời cầu rỗi cho *chị Hai Tiêu*, tâm thì có tâm nhưng tánh làm quyền, ai ai cũng khó chịu, nhưt là cách đối làm *chị Phạm Môn* cả hết, anh em đều buồn ý, nhưng nghĩ công nghiệp cũng dày, ngặt nỗi chưa trọn hiến thân cho Đạo. Xin Sư phụ nghĩ vì Thiên tánh tự nhiên như vậy, từ bi tha thứ một lần kéo đờng cơn bệnh hoạn thêm rầu buồn tội nghiệp.

Còn *chị Tám Búng* cũng giống y như kiểu đó, người ta không phục rỗi giả bộ điên cuồng. Xin Sư phụ thương sắp nhỏ mồ côi nuôi dùm làm phước. Xin Sư thúc Khai Pháp đọc lên cho con chấm.

THĂNG.

196. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 21-10-Bính Tý (dl 4-12-1936).*

Phò loan: Sĩ Tài Hiến – Sĩ Tài Kiệt.

Hầu đàn: Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh, Thượng Chất Thanh.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào em Thái Thơ Thanh, Thái Phấn Thanh.

Bạch: – Phải Anh Cả không?

– Qua đây chờ ai. Qua rất mừng cho mấy em đó. Nói với Thái Thơ Thanh ngày nay bệnh em được lành thì ráng sẵn tâm lo cùng Hộ Pháp, giúp người xây chuyển Thiên thơ, kéo trẻ thì nhơn sanh phải chịu nạn thống khổ dữ dội sắp tới đây nghe em.

Nền Đạo ngày nay tuy đã bành trướng mạnh mẽ như thế này, song còn điều trắc trở mà cũng không sao, ấy là nạn nhơn sanh phải chịu đó thôi.

Ông Quyền Thái Đầu Sư bạch: – Đức Hộ Pháp giao cho em về vô vi, còn người lo về hữu hình, có hiệp với Thiên thơ chẳng, xin Anh Cả cho biết.

– Phải, nhưng em gắng để trọn tinh thần giúp hay trong đây là đủ. Vậy mấy em phải dư biết rằng: Cuộc đời thắng bại nhờ có trí đồng với mưu tài, dùng cho trúng mức ăn thua mới đoạt cơ thống trị. Phải vậy. Chớ Khổng Minh Gia Cát là ai? Bất quá cũng người mang xác tục mà sao có thiên tài an bang tế quốc trong buổi nọ, có phải là người quảng kiến tùy thời tùy tâm lý của chúng sanh.

– Đời ấy mà biện trí định phân thắng bại chẳng?

– Phải đó em. Trong Đạo chúng ta hiện nay cũng

thế, Hộ Pháp ngày nay cầm quyền thống nhất được vững vàng là cũng nhờ người dòm thấu tâm lý chí thiện lương của sanh chúng và tinh thần mạnh mẽ của Chức sắc qui tụ nơi đây, rồi người đem cả đôi hòa chung nhau bằng huyền diệu pháp vô biên của Chí Tôn ban cho nên được kết quả như vậy.

Em Phấn đọc lại.

Ông Quyền Thái Đầu Sư bạch:

– Xin Anh Cả cho biết coi qua sang năm em có thể đi phổ thông ngoại quốc chẳng?

– Em *Thái Thơ Thanh* đừng lo chi việc phổ thông ngoại quốc, để rồi Qua sẽ bàn tính cùng Nguyệt Tâm sẽ hay.

– Anh mừng cho em Phấn đăng thăng phẩm đó, cảm ơn “*moi*” không hử? Cười...

Từ đây ráng lo phận sự, đừng bứ sự như trước đã. “*Moi*” lúc này rất vui thấy mấy em được kết dải đồng tâm hòa chí, nên cả Hội Thánh được chặt dây thương yêu với nhau thì mong chi cơ hiệp chúng không sớm đoạt đó.

– Nầy hai em Sĩ Tải, Qua nói thiệt rằng: Qua tiếc vì buổi Qua còn tại tiền chưa làm được theo sở hành của Qua đã định. Vậy ngày nay Qua chỉ trông cậy mấy em tuổi xuân ráng theo hộ giúp Đức Hộ Pháp đăng nối chí giùm Qua. Ấy là mấy em thương Qua vậy. Bước Đạo sau này bao la thế giới, những bậc tiền bối như Qua lần lần thời gian sẽ đưa xa khách tục thì đoàn hậu tấn sắp kể chơn.

Qua nghĩ tưởng đời còn đau đớn cho xác tục. Mang lấy thân bảy thước, nào công danh, nào thế sự, chôn lấp cả trí lực của điểm linh quang. Biết vậy mà ai thoát khỏi.

Nếu chẳng xuống cõi trần mà lập công bồi đức thì phẩm vị thiêng liêng dễ gì đoạt đó em. Ấy là trường lập phẩm vị cho cả Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Vậy Qua khuyên mấy em ngày nay đã lỡ vào cõi trần thì khá gắng chí trau giồi tánh đức, hầu đoạt vị cõi Thiên, kéo uống một kiếp tái sanh hằng hà vô lối.

Qua kiểu mấy em.

THĂNG.

197. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 17-11-BínhTý (dl 30-12-1936)*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

Hầu đàn: Khai Pháp, Phong Chí.

Hầu bút: Đỗ Quang Hiến

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Bần tăng chào quý vị.

Cười... Anh Phong Chí đứng chớ, làm bộ hoài.

Theo ý Bần tăng tưởng thì buổi nầy chưa phải hiệp thể thời cho Đạo phổ thông Trung quốc, vì hai lẽ:

Một là chánh phủ Pháp với Đông dương nầy chẳng phải thật tâm trọng Đạo, cố ý giúp giùm, mà thật sự thì cho Đạo xuất dương nơi Trung huê đặng mai phục ần binh toan phương hãm hại.

Anh *Phong Chí* nè, Anh chưa bước chơn đến nước Tàu mà tên của Anh đã treo nhỏng nhảnh nơi Phòng Mật thám Tsien Tries, ấy là đợi Anh qua đặng ghim vào bằng cơ tុ hợp thông tư ngoại quốc vì quốc sự, chớ chẳng phải vì Đạo. Các cơ ấy chúng sẽ làm thế nào cho quả quyết hiển nhiên đặng toàn diệt Đạo nơi đây cho đặng.

Hai nữa là vì Thiên thơ đã định Huê - Nhựt hiệp chủng. Hại nổi lại là tay có trọng trách nơi phần tạo Tân Thế giới cho Đức Chí Tôn, nên Ngọc Hư phải bảo trọng không cho diệt chủng, duy chịu nạn diệt quốc mà thôi.

Trong thế kỷ hai mươi mốt (21) sẽ thấy tang điền Nhựt đảo biến nên thương hải Huê triều.

Ấy vậy, lúc phối hiệp dân sanh sẽ có lắm trường huyết chiến.

Em nói trong thời gian ngắn ngủi chi đây, sẽ có

Nhật - Huệ đại chiến.

Em lại nói chắc rằng: Chức sắc giáo đạo những nơi Huệ triều, ngày kia cũng phải chung mang khổ ách.

Anh hiểu rồi, gắng nghe lời Hộ Pháp khuyến giáo và hạ lệnh mới gây nổi cơ đồ vĩ đại.

Nghe và tuân theo vì đó là lệnh dạy của thầy.

Em đã trả lời những sự Anh cầu nguyện rồi, xin để nhượng bút cho Phạm Phối Thánh.

Cao Tiếp Đạo, Bần tăng xin dâng bài thi này:

Chém nước chưa ai nắm bữu đao,

Có phong trần mới định anh hào.

Thường mưu trời kẻ đời toan tính,

Cái nghiệp thương đời phải chịu đau.

Cười...

THẮNG.

198. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 9-1-Đình Sưu (dl 19-2-1937).*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, chư vị Sư thúc, chư Thiên phong và các bạn.

Xin mời mấy bạn và anh Giáo Sư đứng dậy.

Thưa Sư phụ, con kiếu lỗi, xin phép chuyện vãn với mấy bạn con một đôi điều, xin Cao Sư thúc xá lỗi.

May mắn một thời gian vắng vôi mà thấy đặng trọn điều tốt đẹp mạnh mẽ của cuộc chiến đấu chánh tà, lại còn hùng chí thích tình xem đặng trận trung quyết thắng, các bạn mừng chẳng?

Thưa Sư phụ, để các bạn con suy nghĩ.

Giáo Hữu Cương bạch: – Sao lại không mừng.

Thấp thỏi là sao? Mấy anh trả lời không nghĩa....
Thưa, trật nữa.

Thượng Sắc Thanh bạch: –.....

À đó đa. Mấy bạn nhớ lại khi thấy trò bị xô đuổi về nơi một khoảng đất không trên mầu đặng, xúm xít nhau xây ổ gầy hang cho cuộc vĩ đại cơ quan bảo tồn sanh chúng đã đắc thành với vẻ thanh bai tốt đẹp thể nầy, thì đoán chắc cái quá trình tượng chơn vi thể Đạo đặng rồi đó.

Ôi! Hôm nọ Sư phụ khóc tại Phạm Nghiệp, buổi hôm qua khóc tại Báo Ân Từ, hai trận huyết lệ ấy nó sẽ rửa sạch cả con đường Thánh đức của mấy anh, lại còn làm bửu pháp diệt tiêu gươm đao kẻ nghịch.

Ấy triệu chứng cuộc vinh hiển vô cùng của mấy anh

toại hưởng.

Em chỉ xin một điều là mấy anh nên hằng nhớ những nỗi đau thâm buổi xưa, mà lau lụy cho những người bất phước, chớ đừng ỷ lại mà quên mình đã nghe.

Thưa Sư phụ, *chị Tư Nhượng* có gởi cho mấy em gái một bài thi, con xin viết ra đây nhờ Sư phụ trao lại giùm mấy em kéo tội nghiệp:

THI

*Đôi lời nhắn gởi bạn quân xoa,
Cái tuổi xanh kia có lúc già.
Rửa mặt những e phai má phấn,
Trao tay ngần ngại khuất mày hoa.
Dưới gương bạch thổ trông mây xế,
Dựa bóng huỳnh loan đợi ác tà.
Nỗi phận tang du âu phải phận,
Đừng đem bích ngọc liệng dòng hà.*

THĂNG.

199. SÀI GÒN, ngày 24-1-Đinh Sửu (dl 6-3-1937).
Phò loan: Báo Pháp – Nguyễn Trung Ngôn.

VÔ DANH ĐỒNG TỬ

VÔ tư mới rõ đạo mầu thay,
DANH chứa nên danh chớ cậy tài.
ĐỒNG đạo tương thân là đạo chánh,
TỬ sanh phú có Đức Cao Đài.

Chào chư đạo huynh. Bình thân.

Mừng nay đặng gặp mấy anh đây,
Có chuyện chi hay nói tớ hay.
Đã quá mấy thu tình cảm vọng,
Đạo còn lắm việc phải ra tay.

Mấy anh nói chuyện chơi đi.

(Hậu xin Ngài chỉ dạy về việc Đạo).

– Đệ có dám lãnh phần giáo huấn đâu, nhưng lâu ngày đặng gặp mừng quá nên muốn bàn sơ việc Đạo với mấy anh cho vui, chớ đệ cũng không dám nói rằng đặc lệnh Ngọc Hư mà dám nhiều lời.

Song việc Đạo là việc công, tưởng ai cũng bàn đặng. Vậy xin nhượng chư huynh.....

Đệ xin thưa chư huynh, Đạo còn nhiều bước khó khăn vì bị lũ tà thần quỷ mị bày lắm trò quái gỡ để lừa gạt chúng sanh mà phá loạn cơ quan của Đạo mà chính mình Đại Từ Phụ đã lưu tâm từ thử.

Ấy cũng vì tư tâm ích kỷ mà ra, nhưng đó cũng là một bài học vỡ lòng cho anh em ta. Vậy đệ xin khuyên chư

đạo huynh chớ thấy vậy mà vội buồn, và hãy gắng công thêm nữa. Đệ xin tạm biệt.

Tái cầu:

*Vô tình đâu rõ đặng như tình,
Danh đạo vì ai lắm bất bình.
Đồng niệm nhứt tâm hành thiện đạo,
Tử thị sanh phi khuyến chúng sinh.*

Đệ đã nói rằng không đặc lệnh, thế thì đâu dám quyết định điều gì. Còn yêu cầu Lý Đại Tiên và Đại Từ Phụ thì quyết chưa đặng vì đã có lệnh Trên dạy để vậy ít lâu cho rõ giả chơn, rồi các anh em sẽ tự nhiên tỉnh ngộ, vì chẳng lẽ Đức Chí Tôn làm việc chơi một lúc đâu. Nếu ai có tâm chí lớn mới đáng làm hướng đạo cho cơ hiệp nhứt, vì những người có công khai Đạo đã bị thử thách, rồi như cơ hội ấy mà bị khinh bỉ và đổ kỵ là khác nữa. Vì lẽ ấy mà không khôi phục như tâm. Chẳng những vậy thôi mà những kẻ đó lại còn đem đường ganh ghét cho người đạo mất vẻ thân ái với nhau.

Chớ chi đừng kể những điều phàm tục mà bạo gan ráng chịu cho đặng những điều nghịch ý mình thì có lo chi không hiệp nhứt.

Đệ xin tạm vài lời thổ lộ.

THĂNG.

(Trích Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 62)

200. **HỘ PHÁP ĐƯỜNG**, le 23-7-1937 (16e jour du 6e mois de l'année Đinh Sửu)

Médiuims: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Présents à la séance: Giáo Sư Thượng Chử Thanh et quelques dignitaires de la Mission Étrangère.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN OU VICTOR HUGO

Bonjour Hộ Pháp et mes chers amis.

Cao Tiếp Đạo, j'ai à vous parler personnellement au sujet de Charles.

Vous êtes idéaliste. Il suffit de vous dire que toute autorité qui mérite son nom doit être respectée de gré ou de force.

L'avenir de la Mission Étrangère nous réserve encore beaucoup de surprises au point de vue sacrifices. Sachez bien que Charles a été désigné par moi pour réaliser un plan très complexe.

L'honneur de tous les Missionnaires est placé au premier plan. Il dépend d'une réelle énergie dans les paroles et dans les actes pour mettre chacun à la hauteur de sa tâche.

Le Corps entier est imbu de toutes sortes de corruptions, aussi bien chez les hommes que chez les femmes, par d'effroyables procédés. Or, un assainissement radical est absolument nécessaire.

Bài dịch ra Việt văn:

45. Hộ Pháp Đường, 16-6-Đinh Sửu (dl 23-7-1937).

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

Hầu đàn: Giáo Sư Thượng Chử Thanh và vài Chức sắc của Hội Thánh Ngoại Giáo.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN OU VICTOR HUGO

Xin chào Hộ Pháp và các bạn thân mến.

Cao Tiếp Đạo, Bản đạo cần nói riêng với hiền hữu về vụ Charles.

Hiền hữu thì lý tưởng. Chỉ cần nói với hiền hữu rằng, tất cả quyền hành xứng đáng với tên của nó phải được tôn trọng dầu muốn dầu không.

Tương lai của Hội Thánh Ngoại Giáo còn dành cho chúng ta nhiều ngạc nhiên về phương diện hy sinh. Hiền hữu nên biết rằng, Charles được Bản đạo chỉ định để thực hiện một kế hoạch rất phức tạp.

Danh dự của tất cả Chức sắc Ngoại Giáo được đặt lên hàng đầu. Nó tùy thuộc vào một khả năng thực sự trong các lời nói và trong các việc làm để đặt mỗi người nơi bậc cao nhiệm vụ của mình.

Toàn cơ quan bị thâm nhiễm bởi tất cả những thứ hư hỏng, nơi cả nam phái lẫn nữ phái, bằng những thủ đoạn ghê tởm. Nay, một cuộc thanh lọc tận gốc là tuyệt đối cần thiết.

Donc, la désignation de Charles est muàrement conçue, je reconnais qu'il n'a pas tout fait pour réussir. Il y a vraiment des défaiillances, mais les résultats obtenus sont aussi assez élogieux.

Je vous serais donc infiniment reconnaissant de l'aider

puissamment dans sa tâche pour aplanir les difficultés qui peuvent se produire dans l'accomplissement du dessein de Dieu.

Cao Tiếp Đạo répond: – Je vous obéis. Je m'entendrai avec Sa Sainteté pour aider Charles.

– Merci.

Adieu.

(Extrait de Thèse de Pierre Bernardini pour le Doctorat 3e cycle à Université de Paris VII, page 375)

Charles: Il s'agit du Giáo Sư Thượng Chử Thanh ou Charles Hugo.

Vậy thì sự chỉ định Charles được quan niệm chín chắn, Bản đạo nhìn nhận nó không làm tất cả để thành công. Quả thật có nhiều khuyết điểm, nhưng các kết quả thâu được cũng khá đáng khen.

Vậy, Bản đạo vô cùng biết ơn hiền hữu đã giúp đỡ hiệu quả trong nhiệm vụ của nó để san bằng những khó khăn có thể xảy ra trong việc hoàn thành Thánh ý của Đức Chí Tôn.

Cao Tiếp Đạo đáp: – Tôi vâng lời Ngài. Tôi sẽ thỏa thuận với Đức Hộ Pháp để giúp Charles.

– Cám ơn.

Xin cáo biệt.

(Trích trong Luận án Tiến sĩ Đệ Tam cấp tại trường Đại học Paris VII của Pierre Bernardini, trang 375)

Charles: Đó là Giáo Sư Thượng Chử Thanh hay Charles Hugo.

Đức Nguyệt Tam Chơn Nhơn hay Victor Hugo giảng cơ cho biết: Hai người con trai của Ngài tái kiếp ở Việt Nam:

– *Charles Hugo* tái kiếp là ông Đặng Trung Chũ, đạo hiệu Ngạn Sơn, đặc phong Giáo Sư Thượng Chũ Thanh.

– *François Hugo* tái kiếp là ông Trần Quang Vinh, đạo hiệu Hiển Trung, đặc phong Giáo Sư Thượng Vinh Thanh.

201. *BÁO AN TỪ*, ngày 15-10-Đinh Sửu (dl 17-11-1937)

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu bút: Sĩ Tài Hiến.

Hầu đàn: Hội Thánh nam nữ.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội, Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài.

Hộ Pháp, Lão cảm ơn hiền hữu đã thi hành y theo lời quyết định (vụ cầu phong để cho Quyền Vạn linh tuyển chọn).

Hộ Pháp bạch: – Nếu có điều chi sơ sót, xin Ngài chỉ dạy.

– Lão chẳng có điều chi dạy thêm Hội Thánh, duy y theo luật pháp “*để trọn quyền cho Vạn linh định vị*”. Nếu những số cầu phong không do Vạn linh công nhận, Lão buộc lòng bác hết.

Chư hiền muội nữ phái!

Lão để lời căn dặn một phen nữa rằng: Lão chỉ lấy tâm đức mà định vị cho mỗi người, y theo Thiên thơ biến tướng. Hễ khiếm tâm đức thì lập vị không thành đa nghe. Khá nhớ.

Lão để lời khen tri ý định cho Hộ Pháp thống quyền nữ phái.

Trần Khai Pháp!

Phước Thiện đã trọn nơi quyền ân tứ của Hộ Pháp. Khá cầu lịnh nơi người.

Hộ Pháp! Lão y phê sớ cầu phong của Quyền Vạn linh công nhận, nghe à.

Hiền hữu khá nhớ rằng: Hễ mỗi sự hành động chi cao thượng thì sự kết quả lại lắm đê hèn!

Hiền hữu cầm nghiêm luật pháp thì trừ hại ấy đặng mà thôi. Nghe à.

THI

*Viết thử Thiên thơ với nét trần,
Hầu sau bên giữ nghiệp Hồng Quân.
Chuyển luân thế sự đưa tay nắm,
Trừ diệt tà gian múa bút Thần.
Kìa lông non Kỳ reo tiếng phụng,
Này xem nước Lỗ biến hình lân.
Công danh đất Việt tay dành nắm,
Mùa móc dân sanh gắng gọi nhuần.*

Hiền hữu đừng lo, an lòng hành đạo, có Lão và các Đấng thương yêu hiền hữu phò trợ. Xin nhớ.

THẮNG.

*(Trích trong quyển VI BẢNG HỘI QUYỀN VẠN LINH
tại Tòa Thánh Tây Ninh ngày 15-10-Đinh Sửu, trang 70)*

202. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 17-10-Đình Sầu (dl 19-11-1937).*

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu bút: Sĩ Tài Hiến.

Hầu đàn: Khai Pháp và cả anh em Phước Thiện.

ière séance:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào các bạn và mấy em hết.

Cười... Bần đạo đi với nhiều Đạo hữu, Đạo muội, có Phạm Phối Thánh đến nữa. Cười...

Tiếp Đạo! Em có ý đợi Qua hả? Cười...

Em nên chú ý và nói lại với mấy kếp rằng: Không có điều chi kỳ dị bằng mình nói giá ngọc với một tay buôn ngọc. Em nói, hễ cửa Huỳnh Thạch Công mới có hiện ra Trương Tử Phòng. Những trí định ấy hẹp hòi lắm, biểu họ bỏ đi là hay hơn hết, nghe em. (vụ mấy vị cựu Chức sắc HTĐ tính phản loạn nữa).

Tiếp Đạo bạch: – Tôi có cảm nhưng họ vẫn chẳng chịu nghe, lại còn muốn lôi tôi nữa.

– Mấy em Giáo Thiện nam nữ nghe Qua:

Nơi khổ hải này nó đã chất chứa bao nhiêu đau thảm thương tâm thì lại cần dùng biết bao giọt lành dương cam lộ. Mấy em đã gánh một trọng trách nơi mình, giúp đời giải khổ, thì tức nhiên mấy em làm thấy sự khổ. Ấy vậy, cái khổ là nghiệp của mấy em thì còn chi rằng lạ với tánh bạc ác tưởng đời.

Mấy em đã may duyên có thầy gần bên nâng đỡ, mấy em có biết giá trị hạnh phúc ấy là ngần nào không?

Biết bao Đấng thiêng liêng từ trước muốn đặng vậy mà không đặng vậy. Qua chỉ khuyên là mỗi khi bị áp bức tâm thần, mấy em nhớ rằng mấy em còn thầy của mấy em, thì tự nhiên an ủi.

Ôi! Gia nghiệp thiêng liêng vĩ đại của mấy em! Qua đã thấy và quyết chắc rằng: Dầu cho một vị Chơn Tiên cũng còn ước vọng. Khá nhớ nghe.

Ngày nào dời điện phục vị Báo Ân Từ, Qua sẽ cùng toàn các bạn mấy em giáng một phen hội hiệp.

Bần đạo nhượng cơ cho Phạm Phối Thánh.

Hộ Pháp hỏi: – Về y phục của Truyền Trạng và cho biết coi ai xứng đáng phong vào hàng Sĩ Tải.

Khai Pháp bạch: – Xin cho biết insigne của Phước Thiện.

– Cười... Insigne làm chi cà chớ! Làm đạo vô vi đi mà! Cười...

– Hộ Pháp, hiền hữu nên chủ tâm hiểu Đức Lý Giáo Tông đã nhượng trọn quyền Hiệp Thiên Đài cho hiền hữu định liệu là nghĩa gì? Thì mới hiểu bịnh Đạo nơi nào đặng toan điều trị. Lại nhớ lời dặn nầy: Hễ hành động càng cao thì kết quả thường hèn tiện.

Nhớ!

THĂNG.

2ème séance:

PHẠM VĂN MÀNG

Con chào Sư phụ, nhị vị Sư thúc, các bạn, mấy em và mẹ thằng Xanh. Cười...

Thưa Sư phụ, mấy em con đều đủ đây hết, thiệt là một ngày đại hội hiệp. Con mừng quá!

Chào chư hiền hữu, bình thân.

Thưa Sư phụ,

Con không dám để một lời gì nơi sự cầu phong cho mấy anh em con, nhưng con chỉ than rằng: Nếu ai không đủ công hành thiện y theo khuôn luật của Phạm Môn thì chẳng hề biết ái tuất thương sanh mà nên Giáo Thiện.

Theo ý con tưởng thì tốt hơn là để thủng thẳng cho họ tạo tâm đức đặng hoàn toàn. Còn như muốn cho họ trọng thân danh, nên để cho toàn Phạm Môn xúm nhau định cử.

Xin Sư phụ nghe theo lời con là hay.

THẮNG.

*(TRÍCH TRONG QUYỂN VI BẰNG HỘI QUYỂN VẠN LINH TẠI
TÒA THÁNH TÂY NINH NGÀY 15-10-ĐINH SỬU, TRANG 71-72)*

203. NĂM ĐÌNH SỬ (1937).

DIÊU TRÌ KIM MẪU

MẸ mừng các con ái nữ.

Lành thay! Lành thay! Ngày nay MẸ rất hân hạnh vui mừng thấy các con níu nhau hỏi về với MẸ, chạnh nhớ nỗi niềm từ lúc nọ, nung lò bảo sanh, đùm bọc các con cho đến nay đã sáu triệu niên dư, có lúc MẸ chi xiết nỗi mừng, MẸ tưởng nhớ rằng các con thân mến đã dắt nhau hỏi về với MẸ.

Nào hay đâu MẸ mắc mưu với đàn con. MẸ hồi tưởng khi các con vắng MẸ trững giỡn trước ao sen, gió thổi lất lờ cành sen nghiêng qua lắt lại. Ôi! Đau thẳm cho già chóng gầy ngóng trông, mà các con đành lia MẸ, xa khơi nơi vòng thế tục mà quên cả cội căn.

Nay nhờ Đại Đạo hoàng khai ân xá, nên chi MẸ mới tâm định các con. Vậy các con hãy hiểu rằng: Trong kiếp chót cuối cùng này mà lo tu niệm, bồi công lập đức, hầu có trở về với MẸ.

MẸ ban ơn cho các con. Tòa sen ngôi báu rực rỡ chói ngời, hạnh hưởng tiêu diêu, đời đời khoái lạc. Chớ các con ở chi trần thế mà bụi tục vấn vương cho tấm thân dày đọa.

Vậy MẸ cho các con phép cơ tạo Thiên.

MẸ dạy:

THI BÀI

*Nơi Diêu điện, lưỡng ban châu chực,
Nhớ đến con bút rút lòng già.
Gây nâng chẳng quản đường xa,*

Gậy chàm mây bạc đưa già đến đây.
Nơi đàn nội sum vầy đông đủ,
Nhìn các con ủ rũ tấm lòng.
Thương con khổ não chấp chồng,
Đau lòng MẸ xuống quyết bông con lên.
Con ôi! Khá tâm bền sức gắng,
Những lời vàng MẸ dặn ngày xưa.
Khiêm cung, nhẫn nại, lọc lừa,
Giúp đời nào nại sớm trưa tháng ngày.
Cõi trần tục trưng bày đủ cách,
Nhử các con xa vách tứ tường.
Thảm cho con dại lầm đường,
Nay Thấy mở Đạo, buồm trương rước về.
Đem con trẻ trở về Tiên cảnh,
Chọn linh căn tánh hạnh thuần lương.
Long Hoa sắp soạn khai trường,
Thi tài chọn đức, con bươn kịp giờ.
Nhìn kỹ lại con thơ MẸ thăm,
Ruột chín chiêu đòi đoạn thắt đau.
Thấy con lòng Mẹ xót sao,
Con ơi con hỡi! Con nào thấu chăng?
Nhắc đến đây khó dần giọt lệ,
Thương con khờ chẳng kể thân già.
Nước non chớn chở bao la,
Quyết tìm một gậy mệt già vướng con.
Đối với trẻ cho tròn phận MẸ,

*Mượn vẫn thơ thỏ thẻ đêm khuya,
MẸ khuyên em chị chớ lìa,
Học gương Diệu Thiện danh bia lưu truyền.
MẸ dành để đào Tiên cho trẻ,
Rượu bỏ đào tay lẹ con nâng.
Mây vàng sẵn chực bên chân,
Đưa đường Tiên cảnh, Chín từng hồi nguyên.*

MẸ từ già.
*Từ già các con ở lại trần,
MẸ về Tiên cảnh dạ băng khuâng.
Khuyên con gắng chí lo tu niệm,
Dứt điển MẸ mau tách dậm lần.*

THĂNG.

204. NGÀY 3-6-MẬU DẪN (DL 30-6-1938).

ĐÔNG PHƯƠNG SỐC

Giáng điển nâng thần bút,

Chào chư Chúc sắc Thiên phong,

Có ai biết Ta không? Ta là **Đông Phương Sốc**.

Nghe nói nhiều tay ham học, hỏi học làm chi? Nói học làm Trời, mà làm người chưa đúng.

Hỏi người tu làm chi? Nói tu thành Phật thành Tiên, mà tánh đảo điên không bỏ.

Hỏi sao không biết hổ, còn ngóng cổ cái hoài.

Quấy là ai? Phải là ai? Hỏi lại ai ai cũng quấy.

Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, mở miệng ra khoe tôi là trí thức, đua chen rộn rục, làm in tuồng qui chức đàn chay, kẻ nói dở, người nói hay, dở hay không quyết đoán. Tu lâu năm chầy tháng, tu nhiều ngày kết án dầy dầy, quấy ăn mặn, phải ăn chay, mặn chay chay mặn. Đã biết Trời trao gánh nặng, sao không lo gánh nặng cho rồi? Xưng mình là đạo đức cao ngời, sao lại dám bỏ trôi phận sự. Kẻ đa ưu, người đa lự chưa rành, người ganh ghét, kẻ cà nanh thêm sanh ác cảm.

Ôi! Ôi! Nhìn thấy chư hiền mà thăm, thăm cho người rồi thăm cho đời, đời trở lại phá đời, rồi trở lại nói đời quá dữ.

Đạo thì không lo lánh dữ, rồi trở lại trách Trời, có tiền định đổi đời, người sao dám chống Trời ngăn cản. Nay kết phe, mai kết đảng, quyết lòng đánh tẩn Thiên điều, sớm tự đắc, tối tự kiêu, tưởng rằng Đạo bấy nhiêu là hết.

Một câu kinh chưa biết, dám xưng mình rằng thiết thông minh, kẻ thì chống, người thì kinh, kinh chống cho lâu thêm hại.

Kẻ khoe khôn, người nói dại, khôn dại rồi lại tự hại mình.

Xuống bút thần dặn bảo đình ninh, phải không phải tự mình hỏi lại.

*Tự mình hỏi lại tại vì đâu?
Cũng bởi Thiên cơ chẳng dễ dẫu.
Dẫu chẳng dễ dẫu, dẫu khó dễ,
Dễ dẫu, khó dễ, chớ cơ cầu.
Đông Phương nhứt xuất chiếu kiến khôn,
Sóc giáng phân minh rõ xác hồn.
Ca chẳng biết Ca mà kể giọng,
Được dẫu không được, giữ cho tồn.*

Bản đạo giáng đàn rất hổ! Hổ vì Ca chệch chỗ bắt tài. Thần Tiên thăm thiết bi ai, thương vì được việc may đàn rui. Ta khuyên đừng có tủi, buổi cuối cùng rui đó rồi may. Lời xin người chớ vội khoe tài, cơn rắc rối ỷ tài thêm hại.

Sớm hỏi tâm suy nghĩ, suy nghĩ thành chớ ỷ không thành, khuyên bớt việc càn nanh, nanh vút nhọn ắt sanh chuyện dữ.

Xúm nhau mưu sự, dạ hằng lo chống cự cho vừa, ngoài kẻ chắc phần đồng, lòng quyết chí lấp sông tát biển.

Chưa xong điều hiển mà luận việc vô vi, chẳng rõ chữ trí tri, lại kể canh vật lý. Câu tâm linh phước chí, Trời lựa người mà mượn ký thiêng liêng, căn tình dục đảo huyền, ái nữ phụ sớm khuyên chừa bỏ.

Luật Thiên đình treo đó, người tu phải ngó cho tường, pháp nước rõ chán chường, ai sớm biết tìm phương lánh họa. Muốn tu cho khỏi đọa, ta khuyên chừa cái dạ đa nghi, muốn theo đũa vô nghì thì phải mê si chung với nó.

Trương buồm coi chừng gió, gió có ngược có xuôi, mọi việc đều có đầu đuôi, đầu đuôi có chỗ.

Xét sao không biết hổ, phạm mình còn nhiều chỗ chưa rồi, hỗn dụ dự lời thôi, trong đó cũng có hồi còn sơ sót. Tranh đua theo nước bọt, không lo học lo hành, giả dối muốn tranh giành, lòng chẳng ưa việc phải.

Ta nói chung cả thấy, muốn theo Thầy thì phải tin Thầy, lời dặn chớ lầm sai, không tu niệm, tội ai nấy chịu. Xét sớm mau lo liệu, đừng để muộn ăn năn, khuyên chớ có dưng dăng, ắt không tròn bốn phạm. Chác chi điều cừu hận, làm cho bạn ưu phiền, dứt hết nợ oan khiên, ngày sau mình khỏi đọa.

Đạo lúc này rời rã, cũng vì tứ bửu không hòa, Trời định chẳng dung tha, làm lũ yêu tà thêm vỡ mặt.

Một còn một mất, còn mất là lẽ tự nhiên, một dữ một hiền, dữ hiền là thay đổi. Ai sớm may gặp hội, cũng trong một lúc này, kẻ vô phước chẳng may, rồi đây toan bỏ việc.

Muốn tu phải giả tâm giả điếc,

Dầu thiệt hư mình biết lấy mình.

Hành đạo thì tâm tánh cho thanh,

Dầu trong đục tự mình lóng trước.

Ai có công thì hưởng phước, lòng đừng mơ ước uổng công. Muốn việc chi phải trước đề phòng, hơ hổng ắt không thành việc.

Giáng bút phân rành hơn thiệt, ai sớm biết liệu lo, sâu thì chống, cạn thì dò, đừng để cho đến đổi giông tuôn rồi gió thổi. Cũng trong một lúc này, xây chuyển lại chuyển xây, cuộc đời thay đổi. Ta khuyên đừng có vội, ráng an lòng chờ đợi lệnh Trời.

Tiếng nói chẳng phải chơi, nhiều lời ắt vương nên tội lỗi. Có tội thì sau sám hối, để lâu ngày thì tội không trừ, việc thiệt dám chê hư, dẫu cho Đấng Đại Từ không chế phạt.

Đường ngay mực thẳng, phe đảng tan tành, lời thiệt phân rành, người tu chung hiệp. Chân thiện lo cần kíp, đừng để trễ ngày giờ, nếu biết luận Thiên cơ, đừng ngần ngại chán ngán.

*Khuyên đừng chán ngán, ráng lo tròn,
Ấy mới thật là trọn nghĩa con.
Thoả thuận cùng không cơn rắc rối,
Vững bền theo Đạo mới vuông tròn.*

ĐÔNG PHƯƠNG SỐC

(TRÍCH TRONG ĐẠI ĐẠO NGUYỆT SAN SỐ II, 1965)

205. *THÁNH THẤT CHỢ LỚN*, 25-7-M. Dẫn (dl 20-8-1938)
Phò loan: Sĩ Tài Hội – Sĩ Tài Kiệt

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào mấy em.

Dịp may có mấy em tựu hiệp đây, Qua chỉ thêm đòi chút rồi mấy em khá gắng làm theo và truyền bá cho chư Chức sắc hiểu nữa nghe.

Hôm nay là buổi nhơn sanh đương để mắt trông chừng nền Đại Đạo lung lăm, nhưng họ còn ngần ngại một điều là nửa tin nửa không, lăm tưởng Đạo Cao Đài phỉnh phờ trò đời đó thôi.

Ôi! Cái nạn thâm nhập vào kiếp đọa để trừng phạt tội tình độc ác của chúng sanh. Vậy hiện nay Chức sắc cần phải trút thêm cả mồ hôi lẫn hòa giọt lệ ái tuất thương sanh, hầu đi khắp non sông để bĩa tẩm lòng thương yêu chơn thật của Đức Chí Tôn buổi Tam Kỳ Đại Đạo thì dầu cho sắt đá kia còn phải cảm giác thay, hà tất là quần sanh. (Đọc)

Qua trách một điều là chư Chức sắc dám hy sinh cùng đời mà không dám can đảm liều thân đó thôi. Cười... Khó thật, mấy em há!

Ôi! Đã nặng mang nghĩa vụ với đời thì chất khí sanh phải mong đáp đền tròn nghĩa vụ, vì vậy mà các đấng nguyên nhơn, mỗi phen xuống thế là mỗi lần âu lo, nhưng mấy em hiểu rằng: Nếu không xuống cõi trần đây mà thi thố cả tài hùng biện để lập vị thiêng liêng thì mong mỗi gì đoạt phẩm.

Qua cũng dư hiểu buổi tạo đời bước đầu tiên thì các

vị nguyên nhân lãnh lịnh phải chịu muôn sầu ngàn thảm là cố nhiên, nếu ai đủ nghị lực làm xong phận sự thì quả vị thiêng liêng không nhỏ vậy.

Mấy em nên cắt nghĩa cho nhau hầu vẹn đến lòng đại từ đại bi của Chí Tôn quá thương chúng sanh nên giáng trần lập Đạo.

Mấy em là người để thúc giục tâm chí cương quyết và can đảm với những hoàn cảnh khó khăn luôn, nghe à!

.....

THĂNG.

206. *TÒA THÁNH*, ngày 22-10-Mậu Dần (dl 13-12-1938)
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Thiên phong Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài. Có Đức Giáo Tông giảng lâm. Em Tiếp Đạo nâng loan, có Qua trợ lực nghe.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Cười... Hộ Pháp hiền hữu xin nghe:

Hôm nọ, Hội Yến Diêu Trì, có đủ mặt. Chương Đạo Nguyệt Tâm có đem sự khó khăn của Đạo mà người và hiền hữu đã nhiều phen toan tính, sẵn có mặt Cao Thượng Phẩm, người quì cầu rồi cho Chức sắc Hiệp Thiên nơi Diêu Trì Kim Mẫu.

Đương lúc bàn luận, có Thánh của Đức Chí Tôn phủ giáo rằng: Cục Lạc Thế Giới tư sở kêu nài phải để cho Hộ Pháp trọn quyền y như Hội Ngọc Hư buổi nọ đã định hầu chuyển pháp cho phù hợp với Thiên thơ, chẳng ai đặng quyền sửa cải, dầu cho Chí Tôn kia cũng còn khó liệu.

Ấy là một điều Lão đã biết vậy, nên từ ba năm nay, chỉ để trọn quyền cho hiền hữu sửa đương cơ Đạo. Lão an tâm đặng là vì có Nguyệt Tâm thân mật cùng hiền hữu toan tính mọi điều. Lão đã đặng biết trước sở hành của hiền hữu.

Vậy nơi hai Tờ Nghị Định ấy, hiền hữu chỉ thêm vô

tên Lão ký là đủ, đặng thi hành đờ, đờ tới ngày mùng 9 tháng giêng, Chí Tôn giảng cơ phê chuẩn, đem vào Pháp Chánh.

Lão lấy làm hân hạnh vì lòng của các bạn thiêng liêng chúng ta, để lời tạ ơn hiền hữu.

THI

*Day mặt Hồng Quân ngó địa hoàn,
Rưới chan vạn vật khỏi sinh quang.
Cõi Tiên mở rộng cung Đâu Suất,
Nước Phật sửa an cõi Niết Bàn.
Cứu thế quyết ngưng quyền Địa phủ,
Độ đời cố tạo phước Nhơn gian.
Thần thông trói chặt ma vương quái,
Dù bước vạn linh đến cảnh nhân.*

Lão phê y Sở cầu phong, chỉ xin thêm hiền hữu đỏi đến *Nữ Giáo Hữu Hương Vàng* tận tâm cầu nguyện và cây hiền hữu nói lại với *Giáo Sư Hương Quế* rằng: Tự mình lập tâm đức và công nghiệp đến phẩm vị ấy thì Lão đây cũng khó nổi vị tinh. Nói lời cầu nguyện của người, Lão đã đặng là đủ.

Chư Chức sắc Cửu Trùng Đài nghe dạy:

Phải bảo quì hết coi.

Cái phước đã hưởng thì phải biết giá trị mới đặng đa nghe.

Thi, gắng kiếm hiểu:

*Từ trước mấy ai phép trị phạm,
Giữa trần nay đến lập Lôi Âm.*

*Để Quân trước mắt không xem mắt,
Kiếm qui tìm ma cứ luận đàm.*

Lão đợi coi Thánh đức của chư hiền hữu nó sẽ hoạt động và sanh hóa ra thế nào rồi sẽ định vị cho đa nghe.

Đọc, kêu tân Thiên phong đặng Lão cho phái:

.....

THẮNG.

207. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 23-10-Mậu Dần (dl 14-12-1938).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em. Cười...

Vậy mình chơi với nhau mới đặng, chớ hôm qua, Qua cũng có theo Đức Lý Giáo Tông, nhưng có dám súp lê đâu.

Qua mời Cao Thượng Phẩm đi với Qua chơi nhưng mà người mắc cỡ một chút nên không đến. Đố mấy em biết: Mắc cỡ sự gì, nói nghe thử?

.....

Cười... Đó ủa. Em Tiếp Đạo thấy chưa em?

Ồ! Đã lắm điều kỳ dị, từ thử đến giờ, hết lời để luận. Qua tưởng lẽ ấy là cùng. Em biết Cao Thượng Phẩm nói sao chăng? Người than rằng: Chính mình người cũng bị nghịch ý cùng Hộ Pháp mà không an phận.

Mấy em, Qua đố một điều nữa?

Chí Tôn hơn mình thì nên hay là mình hơn Chí Tôn mà nên? Mấy em há?

.....

Cười... Tài gì mà địch thủ với một tay đã quen nắm quyền Chí Tôn từ mới tạo Thiên lập Địa. Hễ nói ra, Thiên binh Thiên tướng xúm chiêu lòng; còn mình tay trơn đánh sao cho ra miếng.

Hễ động đến họ thì cũng như mèo phồng nước sôi, nên bộ mặt họ xắc quá chừng, mà họ không biết lúc này Lão Trung giúp họ. Không biết họ có biết vậy không há? Cười...

Lortat Jacob có nhắn lời chào Hộ Pháp.

.....

Cười... Thì là ổ của Bạch Vân. Em xem lại coi không người nào mà dưới phẩm Chơn Nhơn cả thấy.

Qua có luận cùng Điều Trì Cung việc em mới tưởng đó, Hộ Pháp. Chỉ đợi Tòa Thánh cất xong, dời Thánh điện rồi Qua sẽ tính với em điều ấy.

Phạm Phối Thánh rất mừng lòng và than rằng: Các bạn của người đương cần nghe dạy dỗ, lại là phương độ chúng rất nhiệm mầu. Người hứa sẽ ân cần lo việc ấy.

Qua và Lâm hiển muội để lời cảm ơn em thương tưởng.

Chớ chi lúc này, Quan Thế Âm đương ở trì niệm cho nước Tàu nơi Nam Hải thì người đâu có rảnh hầu đặng đến trò chuyện và thăm viếng mấy em. Người nhắn với *Ngọc Hổ* rằng: Nó để cho thầy trọc cướp của hết và phiến rằng, nó không biết phương chuộc lỗi của người. Ôi! Ôm chi khối nợ đời, rồi mẹ hờn con khóc.

Hộ Pháp nói lại giùm nghe. Biểu nó biết nghe lời em một chút nữa là khá và nói với má nó không chịu nằm tại Vũng Liêm, nghe à.

Hộ Pháp hỏi: – Phải vụ dời xác không?

– Phải.

Qua sẽ có ngày đến thăm nói chuyện ấy với nó, chớ má nó hờn nên không thèm cho nó nằm mộng, y như nó đã cầu xin.

Lúc em đi Vũng Liêm, có Qua theo bảo hộ.

Ê, Hộ Pháp! Từ đây mình bảnh rồi đa, em à.

– P... về bến ra sao anh?

– Hộ Pháp! Làm gì đặng với *Latapie* và *Lortat*. Chết tiêu nó. Còn Lão *Robin* binh em lắm, anh ta vô Paris đặng đối thủ với kẻ nghịch của mấy em. Làm cũng đặng bộn công chuyện.

Tiếp Đạo không thân, khó viết quá.

THẮNG.

TÁI CẦU: PHÒ LOAN: SĨ TÀI HIỂN - SĨ TÀI KIẾT.

PHẠM PHỐI THÁNH

Chào chư vị Sĩ Tài, chào các bạn Phước Thiện.

Khi nãy, vì bận sự nên không giải rõ thêm cho các bạn.

Này các bạn ôi! Ngày nay các bạn mới rõ, thầy của chúng ta đã bấy chừ thọ giáo là ai rồi à! Đã may duyên thọ giáo một Sư gia dường nầy thì tưởng chưa để điều cần yếu. Các bạn nên nhớ rằng: Đối với ơn trọng đại kia, chúng ta phải làm thế nào hầu đáp đền muôn một. Các bạn nói thử?

– Đợi trả lời coi.

– Thưa Anh Ba, muốn trả ơn thầy thì duy có biết giữ trọn thệ và thương anh em trọn lời huyết thệ.

– Phải đó, đúng vậy.

Các bạn, càng nghĩ tới những nỗi khổ tâm của các bạn chừng nào lại càng động tâm hoài cảm chừng nầy.

Ngày nay các bạn nên hiểu rõ trường công quả đã mở thì tự mỗi người tự liệu dạy trở hầu lập vị mình. Đừng lầm tưởng như buổi chúng ta còn cắp sách sớm tối quanh quần bên thầy, cửa võ môn đã hé, thì ráng đem cả khí hùng

đưa tài đấu sức, quyết đoạt kỳ công hầu khỏi uống mấy năm công phu Sư phụ nhọc nhằn khuyến giáo. Các bạn còn danh vị cao thẳng thì cái vui của thầy ta thêm oai khí nơi Cực Lạc Thế Giới.

Vậy, trả ơn như thế mới gọi anh hào.

Các bạn nên để vào tâm cả sự hành động của các bạn. Thiệt ra công lao quá đáng, nhưng phải bình tâm suy nghĩ trong mọi hành động từ việc lớn đến điều nhỏ, được vậy thì ít sơ sót. Khá nhớ. Ấy là phương thuốc hay hộ thân khi khó liệu.

Vậy xin kiếu các bạn.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - TIẾP ĐẠO.

PHẠM VĂN MÀNG

Thưa, con chào Sư phụ và nhị vị Sư thúc.

Khi này, con làm rộn Sư phụ, xin tha lỗi cho con, kéo tội nghiệp.

Thưa Trần Sư thúc,

Con xin đề đầu gối gắm các bạn con, Sư thúc thương tình chiếu cố.

Thưa sư phụ,

Một đàn chim kia đồng bay với nhau nơi xứ lạ, cảnh sâu thì tình khăng khít thương đáo đẽ. Nếu rui đời cánh mỗi mê lạc bấy lẽ bạn, thì tiếng nỉ non kêu thảm vốn lẽ thường. Xin Sư phụ và Sư thúc rộng lượng tha tội cho

Giáo Thiện ĐỢI, kéo tội nghiệp.

Lụy...

Thưa Sư phụ, Chị *Lý Hiền Lương* gọi nhắc lại lời Sư phụ tha tội bất hiếu cho người, vì không sớm thăm tới viếng đặng Sư phụ. Bữa hôm nọ làm tuần người, mấy con có về, nhưng than ôi! Chỉ có tội phạm thương tình, rơi châu đổ lệ, rồi lui bước cho khuây khỏa lòng sầu. Thương nhứt là người không thể nào xem mấy đứa nhỏ cút côi mà chịu nổi.

Thưa Sư phụ, vì người đã thâm tình cùng Diêu Trì Cung buổi sống, nên nay đặng hầu cận Bát Nương. Ấy là kiếp may duyên nên mới đặng vậy.

Xin nói lại với *Ngô huynh* an lòng, kéo người hoài vọng.

Tư Nhượng có gởi bài thi này cho Sư phụ, con xin đưa lại:

*Dưới cảnh Đông quân mấy giọt tình,
Uống chưa đến đáp nợ môn sinh.
Cần khăn thế sự lau dòng thảm,
Chạnh nỗi Linh Cung chứa thậm tình.*

Người xin Sư phụ cầu xin cho người ở nơi khác, chớ Đông Nhạc Đế Quân xem cảnh thảm ấy không nổi nữa.

Thưa Sư phụ, xin kêu *Anh Chiêm*, chớ không có lệnh của Sư phụ đòi, ảnh không dám về.

Con xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THÂN CHIÊM

Hộ Pháp hỏi: – Phải em Hai đó không?

– Dạ, con đây.

– Tại sao em không dám về?

Cười... Tại con sợ Sư phụ.

Thưa Sư phụ,

Con thấy anh *Hiệp Phố* bị *Phong Chí* hiếp đáp, con muốn về mét Sư phụ mà con không dám.

Ai đời làm đạo gì mà biểu người ta phải ở trường và ăn đất mới ra lẽ Phước Thiện.

Ông Bảy giành quyền của anh Hiệp Phố, chẳng khác gì Hành Chánh ghét Phước Thiện vậy. Anh lén gầy dựng được bao nhiêu, Ông Bảy ở sau lưng phá hết. Anh Hiệp Phố không nhịn để cho Ông Bảy ăn đậu ở nhờ, thiệt là đáng lắm.

Bây giờ nghèo mà xin ai cũng khôngặng đồng nào, nên mới đổ nghề ra khảo Hội Thánh, coi bộ biết ăn năn một chút, nhưng mà khiặng thơ Sư thúc thì đổ quau oán anh Hiệp Phố lắm.

Thưa Sư thúc, cho phép con đem anh Hiệp Phố vô Ninh Bình, con bao hết. Anh Hiệp Phố cũng muốn vô ở đó với con, song sợ mạng lệnh của Sư thúc nên còn đợi.

Thưa Sư thúc, con lãnh, hễ vô Ninh Bình thì con giúp anh làm nên chuyện. Con cảm ơn Sư thúc.

Thưa các bạn, em xin cúi đầu chào các bạn. Còn việc

mẹ con của chúng nó, em hăng phò hộ, không sao đâu, xin nói lại với *mẹ con Chinh*, em gửi lời thăm đó. Ít lâu đây, tôi lo xong việc ông già, và nói với nó không sao đâu mà sợ.

Em lui.

THẮNG.

208. *BÁO ÁN TỪ*, ngày 9-1-Kỷ Mão (dl 27-2-1939).

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào các bạn và chư Chức sắc nam nữ lưỡng phái.
Tiếp Đạo, em nâng loan, có Qua trợ bút cho Chí Tôn
giảng nghe.

THẮNG.

THẤY

Các con,

Tắc, Trọng, hai con chịu nhọc giùm Thấy nói một
chút nghe.

—.....

– Nầy các con, đã trót bấy lâu Thấy những chịu khổ
tâm ngồi xem các con tự liệu tự lo, cầm giềng mối Đạo.

Ôi thôi! Ngoài tình thương nhớ, còn nổi ngại lo cho
cả các con không đủ tài đức mà giữ bền Chánh giáo. Hại
nỗi, Tà Thần là kẻ nghịch của Thấy, tức cũng là kẻ nghịch
của các con, nương quyền của Thái Bạch đã rộng cho thử
thất các con, làm đến nổi những đứa ít duyên phần phải
mất ngôi thất vị.

Ôi! Giọt lệ thương tâm kẻ sao cho xiết! Thấy tưởng
chẳng nói các con cũng đủ hiểu rằng: Thà là Thấy đến ở
chung cùng các con, chia đau sót thảm, hơn là ngồi mà
xem các con phải chịu đoạ lạc trầm luân.

Các con ôi! Thì cũng tại nơi các con không biết
thương Thấy, giữ lời giáo huấn, ngày nay mới có nổi nầy.

Các con không tìm hiểu cho trọn Thiên ý nơi nào mà phải lạc đường mất nẻo.

May thay! Nếu Thầy không viễn lộ sai Hộ Pháp giảng trần thì cơ Đạo đã ra tiêu hủy.

Thầy nhờ nơi lòng cảm mến của các con làm cho vui lòng Thái Bạch, nên nó mới chịu xây chuyển Thiên thơ, tạo nên Thánh vực.

Các con nên để tâm nhớ lấy oai nghiêm của nó mà giữ mình hành đạo thì sẽ thấy cái nghiệp vĩ đại của Thầy đã tạo cho các con hóa ra cao trọng.

Tức! Thầy cảm ơn con.

Thầy đã đặt mấy tờ Sớ của con cậy tay Thái Bạch giao lại cho Thầy và nó đã để ý y phê theo lời xin của con. Vậy con cứ thêm vào Pháp Chánh là đủ.

Các con phải hằng nhớ rằng: Thầy hằng ở bên các con điều độ, các con cứ an lòng. Thầy chưa để cho ai rộng quyền áp bức mà các con lo sợ.

Thầy sẽ sai Thái Bạch đến nói nhiều điều yếu trọng với các con, nhưng phải cầu tư nó mới đặt.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

**Thánh Ngôn trong thời gian
Đức Phạm Hộ Pháp bị đồ lưu hải ngoại.**

**PHỤ LỤC I: THÁNH NGÔN
CẦU TẠI TÂY NINH VÀ SÀI GÒN**

209. NGÀY 15 THÁNG 8 NĂM NHÂM NGỌ (DL 24-9-1942),
Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mừng các con nam nữ.

MẸ vui được thấy các con biết lo cho chúng sanh tức là lo cho mình vậy.

Mình tu cho chúng sanh, mình lập vị cho chúng sanh, tức là mình lập vị cho mình. Phải hiểu cho rõ, nếu chúng sanh chưa ai đắc đạo thì ta phải cầu nguyện cho người đắc đạo trước ta.

Nếu mình cứ mong cho mình cao phẩm giá, tức là trái với Thiên ý, mình phải hằng ngày trau giồi tánh đức, lo chung cho thiên hạ, ấy là phương pháp tu tắt đó.

Thường ngày công phu mà mình chất chứa tánh tự kiêu thì cũng không mong đắc Chánh quả được, bất quá đắc một vị Địa Tiên mà thôi.

Vậy muốn cho hoàn toàn thì ráng tập cho biết trừ các điều xấu xa, tập thường ngày tâm Chơn lý, kiếm hiểu huyền vi, răn mình hằng bữa, đó là đường chánh sáng láng cứ lo bước tới.

Đạo chia ra ba Chi: Thế, Pháp, Đạo.

Mình tu cho đúng theo Luật, hành theo Pháp, thì chúng sanh nơi thế ca tụng công đức mình, trọng kính mình, ấy là mình *đắc Thế*.

Hễ đắc Thế thì phải tâm Pháp đặng cứu chữa, dạy bảo theo Pháp. Nếu mình hành Pháp hiển linh, chúng sanh ứng mộ thì mình *đắc Pháp*.

Nếu đắc Pháp thì phải tâm Đạo. Đạo là vô vi, muốn tâm không phải dễ, mà dễ khó là do nơi mình. Nếu đi được hai khoản thì khoản sau nầy phải rắng, nếu *đắc Đạo* thì nhập cõi Niết Bàn.

MẸ ban ơn cho các con Nam Nữ.

(Tiếp theo, Cửu vị Tiên Nương lần lượt giảng cơ cho thi: *Kính tặng*).

Nhứt khí tạo đoan cả Địa cầu,
Nương theo Mẹ cả giảng vài câu.
Kính dâng Tam bửu hàng năm vẹn,
Tặng lễ mừng thâm đắc chẳng lâu.
Nhị châu Chơn võ nhớ cùng không,
Nương cõi Thiên cung gọi bóng hồng.
Kính tặng vài câu mừng bạn cũ,
Tặng người hiếu hạnh chịu phòng không.
Tam Kỳ khai mở Đạo lần ba,
Nương náu ít lâu rõ báu hòa.
Kính lượng bề trên ban đức tánh,
Tặng người tài trí hững Đài Cao.
Tứ đức vẹn toàn môi xứng danh,
Nương hơi nhang khói chỉ điềm lành.

Kính mừng quý vị ân cần tịnh,
Tặng khách nầu sồng diệt quới khanh.
Ngũ hành vận chuyển đoạt Huyền Thiên,
Nường nứu đôi năm khỏe tự nhiên.
Kính có công tu nay gặp hội,
Tặng mình hữu hạnh phục qui nguyên.
Lục lạc khua rân cả ngũ châu,
Nường chi vật chất phải âu sâu.
Kính xin tỉnh giấc lo tu sớm,
Tặng quyết cầu ân cõi ách sâu.
Thất thế nầu nường chớ tưởng lâu,
Nường cùng quý vị chi đường cầu.
Kính đem đến tận bờ dương liễu,
Tặng nghia đài sơn kẻ chức châu.
Bát vu hành khất bữa mời chiêu,
Nường tưởng mình to giống kẻ thiêu.
Kính đến Tây phương tâm Xá lợi,
Tặng tình đồng đạo phải đồng yêu.
Cửu Thiên mở cửa rước người hiền,
Nường chí dắt dìu khách hữu duyên.
Kính lập công to qui cứu vị,
Tặng tiên phát khởi lập căn nguyên.
Thu cú hững sương khách kiếm mùi,
Chín Cô cùng **MỆ** đến chung vui.
Thương nhau tâm kiếm chùng nào gặp,

Công đức vẹn toàn sẽ hiệp ngôi.

THẮNG.

210. NGÀY 9 THÁNG GIÊNG NĂM GIÁP THÂN (DL 2-2-1944)

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ

Chào quý vị. Chính đàn cho nghiêm đặng hầu Đại Từ Phụ. Cấm mật niệm.

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐỂ KIM VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT

Đại hỷ, Thấy mừng các con.

Tuy ít vị, song tấm lòng thành thật, các con chớ nên trách riêng Thấy sao không điu dắt các con, để cho Đại Tiên Trưởng Thái Bạch mở nẻo dẫn đường bí pháp trợ giúp các con.

Phàm có học thì phải chịu hành, giáo thì phải răn. Trái lại, Thấy vì thương không đành răn he cùng hành phạt các con, nên đành giao lại cho Đại Tiên Trưởng giáo hóa môn sanh về phần lễ phép.

Các con nam nữ,

Phàm muốn nên người trí huệ minh mẫn, cần phải học. Hễ đến trường học tức phải nghe và tuân theo bề trên điu dắt, lắm khi phải những lời chua cay quở trách, dầu cho đến thế nào đi nữa, cũng cứ một mực bền lòng vững chí ôn nhuần, sửa tâm giới tánh cho tận thiện, rửa sạch bợn nhơ trần thế, giới mùi hương lập tánh Thánh, hầu độ rỗi các con cái đang chơi với biển khổ.

Kỳ này là chót, Thấy lập nơi đây một Trường thi

công quả và cho các Đấng khảo đủ phương diện. Thầy đau đớn thấy các con còn đặt mình chung cùng danh lợi. Đây cũng đến kỳ Tận Thế, đổi cựu thay tân, tuyển bực đại hiền cứu thế.

Các con cũng còn nhớ những lời Thầy dạy lúc mới lập Đạo, Thầy tưởng cũng nên lập lại một lần chót cho các con nhớ: “*Thầy là các con, các con là Thầy. Chư Phật, Thánh, Tiên cũng là các con, các con là Phật, Thánh, Tiên tại thế.*”

Vậy các con hiểu Đạo thì các con tập tành sao cho ra vẻ cho đúng in như các Đấng vậy.

Thầy đã cho các con biết trước: “*Thầy cho các con đắc đạo tại thế*”. Nay muốn tâm lên cao thì phải lập công cho cao, chí cho bền, đi cho vững, leo núi chớ than mệt, thuyền ra khơi đừng lo biển rộng, dầu sóng gió thế nào cũng vẫn tươi cười đặng lướt qua khỏi bể.

Nghe cùng tuân lời các Đấng dạy răn. Thầy khuyên các con đừng sanh nạnh cùng nhau, co đầu cứng cổ, e phải bị tội lỗi đa nghe.

Thầy mừng và ban ơn lành cho các con.

THĂNG.

211. NĂM GIÁP THÂN (1944),

Phò loan: Khai Đạo – Hiến Đạo.

THẤT NƯƠNG

Em tỏ sơ, mỗi khi trong mình mấy anh có điều chi khác, hoặc đau lạ kỳ hơn kẻ khác, xin mấy anh không nên phiền phức. Ấy là các Đấng chuyển đa.

Sửa tâm luyện tánh, tắm sạch phách hồn cho tinh chuyên, trong mấy điều sửa đổi đó, phải chịu hành xác chút đỉnh. Ấy là phận sự của kẻ chỉ giáo, còn phải chịu cho các vị Giám khảo hạch hỏi nữa nghe.

Trong Ban Khảo lại chia làm hai Ban khác nhau: Một Ban khảo thí về tinh thần, một Ban khảo thí về vật chất. Phải biết phân biệt hai Ban này có lộn Quỷ vương nữa đa, vì Chí Tôn cho lệnh chúng nó.

Bạch: – Xin Cô giải nghĩa giùm tinh thần và vật chất.

– Khảo về tinh thần: Là làm cho trí não mờ mịt, biếng nhác, hay quên, quạu quọ, bị kẻ khác sỉ nhục tên tuổi mình.

– Khảo về xác thịt: Thì đau té, có khi bị chúng giọi đầu, gia đình lộn xộn, xào xáo chẳng yên.

Đó là em kể sơ qua, chẳng phải dễ đâu?

Hữu duyên đặc ngộ, vô duyên muôn kiếp bất tương phùng.

Biết Đạo mầu, nhà triệu phú muốn đổi cũng chẳng thêm. Thanh thì bản, trước lại phú. Có phân cây mới tốt, mà phân vẫn là chất trước. Phép này dễ học hơn hết.

Hễ mỗi lần xác phách muốn làm điều chi thì mấy

anh tự hỏi cái điều này: Ông Trời có làm đặng không?

Rồi mấy anh suy nghĩ cho đáo để sẽ trả lời cho phách của mấy anh. Mỗi lần cứ thi hành theo phương pháp ấy thì ngày sau có kết quả mỹ mãn.

Bạch: – Xin Cô giải rõ.

Thí dụ thứ nhất:

Bạn chung nói mình ý có quyền bảo nó đi cướp của của kẻ khác đem về mình hưởng, thì mình hỏi Ông Trời làm việc đó đặng không?

Nếu biết nó là Ác tâm thì mình trả lời rằng: Không được, điều đó ác lắm, không nên làm.

Thí dụ thứ nhì:

Mình xúi hai đảng kiện lộn với nhau, đặng mình thủ lợi, thì thử hỏi Ông Trời có xúi làm điều đó không? Đặng trả lời cho phách biết rằng: Điều đó độc hiểm lắm, không nên làm.

Các anh hiểu chưa?

Thường ngày nhớ mấy điều này, Thánh Thần đều biên chép những công chuyện của ta làm, nghe những tiếng của ta nói, cho đến ngày cùng vậy. Nên trước khi ta làm điều chi hay là nói tiếng chi cũng phải suy nghĩ coi có nên không? Chừng ấy sẽ làm hoặc nói chẳng muộn gì. Em mách sơ.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NUƠNG

Em xin quý anh chị cần chuyên tập, ban đầu chịu khó, sau mới thành công.

Từ đây, trước mỗi thời cúng, em xin quý anh quý chị hãy nhớ:

– Trước hết rửa hai con mắt, trong lúc đang rửa, nói lầm thầm rằng: Con mắt thường ngó chỗ không tốt, rửa bỏ nó đi.

– Kế rửa hai bên tai, cũng nói như trên rằng: Tai hay nghe bậy.

– Kế rửa và súc miệng, nói rằng: Miệng hay thốt lời bất chánh.

– Kế hai bàn tay vuốt mặt, nói rằng: Ý đừng tưởng chuyện quấy.

– Kế rửa hai bàn tay, nói rằng: Tay hay cầm đồ dơ uế.

– Kế rửa hai chơn, nói rằng: Chơn hay bước vào chỗ ô trược.

Rửa cho sạch, đoạn mới tới Chánh điện hầu lễ.

Đó là bề ngoài quý anh quý chị.

THẮNG.

212. *BÁO AN TỪ*, ngày 4-5-Ất Dậu (dl 13-6-1945).

Phò loan: Thượng Sanh – Tiếp Đạo

Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ và CTĐ.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI

Mừng Thiên phong Hiệp Thiên, Cửu Trùng, các con nam nữ lưỡng phái.

Thầy rất đẹp lòng được trông thấy các con Hiệp Thiên và Cửu Trùng tương hội lẫn nây mà lo lắng cho chúng sanh. Vậy sự hội hiệp rất khó khăn, sau bao phen chia lìa đau đớn của các con làm cho Thầy lắm lúc phải biết bao lệ thảm.

Đó là làm cho các con đã tự xét mà quý mến nó với một tâm hồn cao khiết và nên vì đó mà gắng giữ cho tới ngày cùng, chẳng nên vì một lẽ nào mà làm cho nó tổn thương nữa.

Đó là lời Thầy yêu cầu các con, vì non sông, vì non loại, vì Đạo, vì nhà. Các con có thể từ chối chẳng?

Con đường trải qua, đã lắm gay khó, thì bước tương lai cũng không dễ đâu, còn phải hao bao nhiêu tâm huyết và thống khổ mới được trọn thành, nhưng nếu các con chẳng hiệp một cách chơn thành và mật thiết nồng nàn thì sức Thầy cũng vô hiệu quả.

Các con nhìn chung quanh sẽ thấy bao nhiêu kẻ nghịch chờ đợi dịp đặng xô đuổi, vậy các con, hiệp nhau toan phá hành vi của các con, nên liệu mà thắng chúng nó, và đem dựng lại một nền Chánh giáo mà tự nơi tay

các con đã xô ngã.

Thầy muốn đem các con ra khỏi luật Thiên điều của Tòa Tam Giáo thiêng liêng, đặng các con có thể cứu chữa nhưn sanh mau chóng, nhưng vô hiệu quả. Các con phải tự lập nền móng cho nòi giống mà thôi. Nên nhớ lấy.

Về việc trị Đạo, hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng phải tương đắc nhau mà đi cho trúng lối.

Hiệp Thiên Đài có đủ chuẩn thẳng mà tiếp xúc, diu dắt các bạn, phải tương đắc đặng thật hành chủ nghĩa thương đời, đặng cứu giúp các em út của các con trong cửa Đạo, vì chúng nó chịu nhọc nhằn đau khổ lắm, mà khi các con quên chúng nó chẳng?

Hiệp Thiên Đài các con, Thầy y giữ mấy chức đã tạm phong bên Hiệp Thiên Đài nơi cơ quan tái lập, đặng có tay giúp đỡ các con; mấy Chức sắc ấy nên tận tâm vì Đạo.

Thầy cho *Thượng Chử Thanh*, *Thượng Hóa Thanh*, *Thái Tu Thanh* đến gần hầu Thầy.

Ba con hiện thời, duy có ba đứa là trên hạng Chức sắc Cửu Trùng Đài.

Thầy sắp:

- *Thượng Chử Thanh* là *Chánh Phối Sư phái Thượng*,
- *Thượng Hóa Thanh* tạm mượn là *Chánh Phối Sư phái Ngọc*, vì con là mặt lễ và là hệ thống đạo;
- *Thái Tu Thanh* ở *địa vị cũ*.

Các con phải gắng làm phận sự đặng lập cơ qui nhứt cho thành, sau này sẽ lấy theo công quả mà định.

Các con nên tuân và ráng hiển cho Thầy một sự vui mừng.

Chức Đầu Sư và trên nữa thiếu thì cứ hỏi nơi Hiệp
Thiên Đài nghe.

Thầy ban ơn các con.

THĂNG.

213. *THẢO XÁ H. CUNG, đêm 6-5-Ất Dậu (dl 15-6-1945)*
Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Văn Pháp Quán.

DIỀU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Mừng chư Chức sắc Hiệp Thiên, Chức sắc nữ phái.

Thiếp được hân hoan trông thấy nền Chánh giáo được dựng lại và diu dắt cả con cái hiệp làm một để tạo lại đời tàn buổi sau này.

Nhờ Chí Tôn trợ giúp thêm vào sức hiệp chơn thành của các bậc anh tuấn của Đạo, nên non sông Đất Việt ngày nay mới được mở mang trên màu cờ độc lập. Đó là kết quả xứng đáng của sự lập Đạo của Đức Chí Tôn.

Thiếp ước mong cho Hiệp Thiên Đài để hết công tâm mà lo lắng chủ nghĩa chung là lập nền tảng chắc chắn để độ sanh linh đi đến con đường giải thoát. Đó là dâng cho Chí Tôn một lễ trọng hậu, và gặp dịp may để lập ngôi vị cho mình. Nên lưu tâm.

Các con Nữ phái gắng công độ rỗi và làm cho Nữ phái được đạo đức dồi dào, đồng đủ mới hiệp Thiên thơ.

Bước đường trước, nếu chẳng đặn hay, thì con đường sau nên dè dặt và thận trọng lấy trách nhiệm, đặn đi đến kết quả tốt đẹp. Thiếp trông mong nơi đó.

Thiếp ban ơn chung. Nhượng cơ cho Cao Thượng Phẩm.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào mấy bạn Hiệp Thiên Đài và chư Đạo hữu nữ phái.

Bần đạo lấy làm vui mừng vì được trông thấy mấy bạn Hiệp Thiên hôm nay.

Bần đạo vẫn đợi cơ hội này đặng để cho nền Đạo có một tinh thần chắc bền và có sức đông đủ đào tạo các bậc nguyên nhân nên tài hữu dụng.

Thiên thơ đã định cuộc giải phóng giống nòi, nhưng nếu chẳng có sự tin cậy và sức hy sinh của các bạn đã tổn hao bao nhiêu tâm huyết ngày đã qua, thì đâu có sự chung vui ngày nay.

Đường đã dọn chông gai thì các bạn nên vì đời mà tiếp tay để lập nên trọn vẹn cho Đạo, phải lướt hết khó khăn và hiệp nhau cho thành một khối khư chắc mới đoạt đến mục đích.

Bần đạo vì mừng nên hiến cho mấy bạn Hiệp Thiên để tiêu khiển bài này:

THI

*Đường mây sấn lối gặp may duyên,
Nâng gánh xa thơ sửa mối giềng.
Anh tuấn đất gìn nung khí phách,
Uy linh Trời giữ tạc đài liên.
Hồn về nước cũ, đời nương thế,
Hạc lại từng xưa, đức lập quyền.*

*Đánh Việt chờ qua cơn bão tố,
Muôn năm tỏ rạng mỗi chơn truyền.*

Các bạn nổi điệu chơi.

Anh Ba gắng lập công giúp Đạo kết quả đẹp.

Cô Tư gắng làm trọn phận sự. Bần đạo biết hết tâm
đạo hạnh, đừng thác thứ chi.

THĂNG.

214. NGÀY 21-2-BÍNH TUẤT (DL 24-3-1946).

LÝ ĐẠI TIÊN TRƯỞNG

Lão chào chư hiền hữu.

Lúc này lo liệu lắm phải chăng?

Lão cho chư hiền hữu hiểu rằng: Cơ bí mật của Thiên điều không khi nào đi đôi với cuộc thế, mắt phàm của đời không phương đoán được đâu.

Tuy trước mắt chư hiền hữu coi như thất bại, hiển nhiên, nhưng mà cơ mầu nhiệm huyền bí thiêng liêng cho là kết cuộc, y như luật định của Thiên điều, Tam Giáo Tòa chuyển pháp để trừ diệt cả lũ ma hồn quỷ xác cho tiêu tận rồi đến lúc phục hưng nền độc lập một cách phi thường.

Còn lại toàn bạc nhưn tài trung nghĩa làm ích nước lợi dân sau này, nước nhà bền vững, cơ Đạo cũng do đó lan tràn truyền khắp cả ngoại bang.

Chư hiền hữu cứ yên tâm lo sắp đặt bề trong của mình, chờ sắp đến ra ứng dụng. Ngày cận đây, chẳng phải xa đâu, nhưng cơ thành lập một cách bất ngờ, toàn cả nước Nam không ai biết trước được.

Chư hiền hữu cứ vững lòng lo tròn phận sự. Có Lão và Tam Giáo đồng thời chuyển xây cho mau thành tựu.

Lão hứa chắc chắn với chư hiền hữu một lần chót nữa là: *Không ai dưới thế này toan phá hoại nền Đạo của Đức Chí Tôn được*, mà sự độc lập của nước Nam đã có tiền định trước.

Chư hiền hữu ráng lo thì nên được việc, không có điều chi xảy đến cho nền Đạo lộn xộn đâu mà chư hiền

hữu lo ngại.

Cơ đời sắp đổi biến nay mai thì sự độc lập chẳng cần cầu cũng có, lo chi cho nhọc trí.

Thôi, Lão chỉ sơ cho chư hiền hữu đủ đức tin để tuân theo lời của Lão mà thi hành phận sự thì nên việc.

Lão xin kiếu.

THĂNG.

215. NGÀY...

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

*Trái oan chưa dứt thuở nào thôi,
Muốnặng phi thăng, ráng trả rồi.
Cương lý tu hành cho thoát tục,
Tiền vay nợ hỏi, số ai bói.*

Đầy Lão nhắc lời của Đức Chí Tôn dạy về cách trả quả như vậy:

“Các con ôi! Phải ráng vui lòng mà chịu điều cực khổ. Hễ Thấy thương các con chừng nào thì hành hạ các con chừng nấy. Bởi vậy, khi các con hiến thân hành đạo với Thấy, đã lệnh truyền cho Thần, Thánh bắt các con phải trả cho đủ kiếp, đặng trừ cho kịp kỳ nầy.

Bởi các con phải chịu luật luân hồi, vì có mà các con phải chịu điều khổ sở như vậy, các con chớ than phiền, chính theo lời thể của các con thì Thấy hành các con cho đúng lẽ. Vậy mới xứng đáng là môn đệ của Thấy. Có nhiều đứa vì không rõ luật Thiên điều, cứ than van mãi.”

Vậy, chư hiền hữu, hiền muội nghe Ông Trên dạy đành rành. Nợ thì phải trả, chớ không chạy đâu được. Dầu một vị Đại La mà phạm luật Thiên điều thì cũng phải tái kiếp mà đền bù cuộc trả vay.

Thế nào gọi là Trả quả?

Là nhận chịu các nợ tiền khiên đã kết nạp trong nhiều kiếp, chỉ quyết trả cho xong mà không vay thêm nữa.

Có hai cách Trả quả:

* Một là quả báo về tinh thần ở phạm vi tư tưởng, buồn thảm âu sầu.

* Hai là quả báo về xác thịt, tật bệnh, đói rét, khốn nàn.

Quả lại chia ra làm ba ảnh hưởng:

1. Là quả báo cá nhân do mình tạo ra.
2. Là quả báo của chủng tộc do nòi giống tạo ra.
3. Là quả báo do quần chúng của mỗi người trong xã hội gây ra.

Vậy muốn dứt các dĩ vãng là kết quả của hiện tại âu sầu thống khổ thì phải lấy cái hiện tại mà tạo cái tương lai cho được rực rỡ vẻ vang, rồi lấy cái tương lai đó mà tạo một cơ sở vững vàng muôn kiếp, tức là đi tới chỗ trường sanh bất tử đó vậy.

THĂNG.

PHỤ LỤC 2: THÁNH NGÔN
CẦU TẠI MADAGASCAR

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

*Lược chiến từng quen đã bấy lâu,
Thiên cơ đã rõ máy cao sâu.
Dần lòng nhẫn nại chờ đôi lúc,
Sẽ thấy khuôn linh pháp nhiệm mầu.*

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.
Có Đức Nhân Âm đến, để Bần tăng đi triệu Thần
hoàng Bốn cảnh đến giữ cơ.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Cười... Bần tăng lấy làm cảm xúc cho chư vị đường
nầy. Hận giống dã man tàn ác.

Đương nhiên, Trung huê chia làm tam quốc. Trung
quân tức là Nam Kinh đó vậy, nơi ấy là hang ổ Việt kiều.
Thời cuộc Á Đông sẽ kết liễu do nơi đó.

THI

*Quá hải đòi phen đến viếng nhau,
Ngặt không cơ bút để lời giao.
An nhàn đợi thuở triều linh địa,
Chuyển thế gặp hồi phải múa đao.
Cõi Á đã gây thành chủng quốc,
Phương Âu sẽ diệt tận nô lao.
Lửa hương đất Việt dầu nhen nhúm,*

Nhờ đám Trung quân ở nước Tàu.

Trong chuỗi ngày bị lưu đày, Đức Phạm Hộ Pháp có lúc ra bãi cát giải khuây. Ngài cầm một cái que, tay kia khỏa cát cho bằng, thì liền tiếp diễn, có một Đấng giáng vào tay cầm que viết trên cát như chấp bút vậy:

NẶC DANH

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.

Trong cảnh buồn này, có người quen đến viếng thường cũng nên cho là hậu tình đó chút.

Đức Hộ Pháp: – Xin cho biết tên.

– Chẳng cần biết tên mà làm gì, thà để gán gũ nhau hay hơn. Vậy trước khi từ bút, thiếp xin để một bài thi làm của:

THI

*Nô-si-lao, tiếng đặt buồn cười,
Mi đã rước ai hỏi hỏi người?
Lượn thăm bố gành tình ột ạt,
Gió sáu xô đánh ái tôi bời.
Yêu phu điếu gọi thương cảnh sớm,
Giọng ngạn quyên kêu nhớ bụi mới.
Tổ quốc đôn đường bao dặm thăm,
Đưa xa thăm thăm một phương trời.*

Chú thích:

Nô-si-lao: Tên chỗ Đức Hộ Pháp bị lưu đày.

Yêu phu điếu: Tên con chim tại đảo, tiếng kêu của nó như là “*trả chí chàng*”.

Ngạn ngữ: Con chim đẽ vù, thường gọi là con chim quốc, vì nó kêu quốc quốc.

Đức Hộ Pháp muốn biết tổ quốc chừng nào thanh bình an lạc.

Xin thưa: Còn xa thăm thẳm vì nghiệt oan của dân tộc Việt Nam quá nhiều, phải vay trả cho hết rồi mới hưởng hồng ân của Đức Chí Tôn được.

* * * * *

TIÊU DIỆU ĐẠO SĨ

Chào Thiên Tôn, chư vị Đại Thiên phong.

Đức Lý Giáo Tông nhắn rằng: Trong hai tháng nữa, người sẽ đến dạy việc Đạo.

Có Đức Tôn Sơn đến..... Cười...

Nguyệt Tâm Chơn Nhơn có nhắn lời rằng: *Jersey Afrique* cũng như *Jersey Anglais* vậy chớ!

Bần tăng đó ai đánh cu-di nầy trúng thì Bần tăng biểu *Ông Tinh Vệ* nhường Nam Kinh cho về đó mà ở.

Đức Hộ Pháp hỏi:.....

Đây lấy nước Tàu mà nói Đạo. Tội nghiệp cho *Tường Giới Thạch*, khi đặng thấy thống nhứt rồi, để cho Nhựt - Mỹ đánh ghen mới có đồ mưu nội loạn theo kế hoạch đôi đảng, ai chiếm đặng Tâm Tàu, chừng ấy cõi Đông Dương mới mong đoạt quyền vi chủ.

Ôi! Cảnh tượng ấy ai lại chẳng ham, chẳng khác nào kẻ nghèo đi cưới vợ phú hộ.

Đức Hộ Pháp và chư Thiên phong hỏi:...

– Nhưng Tàu là thuyền quyền bằng tuyết kia mới định phận lẽ nào? Nói thử.

– Bởi vậy, hiền hữu cũng như một gái hai chồng, nếu ở gần thì bị dụ dỗ, cũng nên xách gói mà đi xa, đợi hai anh hùng tranh đấu, ai đoạt được phao cầu, chừng ấy mới định duyên tơ tóc.

Nói vậy Chí Tôn dắt chư hiền hữu đi đây cũng như giục gái trốn mau.

Đức Hộ Pháp hỏi: – Ở lâu mau?

– Như bên trai xong thì về mau, bằng lâu thì cứ ở thí mà.

TÁI CẦU:

– *Chatel* sẽ có đảm nhiệm lớn lao nơi Đông Dương, chớ không phải như lời của chư hiền hữu để luận, cốt yếu Lang sa, nhưt là *Decoux* đem chư vị đi nơi xa cầm sanh mạng đặng toàn đạo chẳng dám phản loạn, rồi thừa kế đưa vào tay phái Phục Hoàng để làm nha trảo, rồi đây kế ấy tác thành, vì *Decoux* đã cho tin tức trong đảng phái ấy hay rồi.

Nhưng Thiên ý Chí Tôn lại khác.

Xin chư vị ráng đợi, rồi sẽ thấy.

THẮNG.

* * * * *

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Từ ngày chư vị mộng trần nơi đây, Bản tạng lấy nơi

này làm căn cứ đặng dễ bề gán gúi.

Bản tăng may duyên gặp đặng Tiếp Dẫn Đạo Nhơn *Gabriel Gobron* nơi Cung Lập Khuyết, người có hứa đến hội hiệp cùng chư vị, nhưng mắc bận việc nên chẳng định ngày, đợi đôi tháng nữa, Bản tăng sẽ đi rước.

THĂNG.

* * * * *

NẶC DANH

Chào Thiên Tôn và chư vị Đại Thiên phong.

Thiếp vì có mạng lệnh đến đây làm bạn bút nghiên trong lúc chư vị đặng mạng lệnh Chí Tôn cho ngơi nghỉ nơi đây.

Chí Tôn than rằng: Chúc sắc Thiên phong bên Cửu Trùng Đài thiếu hùng biện văn tài đặng làm tay qui phục sanh chúng. Vì cố ấy mà triết lý Đạo khó phổ thông cho toàn thiên hạ. Nhưng Chí Tôn nhứt định giao chơn truyền cho mấy vị đây mà thôi.

Thiếp xin trích thi văn dù bước chư vị Thiên phong vào khuôn viên đoạt thành khẩu khí rồi lần lượt dẫn vào mặt luật tân của Ngô Thường Quân là cháu hai đời của Ngô Tôn Sách, sau tân phong lên làm Phong Hầu, nên gọi là Tấn luật.

TÁI CẦU:

Chào Thiên Tôn và chư vị Thiên phong.

Vì có mạng lệnh nên thiếp xin phép cho thiếp thổ lộ đôi điều.

Khi thầy thiếp là Vương Thất Nương có về châu và dâng sớ cho Đức Chí Tôn tỏ nỗi sự khổ hạnh nhọc nhằn của chư vị nơi đây, Đức Chí Tôn lấy làm đau đớn thương tâm. Nhứt định chính mình Người đến nơi an ủi. Nhưng Đức Lý Giáo Tông can gián rằng: E nhẹ Thiên nhan, để cho người cam lãnh phận sự ấy. Hại thay, đôi bên Thiên Chúa và Cao Đài đương khắc dấu nhau nơi Ngọc Hư Cung nhiệt liệt, nên chẳng cho người nơi Thiên cung đến được. Người mới từ Kim Bàn xuống Âm Quang đặng giao thầy thiếp giúp sức.

May thay, nhờ chư vị thương yêu trù mẫn, thầy thiếp mới dạy thiếp đến làm bạn bút nghiên hầu liệu phương an ủi, nên thiếp dạy thi văn, còn về mặt thuyết minh thì để cho Thiên Tôn huấn luyện.

THI

*Đã phong trần chịu phong trần,
Có thân âu phải biết thương thân.
Nam xa ví chẳng vì đường khó,
Việt đánh mong chi được lửa mừng.
Nặng gánh giang sơn là Thương Trụ,
Nhẹ đai cung kiếm ấy Thường Quân.
Ngũ hổ tứ hải không lưu lạc,
Mặt địa cầu ta vốn định chường.*

Nam xa: Tích Ngô Sĩ Liên đi sứ bên Tàu, nhờ Châu Công cho một cỗ xe có để địa bàn chỉ nam, hướng theo đó mà đi về nước. Ôi! Đường đi qua núi xuống đèo, trăm bề khó nhọc, nhờ vậy mà biết con đường bộ từ Nam chí Tàu, mới hành binh đuổi quân Tàu về nước. Sau lấy đặng hoàng triều, lập nên quốc pháp, nên thi sĩ đời sau cho

“*Nam xa*” là việc tối linh mà tối báu.

Việt đánh: Là lữ đánh để thờ Hoàng tộc, ai thâuặng bá tánh thì bá tánh là con cái của Hoàng tộc, sau lập tổ miếu mà thờ gọi là “*Lư hương đánh Việt*”.

THI

*Hòn đảo này đây trước nhốt tù,
Mà nay làm khám khảo thấy tu.
Quả như oan nghiệt vay rồi trả,
Thi lữ Tây man, Nhứt bốn trừ.*

(Đức Ngài liền nói với quý Chức sắc chung khổ rằng: Chúng ta sẽ về nước một ngày gần đây).

Tiếp sau có hai câu nhỏ:

*Vân trúc đằng phong phi yếu yếu,
Triều tri tẩu bá khứ bồn bồn.*

Thích nôm:

*Cuốn cuộn mây đưa theo lượn gió,
Ồ ào sóng rượt chụp khuôn thuyền.*

THĂNG.

THI VĂN SƯU TẬP
TỪ NĂM ẤT HỢI ĐẾN TÂN TỶ
1935 - 1941

*Ngày 25-1-Ất Hợi (dl 28-2-1935).
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.*

TÔN TẤN
LIỄU NHỨT CHƠN

*Thiên Thai vắng vắng tiếng tri âm,
Đạp máy Âm Dương đến cõi phàm.
Lược sách binh thư dâng bữu bối,
Bao trùm hậu khí giúp nhà Nam.
Địa hoàn biến chuyển đổi dư đồ,
Diệt tận văn minh của đạo Tô.
Phân đánh Á Âu chia Bắc hải,
Lập triều Anh Mỹ đóng Tây đô.
Hoàng quyền nghiêng ngửa chia dân quốc,
Đế Pháp chơi vơi thống bạch cờ.
Thành bại một trường lưu huyết trận,
Thừa nguy Việt mới định xa thơ.*

Ngày mừng 8-8-Ất Hợi (dl 5-9-1935).

TỨ NƯƠNG

Nỗi niềm ai gheo cho đau,

Tình thương coi lại như màu mây tan.
Bời rã bạn với ai than vãn,
Ngó trăng thu thêm ngán ngày qua.
Nơi Thanh cung hỏi Hằng Nga,
Vì ai ngọc đổ châu sa bấy chừ.
Đây chẳng lẽ làm khuấy chẳng tưởng,
Tại nơi ai mà vương dây oan.
Đã vô trong cõi trần hoàn,
Ăn cay nuốt đắng, cơ hàn nuôi thân.
Phải coi lấy tinh thần là trọng,
Đừng vấn vương theo bóng trời mai.
Chia phui một vẻ cảnh đài,
Công linh buổi trước chia tay nặng lời.
Lời đã dặn có Trời nói gót,
Lập ngôi Thiên rưới giọt từ bi.
Oan gia thuở trước còn ghi,
Cái ngôi vô cực mấy khi đặng toàn.
Vinh hiển để danh truyền kiếp kiếp,
Lời đình ninh đã hiệp nên hình.
Có sao chẳng giải thất tình,
Một phen lửa dấy, chẳng nhìn cao ngôi.
Vì thương mới nặng lời phiền trách,
Xử sao cho trong sạch nợ đời.
Phận cam lãnh tiếng con Trời,
Thương yêu sanh chúng để lời khuyên răn.
Đừng giận lấy cần rần tính bỏ,
Các nguyên nhân hỏi ngộ cùng ai.

Thương đời ngậm đắng trêu cay,
 Càn Khôn còn rộng có ngày nên danh.
 Danh đừng giựt đừng giành hạnh thế,
 Cả huyền linh há dễ hai ngôi.
 Tự nhiên gây dựng nên đời,
 Chúng sanh thấy rõ mặt người nguơn công.
 Thành thời thế lòng nên định thế,
 Phải ráng xem cạn lẽ hư nên.
 Thiên điều đã chép nhiều tên,
 Gắng công chờ đợi ơn trên định phần.
 Đạo đã chịu lắm lần trắc trở,
 Lẽ thiêng liêng hai lẽ định phân.
 Dịu dân có ngọn bút thần,
 Minh nên mình hiểu khá cần đua tranh.
 Đợi ngày đoạt công thành danh toại,
 Mới tỏ tường trái phải Thiên cơ.
 Sự chi cũng có định giờ,
 Nghe và ghi nhớ lời của em, Nhị Ca nghe.
 Em nhượng bút.

NGŨ NƯƠNG

Khá tua ẩn nhẫn mà chờ linh trên.
 Đã có sẵn một quyển binh chánh,
 Cứ phận mình lại nạnh chi ai.
 Kia xem lấy Hiệp Thiên Đài,

Trí nên đáng trí, nói tài tài cao.
Đây có lắm anh hào rắp đến,
Lập cho thành mệnh lệnh Tam Tòa.
Vàng thau rõ mặt chánh tà,
Quyền xưa định Phật với ma khác đường.
Nơi Ngọc Hu còn đang định án,
Chiếu chỉ phân cho hãn tội tình.
Đã không tuân luật hữu hình,
Vô vi trừng trị ai bình đẳng nào.
Thương Chí Tôn lòng đau than thở,
Lo liệu phương dạy trở cơ đời.
Thế đương biến cuộc đổi đời,
Lấy khuôn khảo tội cho người ăn năn.
Xưa coi nhẹ lời răn đạo đức,
Nay cam tâm ngậm úc nuốt oan.
Trừ hung mở cuộc dấy loạn,
Kẻ không nhìn Đạo nhập đoàn yêu tinh.
Giặc tứ hướng đao binh khởi động,
Dấy can qua các giống giết nhau.
Làm cho mặt đất đổi màu,
Trở dạy cơ tạo đem vào khuôn linh.
Gây cho đặng anh linh các Đấng,
Lập ngôi Thiên cho xứng công tu.
Khá nên quyết sách vận trừ,
Nên Nam có lúc vong xu mãn phần.
Ấy là lúc Đạo nương thổ vũ,

Làm trời Nam cho rõ nước Trời.
 Chí công gắng sức độ đời,
 Nước Nam có thuở đổi dời nêu tên.
 Vậy giục bớt lửa phiền trong dạ,
 Nên nghiêng vai công cả nhưn sanh.
 Máy linh kia đã sẵn dành,
 Công cao ắt đặng ngôi dành nên cao.
 Em xin nhượng bút.

LỤC NƯƠNG

Công cao thì phận ắt gian truân,
 Mượn tấm yêu thương chở khách trần.
 Lãn phước khá toan chan rưới phước,
 Làm cho sanh chúng hưởng Thiên ân.

THẤT NƯƠNG

Thiên ân định có phần cao thấp,
 Cao nên cao khó thấp đặng nào,
 Sẵn tay làm lặn ba đào,
 Đưa thuyền Bát Nhã lặn vào cảnh xuân.
 Đợi sẽ thấy oai thần giúp sức,
 Đặng xây nên mỹ lệ đài mây.
 Quyền trên đã sẵn có Thấy,
 Máy anh cần biết cho hay phép đời.
 Đời càng khó cơ đời trọng giá,

Tay cầm nên nghiệp cả Đạo nhà.
Chờ gió lặng đám mây qua,
Biển mê trướng cánh bướm ra cõi ngoài.
Có lắm kẻ hằng ngày trông ngóng,
Như trời thu đợi bóng mưa qua.
Kìa như sanh với sơn hà,
Phân ra khinh trọng mới là trí cao.
Đừng sợ nhục đừng nao khó nhọc,
Gần thành công đừng lợc lừa danh.
Thiên thơ trước đã định rành,
Nên hư nên Đạo đã dành nơi tay.
Tòa Tam Giáo có ngày định lập,
Quyền phân minh đẳng cấp chánh truyền.
Cửu Trùng lại với Hiệp Thiên,
Từ đây đáng hiệp cho nên một quyền.
Đừng cố giữ nổi phiền buổi nọ,
Phải tận tâm hiệp ngộ chọn hiền.
Dầu chi cũng kể một thuyền,
Thấy nhau có thẹn chớ nên để lòng.
Làm cho rõ mặt anh phong,

Em xin nhượng bút.

BÁT NƯƠNG

Vô tư nẻo nét lấy công trị người.
Người ta kể cấp bấy nhiêu người,
Lánh đũa gian tà đến dựa hơi.

Cẩn quốc muốn nên trừ lũ nịnh,
 Yêu dân toan dạy lựa nên lời.
 Xa thơ mòn bánh vì đường lở,
 Xã tắc chinh ngôi bởi phép đời.
 Rộng thú không bằng toan dạy trước,
 Răn he đừng đợi ngọn gươm quơ.
 Quơ bỏ tiền mượn quyền thị nhục,
 Cải tai ương ra phúc vĩnh tôn.
 Trường công mở phép độ hôn,
 Đũa ngu đem dựa, đũa khôn học đòi.
 Đùng ché bỏ ra mòi rẻ rúng,
 Con dao hay làm lưng dễ dàng.
 Miễn đừng để lưỡi nằm ngang,
 Phải sưng mà phạm đũa gian hại đời.
 Hễ trái hăn con người đừng nhắm,
 Mở mắt linh xem lạng vào lòng.
 Phá tan cái lũ con ong,
 Loạn ly đem thế nhập trong Thánh Tòa.
 Diệt cho sạch xác ma thị quý,
 Trừ những phường hồ mị cầu danh.
 Đũa cây Ma xử nên linh,
 Trừ an nội loạn mới thành Thiên cơ.
 Hòa với kẻ kính thờ Tam Giáo,
 Gieo lòng tin giáo đạo mọi nơi.
 Khá nên làm việc cẩn lời,
 Nên chăng cũng có cơ Trời quyền năng.

*Khá kiếm thế đặng gần chánh phủ,
Tìm biết danh trọn lũ gian manh.
Đưa dung kẻ nghịch ngọn ngành,
Hành vi của Đạo nữ đành đem buồn.
Lánh những kẻ làm tuồng mển Đạo,
Mua thân danh mượn máu trung thành.
Xa phường trục lợi xu danh,
Kiếm phương tà mị đồ dành đũa ngu.
Nếu làm đặng Đường Ngu nào khác,
Dạy dân đen chẳng phạt ngục hình.
Trở kim ra cổ như in,
Thuấn Nghiêu nào biết dụng binh dẹp loạn.
Nếu có kẻ an bang tế thế,
Quy mà nghinh lấy lễ trọng người.
Cởi thân ra mảnh áo tơ,
Che mưa đỡ nắng cho đời nguy nan.
Sửa cơ Tạo ra sang mới vẹn,
Lấy từ bi vun quén cây non.
Đừng ham gây oán chuốt hờn,
Phải hơn đạo đức chớ hơn tài tình.
Trước sau sẵn một khuôn linh.*

THẮNG.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Gánh đời đã tự cất lên vai,

*Trau chuốt cho sao đủ trí tài.
Tấn thối dè chừng mưu kế hiểm,
Thiệt hư nhìn nhận chước phương hay.
Dụng quyền hơn đức, quyền tan nát,
Tạo thế kém nhân, thế đọa dày.
Viết giống nòi đang thống khổ,
Trở đương cho vẹn phận làm trai.
Non sông muốn gánh phải lo tròn,
Giữa biển khơi lắt lẻo chiếc thuyền con,
Cơn sóng gió liệu cho còn hay để mất.
Khóc nước loạn rừng hôm con quốc quốc,
Máu thành sông thây chất ví non cao.
Kiếp ngựa trâu Việt chúng vận kêu gào,
Đá tình vệ chừ bao cho lấp bể.
Vận hội đến đã xây thời thế,
Bời hung tàn mà chưa dễ thoát lệ nô.
Bốn ngàn năm một gánh cơ đồ,
Chia rẽ mãi mà điểm tô không kịp bước.
Đời lấn Đạo, Đời xa cội phước,
Đạo diu Đời, vận nước mới an.
Đức lập Quyền, dân được châu toàn,
Quyền lập Đức, nhưn gian thống khổ.
Lấy chí Thánh diu đời giác ngộ,
Dụng bạo tàn đâu phải chỗ an bang.
Trị theo đời mà dân chúng vẫn lâm than,
Đó là diu chúng đến con đàng tự diệt.
Do bốn chữ: Minh, Cang, Liêm, Khiết,*

*Đạo hay đời trẫm việc cũng thành,
Gắng để phòng bả lợi đua tranh,
Cầm hạc giữ đạm thanh khi sớm tối,
Chăm rãi bước đường xa chớ vội,
Góp ý hay mở lối cang thường,
Thương đời cho trọn chữ thương!*

THI

*Thánh tâm một khối tượng nên hình,
Đã hiệp Vạn linh với Chí Linh,
Riêu phồn từ bi tiêu loạn lạc,
Soi gương bác ái lập hòa bình.
Chiếu an tả đạo, trừ tà khí,
Độ tận quân sanh, chiếu cứu tinh.
Mở mắt thiên lương diu chủng tộc,
Nghĩa nhân âu đối lấy như tình.*

LÝ GIÁO TÔNG

THI

*Hồng Lạc gặp thời vỗ cánh bay,
Tuôn mây lướt gió chẳng ai tài.
Nghìn thu tên tuổi còn noi dấu,
Khí tượng anh hùng há một mai.
Đất Việt lấy lòng danh Đại Đạo,
Trời Nam tỏ rạng tiếng Cao Đài.
Có chi vui bằng ngày tương hội,*

Chúa Thánh tôi hiến phỉ chí thay!

PHAN SÀO NAM
(24-11-ẤT DẬU, 1945)

THÁNH NGÔN

SỬ TẬP

QUYỂN III

(1946 — 1956)

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

BN	Bát Nương.
CTP	Đức Cao Thượng Phẩm.
DTKM	Đức Diêu Trì Kim Mẫu.
ĐCT	Đức Chí Tôn.
ĐTĐ	Đoàn Thị Điểm
LTB	Đức Lý Thái Bạch.
NÂĐT	Đức Nhân Âm Đạo Tr.
NgN	Ngũ Nương.
NTCN	Nguyệt Tâm Ch. Nhơn.
PVM	Phối Thánh Phạm Văn Màng.
QÂBT	Đức Quan Âm Bồ Tát.
QGT	Đức Quyển G. Tông.
QT	Đức Quan Thánh
TSCN	Đức Tôn Sơn Ch. Nh.
TSĐS	Đức Thanh Sơn Đ. Sĩ.

Các năm

AM	Ất Mùi.
BT	Bính Tuất.
BTh	Bính Thân.
CD	Canh Dần.
ĐD	Đinh Dậu.
ĐH	Đinh Hợi.
GN	Giáp Ngọ.
KH	Kỷ Hợi.
KS	Kỷ Sửu.
MT	Mậu Tý.
MTu	Mậu Tuất.

NT Nhâm Thìn

QT Quý Tỵ.

TM Tân Mão.

216. SÀI GÒN, ngày 29-7-Bính Tuất (dl 25-8-1946).

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Thượng Phẩm khi này có đến, nhưng bị cái số của Hộ Pháp nên trở lại dâng cho Từ Phụ.

Qua đến đây hiệp mặt cùng Hộ Pháp mà mừng người. Cười... Hèn lâu mới gặp gỡ nhau mà tình trạng hiện giờ thời chẳng như lúc trước, nên Qua lấy làm buồn cười cho quỉ quyền tưởng thắng quyền hành Chí Tôn đặng đồ mưu đòi phen hại Đạo. Cười.

Tám! (Giáo Sư Hương Nhiều) Em thấy chưa? Qua khi nọ chẳng dám lậu Thiên cơ, nín thính mà chịu, em có phiền chẳng?

Bà Tám bạch:

Cười... Cơ thành Đạo ngày nay em vui chẳng? Thì lúc nào Qua cũng chịu một mối thương

Ghi chú: Đức Phạm Hộ Pháp được nhà cầm quyền Pháp đưa từ đảo Madagascar (Phi Châu) trở về Việt Nam, đến Sài Gòn ngày 26-7-Bính Tuất (dl 22-8-1946), tạm ngụ tại nhà ông Sĩ Tài Nguyễn Văn Hợi ở gần chợ Thái Bình.

Bài Thánh Ngôn này do Đức Hộ Pháp cầu Đức Quyền Giáo Tông khi về tới Sài Gòn được 3 ngày. Tám ngày sau, tức là ngày 4-8-Bính Tuất (dl 30-8-1946) mới đưa Đức Hộ Pháp từ Sài Gòn về Tòa Thánh Tây Ninh.

Tâm vô hạn, nhưng có miệng mà chẳng dám hở môi, vì Chí Tôn nhật cấm.

Em đau lòng, Qua cũng đau lòng, nếu em thấy Qua

đặng thì là lệ ngọc tuôn rơi, mây châu mặt ủ.

Các em ôi! Cái trạng thái của đời chẳng phải dễ chi cho Thần Tiên thổ lộ. Nếu các em biết đặng nỗi đau đớn thương tâm của chúng Qua nơi thiêng liêng cảnh thì mấy em sẽ tự nhiên khoái lạc mà xem thế sự đời, như là tương lai của quốc gia Nam Việt. Mấy em nghe thì:

*Dương thế căn nguyên tại thâm sâu,
Đường vinh hoa ấy tại Thiên lâu.
Trường xuân quanh quẽ đưa ngưi đầu,
Nẻo họan nghinh ngang điếm bạch đầu.
Hạc nội đã ra ngoài bến khổ,
Trâu vàng đứng vững ở sông Ngâu.
Vi nên nghiệp cả Nam thiên trước,
Phải dụng tài xưa để vẽ màu.*

Các em cứ tiến bộ, cơ quan đắc thắng đã sẵn dành, chỉ phải lấy tài năng làm căn bản thì nên mà thôi.

Hộ Pháp, em cứ hươi Giáng Ma Xử một phen cho tài tình đặng cứu nước qua khỏi trở lực.

THĂNG.

217. *TÒA THÁNH*, ngày 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946).
Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Văn PQ. Tý thời.
Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngọ.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Thiếp chào chư Thiên mạng nam nữ.

Thiếp xin tỏ đôi lời cùng Ngự Mã Thiên Quân Hộ Pháp. Từ ngày Thiếp đến chung cùng chư Thiên mạng đến nay thì tính đã 20 năm có lẻ, chỉ lấy tình thân ái thiêng liêng mà xưng hô cùng nhau là vì Thiên thơ tiền định. Thiếp đến dìu đường cho con cái Chí Tôn đến ngày thành Đạo. Ngày nay đã đúng kỳ sở định, Thiếp mới đăng quyền nhìn nhận con cái của Thiếp. Vậy từ đây, Thiếp chỉ dụng lời chí thiết yêu đương, là MẸ con tương hội. Vậy chư Thiên mạng dừng phiền Thiếp nghe!

Hộ Pháp xem bài văn Thiếp mà nghĩ đến tình trạng của Diêu Trì Cung đau thảm đến dường bao, khi con mông trần buổi nọ. Cửu Nương nổi điệu toàn văn động đình. Các con nữ phái bình thân.

VĂN

*Nhãng ngôi giữ Huỳnh Hoa Ngạn Uyển,
Mà quên nghe đặn tiếng vịnh sanh.
Đoạn đường lều cỏ chòi tranh,
Tay nương cây gậy một mình trông vơi.*

Nhứt Nương DTC

Tiếp văn:

Trông động cũ màu trời biển sắc,

*Trông cung nga thiếu bậc từ quân.
Trông xa đánh Thánh non Thần,
Trông đèn Ngọc Khuyết vắng phần Thiên lương.*

Nhị Nương DTC

Tiếp vãn:

*Nay đâm ấm con đường hạnh phúc,
Cõi phong trần gọi chút hồng ân.
Tiêu diêu phai lợt mùi trần,
Tĩnh say với giọt nước ngân tẩy mê.*

Tam Nương DTC

Tiếp vãn:

*Tưởng trọn phận tô xuê đánh Việt,
Nương thuyền từ cứu tuyệt trần ai.
Đường quê nào thấy Thiên thai,
Công trình lập dựng Vân đài chí công.*

Tứ Nương DTC

Tiếp vãn:

*Mở rộng cửa đại đồng vạn chủng,
Khai nẻo sanh cứu sống nhươn gian.
Trị tâm mở mắt song quang,
Khai đường Cực Lạc, mở đàng Lô Âm.*

Ngũ Nương DTC

Tiếp vãn:

*Đưa gương rạng Quan Âm dẫn thế,
Diệt mê hôn tối tệt kiếp căn.*

*Cam lồ rửa sạch phong trần,
Gương xưa để bước đi lần cảnh thăng.*

Lục Nương DTC

Tiếp văn:

*Nào dè phép Quỷ toan cải chánh,
Mượn quyền Yêu so sánh Chí Linh.
Đem thân lũ thú làm binh,
Cầm gươm huệ chặt tan tành cung thương.*

Thất Nương DTC

Tiếp văn:

*Hỡi nào kẻ lo lường nghiệp Đạo,
Hỡi những trang nóng máu anh phong.
Ngôi Thiên để dựa bóng hồng,
Phục hưng gây nghiệp con Rồng cháu Tiên.*

Bát Nương DTC

Tiếp văn:

*Gây sự nghiệp tổ tiên ngày trước,
Dựng miếu đường hưởng phúc tự do.
Mãng trông bến cũ đưa dò,
Chơn quân lương tế gây trò vinh phong.*

Cửu Nương DTC

Xin nhượng bút cho Bát Nương.

THI

*Đào nguyên lại trở trái hai lần,
Ai ngỡ Việt Thường đã thấy lân.*

*Cung Đẩu vít xa gương Xích quĩ,
Thiêm cung mở rộng cửa Hà ngân.
Xuân Thu định vũng ngôi lương tế,
Phất Chủ quét tan lũ nịnh thần.
Thối khí vĩnh sanh lau xã tặc,
Mở đường quốc thể định phong vân.*

Bát Nương DTC.

THĂNG.

218. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, 15-8-Bình Tuất (dl 10-9-1946).*
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mấy em nữ phái,

Cười... Hèn lâu mới gặp mấy em cũng nhớ quá nè!

Mấy em nên nhớ rằng: Sống một đời đã nhiều đau
thảm với tuồng đời, mà niên cao kỷ trưởng, hỏi lại coi
lập nghiệp tại thế có thú vị gì không? Trọn nửa kiếp sanh
đầu râu tóc bạc trắng mà lắm thâm sâu, rốt cuộc chung
hưởng điều gì nói thử?

Giáo Sư Hương Nhiều bạch:

Phải làm tới tở cho đời, lập công nghiệp và tu tỉnh lấy
tâm hồn mà tạo thiêng liêng vị, mới không uổng kiếp sanh.

Vui chi, sướng chi, mà mê mẩn theo đời cho thất
phận, nghiệp vĩnh cửu không tâm, lại ăn xin của vô giá trị.

Mấy em nên trọn hiếu cùng Chí Tôn, trọn trung
cùng Hội Thánh thì ngày chung qui anh em đặng gặp,
xin nhớ nghe.

THĂNG.

219. *TÒA THÁNH - 9-1-ĐÌNH HỘI (DL 31-1-1947), Tý Thời*

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ

Đàn ráng đại tịnh, thủ lễ cho nghiêm đặng tiếp
nghinh Thánh giá.

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ KIM VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT

Mừng các con.

Các con đi bước nào hay bước nấy, nhưng cũng kèm
vững, hiệp sức đồng tâm lo cho tròn câu phổ độ, vì thời
kỳ sắp đến, như sanh phải chịu luật Thiên điều diệt tận,
những trang hiền đức cõi xác thay hồn chư Tiên chư Phật
cùng các Thánh dưới thế.

Thấy lập cho các con một trường tại thế hầu chen lấn
với nhau bòn công chuộc quả mà chờ ngày qui vị. Đứa nào
ngoan Đạo đặng khỏi phải bị chúng vày bừa đè ép, bằng
đi sai đường, không giữ chơn truyền thì bị mang nạn, vì
Thầy đã cho hay trước rằng: Thầy thương bấy nhiêu thì
cũng cho chư Tiên, chư Thánh thử bấy nhiêu, chịu khổ
tâm, song đạo hạnh gìn tròn, còn trái lại ham sung sướng
trong một thời gian ngắn ngủi, đến khi hưởng tận, thân
phải chịu khổ não lao đao.

Vậy các con phải chọn lựa lấy mà tu thân. Thầy đau
đớn vì thấy chúng sanh lặn đận, nhưng đó là bài thi, không
lẽ Thầy thấy các con làm bài không trúng, Thầy lại cấp
nắp đem cho các con thì chừng ấy cân thiêng liêng đâu

công bình đặng.

Vậy các con chớ trách Thầy không thương các con, còn chẳng bao lâu nữa, bên chí sẽ bước qua bể thảm, chừng ấy đau đớn thay *chỉ còn có một phần mười*.

Thầy lập Đạo cho toàn cả chúng sanh, ai tu nấy hưởng, nhưng đứa nào có tiền căn nhiều lần chuyển kiếp, kỳ nầy mới gặp. Các con khá trông vào mấy đứa kia, trước hành đạo ra lối nào, rốt cuộc sẽ ra sao?

Vậy cứ theo đường chánh đại lần dò bước tới mà lên cho đến tận chơn Thầy nghe.

Thầy ban ơn cho các con nam nữ.

THĂNG.

TÁI CẦU:

DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỤC THIÊN TÔN

Mừng các con. Bình thân.

Các con chưa rõ cái mùi phú quý cao sang nơi thế nầy là cái bẫy để gài những bậc Thần, Thánh, Tiên, Phật, phải sa đọa không mong đắc quả.

Bởi có ấy mà đứa nào đặng hưởng lộc cao quyền cả thì MẸ lại lo cho đứa ấy sẽ quên cội bỏ nguồn, đành thả trôi chơi vơi nơi bể thảm.

Trong đám nầy chỉ có một số ít đứa biết hối ngộ tu tâm, chun vào cửa Phật. Cũng lắm đứa miệng niệm Nam mô mà lòng cay nghiệt đè ép kẻ yếu thế cô, đương thâu của bá gia về tấn cúng, lòng ham tưởng chúng khen ngợi mà không kiểm hiểu câu tội phước công bình kia. Trời

Phật, Thánh Thần chẳng đòi, không biểu lễ cúng chi cả. Các con vì lòng tín ngưỡng, chẳng biết chi, tạm dùng lễ để cung kính, rồi lại để khoe mình và để chịu theo thói tục.

Các con hiểu Đạo, MẸ chẳng nói nhiều, các con khá suy nghĩ. Chư Tiên Phật cùng các Đấng Thiêng liêng chỉ dùng Tâm trong sạch, tín ngưỡng kính thành, ấy là một vật báu để hiển lễ đó.

Trên thế, cũng chẳng khác chi trên sân khấu, sắp cho đủ lớp, nào là trung nịnh, hiền dữ, chen lẫn múa men, la gấm, than thở, rồi cuộc bôi mặt thì đứa nào cũng ra đứa nấy. Dầu các con đặt địa vị cao sang thế nào cũng chẳng nên tự kiêu tự đắc, húng hiếp những đứa thấp hèn.

Các con ráng ẩn nhẫn, hằng ngày bền chí trau tâm. Chỗ Hằng sống là nơi căn cội của các con.

Vậy các con cũng chẳng nên quyền luyến thế đời mà quên cựu vị nghe!

MẸ mừng đặng thấy các con hội hiệp với nhau. Vậy các con hãy nắm tay nhau cho chặt chẽ, đi cho vững. MẸ ban ơn cho cả nam nữ.

THĂNG.

220. *BÁO AN TỪ*, ngày 2-2-Đinh Hợi (dl 22-2-1947).

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp. - Lúc 1 giờ khuya.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, Phối Sư Hương Nhiều, & Chức sắc Phước Thiện, Chức sắc Pháp Chánh.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ chào các con. Mừng.

Mụ lấy làm thậm cảm tình, mặn nồng, hiếu hạnh của các con, nhưt là Hộ Pháp, đã lập nên Đền Thờ trọng hậu. Cả Diêu Trì Cung đều để lời cảm ơn.

Nữ phái các con,

Kể từ đây, đã có nơi MẸ con hội hiệp. Khá nên để trí tưởng rằng, chẳng buổi nào MẸ không ở gần các con, chung chia đau thảm, chỉ xin các con có một điều trọng yếu là các con phải tập tánh hòa nhã, yêu ái lẫn nhau mà chia buồn sốt thảm cùng nhau, ấy là lễ hiến cho MẸ quý hóa hơn hết.

Nếu biết thương yêu thì chẳng có chi hơn là dạy dỗ trẻ thơ đặng khôn ngoan đạo đức.

THI

Đầy lòng yêu ái đấm quần sanh,

Nghĩa cử chỉ trông một tác thành.

Lựa chọn những gì riêng kiếp trái,

Đón đau chỉ nặng mối thâm tình.

Nếu Mụ còn điều ước vọng thì chỉ trông Ngự Mã Thiên Quân giúp Mụ thường thường cơ bút đặng dạy dỗ nữ phái.

Hộ Pháp,

*Theo ý Mụ thì chẳng nên làm lễ Mụ trong thời Tý,
e cho thất lễ với Từ Bi.*

*Vậy nên sửa lại trong giờ Ngọ, Sóc Vọng cho có thể con
cái của Từ Bi dâng lễ cho Người.*

THĂNG.

221. *HỘ PHÁP ĐƯỜNG, ngày 3-2-Đinh Hợi (dl 23-2-1947)*

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào các bạn.

Cười... Ê *Tám!* Qua lấy làm hân hạnh đặng nói chuyện với em. Em coi còn lạ gì chuyện đời đương buổi này đã cho hỗn loạn thì em coi lại cả thầy Thánh huấn của Tôn Sơn Chơn Nhơn từ trước đã tiên tri.

Thoảng như kết liễu như vậy là cơ quan giải thoát cho nước nhà rồi đó, còn lo ngại nỗi gì. Em nên hiểu rằng: Lời hứa hẹn từ trước đến nay chính mình Lý Giáo Tông cầm Thiên thư chuyển pháp, nếu chẳng có tay thiên liêng diu đỡ thì Đạo mới thế nào? Xin các bạn nghe thi:

*Cơ Đạo ngày nay đã biến hình,
Sửa đời đã sẵn phép huyền linh.
Bích Du ví đã ra gây loạn,
Đấu Tốt phải toan đứng trị bình.
Nam đánh đã xô gươm xích quỉ,
Đông thiên mới lố bóng chơn tinh.
Đỡ nâng vạc cả dành tay đạo,
Búa Việt phải toan gắng giữ gìn.*

Cả mấy điều em cầu xin, nên viết sớ dâng ngay Đức Lý Giáo Tông, rồi để đó cho Qua lo liệu.

Xin kiếu các bạn.

THĂNG.

222. *BÁO AN TỪ*, ngày 17-6-Đinh Hợi (dl 3-8-1947).

Phò loan: Khai Đạo - Thừa Sứ Lợi.

*Hầu đàn: Báo Thế, Khai Pháp, Thừa Sứ Hải, Truyền Trưng
Trần và Đạo hữu nam nữ.*

LỤC NUƠNG DTC

Chào quý anh, quý chị.

Mừng mấy em nam nữ.

Đạo độ đời đã lỡ bóng, con thuyền Đạo đã giữa nơi
bến đặng chờ khách hữu duyên.

Đang buổi này khách tục ngó chừng mãi quý anh
quý chị lắm. Nhứt nhứt phải nêu gương tinh thần đạo
hạnh để làm gương mẫu cho đời bắt chước. Phải có dạ chí
thành, phải có tâm cương quyết, muôn việc đồng thanh
tương ứng, hiệp với nhau làm một khối khư chặt, một
như mười, mười như một, sót thắm chia nồng với nhau
mỗi khi lạc hứng, khuyên đừng tư kỷ, chi chi cũng có cây
nhờ Bê trên chỉ dẫn.

Có thể vui nhưng cũng nhờ nơi tâm chí thành của
quý anh quý chị cùng mấy em cầu nguyện nơi Chí Tôn.
Nhơn hữu thiện nguyện, Thiên tất tòng chi. Đại hỷ!

Vậy thiếp có mấy lời yêu cầu quý anh quý chị và mấy
em nam nữ ráng dọn mình cho trong sạch đặng nêu gương
cho đời bước tới.

Có Bát Nương đến.

THĂNG.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào tất cả anh chị em nam nữ.

BÁT Nhã độ đời khỏi bến mê,
NƯƠNG cơ đạo hạnh trở về quê.
Kính lời nhắn nhủ tân lai khách,
Tặng kẻ qui nguyên đất Việt kẻ.
Kẻ vai hai nước mưa hồ nghi,
Thống nhất ngày nay đã đến kỳ.
Cao mũi mượn hơi quyền chú Mỹ,
Rồi đây lộ kẻ mới ra đi.

Vậy xin cầu nguyện cho cả vận mạng nước nhà y như ý.

Các chị cùng mấy em nữ phái ráng gìn lòng tứ đức, tam tòng cho tròn phận sự, đặng ngày kia xuất dương hầu phổ thông chơn đạo.

Ba anh: Bảo Thế, Khai Pháp, Khai Đạo, ngày mai đi có nhiều việc hay, nên được như ý nguyện. Khi trở về đừng quên em nghe.

Bảo Thế xin giúp.

Sẵn lòng, em sẽ tiếp.

THĂNG.

223. *VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI*, ngày 20-6-Đinh Hợi (dl 6-8-1947).
Phò loan: Khai Đạo - Khai Pháp.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào mấy em.

CAO sơn thẳng cảnh khách tâm hiền,
THƯỢNG tú ngày nay hữu huệ duyên.
PHẨM cách tư phong trang tuấn kiệt,
Mảng cho đất Việt trở Thần Tiên.

Em Khai Pháp đổi chỗ.

Thần Tiên giáng thế độ nhơn sanh,
Công quả sao cho đoạt chí thành.
Đạo đức giới mài tâm gắn bó,
Rồi đây sẽ rõ Đạo huyền linh.
Linh hiển phô bày cửa báo ân,
Nghĩa nhân sưu tập dặng qui tân.
Anh hùng chí khí từng chơn đạo,
Bốn biển xa gần phải hiển thân.
Thần vua còn phải lánh ngại vàng,
Hướng khách phạm trần lại thờ than.
Đổi xác Thần Tiên nơi cõi thế,
Dựng nền xã tắc lại trang hoàng.
Hoàng Thiên đầu phụ khách nầu sông,
Khổ hạnh tương rau mới có công.
Hạnh phúc hữu duyên thiên tải hưởng,
Tâm thành xúc động đến Thiên công.

Hai em phải năng tập cho thường, có Qua trợ lực.

THĂNG.

224. *BÁO AN TỪ*, ngày 2-8-Đinh Hợi (dl 16-9-1947).

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.

Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện nam nữ.

BÁT NƯƠNG

Ý, xí đặng cái máy mới.

Hộ Pháp hỏi:

Chớ ai cà! Hèn lâu em mới đặng gặp Nhị Ca. Chớ chi họ có lòng thương tưởng thì chắc em khỏi bận lòng. Xin các bạn phái nam cho em mạng lệnh trao đổi ý kiến cùng các bạn gái của em thì em lấy làm thâm cảm lắm đó.

Thưa mấy chị, mấy em bình thân.

Cười... Nhị Ca nóng nảy quá, em biết quốc sự gì mà nói bây giờ, đợi Anh Què đến rồi sẽ hỏi không đặng sao? Thì đã ra mặt Quốc Sư mà còn hỏi bài của phụ nữ à!

Mấy chị mấy em nghe văn thi:

Thuyền từ đã xa dòng biển khổ,

Nương Chí Linh tế độ nhơn gian.

Tẻ vui lánh tục tìm nhàn,

Lợi danh là mộng mơ màng huỳnh lương.

Lòng thương ví như đường hà hải,

Đem dung nghi làm giải trừ mê.

Nước Nam thâm khổ ê chế,

Đem thân mà liễu tô về giang san.

Niềm ân ái đã tràn sông lệ,

Nết xa hoa đã để miệng đời.

Cung Hằng mang tiếng hổ người,

*Vì thân chưa phải nên người độ dân.
Ôm ấp mãi lấy phần nhi nữ,
Cửa công khanh đoán thử bao người.
Xem người vì biết hổ người,
Rèn tâm tiết liệt cho đời noi gương.
Đừng quen theo sách lạ thường,
Đạo không nên đạo, đời nương bóng đời.
Hỡi ai có thấu ai ơi! ...*

Cười... Hễ bán thì phải rao, mặc ai gièm siểm.

À! Đại Ca nhẩn với Nhị Ca để lời cảm ơn hai cái cốt ảnh của người, trong đó có một mình Đại tỷ là vui mừng hơn ai hết. Trông đợi đã trên 20 năm mới thấy mặt ông chồng giả, biểu không mừng sao đặng, phải không Đại tỷ?

Nhị Ca, em nhường bút cho Anh Què để anh đứng buồn hiu kia kìa.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Cười... Khi nãy có Bát Nương đến nói nhiều điều Qua không vui chút nào hết.

Tám! Em cứ đi, chuyện này là kết liễu của chuyện trước, chẳng chi phòng ưu lự.

Qua dặn em rằng: Nên hư của nước nhà do nơi óc não của em định đạ. Cả chúng Qua hằng gần bên em, mà

Chí Tôn cũng vậy. Em nên nhớ lời Người căn dặn nghe.

Em nghe Qua nói riêng một mình em hiểu mà thôi
đá. Ê, đồ vạn quốc gọi tới rồi hiểu chưa?

Đức Hộ Pháp bạch: – Đời hay Đạo?

Đạo chớ, cười thêm chút nữa. Đức Lý Giáo Tông
nạp dụng, may khi họ giữ nguyên địa vị họ đặng. Cao
Thượng Phẩm sẽ nói lại.

Qua ban ơn cho toàn mấy em nam nữ.

THẮNG.

225. ĐÊM 15-8-ĐÌNH HỘI (DL 29-9-1947),
 Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ

BÁT NƯƠNG

Chào mấy anh Hiệp Thiên Đài, chư hiền hữu.

Nương Nương và mấy em cảm tình chư hiền huynh, hiền hữu có lòng thiết lễ hôm nay để tỏ ý nhắc nhở kỷ niệm đối với Diêu Trì Cung.

Chớ chi được hiệp nhau tại Tổ đình trong buổi Đạo nhà thành và giữa đời bình tịnh êm lạng thì có chi quý hóa bằng. Nhưng ngày ấy vẫn còn trong sự mong tưởng, phải còn lắm gay go khó khăn.

Cái nạn nhưn sanh nơi đây tự nước Việt tạo thành, chưa biết đâu là bờ bến. Tiểu muội chỉ khuyên những Đấng cầm giềng mối Đạo nên sáng suốt, lấy Đạo tâm làm chuẩn thẳng và tận tâm thương nhưn sanh hơn nữa, hầu gỡ họa nước non cho mau chóng. Nói thế nghĩa là từ lâu nay, tình thân ái của Bề trên đối với kẻ dưới vẫn ít oi quá. Nhưn sanh chưa từng hưởng mà đã từng chịu bao nhiều nhọc nhằn đau đớn. Đời đã thị chúng như cỏ rác, Đạo nên vớt chúng khỏi bùn lầy, chớ coi chúng như gỗ lẩn tròn thì dựng thái bình nơi đâu, mấy bạn?

Bậc thiêng liêng thường nói: Hỏi thử chừng bao thoát khổ?

Đáp rằng: Chờ lúc Tâm hòa, thật hành chữ HÒA mới mong thoát khổ. Mà muốn được Tâm hòa, cần phải bỏ cái bản ngã ra ngoài và chủ nghĩa độc tài, không nên dùng đến. Coi lợi lộc như cây khô, thị chức quyền như cỏ rác, dòm nhưn sanh hơn nghĩ đến mình, bố đức hơn ra

oai, thi ân hơn lập pháp, nghĩ cũng khó thực hành, vì vậy mà điều đứng nhưn sanh, đảo huyền chủng tộc.

Tiểu muội nhắc nhở mấy lời, mong chư hiền huynh Hiệp Thiên Đài để ý hầu châm chước giúp công cho nhưn sanh nơi cửa Đạo nhờ với, nhứt là anh Tiếp Đạo, anh Văn Pháp, cũng nên để ý. Mấy anh dụ dụ, cửa Đạo sẽ ra thế nào? Em buồn lắm!

Sửa soạn tiếp Đức Kim Mẫu. Em kiếu.

THẮNG

TÁI CẦU:

DIÊU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Mừng mấy con Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Mấy con! MẸ lấy làm đau đớn thấy nhưn sanh trong cửa Đạo, đã vì Đạo vì nhà chịu bao điều thảm khốc, bao nhiêu người đã bỏ mạng vìu xương, bao nhiêu điều còn ắp ôm thống khổ. Cơ mẫu nhiệm vẫn công bình, máy thiêng liêng đầu tư vị.

Cái họa diệt chủng này nếu chẳng phải nơi các con Hiệp Thiên cứu chữa thì có trông nơi ai?

Có hợp sức đồng tình mới vệt xa được cám dỗ của bên ngoài mà đem cho nhau điều trong sạch, đạo đức, chớ có một hai đứa có đủ gì đởm đương trong buổi loạn lạc, là lúc Tà quyền lấy lừng xâm phạm.

Trong cửa Đạo, từ đứa tín đồ nhỏ nhoi cho đến hạng Chức sắc Cửu Trùng khiêm tốn đều chịu dưới quyền áp bức khổ tâm, kẻ rách rưới cơ hàn, đứa cơm không no bữa, cho tới lớp chiến sĩ cầm quân, biết bao nhiêu là khổ tâm,

mà tiếng rên siết đau thương mấy ai ngó ngang đến. Ngoài ra còn thiếu giáo hóa dạy khuyên, có kẻ ngang dọc lỗi lầm, đó là chẳng phải nơi nó, mà tại thiếu dạy vậy.

Đạo cứu đời là lúc này. Nếu còn để trò cười và tạo quả nặng, nhân sâu, thì non nước trông gì thoát khổ. Cái trách nhiệm ấy, mấy con Hiệp Thiên Đài sẽ phải trả lời với Thiêng liêng nghe!

Đời hay Đạo cũng vậy, muốn lập nền tảng cho sự thái bình, phải căn lập Tâm cho chơn chánh, đĩnh đạc, để gieo sự hòa nhã yêu đương, rồi mới mong tề gia, trị quốc. Bao tàn áp bức, oai võ chế kềm, chẳng qua là tạo cảnh khổ về sau, không thể trường tồn.

Vậy cần trau chũ Tâm cho lắm. Cái thất bại của Đạo và Đời vừa qua là nơi kẻ cầm quyền không trọn Tâm đức và nếu được hòa hiệp thành một khối chặt chẽ, thì các con mới diu dặt như sanh khỏi lo lầm lạc.

MẸ khuyên các con, dầu Hiệp Thiên hay Cửu Trùng, nên gắng sức lập Tâm, đặng để công vào Đạo.

Trong lúc này, như sanh thiếu người giáo hóa, cửa Đạo thành ra bến chợ Đời. Hỗn loạn quanh co, mưu thần chước quỷ, trông vào há chẳng hổ chung cho nhau? Nếu mình tự toại mà chẳng để công, dầu MẸ có thương cũng không tư vị sau này.

Văn Pháp, Tiếp Đạo, hai đứa lưu tâm. Nỗi khổ bức của hai con, ai hiểu hơn MẸ? Nhưng phải thoát cái thường tình mới là bậc Thánh.

Thượng Sanh, Hiến Pháp, phải sắp đặt cho xong mà lo phận sự, không nên chần chừ, cái khổ của Đạo và Đời đã lắm, nên lưu tâm.

Từ Huệ, MẸ sẽ giúp sức cho con, gắng trở về hợp sức với mấy anh em mà giúp Đạo. Tòa Thánh xơ rơ, nhơn sanh thống khổ, há tiếc công sao?

MẸ để lời dưới đây cho các con dùng làm chuẩn thẳng trong bước Đạo:

*Gắng sức trau dồi một chữ Tâm,
Đạo đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm thành ắt đoạt được tu vãng,
Tâm chánh mới mong mới Đạo cảm.
Tâm ái nhơn sanh an bốn biển,
Tâm hòa Thiên hạ trị muôn năm.
Đường Tâm của Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoai công bước Đạo tầm.*

Hãy suy nghĩ và thật hành bao nhiêu đó, các con sẽ đắc đạo tại thế vậy. MẸ ban ơn cho các con./.

226. *BÁO AN TỪ*, ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).
Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.

THẦY

Các con,

Đợi Thầy một chút nghe.

Tắc, Nghĩa, đứng dậy hai con.

Cười... Thầy để dấu lại khi Diêu Trì Kim Mẫu giáng lâm biết Thầy có đến.

Hoạch, con hiểu trước Thánh ý Thầy rồi, cây phước chiêu hồn của nhơn loại chưa đặng trọn linh diệu hầu qui tụ thiên lương nên phản trắc nhơn tâm, phi ân vô đạo là thường tình, chẳng chi lạ mà con ái ngại. Thầy đã hứa rằng, quốc gia các con sẽ phục hoàn, các con tin nơi Thầy mong lòng giúp sức.

Con *Hoạch*, trọng trách con, Thầy đã phó thác thì tức nhiên Thiên mạng nơi con đã sẵn, an lòng đợi mạng lệnh Thầy, con nghe. *Trung, Cu, Hương Thanh* thường ở bên con hằng lo giúp đỡ, con khá thường kêu chúng nó nghe. Thầy sẽ dạy *Trung* đến thường hội hiệp cùng các con đặng chung lo cho tổ quốc các con. Ấy Thầy mới trọn hứa cùng các con đó.

Thầy ban ơn cho các con nam và nữ.

THẦY.

227. *VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI,*
ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Qua vì có trách nhiệm trong cơ chuyển thế này, nên hằng để tâm lo lắng chung với các em.

Qua rất mừng cho nền Đạo của Chí Tôn từ buổi phôi thai đến ngày nay chỉ có lúc này sẽ được tiến hóa hơn lúc nào hết, mà cả quốc dân cùng các nước lân bang cũng chú trọng Cao Đài hơn hết.

Rồi đây danh thể của Đạo sẽ tiến lên cao hơn các đảng phái và các nước liệt cường nữa mà.

Ê, các em ráng lo phận sự cho hoàn toàn đi rồi thời thế nó đưa các em lên đến mây xanh. Các em đừng than ngộp quá, chớ đừng lo Đạo không có quyền, chỉ lo hành quyền không nổi cà...

Đêm nay là ngày kỷ niệm của Đức Khổng Phu Tử, vậy Qua nói có chủ nghĩa kỳ phổ độ thứ ba này là Nho Tông Chuyển Thế, chỉ có thật hành điều mục của Đức Khổng Tử cho châu áo thì mới mong tạo đời trị quốc được mà thôi.

Ban ơn cho các em. Đến giờ hành lễ.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THÁNH HIỂN

Thánh *Hiển* đây, các bạn.

Ê, ông Đồ Nho phàn nàn “*moi*” nói thác, để xem thời cuộc mới biết Thánh hay là phàm chớ!

Nếu có độc lập không phải do tay của Đạo Cao Đài thì bởi nơi nào mà có? Các bạn kiểm thử đi.

Mọi sự thịnh suy vong tồn cũng không ngoài quyền sở định của Chí Tôn. Nhon sanh chỉ có tin cùng chẳng, hữu phước hay là vô phần cũng do nơi sở định, còn luật thiên nhiên thì cứ xoay chuyển máy tuần hoàn của Đấng Hóa Công cho đến ngày liễu kết cuộc đời mới phục lại Thượng ngưng.

Ê, các bạn đã trải qua mấy năm rồi tai nạn tự diệt của nhon loại. Đó là do nơi không tin cơ Trời mà phải cam số phận.

Vậy các bạn chỉ có lo bốn phận và để trọn đức tin thì đủ, còn mọi việc hành vi thì có các bậc vô hình ám trợ, không điều chi phải nhọc.

“*Moi*” nói ít, các bạn hiểu nhiều.

Hiển chào các bạn.

THĂNG.

228. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 15-9-Định Hội (dl 28-10-1947)*

Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Giáo Hữu Đền.

Hầu đàn: Chúc sắc Cửu Trùng Đài nam nữ.

THI

THƯỢNG niên dĩ cựu chí tân niên,
TRUNG ngô xuân lai đặc Thánh truyền.
NHỰT hội chư bang bình thế giới,
Định dân lập quốc tống do Thiên.
Trần gia hạnh phúc đoạt kỳ công,
Quang lạc nêu gương khắp đại đồng.
Vinh hiển thiên niên tôn quốc sử,
Đạo thành thế phục thọ ân hồng.

Ê, các em có mời vui sắp đến, đừng thấy cuộc đời xây chuyển chậm mà nản chí nào lòng, bởi Thiên thơ tùy theo trình độ và tâm lý của quốc dân, vì quốc dân chưa được bao nhiêu người thức tỉnh, để trọn tâm thành tín ngưỡng huyền vi mầu nhiệm của Chí Tôn. Trái lại còn bôn xu theo con đường duy vật, mãi đèo bồng lên phẩm lớn ghé cao.

Cười... Đời như thế mà bảo sao được mau thoát khổ. Các em chẳng nên phiền hà, mỗi việc chi, dầu đời dầu Đạo, thì Đức Chí Tôn đã định sẵn rồi. Các em chỉ có noi theo bước hành trình cho kịp là đặc thành hy vọng tràn trề. Vì có nhiều việc, Qua không nên nói rõ, để cho các em chịu chút nhọc tâm lo liệu đặng lấy phần công nghiệp vĩ đại buổi sau này. Nếu quyền hành thiêng liêng cấp bách chuyển xây thì cũng làm cho đời tẻ hóa ra hay trong một thời gian ngắn ngủi cũng có thể làm cho thế giới hòa bình, chừng ấy các em còn có công chi khổ hạnh

vì đời vì Đạo nữa.

Vậy các em cứ vui lòng tiến bộ, còn ít bước thì đã qua khỏi lối chông gai, sẽ đến nơi đại lộ, nhưng phải có chút từ tâm chăm nom nhìn lại cho những đám vô phần ngu dại còn thơ thẩn ở đằng sau xa.

Ấy là lũ con bất hiếu với Chí Tôn từ thử đó.

Ê, các em khá nghe theo lời chỉ bảo của Anh mà thật hành phận sự. Điều cần yếu là cứ noi bước theo lối Nho Tông thì sau này sẽ được trọng dụng cả toàn cầu thế giới.

Em *Hiển Trung* đã đầy đủ đức tin nơi Anh thì cứ mài miệt đi cho đến tột lừng trời, vệt tan lối mây mờ rồi em thấy rõ cơ mầu nhiệm.

Thôi, Qua mừng chung mấy em.

THĂNG.

TÁI CẦU:

NGỌC HOAI THANH

Chào quý anh. Em là *Ngọc Hoai Thanh* đây.

Em vâng mạng lệnh Đức Quyền Giáo Tông đến vui chơi cùng quý anh một đêm cho phỉ chí.

Mừng anh lớn cùng tất cả quý bạn tương thân. Vui quá!

Buổi ban sơ cũng em hộ trì anh lớn, từ Kim Biên đi đến Sài Thành là còn hình thể hữu vi mà em sẵn lòng dám hy sinh, hưởng chi bây giờ về cõi vô vi mà không dám đi qua đến xứ Tàu hay sao các bạn.

Em rất vui mừng quá lẽ là thấy được đường đi lối

bước đã gần đến bờ bến mà đặc chí hơn hết là Đức Hộ Pháp cầm vững lái thuyền thì anh em chúng ta cứ ra sức đẩy đũa cho tét nước thì mau đến.

Kính anh lớn, dầu anh đi nơi nào, thì em cũng tận tâm phò trì cho trọn câu chung thủy.

E, anh *Thượng Tỷ*, lúc nầy cứ việc lên chơn đi, nhưng mứa phải coi chừng bộ giò. Em cũng mừng cho anh được phì nhiều.

Em rất vui thấy đặng chư vị công thần còn đông đảo đủ sức giúp Đạo và đời đặc lực. Rồi đây, Đạo thành đời rạng, các anh công trạng thiên thu, chẳng uống một kiếp sanh làm người nơi cõi thế.

Cũng đáng cười mà cũng đáng chê cho những kẻ sống chung trong trần thế, ăn hột ngọc trời no nê bụng mà chẳng làm gì có ích cho đất cho Trời, còn nổi ăn hết cải rau mà cũng không biết ơn quốc vương thủy thổ, trái lại còn khi dễ kiêu ngạo, chẳng kiêng sợ mạng lệnh Thiên Công, lại còn muốn khuấy dòng nước trong cho ra đục. Kết cuộc đời mới thấy rõ đặc biệt hai hạng người ấy ra thế nào.

Thôi chào quý anh an tâm tiến bộ.

THẮNG.

229. *VĂN PHÒNG HTĐ, 6-10-Đình Hội (dl 18-11-1947).*

Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Thừa Sử Lợi

Chúng đàn: Bảo Thế, Khai Pháp.

TRUYỀN TRẠNG HUỖNH VĂN ĐẠI

Kính chào Ngài Khai Pháp, Ngài Bảo Thế và hai ông bạn.

Vừa trước đây, em có đến gặp hai Ngài, em muốn hỏi chuyện hằng hữu của lúc này không chỉ là việc nước mà bao nhiêu hy vọng đều tựu trung nơi ấy. Ngất vì có người không nên cho biết, thế mà không đặng đủ lễ với hai Ngài, xin miễn chấp.

Sẵn đây, em cũng bàn việc cuộc cờ thế chơi.

Quốc vận Việt Nam đã định do Thiên thơ rất nên vinh hạnh ngay cận đây, nhưng tiếc thay cái xác của nó vẫn còn ươn hèn là bởi nhiều hạng thẩm quyền muốn được phần tư kỷ tư lợi, chưa biết phân giá trị của mình và nước; còn một hạng nữa là chưa nên người mà muốn dụng chí hầu làm thấy dân chúng, thì chỉ còn một phần thật tâm yêu nước trọng Đạo, rất nặng nhọc gánh vác giang sơn, lại là bước cản trở của hai hạng kia, bởi có nên việc lập quốc phải chịu đĩnh do trình độ Việt Nam đó.

Chỉ Tôn muốn cho Việt quốc này sẽ là chủ của vạn bang thì ít nữa phải có đủ khéo, hay và đạo đức trời hơn mới xứng danh là Thánh địa, vì việc Đạo cũng như việc đời, chẳng khác nào như bàn cờ thế, bàn cờ Đạo vừa chừng sắp cho đủ tự vệ nội cung thì mới có thể thắng chốt, tiến xe qua giang hà mà nhập xâm nước thế, còn bàn cờ đời cũng tương tự như vậy, mà chưa thấy vững nội cung, có đâu đủ

thế mà lướt xâm, nên chi các Đấng muốn tìm phương lập xong bàn cờ quốc tế. Có vậy, Việt Nam mới kịp ngày sở định là độc lập thiết.

Hiện nay, các chú cao giò bị khùng bố tinh thần trong hai lưỡi kiếm của Tàu và Mỹ. Hai anh trọng tài sai bọn thấp cẳng đá vĩa cắn vai thì chúng mới buộc lòng, than ôi! Trao lại nguyên cả hoàng đồ mà lại còn có điều Tào Tháo kể ơn.

Thôi, kính chào chung.

THẮNG.

230. *VĂN PHÒNG HTĐ, 18-10-Đình Hội (dl 30-11-1947).*
Phò loan: Thừa Sứ Hội - Truyền Trạng Trần.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Ban ơn cho các em.

Về sau mỗi khi muốn cầu thì phải trọn thành thì mới có nhiều ứng nghiệm, chớ lo ra không nên. Khá nghe!

Qua vì thương các em nên mỗi khi các em bận lo rộn trí việc Đạo việc đời thì Qua cần cảm xót mà dạy dẫn lối đi và sở hành cho các em vững chí. Qua chẳng hề quên buổi nào!

Ráng lo Đạo buổi này để kiếm thêm vốn liếng hầu sau này toại hưởng. Đạo có khó mới có hay, Đời có gay mới có thuận.

Máy huyền linh không thua kẻ phàm đâu mà hồng lo ngại mà bàn bàn luận luận vô ích.

Qua đã chỉ rõ phương mầu cứu thế của Chí Tôn làm cho kinh ngạc thế gian, thiên hạ lực tận thế cùng cũng như số phận nước Việt Nam hiện hữu, mà các em dường vô kể khả thi. Vậy Qua nói cho các em mừng, mức khổ ấy là cận nơi thoát ly, biết chưa?

Vậy các em đọc hiểu và an ủi lòng, cũng để trọn đức tin nơi Chí Tôn đã hứa lo cho đất Thánh địa này. Mưu sự tại nhân, thành sự do Thiên. Các em cứ tin đi, sẽ thấy nay mai.

E, nhà nớ muốn lặn con bài, nhưng phải thua sòng to không phương gỡ ra. Đã no hết ngon mà còn cố nuốt thêm cho nghẹn họng đến bể bụng, không ai vá cho. Cười...

Thôi, các em đọc lần bao nhiêu đây, khi khác sẽ giải thêm.

Các em rất có phần có phước, mỗi lúc lo khổ thì có Qua đến an ủi, cũng vì lòng thương các em nhiều. Qua chỉ mong mỗi các em cố gắng trau tria đạo đức và năng đọc nhuần Thánh giáo của các Đấng đã dạy rõ cả hành tàng.

Hộ Pháp buổi này đang lo tô son điểm phấn cho toàn Thánh thể Chí Tôn. Các em cũng có dự một phần trong đó, gắng chí bền tâm ít lâu sẽ thấy tiến triển tinh thần cao quý.

Thôi, xin chào chung.

THẮNG.

231. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 1-11-Đình Hội (dl 12-12-1947)*

Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Giáo Hữu Đến.

Hầu đàn: Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, GS Thượng Tước Thanh, GS Ngọc Non Thanh, GH Thái Bộ Thanh, LS Thượng Tỷ Thanh, Truyền Trạng Võ Văn Nhơn.

ière séance:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Anh mừng cho các em đã đoạt đến phẩm vị thiêng liêng cao trọng, mà sẽ còn đoạt đến quyền giáo hóa toàn thể cơ đời.

Ấy là cao hơn quyền đời nữa mà! Điều cần yếu là phải lo thế nào cho phẩm hạnh tư cách hoàn toàn là bậc Thánh thể của Đức Chí Tôn, mới có thể làm thầy sanh chúng. Điều ấy các em nên lo hơn hết.

Còn việc nước nhà độc lập là lẽ cố nhiên không ai ngăn cản được. Anh đã chỉ vẽ mọi điều hư thiệt cả rồi, chỉ còn có thật hành cho châu đảo là xong, vì Thiên cơ xây chuyển đặng lọc lược những phần tử vô lương, ấy là phương thuốc linh đơn khử trừ vi trùng trong nước cho sạch sẽ mới có thể lập đời Thánh đức hiển lương. Những điều ấy không nên thổ lộ.

Các em cần tô điểm nội dung cho được trang hoàng, nếu còn điều chi khuyết điểm thì khá sửa đương lại, làm thế nào cho công chúng xem vào cảm hóa hoan nghinh thì chẳng ổng công trình cực nhọc bấy lâu, lại mới đáng mặt ân nhân đất phước, mới xưng rằng “*thế Thiên hành hóa*”. Đó là một trách nhiệm rất lớn lao hơn mọi sự. Các

em nên để tâm.

Còn phận sự của *Hiển Trung* thì Qua đã phú thác sự hành trình từ thử là mang lấy vai tướng làm cho Đạo Đồi tương đắc, ấy là lo tạo thời cải thế, bại tục trở nên thuần phong, cũng là một phần trách nhiệm chánh cương trong thời kỳ lập quốc.

Mọi việc chi em đã trọn đức tin mà tiến hành được kết quả đến ngày hôm nay.

Chẳng những tin nơi quyền thiêng liêng đã hẳn mà phải dè chừng, chẳng nên tin những kẻ giả tâm, mượn danh ái quốc. Ê, đã trải qua bao phen cơ Đạo tướng đời thịnh suy bí thời, ấy là cơ mầu nhiệm để lọc lừa những kẻ vô lương tâm.

Em *Hiển Trung* cũng đã chán nhiều rồi chẳng còn lạ chi những kẻ ấy nữa à!

Thôi, Qua nói sơ các điều cần yếu cho các em để nhớ nơi tâm.

Có Bát Nương muốn về nói chuyện với Phối Sư Hương Hiếu.

THĂNG.

2ème séance:

BÁT NƯƠNG DTC

Chào các anh, các em nam nữ.

Nơi Diêu Trì Cung rất vui vẻ được thấy đại tỷ hưởng trọn hạnh phúc buổi sanh tiền. Tiếc gì em không được dự

cuộc vui trong lúc nọ.

Vậy cũng chúc tặng một bài thi ngụy:

*Kỷ niệm đề thi chúc tử nương,
 Vui say lễ thọ rất phi thường.
 Tinh thần một thuở đầy hoan lạc,
 Hình thể trăm năm đủ thái bường.
 Đáo tuế mấy ai so sánh kịp,
 Lục tuần nào kẻ dám phô trương.
 Tặng cho bốn chữ: Trường sanh bất...
 Kỷ niệm đề thi chúc tử nương.
 Tử nương khá khai đường tỏ rạng,
 Phòng dật diu các bạn nữ nhi.
 Chờ ngày mở hội khoa thi,
 Ất là chiếm đặng một kỳ công cao.
 Khuyên nữ phái khá mau sửa tánh,
 Trau tria sao như ánh trăng trong.
 Mới không hổ phận quân hồng,
 Để làm khuôn mẫu đại đồng soi gương.
 Đừng xem tánh đức coi thường.*

Thôi, em có mấy lời chúc tụng đại tử để làm kỷ niệm với các bậc thi hào, lại cũng là *kỷ niệm lễ lục tuần* của đại tử.

Xin chào các anh chị.

THĂNG.

3ème séance: (Tái cấu 22 giờ 30)

THÁNH HIỂN

Thánh *Hiển* chào các anh, các chị, các em, tất cả, quên chào ông chủ Hội cùng ông Đồ.

Lúc này các Thánh Tử Đạo rất vui mừng và kính lời cảm tạ Hội Thánh, lại cũng nguyện tận tâm ám trợ toàn thể Chức sắc tiến hành cho đến ngày lập thành Quốc Đạo hầu lập công thêm về cảnh thiêng liêng. Tiếc vì không có thời giờ đặng các bạn ấy về viếng thăm cho đủ mặt, nhưng các anh nên tin chắc rằng, hễ Quyền Vạn linh công nhận thăng thưởng thì phẩm vị đã được Chí Tôn nấy cho.

Hiện giờ nơi cõi vô hình đủ các bậc Tiên, Thánh, Thần người Nam Việt cùng có thể vận động xây chuyển cho đất nước Việt Nam được hoàn toàn độc lập, chừng ấy chúng sanh mới tôn sùng lễ bái các Đấng Thánh Thần, là dân Việt Nam, lại là môn đệ của Chí Tôn, tức là tín đồ của Đạo Cao Đài đó.

Vậy các bạn khoái chưa? Ráng lập công nghiệp cho đầy đủ rồi sau này chúng sanh sẽ lên cốt thờ trong các đình miếu, chừng ấy mặc sức nhậu!

Ê, em nói đó không phải nói chơi đâu à. Lúc trước Đạo mới khai, họ bài báng kêu ngạo bấy nhiêu thì lúc Đạo thành họ kính trọng sùng bái bao nhiêu, ấy là sự thật vậy.

Thôi các anh cứ phấn đấu về mặt tinh thần đạo đức, đó là một chiến lược toàn thắng buổi tương lai trong đất nước.

Nên tin rằng đạo đức thắng hùng cường là luật thiên

nhiên đã định chắc. Nếu hùng cường thẳng đạo đức rồi
đời không phục lại Thượng nguơn, tức là đời mạt kiếp.

Mấy lời hữu lý ấy các bạn khá lưu tâm.

Hiển xin kiếu.

THĂNG.

232. *BÁO AN TỪ*, ngày 12-12-Đinh Hợi (dl 22-1-1948).
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo. Lúc 1 giờ.

THẤY

Các con,

Ngày nay là ngày Thấy đã đắc vọng cho toàn cả nòi giống các con.

Vinh và *Hoạch* phải hiệp cùng *Vinh Thuy* mà làm tròn sứ mạng theo Thánh ý Thấy đã định nghe.

Tắc, con biểu *Tài* viết Nho văn bài thi này rồi *Hoạch* đưa tận tay cho *Vinh Thuy*.

*Thượng hạ nhị Thiên xử địa huân,
Việt Nam nhứt quốc nhứt giang sơn.
Hoàng đồ toàn bảo Thiên thơ định,
Đánh tộ trường lưu tổ nghiệp tồn.
Quốc Đạo kim triều thành Đại Đạo,
Nam phong thử nhứt biến như phong.
An dân liệt Thánh tòng Nghiêu Thuấn,
Văn hóa tương lai lập đại đồng.*

Thầy lại còn muốn cho hai con: *Hoạch* và *Vinh* hiệp cùng *Vinh Thuy* hội thuyết tại Hạ Long, nghe à.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

Bài thi của Đức Chí Tôn ban cho ở trên được viết ra Nho văn như sau:

(... ..)

Đĩnh: Đĩnh: Cai vạc, to lớn, đang lúc. *Tộ*: Vận nước nổi đời thịnh vượng. *Đĩnh tộ*: Vận nước đang lúc thịnh vượng.

Vĩnh: Tiếp Thế Lê Thế Vĩnh.

Hoạch: Bảo Sanh Quân Lê Văn Hoạch, đang làm Thủ Tướng chánh phủ thời đó.

Vĩnh Thụy: Tên tộc của vua Bảo Đại: Nguyễn Phúc Vĩnh Thụy.

Tắc: Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc.

Tài: Nguyễn Bửu Tài, phái Tiên Thiên, hiệp về Tòa Thánh Tây Ninh, được Đức Lý Giáo Tông phong chức Phối Sư Thượng Tài Thanh.

233. *VĂN PHÒNG HTĐ, 19-12-Đình Hội (dl 29-1-1948).*
Phò loan: Khai Đạo - Truyền Trạng Trần.

NGUYỆT chói non Nam giúp khách hiền,
TÂM thành độ dẫn kẻ tiên duyên.
CHƠN tinh hiển hích hồng qui định,
NHƠN đạo lo tròn đến gặp Tiên.

Các nước ngoài bang đều phải tùng một luật, nghĩa là phải tùng Hội Thánh Ngoại Giáo, không nên lập văn phòng khác trong châu vi Tòa Thánh.

Hội Thánh Ngoại Giáo có trách nhiệm phải giao hảo cả khắp năm châu.

Cửa Đạo đã mở, từ đây sẽ có những bậc hiền tài tình nguyện đi phổ thông nền Chơn giáo.

Đại hỷ! Đại hỷ!

THẮNG.

LỤC NUỜNG DTC

Chào mấy anh, mấy em.

Em đã nghe anh Tiếp Đạo muốn xin hiệu cho mấy anh, vậy em cho bài thi này mấy anh tự biết:

Hạc mây tòng bá khó đặng cơ,
Tên tuổi mấy ai biết đến cho.
Bể hoạn bao giờ an sóng lộ,
Ai nâng thuyền Đạo khá nên dò.
Dò lẫn đường chánh buổi an biên,
Việt quốc từ đây năm mỗi giêng.
Tánh cách chỉ huy toàn liệt địa,

Đạo mẫu khôi phục khắp đông kiên.

Vui vẻ thay!

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Chào quý anh, mấy em.

Nhị Ca bàn đề trúng vớt. Bài trước Nhị Ca trúng chánh thảo, bài sau bàn chữ CHÁNH còn chữ LỊNH không thể được. Em xin sửa lại chữ TỊNH,

Phong vân đổi lại Vân phong, Trúng. Cười...

Vân phong đưa đẩy đám dân lành,

Hội hiệp quân sanh bớt cạnh tranh.

Phất phướn chiêu hồn qui lối cũ,

Vén màn mờ ám cứu nhơn sanh.

Chánh tịnh song cân chớ sát lời,

Cầm quyền định phạt chẳng hai lời.

Lý tâm mở rộng trau tria tứ,

Luật pháp chiếu gương Đấng Thợ Trời.

Coi theo mà bàn nữa.

Thôi mấy ông tú hay quá, em thưởng bốn ly rượu, nhậu chơi say rồi nghỉ.

THĂNG.

234. *BÁO AN TỬ*, ngày 15-2-Mậu Tý (dl 25-3-1948).

Phò loan: Khai Đạo - Truyền Trạng Trần.

Hầu đàn: Đức Hộ Pháp, Khai Pháp, chư Chức sắc HTĐ và các chiến sĩ hải ngoại.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Chào Đức Hộ Pháp, nhị vị Thời Quân, các vị Chức sắc Hiệp Thiên, cùng tất cả hiền đồ mới về.

Khi chư hiền đồ tình nguyện ra đi, một là vì Đạo, hai là vì nòi giống, tách mình lìa nơi quê hương, tâm phương giải khổ cho đồng chủng, cảnh đau thương có ai không nhìn nhận. Phần đông đều lo sợ, đi thì để mặc đường tên mũi đạn. Sợ cũng phải.

Riêng Lão ra thì Lão đã hứa sẽ ở cận một bên chư hiền đồ, không ai ở dưới thế này hà hiếp cùng hủy các mạng chư hiền đồ đặng.

Chư hiền đồ lưu lại ngày nay thanh danh nơi đất khách. Toàn cả năm châu đều phục cái khí tượng hùng dũng quyết định kia.

Chư hiền đồ nay về tận quê hương, còn gặp đặng các đồng chí đều xu hướng để tâm lo phận sự bồi đắp giang san, có lẽ cả chư hiền đồ cũng toại lòng thoả nguyện há?

Nếu có vậy thì hăng hái lên, Lão cũng hứa rằng, có Lão nữa. Lão vui mừng ban hồng ân cho tất cả chư hiền đồ.

THĂNG.

Tái cầu:

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Đạo.

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Chào chư Thiên mạng.

Cười... Nguyệt Tâm Chơn Nhơn khi nãy muốn hành Pháp vẫn nhưng bất tiện. Đức Thiên Tôn làm ơn phò loan giùm cho người.

Hà! Vui quá há! Chư vị chiến sĩ hải ngoại đã thấy gì ở Âu Châu? Thì cũng một tấn tuồng hát như ở đây vậy, có chi là lạ, thì cũng gian cũng dối, cũng hung cũng bạo, cũng tàn ác, cũng tham lam.

Ôi! Nước Tàu đã bỏ Thánh chất mà tránh sao khỏi nhiệm hai quỷ khí ấy. Mãn châu! Ôi Mãn châu! Người sẽ bị nô lệ mà chớ.

Chư Thiên mạng thấy bịnh nguy hiểm trầm kha tuyệt chủng ấy chẳng? Ráng mà tranh đấu cứu mạng Việt Thường kéo phải mang một tai nạn khốn khổ tuyệt chủng ấy nữa mà chớ!

Tưởng Giới Thạch nếu biết hiệp chúng thì nên đủ khôn ngoan nương gươm thần huệ của Đạo. Hỏi vậy Trung Hoa chừng nào mới hưởng đặng hồng ân mà cứu Đường nhơn chủng tộc!

Lụy! ... Bần đạo kiếu lỗi.

THẮNG.

235. *CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).*

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp

Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện và chư Đạo hữu lương phái.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Bảo Thế, hiền hữu nói lại với cả chư Thiên phong và chư Đạo hữu Đạo muội lương phái rằng Lão chào đó.

Hộ Pháp hiền hữu,

Từ ngày hiền hữu hồi mã, Lão chưa đến viếng đặng, chẳng phải lơ lửng tình nhau, nhưng buổi Thiên thơ biến chuyển, nếu Lão đến thì e cho vì thương mà thổ lộ Thiên cơ, phải bị tội Ngọc Hư định án.

Nay vì đã gần liễu kết, dầu cho còn xảy ra tai nạn cho nhơn sanh chút ít chẳng hại gì, nên Lão đến phân trần đòi điều hơn thiệt.

Hiền hữu khuynh tâm vì Lão và Thượng Trung Nhựt lập quân đội khi hiền hữu vắng mặt có phải?

Tình cảnh đòi ta phản trắc:

Lão là Thiên điều mà cầm quyền trị thế.

Còn hiền hữu tại thế mà nắm Thiên điều.

Lão xin nhắc: Khi hiền hữu tịnh pháp tại Thủ Đức, Lão đã nói cơ chuyển thế Trời Người hiệp một. Hiền hữu có nhớ? Cười...

Thiên đình tại thế, thế tại Thiên đình, cơ huyền bí độ tận chúng sanh mới đặng, có phải?

Thoảng như vậy thì cơ chuyển thể nguy hiểm này, nhơn sanh sẽ định số phận hiền hữu thế nào có biết?

Cười... Chẳng lẽ phải chịu một phen khảo xác nữa thì nạn chiến tranh Lão đã tiên tri từ trước, vì chúng tộc Việt Nam vô đạo, mới khó giải kiết cứu nguy. Nếu hiền hữu ngày nào cầm lại Thiên thư thì mới rõ phần nhơn quả.

Chẳng lẽ Lão là chủ phần xác của nhơn sanh mà ngồi khoanh tay, không tìm phương cứu chữa. Địa vị của hiền hữu như Lão thì hiền hữu mới thế nào?

Chẳng phải vì những kẻ lợi dụng vô tâm, dọa dầy thiên hạ mà lại đổ kỹ chẳng dám cứu đời. Hiền hữu cần dặn cả thầy các con cái của Chí Tôn ráng sức ăn năn cầu nguyện.

THI

*Việt Thường hữu phúc xuất Thiên Quân,
Chuyển thể Chí Tôn dĩ định tuân.
Trị loạn Nam phương trừ mãnh hổ,
Thừa bình Bắc địa kiến kỳ lân.
Hoàng triều hậu nhật nghị tòng cổ,
Văn hiến tương lai khả hoán tân.
Thánh chúa hiền thần phò tổ nghiệp,
Khải ca định vận tại Thu phân.*

Hiền hữu nói với Tài và các bạn khác rằng, Lão chuẩn y phẩm vị nhưng phải đem cả tin đồ của họ về Tòa Thánh mới đăng nghe.

À, còn Khoa thì đợi Cao Thượng Phẩm định liệu.

THĂNG.

Ghi chú:

Khoa: Ông Hồ Tấn Khoa, về sau đặc phong Bảo Đạo Hiệp Thiên Đài cầm quyền tại thế, còn quyền Bảo Đạo thiêng liêng vẫn do Ngài Ca Minh Chương nắm giữ.

Tài: Ông Nguyễn Bửu Tài, Chức sắc đứng đầu Chi phái Tiên Thiên với phẩm Đầu Sư. Khi ông qui hiệp về Tòa Thánh Tây Ninh cùng với một số Chức sắc Tiên Thiên thì Đức Lý Giáo Tông giáng cơ tạm phong cho ông là Phối Sư phái Thượng.

Trong bài Thánh Ngôn này, Đức Lý Giáo Tông hứa phong cho ông phẩm vị cũ ở chi phái là Đầu Sư nếu ông đem tất cả tín đồ phái Tiên Thiên qui hiệp về Tòa Thánh. Nhưng sau đó, ông Tài không đem tín đồ về mà lại rời bỏ Tòa Thánh Tây Ninh, trở về Bến Tre tái lập Hội Thánh Tiên Thiên, và sau đó, cơ bút của phái Tiên Thiên phong ông Tài lên chức Giáo Tông phái Tiên Thiên.

236. *BÁO AN TỪ*, ngày 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).
Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Truyền Trọng Trấn.

THÁNH HIẾN

Chào chư Chức sắc Thiên phong Hiệp Thiên và Cửu Trùng nam nữ.

Tệ chức được phép đến đây thăm quý bạn trong những năm cách mặt. Tệ chức rất toại lòng được nghe Đức Lý Giáo Tông đến tỏ mọi nỗi khúc nỗi tình hình vừa qua trong buổi phân loạn và Ngài vẽ rành con đường tiến tiến của đại nghiệp.

Tệ chức rất vui mừng quá đỗi! Chư Thánh hiện có mặt đồng đại hỷ, nhưt là Thánh Màng.

Đức Cao Thượng Phẩm muốn cậy nhị vị Thời Quân phò loan để Ngài có dịp đến thăm các bạn xưa.

Tệ chức xin nhường Ngài.

TÁI CẦU:

Phò loan: Khai Pháp - Khai Đạo

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các bạn Hiệp Thiên và chư Chức sắc Cửu Trùng, cùng các em nam nữ.

Cười... Cô Tư, Bản đạo xin chào Cô đó. (Cô Tư khóc). Đừng bi lụy chớ.

Mới đây Bản đạo có gặp chị Hương Thanh, người nhắn lời viếng Cô và nữ phái cả thầy. Người để lời mừng các Chức sắc nữ phái, nhưt là Cô Tư và Hương Lự. Người

khuyên khá lưu tâm diu dặt mấy em kẻo họ chịu phận thiệt thòi vì không một ai để lòng thương xót, người rất đau lòng nên cậy Bản đạo đến trao lời. Xin nghe.

Xin mấy em nghe, em Khai Đạo ráng nâng loan.

THI

*Đạo từng vận hội khá tâm phương,
Danh lợi đọa sa ấy lẽ thường.
Kiên nhẫn noi gương mưu Phạm Lãi,
Phuông tranh học lấy kế Trương Lương.
Ôn hòa lập chí gây thân ái,
Nhơn nghĩa giới trau dựng thời bường.
Mưa nắng giới mài gan sắt đá,
Thu về thỏa nguyện định phong cương.*

Bản đạo ban ơn chung.

THĂNG.

237. NGÀY 21-3-MẬU TÝ (DL 29-4-1948),
Phò loan: Tiếp Đạo - Thái Đến Thanh

CAM ĐỊA (GANDHI)

Bản tăng chào các bạn.

Các bạn có lòng quan niệm đến, Bản tăng rất vui vì ngày nay được về cảnh vô hình mới rõ cơ mầu nhiệm thiêng liêng tiền định sẵn mọi điều.

Chẳng nói chi một nước Ấn Độ mà toàn cõi địa hoàn cũng do Thiên điều sắp sẵn.

Cuộc tương lai theo luật công bình của Đấng Tạo đốn, dầu một người cũng như một nước, bĩ thối luân chuyển theo lẽ thiên nhiên, hễ mạnh rồi lại yếu, nhược trở nên cường. Nếu chẳng vậy thì kẻ thế cô phải cam phận thiệt thòi mãn kiếp.

Nước Việt Nam hiện chừ đã nổi danh cùng lân quốc là nhờ ơn huệ Đức Từ Bi hoằng hóa một nền Chánh giáo gồm các tinh ba các giáo lý từ xưa để cho toàn nhơn sanh chung thờ một chủ nghĩa đại đồng.

Nhưng có một phần người khôngặng hữu hạnh là vì đã mất hẳn lương tâm thì cũng đáng thương mà đáng cho là bất phước.

Chẳng khác nào dân Ấn Độ đã có sẵn một nền tảng kiên cố từ lâu, lại xem như một vật thường, chỉ dụng thứ giá danh mà đối nài của báu thì cũng đành chịu!

Cuộc tang thương bước sau này, Bản tăng không trách gì kẻ bạo ngược mà bận lòng vì nước suy đồi. Nay Bản tăng được tự toại nơi cõi Hư linh thì đã làm xong

bốn phận làm anh, không thiếu lời giáo hóa.

Còn thời thế lọc lừa, tạo nhơn hiền, cơ tàn của quốc dân phải chịu trong vòng tuyển lựa của Đấng chủ quyền đã định phần hơn thua cho toàn mặt thế.

Chừng kết cuộc, nước trong cũng nhờ lọc lược trải mấy hồi.

Còn người hiền lương khổ tâm bao nhiêu trận, thế thời chỉ có vậy, chớ Bản tăng rất cảm tình mấy bạn.

THĂNG.

Ông Gandhi, phiên âm là Cam-Đi-a, người Ấn Độ, sanh năm 1869, là nhà tư tưởng và lãnh đạo chánh trị, đòi độc lập cho nước Ấn Độ, với chủ trương bất bạo động.

Ông Gandhi bị ám sát chết ngày 30-1-1948 tại Delhi.

Khi Đức Phạm Hộ Pháp hay tin ông Gandhi qui liễu, Đức Ngài ra lệnh cho tất cả các Thánh Thất thiết lễ Tiểu đàn cầu siêu cho ông.

238. *CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 7-4-Mậu Tý (dl 15-5-1948)*

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.

Hầu đàn: Chú Chúc sắc và Chúc việc nam nữ.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Cười... Hộ Pháp, hiền hữu hành pháp đúng khuôn viên chánh kiến của Đại Đạo. Lão để lời khen đó. Cười... trong ấy cũng có kẻ đáng mà cũng có kẻ không. Y theo bức thơ của hiền hữu thì Lão cũng đồng ý kiến. Phải vậy.

Trót 23 năm khổ hạnh vì Đạo cũng đã nhiều, ngày nay là ngày họ sẽ đặng hưởng mây may hạnh phúc, thì quyền thiêng liêng cũng rộng rãi hồng ân, nhưng chúng ta chỉ mong mỗi có một điều là họ ráng cố cầu cho xứng phận.

Còn Hội Thánh Ngoại Giáo, về những chiến sĩ Pháp hồi, lấy lễ thì họ đã vào bực Lễ Sanh rồi, không cần ai công nhận nữa, nhưng hành pháp như hiền hữu là chánh đáng và danh dự cho họ.

Cười... Cuộc dinh hư tiêu trưởng của thế gian là vậy đó, hiền hữu đã thấy chưa? Cuộc tấn hóa theo pháp luân thường chuyển của nhơn loại còn dài, không bờ không bến. Từ đây nòi giống Việt Thường cũng phải đồng đường cùng thiên hạ. Ta sẽ có dịp cười cùng nhau nơi cõi thiêng liêng hằng sống.

À, mà chưa chắc cả các em nam nữ của chúng ta nó có biết thiệt phận tương lai của chúng sẽ ra thế nào chưa há? Cười...

Mời *Thượng Vinh Thanh* nhập nội.

Giáo Sư Thượng Vinh Thanh vào quì.

Lão chào đó. Hiền hữu làm ơn nói lại cho quân sĩ hay rằng: Lão để lời chào chúng nó. Nên nhắc thường rằng: Lão hằng ở bên cạnh chúng nó lo bảo mạng, nhưng tiếc có một điều là phần nhiều tánh tình háo thắng và ác hành.

Lão lấy làm buồn quá lẽ! Nên nhắc chúng nó rằng: Công nghiệp của chúng nó cốt để mua chuộc thiêng liêng vị chớ chẳng phải là món hàng chốn A Tỳ. Nhớ thêm rằng: Danh dự ấy làm nên cho quốc thể Việt Nam đời đời hậu tấn, chúng nó chẳng đặng phép khinh thường, nghe à!

Lão sẽ thường đến chuyện vãn cùng chư hiền hữu.

Lão xin kiếu.

THẮNG.

239. *CUNG ĐẠO TÒA THÁNH, 22-4-Mậu Tý (dl 30-5-1948)*

Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.

Hầu đàn: Chư Chức sắc, Chức việc và Đạo hữu.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư hiền hữu, chư hiền tỷ và hiền muội.

Đức Lý Giáo Tông viết, chư hiền hữu coi đọc không đặng, nên Bần tăng thủ bút cho Ngài, tưởng khi Hộ Pháp và Khai Pháp còn nhớ bút tích của Bần tăng, nên ráng đọc nghe.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào hết cả chư Thiên phong nam và nữ.

Hộ Pháp, hiền hữu muốn Lão ký tên Thánh lĩnh thăng vị cho chư Chức sắc Thiên phong. Điều ấy vốn không khó, chỉ sợ nghịch Thiên điều.

Lão đã nói, hoàn cảnh của đời ta phản trắc, Lão vô hình lại đảm nhiệm trách nhiệm trị thế định vị, tức là chủ khảo thiêng liêng vị.

Bởi thế cho nên khi Hộ Pháp trấn Thánh Phi châu, Lão mới đến cầm quyền đặng định vị cho các Thánh Tử Đạo, vì đó mà lập nên quân đội.

Còn hiền hữu hữu hình mà lại nắm Thiên điều hành pháp lập giáo. Hiền hữu là chủ khảo hữu hình vị, bởi cơ cho nên hiền hữu làm đầu toàn Hội Thánh.

Khi Ngọc Hư giáng lệnh thì hiền hữu vẫn nhớ hai câu thi này:

*Cửu Trùng không kể an thiên hạ,
Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.*

Bởi lẽ ấy, Lão đến khi nọ giao quyền trong bài thi: “*Hộ Pháp Chương Quán Nhị Hữu Hình Đài*”.

Ấy vậy, nơi tay hiền hữu đủ quyền Chí Tôn mà chuyển thế. Lão bắt quá là một Giám Nghị Đại Phu ở gần hiền hữu, chia lo sốt nhọc mà thôi.

Lão tưởng khi thiên hạ chưa an, có phải?

Cười... Thì nay đã hiện diện là Quốc Sư Việt Nam, đặng bước qua Quốc Sư thiên hạ. Xong chưa mà toan thối thác?

Cứ ký đi như trước đến giờ là đúng phép.

Ngày mai này, chiến sĩ Pháp hồi đã mãn học, hiền hữu làm ơn nói với họ rằng: Lão lấy làm cảm xúc tâm đạo của họ. Lại dặn thêm rằng: *Tinh thần cao thượng, dầu hạ mình thế nào thì cao thượng vẫn là cao thượng; còn tinh thần hạ tiện, dầu tự tôn thế nào, hạ tiện vẫn là hạ tiện.* Nói rằng Lão xin họ làm thế nào cho Đạo trở nên thanh bai tinh khiết. Ấy mới là người nghĩa của Lão.

Nên đọc lại Thánh giáo, rồi giải nghĩa cho toàn chư Chức sắc Thiên phong đều hiểu.

Lão xin kiếu, chúng ta còn nhiều điều bàn luận, nhưng cơ đã mỗi, chờ khi khác Lão sẽ trở lại.

THĂNG.

Hai bài thi mà Đức Lý Giáo Tông vừa nhắc ở trên, xin chép ra sau đây:

Bắt ấn trừ yêu đã đến kỳ,

*Ngọc Hu định sửa máy Thiên thi.
Cửu Trùng không kể an thiên hạ,
Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.
Hành pháp dều đời qua nẻo khổ,
Ra tay cứu chúng thoát cơn nguy.
Quyền hành từ đây về tay nắm,
Phải sửa cho an đúng thể thì.
Hộ giá Chí Tôn trước đến giờ,
Pháp luân thường chuyển mỗi Thiên cơ.
Chương quyền Cực Lạc phân ngôi vị,
Quản suất Càn Khôn định cõi bờ.
Nhị kiếp Tây Âu cầm máy tạo,
Hữu duyên Đông Á nắm Thiên thơ.
Hình hài Thánh thể chừ nên tướng,
Đài trọng hồng ân gắng cậy nhờ.*

240. *VĂN PHÒNG HTĐ, 14-5-Mậu Tý (dl 20-6-1948).*

Phò loan: Thừa Sứ Lợi - Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ.

THÁNH HIỂN

Mừng các bạn, Thánh *Hiển* đây.

Cũng thường muốn đến hội ngộ cùng nhau, nhưng không có dịp may như hôm nay, thì liệu sao?

Thừa Sứ Lợi bạch:

Đời đã đến buổi rối ren thì Đạo cũng chịu ảnh hưởng vì là thấy đời kia mà. Cũng như chúng ta lúc nào cũng là trọng tài của thời cuộc, bảo sao không khổ lo cho được hử? Đó là một trang ký ức tâm lý để chúng ta kinh nghiệm mà tiến hành. Nếu nhắc lại thì các bạn tính lại những kếp chánh Hiệp Thiên đều phải chịu vậy cả. Mặc dầu như thế, song mỗi mỗi do Thiên định chớ chẳng có đến đổi gì mà phòng lo lắm.

Qua buổi xáo trộn này thì sẽ bình minh lại. Hơn kém tại đó mà quyết đoán. Cố nhiên quyền thế, thế quyền là sách của hạng ích kỷ, anh hiểu há?

Nhưng trong cửa Đạo, tánh ý ấy ắt không tồn tại. Anh cứ nhẫn nại gắng lo cho Đạo thì hơn hết.

Thừa Sứ Lợi bạch:

Cũng bạn đồng chí, lẽ nào quên nhau, mặc dầu kể u người hiển.

Bạn *Phước* cũng vậy.

Việc của bạn đã qua là khổ trí mà thôi, nhưng hiện tình không thể còn ẩn vi được nữa là Đức Hộ Pháp biết rõ lắm. Lẽ chánh trước sau không ai tài gì giấu đặng nhưng

khuyên bạn nên lấy đó mà làm gương e dè phận việc về sau là hay.

Tánh cang trực cũng rất hay là dùng nên chỗ, để nên lời, thì vừa bổ ích cho mình và bè bạn.

Truyền Trạng Trấn bạch:

Chẳng có gì hại mà phòng ngại. Anh đã nói trước mà em đã có thật hành rồi và sẽ được toàn thắng kể đây. Nói để chơi chớ làm sao mà hơn được kếp Hiệp Thiên, vừa là Thiên mạng, vừa là sứ mạng, vừa là Thánh ý, đôi ba miếng thầy, không ai được phép dùng tà ý hại đó. Cười...

Và phải chi có mặt bạn *Kiết* thì vui làm sao!

Truyền Trạng Trấn: – Đàn khác tôi sẽ mời người đến.

Nếu được càng tốt.

Vai tuồng của hai bạn nặng nề mà sẽ còn nề nặng nữa chớ, nhưng có nhiều hồng ân che chở giúp sức và còn nhiều bạn vô hình vui vẻ mỗi khi hữu cần, nhứt là hai bạn được lòng mến trú và tín nhiệm, nhờ mấy năm hải ngoại.

Thôi, *gần đến giờ cúng đàn*, xin kiếu.

THẮNG.

241. *VĂN PHÒNG HTĐ, 16-6-Mậu Tý (dl 22-7-1948).*

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ

Hầu đàn: Thừa Sứ Lợi, Truyền Trạng Ngọ, Sĩ Tài Phước

THÁNH HIỂN

Ê, vui quá! *Hiển* chào các bạn sởi cũ mèm.

Nay sao lại có dịp gặp gỡ nhau gần đủ mặt như thế này. *Hiển* cũng sẵn lòng nói lẻ chơi nhé.

Các bạn có hay gì chưa?

Cười... Vui quá nhỉ! Người ta đang rần rộ nhập họ Cao kia mà. Gia quyến nhà ta càng đông đủ, các yếu nhân lạc lối họ đang nghĩ để về cùng Cha Lành kéo ra thất tông tổ kia. Cười... Chỉ còn một điều là kết chùm nhau, bần dừ, tách nẻo đó thôi.

Ấy vậy, từ đây kếp Hiệp Thiên nên mở rộng cửa Đạo môn rước bạn cố giao Tiên cảnh nghe. Được như thế, chẳng những không phụ sự hoài vọng của Cha Lành, mà các bạn lập được kỳ công với đại gia đình kia là khác.

Mấy bạn cũng nhận thấy hiện giờ trọng trách của mấy bạn chưa? Đó là:

Cứu Trùng không kể an thiên hạ,

Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.

Là câu uy linh, phải coi như chiếu chỉ để các kếp tự biết mình mà trau phạt, rồi tự mình sai khiến lấy mình, ấy gọi là Thiên mạng.

Đang thời bất định, thiên hạ hoang mang, thì cần phải có chí hy sinh của nhà ái đạo, mở lối dẫn đường, đem quần chúng ra khỏi lẩn hắc đạo, thế mới gọi là cứu thế.

Kìa, các nguyên nhân đã lìa các động, chia nhau các hướng, do lệnh tôn sư, lần hồi tụ họp lại một hướng định tối cao. Ấy là ngày thái bình đó.

Ê, nãy giờ nói lẻ, bây giờ nói cà rơn nhé.

Hỏi bọn sởi cũ mềm, ai dám cầm cờ hướng đạo?

Thừa Sử Lợi nói: – Chỉ có hai ông quan đây (chỉ *Trấn* và *Kiết*).

“*Moi*” tưởng ai cũng cầm được hết là khi nào dám hủy bỏ xác phàm được, thì gì cũng được. Ấy là nghiệp của tướng Bạch Vân có danh kia mà!

Mấy bạn muốn “*moi*” cắt nghĩa điềm chiêm bao của một vị Hiệp Thiên sẽ đến thì “*moi*” lấy làm ngần ngại, vì tin may duyên của người mà Thiên thơ thổ lộ chỉ có Ngài Thượng Tôn Quản Thế được phép biết sơ mà thôi, còn “*moi*” là dưới lệnh, làm sao dám nói. Các bạn nên hiểu, thỉnh thoảng điềm ấy sẽ ứng hiện. “*Moi*” có thể nói với các bạn rằng: *Phải mở hoát Thánh tâm rước người tâm Thánh là đủ.*

Ê, “*moi*” vừa gặp *Ngọc Trọng Thanh* đang châu chực để trả lời gì đó. Cứ chờ xem cuộc yết kiến của người rồi mới biết Thiên vị.

Thôi, “*moi*” xin kiếu.

THĂNG.

242. *VĂN PHÒNG HTĐ, đêm 14-8-Mậu Tý (dl 16-9-1948)*

Phò loan: Thượng Sanh - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Pháp và các Chức sắc HTĐ.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào anh Bảo, hai anh Khai, cùng các bạn Hiệp Thiên.

Em rất vui lòng mà đặng thấy quý anh và các bạn hội họp nơi đây đồng một dạ chiêm ngưỡng các Đấng đến đàn Tiên chỉ bảo đôi lời đạo hạnh, khuyên răn tánh đức và các bạn cùng nhau lo bồi đắp nền tôn giáo, là cũng một phần lo bồi bổ giang sơn, từ mỗi vị lo thi hành nhiệm vụ của mình.

Anh Bảo Thế! Anh khó ở là tại khí hậu, đời có thể, theo không kịp nên khó chịu. Vậy kể từ ngày mai đây, quý thể đặng mạnh hơn trước.

Em phụng lệnh Đức Diêu Trì Kim Mẫu đến ban phước lành cho tất cả quý anh cùng tất cả các bạn Hiệp Thiên Đài và để đôi lời cùng các bạn, cứ vững tâm lo tròn nhiệm vụ của mình là phải bác ái, từ tâm, công bình, chánh trực, hằng ngày gieo mối cảm tình với đồng chúng.

Các bạn chớ tưởng nền Đại Đạo ở hoài trong khuôn khổ chật hẹp này đâu, nó phải lướt qua bốn biển năm châu, chừng ấy nơi nào cũng có các bạn, nếu vắng mặt các bạn thì nơi ấy không thành đạo được.

Vậy thì chẳng nơi nào mà chẳng có chơn của Chức sắc Hiệp Thiên Đài.

Còn nói về quyền hành, tuy không mà có, tưởng nhỏ mà to, cả luật lệ nắm trong tay, cân công lý nằm trên vai,

đố ai chạy đường nào cho khỏi.

Nhưng thương thì hay gấn gủi khuyên răn, có lời chi nặng nề, xin các bạn miễn nghị và vui lòng đàm luận thì em lấy làm may mắn lắm.

Cuộc Hội Yến đến đây rất long trọng. Các chị nơi Diêu Trì Cung đều sửa soạn trang hoàng, hô hào nô nức đặng đến phó hội. Các chị đồng để lời cảm ơn đức của quý anh và các bạn.

THI

*Hạc trắng bay về hội hương Tây,
Cùng nhau hạnh hưởng cuộc vui vầy.
Đạo phòng mỹ ý toan truyền bá,
Kết nghĩa gồm thâu trọng đạo Thầy.*

Ngày khác tái cầu, em sẽ tiếp, có chuyện ngộ.

Em xin kiếu.

THĂNG.

243. *ĐÀN TẠI TƯ GIA CỦA BẢO SANH QUÁN,*
đêm 18-8-Mậu Tý (dl 20-9-1948).
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy anh, mấy em Hiệp Thiên.

Phật Mẫu chẳng vui vì nơi cửa Đạo, nơn sanh lắm chịu thống khổ về tinh thần lẫn vật chất, mà mấy anh Hiệp Thiên không thương hại binh vực chi hết. Không thế này thì chức khác, người ta vẫn lợi dụng tín đồ và quân đội để mưu cầu hạnh phúc bề ngoài cho mình.

Ngoài ra, nên hư của Đạo không để tâm nghĩ đến, mấy anh nên liệu phương cứu chữa làm cho sạch vết nơn của Đạo đã mang do nơi điều bất chánh của đám dưới, mà lỗi nơi người trên chẳng kèm chế dạy răn.

Đời đối với Đạo vẫn còn lãnh đạm bơ thờ, mà ác cảm cứ gây thêm thì khó phục nơn tâm, bước đường lập quốc sau này e có nhiều chông gai trắc trở.

Đời bạo ngược bao nhiêu thì Đạo lấy từ bi bác ái mà phục thiện bấy nhiêu, cho đáng với danh dự của Quốc Đạo, thì cảnh huynh đệ tương tàn mới tránh khỏi. Bằng chẳng vậy, thì nạn thực dân đầu tránh được, rồi cũng mang họa nội biến, máu chảy thịt rơi tăng gấp đôi ba, thảm đạm nữa.

Em tỏ mấy lời xin mấy anh bình tâm cặn nghĩ, vì nên biết từ xưa lo cho quần chúng thì được quần chúng thương, ghét bỏ nơn sanh thì nơn sanh ghét bỏ lại, dầu Đạo hay đời, nguyên lý ấy vẫn không sai chạy.

Lập quốc trị dân mà hành hạ áp bức dân, hoặc mở Đạo diu đời độ chúng mà tham tàn bất chánh, đề chúng

sắp làm nấc thang cho mình được đứng cao, thì cứu cánh thế nào, mấy anh tự biết.

Anh Ngô Đồng, nhớ lại hai câu thi xưa này:

Ngô đồng nhất diệp lạc,

Thiên hạ cộng tri thu.

Thu đến thì phận sự của anh cũng đến. Phải giúp sức sửa đương tinh thần của Đạo cho cao hơn nữa, sau mới trị quốc, bình thiên hạ có kết quả nghe.

Em xin kiếu.

THẮNG.

244. *VẤN PHÒNG HTĐ, đêm 24-8-Mậu Tý (dl 26-9-1948)*

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em hết.

Cười... Đây tiện việc chỉ dạy thêm mấy em đủ đức tin mà làm tròn phận sự thiêng liêng, nhứt là mấy em Luật Sự đương cầm quyền Pháp Chánh các địa phương, nên nhớ rằng: Nghiệp của mấy em cầm cân công lý, chẳng vì phạm chất mà làm cho thiêng liêng vô vi lem ố. Nếu chẳng vậy thì không xứng phận mà sứ mạng Thiên điều dĩ định, rồi đắc tội cùng danh thể Bạch Vân Am.

Đường đã vạch sẵn, chỉ nối bước từ từ theo khuôn linh để kèm chế trước tánh của Chúc sắc Hành Chánh vững vàng thanh bạch, đó là giúp cho họ một phần lớn chớ không phải nhẹ giá trị họ đâu mà ngại.

Nhơn danh Thánh thể Hiệp Thiên, các em cứ tùng theo Thánh lệnh, nơi đâu chạy theo phạm trước mỗi người mà mất oai linh Hội Thánh, các em nên trợ lực, nhưng các em đã thọ lệnh thì cố lấy hết sự quan sát, kinh nghiệm, mà gần gũi cùng đời, để dễ độ đời, đó là trường thi công quả. Nơi Diêu Trì Cung hằng nghĩ đến phận sự của các em, nhứt là các em lớn.

Phật Mẫu rất vui mừng mà chứng lễ của cả nhà Hiệp Thiên dâng hiến. Ôn ấy thì dành riêng cho đó mà thôi. Các em dầu lớn quyền hay dầu nhỏ quyền, dầu lãnh vai tuồng nào cũng nhớ cầm cân công lý nâng trước trán thì xong nhiệm vụ.

Cuộc cờ đời phải theo Thiên thơ dĩ định, không thể gấp mà cũng khó duy trì choặng. Các em nên nhớ, các

em là một phần Thiên mạng đi rước các nguyên nhân đang vội đến cùng Đức Chí Tôn, vậy phải ráng lập công buổi này. Đời thanh xuân chẳng là bao, chần chờ sẽ uống cơ hội đó. Điều gì thiên hạ ít làm đặng mà mình đoạt đặng mới là tài. Cười...

À, ba em Thừa Sứ đã làm anh, nên dìu bước đàn em nối bước vẹn toàn, cột khối đoàn viên càng thêm nẩy nở thì quyền lực Hiệp Thiên mới đủ sức chường pháp được, Thánh vị mới vững chắc, Thiên điều mới thật hiện đó.

Buổi Thượng Tôn Quân Thế ra mặt thì họ Hiệp Thiên phải cố theo nhịp nhàng hướng theo qui định, để quyền Chí Tôn trừ tà khử mị, kịp lễ Thiên thơ.

Chị nhờ ba em nói lại cùng các em nghe.

Chị chào tất cả mấy em.

THĂNG.

245. *BÁO AN TỪ, đêm 7-11-Mậu Tý (dl 7-12-1948).*
Phò loan: Hộ Pháp - Khai Pháp.

PHẠM VĂN MÀNG

Bạch Sư phụ, con là *Màng* đây.

Hễ thấy nhau thêm tủi.

Xin chào mấy vị Sư thúc, mấy bạn, mấy em.

Bạch Sư phụ, khi Sư phụ bị đờ lưu thì con và “*Nhuộng*” vẫn gần bên. *Nhuộng* và con đã chán thấy điều phản phúc của nhiều người. Nếu chẳng quả Thiên Thơ định trăn Thánh thì mấy kẻ ấy đã bị hai con tàn hại. Lẽ định là sanh Thánh chớ không phải tử Thánh. Nhưng Thiên Thơ biến chuyển, ngày nay họ vẫn còn ra vào Ngọc Hư Cung đợi án. Tiếc thay cho một kiếp sanh, đã gặp Phật mà không thấy Phật thì Thiên vị lấy đâu mà định đặng?

Các bạn Phạm Môn! Khá để ý cho lắm nghe! Một lời quở cũng đủ sa đọa, đừng gây tội tình mà khổ đa.

Thưa các bạn, anh “*Linh*” ngày giờ nầy đã ra thân phận một người phụ nữ, hại nổi lại tái sanh nơi cửa cướp đảng côn đồ, biết có nhớ thân mà tâm đạo.

Thưa cùng Sư mẫu rằng: Cô “*Bến*” đã an phận nơi Bạch Thiên Cung. Còn mấy bạn kia cũng có phần đoạt vị mà cũng có tái kiếp. Chị “*Yến*” đương hành đạo tại Trung Huê, vì sanh tiền chị đã đại nguyện độ rồi Đường nhơn. Nói với anh “*Tiểu*” rằng: Con nhỏ đã theo má nó.

Thường thường các bạn tuy không thấy chớ chúng tôi hằng về thăm viếng.

Anh “*Thê*” còn hầu ở Cung Hiệp Thiên Hành Hóa,

có mấy mún lỗi lầm chẳng chi trọng hệ mà phòng ngại.

Các anh em đã qui liễu thì về chung một chỗ với nhau hết. Mấy anh em đừng lo ngại, chỉ lo TU và theo chơn Sư phụ là đủ.

Em nhượng cơ cho Phối Thánh *Thoại*.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÙI ÁI THOẠI

Bạch sư phụ, con là *Thoại*.

Thưa chào chư vị Sư thúc, Sư huynh.

Hèn lâu, con nhớ Sư phụ lắm, mà không biết làm sao!

Khi Sư phụ bị đày, con rầu buồn quá đỗi, thêm lo lắng Đền Thánh chưa rồi. Làm ngày làm đêm, mang bệnh nan y nên qui liễu.

Nhờ Chí Tôn thương nên ban lệnh Ngọc Hư Cung cho vào hàng Phối Thánh.

Bạch Sư phụ, làm ơn nói với “*Năm Sỏi*” và “*Sáu Út*” rằng “*Kinh*” bị án sa đọa Phong Đô, nhưng nhờ công nghiệp tạo tác Tòa Thánh, Đức Chí Tôn ân xá cho chuyển kiếp luân hồi, mà chưa đi, còn đương kiện ông “*Chữ*”.

Con gặp “*Quân*” và “*Ngưu*” lẫn quần nơi Thánh địa đặng đợi dịp trả oán theo Ngọc Hư Cung cho phép. Nhưng Phạm Phối Thánh và con khuyên lơn họ, để cho kẻ tội nhờn phụng sự quốc gia, và nghĩ Thánh tâm, oan gia nên giải bất nghi kết, nên họ cũng an lòng, đặng xem hành tàng của kẻ tội nhờn, hoặc tha hoặc trị.

Con mới dắt anh “*Thiết*” kiến diện Sư thúc Thượng Phẩm đặng người điều độ.

Con nhớ mấy anh em con quá! Khi thấy thờ phượng con, con đau lòng quá!

Sư phụ nói lại giùm, con để lời cảm ơn họ.

Nếu con có phước giáng cơ đặng thường, con có nhiều điều nói với họ.

Con kính lạy Sư phụ, con xin kiếu.

THĂNG.

246. *VĂN PHÒNG ĐƯỜNG NHƠN, đêm 18-1-Kỷ Sửu (dl 16-2-1949).*

Phò loan: Truyền Trạng Phước - Luật Sư Hoa.

Hầu đàn: Thái Tu Thanh, Thái Khí Thanh.

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Bản tăng chào chư vị Phối Sư, cùng chư hiền đệ.

Bản tăng đến khi này rất khó bề cho nhị vị phò loan từ đây rất mệt, sợ e loạn thần.

Hiền hữu Phối Sư ráng để tâm cứu cả sanh linh bốn xứ đa nghe. Thiêng liêng lúc nào cũng theo nhơn quả, cho tái kiếp để lập công bồi đức, nhưng không khéo lo tu niệm, sợ e phạm luật Thiên điều đó.

Hiền hữu, Bản tăng đến chỉ giáo *Thái Tu Thanh*, ráng đa em, cần phải rộng lượng, khoan hồng, tha thứ các em kờ đại linh chình đất Việt đa em, mỗi việc cần phải tự các em đến phò bày, dạy chúng. Hiền hữu nên đem tất cả mọi việc để tâm chỉ giáo đa nghe.

Cần thuyết luật Đại Đạo đó thôi. Còn việc nước nhà, có các Đấng đến chuyển thế. Hiền hữu khỏi để lòng lo chi mỗi lòng nghe, hiểu? Từ đây cần chung tâm đa nghe.

Chư hiền đệ,

Bản tăng thường đến gần các em, còn nổi biến loạn nước nhà là do nơi tình thế biến chuyển, cũng bởi Thiên thơ đó thôi.

Này *Thái Khí Thanh*, Bản tăng để lời ban khen hiền hữu về công đức nơi Việt Nam, đó cũng bởi nền Đạo đa, từ đây bình thân để lo chuyển thế nghe, cứ lập công với Đạo là đủ.

Hiền hữu nhớ kỹ lúc nào cũng vẫn có Bần tăng
đã nghe.

THĂNG.

247. *BÁO AN TỬ*, ngày 19-7-Kỷ Sửu (dl 13-8-1949).

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Tr. Trạng Trăn. Hồi 20 giờ 30.

TỆ THẦN TRẦN VĂN XƯƠNG

Xin chào chư Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng, cùng tất cả chư Đạo hữu Đạo muội. Tệ Thần được phép đến cho chư vị hay rằng: Nữ Đầu Sư Hương Thanh sẽ về thăm quý vị.

THẮNG

NỮ ĐẦU SƯ HƯƠNG THANH

Kính chào Đức Hộ Pháp kiêm Thượng Tôn Quản Thế cùng chư Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài nam nữ.

Tệ tỷ lấy làm cảm ơn chư quý vị có tâm nghĩ đến, tấm lo phương điều về Thánh địa, nhứt là ơn của Đức Hộ Pháp, mặc dầu Thiên cảnh nhưng cũng ngùi ngùi nhớ niệm ơn tình đồng đạo. Tệ tỷ cảm ơn đó.

Tệ tỷ xin lỗi muốn nói chuyện cùng Nữ Phối Sư Hương Hiếu. Tệ tỷ tưởng cả đoàn nữ phái ai cũng dòm ngó theo đàn chị mà tiến bước Đạo mẫu.

Tệ tỷ lấy làm thẹn buổi sanh tiền chưa dịp chốn chỉnh trang lễ, rồi gặp phải thời cuộc biến chuyển lời cuốn nữ phái vào cảnh tang thương khóc hận, lỗi ấy tệ tỷ có phần chịu thì nhờ mấy em kế chí dắt dìu đoàn em sau. Tệ tỷ cũng nhận thấy tinh thần của nữ phái đầu kém nam, nhưng tiếc gì thiếu người chỉ nẻo đem đường đến chỗ hữu dụng của họ đó thôi.

Vậy em Hương Hiếu, chị giao em thay phận, tầm phương diệu huyền tùy thời tùy cảnh ngộ, kêu gọi lòng yêu ái của nữ phái làm mối chuẩn thẳng có sức mạnh vừa vào rồi mới có thể nam nữ đồng tâm nâng thuyền Đạo đến bao la thế giới.

Em nên nhớ, nữ phái trong vũ trụ này còn đối giọt thương yêu của Diêu Trì Kim Mẫu chan rưới.

Như thế phần em rất nhọc nhằn lắm vậy. Chẳng phải nữ phái cứ tùng nam hoài hay sao? Nếu còn như mãi thì nữ phái mất phận mình là nguồn thương yêu vô tận vậy.

Nói qua xã hội thế giới cũng vậy, cũng vì đời thiếu sự thương yêu chơn thật bao la mà can qua chưa yên lặng. Từ đây chị trông em lo liệu, mọi việc có chị giúp sức.

Kính lời chào tất cả mấy em, hẹn lần sau sẽ tái ngộ.

THĂNG.

248. *BÁO AN TỬ*, ngày 25-7-Kỷ Sửu (dl 19-8-1949).

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Truyền Trạng Trấn. Hồi 21 giờ.

NỮ ĐÀU SƯ LÂM HƯƠNG THANH

Chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài, cùng các em nữ phái. Tệ tử để lời cảm ơn toàn thể nam nữ chu đáo lo cuộc lễ hôm nay.

Em *Hương Hiếu* và *Hương Lệ*, hai em nói lại cùng tất cả Đạo hữu nữ phái, chị cảm tình. Cười...

Cũng như dịp này mà chị được gặp cháu trong một thời gian ly loạn vừa qua. Tệ tử xin lỗi cho tệ tử nói chuyện cùng đoàn em nữ phái.

Hương Hiếu và *Hương Lệ*, hai em là chị lớn nơi đây, chị nhắc đôi lời để khuyến khích đoàn em kéo chúng quá côi quanh tội nghiệp lắm!

Chị nhận thấy tinh thần họ đâu quá bạc nhược, vì bằng cứ hiển nhiên không ai có thể chối cãi được, duy còn thói tục quá mê tín ấy chẳng qua là do nguồn cội của sự đa cảm đa lo mà ra. Nếu có phương thế un đúc sự khôn ngoan và học thức thì sẽ đặng hữu dụng sau này.

Vậy hai em cố tìm phương giải rồi chỗ khuyết điểm và liệu thế gây tình thiện cảm với nhau mới có thể dung hòa làm một mối bình khí quan hệ cho tương lai.

Thời thế Đạo dạy họ nên giữ lấy nghiệp mà họ đã có sẵn là sự thương yêu vô tận của Chí Tôn đã gieo trong cửa Đạo, phải nhớ luôn luôn rằng tấm gương trong sạch là nguồn rửa bợn tục, đừng quá ngu dại mà phải bị đọa đày, khó đoạt phẩm vị thiêng liêng mà cũng do nơi đó họ

tự đem mình vào muôn sáu ngàn thảm cho kiếp má đào.

Em nên nhớ, phụ nữ thế giới họ đã tiến theo thời cuộc mà không chuẩn thẳng nên ra rẻ rúng. Trong cửa Đạo, càng tiến triển theo thời đại thì họ lại càng ngoan Đạo nhiều chừng nấy.

Ấy vậy, nơi đây là lò un đúc đoàn phụ nữ tương lai của xã hội đạo đức thì em cố chịu nhọc nhằn gần gũi đoàn em mà giáo dạy thêm.

Suzane cháu, Bà hết sức hộ mạng mẹ con của cháu nhưng quả kiếp vay trả nợ đời kể cảnh sang hèn vinh nhục, dầu bực nào cũng chẳng ai tránh khỏi. Cháu chớ tủi làm gì, cứ ngó theo nơi mọi điểm bước tiền trình, mẹ cháu dầu ở xa xuôi nhưng vẫn được vẹn phận yên thân, có ngày hội ngộ, không sao mà lo ngại. Cháu dầu phiêu lưu nơi tha phương mà tinh thần vẫn hoài cố quốc thì có ngày cháu được toại nguyện, miễn cháu cố giữ nghiệp mà Bà đã lập ra đó.

THI

*Một bước phiêu lưu vạn bước khôn,
Ngao vì đạo đức phước lai tồn.
Tại đây sản xuất nguồn chơn giáo,
Dạy cháu nên trau nghiệp tổ tông.*

Hương Hiếu, em đừng phiền muộn cho phận côi quạnh nữa nghe. Chi chi cũng có chị bảo hộ cho.

Tệ tỷ xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào quý bạn Hiệp Thiên cùng quý bạn Cửu Trùng Đài có mặt nơi đây.

Khi này, chị Nữ Đầu Sư về cảm tạ ơn Hội Thánh nam nữ có lòng lo dòi thể thân của chị về Thánh địa. Bản đạo cũng vui cho chị đó, mà cũng mừng cho lòng hiệp sức của toàn đạo làm xong một việc nghĩa có ảnh hưởng về mặt tinh thần của nền Đại Đạo hiện thời.

Ấy cũng nhờ Đức Hộ Pháp có mỹ ý. Bản đạo cũng nói sơ về thể cách biến đổi thi hài như thế, ấy chẳng qua nghiệp đời người gây tạo, phải như thế mới trả rồi căn nghiệp oan gia thì Thánh thể mới cao thăng chớ không có gì là lạ. Cửa thổ qui hồi thế sự.

Mấy bạn Hiệp Thiên muốn hỏi thăm cuộc Lễ Di cửu thì đâu có khó gì. Lễ thì đã có sẵn, còn quyền định đoạt thì do quyền Chí Tôn của Đức Hộ Pháp định là xong. Còn gì phải hỏi cơ cầu! Cười...

Bảo Thế, nên đến yết kiến Đức Hộ Pháp thì yên việc nghe.

Bản đạo lắm phen muốn đến hội kiến cùng quý bạn để đàm luận thế sự nhưng không có dịp may đó thôi. Như vậy, bao giờ Bản đạo cũng kể bên Đức Hộ Pháp để ưu tư thời cuộc. Từ đây có vẻ êm dịu, ngọn lửa Việt Hồng từ từ nguội lạnh, nghiệp nước từ từ nở rộng biên giới để đem lại nguyện vọng dân chúng, rồi cũng từ từ thuyền đạo trở bước tách dậm để đưa đón con cái của Chí Tôn vào cõi bình địa ôn hòa. Chiến tranh từ từ ngưng cho đến ngày

nào nguồn thương yêu vô tận ứng vào thế giới thì mới thấy hòa bình đại đồng.

Nói như vậy, nhưng bước đạo còn nhiều mệt nhọc, chư Chức sắc còn nhiều khổ tâm, toàn đạo còn chịu một bước gay go. Cứ cầu nguyện nơi Chí Tôn thì vững dạ.

Còn *Cô Tư* cứ đau khổ mãi, nên dẹp cả tư lự, để tâm lo tạo Thiên nghiệp là hơn. Nên nhớ cả đoàn nữ phái trên thế giới còn chờ gương thương yêu vô tận của Hội Thánh nữ phái kia.

Xin kiếu.

THĂNG.

249. NGÀY 26-7 NHUẬN-KỶ SỬU (DL 18-9-1949).

THẤT SƠN ĐẠO SĨ CỬ ĐẠ

Bần tăng xin chào chư Thiên mạng.

Cơ Đạo biến thiên từ trước, các Chi phái nảy sanh cũng do nơi tiền định. Bần tăng lãnh lĩnh gìn giữ các vị ấy để chờ ngày giải quả tiền khiên, rồi để lần hồi đem về cửa Đạo, nào dè Đức Lý Giáo Tông ra **Đạo Nghị Định thứ 8** làm cho các Chi phái không thể hồi phục, lại gây thêm lắm tội tình, ấy cũng vì nghiệt căn chưa mãn.

Nay nhờ Quyển Vạn linh ân xá thì còn vớt lại phân nửa, nhưng phải chịu trải qua nhiều cơn thử thách mới đáng cho vào hàng môn đệ của Chí Tôn, còn các vị đầu đảng thì không phương phục hồi, bởi nặng mang nghiệp chướng, chỉ có đợi ngày chung cuộc ăn năn bằng khối linh hồn may được gửi xác phạm nơi cửa Đạo, còn lại một phần là con cái của Ma vương. Kết cuộc thì con Phật, con Ma, hai đường phân biệt.

Đây lời nói việc Thất Sơn buổi sau này là để làm nghĩa địa cho con cái của lũ Ma vương, mà cũng để lập nơi cho các bậc chơn tu buổi hậu lai đắc đạo.

Có mấy lời tỏ việc các Chi phái là bởi nguyên do, còn quốc sự thì chư Thiên mạng đã lắm tường chung thi. Xin chào chư Thiên mạng.

THẮNG.

250. NGÀY 26-7 NHUẬN-KỶ SỬU (DL 18-9-1949),
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng các em.

Trong cơ chuyển thế cũng đủ mặt các em.

Hôm nay có nhiều chánh khách muốn đến tỏ việc đời hiện tại với các em. Vậy anh lấy làm toại chí cho các em được hiểu rõ tình thế buổi này.

Anh nói trước một bài cho các em để vui trong trí:

THI

*Cuộc thế hôm nay đã lổ mòi,
Sửa sang nhượng mắt để mà coi.
Hùng binh điệp điệp trông oanh liệt,
Dũng tướng trùng trùng thấy hản hời.
Nam Việt lấy lòng xe pháo ngựa,
Tân bang bỗng bột tướng binh voi.
Trị an thiên hạ quyền vi chủ,
Cả thấy tuân theo một tiếng còi.*

Các em kiếm hiểu hai câu chót là chỉ về mặt Đạo. Thôi, xin tạm nghỉ, còn các vị khác đến vui cùng các em.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Tiếp Đạo và tất cả chư hiền hữu.

Bần đạo lấy làm vui mừng có người thừa hành phận sự của Chi Đạo, hầu lo mọi việc trọng yếu của Đạo sắp đến đây.

Bởi hiện nay các nước bên ngoài họ đều để ý, chỉ có phương pháp của Đạo Cao Đài là có thể bảo tồn cơ sanh hóa của nhơn loại, còn ngoài ra của đảng phái là cơ tự diệt sanh linh.

Bần đạo cùng Bảo Đạo đã về cảnh thiêng liêng để phòng chuyển xây máy hành trình của Đạo, nhưng mặt hữu hình thì thiếu người hoạt động. Nói cùng Khai Đạo cần phải để tâm thêm nữa, chẳng phải bao nhiêu công nghiệp đó mà gọi là đầy đủ. Nền Đạo của Chí Tôn còn phải chấn hưng mọi việc cho được hoàn toàn mới có thể cứu đời thoát khổ.

Tiếp Đạo bạch: (về trách nhiệm mới mà Đức Hộ Pháp vừa phú thác).

Em Tiếp Đạo, anh Quyền Giáo Tông cùng Bần đạo hằng trông cậy nơi em, gắng để tâm giúp cho hành tàng của Đức Lý được trọn tiếng xưng hô, mặc dầu em lãnh phương diện nào cũng là hữu ích chung cho Đạo, cứ do theo ngọn cờ của Hộ Pháp mà tiến hành, nhứt là buổi này, phải nung nấu tinh thần của mỗi Chức sắc cho đầy đủ thì mới thắng được vật chất.

Đạo cao hơn đời là ở chỗ đó, nếu tinh thần bạc nhược thì thoát qua chưa khỏi lưới trần, đáng tiếc một kiếp tu khổ hạnh.

Nên dìu đỡ con cái của Chí Tôn cho thuần lý Đạo.

Bần đạo chỉ có mấy lời trông cậy em.

Tiếp Đạo cùng chư hiền hữu khá lưu tâm.

THẮNG.

251. *BÁO AN TỪ, đêm 15-8-Kỷ Sửu (dl 6-10-1949).*
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Chào các con nam nữ.

Mụ lấy làm thậm cảm thành tâm của các con đóai tưởng đến Mụ.

Mỗi phen gân gủi là mỗi phen làm cho Mụ phải nhớ đến oan nghiệt kiếp sanh của mỗi đứa. Thế thời vẫn đương cơn náo loạn, Mụ hoài tưởng đến công quả của chủng tộc các con thì buộc phải nhìn rằng mặt công bình thiêng liêng không sai sót. Thử xem lại trong khoảng 200 năm trước, thì tấn tuồng đời của mấy con vẫn y hệt như ngày nay không khác: Vay vay trả trả, chẳng mất mảy nào.

Tây Sơn cũng Nguyễn, mà Nguyễn cũng Tây Sơn. Khi Chí Tôn giáng cơ dạy Đạo thì Người đã tìm phương giải kiếp, buộc các con hành Đạo phế đời. Thử hỏi các con có từng pháp y lời Minh Thệ của các con chẳng? Lấy thanh tâm đoán xét thì phép Ngũ Lôi đã đúng Thiên điều. Mụ lấy làm xốn xang áo não khi rước mấy đứa qui hồi với trần trử giọt lụy, vì chúng đã tạo nghiệt, chớ không đoạt quả chút nào hết. Cái đau thâm ly tình của các con nó làm cho nao nử lòng Mụ.

Các con nữ phái, Nếu Mụ than rằng, cái họa tương tàn chủng tộc của các con là do bởi lỗi tu của các con là sự thật. Đại Từ Phụ của các con yêu ái các con bao nhiêu thì vì cái khổ của các con mà đổ lụy bấy nhiêu.

Các con là nguồn sống của đời mà các con lại tạo ra cái chết thì lẽ dĩ nhiên các con phải thất đạo. Các con lỗi

cùng Đại Từ Phụ của các con, chớ Người chưa hề lỗi hẹn.
Điều ấy Mẹ làm chứng chắc.

Cứu vãn tình thế nước nhà nguy hiểm của các con
là do nơi tay của các con. Xin nhớ mà cố gắng chuộc tội.

Mẹ ban ơn lành cho toàn thể các con nam nữ.

THẮNG.

TÁI CẦU:

TÔN VÔ TỬ

*TÔN quân gặp đặng các chư Hiền,
VÔ đức vẫn nhân của Thánh Tiên.
TỬ hậu bìa danh muôn kiếp để,
Giáng cơ chuyện vãn chốn đàn tiên.
Đàn tiên học đạo Đức Cao Tiên,
Húng giọt nhánh dương tươi lửa phiên.
Một kiếp duyên may muôn kiếp hưởng,
Thanh nhàn Tiên cảnh cõi thiên nhiên.*

Từ ngày Bản tăng xuống thế, biết bao nhiêu những
nỗi khó khăn, cũng vì mưu của tà thần tinh quái theo
hại Bản tăng.

Nền Đạo của Chí Tôn ngày nay cũng vậy. Các em
ráng giữ gìn cho lắm, kéo uống kiếp sanh nầy rồi làm trò
cười, biết bao phen mới rửa sạch.

Cửa Đạo là chiếc thuyền từ của Đức Chí Tôn, hiền
nhân hay gian trá đều chứa cả, nên hư tự kẻ lọc lừa...

Nếu lấy linh tâm sáng suốt thì đặng nhiệm lấy Đạo
mẫu, còn mê muội thì vào nơi u thăm. Phước phước phần

phần, hai đường chọn lấy, đừng để sau về đến Thiên cung, khi hội hiệp lại ra tuồng hổ thẹn, còn nơi mặt thế, chúng lại chê cười.

Hỏi thử các bạn, nên làm sao cho xứng đáng là môn đệ của Ngọc Hư Cung?

THẮNG.

252. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 17-9-Kỷ Sửu (dl 7-11-1949).*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh. Hồi 21g 30.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Lẽ thì Đức Lý Giáo Tông giảng dạy các em, nhưng vì cạp loan mới tập, Ngài không thể giảng được. Anh vưng lệnh Đức Lý đến tổ cơ Đạo ngày hôm nay cho các em được rõ.

Nền Chánh giáo của Chí Tôn hoàng khai kỳ phổ độ thứ ba này gọi là Quốc Đạo, thì các em cũng đủ hiểu ý nghĩa ra sao. Nếu đời không loạn lạc thì Đạo khai chẳng ích chi.

Xem đời Châu – Thương chiến đấu thì đạo Lão mới ra bình phục, bởi do nơi lệnh Ngọc Hử, Khương Tử Nha lên núi 40 năm phải thừa mạng xuống trần lãnh roi Đả Thần tiên trị loạn. Đó là do Đạo của Đời.

Ngày nay Hộ Pháp cũng lãnh cây Giáng Ma Xử để cầm quyền trị thế thì các em cũng biết rằng cây roi Đả Thần tiên là linh nghiệm thế nào, thì cây Giáng Ma Xử còn huyền năng gấp mấy.

Vậy các em khá tuân mạng Người cùng Đức Lý Giáo Tông, hai quyền ấy hiệp một là quyền Chí Linh tại thế.

Các em đã mang trọng trách nơi mình trong cơ chuyển thế, thì đã có ký hứa buổi hạ trần, cũng như các tướng nhà Châu lãnh lệnh nơi Côn Lôn khi trước.

Vậy mọi việc hành trình khá nhớ căn tu là gốc, làm điều chi phải thuận theo Thiên mạng là toàn thắng với

danh nghĩa “*Vì Đạo cứu Đời*” thì có Đức Lý cùng Qua thị chứng. Các em cứ tiến hành.

Ê, kỳ hội ngày mai, các em được chấp thuận nhiều lẽ phải.

Các em nên nhớ rằng: Mọi việc chi, dầu Đạo hay đời, mà đắc thắng là do nơi lẽ phải.

Vậy anh đến tỏ bày đại lược bấy nhiêu lời, các em do theo đó mà hiểu xa thêm nữa. Khi khác anh sẽ chỉ giáo nhiều việc hữu ích về tương lai.

Anh mừng cho các em.

Còn riêng đây, anh cho *Giáo Sư Hào* (Thái Hào Thanh) một đôi liễn:

Trung nghĩa Đạo khai Việt Thường hòa Nam Bắc,
Tông như đức hóa Hồng Lạc hiệp Tây Đông.

THẮNG.

(Đôi liễn trên được Ngài Giáo Sư Thái Hào Thanh dùng làm đôi liễn cho Văn phòng Trung Tông Đạo)

253. *VĂN PHÒNG PHƯỚC THIÊN,*
đêm 8-10-Kỷ Sửu (dl 27-11-1949). Lúc 21 giờ.
Phò loan: Truyền Trạng Trấn - GS Thái Đển Thanh.

ĐẠO NHƠN THỂ

Chào chư Chúc sắc, chào chư nghĩa hữu nam nữ.

Hèn lâu không có dịp về thăm các bạn, nay rất hân hạnh đến tỏ lời cùng chư nghĩa hữu cho được hiểu mọi điều hư thiệt về hiện tại và tương lai.

Các bạn nên thi hành theo Kinh Cảm Ứng của Đức Thái Thượng thì đúng với vai tuồng của chúng ta từ thử.

Bởi Đạo hay đời cũng thế, nếu chánh trị của đời mà không có kinh tế thì cũng chẳng làm gì, bởi vậy nên mới có giặc kinh tế; còn Đạo không có Phước Thiện thì nền chánh trị đạo cũng chẳng đủ sức mạnh đối với thế giới buổi sau này.

Các bạn gắng công ra sức gây tạo hạnh phúc để cho đời chung hưởng thì công nghiệp ấy mới trường tồn. Xưa nay có thấy một vị Thánh hiền nào buổi sanh tiền lo tạo quyền thế lợi lộc riêng cho mình, đến khi quá cố được nhơn sanh sùng bái chẳng?

Trong phần anh em của chúng ta hiện nay đã lãnh một vai tuồng trọng yếu tại thời kỳ này, dầu các bạn đã liễu đạo rồi cũng chia phận sự nơi các địa phương để giúp về mặt tinh thần, ủng hộ các anh em làm tròn trách nhiệm.

Còn hiện nơi đây, chư nghĩa hữu nhưt là *Đạo Nhơn Cương* cùng các em gắng để trọn tâm lúc này, bởi máy thiêng liêng chuyển xây cũng tùy theo sở hành mau chậm của các cơ quan trong nền chánh trị đạo. Nếu một cơ quan

nào bê trễ thì cả thầy cũng không tiến hóa được. Vậy các bạn khá lưu tâm.

Tôi để lời thăm chung chư nghĩa hữu nam nữ và có lời thăm bửu quyến được bình an.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHỐI THÁNH MÀNG

Mừng chung các bạn, mừng ba bạn mạnh giỏi.

Em lấy làm vui vẻ được thấy anh em lớn nhỏ lúc này tận tâm lo phận sự. Trong gia đình phát đạt cùng chăng là do sự thuận hòa làm gốc, còn suy bại cũng bởi sự nghịch lẫn làm đầu. Vậy các bạn có trách nhiệm lớn lao liệu phương diện giải thế nào cho được trên thuận dưới hòa thì lo chi đường tiến hóa.

Lúc này các đoàn thể quốc gia trong nước thường để ý đến nền chánh trị đạo Cao Đài là hơn hết. Nhứt là Sư phụ đã nổi danh một vị Quốc Sư trong nước, thì thể thống của Đạo đã lừng lẫy khắp cả lân bang. Anh em chúng ta làm thế nào cho được vui lòng của Bề trên tròn bốn phận.

Em có tỏ cùng các bạn đã nhiều điều nên gắng thi hành cho kết quả thì công trình vĩ đại của anh em buổi sau này không uổng một kiếp tu khổ hạnh.

Có lời nhắc cùng các bạn đương hành sự ở địa phương phải cẩn thận lọc lừa những kẻ đối phương xen vào phá rối, và lúc này mỗi anh em cần phải sưu tầm sách vở của mặt kinh tế ngoài đời để làm tài liệu giúp hay cho

sự tiến hóa của ta, gom góp các văn minh của đời mà làm phương văn minh về tinh thần của Đạo.

Lấy theo hành trình chánh trị vật chất mà làm nền tảng chánh trị duy tâm, ấy là phương diệu pháp của Đạo buổi sau này. Vậy các bạn nên lưu tâm điều cần yếu thì chẳng có điều chi trở ngại về bước đường phát triển của ta.

Hiện nay, các nước đã chú trọng Đạo Cao Đài là một cơ quan bảo tồn hơn loại trong vũ trụ càn khôn, ấy là sở định của Đức Chí Tôn khai Đạo tạo đời như các bạn đã biết từ thử.

Em để lời mừng chung các bạn đã được tiến hóa tinh thần khá hơn khi trước, làm thế nào cho trên thuận lòng Sư phụ, dưới được vui vẻ cùng tất cả chư Đạo hữu trong các cơ quan. Ấy là chiếm được phần trọn thắng đó.

Em mừng cho các anh các chị em cả thủy.

THẮNG.

254. NGÀY 9-10-KỶ SỬU (DL 28-11-1949).

BẢO ĐẠO CHƠN QUÂN

Mừng mấy em văn thân võ sĩ của Chí Tôn.

Hèn lâu, Qua mới gặp đặng mấy em, vì Qua mắc lo với Đức Cao Thượng Phẩm cho cơ Đạo đặng mau chóng để làm gương cho mặt thế ngày nay, cho toàn cả nhơn sanh đặng biết nhiệm mầu huyền vi của Đức Chí Tôn và cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Nay đã đến thời kỳ năm châu đặng hiểu biết mối Đạo Trời. Vậy mấy em ráng lo sao cho tròn phận sự một người con hiếu của Chí Tôn.

Từ tạo Thiên lập Địa tới giờ, biết bao Thần, Thánh, Tiên, Phật thọ lệnh Ngọc Hư xuống trần dạy Đạo, nhưng vì vật dục sở tể, khí bầm sở câu, làm cho cả con cái của Chí Tôn đều bị nhiễm trần mà không đặng hồi cứu vị. Nay các em đã lãnh lệnh Ngọc Hư mà nở để cho sanh linh chịu hồi chìm đắm hay sao?

Mấy em nên cầm cờ Đạo đi khắp mọi nơi, rồi làm như Quan Phương Bá nhà Châu để dựng nền nhân nghĩa cho đời rõ thêm. Có vậy, nhơn sanh hiểu đặng rồi mới nạp mình vào cửa Thánh.

Bằng chẳng đặng vậy thì nhơn sanh lầm đường lạc nẻo rất nhiều, lại uống một kiếp sanh đã gặp kỳ khai Đạo, đến lúc lâm chung, hồn ra khỏi xác, mới biết tự hồi ăn năn mà phải chịu luật Thiên điều trừng trị... biết bao phen mới trở về cùng Chí Tôn đặng.

Thôi, Qua xin mừng chung mấy em.

THẮNG.

255. NGÀY 22-12-KỶ SỬU (DL 8-2-1950), Lúc 21 giờ.

Phò loan: Thừa Sứ Hội - GS Thái Đền Thanh.

Hầu đàn: Bảo Sanh Quân, CPS Thái Tu Th, PS Thượng Vinh Thanh, PS Thượng Trí Th, GS Thái Hào Thanh.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Mừng các em.

Cuộc cờ gắn kết liễu, xe pháo phải cẩn thận từ nước bước đường đi, thế nào bên vàng cũng thủ thắng.

Các em cứ bình tĩnh dò xét mọi sự thiệt hư đặng liệu chừng và hiểu rằng: Nền Đạo Cao Đài phải có một trách nhiệm gì trọng yếu trong buổi phục hưng quốc thể Việt Nam. Nếu chẳng phải của Chí Tôn thì tức nhiên nhà nước đủ quyền thu xếp rồi.

Nay đã trải qua trên 20 năm, các em cũng lắm công trình khổ hạnh mà vẫn tồn tại đến ngày nay, thì các em tự biết rằng: Mình có thọ sứ mạng thiêng liêng xuống trần để thừa cơ cứu thế, hay tạo thế thì các Đấng vô hình cùng các bậc tiền nhân luôn luôn ủng hộ các em lập nên sự nghiệp cho đời cho Đạo buổi sau này.

Vậy các em cứ an tâm lo thi hành phận sự cho đến ngày đời rạng Đạo thành thì công trình của các em chẳng nhỏ.

Còn những việc bất bình đôi bên vừa xảy ra, bởi kẻ cầm đầu đôi bên không được am hiểu tình thế, lại chẳng có chí kiên nhẫn với nhau mới có việc đáng tiếc như thế.

Thượng Vinh Thanh cần phải điều đình cách nào cho đặng ôn hòa, ấy là phương hay. Các em nên biết từ

thử đến giờ, chúng ta chỉ có can đảm nhẫn nại mà làm nên danh thể của Đạo. Vì vậy Đức Chí Tôn hằng nói: *Các con mạnh mà yếu, yếu mà mạnh, nhỏ nhoi mà quyền thế, nhịn nhục mà hành phạt*. Đợi qua các lớp tuồng hề thì các em lên sân khấu cho khán giả để mắt xem mà định phẩm giá của các em.

Còn lúc này, cứ để tâm triêm nghiệm, xét đoán việc cổ mà so sánh với thời kim, thì đủ thấy mọi sự hành vi của đời. Ngoài đạo đức nghĩa nhân thì đời chưa khỏi buổi hòa bình thiên hạ.

Các em để trọn đức tin nơi Ông Thầy Trời là đủ phương làm cho đời tận thế phục lại Thượng ngưng, mới đáng cho làm một Ông Thọ Tạo.

Còn việc chi nơi mặt hữu hình cùng máy huyền vi thì đã có một Đấng Thầy Trời định phận cho mỗi người tùy theo mà thật hành bốn phận.

Các em khá lưu tâm. Anh mừng cho các em sẽ nên danh thể trong buổi khai Đạo lập đời thì rất là hạnh phúc đó.

Anh mừng các em.

THẮNG.

TÁI CẦU: HỒI 22 GIỜ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Bảo Sanh Quân, chào Hiến Trung, chư hiền hữu.

Đạo Cao Đài khai rạng trong buổi Hạ ngưng là cốt yếu để lọc lược tâm lý của nhơn sanh, chọn phần đức hạnh

đặng gây tạo cuộc đời tàn, bảo tồn nhơn loại, nên luân thường của con người cho ra đời Thánh đức hiền lương.

Vì vậy mới có cuộc chiến tranh, tức là cơ hỗn độn, rồi mới biệt phân chơn giả, trắng đen.

Những người hữu phần thì được hồi tâm tỉnh ngộ, gặp mới Đạo Trời cứu thế thì đặng an thân; còn kẻ vô phần, trí não mờ hồ phải cam chịu trong vòng chuyển biến. Các Đấng cũng đã dạy bảo lắm điều mà lòng người chưa được giác ngộ, đến kẻ có phận sự sửa đời lại là kẻ tội lỗi với đời còn nhiều hơn thì bảo sao cho đời mau trở nên thuần phong mỹ tục?

Chư hiền hữu khá nhớ: Đạo cần phải có đức mà lập nên, đức trọng thì ắt có quyền cao, đó là sở định của Chí Tôn, còn những người ham quyền quên đức thì không thể hưởng đặng hạnh phúc tương lai. Chư hiền hữu cần lo cho nhơn sanh tức là lo cho mình cao phẩm giá, lại là người ơn của nhơn sanh.

Xem như các bậc tiền bối ngày xưa làm những điều gì mà ngày nay còn lưu danh nơi thanh sử, để cho đoàn hậu tấn kính sùng, thì chư hiền hữu ráng lo xong nhiệm vụ, ngày kia cũng chẳng khác nào.

Ấy là trước qua sau tới, từ xưa các nước được nêu danh trong truyện sử, để uy tín với đời là chỉ nhờ thật hành đạo đức mới lập nên hạnh phúc cho kẻ hậu lai.

Chư hiền hữu đã để tâm nghiên cứu theo các bậc hiền nhân mà tạo đời cho ra thể dụng thì tên tuổi vẫn lưu truyền.

Bảo Sanh Quân là một phần trọng yếu với danh từ của Chí Tôn đặt để. Vậy hiền hữu khá trọn tâm làm thế

nào cho được sự hạnh phúc cho dân, thì các Đấng sẽ sẵn sàng ám trợ mọi việc đều được thành công.

Vai tướng của hiền hữu còn dài, nhưn sanh còn đương mong mỏi thì phải để một chí hướng cao siêu, tầm phương hay làm cho đời thoát khổ và bảo tồn sự sống còn của nhưn loại. Ấy là sở định trách nhiệm của hiền hữu đó.

Một điều cần lưu ý là lấy đạo đức thẳng hung bạo, dùng nghĩa nhân qui phục lòng dân, ấy là phương lập quốc gia trường cửu đó.

Bần đạo chào chư hiền hữu.

THĂNG.

256. *TÒA THÁNH, dàn đêm 3-4-Canh Dần (dl 19-5-1950)*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh

Hầu bút: Truyền Trạng Ngộ.

Hầu đàn: GS Thái Hào Thanh, GH Thượng Tỷ Thanh, LS

Hương Nguyệt, Chánh Trị Sự Trần Văn Anh

THẤT NƯƠNG DTC

Chào các anh và các em nam nữ.

Vâng lệnh Phật Mẫu đến chỉ bảo việc hành đạo nơi địa phận Bắc Tông.

Hiện giờ nhơn sanh mới được một phần tỉnh ngộ nhưng lại gặp hoàn cảnh khốn khổ về nạn củi quế gạo châu, nên hằng chỉ lo cơm hai bữa, ngoài ra có trí não nào khác mà nghĩ đến việc tu hành, vì cố nên bước Đạo đã cao siêu mà tâm đời còn bận tục, cũng khó phủi sạch nợ tiền khiên, chỉ có một phần người hữu phước may duyên được giác ngộ, gặp chơn truyền thì sớm được hưởng huệ ân chan rưới.

Vì vậy mà Đức Lý đã than cho tai nạn của nhơn sanh nơi các đô thị. Theo lời Thánh giáo của Ngài, ấy là do nghiệt chướng của nhơn sanh đào tạo, nhưng Chúc sắc có phận sự nơi ấy gắng thành tâm cầu nguyện các Đấng ban ân cho nhơn sanh được hồi tâm hướng thiện, biết tôn sùng tín ngưỡng Đạo Trời hầu chung hưởng hồng ân của Chí Tôn buổi đời hạ nguơn tự diệt.

Hai em nữ phái gắng để tâm thương yêu đồng bào mà lo độ dẫn mọi người biết Đạo là có âm chất, Đức Phật Mẫu sẽ ban ơn cho.

Hai em nhìn lại bao nhiêu người nơi địa phận chỉ

biết sống qua ngày, nào có để trí não lo cho đời cho Đạo. Vậy hai em ráng học hỏi Đạo lý cao sâu và biết rõ phương pháp của Đạo cứu đời đặng gieo truyền cho mọi người được hiểu. Ấy là công trình của hai em, nhưt là công phổ độ. Còn mọi việc chi thì do nơi quyền Chí Tôn đã định.

Em *Giáo Hữu Thượng Tý Thanh* cũng vậy, cứ an tâm lo trách nhiệm của Hội Thánh ban hành. Một ngày kia sẽ có phần kết quả. Làm việc chi hễ có khổ nhọc thì mới được hưởng sự thung dung, ấy là lẽ cố nhiên của Chí Tôn sở định.

Thôi, các em khá để tâm lo phận sự.

Chào Tiếp Đạo cùng các anh em.

THĂNG.

257. *TRUNG TÔNG ĐẠO, 1-7-Canh Dần (dl 14-8-1950).*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh.

Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ và CTĐ.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng chư Chức sắc Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài nam nữ.

Các em, hôm nay có việc hội hiệp rất đông, vậy anh cũng lấy làm vui mừng mà cho các em hiểu một ít điều về triết lý và cho biết rằng: Cả nguyện vọng của các em từ thử đã thấy đoạt thành sự mong ước gần đây. Chỉ có một điều là những hành vi của em nào không giữ được trọn chánh tâm thì khó thấy ngày vui hưởng đặc ân của Chí Tôn ban thưởng.

Các em hiện xem cơ đời đi theo đúng với các lời tiền định thì trách nhiệm của các em sau này trọng yếu là thế nào! Nếu chẳng giữ Thánh thể của Chí Tôn cho cao thượng thì làm Tiên Phật tại thế này sao được. Vậy, các em cần trau phẩm giá cho tiến hóa thêm lên mới đủ lòng kính trọng của nhơn sanh buổi sau này. Nếu nhơn sanh không nương nơi lòng chánh đại ái tuất thì kẻ khốn cùng còn mong nơi nào mà hưởng nhờ chút ân thừa của Chí Tôn chan rưới.

Còn quyền đời cai trị chúng dân mà chẳng có một điểm chánh tâm của các em để vào thì chúng mới tựa theo đâu mà tránh khỏi điều áp bức?

Ấy là triết lý của Đạo và đời trong buổi đời phục hưng tái lập. Các em nên chú trọng lấy chánh thể của Chí Tôn và mỗi em gắng để trọn tâm làm phận sự cho được

phát triển cơ đạo kịp với cuộc biến chuyển của đời. Anh có mấy lời để nhắc các em lưu ý.

Còn vụ em *Truyền Trạng Trấn*, đã vâng lệnh Quyền Thống nhứt thì cứ việc khởi hành, từ mấy năm về trước cũng thừa lệnh từng chinh, trải qua nhiều giai đoạn kinh tâm mà cũng đủ đầy can đảm thì trong đất nước của mình còn có chi mà phòng ái ngại. Em cứ tiến đi, có nhiều bạn của em theo ủng hộ.

Ngài Cao Tiếp Đạo bạch: – Thưa Anh Cả, có thể Anh Cả vui lòng cho các em biết phẩm vị của *Phối Sư Thượng Sách Thanh*.

À, hôm nay rất bề bộn công việc, còn lớp mật niệm lung tung, anh chỉ có một mình không biết thế nào trở tay cho kịp. Vậy để nói tin mừng của em *Thượng Sách Thanh*, hiện giờ này đã được vui vẻ tâm thần, hân hoan trí não hơn các em còn mang mảnh thi hài. Vậy có thời giờ, anh sẽ cho người về tỏ vẻ cùng các em, lại có điều tỏ lời cảm ơn anh em đã hoài cảm lo mọi việc của người chu đáo.

Anh có mấy lời đủ phận sự, còn khi khác tỏ nhiều việc tương lai. Các em, nên thường giao thiệp cùng các bậc vô hình thì cũng là dịp vui và hữu ích.

THẮNG.

258. ĐÊM 2-7-CANH DẪN (DL 15-8-1950),

Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.

*Hầu đàn: Thừa Sử Hải, Luật Sự Ảnh, Đồi, Khôe, Truyền
Trạng Phước, Giáo Sư Ngoạn, và Chức sắc HTNG.*

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Bản đạo chào các em.

Hôm nay các em nơi Hội Thánh Ngoại Giáo muốn cầu hỏi về việc trở về hành đạo nơi Tân quốc, Bản đạo cũng cho các em hay rằng: Lệnh của Đức Hộ Pháp là lệnh của Chí Tôn, vậy các em hãy khá tuân nơi người mà trở về hành đạo hầu cứu vớt nhơn sanh nơi đó.

Các em cũng đã hiểu hiện tình nơi Tân quốc thật là rối ben. Vậy các em khá mau trở về thức tỉnh hầu dẫn nhơn sanh cùng Chức sắc, Chức việc nơi đó đi theo đúng với khuôn viên luật pháp, vì nơi đó là nơi địa đầu để phổ thông giáo lý ra ngoại quốc.

Em *Giáo Sư Ngoạn*, em khá dìu dẫn đoàn em nơi Tân quốc nghe. Em nên luôn nhắc nhở đoàn em của em đi cho đúng nhịp đó. Em khá phân giải cho mấy em của em được hiểu rõ quyền năng vô biên mà Chí Tôn đã để tại mặt địa cầu này. Bản đạo cũng mừng cho em chút ít, vì em đã có lòng lo cho Tân quốc. Bản đạo để lời khen đó. Vậy em khá nhớ lời Bản đạo dặn đã.

Kể Bản đạo cho các em một bài thi hầu noi theo mà gìn giữ:

THI

Tận thế Trời khai mới Đạo huyền,

*Thiên thơ xây chuyển lượng vô biên.
Nhơn sanh đồ thán cơn binh lửa,
Thế giới thương đau nỗi lực quyền.
Đạo đức giới mài ai khá gắng,
Tâm tình tu sửa kẻ đâu thiêng.
Mộng đời mở mắt hai tay trắng,
Năm mối nhơn luân sạch nã phiền.*

Đó, các em khá nhớ lời lẽ và ý trong bài thi.
Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: LUẬT SỰ HƯỞNG VÀ KHỎE

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Đêm nay các em nơi Hội Thánh Ngoại Giáo muốn
câu hỏi về việc trở về hành đạo nơi Tần quốc. Lúc này,
Đức Chưởng Đạo đã dạy các em nhiều rồi, giờ Bản đạo
chỉ dặn thêm ít điều về đạo đức.

Các em cũng dư hiểu rằng các giáo lý từ xưa đã bị
thất kỳ truyền là tại môn đồ của họ không chịu đặt mình
trong khuôn viên luật pháp của giáo lý ấy.

Nếu một thời kỳ mà một giáo lý đã thất chơn truyền
thì đem đến cho nhơn sanh biết bao tang thương biến đổi!

Cũng vì lẽ ấy mà nay Đức Chí Tôn giáng trần lập
Đạo, lại chia hình thể của Ngài ra hai phần để có phương
kềm thúc nhau trên bước đường lập vị.

Phân Cửu Trùng Đài chuyên về mặt giáo hóa nhưn sanh, còn phần của Hiệp Thiên Đài thì lo về mặt luật pháp để bảo thủ chơn truyền của Đạo. Nhờ đó nên Thánh giáo của Đức Chí Tôn khỏi phải qui thành phạm giáo.

Cũng vì lẽ quyền hành riêng biệt ấy mà khiến cho hai bên thường có phản khắc Đạo quyền, bởi tánh phạm thường hay có phạm những lỗi lầm mà chẳng chịu phục thiện, đặng cải sửa cho trở nên tận thiện. Các em đâu hiểu rằng, Chí Tôn giao quyền sửa trị Chức sắc, Chức việc và toàn đạo nam nữ cho bên Hiệp Thiên Đài là Thánh ý của Đức Chí Tôn muốn dùng hình phạm đặng làm cho giảm bớt tội vô hình. Nếu ai chẳng thận trọng để cho phạm vào luật pháp mà chẳng chịu pháp sửa trị của Hiệp Thiên Đài thì rất uổng cho một kiếp tu mà không trọn phận, và đến khi rời bỏ xác phạm rồi làm sao có cơ hội lập công nữa! Mà một khi không lập công quả được nữa thì tội án đã phạm làm sao chuộc được. Rồi mãi bị trầm luân khổ hải đời đời kiếp kiếp.

Vậy các em khá nhớ lời Bản đạo dặn mà giữ mình cho trọn phận trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này.

Thêm nữa, các em nên nhớ:

Hễ khi các em đã vô tình hay cố ý mà phạm vào luật pháp thì hãy vui vẻ để cho luật pháp sửa trị đặng khỏi vướng tội vô hình.

Còn những người được lệnh Hiệp Thiên Đài để sửa trị các em là những người ơn của các em, chớ không phải người thù theo tánh phạm của nhưn sanh đã tưởng.

Thôi, có bấy nhiêu lời Bản đạo căn dặn thêm, các em ráng lập tâm mà ghi nhớ mỗi ngày đa nghe.

Bần đạo xin kiếu.

THẮNG.

259. ĐÊM 25-9-CANH DẦN (DL 4-11-1950).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Hồi này, Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ đến dạy về phần Đạo của các em phải thi thố với đời rồi. Giờ Bần đạo dạy các em về mặt tinh thần đạo đức.

Đời là một sân khấu hý trường, mọi sự đều phải thay đổi, chớ nên lấy đó làm mục phiêu chánh để noi theo, vì đã nói rằng: Một sân khấu hý trường thì trong đó đủ đào kép và ông bầu, dầu hay dầu dở thì bốn phận họ cũng phải làm cho rồi, để cho kẻ khác lên thay thế, đặc sắc hơn và hay hơn.

Hiện các em đã thấy biết bao nhiêu màn đời thay đổi liên tiếp mà những màn ấy cũng chẳng làm cho dân Việt Nam được hưởng cảnh thái bình. Càng thay đổi càng làm cho dân chúng Việt Nam thêm hoang mang hồi hộp và cảnh tương tàn tương sát của Việt Nam cũng chưa thấy giảm bớt chút nào mà lại còn tăng thêm cực độ.

Các em biết tại sao vậy không? Nói nghe thử.

Bạch: –

Trúng, nhưng còn thiếu một chút là dân Việt Nam chưa được mãn nguyện cho sự lãnh đạo của những bậc già thương dân chúng đó vậy.

Vậy có câu: “*Dĩ đức phục nhơn*” lập hòa bình bằng nhơn đức, mà chính các vị lãnh tụ không thật hành được mấy may nào cả, thì đừng trông chi họ đem hạnh phúc và nguyện vọng chơn chánh đến cho dân chúng được. Dầu

cho phải thay đổi nhiều màn như vậy nữa, dân chúng Việt Nam chắc chắn không bao giờ đạt vọng được, cũng bởi sự bất lực của quyền đời như vậy... ..

Mọi sự biến chuyển đều do Đức Chí Tôn, còn sự lập đời thái bình cũng do Đức Chí Tôn định phận cho các bậc Thiên mạng rồi thì còn chi mà khó nữa, chỉ đi đúng chơn truyền của Đạo và trọn tuân lệnh Đức Hộ Pháp thì xong mọi việc. Các em cũng đã hiểu rồi.

Về việc lập quốc cho nòi giống Việt Nam, mặc dầu địa thế của nó nhỏ, nhưng sẽ được các liệt cường trợ giúp cho nó thành một nước độc lập hoàn toàn mà lại còn là trụ cột thái bình cho vạn quốc nữa.

Vì chính nước Việt Nam đã được Đức Chí Tôn định làm Thánh địa, mà đã nói là Thánh địa thì tức nhiên nó phải có chút ảnh hưởng đạo đức của Đạo Cao Đài quyết định, không dựa vào hình thức nào hay là chút ảnh hưởng văn minh của một liệt cường nào cả.

Vì sự tiền định khéo léo và cao trọng như thế mà Đạo Cao Đài sẽ được vi chủ về mặt tinh thần để chấm dứt cuộc chiến tranh tàn khốc của hoàn cầu.

Theo thế thường, đời càng gay mà muốn lập lại đời thái bình thì phận sự của Đạo lại càng thêm khó nhọc và nặng nề.

Vậy các Thiên mạng phải cố tâm trì chí, đứng trọn trong khuôn khổ Đạo thì mới được dễ dàng để bước qua những trở ngại trên phận sự mà thành công một cách mỹ mãn.

Các em cứ đặt trọn đức tin nơi Đạo, rồi thì mọi việc sẽ được như ý.

Cần nhất là các bạn Thiên mạng phải làm khác hơn thế tình thì mới được đa nghe.

Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

260. *VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 27-9-Canh Dần (dl 6-11-1950).*
Phò loan: Thừa Sứ Hải - Luật Sự Nhung.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào em Giáo Sư Hào, Thừa Sứ Hải và tất cả mấy em hôm nay.

Các em có ý muốn được lời dạy bảo về việc các em đặc lệnh thuyền bỏ đi Khánh Hòa.

Qua đã căn dặn các em ấy hôm trước về hạnh đức lúc tới nơi trấn nhậm. Đêm nay, Qua cũng nhắc lại đôi chút các em ấy vì hiện thời nơi đó còn khó khăn, vì lúc Đạo mới phiêu thai, nhưn sanh họ chỉ biết về vật lý hơn là chơn lý.

Vậy, điều cần nhứt hơn hết khi tới nơi là phải thấu phục nhưn tâm đặng sự giáo truyền tinh thần cao cả mà các em hằng học được nơi Đức Hộ Pháp, *cốt yếu là lấy sự thương yêu để làm nền tảng cho công cuộc truyền giáo.*

Các em chớ nên đi vào xa hoa vật chất mà đánh ngã một đức tin vừa mới nảy nở trong lòng họ, hiện giờ này họ nơi đó đang bị khủng hoảng vì đối phương. Các em nên hiểu, giữ phận cho tròn, nên nhớ rằng: *Mình là kẻ tế độ quần linh, sự thành thật và trong sạch là điều cốt yếu.*

Em *Giáo Hữu Thái Bộ Thanh* khá để tâm những điều Qua đã chỉ dạy các em Lữ Sanh vì mới đặc phong, nên công việc chưa hiểu được cho lắm, em phải ráng dìu dẫn.

Vì có lời khẩn nguyện nữa sẽ có *Ngọc Hoai Thanh* giáng cơ cùng mấy em. Mấy em biết mỗi việc đều có sở định.

Ít lời Qua chỉ dạy, mấy em ráng nhớ, nhứt là các em

đi Khánh Hòa đa nghe.

Qua xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

NGỌC HOAI THANH

Đại hỷ, đại hỷ! Đã hèn lâu nay mới được hội đàm cùng nhau, vui quá hé! Nhờ có bạn Thái Bộ Thanh cầu xin nên Hoai mới được phép của Anh Cả cho giáng đàn để nói chuyện.

Anh Hào, mừng quá nghe anh! Nơi Trung Tông lần hồi sẽ hưởng hương vị của Cao Đài giáo.

Công việc đi Khánh Hòa, bạn Bộ cứ bình tâm. Bạn cũng biết rõ rằng: Thành bại do tâm, bạn ráng để nơi tâm những lời của Anh Cả thì đắc thắng đó.

Để *Hoai* cho một bài thi:

THI

*Để bước Trung du Đạo cứu đời,
Xa thơ sẽ dấy ngắm chiều mới.
Ngàn trùng khách ngán đường mòn lữ,
Muôn dặm thuyền đưa biển rộng khơi.
Gió lớn lèo căng cần giữ lái,
Non cao dốc đứng khá dò nơi.
Giới lòng cần tục không vì tục,
Giông tố rồi đây cũng đổi đời.*

Bài này cho mấy anh đi Khánh Hòa đó.

TÁI CẦU:

CAO THUỘC PHẨM

Bản đạo chào các em.

Các em được lệnh đi Khánh Hòa, khá nhớ lời Bản đạo đã dạy. Đời khổ nảo vì mất công lý, Đạo cứu Đời làm cho công lý thiệt hiệ mới được đa nghe.

Các em phải thường nhớ trong tâm hai chữ “*Thương Yêu*” thì mọi việc đều thành.

Nơi đó hiệ thời dân chúng đang đau khổ vì việc binh đao. Các em đến trấn nhậm phải nhớ thi hành Nhơn Nghĩa cho thiệt đúng ý nghĩa của nó mới được đa. Bản đạo thấy các em có lòng sợ sệt cho bước đường hành đạo của các em, nên Bản đạo giáng cơ chỉ dạy cho đó. Cứ nhớ lời Bản đạo mà thi hành thì mọi việc đều dễ.

Thôi, Bản đạo kiếu mấy em.

THẮNG.

261. *BÁO AN TỪ, đêm 1-10-Canh Dần (dl 10-11-1950)*

Phò loan: Luật Sự Nhung -Luật Sự Khoe. Lúc 21 giờ.

Chứng đàn: Ngài Khai Đạo, Tiếp Đạo, Tiếp Pháp.

Hầu đàn: Luật Sự Khen và Đồi, chú Chúc sắc Phước Thiện và Đạo hữu nam nữ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các bạn và các em nam nữ.

Hôm nay Bần đạo rất mừng được thấy các bạn tụ họp đông đủ nơi đây để cầu hỏi việc Đạo. Bần đạo cũng vui lòng và cũng có đôi lời chỉ dạy.

Mặt đời sắp nghiêng ngửa thì cơ Đạo gặp hồi bành trướng lý thuyết cao siêu của Đạo để cho nhơn sanh lãnh hội hầu qui nhơn tâm về một mối, có như vậy mới giúp cho họ gầy thân ái với nhau, đặng chấm dứt nạn chiến tranh vô lối, do nhơn loại hiện nay đang dung ruổi trên con đường tận diệt.

Khi Đức Chí Tôn mới lập Đạo thì có dạy rằng: Đạo khai trể một ngày thì hại cho nhơn sanh một ngày. Lời tiên tri ấy hôm nay mới thấy rõ.

Nơi dải đất Việt Nam chúng ta, đã tám mươi mấy năm khổ nạn, dân sanh sống dưới quyền lệ thuộc, hầu hết đã gần quên tinh thần cổ truyền của tổ phụ để lại. May thay cho nòi giống Lạc Hồng là không đến nỗi phải chịu mất tinh thần cổ hữu ấy, nên được Đức Chí Tôn dùng dải đất nầy làm Thánh địa và định cho dân tộc Việt Thường được hưởng hồng ân của Ngài trước nhứt, rồi mới cho nhơn loại trên mặt địa cầu nầy hưởng sau.

Theo Thánh ý của Đức Chí Tôn là muốn dùng dân

tộc Việt Nam làm gương mẫu cho toàn cầu, là chỗ mà thiên hạ cho là thấp hèn, bạc nhược, lại được Đức Chí Tôn đem lên ngang hàng cùng vạn bang mà còn cho trở hơn mặt tinh thần, do đó mới kêu là **QUỐC ĐẠO**.

Đời hiện nay đã gây cho nhơn loại một tai nạn lớn lao là xúi giục cho nhơn sanh đi đến hố tử thần, thì Đạo mới sớm trương cờ cứu khổ của Đức Chí Tôn cho nhơn loại hưởng nhờ, bởi lẽ ấy mà phận sự của chúng ta phải nặng nề.

Mỗi Thiên mạng từ đây nên dâng trọn tâm linh cho Đức Chí Tôn sử dụng để giúp đời và giúp Đạo, cần nhất phải có một tâm hồn cao thượng trọn tâm lo tròn sứ mạng của bề trên giao phó, và phải thực hành cho đúng nghĩa câu “*Xá thân cầu Đạo*”.

Nếu được như vậy thì mới trọn tâm trong sự dâng mảnh thân phàm cho Đức Chí Tôn dùng trong việc cứu vãn tình thế nguy nan của nhơn loại đó.

Bần đạo xin khuyên các em ráng lưu tâm những lời chỉ giáo của Bần đạo mà tự nâng cao tinh thần của mình hầu làm gương cho nhơn sanh.

Nói về triết lý của Đạo Cao Đài thì mỗi phẩm tước càng cao lại càng phải gồng gánh phận sự nhiều hơn, phải liệu lượng sức tài của mình và hành động coi có xứng với phẩm tước mà mình đang mang nơi mình chăng?

Nếu nhận thấy xong phận thì là điều nên và phải cố gắng thêm nữa, thoảng như nhận thấy mình chưa xong phận thì phải làm cho xứng phận, mới khỏi hổ một kiếp sanh gặp Đạo sớm và cũng khỏi hổ với phẩm tước của mình đã mang.

Phẩm vị thiêng liêng cũng do nơi đó mà có. Các em nên làm cho khác với thế tình là vẹn phận. Bản đạo cũng mừng cho các em.

Khai Pháp bạch: – Bên Hội Thánh Phước Thiện muốn mời ông Phạm Phối Thánh về, xin Ngài cho phép người đến.

Được, để Bản đạo cho người đến.

THẮNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: LUẬT SƯ KHOE VÀ KHEN

PHỐI THÁNH PHẠM VĂN MÀNG

Kính chào nhị vị Sư thúc, Sư mẫu, các bạn thệ hữu và cả thân nhân của Màng.

Màng lấy làm cảm xúc được Sư phụ và cả Hội Thánh Phước Thiện thương tình làm Lễ Kỷ niệm của *Màng* ngày hôm nay.

Màng xin có đôi lời nhắn nhủ cùng quý bạn thệ hữu. Chắc quý bạn hôm nay đã nhận thức ý nghĩa của Cơ Quan Phước Thiện rồi, *Màng* chỉ nhắc lại thôi.

Đạo càng bành trướng lan rộng ra ngoài thì phận sự của các bạn lại càng thêm nặng nề.

Đã lãnh nuôi nhơn sanh, cứu kẻ khổ thì tất nhiên phải gồng gánh phận sự, mở mang cơ sở thêm nhiều, như thế mới có phương bảo thủ về việc sanh sống cho Đạo được.

Hiện nay đang lúc quốc nạn, nhơn sanh điêu đứng và hoang mang chưa nhận thức rõ những điều phải trái, những việc làm phải ra sao? Nên Cơ Quan Phước Thiện

còn phải ngưng trệ. Trong một ngày gần đây, đến lúc thanh bình thì Cơ Quan Phước Thiện phải trọn đảm nhiệm phận sự giúp Đạo, để cho phần chánh trị đạo được rảnh tay truyền bá giáo lý của Đạo.

Cả hai có đôi chút khác nhau về hình thức, chớ kỳ trung cũng như một, là mỗi phần phải gánh riêng một phận sự giúp hay cho Đạo cả.

Chánh trị đạo của Đạo Cao Đài rất toàn thiện và châu đáo, lại cũng rất hay hơn các chánh trị từ xưa. Nếu đã lãnh phận sự nào, tùy theo sở thích và ý muốn của mình thì nên vui vẻ can đảm cố sức làm cho xong, chớ không nên vì phân quyền riêng biệt mà lại có một đôi điều phản khác nhau về hình thức là một việc không hay cho nền chánh trị đạo.

Phận sự của Cơ Quan Phước Thiện là thuộc về âm chất, càng làm nhiều bao nhiêu thì mình được hưởng bấy nhiêu về mặt vô hình, còn công nghiệp thì cứ theo Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng mà tiến lên cho đến Phật vị.

Phẩm vị ấy mới là của thiệt đối với chúng ta, chớ không phải do nơi quyền tước của thế tình đâu. Và lại công nghiệp của chúng ta có thể nhường lại cho người khác được, vì nó chính là của sở hữu của chúng ta.

Công việc của chúng ta làm hằng ngày cũng như chúng ta làm muốn lấy tiền của Đức Chí Tôn, nếu làm nhiều ngày thì lãnh tiền càng nhiều, rồi dùng tiền ấy trọn quyền cho ai cũng được, tùy theo ý muốn. Thoảng như chúng ta hờ hững bỏ bê công việc, hoặc nghỉ việc thì chúng ta đành cam thất phận.

Việc Đạo cũng như việc đời, tay làm hàm mới có nhai.

Thế thường người trước nói rằng: Gieo cái gì gặt cái nấy.

Vậy quý bạn ráng tìm hiểu lẽ hằng hữu tự nhiên ấy mà cố gắng làm xong bốn phận.

Một điều xin quý bạn ghi nhớ là phẩm tước mà chúng ta mang nơi mình không phải là chắc chắn đâu, nếu chúng ta thiếu phận. Nó quý chẳng là do nơi công nghiệp từ buổi sanh tiền.

Nếu công dày quả đủ thì đắc vị, chớ đối với phẩm tước có khi nó không quan hệ mấy. Mà đã nói rằng không quan hệ thì lẽ tự nhiên nó phải dời đổi hay là nó làm một phản động lực để cản bước đường của chúng ta, như nếu chúng ta có cơ hội tự kiêu về công nghiệp của mình rồi bỏ trôi.

Chúng ta đã mang danh là nhơn viên ở trong cửa Phạm thì phải làm cho xứng phận là nhơn viên của Phật đó.

Phải tự trọng, thực hành từ bi, bác ái, tha thứ và kiên nhẫn, nhứt là phải tập cho có tâm hỗn bình thân, tâm linh không cho lem lấm bợn trần, như thế mới đoạt được cơ giải thoát. Cơ giải thoát chính là cứu cánh về hành động của chúng ta hiện thời.

Thôi, *Màng* có bấy nhiêu lời nhắn nhủ cùng quý bạn.

Quý bạn thay lời giùm, *Màng* xin cảm tạ Sư phụ.

Xin sẽ còn ngày hội ngộ. *Màng* xin kiếu.

THĂNG.

262. *BÁO AN TỬ, đêm 9-10-Canh Dần (dl 18-11-1950)*

Phò loan: Luật Sự Nhung -Luật Sự Hường.

Hầu đàn: Nữ CPS Hương Hiếu và Chúc sắc nữ phái.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào Cô Tư và các em nam nữ.

Cô Tư đừng khóc chớ. Bần đạo rất mừng Cô đã trọn tâm diu dẫn các em nữ phái. Bần đạo rất vui. Cô Tư cứ an tâm, đêm nay Bần đạo nói riêng với Cô Tư, khá để ý.

Từ trước đến nay có xảy ra chuyện bất hòa làm cho Cô Tư buồn lòng, nhưng xét cho kỹ âu cũng là phần kiếp trên bước đường hành đạo. Cô Tư chớ vì đó mà quên đàn em khờ dại còn cần phải nhiều giáo hóa đó nghe. Bần đạo thấy Cô Tư để ý diu dẫn sắp em thì nơi cõi thiêng liêng Bần đạo cũng được vinh diệu đó chút.

Nè, các em nữ phái,

Các em khá chuyên tâm giỏi mài tánh đức để khỏi phụ lòng người chị đã hết lòng lo cho các em đa nghe. Cô Tư ráng trì chí vì nữ phái hiện nay chưa có mấy người.

Cô Tư bạch: –

Cô Tư cứ an tâm rồi sẽ có người phụ trợ Cô Tư đó.

Cô Tư bạch: –

Em Lễ Sanh *Hương Đỉnh* và *Hương Tình*, hai em ráng giúp Cô Tư. Bệnh của em *Hương Đỉnh* chỉ vì lao tâm mà có, em nên giữ đừng quá suy nghĩ mà bệnh khó lành đó.

Cô Tư bạch: –

Bần đạo biết em *Hương Tình* có hơi buồn về chỗ quyền hành bất minh, em khá dần tâm. Nên nhớ rằng

mình làm việc với Đức Chí Tôn chớ đâu làm với phàm thế mà hơn thua chút đỉnh, như vậy có phần hại cho bước đường lập đức đó nghe em.

Em *Hương Đính*, ngoài giờ làm việc chớ nên để tâm suy nghĩ gì khác, em cứ kiếm đồ mát mà tắm dưỡng trong một thời gian thì khỏi bệnh chớ chẳng chi.

Cô Tư bạch: – Vụ *Ba Tường* nó điên.

Ba Tường tại nói phạm chút ít Thiên điều nên bị hành phạt đó, một thời gian sẽ hết. Để Bản đạo liệu phương giúp cho nó.

Cô Tư bạch: –

Việc đó Cô Tư khỏi lo.

Các em thơ ký, các em ráng để ý từ bước nghe, các em đang tuổi xanh, sự đời chưa từng lắm, chớ nên vì chút nông nổi mà quên đường lập chí đó nghe. Các em phải luôn luôn nhớ rằng: Các em là tương lai của đất nước và của Đạo Trời. Các em phải ráng trì chí đừng để ngoại vật lôi cuốn mà uống cho công trình đã ngộ Đạo. Ráng để ý từ lời mà Cô Tư hằng dạy bảo thì mới được, nhứt là phạm khuê môn ráng giữ. Có Bát Nương đến dạy các em.

Bản đạo nhượng cơ.

THĂNG.

BÁT NƯƠNG

Em chào hiền tỷ cùng mấy em nam nữ.

Hiền tỷ chớ quá ưu lo mà hao tổn tinh thần. Những việc đã xảy ra đều do phần số của nữ phái, mà nếu em nói thiệt hiền tỷ đã không cố gắng dìu dẫn thì mấy em nữ

phái đã xa Đạo cả thấy.

Hiền tử ngó lại coi phía nữ phái đã mấy ai biết phận đâu, vì đó mà nữ phái luôn gánh sầu thảm.

Cô Tư bạch: – Lại Viện rất nặng nề mà thiếu nữ anh tài đến giúp tôi.

Nữ anh tài thì không thiếu, nhưng thiếu kẻ có đức đó thôi. Không chi đâu, rồi đây Lại Viện nữ phái sẽ được tiến triển, điều cốt yếu là các Nữ Khâm Châu, Đầu Tộc phải biết rõ phận sự của họ thì mọi việc đều dễ. Hiền tử khá luôn nhắc nhở họ vì phần đông còn thiếu đức mà gây nên điều phản khắc.

Hai em Lẽ Sanh và mấy em Thơ ký ráng lo tròn phận sự đã, mấy em nên biết rằng: Có may duyên mới gặp đặng Tam Kỳ Phổ Độ.

Cô Tư bạch: –

Phải chớ, làm đạo đã không sung sướng mà còn bị khảo đảo tinh thần thì biểu sao chẳng buồn được. Cười...

Cô Tư bạch: –

Cho mấy em bình thân.

Làm đạo có khổ mới có công, công do khổ hạnh thì mới xứng với cõi hư vô. Như Phật Quan Âm buổi nọ, có bị đời bạc đãi mới đắc vị được. Còn như những bậc Chúa Phi thì họ được hưởng gì không? Có nầu sống mới biết cơm là ngọc, rồi đây các nhà triệu phú phải đứng nhìn chị em mình mà nhỏ nước miếng đó.

Hiền tử có muốn thi không:

Cô Tư bạch: –

Vậy thì biểu mấy em nó ngâm trước bài “*Chín vị*”

Tiên Nữ” cho em nghe đa. (Lê Sanh Tình ngâm). Ngâm cho hay, hay đó, được, mấy em thường đến ngâm thi vui quá! Để bây giờ em cho hiển tỹ và mấy em bài thi nổi văn.

THI

*Gót ngọc đài vân còn rõ dấu,
Hương đưa chẳng chút bợn nhơ sâu.
May duyên gặp được người tri kỷ,
Nhớ buổi xa nhau đổ lụy châu.
Lụy châu đổ thương người lữ thứ,
Chốn phồn hoa vẫn giữ thanh bản.*

*Chẳng vì gót ngọc phân vân,
Mảng lo cho kẻ thế trần lâm nguy.
Thương đồng chủng lâm ly giọt ngọc,
Luống vì đời phải nhọc thân mai.
Tuyết sương bủa giá đầu nài,
Vì đâu sanh chúng ra ngoài phòng khuê.*

*Mong sớm tối mau về chung cõi,
Chốn Bồng Lai học hỏi Diêu Trì.
Mảng vì chút phận nữ nhi,
Phải đem thân liễu sánh bì cùng nam.*

*Giữ cho khỏi thân phạm ô trước,
Làm gương soi dẫn bước quân thoa.
Đem thân làm món chung hòa,
Đỡ nâng bốn cõi sơn hà cũng tay.
Chớ khá để râu mày khi mặt,
Mà cũng đừng khe khắt tâm trung.*

*Tam tùng Tử đức bơi vùn,
Rạng danh gái Việt qui phùng vạn bang.*

Hiền tỷ biểu mấy em ngâm thử. Hiền tỷ có hiểu ý bài đó không?

Cô Tư bạch: –

Thôi, để bữa khác em giải giùm cho.

Bài đó là phần của hiền tỷ và chung cả mấy em nữ phái.

*ĐỂ EM CÒN PHẢI NHƯỢNG CƠ CHO BÀ TIÊN THỨ BẢY NỮA
CHỚ. ĐÓ, BÀ TIÊN MUỐN NÓI GÌ THÌ NÓI ĐI. THĂNG.*

THẤT NƯƠNG

Em xin chào hiền tỷ và các em nam nữ.

*LỄ đức dung hòa nam tợ nữ,
Giữ gìn khếp chữ đừng anh thư.
Lạc Hồng nhớ thuở đường thi cũ,
Nhớ nét thêu xưa để đến chừ.*

Mấy em kiếm phương hiểu ý. Hiền tỷ chỉ cho mấy em.

Đã hèn lâu chị em vắng dạng vì bốn phận của em phải ở nơi côi Phong Đồ đặng độ rồi các chơn hỗn bị sa đọa, nên chẳng thường đến như chị Bát Nương được. Điều đó, hiền tỷ biết cho em.

Em cũng thương đoàn nữ phái lắm chớ, nhưng chỉ vì chút bốn phận mà em ít chuyện vãn với mấy em của em. Mấy em cứ tới hầu nghe Bát Nương sẽ luôn luôn giảng dạy.

Còn em phải bận việc nên không dám hứa trước với hiền tỷ. Vạy luôn đây, hiền tỷ cho phép em nói chuyện

cùng mấy em của em.

Nè mấy em, phận nữ phái đáng ra thì khuê môn bất xuất, nhưng vì lẽ toàn nữ phái của mặt địa cầu đều bị bả văn minh mà làm cho họ mất hết bản tánh. Nên mấy em được Diêu Trì Cung ban ơn huệ cho lập mà dìu dẫn lần nữ phái qui hồi cựu đức.

Vậy mấy em ráng nhớ tự mấy em phải làm nên gương mẫu trước thì mới mong dìu dẫn được các bạn của mấy em đó.

Mấy em phải ráng chịu khổ hạnh trong một thời gian, ví như mấy em đã quên hẳn mình là chính mình. Có vậy mới thâm được kết quả tốt đẹp đó nghe mấy em. Mấy em đừng dòm ra ngoài thế mà se sua thân phận cho thất phận đó nghe.

Mấy em phải coi mình là người của sanh chúng thì mới đặng, phải hy sinh quên mình thì mới trọn lẽ thương yêu. Mấy em cũng nên biết *vì thiếu sự thương yêu mà mấy em phải đầu thai làm nữ phái đó.*

Thôi, em còn công việc phải đi, hiền tỷ thứ lỗi cho em. Mấy em khá nhớ. Chị phiền mấy em nam phái quá. Mấy em vui lòng chị nghe.

Chị xin kiếu.

THĂNG.

263. ĐÊM MỪNG 10-10-CANH DẦN (DL 19-11-1950),

Phò loan: Thừa Sứ Hội - GS Thái Đền Thanh.

Hầu đàn: GS Thượng Tri Thanh, GS Thượng Tước Thanh

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Mỗi năm đến ngày Lễ Hạ nguơn kỷ niệm Khai Đạo thì các em không quên ngày Thánh đán của anh và mỗi em đều để tâm lo lắng, như là Hộ Pháp cư xử trọn nghĩa đệ huynh, đến như thi hài của anh đối về phần Đạo thì cũng chẳng trọng hệ chi, nhưng đó là một phần trong Thánh thể của Chí Tôn, các em lo cho anh được châu toàn. Anh có lời cảm ơn, trước là Hộ Pháp cùng tất cả các em.

Một điều anh ước mong sao hành trình của mỗi em làm thế nào cho đoàn hậu tấn để tâm kính mến lo cho các em cũng như các em lo cho anh từ thử.

Mừng Cao Tiếp Đạo.

Còn cơ Đạo của Chí Tôn bước qua năm 26 sẽ phát triển lên cao thượng một cách phi thường, làm cho dân tộc Việt Nam đều ngạc nhiên và chủ tâm hưởng ứng.

Nền Đạo cao lên bao nhiêu thì danh thể của các em tăng tiến lên trọng yếu bấy nhiêu, và trách nhiệm phải thế nào?

Các em cần lo trau giồi cho đáng giá, để làm gương mẫu hướng dẫn quần chúng noi bước theo con đường đạo đức và lập quốc buổi tương lai đã đến đây.

Trong phương diện hành đạo có ba điều nên chú ý như sau:

Một là *quyền*, hai là *luật*, ba là *pháp*, đều của Đức Chí Tôn vậy.

Quyền là giáo hóa, dìu dẫn chúng sanh vào khuôn linh của Đạo. Luật là thương yêu, rộng dung, tha thứ cho kẻ lỗi biết ăn năn. Pháp là giữ công bình, chánh trực.

Nếu có kẻ không nghe lời giáo hóa, cố tâm phạm luật thì người cầm quyền cai trị lấy Thánh đức mà định hình phạt là cốt yếu cạo gọt cho nên hình người, chớ không phải kẻ cầm quyền mà để phạm vào tội ác sát nhơn, bởi Đạo quyền gọi là Thánh trị chớ không phải phạm trị. Các em nên nhớ.

Còn cơ đời sẽ biến chuyển cho đến ngày liễu kết cuộc chiến tranh hầu có lập lại đời Thánh đức.

Đạo cùng đời, Quốc và Cộng như sau đây:

THI

*Lưỡi liềm chi dễ sánh kim câu,
Gây sự bởi ai tạo buổi đầu.
Đông hải mệnh mỏng còn phải cạn,
Tây hồ chạt hẹp độ bao sâu.
Tài ba Động Bích bao nhiêu sức,
Quyền pháp Côn Lôn sẵn mấy bầu.
Quyết đoán cuộc cờ ai thắng bại,
Chín xem Tiên Phật hưởng về đâu.*

Anh mừng các em.

Xin nhắn lời cảm ơn Hộ Pháp.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THỦ KHOA HUÂN

*THỦ phận tùy duyên dạng thấy đời,
KHOA kỳ rộng mở khắp nơi nơi.
HUÂN binh chuyển động tranh hơn thiệt,
Thi đức thi nhân mới thắng thời.*

Bần tăng chào chư vị Thiên mạng cùng các bậc ái quốc ưu dân.

Luận đàm việc Đạo thì cao rộng bao la, không có bậc nào tự xưng là thấu đáo cùng chơn lý.

Đại khái một điều, những hạng tu hành muốn chiếm được phần cao thắng Thiên vị thì chỉ có chịu khổ hạnh nhiều mới ra mặt hùng anh của Đạo, nên người tu hành mà thọ khổ là nét chạm trở thêm xinh.

Còn việc đời, muốn là mặt tướng thì phải cảm thương lên ngựa, đoạt lũy thân thành, dựng nên cơ đồ sự nghiệp, tạo hạnh phúc cho giống nòi chung hưởng mới được nêu danh trong quốc sử, để tên tuổi lại muôn đời.

*Chẳng có một ai ngồi không mà được nhưn sanh trọng
phong miếu thờ, bốn mùa quý tế, mà cũng chưa thấy một bậc
tu hành nào không chịu khổ hạnh mà đoạt Đạo.*

Chư Thiên mạng đủ rõ chơn lý và các bạn cũng không nên phàn nàn việc chi là khổ, còn những kẻ làm khổ cho người thì kết cuộc cũng chẳng tránh qua luật Thiên điều định phần tội ác. Nói rộng hơn nữa, là những dân tộc nào ý mình cường quốc mà xâm chiếm các nước nhược tiểu, khổ khắc áp bức người, rồi kết cuộc cũng không ra ngoài

quyên của Chí Tôn xử định.

Buổi Hạ nguơn nầy, sự thưởng phạt phân minh cho rồi kiếp trả vay oan nghiệt.

Chư vị gọi là Thiên mạng thì mọi việc đã có Quyển Tối Đại sắp đặt trước, không một điều chi còn mờ hồ, chỉ có thực hành phận sự cho được vẹn toàn, rồi để mắt xem đời đổi thay theo nguyện vọng của chư vị đã ước mong từ thử.

Bần tăng không được phép nói nhiều.

Xin chào chư vị.

THĂNG.

264. ĐÊM 15-10-CANH DẦN (DL 24-11-1950).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Cô Tư và các em nam nữ.

Bản đạo rất mừng thấy Cô Tư có lòng lo cho nữ phái.
Bà Chánh Phối Sư bạch:

Nhơn dịp có các vị Khâm Châu và chư vị Lễ Sanh có mặt nơi đây, Bản đạo cũng có đôi lời chỉ bảo về mặt tinh thần đạo đức.

Từ xưa đến nay, nữ phái cam phận thấp thỏi vì thiếu học nên phải chịu phận thiệt thòi hơn nam phái. May thay! Đức Chí Tôn khai Đạo kỳ ba, Thánh ý của Người muốn nâng đỡ nữ phái cho ngang hàng cùng nam phái, cũng đồng gánh một phận sự giáo dân. Điều ấy là một ân huệ của Đức Chí Tôn ban riêng cho nữ phái.

Nên biết đặc ân ấy mà tự khép mình trong khuôn luật của Đạo, tự đào luyện cho có một tâm hồn cao thượng khác hơn thế tình.

Nói về hình thức thì nữ phái kém cõi hơn nam nhiều, nhưng về tinh thần thì vẫn như nam chớ chẳng khác chút nào, mặc dù nữ phái chịu ảnh hưởng theo Nho tông đã mấy ngàn năm là khuê môn bất xuất.

Thời kỳ này là ân xá, Đức Chí Tôn định cho nữ phái phải chen vai thích cánh cùng đời để làm gương cho nữ phái toàn cầu.

Hiện nay trên thế giới, phong trào nam nữ bình quyền đã chấn động và sôi nổi cùng khắp đó đây, nhưng họ chẳng thấu nhập được kết quả khả quan theo ý muốn

của họ, mà còn dẫn nữ phái đến loạn luân, đê tiện, chớ không chỉ làm tiêu biểu chánh đáng để hướng dẫn nữ phái cho được.

Chỉ ở trong cửa Đạo Cao Đài mới đào tạo và lãnh đạo phong trào nữ phái được thuần túy và chánh đáng mà thôi.

Trong một ngày gần đây, tinh thần nữ phái toàn cầu được thức tỉnh và nâng cao trình độ của họ ngang hàng cùng nam phái, là do nơi cửa Đạo Cao Đài xuất hiện, mà chính các em làm tiêu biểu. Như thế, các em thấy bốn phận các em quan trọng là dường nào rồi.

Các em nên biết rằng: Mọi hình thức của đời hiện nay không có giá trị gì cả. Điều đáng kể nhất là tinh thần cao thượng và hành động phi thường của các em đó thôi. Vậy trong khi các em lãnh phận sự đi hành nơi địa phương, nên quan tâm vào vấn đề giáo hóa nữ phái và nên tượng trưng bằng hành động, cử chỉ và lời nói của mình để làm gương cho họ.

Về tâm lý của đời, cũng như của Đạo, không có phương pháp giáo hóa hay cai trị nào hay hơn bằng tự mình làm môi giới. Nếu chẳng vậy thì dầu có quyền sanh sát trong tay cũng không thể làm cho người ta khuất phục mà tuân theo. Còn có chẳng là họ chỉ theo thuyết thông thường là “*diện phục tâm bất phục*”. Khi đã đứng vào tình trạng đó thì không ai bắt buộc họ theo một lý thuyết nào hay một giáo lý nào được.

Xã hội hiện nay rất phức tạp và ô hợp, luân thường đạo lý đều suy bại cũng vì lẽ ấy.

Các em có Thiên sứ là cầm ngọn huệ đăng để thức tỉnh nữ phái và đem họ về đến chân Đức Chí Tôn y theo

Thánh ý của Ngài. Phần quan trọng đã lãnh, dầu tinh thần nữ phái sớm tiến triển hay muộn là do các em làm tròn sứ mạng cùng không.

Bản đạo có đôi lời thiết yếu chỉ dạy, xin các em ráng nhớ, để chẳng hổ phạm kẻ Thiên sứ.

Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HUỲNH HOA TIÊN NỮ

Chào các em nam nữ.

THI

HUỲNH lương giác mộng có chi vui,

HOA trở gặp thời chờ dễ người.

TIÊN cảnh sẵn chờ người nữ sĩ,

NỮ nam đồng phạm nếm ngon bùi.

Huỳnh Hoa Tiên Nữ là hiệu của Nhứt Nương Diêu Trì Cung)

Em rất vui mừng được thấy hiền tỷ có lòng hoài cố nhắc nhở đến nên có đôi lời chung vui cùng hiền tỷ.

Bà Nữ Chánh Phối Sư bạch: – Tôi nhớ buổi khai Đạo, Phật Mẫu cho bốn cô đến độ chúng tôi, ơn trọng ấy tôi nhớ hoài... ..

Điều đó là bốn phận của các em nơi Cung Diêu Trì lãnh lệnh Đức Diêu Trì Mẫu vậy thôi, chớ có chi là ơn nghĩa, hiền tỷ chớ quá nặng. Từ đây, em hằng nhớ hiền

tỷ, nhưng chẳng gặp được dịp may. Nay em về chia mừng cùng hiền tỷ là thấy hiền tỷ đang gánh một trách nhiệm thiêng liêng quan trọng để đùm dắt nữ phái, mặc dầu không có dịp gặp nhau trao đổi lời mừng, nhưng lúc nào em cũng ở gần bên hiền tỷ để chia vui sót buồn.

Hiền tỷ nên khuyên nữ phái ráng lập vị mình cho xứng phận và khỏi phụ lòng mong mỏi của các Tiên Nương nơi Diêu Trì Cung.

Lúc nãy, anh Cao Thượng Phẩm đã chỉ dạy nhiều về phần nữ phái rồi, nếu các em nữ phái ráng để ý mà thực hành theo đó thì xong phận.

Xin hẹn khi khác em sẽ đến nữa để cùng hiền tỷ hàn huyên câu chuyện đạo đức.

Em xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

LỤC NƯƠNG

Em xin chào hiền tỷ và các em.

Để em làm bài thi rồi hiền tỷ đoán coi em là ai?

THI

*Chỉ có cây xanh chứa có hoa,
Cùng lan xưa vẫn giữ chung hòa.
Dưới hiền cùng đứng nhìn sương sớm,
Năm kết đồng tâm giải nỗi thoa.*

Hiền tỷ có biết em là ai không?

Bà Nữ CPS bạch: – Phải Cô Lục Nương không?

Cười... Chớ còn ai vô đó nữa.

Đứng ngoài nghe hiền tử than thở mà muốn vào vô liên, nhưng vì đồng tử chưa tá cơ nên phải đợi. Hiền tử thiếu người thì cứ việc bố đức sẽ có người, chớ mà lo, gánh nặng hiền tử đang mang, em cũng thấy nặng, nhưng đó là lệnh của Diêu Trì Kim Mẫu đã định vậy. Hiền tử ráng, có mấy em ủng hộ.

Bà Nữ CPS bạch: –

Cười... mà đừng than nữa nghe.

Bà Nữ CPS bạch: –

Vậy chớ lúc về Diêu Trì Cung, mấy em có giành công với hiền tử đặng không? Cười... Xin hiền tử nhớ điều này: *“Lúc ra đi đã nói thế nào thì lúc trở về phải y như vậy.”*

Mấy em nam phái ráng chịu khó đứng, để chị nói chuyện với chị Chánh Phối Sư và mấy em nữ phái nghe. Đừng buồn.

Hiền tử, bước Đạo đã có mồi kết liễu nay mai. Sự khó nhọc đó cũng chưa là mấy. Em còn e khó nhọc nhiều. Một người cầm máy xây chuyển cho toàn nữ phái cả trên mấy địa cầu này, mà mới như vậy có là bao. Em xin hiền tử thẳng bước, đừng chút phiến hà, có mấy em đôi bước thì hiền tử chớ lo. Còn những việc xảy ra và sẽ xảy ra, đó là phần số của nữ phái.

Mấy em nữ phái nghe chị nói đây:

Mấy em ra lãnh Thiên mạng nơi mình, tức là thay hình thể của Phật Mẫu tại thế, thì phải dè dặt từ chút mới được, điều cốt yếu là mấy em phải giữ sự chung hòa, đừng câu mâu hay bắt bẻ từng việc nhỏ mà e cho nữ phái khó tu nghe. Mấy em phải luôn giữ dạ từ bi, lấy thương yêu

làm trọng thì mới xứng phận làm chị đó. Từ nay trở đi, phận của mấy em lại thêm phần trọng yếu, khá chịu khó nương nhau chớ đừng lời qua tiếng lại mà để cho những em nữ phái còn ở mặt đời đem lời châm biếm, thì cơ phổ hóa của mấy em phải thất sách đa.

Lúc ra đi hành đạo, nên lấy gương Quan Âm buổi nọ, chớ đừng theo thói thường tình, hơn thua chút đỉnh mà chẳng xứng Thiên mạng đó nghe mấy em.

Mấy em phải nhớ mình là người thay thế Phật Mẫu thì phải nhớ tánh đức Phật Mẫu ra sao đừng bắt chước. Mấy em nữ phái lúc nầy gặp cơ lập đức, mà để cho đức lu mờ thì có mong chi Thiên vị hầu theo.

Hiển tỹ, ráng chịu khó dìu dẫn mấy em kéo tội nghiệp. Hiển tỹ nên luôn nhắc nhở họ từ bước, nói chung mọi việc phải cho trọn thì cơ ân xá cho nữ phái mới mong thâu kết quả tốt đẹp. Mấy em có biết chăng? Phật Mẫu đã đổ biết bao nhiêu nước mắt!

Chị có bấy nhiêu là đủ cho mấy em.

Thôi, em xin chào hiển tỹ, mấy em nam phái và nữ phái. Có Bát Nương đến.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Ráng tịnh, có Phật Mẫu giáng. Em xin thăng.

DIỆU TRÌ KIM MẪU

Mụ chào các con nam nữ.

Con Hương Hiếu, Mụ lấy làm đau lòng thấy các con nữ phái phải lạc bước. Con khá vì Mụ mà dìu dẫn chúng.

Mấy con nam phái, mấy con có thương Mụ không?

Kể từ lúc Mẹ con xa cách, Mụ đã bao phen đổ lụy vì các con. Điểm linh tâm ấy ở đâu? Các con khá nhớ lời dạy đặng mau về chung cõi. Mụ mong lắm đó.

Các con nữ phái, các con phải nhớ khuôn hồng phải cho trọn vẹn, để khỏi đau lòng Mụ nghe.

Mụ ban ơn cho cả các con.

THĂNG.

265. *TRUNG TÔNG ĐẠO, 18-10-Canh Dần (dl 27-11-1950)*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Khoe.

Hầu đàn: Giáo Sư Thái Hào Thanh, chủ vị Lê Sanh và Đạo hữu nơi Trung Tông Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Em Giáo Sư, việc em khẩn nguyện cho các vị tử đạo, chưa có thể được, vì họ có kẻ bởi quả kiếp mà phải trả nợ, cũng có kẻ còn thiếu đức cần phải lập thêm, nên không thể giáng cơ đặng. Về vụ thống nhất Lương Viện, chút nữa Anh Cả về sẽ nói chuyện.

Và luôn đây, Bần đạo cũng có để lời chỉ giáo, nhưt là các em lãnh lĩnh đi hành đạo tha phương, ráng để ý, các em đã hẳn biết nền Đạo của Chí Tôn là một nền chơn giáo hy hữu. Giáo lý của nó chỉ trọn vẹn trong hai chữ “*THƯỢNG YÊU*” mà thôi. Sự thương yêu đó đã bị nhơn loại phá tan, để nhượng lại cho sự tranh giành mà gây nên máu đổ thịt rơi. Giờ phút này, mấy em lãnh mạng lĩnh giáo dân qui thiện, Bần đạo tưởng các em cũng đã hiểu rõ. Vậy các em phải nhớ câu kệ: “*Nếu lòng một dạ hai thì Thiên tru Địa lục*” và câu “*Giữ dạ vô tư thể Thiên hành hóa*” mà đem sự thương yêu ấy trở về nguyên bản.

Các em có hiểu chăng? Tiếng “**lòng một dạ hai**” là chi không đó?

Chẳng phải nói riêng khi phản đạo mà thôi, mà lại chung qui cho cả sự thương yêu giữa anh em đồng đạo. Đó là một sở nhứt định của sự hành tàng hư thiệt.

Các em cũng vẫn biết nơi đây là gốc để đem lại sự

thương yêu cho toàn cả sanh chúng trên mặt địa cầu này. Vậy các em khá để trong tâm tất cả những cái gì có thể làm thương tổn đến tình yêu ái cùng là điều ích riêng hay chung đừng làm điều tư lợi, những cái đó ngoài mặt thể đã chán rồi, trong cửa Đạo phải tiêu diệt cho hết thì mới mong sự phổ độ được đắc thành mau sớm.

Lúc ra đi hành đạo nhớ: ***Chơn truyền là gốc, Luật pháp là chuẩn thẳng, Từ bi bác ái là đạo pháp.***

Mỗi việc, các em phải khá suy nghiệm cho kỹ lưỡng, phải luôn nhớ rằng: ***Mình là người của chúng sanh chớ chẳng phải chúng sanh là người của mình.***

Mảnh thân phàm đã làm con vật hy sinh đặng Đức Chí Tôn dùng để sửa đời lầm lạc ra thuần phong mỹ tục, thì phải biết nó ra thế nào rồi, giá trị hay chẳng là được trọn cùng không đó. Lại nữa, khi đã làm con vật hy sinh thì con vật ấy phải tùng theo sự điều khiển của chủ nó, nếu chẳng tuân thì sự hình phạt không tránh khỏi.

Các em có biết hữu hình là sao? Mà vô hình là sao? Hai đàng chỉ khác nhau như hình với bóng. Hình thế nào thì bóng cũng thế ấy.

Mấy em hành đạo tại Khánh Hòa và Bình Thuận khá nhớ cho lắm, lúc này nơi đó cũng có mùi khó khăn. mấy em khá giữ trọn đức tin mà hành đạo cho đúng lẽ thì chẳng chi lo sợ.

Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

QUYÊN GIÁO TÔNG

Qua chào mấy em.

Em *Thái Hào Thanh*, em nói với Quyên Thái Chánh Phối Sư rằng: Sự thống nhất Lương Viện là điều rất hay vì lẽ trong Tòa Thánh mà có hai Lương Viện thì sự đại đồng chưa có đó.

Tuy dâng hiến hay sự hiến giúp Lương Viện bị kém sút, nhưng hễ đã qui nhứt rồi thì sự kém sút ấy cũng bớt vì cả hai cơ quan đồng lo mà còn sợ chi thiếu hụt. Các Châu Đạo hiện giờ họ ngưng việc trợ giúp cho Lương Viện cũng tại vì việc hành chánh còn sơ sót, để mất lòng tín nhiệm của nhơn sanh.

Nay hiệp với Phước Thiện thì nhơn sanh nhận thấy đó là một việc tối cần, rồi đây lại được như cũ, cần nhất là sự hành chánh phải cho minh bạch. Mỗi việc chi phí phải rõ ràng, đặng lòng nhơn sanh khỏi thắc mắc thì mọi việc đều dễ.

Qua nhờ em nói với Quyên Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư phải sửa lại việc hành chánh cho có qui củ.

Gần đây sắp mở Hạnh Đường, Quyên Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư phải sửa cơ giáo hóa cho có qui tắc. Qua nhận thấy phần đông ra hành đạo vì *quyên* chứ không phải vì *phận*, có nhớ chẳng lời Thánh giáo của Đức Chí Tôn nói rằng: “*Hễ dưới mắt các con còn thấy lẽ bất công thì Đạo chưa thành*” đó không?

Em phải nhắc lại giùm, Qua thấy mấy em ấy lắm lộn mà phải đau lòng và rất tiếc chẳng còn mảnh thân phàm

nữa đặng dìu dẫn.

Đức Hộ Pháp rất phiến lòng, Qua chẳng biết nói sao. Hôm trước, Qua đã có nói về quyền, luật và pháp, mấy em khá nhớ: *Quyền là giáo hóa, Luật là từ bi bác ái, còn Pháp là công chánh* đó vậy.

Giáo Sư Thái Hào Thanh bạch: –

Qua có mấy lời căn dặn mấy em đi Khánh Hòa và Bình Thuận, mấy em phải cẩn thận giữ đúng mực kể truyền giáo, chớ đừng sai lầm để lòng quá khích mà e cho đó. Nếu giữ đúng mực theo lẽ thì mọi việc đều yên. Lúc nầy đời phải cần Đạo, chớ Đạo không phải cần đời, mấy em phải hiểu cho rõ.

Giáo Sư Thái hào Thanh bạch: – Hỏi ông *Lễ Sanh Ngọc Ngộ Thanh* ở Phan Thiết.

Ngọc Ngộ Thanh đã... Buồn! Vì tánh tình chẳng thuận, lại ỷ vào sự hiểu biết của nó mà đã ra thân vùi nơi chốn rừng sâu. Điều đó cũng tại nó thiếu sự giáo hóa mà ra nông nổi. Biết sao! Qua rất đau lòng đó!

Thôi để Qua cho mấy em một bài thi

THI

*Hận nước lan tràn nợ máu xương,
Dem thân dày đọa luống can trường.
Cờ liêm muốn phủ giang sơn Việt,
Bóng Đạo cần nêu đánh nghiệp thường.
Đáng mặt anh hào đầu mấy kẻ,
Xứng danh đạo đức có bao gương.
Nợ trần muốn dứt còn mang mãi,
Thử hỏi làm sao sạch khổ ương?*

Mấy em tìm hiểu trong đó cũng có nói rõ ý nguyện
mà mấy em muốn hỏi.

THẮNG.

266. ĐÊM 22-10-CANH DẦN (DL 1-12-1950).

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào mấy em nam nữ.

Em xin chào hiền tỷ, xin anh Phối Sư Thượng Tước Thanh và em Giáo Hữu Thượng Giác Thanh chịu khó nhường cho chị dạy mấy em nữ phái.

Hiền tỷ, đêm nay, hiền tỷ muốn đem các em Nữ Khâm Châu và Nữ Đầu Tộc đang nghe lời giáo huấn.

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

Em vui lắm, mấy em, hôm trước chị đã dạy: Lúc ra hành đạo phải giữ qui cách thế nào cho đúng với bốn phận, rồi nay chị dạy thêm về tinh thần của nữ phái cho các em được lãnh hội.

Từ xưa đến nay, phận của nữ phái là khuê môn bất xuất, giữ cho đúng Tam tàng cùng Tứ đức, những việc đó các em cũng đã học nhiều rồi, duy lúc Tam Kỳ Phổ Độ này, nữ phái lại phải gánh thêm một phần trách nhiệm nữa là giáo hóa đàn em nữ phái đi cho kịp cùng nam phái.

Các em có biết do đâu mà được vậy chăng?

Nguyên do của nó là: Phận làm nữ phái phải lấy tình thương yêu đặt bù vào chỗ loạn ly, bởi lẽ nam phái tuy ngoài mặt đời trên quyền nữ phái, nhưng về nội dung phải chịu theo ý của nữ phái mà tạo nên căn quả.

Như vậy là sự máu đổ thịt tan nơi mặt thế này là tại nữ phái mà gây nên. Vì có Đức Chí Tôn lập Đạo đã toan phế nữ phái. Các em có nhớ lời Thánh giáo ấy không? Nhờ có Phật Quan Âm qui xin và chịu trách nhiệm dìu dẫn nữ

phái để họ chuộc những tội tình xưa bằng cách lập đức, để độ rỗi các chị em của họ. Các em còn muốn cãi lời dạy!!!

Em xin hiền tử hãy dẫn rõ cho mấy em nghe, để em nói tiếp:

Và để làm một tay phụ sự cho nam phái trên đường chuyển thế, vả lại lúc nầy đã gần mãn kỳ học hỏi của các nguyên nhân, nên Đức Chí Tôn muốn đem về rồi cho xuống học kỳ khác, như vậy phận sự của nữ phái là phải giúp đỡ cho nam phái được trọn trên đường học hỏi.

Các em nên hiểu, trong nữ phái có lộn nam phái, mà trong nam phái cũng có lộn nữ phái. Vì sao các em có biết không?

Chỉ tại có sự thương yêu được trọn cùng không, mà có sự thay đổi ấy.

Nếu nữ phái làm tròn phận sự thì được ân thưởng làm nam phái, đặng cho đủ trí hóa mà lập vị; còn nam phái gây điều nghịch lẩn thì phải chịu đọa làm nữ phái, đặng trả cho rồi nợ thương yêu.

Bổn phận của các em là lấy sự thương yêu đã sẵn có mà giúp cho nhơn loại khỏi điều đau khổ.

Các em cũng hiểu rằng: Tình thương của nữ phái nhiều hơn tình thương của nam phái, nhưng phải hiểu cái thương ấy là sao? Chớ đừng đặng gì thương đó, là cái nguy hại.

Các em có nhớ bài của chị cho lúc trước nói về sự đầu thai của nữ phái không?

Bài đó như vậy:

Thương diên, thương gốc,

*thương đại, thương khờ,
Thương chẳng gìn liễu yếu đào thơ,
Thương chẳng kể hăng hồ thân gái.
Thương bạc tóc hã còn thương đại,
Thương da môi còn hã thương ngu!
Vì kiếp thương chưa đủ công phu,
Nên nay chịu mang câu phụ nữ.*

Các em có hiểu không? Hiên tử giải cho mấy em hiểu đó là những sự thương cùng đại mà phải làm nữ phái. Bây giờ phải sửa sự thương yêu ấy cho cao thượng, tinh khiết, thì sẽ được đổi ngược lại, chớ chẳng chi.

*Thương khôn thương khéo,
thương học thương đòi,
Thương phải gìn phận gái phòng khuê,
Thương phải giữ vẹn bề danh tiết.
Thương tô điểm anh thư khí tiết,
Thương học đòi cương quyết liễu bố,
Thương nam nhi vì gánh đồ thơ,
Thương phận gái còn mơ mộng ảo.
Thương cha mẹ tuân lời dạy bảo,
Thương cho ra trên thảo dưới hòa,
Thương phòng đào giữ vẹn giá hoa,
Thương đừng để phong ba sớm rụng.
Thương gắng giữ mặt đời hữu dụng,
Thương linh tâm phòng hạnh nấu nung,
Thương ái hòa giữ trọn thủy chung,*

*Thương quốc nạn vẫy vùng độ thế,
Thương luân lý xem thường bỏ phế,
Thương kẻ nản hòa lệ chia ưu,
Thương muôn nhà còn chịu sầu tư,
Thương cao thượng, chớ như tình thế.*

Các em phải hiểu sự thương của nữ phái rất trọng yếu hơn sự thương của nam phái, vì sự thương của nữ phái nó gây nên được mối cảm hóa từ nội dung chí ngoại hình; còn sự thương yếu của nam phái chỉ ở ngoại hình mà thôi.

Nam phái làm tròn nhiệm vụ cùng chăng là do sự giúp đỡ của nữ phái. Các em phải biết trọng phận sự mình, nếu các em đã chẳng trọn thương, lại còn gây thêm điều nghịch lẫn thì tội tình ấy khó xóa nơi Diêu Trì Cung đó nghe.

Bữa nay dạy chung đó, đủ cho mấy em hiểu về sự thương yêu của mấy em. Hiền tỷ muốn em giải bài hòm trước, thì hiền tỷ cứ coi lại bài này sẽ đủ ý nghĩa.

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

Cười... Bốn phận của Bát Nương mà hiền tỷ không biết sao?

Em Thượng Tước Thanh, em muốn hỏi, để Đức Cao Thượng Phẩm dạy cho. Em xin nhượng cơ.

THĂNG.

TIẾP ĐIỂN:

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào Cô Tư và mấy em nam nữ.

Em *Thượng Tước Thanh*, em muốn trở vào giúp Hội Thánh mà còn e, chớ bệnh tình em cứ yên tâm, em sẽ lãnh phận sự là Thượng Thống Lại Viện. Như vậy, công việc có hơi nhiều nhưng em đừng ngại. Bệnh của em theo y khoa thì khó trị, chớ đối với thiêng liêng có khó gì!

Vậy Bản đạo chỉ cho, cứ mỗi buổi sáng lúc chưa súc miệng, em kiếm đồ chua mà ăn. Lúc bụng đói cũng vậy, đồ chua như bưởi, chanh. Ăn không chớ dùng chấm muối, mỗi buổi tối uống thuốc tiêu, theo thuốc tây, mỗi đêm uống 1 viên Fructolaxine, cơm thì ăn nhão một chút, chớ uống rượu, em cứ làm theo, nó hết chớ chẳng chi.

Em muốn cho biết rõ việc làm, em cứ thẳng bước sẽ được, chớ đừng ngại, sự đau ốm là do căn số, em cũng hiểu đó.

Ông Thượng Tước Thanh bạch: –

Bản đạo giúp sức cho.

À quên, em phải giữ đưng để bón nghe, thứ Fructolaxine, uống 4 viên thì xổ, uống 2 viên thì tiêu.

Bát Nương đã dạy mấy em nữ phái, Bản đạo cũng chẳng có chi thêm, để bữa khác sẽ hỏi nhiều, vì hôm nay chưa tiện, mấy em nữ phái đưng buồn.

Việc này các em Luật Sự suy nghĩ sẽ hiểu.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

267. *ĐỀN THỜ PHẬT MẪU QUI THIỆN, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Hường.

Hầu bút: Luật Sự Khoe.

Hầu đàn: Thân nhân của ông Cố Đốc Trường Qui Thiện và toàn đạo nam nữ nơi Qui Thiện.

Đầu tiên là ông Đình Công Trứ, cố Đốc Trường Qui Thiện, giảng cơ nói với thân nhân trong gia đình và các bạn tu trong Trường Qui Thiện, sau đó tái cầu thì Đức Cao Thượng Phẩm giảng).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em nam nữ.

Đây là lần thứ nhứt, Bản đạo mới được dịp để đòi lời chỉ giáo các em nam nữ nơi Trường Qui Thiện.

Bản đạo chẳng cần luận chi cao xa hơn nữa, chỉ nhắc các em nhớ đến hai chữ Qui Thiện thì đủ.

Qui tức là hợp lại thành đoàn thể, Thiện là những kẻ biết ham chuộng sự hiền lương, hoặc những người thức thời, biết chê đời mền Đạo. Vậy thì Qui Thiện Đường là nơi qui tụ những người đã nhận thức sự thiệt về giá trị và sở hành của mình, đã có sẵn một tâm hồn cao thượng nên biết rõ cái mất cái còn, hoặc biết cân phân điều hơn lẽ thiệt.

Bản đạo cũng khen các em đó.

Ở đời, mọi sự đều giả, cho đến mảnh thân của chúng ta cũng không được tồn tại. Nếu ai đã mê theo đường danh bẽ hoạn hiện thời thì tất nhiên họ sẽ chuốc lấy sự mất ở ngày mai; chỉ những kẻ đi tìm sự mất ở đời và sớm dặt mình vào khuôn khổ vị tha, bản tâm luôn luôn sẵn

sàng phụng sự cho người đời, kẻ nghèo, kẻ đau, kẻ yếu, mới được còn mảy may mà thôi. Giá trị cùng chẳng, quý trọng cùng chẳng là do nơi hành động phi phạm hay cùng không phi phạm đó thôi.

Các em có biết rõ về chơn truyền của Cơ Quan Phước Thiện chẳng? Có ai biết nói thử.

Thâm bạch: – Để bảo tồn sanh chúng.

Còn nữa, chưa đủ.

Bạch: – Là bảo dưỡng nuôi người.

Còn nữa, ai biết rõ hơn.

Chí Thiện Mậu bạch: – Phước Thiện là thay Trời chan phước lành đã hưởng được cho con cái Đức Chí Tôn, thương yêu chung cùng điu dắt trên con đường lành gọi là Phước Thiện.

Trúng một phân nửa.

Chí Thiện Mậu bạch: – Kẻ thật hành Phước Thiện được thì mới thể theo sự thương yêu của Đức Chí Tôn mới trọn Thiên đạo.

Trúng thêm một chút.

Chí Thiện Mậu bạch: – Kẻ thiếu sự thương yêu là trái với sự thiện lương, nghịch với nhơn chi sơ, mà đã nghịch thì khó trọn lòng Phước Thiện, không thể về cùng Chí Tôn đặng, vì đã mất tính thiện lương.

Trúng nhưng nói hơi xa nghĩa một chút, thoảng như có kẻ dốt thì làm sao họ lãnh hội được.

Bạch: –

Cũng trúng nữa, nhưng trạng tỏ về thực tế để cho kẻ dốt nghe qua được hiểu liền.

Truyện Trạng Trấn bạch: – Thiếu kiến của em thì Chơn truyền của Phước Thiện là thực hành việc làm phước, làm lành, bằng cách yêu thương vị tha sanh chúng, quên mình đặng điu dắt tất cả bất luận từng lớp nào, đi đến chỗ tốt lành là Chí Tôn.

Trúng, nhưng cũng chưa xác thật nghĩa.

Thôi, để Bản đạo chỉ thêm cho:

Chơn truyền của Phước Thiện là thay thế Đức Chí Tôn và Phật Mẫu thật hành cơ cứu khổ bằng phương pháp là làm cha những kẻ không cha, làm mẹ những kẻ không mẹ, làm anh những kẻ không anh, làm bạn những kẻ thiếu bạn, làm chồng làm vợ những kẻ không vợ không chồng, trong sự thương yêu cao quý và trong sự giúp đỡ chơn thành.

Có như vậy mới có thể thực hành cơ quan cứu khổ của Đức Chí Tôn để moi mặt thế này. Các em có hiểu chưa?

Truyện Trạng Trấn bạch: – Các em trân trọng cảm đội ơn Ngài, cả lời Thánh huấn của Ngài các em xin đình ninh vâng theo mà thực hành làm một bài học quý báu của cả kiếp sanh, các em cố gắng bươi móc được chút nào cũng chẳng dám bỏ qua.

Nếu các em đã nhận thức rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện thì phải cố gắng tự đặt mình vào nơi khuôn khổ ấy, dâng trọn mảnh thân phàm nầy làm con tể vật cho Đức Chí Tôn để phụng sự cho con cái của Người, để Người khỏi mỗi lòng trông đợi.

Các em phải tự hỏi lấy mình hằng ngày rằng: Nhơn loại đã hết khổ chưa? Và Nhơn loại đã hưởng được mấy may hạnh phúc gì chưa? Do nơi hành động của các em,

nếu thấy rằng nhơn loại hết khổ và hưởng được một đời điều hạnh phúc thì phận sự của các em mới xong. Có thể được không các em?

Truyền Trang Trấn bạch: – Quả thật, giờ phút này thiên hạ trên địa cầu này chưa hưởng được gì là hạnh phúc và công bình, chỉ có hà hiếp và dùng mạnh buộc người yếu phải theo, tức là mâu thuẫn mà thôi.

Hiện nay sự thật y như em Trấn nói, nhưng ở ngày mai, Đức Chí Tôn quả quyết làm cho nhơn loại hết khổ đối với mắt phàm và trí phàm của chúng sanh, nhưng cơ quan cứu khổ của Chí Tôn phải thật hiện cho kỳ được, điều đó là ân huệ của Chí Tôn đã định ban cho nhơn loại trong thời mạt kiếp này.

Truyền Trang Trấn bạch: – Hiện nay toàn cầu đương chiến tranh quyết liệt là do sự bất công mâu thuẫn, chừng nào xóa hết những bất công ấy thì nhơn loại mới hưởng được ân huệ của Đức Chí Tôn trong công lý và đạo đức.

Phải đó, nhưng bắt đầu từ nay, các em phải cố gắng thêm lên.

Truyền Trang Trấn bạch: – Bạch Đức Ngài, nguyện vọng của các em là muốn nỗ lực hiệp tâm tô điểm và thực hành cho ra thiệt tướng Pháp Chánh Truyền nơi Thánh địa đặng làm sáng danh Đức Chí Tôn cho toàn thể các nơi noi theo, nhưng bao nhiêu cố gắng và mỹ ý đều vô hiệu, nhưng các em cũng chưa nãn chí, quyết tâm phấn khởi làm cho bằng được, nhưng các em khẩn cầu Đức Ngài ám trợ cho.

Đó là tại số kiếp của những kẻ vô phần, đã đứng trong lòng yêu ái đùm bọc của Đức Chí Tôn mà chẳng biết gìn

giữ đặng hưởng. Lại nữa, đó là cơ xáo trộn thử thách của Đức Chí Tôn. Đức Chí Tôn đã thường nói rằng: Ma Ma, Phật Phật, hai đường, ai muốn đi đường nào thì đi. Các em có thương họ thì nhắc nhở giùm họ vậy thôi.

Các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường ráng nhớ những lời của Bản đạo đa nghe. Bản đạo lúc nào cũng phò hộ các em về mặt vô hình, cũng như Đức Hộ Pháp giúp đỡ chỉ dạy chăm sóc các em về mặt hữu hình vậy.

Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Chào các em nam nữ.

Nhơn dịp các em hội hiệp nơi đây đông đủ để nghe lời chỉ giáo của các Đấng, chị cũng có đôi lời khuyến giáo các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường.

Lúc này em Đinh Công Trứ đã có đôi lời nhắn nhủ các em về phận sự và Đức Cao Thượng Phẩm cũng có giải thích rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện mà hiện các em đang thi hành cơ quan giải khổ mà Đức Chí Tôn đang để nơi mặt thế này, các em cần phải suy nghiệm và khảo cứu cho tường tận để tìm phương tiện thực hành cho ra thiệt tướng, cho nhưn sanh lãnh hội hầu cùng các em chung tâm hòa trí trong tình yêu ái nồng nàn của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu.

Phương pháp ấy rất giản tiện và cũng rất dễ làm, nếu ai có thiện tâm thương yêu nhưn loại, dầu cho kẻ yếu hay

tật nguyên cũng có thể làm được, đừng nói chi kẻ trí thức là phải thực hành chương trình xã hội thuần túy. *Phải cho cơm những kẻ thiếu cơm, cho thuốc những kẻ thiếu thuốc, cho hàn những kẻ không hàn chôn, chỗ che những kẻ bị đàn áp bất công, bình vực những kẻ bị chúng hiếp, an ủi những kẻ buồn rầu, khuyến khích những kẻ toan thối bước, độ những kẻ khổ tâm, lau chùi nước mắt những kẻ cô độc đang khóc trước mặt mình.*

Tóm lại là phải tự hiến mảnh thân làm tế vật cho Đức Chí Tôn để làm tôì đòi cho con cái của người sử dụng trong việc đem hạnh phúc đến cho họ, để thực hành cho trọn vẹn cơ quan giải khổ của Đại Từ Phụ.

Nền Đạo của Đức Chí Tôn đã có danh lan rộng ra ngoại quốc rồi, chỉ còn có thực hành cho thiên hạ thấy nữa thì sẽ thành Quốc Đạo. Phận sự của các em rất nên yếu trọng là phải cố sức thực hành cho trọn vẹn hơn nghĩa của kẻ quên mình làm nên cho người, một như mười, mười như một, muôn như ức triệu, và hằng hà và loan ra cho toàn cả hơn loại trên mặt địa cầu này đều hưởng ứng làm theo, thì mong chi nên đại đồng không thành tướng được.

Các em là kẻ tiên phong của Đức Chí Tôn để làm tròn sứ mạng của Người giao phó, công cán ấy sẽ được ghi vào Đạo sử muôn năm ngàn kiếp.

Mỗi sự đã có hình thức trước mắt các em, không chi tồn tại vĩnh viễn cả vì hữu hình thì hữu hoại, chỉ có cái đức hy sinh cho hơn loại mới trường cửu mà thôi. Cái danh thiệt ấy, các em tưởng dễ gì gặp được cơ hội thuận tiện để đoạt sao, chỉ do nơi thời kỳ ân xá này để lập mà thôi.

Vậy đã đặt mình trong khuôn khổ và chơn truyền

của Đức Chí Tôn thì phải kiên tâm trì chí để đoạt cho được chí hướng cao cả của mình.

Về bí pháp của Đạo cũng như triết lý của đời, là càng đau khổ thì càng kinh nghiệm, càng thanh cao. Con đường thiêng liêng lập vị của Đạo cũng do nơi bí pháp ấy. Thử hỏi từ ngàn xưa, biết bao vị đắc đạo mà không nhờ trong khuôn khổ nào chăng?

Lại có câu: “*Lửa thử vàng, gian nan thử Đạo*” là cũng trong một ý niệm ấy. Nếu thoảng như đi trên con đường lập vị thiêng liêng được sung sướng hoặc dễ dàng hoặc không cần chi phải mệt xác mệt trí, hoặc không có chịu sự khảo duyệt nào về tinh thần hay hình thể, thì hơn loại trên mặt địa cầu này sẽ thành Phật hết. Như thế, các em nghiệm coi phẩm trật ấy có phân biệt và quý trọng không? Hẳn là không phân biệt rồi.

Vậy các em nên hiểu điều đó để lướt qua mọi trở ngại thử tháchặng gấp sớm cho các em đoạt được sở hành phi phàm đó vậy.

Các em khá lưu tâm.

Chị xin kiếu.

THẮNG.

268. ĐÊM 4-11-CANH DẦN (DL 12-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Hường và Nhung.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Hai em *Hường và Nhung* muốn hỏi về điển lực cơ bút. Vậy Bản đạo giải thích cho.

Nói về nhơn điển thì trong mỗi người đều có điển Âm và điển Dương, tiếng Pháp gọi rằng Courant internatif. Do đó mà người đưng dây đèn cùng một thứ điện ấy thì chỉ bị giật té mà thôi, nhưng tùy theo chơn thần mà điển đó mạnh hay yếu.

Trong một cặp loan, điển đó được điều hòa thì cơ viết dễ và người tiếp điển thiêng liêng dễ thông công với cảnh vô hình.

Hai người lúc nhơn điển xuất ra, hễ bên nầy Âm thì bên kia Dương, bên nầy Dương thì bên kia Âm, hai luồng điển ấy xô đẩy hút kéo nhau mà cây cơ được vận chuyển.

Lúc điển vô hình chưa giáng thì hai luồng điển ấy không ăn với nhau, vì cơ mà cây cơ không chuyển động. Chừng lúc nào người tiếp điển đã xuất chơn thần tiếp rước điển thiêng liêng, thì điển vô hình làm cho hai luồng nhơn điển đưng chạm nhau mà xây chuyển cây cơ. Còn cây cơ có chuyển mà viết không được, vì một phần do hai luồng nhơn điển không điều hòa cùng nhau, nó chạm nhau mà không làm một Âm hay một Dương, vì đó mà cây cơ không chỉ theo chỗ, hay không chuyển động được, hoặc do thần không tịnh, hoặc do thần của người tiếp điển lộn xộn bất định, nên điển thiêng liêng bị đứt, chơn thần của

kẻ phò loan làm cho loạn điện.

Hưởng bạch: – Bạch Đức Ngài, như người tiếp điện thì tiếp điện luôn, còn người truyền điện thì không bao giờ tiếp điện đặng, có vậy không?

Không, vì người tiếp điện là người có chơn thân riêng hợp với điện vô hình, còn những người truyền điện nếu tập luyện lâu ngày, chơn thân được quen với điện vô hình, lần lần cũng tiếp điện vô hình đặng. Nhưng đó là phần rất ít.

Hưởng bạch: – Bạch Đức Ngài, chỉ những người tiếp điện mới chấp bút được mà thôi hay sao? Xin Đức Ngài dạy cho chúng con được hiểu biết.

Chính những người tiếp điện cũng có người không chấp bút được, còn người truyền điện mà chơn thân có hợp với điện thiêng liêng, nhưn điện được điều hòa, thân được tịnh, thì cũng chấp bút được.

ĐỂ BẮN ĐẠO DẠY TIẾP VỀ ĐIỆN VÔ HÌNH.

Điện vô hình là thứ điện thuần Dương mà thôi, kêu rằng Courant continu positif. Do đó mà khi điện thiêng liêng giáng hiệp với hai luồng điện của cặp phò loan mà thành luồng điện ba dây, kêu rằng: Courant triphasé. Sự huy động của cây cơ là do luồng điện hợp thành ấy.

Điện của việc phò loan là đó. Còn điện của việc chấp bút cũng do luồng điện ba dây hợp thành mà làm chuyển động bàn tay cầm bút, nhưng cái khó là người chấp bút một lần phải xuất ra hai thứ điện: Âm và Dương đặng vận chuyển cây bút. Nhưng *cây bút phải là cây bút chì*, đặng điện thiêng liêng chạy vòng trong cây bút mà không đụng đến tay người chấp bút thì mới viết dễ dàng được.

Đó, hai em coi thì hiểu rõ sự huyền diệu của cơ bút là do đâu.

Thôi, Bản đạo kiếu.

THĂNG.

269. ĐÊM 4-11-CANH DẪN (DL 12-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Nhung và Hương.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ.

Chị thấy rõ ít em nữ phái nơi đây, nhưng khẩn cầu nhiều việc. Vậy chị dạy cho đôi điều và một bài thơ mà chị dặn mấy em đem cho chung đoàn nữ phái.

Phần đông nữ phái còn thấp thỏi về việc học hỏi, vậy chị khuyên các em phải cố gắng lo lường cho mở mang thêm.

Nghĩ lại, Đức Chí Tôn lấy sự hòa nhã thương yêu mà nắm mảnh hình hài của chúng ta thì chúng ta nên theo đó mà làm cho vừa Thánh ý của Ngài.

THI

*Đường đạo dìu nhau chuộng chữ hòa,
 Tiết trinh trong sạch giống dòng ta.
 Học tài tô điểm vinh hôn nước,
 Lập đức hàng lo giữ nghiệp nhà.
 Yếu điệu trau mình nên giá ngọc,
 Thuyền quyền vẹn phận đẹp thân nga.
 Nghĩa nhân nên tạc gương kim cổ,
 Đường đạo dìu nhau chuộng chữ hoà.*

Đó, các em phải tập tành như chị đây thì muôn việc đều yên và khỏe tâm. Nhớ cho các em nữ phái nghe chung.

Chào các em.

THĂNG.

270. ĐÊM 5-11-CANH DẦN (DL 13-12-1950).

LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào các em.

Lão nắm Thiên điều mà thấy hàng Thánh thể còn mờ mịt. Lão đã bao phen muốn xuống lệnh hành trị, nhưng thể lòng từ bi của Đức Chí Tôn mà phải đành gác bút.

Vậy, từ nay, phải sửa đương việc hành pháp cho đúng qui tắc chơn truyền đó. Lão dặn đa.

Nếu còn quen thói cũ thì đừng trách Lão quá ư nghiêm khắc. Ráng nhớ!

THĂNG.

TÁI CẦU:

TAM TRẤN OAI NGHIÊM QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

Lão xin chào tất cả.

Nho Tông Chuyển Thế mà nào thấy Nho tướng thật hành. Trung, Can, Nghĩa, Khí vẫn còn ở mặt trận nhà Châu. Còn nay, có Trung không có Nghĩa, có Can không có Khí.

Nhớ lúc Lão quá ngũ quan mà buồn cho nhơn sanh hiện tại. Còn trong cửa từ bi thì lại thấy nghiệt chướng. Vậy bảo sao cơ tận độ được mau giải thoát sanh linh? Còn bóng quân tử lại chẳng hành chánh lộ. Thương thay cho đời phải cơn điên đảo!

Lão lãnh phần Tam Trấn Oai Nghiêm mà phải thêm

đau lòng. Vậy các em hãy ráng noi gương xưa mà đem tinh thần Nho giáo chỉnh đốn gấp nền Nhơn đạo. Các em có nhớ Lý Giáo Tông đã cho hay rằng “*Nam phong sẽ biến thành Nhơn phong*” đó không?

Lúc này cơ chuyển lọc đã đến nơi, các em phải ráng giữ. Lão kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào các em.

Đêm nay, các em đã được hưởng nhiều ân huệ của các Đấng, các em đã lãnh hội rồi chưa? Nhứt là lời răn của Đức Lý Đại Tiên. Các em là Thiên mạng thì đã hiểu oai quyền của Đức Lý Đại Tiên là thế nào rồi. Chính Người đã nhiều phen xin Đức Chí Tôn xóa Trường thi công quả của chúng sanh.

Nếu Đức Chí Tôn chẳng thương nhơn loại, không lời can gián Người thì thật là một sự đại bất phước cho nhơn loại trong thời kỳ ân xá của Đức Chí Tôn rồi đó. Vậy từ nay các em phải lập tâm ghi nhớ những lời Người căn dặn. Nếu hờ hững như lúc trước thì tránh không khỏi nghiêm huấn của Người đa.

Các em nên biết rằng, cả mảnh thân đã dâng trọn cho Đức Chí Tôn để thật hành luật thương yêu và quyền công chánh, thì phải tỏ ra thế nào là bậc chí Thánh, chí chơn mới được chớ.

Thoảng như có một hành động nào mà sai chơn

truyền của một vài Thiên mạng thôi, đừng nói chi hầu hết, cũng có thể bôi xóa danh thể của Hội Thánh, tức nhiên là hình thể của Chí Tôn, đừng mong mỗi chi tạo đời Nghiêu Thuấn được.

Tiếp theo lời của Lý Đại Tiên và Tam Trấn Oai Nghiêm Quan Thánh Đế Quân, chị khuyên các em nên tự trọng xác của Chí Tôn để làm nơi ẩn trú của những trang đạo đức, và cơ tận độ của Chí Tôn có mau thành cũng chẳng là do sở hành của các Thiên mạng mà thôi, chớ không phải do bàn tay huyền diệu của Chí Tôn và các Đấng đầu. Các em ráng nhớ.

Chí Tôn đã dạy rằng: “Về phương pháp cứu khổ và giải thoát nơn loại, cần phải có một phần huyền diệu của Chí Tôn và một phần thực hành của Thiên mạng. Mọi việc chi, Chí Tôn đã dạy trước cả, còn phần kết liễu chậm là tại các Thiên mạng làm không tròn. Vì thế mà cả Thánh thể của Chí Tôn phải bị một phen quở trách của Đấng cầm hình luật là Lý Đại Tiên.

Chị ước mong cả Thánh thể và toàn con cái Chí Tôn biết tự hối sửa mình cho xứng phận để khỏi phụ lòng của Chí Tôn và tránh khỏi luật nghiêm trị của Lý Đại Tiên. Thôi chị xin kiếu.

THĂNG.

271. ĐÊM 9-II-CANH DẦN (DL 17-12-1950),

Phò loan: Luật Sự Nhung và Hương.

Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư Hương Hiếu, chủ vị Giáo Hữu và Lễ Sanh nam nữ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào Cô Tư cùng các em nam nữ.

Bần đạo mừng Cô Tư đã trọn tâm diu dẫn mấy em nữ phái. Mấy em, cho mấy em bình thân.

Mấy em ráng nhớ phận sự của mấy em là người cầm đuốc thiêng liêng mà diu dắt nữ phái đi trên đường chánh đạo. Vậy mấy em phải là những gương trong sáng để cho đoàn em soi tỏ.

Kể từ giờ phút này, các em phải quên mình đặng lo cho chúng sanh được hưởng ân huệ của Chí Tôn và Phật Mẫu.

Hễ đoàn em của các em được đạo đức bao nhiêu thì các em được rạng danh bấy nhiêu.

Các em đừng sợ rằng các em lo cho nhơn sanh thì thân của các em phải ra cực khổ. Điều đó có Chí Tôn và Phật Mẫu lo cho các em. Các em thử nghĩ lại coi, các em đã đến đối đối cơm khát nước hay thân thể lỏa lồ như bao nhiêu kẻ rên than từ đầu đường đến cuối chợ hay chưa?

Phần thưởng cho các em đã dành sẵn. Ngày giờ nào các em đã công viên quả mãn thì phần thưởng ấy các em được hưởng, không sai chạp.

Các em nên nhớ rằng, đoàn em của các em đang heo hắt trong bể lợi sông danh, các em hãy đem đèn huệ soi sáng cho đoàn em thấy rõ cuộc đời giả tạm này phải ra

tro mặt. Các em thử nghĩ lại coi khi đã nhắm mắt rồi, có đem theo được những gì, hay đem theo tội ác, cùng chẳng nữa là đạo đức hiền lương.

Hẳn các em có nghe thấy người ta nói ra: Tiền bạc của cải hay danh vị là những món đồ khó kiếm ở thế gian không? Tay là chỉ nghe danh thơm của những trang đạo đức lưu mãi tận ngàn thu mà không ai dễ gì có được. Có chẳng các em là người thay hình thể của Phật Mẫu tại thế gian này thì phải thể theo Phật Mẫu mà làm cho giảm bớt những đau khổ của đoàn nữ phái đã vì mền đẹp ham xinh mà gây nên nghiệt chướng.

Bần đạo nói thiệt với các em rằng: Nếu các em không lo tròn bổn phận của các em thì những đau khổ của nữ phái còn tăng thêm nữa mà chớ.

Thôi có Bát Nương đến dạy các em.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

Tiếp diễn:

BÁT NƯƠNG DTC

Em xin chào hiền tỷ. Chị chào các em nam nữ.

Các em nữ phái có nghe lời của anh Cao Thượng Phẩm vừa dạy đó không?

Bà Nữ Chánh Phối Sư bạch: –

Các em phải ráng rèn luyện tánh đức cho đúng bực nữ lưu đặn làm gương sáng cho mấy em chúng ta noi chung. Chị vẫn hằng thấy trong các em có những chuyện

xích mích không đáng vào đầu mà gây nên những chuyện oán ghét. Chị khuyên các em phải giữ lòng vị tha. Thường tình của nữ phái là hay đố kỵ, vì đó khiến cho sự bất hòa càng thêm phổ biến.

Hiền tỷ có nhớ hôm trước anh Cao Thượng Phẩm đã nói gì không?

Em chắc hiền tỷ đã hiểu rõ rồi.

Các em, lúc các em mang Thiên tước nơi mình thì các em là người của Diêu Trì Kim Mẫu để tại thế gian này, vậy mà người thay mặt cho Đấng Thiên Tôn lại quên hẳn phận mình là thể lòng từ bi mà cứu sanh độ thế, lại còn lăm chút bụi trần là thương ai thì nên tròn, ghét ai nên méo, sang thì còn đến chốn quyền môn, giàu thì ưa mùi hoa gấm; chớ có biết đâu đối với cảnh thiêng liêng là sang thì ngồi tại bệ son, còn giàu thì nhiều danh đạo đức.

Các em thử nghĩ lại coi bên nào hư, bên nào thiệt, hư thì chỉ còn tồn tại trong một kiếp sanh, còn thiệt là vĩnh cửu thiên niên chẳng lợt, vì đó mà nói cái hư ở trong cái thiệt, cái thiệt ở trong cái hư. Nếu ham thiệt ở trong hư thì muôn ngàn kiếp vẫn còn, như muốn hư trong thiệt thì sự đời phải ra tro mạt.

Các em có hiểu rõ không?

Để chị cho một bài thi:

THI

*Cái hư cái thiệt đoán sao ra,
Thiệt thiệt hư hư vẫn đó mà.
Muốn lợi ham danh, danh phải mất,
Mến hiền ưa Đạo, Đạo càng ra.*

*Tìm hư trong thiệt, hư đà đáng,
Kiếm thiệt ngoài hư, hư vẫn là.
Thương bấy nhiêu trần đành bỏ thiệt,
Nhớ rằng hư thiệt vẫn do ta.*

Các em coi bài thi đó thì hiểu.

Hiền tỷ, em nhờ hiền tỷ ráng nhắc nhở thêm giùm em. Thôi, em xin chào hiền tỷ.

Chị kiểu các em.

THĂNG.

272. *ĐÊM MỪNG 9-11-CANH DẦN (DL 17-12-1950),*

Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.

Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư, chư Giáo Hữu và Lễ Sanh.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Hôm nay, Bần đạo về đây đặng dạy các em về mặt tinh thần đạo đức. Cơ đời sẽ biến đổi, cơ Đạo phải lúc phổ truyền rộng lớn ra ngoài cho nhơn sanh đều biết để chấm dứt nạn tương tàn tương sát như ngày nay vậy.

Các em đã được chỉ giáo nhiều về việc này, Bần đạo chỉ nhắc nhở thêm cho các em được tận hiểu để làm tròn sứ mạng của Đức Chí Tôn sắp giao phó cho mỗi em. Các em nên làm thế nào cả tánh đức lẫn tinh thần cho hợp lẽ Đạo để đi đúng nhịp của bề trên ủy thác.

Phần Đạo khác hơn phần đời, nghĩa là các em phải làm sao cho khác với thế tình thì mới được sự kết quả mỹ mãn.

Khi các em đã nhận kỹ phương pháp ấy thì không bao giờ nãn chí, khi gặp phải trở lực trong phận sự của mình, điều gì mà thiên hạ cho là khó khăn hay khổ cực thì các em nên nhận việc ấy là việc rất thú vị cho mình, như thế mới chẳng sợ thất phận trong khi lãnh phận sự thể Thiên hành hóa.

Lại nữa, có một điều mấy em nên để ý là phải làm thế nào giữ mình cho trong sạch và cao thượng hơn mọi người thì mới có thể lãnh đạo nhơn sanh về mặt tinh thần đạo đức được. Thoảng như đã mang nơi mình Thiên tước mà không giữ đúng theo địa vị ấy thì các em thử nghĩ coi

đã xong phận sự của Thiên mạng chưa?

Theo pháp lý của Đạo thì khác hơn đời, Thiên tước càng cao thì phận sự càng trọng. Phận sự ấy là phải hy sinh nhiều hơn kẻ dưới mình mới phải.

Đã mang mảnh xác trần này thì ai cũng như ai về bình thể, chỉ có khác chăng là do tâm đức và đạo hạnh mà thôi. Sở dĩ các em hơn người ta là do hành động cao thượng, chớ chẳng phải do quyền tước mà các em đã mang. Vậy thì các em nên coi lấy mình để sửa cho tròn phận sự đối với Thiên tước.

Bên Hiệp Thiên Đài (HTĐ) thì không phân biệt hàng phẩm cao thấp mặc dầu đó là trật tự trọng đại, chớ sự thật là do nơi hy sinh nhiều hay ít của mỗi phận sự. Các em có thể làm nổi mọi việc nếu bề trên giao phó thì là đúng phận của Chức sắc Hiệp Thiên, cũng nhờ sự đặc biệt ấy mà Đức Chí Tôn mới giao phần chánh pháp và bảo thủ chơn truyền cho HTĐ giữ lấy. Cần nhứt là phải thông mọi sự thuộc về Đạo hay đời cũng thế.

Bản đạo cũng mừng cho các em có lòng sốt sắng học hỏi về đạo lý và cũng mừng cho mỗi em đã được lãnh hội ít nhiều về giáo lý của Đạo Cao Đài do các Đấng về dạy.

Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Hôm nay, Qua thấy mấy em có lòng vui vẻ vì đã

lãnh hội được những lời lẽ đạo lý của Cao Thượng Phẩm và các Đấng chỉ giáo cho. Qua cũng luôn dịp nhắc nhở cùng các em, xin nhớ khá để tâm dìu dẫn Cửu Trùng Đài (CTĐ) cho họ đi theo đúng với nhịp Đạo. Điều ấy Qua rất mong vì hiện nay Qua thấy phần đông Chúc sắc CTĐ đang còn trong giấc mê quyền tước chớ chẳng hiểu gì về tinh thần đạo đức cả.

Qua nói thiệt, Qua rất buồn cho họ, và chính những người cầm đầu trong CTĐ cũng chưa hiểu thế nào là pháp lý hay quyền lý. Qua rất mong mấy em lấy cơ hội tình thân hữu mà khuyến dỗ họ giúp Qua.

Mấy em từ trước đến giờ đã được nhiều lời chỉ giáo, mà riêng họ thì chẳng biết một mảy may, đó cũng là phiên kiếp của họ. Nếu chẳng vậy thì e cho HTĐ chẳng điều khiển nổi họ trong buổi này. Đó là những lời tâm huyết của Qua tỏ cùng mấy em. Vậy mấy em khá lưu tâm giúp Qua nghe.

THĂNG.

273. *ĐÊM 12-11-CANH DẦN (DL 20-12-1950). LÚC 21 GIỜ,*
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh.
Hầu đàn: Ba Chánh Phối Sư, PS Thg Trí, PS Thg Tước.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng Cao Tiếp Đạo cùng các em.

Vâng lệnh Đức Lý Giáo Tông, anh đến để tỏ cùng các em Chúc sắc CTĐ hiện lãnh trách nhiệm trọng yếu của Đạo buổi này. Bởi cơ thiêng liêng biến chuyển, cuộc tuần hườn của Tạo Hóa cho kịp buổi phục lại sơ khai, thì phải hỗn độn thế nào, các em cũng dự đoán, chẳng cần trạng tỏ cho đủ điều.

Vậy cơ Đạo đã trải qua trên 20 năm, những luật pháp khuôn viên của Đạo, Đức Lý lập thành, lẽ thì mấy mươi năm tập sự, ngày nay đem ra thật hành cũng lấy làm châu đáo lắm, nhưng xét lại nội tình của Đạo vẫn còn khiếm khuyết nhiều, phần Chúc sắc thì đồng mà người có đủ tài đức hành sự thì ít. Vậy cần phải lập phương pháp giáo hóa cho mỗi người được am hiểu việc Đạo, thạo việc đời, mới có thể đảm đương trách nhiệm trọng đại buổi sau này. Lại nữa là lo tu chỉnh mọi sự trong cơ quan hành chánh cho được qui củ thêm nữa, nhưt là trật tự phân minh. Điều ấy anh đã có nói nhiều lắm rồi.

Các em nên lưu tâm từ việc nhỏ đến việc lớn, bởi người cầm quyền sở hữu trong nền Đại Đạo sẽ đi tới chủ nghĩa đại đồng thì chẳng có một điều chi gọi là không hiểu được. Các em cũng nhận thấy trách nhiệm lớn lao là thế nào. Một việc cần hơn là ba Chánh Phối Sư hiện nay đối với phần đời thì thấy mình cao thượng biết mấy, công việc

làm đều phải có chí cương quyết, định rõ quyền hành y theo chơn pháp, chảng nên làm những việc chi quá phận sự, mà cũng không để thiếu trách nhiệm của mình. Phải đồng tâm hiệp lực cùng nhau, mọi điều cho tương đắc, một cũng như ba, mới có thể tiến hành mau được. Còn cơ đời, anh cũng đã dạy nhiều rồi, để Tiếp Đạo sẽ đọc hết các bài Thánh giáo trước đây cho các em nghe và chú ý.

Bước đường của Đạo sắp đến đây, các em danh thế cao trọng thế nào mới biết giá trị của mình đối với quyền đời hơn kém bao nhiêu, rồi xét lại tài đức của mình, sẽ lo hằng ngày hằng đêm mới thấy chưa kham phận sự.

Vậy anh để lời chỉ giáo các điều trọng yếu cho các em cần mẫn với bước hành trình sắp đến, anh cũng tận tâm lo cho các em nên thế.

Anh mừng cho các em.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Mừng Tiếp Đạo và chư Chúc sắc Thiên phong.

Hôm nay một dịp để nhắc nhở nhau trong bước hành trình của Đạo. Đức Chí Tôn đã nhọc lòng lo liệu cho cả nhơn sanh mới định hoằng khai Tam Kỳ Phổ Độ, cốt để cứu rỗi các bậc nguyên nhân phục hồi cựu vị, nhưng gặp thời kỳ văn minh vật chất tiến hóa đến cảnh tàn khốc tiêu tụy sanh linh, chỉ còn có phương đạo đức mới thắng được vật chất hữu vi.

Vậy, đối về phần tài lực bạo tàn, chúng ta không thể

sánh với kẻ vô thần, mà trái lại một điều là nhược thẳng cường, ấy là ý định của Chí Tôn cho nhơn loại nhìn Đạo Trời mà tùng lương cái ác.

Bởi thế mà chư hiền hữu cần trau dồi tánh đức của mình cho cao phẩm giá, rồi phải giáo hóa lại cho toàn thể đoàn em được tiến triển về tinh thần mới có cơ thủ thắng trận giặc cuối cùng sắp đến.

Cao Tiếp Đạo nên để tâm lo cho các cơ quan của nền chánh trị đạo lúc này, đặng giúp Hộ Pháp có đủ thì giờ tìm phương hay về cơ chuyển thế, cho mau kết liễu cuộc đời, hầu đem lại trật tự an ninh cho đất nước VN. Đó là một vai tuồng đặc biệt của Chí Tôn sắp định cho phần trách nhiệm của Đạo.

Chẳng điều chi khác mà chư hiền hữu không lăm tưởng, duy có một điều đáng để tâm làm sở hành của mình là làm việc chi hễ vui thuận lòng người, ôn hòa sanh chúng thì điều ấy là Đạo.

Vậy chư hiền hữu nên nhớ một câu đó cũng đủ rồi. Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

274. *ĐÊM 14-11-CANH DẦN (DL 22-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.
Hầu đàn: Thượng Dự Thanh, Thượng Túy Thanh.*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Hai em Thượng Túy và Thượng Dự Thanh, hai em sửa soạn lên đường, công việc sửa đường nên Đạo nơi Bắc Việt rất nên cần yếu.

Hiện giờ phút này như tâm nơi đó đã gần hiểu lẽ Đạo của Đức Chí Tôn rồi, chỉ cần có đem tinh thần đạo đức chấn chỉnh lại cho họ nữa mà thôi.

Việc mở Đạo thì không khó, Bần đạo cho hai em hay rằng: Đối với quyền đời thì hai em khỏi lo đến, hai em cứ coi phương chước thuận tiện trong việc mở Đạo mà cầu xin sự giúp đỡ nơi họ thì được liền.

Hai em chớ ngại, Bần đạo dặn hai em nhớ rằng: Lúc này nơi đó bị khủng hoảng tinh thần do nạn ngoại xâm. Hai em phải đủ tinh thần thức tỉnh đức tánh của họ, hầu chấn chỉnh những nỗi lo âu đang nảy nở trong lòng họ thì công việc được đặc thành.

Hai em phải gắng sức trong hành trìnhặng lấy hết những lễ thuần túy của Nho tông mà thi thố, vì nơi đó Nho giáo được tôn sùng. Hai em khá nhớ.

Em Giáo Sư Hương Nhuận,

Bần đạo có đôi lời với em.

Bần đạo thấy luồng hắc khí còn bao phủ, nên Bần đạo rất đổi e dè cho em. Bần đạo tưởng khi em cũng đã

rõ phận sự của một vị Giáo Sư như thế nào rồi.

Em hãy nhận định lại mà nhớ đến bốn phận của một vị Chức sắc là dùi đời lo chung mà đi.

Em đừng nên để tâm ty hiểm mà rất nên uống phận đó đa. Lòng từ bi càng nên nhắc nhở nẻo quang minh, lại phải nhớ cho nhiều, em hiểu chớ? Với một phẩm vị quan trọng đối với mặt thể trên đường Đạo thì em phải hằng nhớ, chớ quên lòng bác ái.

Bần đạo chỉ bấy nhiêu lời. Em khá lưu tâm.

Bần đạo kiếu.

THĂNG.

275. *TRÍ HƯỆ CUNG, đêm 25-12-Canh Dần (dl 1-2-1951)*
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.
Hầu bút: Thừa Sứ Lợi.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, Tiếp Đạo và Thừa Sứ.

Cười... Hộ Pháp, nếu bạn trông thấy cái vui mừng vô biên nơi Diêu Trì Cung và Ngọc Hư Cung từ ngày trấn bửu pháp đến nay thì sự khổ nhọc của bạn cũng nên cho là đáng giá.

Đức Chí Tôn vui mừng hơn hết, còn các bạn nữ của mình thì chỉ có thấy một điều, nhứt là Bát Nương: Bạn không cho ai vui với bạn hết.

Cười... Bát Nương gửi nhắn một bài thi, Bản đạo chỉ làm lon-ton đưa lại:

THI

*Mở rộng đường mây rước khách trần,
Bao nhiêu tình gửi nhắn nguyên nhân.
Biển mê cầu ngọc liên phạm tục,
Cõi thọ sông Ngân tiếp đánh thần.
Chuyển nổi càn khôn xây võ trụ,
Nhẹ nâng nhứt nguyệt chiếu đài vân.
Cầm gương huệ chặt tiêu oan trái,
Điều độ quần sinh diệt quả nhân.*

Hộ Pháp, có lời Diêu Trì Cung cho hay rằng: Phật Mẫu muốn giáng thăm.

Xin Hộ Pháp định ngày tiếp rước.

Hộ Pháp:

Xin để Đức Mẹ trọn quyền định ngày.

Vậy thì Bản đạo thưa lại rằng: Ngày mùng 7 tháng giêng lúc giờ Tý, Hộ Pháp liệu đặng chăng?

Hộ Pháp:

Đặng, phải Tiếp Đạo phò loan chăng?

Phải, Tiếp Đạo phò loan chớ ai bây giờ?

Cám ơn các bạn.

THĂNG

Hai bài Thánh Ngôn 60 và 61 được trích trong quyển Trí Huệ Cung của Trường Qui Thiện ấn hành năm Ất Tý 1965, trang 25, 26 và 27).

276. *TRÍ HUỆ CUNG, đêm 7-1-Tân Mão (dl 12-2-1951)*
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, mấy em.
Tiếp Đạo ráng nâng loan cho Phật Mẫu giảng
dạy nghe. Cười... Viết không quen nên viết
chậm. Hộ Pháp và em để mắt đọc kỹ lưỡng.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mộ mừng các Thiên mạng.

Hộ Pháp, xin nghe:

*Từ Vô Cực vào trong giới cảnh,
Mới để tâm so sánh Tiên, phàm.
Chẳng từ ô trước dương gian,
Vì thương trẻ mới băng ngàn giếng thẳm.
Vàng Thiên sắc độ phàm thoát tục,
Đóng Phong đô, giải ngục đọa đày.
Mấy linh cơ tạo nơi tay,
Giác mê cứu đám lạc loài nguyên nhân.
Nén ôm rải hồng ân khắp thế,
Bỏ ngôi linh gươm huệ trau giới.
Cõi Thiên định vị phân ngôi,
Vạn linh gặp hội phục hồi thiện duyên.
Con đã nắm lái thuyền Bát Nhã,
Đủ quyền hành giải quả diệt căn.*

Nguyên linh dẫu đặng cao thặng,
Nơi Cung Trí Huệ làm đàn thiện duyên.
Từ khi sợ đẽ khuyển buổi trước,
Nay duyên may mừng đặng con nên.
Chừ nay đã toại thừa nguyên,
Độ sanh vãng năm Chơn truyền Chí Tôn.
Đã thấy nẻo Thiên môn rộng mở,
Hội Long Hoa rõ rõ soi đời.
Nhập vào Thiên Hỷ an nơi,
Cõi Thiên, cảnh tục, một vời không xa.
Con đã biết quyền già cùng trẻ,
Mạng Chí Tôn đã đẽ đủ phương.
Cứu nguy độ khổ là thường,
Vì rằng Bát phẩm chơn hồn Mụ sanh.
Hễ là MẸ quyền hành dạy trẻ,
Con đừng lo mạng thể thi phạm.
Huyền linh MẸ chịu phần cam,
Ban cho con trẻ vẹn toàn pháp môn.
Độ cho hết các hôn địa giới,
Độ vong linh từ ngoại càn khôn.
Cửa linh cảm phước Chiêu hôn,
Độ trong cửu nhị nguyên nhân nhập trường.
Các tộc chúng còn dương tìm ngõ,
Soi huệ quang cho rõ cửa Thiên.
Mấy linh đẽ sẵn diệu huyền,
Giải căn đợi kẻ hữu duyên định phần.

Con nên vui phận an thân.

Tiếp Đạo, đọc lại cho toàn nam nữ con cái của Mụ, rằng Mụ để lời mừng chung chúng nó.

THẮNG.

277. *VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 15-1-Tân Mão (dl 20-2-1951).*
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Anh mừng Cao Tiếp Đạo cùng tất cả các em nam nữ.

Hôm nay các em hội đồng đủ, một dịp ít có được như vậy, nên anh giải rõ quyền Hành Chánh cho được am hiểu mà thi thố cho chu đáo bốn phận một vị Chức sắc của nền Đại Đạo.

Hành Chánh là gì? Hai chữ ấy không lấy chi làm mắc mỏ, nên hiểu lý thường thức như vậy:

Hành Chánh là một việc công chánh mà nói làm việc chung cho tất cả tôn giáo hay là làm việc chung cho quốc gia, chớ không phải làm những việc cho phần cá nhân của mình, xem như công chức ngoài đời.

Một vị quan trường đến trấn nhậm nơi nào mà dân chúng kính mến thương yêu, quan trên đủ lòng tín nhiệm giao phó nhiều trách nhiệm trọng yếu mà thật hành phận sự được vẹn toàn, ấy là làm việc chánh đó.

Còn một vị nào đến lãnh phần cai trị trong địa phận nào mà không cảm hóa được dân chúng, trái lại làm mất tín nhiệm đối với dân, lại khi mạng lệnh của bề trên phó thác thì trái với hai chữ Hành Chánh.

Hỏi dân tình có làm gì để cho các em hiểu lấy Đức Chí Tôn đã lảm nhọc nhằn mỗi khi giảng trần khai đạo, là một phen đời tàn diệt nên mới có biến thân hạ thế cứu đời?

Các em tự hiểu mình là một bực thiêng liêng tại phàm đặng thêm cao địa vị.

Hôm nay, các em cũng có ý vui mừng cho bốn phận của mình đã được đi trên con đường dị tục thì mọi sự hành trình phải làm thế nào cho ra vẻ phi thường, ấy mới cao hơn thiên hạ.

Vậy các em nên lưu tâm, từ đây bước hành vi của Đạo sẽ tiến lên gấp bội, các em gắng để tâm thêm nữa.

Anh mừng các em nam nữ.

Còn việc cầu xin đạo hiệu thì để Thanh Sơn Đạo Sĩ về dạy cho.

Anh rất vui cho các em.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào Chánh Đức, chư môn đệ, chư hiền hữu, chư hiền muội.

Một dịp rất hay, Bản đạo được thêm nhiều người chung lo cơ chuyển thế, mà chư hiền đồ đã cố tâm làm phận sự từ thử, lễ thì Bản đạo sẵn lòng ký gởi một danh từ cho mỗi vị để làm dấu tích trong sự trau dồi tâm lý hằng ngày, nhưng chư môn đồ còn phải lập lại Bản Thông qui cho kỹ càng rồi đệ lên cho vị Chủ trưởng của chư hiền đồ đồng ý kiến.

Bản đạo hạn nhượng lại đêm mai.

Chủ trưởng là ai? Chư hiền đồ nói thử.

Ngọc Chánh Phối Sư, còn bên nữ phái đã có lời Nhị Trấn Oai Nghiêm chỉ rõ, nhưng vì lòng ái mộ nên để Bát Nương đến lấy tình chị em mà đặt để cho mỗi người một

đạo hiệu.

Hỏi lại Bát Nương hay là đêm mai luôn cuộc.

Bần đạo rất mừng cho nước nhà của chư hiền đồ đã vì Đạo mấy năm thật là rất đáng.

Bần đạo ước mong sao chư hiền đồ gắng trọn tâm lo cho vẹn tròn phận sự đối với đời cùng Đạo buổi gần đây.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

278. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 20-1-Tân Mão (dl 25-2-1951).*
Phò loan: Luật Sự Nhung - Minh Liêm.

NHỊ NƯƠNG DTC

Chị chào mấy em.

THI

*CẨM Tú giang san đổ máu đào,
Vì dân nước Việt chẳng thương nhau.
Càng nhìn càng thấm càng đau dạ,
Hỡi khách đờn tâm lấp lúy hào.*

VĂN

*Lúy hào ấy tay ai lập để,
Cho dân Nam chẳng kể tình chung.
Biết bao nhiêu mặt anh hùng,
Sao không trở lỗi, ngại ngừng sao nên.
Phận nam nhi khá bền danh tiết,
Lấy tình thương đặng diệt tàn hung.
Kìa bao giông tố bão bùng,
Vì chúng chẳng biết thương cùng với nhau.
Đỉnh chung thế cho màu đạo đức,
Chỉ hơn thua đâu dút tang du.
Dẫn thân vào chốn ao tù,
Để làm nô lệ vinh phù lấy thân.
Nếu là kẻ biết phân chơn giả,
Khá đưa nhau khỏi ngã đọa đầy.
Kìa gương Khương Thượng còn dai,*

*Văn Vương vẫn đó khá hay cho tròn.
Đã biết Đạo đừng mong an hưởng,
Cứu sanh linh giúp phước Truy hồn.
Nâu sông ngấm nẻo Côn Lô,
Tìm phương vớt kẻ dập dồn trái căn.
Tua giữ dạ cản ngăn lối quẹo,
Giữ chơn thân ngấm nẻo từ bi.
Lấy phương cứu giống Nam chi,
Bớt cơn khói lửa lập vì Lạc Long.*

Lần đầu tiên chị để ít vần, mấy em ngâm cũng đủ.
Tên chị để đầu bài thi, xem thì rõ.

Xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

THI

VÔ tận kho kia mấy kẻ dò,
DANH thơm nhờ có biết lường đo.
TIÊN gia chỉ thú mùi thi Đạo,
TRƯỞNG giả đừng mong mới đến dò.

Bần đạo chào quý vị.

Bần đạo thấy lòng chư quý vị mến Đạo thương đời,
nên cũng nhân lúc nhàn du đặt để ít lời giáo huấn.

Đạo là không, đời là sắc, qui bao nhiêu sắc trở lại
làm không, ấy là cơ đặc đạo đó.

Sắc thành không, không biến sắc, thật ra hư hư nên nên, thật cõi đời muôn việc có cũng như không. Nếu vì có mà quên ngôi xưa vị cũ, phải chăng hữu ích có phải? Hay trăm năm giấc mộng của đời trả cho thế, rồi về chỉ cái hồn không, đặng hối tiếc ăn năn đã muộn.

Bấy nhiêu lời, Bần đạo xin quý vị hiểu cho lắm. Xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào chư hiền đồ.

Nghĩa Phương Hiền đồ, khá dễ tâm khuyên nhủ các đồng môn phải trọn tâm đức hạnh, vì có nhiều môn đồ chẳng nên về đạo đức, khiến thầy bị nhiều lời trách cứ, nhưt là Lý Đại Tiên.

Hiền đồ khá lưu tâm.

Kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

ĐỒ QUANG HIỂN

Xin chào mấy bạn.

Đêm nay vì chư Đại Tiên giảng dạy nên chư liệt sĩ không dám về.

Bạch: – Đêm mai xin mời anh và các Thánh.

Hẹn đêm 25, vì lúc này có việc, họ không rảnh. Ngày mai là lễ cho Ông Ngà thì họ cũng đến dự một chút thôi.

Tường bạch: – Mời anh uống rượu.

Cám ơn bạn *Tường*, nhưng đừng xịu mặt nghe.

Tường bạch: – Mời anh uống thêm ly nữa.

Cười... Nói chơi đó.

THI

*Rượu nồng càng thắm lại càng say,
Vũ trụ chinh nghiêng bước cũng quay.
Vội thử coi trời cao thấp mấy,
Độ xem ngắm đất vẫn dài đây.
Mê tâm khó tỉnh nên nhào bương,
Cuồng trí đành toan mới nuốt cay.
Tỉnh lại thì đang nằm bụi chuối,
Biết thân uống rượu đã thành ngây.*

Xin kiếu.

THĂNG.

279. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 21-1-Tân Mão (dl 26-2-1951).*
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh

NGŨ NƯƠNG DTC

Mừng các Nữ Thiên mạng, anh Chánh Đức.

Các em nữ phái bình thân.

Thiếp hèn lâu bận việc nên vắng giảng đàn. Nghe Bát Nương về khoe Thanh Trước Đàn mà mãi hôm nay mới rảnh đến gặp nữ phái là việc hay.

Đạo do đức, mà đức ở nơi từ tâm của các nhà nữ phái để rèn luyện đức ông chồng trở nên đạo hạnh, mà trở nên thất đạo cũng do nơi mấy chị.

Cần phải lập đức buổi nầy cho rạng tiếng con gái nhà Nam Việt. Vốn từ xưa, nền Đạo nước Việt Nam chưa hề có, mà ngày nay nữ phái lập thành cũng do Đức Lý thương nên mới đồng quyền cùng nam phái. Vậy mấy em phải tận tâm lo sửa đường hạnh đức, Tứ đức phải vẹn toàn, sau nầy làm thầy phụ nữ vạn quốc, mới xứng danh môn đệ của Đức Chí Tôn trong khi lập Đạo.

Đạo là nguồn cội của nhơn sanh, mà là cội rễ của nữ lưu. Ấy vậy nên siêng lo trau giồi đức hạnh, cùng chung hiệp với mày râu thì công nghiệp sẽ tròn Thiên vị. Nếu cần học hỏi, phải cầu thiếp mỗi khi thì thiếp sẽ vui lòng chỉ giáo cho.

Thôi xin kiếu.

THẮNG.

CUỘC THỬ CƠ của PHÁI TIÊN THIÊN

280. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 4-2-Tân Mão (dl 11-3-1951).*

Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào con cái của Chí Tôn.

Thượng Tài Thanh, hiền hữu có biết chăng, Đạo Thấy vốn có một.

Khai Pháp hiền hữu chấp bút nhang đuổi nó..... Vì đây trước mặt Lão lại còn cho Thần Cái trụ.

Thượng Tài Thanh, hỏi một Hội Thánh có mấy Đài Hiệp Thiên và mấy Đài Cửu Trùng?

Chính tay Lão đã lập Nghị Định thứ 8, có đầu Lão lại phá luật, còn Đài Hiệp Thiên do Hộ Pháp nắm giữ, có đầu Lão lại quá quyền phạm pháp, phong tước cho Chương Quản Hiệp Thiên Đài.

Hiền hữu vốn biết Lão đương quyền Giáo Tông đó chứ?

Cơ chia phe phân phái cũng do đó có phải?

Nè, Lão cho hay rằng, Hội Nhơn Sanh sắp đến đó, thử hỏi Chức sắc và tín đồ (phái Tiên Thiên) đem về đặng bao nhiêu?

Hiền hữu khá nhớ rằng, được phẩm thì dễ chớ ngồi yên khó lắm. Sự không chịu qui thuận của các Chức sắc và tín đồ Tiên Thiên là lỗi nơi hiền hữu chớ không phải của họ. Từ đây, hiền hữu cứ ra nghiêm lệnh coi.

Nên nhớ rằng, với tình thì Lão dung thứ được, chớ

về luật pháp e khó dung tha.

Cao Sĩ Tấn, Lão biết hiền hữu có ý bất mãn nhưng Lão khuyên hiền hữu khá suy nghĩ sẽ thấy rõ đường đi. Đức Chí Tôn khai Đạo chẳng bó buộc một ai hết thầy, nếu ngoan thì là con Thầy, còn dại thì mặc tình Quỉ dẫn.

Những cặp đồng tử của hiền hữu tuy vốn có xuất thân nhưng bị hồi điển do bốn thân. Hiền hữu khá đem họ nhờ sự trau luyện của Hiệp Thiên Đài Chúc sắc thì sẽ ứng dụng được ngày sau.

Hiền hữu thử hỏi chúng nó coi rằng trước đêm 24 vừa qua, nó có suy nghĩ gì chăng?

Thượng Tài Thanh, hiền hữu hiểu lời của Lão rồi chớ?

Bảo Thế, Khai Pháp và Tiếp Đạo sáng ngày mai, phải xuống Trí Huệ Cung tường thuật cận kề cho Đức Hộ Pháp nghe. Còn hai em *Hương và Nhung*, Lão khen đó, hai em đã giúp Lão chinh đốn Cửu Trùng Đài nhiều lắm đó. Lão mang ơn nơi cõi hư linh, còn hữu hình Lão không có quyền.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Cười... Ông Già nộ khí dữ quá ta!

Lúc nãy đồng tử của họ có một người tà tâm nên ông đánh nó đó.

Bạch: –

Không sao, tuy vậy chớ Thượng Tài Thanh và Cao Sĩ Tấn biết suy nghĩ lắm, họ bị quá mê tín mà nên nông nổi. Cười... Coi chừng đồng tử bị đánh bịnh ta ơi! Tôi nghiệp, không phải tự họ muốn lên giả, nhưng bị thần trước mà bị hồi điển. Những người đồng tử họ bất bình, họ nói mình xúm nhau mà làm ngưng nghề của họ, chớ không phải là Đức Lý.

Cười... Mặc tình lúc này, Ông Già đã nói trước rồi. Còn KHOA thì coi hình như muốn dọa muốn rớt. Em Trung Dống nên gần gũi dẫn dụ họ. Nếu họ có ức thì xin Đức Hộ Pháp phò loan tại Trí Huệ Cung một lần nữa, nhưng cấm không cho đồng tử theo, vì e có hại đến họ. Cười...

Cần cơ gãy. Cười... Anh nói thiệt, nếu cơ không gãy thì e cho họ phát điển rồi mà chớ, đó cũng may cho họ vì đầu cơ không có điển, hành pháp không được. Thời cũng yên một phần, em Trung Dống cười đi em!

THĂNG.

281. *THANH TRƯỚC ĐÀN*, 7-2-Tân Mão (dl 14-3-1951).
Phò loan: Luật Sự Nhung - Minh Lương.

Xin chào các bạn.

THI

HUỲNH chúng may duyên thấy Đạo Trời,
VĂN thịnh hiền đức khắp cùng nơi.
ĐẠI đồng nhờ chút tình thương trọn,
Viếng cảnh Bồng lai sắp đến thời.

Các bạn kêu Đại quá dữ vậy?

Mừng cho đó. Ngày nay đường đường chính chính đến chỗ công khai rồi. Cười... Nếu không vậy thì làm sao dẫn dụ cho hết được, càng mừng hơn nữa là được Đức Lý giảng.

Cười cho kẻ có mắt như mù. Hôm nọ, nếu Anh Cả không vì lệnh Đức Chí Tôn mà làm cho gây đầu loan thì còn vui hơn nữa. Các bạn có biết sao không?

Mậu bạch: –

Phải, chính Anh Cả sắp đặt cho họ vô bẫy, nhưng khi nộ khí của Đức Lý xông lên thì Đức Chí Tôn buộc phải ngăn diễn, không cho hành pháp, nên Anh Cả phụ diễn đập cho gãy cơ.

Chính Anh Cả cũng có ý đó từ trước, vì lúc này là lúc để cho nhơn sanh tự thức tỉnh đặng lập công, chớ không dụng huyền diệu cho phải sợ mới tin. Vì chỗ huyền diệu ấy mà tà quái đã dẫn đàn con cái của Thầy sai lạc rất nhiều.

Ngày nay ai biết suy nghiệm điều hư lẽ thiệt, cái giả

cái chơn, mới xứng vị mà thôi.

THĂNG.

TÁI CẦU:

CỬU NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ,

THI

CAO Đài gỡ nợ cõi Nam bang,
THỊ trấn Tây Ninh chẳng của phàm.
KHIẾT sạch lòng trung mùi đạo đức,
Tu tâm sửa tánh mới huyền am.

Mậu bạch: – Xin cho biết danh hiệu.

Cười... Em *Mậu* không biết chị sao? Quen lắm mà.

Mậu bạch: –

Cửu Nương Diêu Trì Cung là chị.

Mậu bạch: – Xin hỏi thăm hai người mẹ.

Hai vị ấy, chị đang dạy trên Diêu Trì Cung.

Mậu bạch: –

Chị biết. Mấy em nữ phải nghe chị:

VĂN

Tình nhi nữ tiết trinh là trọng,
Chớ học theo cái bóng của đời.
Phận mình chẳng phải thanh thoi,
Tâm duyên đánh trí mới đời được duyên.
Kìa mấy kẻ thuyên quyền phải đọa,

*Bởi vì ham chút bả phù vân.
Kìa xem có phải nợ trần,
Đem may đổi lấy nợ nần đau thương.
Kìa bao kẻ ham trường phú quý,
Phải để thân lâm lụy thanh lâu.
Vì chúng chẳng rõ nhiệm mầu,
Coi danh là trọng, coi giàu là sang.
Kìa những kẻ mơ màng bợn thê,
Mãi đua chen tâm kế hại nhau.
Cũng do có chút diện lâu,
Mối sanh tâm độc hại nhau thể tình.
Kìa là ánh bình minh chói rạng,
Rửa tâm phàm đón ánh hồng vân.
Đừng lo chi đến tiếng bản,
Nghèo mà trong sạch vạn phần thanh cao.*

Chị xin mấy em trọn giữ.

Các em nam phái, chị mừng cho mấy em đủ được
hiểu nhiều đạo lý.

Em Mậu, chị vui lắm đó, chị mừng cho em.

Chị kiều.

THĂNG.

282. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 30-3-Tân Mão (dl 5-5-1951).*
Phò loan: Giáo Hữu Thượng Khai Thanh - Minh Liêm.

ĐẠI mừng các bạn và các chị.

Ê, *Cát* muốn độ nhũ mầu, phải không?

Cát bạch: – Dạ phải,

Bà ở Nguyệt Cảnh Đài, chỉ có một phương là cầu nguyện Đức Quan Âm thì mới yên phận và cho một lá số hữu hình, và ông *Cát* cần lập âm chất nơi thế mà để tên bà, rồi mới đốt thì hiệu nghiệm.

Còn phần vô vi thì *Đại* độ dẫn giùm, vì bà lúc sanh tiền chịu bao điều vay trả nên nay phải cam hận. Thôi, bấy nhiêu, *Đại* xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

Đại tịnh, có Quan Âm Bồ Tát đến.

Dời đàn ra trước Thiên bàn.

* *

Bần nữ xin chào chư thiện tín.

THI

QUAN môn rạng chiếu bóng cờ Nam,

ÂM đức giới trau rửa thế phàm.

BỒ liễu dầu cho sương khói động,

TÁT khô khổ hải cũng thành nam.

Bần nữ đến để đôi lời cho thiện nam *Cát* hiểu lẽ huyền vi nơi Lạc Cảnh.

Mỗi chơn linh khi đã mãn căn qui hồi Thiên giới đều

*phải đến nơi **Nghiệt Cảnh Đài** đặng ôn lại tội phước đã tạo nên. Khi về đến đó rồi thì một mảy gì cũng không thể giấu đặng.*

Bao nhiêu kiếp đều diễn ra trước mắt, rồi tự mình định lấy phận mình, chớ chẳng ai hành phạt hay thăng thưởng. Đó là Tòa phán xét lương tâm. Ông tòa lại chính là bốn nguyên chơn linh của mình.

Vì có cơ thường phạt thiêng liêng không một ai có thể kêu rên bởi lẽ bất công hết thấy.

Như vậy thì nhũ mẫu của thiện tín cũng ở trong khuôn luật ấy.

Bản nữ vì cảm thương lòng thành kính của thiện tín mà chỉ dẫn cho đôi điều. Từ đây, thiện tín khá luôn luôn tụng *Di-Lạc Chơn Kinh* cho người, phải luôn tụng *Cầu siêu và Cầu hồn* đặng rửa bớt sự nặng nề cho vong linh. Còn âm chất thì càng nhiều lại càng hay, phương độ rồi ấy là nhờ nơi lòng hiếu nghĩa của thiện tín mà làm giảm bớt phần nghiệt chướng nơi cõi thiêng liêng cho nhũ mẫu của thiện tín.

Nhưng thiện tín cũng nên biết rằng, khi đã độ rồi được vong linh kẻ tội lỗi thì âm chất của thiện tín cũng đã sang bớt cho vong linh ấy chút ít rồi. Như vậy, thiện cần phải lập công đức thêm đặng đền bù vào chỗ đã mất. Đó là chỉ nói về sự độ rồi vong linh của kẻ thân thuộc mà thôi.

Chí Thiện Mậu bạch: –

Phương độ rồi chắc chắn hơn hết là người sanh tiền phải luôn luôn thành tâm cầu nguyện và giữ vững đức tin, bồi bổ thêm công đức. Thân mẫu của thiện tín đã qua khỏi Ngân Kiều rồi.

Chữ thiện khá lưu tâm mà giữ cho tròn âm đức
nghe. Bần nữ kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ.

Cửa đạo đức gây nên hạnh phúc,

Chốn non sông tạo chút nữ hùng.

Gương kim cổ để soi chung,

Ngàn năm rõ mặt con Rồng cháu Tiên.

Đời lắm lúc đảo điên khổ hạnh,

Đạo dẫu đường tập tành nghĩa nhân.

Đố ai chen lấn đặng phần,

Liều theo phận liễu lẽ làng vì ai.

Thân tám thước để lo đáp nghĩa,

Đẹp duyên hài khéo tưởng cao trông.

Trọn lo cho mảnh quần hồng,

Cơm ăn no dạ, bưởi bòng làm chi!

Cười... Em nào rõ thấu huyền vi sẽ nói nghe, còn
bợ ngỡ làm chi?

Đời vẫn là biển trần để lôi cuốn các bậc vị cao đạo
hạnh, song phải có một bản năng để trở đương với lúc mà
những lý thú thể chất khó tránh được.

Các em nên trau tâm sửa tánh được thêm cao sạch
và siêng năng đạo đức. Trong các em môn đệ chỉ được đòi

em, còn em *Xuân Bá* thì không siêng hầu đàn, em *Xến* rồi lòng thắc mắc nên cũng như không. Còn hiền hữu *Mậu* muốn hỏi thăm bạn lắm sao?

Giáo Hữu Tý bạch:

Còn ở Đài Nghiệt Cảnh xem qua tội phước, có lẽ được yên thân, phải cầu với Quan Âm cho lắm, và thường tụng *Kinh Di-Lạc* thì được yên vị, nhứt là lập âm chất cho nhiều mới hay.

Còn cơ Đạo tuy rắc rối, chỉ trung thành thì được chắc cộng hưởng chung.

Thôi, xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

Mừng con cái của Đức Chí Tôn.

THI

LIỄU gió thổi cành hoa thơ thổi,

Sen đông hạ càng mới càng hay.

Mỗi nơi lối bóng Cao Đài,

Mượn danh tá thế là bài chánh chung.

Cười... Đây là ngọn gió bắc sắp thổi cho cả con cái Chí Tôn để am hiểu máy huyền linh cơ tạo, hầu nêu cao phẩm hạnh của mỗi cá nhân. Đó là hườn thuốc diệu huyền của Chí Tôn để sẵn, hầu đem 92 ức nguyên nhân về chỗ cũ. Nếu để qua cơ hội, khó mong tìm lại được, vì buổi chuyển luân pháp lý thì mặt Thiên điều phải giữ đúng.

Còn 2 ức Tiên phải kẹt nơi trần cùng chư Phật cũng thế.

Hôm nay nhơn sanh đã khá trở tiếng nhiều, nhưng còn hơi cao vọng, chớ chưa đứng về đạo hạnh vì lẽ lợi danh lắm nên khôn ngoan đến thế là cùng.

Tội nghiệp lắm là phần nữ lưu phải chịu thiệt hơn, nhưng kỳ Hạ nguơn nầy, lại khá nhiều lắm, nếu được như vậy hết thì cửa Bạch Ngọc Kinh và Cung Diêu Trì sẽ chật hết, vì đó là một phần được thôi, còn bao nhiêu sẽ chịu trăm chiều cay đắng về nạn....

Tôi không phải biểu mấy cô không lấy chồng đâu mà vội trách... Cười... Nhưng sự thật là phải mang chịu thê tử mà quên trở bước, thấy cũng có một phần quá say sưa vật chất mà bán rẻ tinh thần, làm cho Phật Mẫu đòi phen rơi lụy, cũng tại vì ai, hả mấy cô?

Cười... Trả lời coi em *Nỉ* và em *Xến*.

Không đợi trả lời, tôi cũng rõ rồi. Nên ráng mà lo cho rồi kiếp trả vay, rồi nên cải hối, đừng nhiệm của trần nữa mà chác khổ.

Nếu ngoài thất ức niên khó mong lại gặp nữa là... Cười...

Đây là hữu duyên mới ngộ Cao Đài, ráng hiểu thêm, đừng vì lợi nhỏ mà bỏ Đạo to, lo quá cũng chưa xong. Cửa Đạo là nơi rèn nắn tinh thần cho thêm phần trong sạch, ấy là thuốc trường sanh đó.

Cơ Đạo đã lộ dạng rồi kia. Tiến lên thì cộng hưởng chung.

Mấy cô phụ nữ, kỳ hội nầy tiến lắm, song nên cẩn thận chút nữa là hay.

Thôi, coi lại tên tôi ở chữ đầu.

THĂNG.

LIỄU là tên của Ngũ Nương Diêu Trì Cung, nên bài thái biến lễ Ngũ Nương trong Lễ Hội yến Diêu Trì Cung, khởi đầu bằng chữ: LIỄU: Liễu yếu diệu còn ghen nét đẹp.)

283. *BÁO AN TỪ, đêm 1-10-Tân Mão (dl 30-10-1951).*
Phò loan: Truyền Trạng Trấn - Luật Sự Nhung.
Hầu đàn: Hội Thánh Phước Thiện.

PHỐI THÁNH PHẠM VĂN MÀNG

Xin chào chư thệ hữu, chư huynh, chư tỷ.

Em rất đỗi ơn Hội Thánh đã nghĩ tình mà lập nên cuộc lễ trọng thể. Mừng...

Xin anh Đạo Nhơn chuyển đệ lời rằng, em kính thăm Sư phụ và quý Sư thúc.

Nhân ngày hội hiệp đông đủ, em có đôi lời biện bạch cùng Hội Thánh và chư huynh chư tỷ.

Xin thệ hữu ráng giúp Phạm Môn là nơi đặt nối phàm cùng Tiên Thánh. Vạy mà còn lắm bạn hơ hồng, khiến nơi tu chơn thành nơi luận bát. Hỏi có thẹn với Sư phụ hay chẳng? Khóc! ...

Phước Thiện là hiện tướng của Phạm Môn, vậy mà cửa Phước Thiện ngày nay còn như tuồng rẻ rúng. Thảm cho sanh linh, khổ chưa biết an ủi nhờ đâu, đỏi không biết tay ai ve vuốt. Thảm trạng dường ấy, em xin hỏi Phước Thiện là gì? Và để làm gì?

Cơ quan cứu khổ chỉ có hình mà chưa có tướng, rồi ngày kia, Sư phụ đem hết quý bạn Phạm Môn về nơi nẻo tu chơn, rồi Phước Thiện mới thành nên gì nữa?

Em nhìn thấy thiếu phận thì nhiều mà dư công có mấy? Kêu ca mà không xét. Vì cơ em mạn phép xin Hội Thánh ráng ra công và ra trí, mới mong cờ cứu khổ, phước tử bi trải bay khắp chốn được.

Em xin chư huynh chư tỷ suy nghiệm lại coi, đức do công mà có, vậy công đã xứng đáng tạo đức hay chưa? Ly gia cất á, thử hỏi là sao? Giá trị đem ra trị giá. Thảm!

Bước đường lập thiện, chỉ biết có người, chẳng biết có ta, như vậy mới xứng trong phẩm vị.

Kỳ Đại hội năm nay, em nhận thấy chưa được hoàn bị đó. Xin anh *Chí Thiện GIA* phải để công thêm nữa. Về phần anh *Chí Thiện ÚT*, em xin anh nên quan tâm thêm nữa cho Công Viện được thêm phần mỹ mãn, nhứt là thợ hồ, anh nên quan sát cho lắm nghe.

Em về đây chỉ muốn có vậy, xin chư huynh chư tỷ cố tâm để ý. Ấy là thương nhớ em hơn hết.

Em xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: THỪA SỬ HỢI - LUẬT SỰ NHUNG.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em nam nữ.

Mấy em Chí Thiện, phẩm tước mấy em mang nơi mình là gì? Giải rõ coi thử?

Đạo Nhơn Cương bạch: – Chí Thiện là tốt lành.

Tốt lành là sao?

Đạo Nhơn Cương bạch: –

Còn sao nữa? Cười...

Chí Thiện Gia bạch: –

Mang trọng trách nơi mình mà mấy em lại không

hiếu, biểu sao cho vẹn phạm. Cười...

Phương tận độ chúng sanh: Đau có thuốc, đói có cơm, rách có vải, lạnh có lò, lấy phương cách ấy mà thi hành cho trọn tức là Chí Thiện.

Muốn trọn phạm, phải làm thế nào?

Đạo Nhơn Cương bạch: – Muốn trọn phạm phải tận tâm lo lắng cho em sau được hưởng ân lành của Chí Tôn.

Lo gì cà?

Chí Thiện Út bạch: – Nhờ Sư thúc dạy bảo.

Lo luyện tâm bác ái, luyện chí vị tha, luyện thân thanh nhã. Có phải vậy không mấy em?

Cờ cứu khổ là chi? Vì đâu mà có? Có để làm chi?

Chí Thiện Út bạch: – Mấy em còn phạm thế, không thể hiểu thấu cao xa được, mấy em nhờ ân đức của Sư thúc chỉ giáo.

Cười... Nếu để Bản đạo nói hết thì hỏi có ích chi?

Thừa Sư Hợi bạch: – Thưa Ngài, các anh em Phước Thiện có phần thắc mắc, em xin mạn phép đặng trả lời thế: – Cảnh đời là cảnh trầm luân khổ hải, vì thế mà Phước Thiện mới có để tượng trưng cờ cứu khổ để giải khổ cho chúng sanh.

Nói tiếp cho họ nghe.

Muốn giải khổ cho chúng sanh thì người Phước Thiện phải trọn đặt mình cho thanh cao từ tư tưởng đến tinh thần cho xứng đáng.

Cả hành vi nữa chớ.

Muốn được vậy, Phước Thiện phải hy sinh mình để làm gương mẫu cứu đời.

Không phải gương mẫu mà thôi, lại phải đưa vai gánh vác.

Thưa Sư Hối bạch tiếp: – Thế nên, Phước Thiện phải gồng gánh mọi vai tuồng: Làm cha những kẻ không cha, làm thầy của những người dốt nát, làm bạn với những kẻ thiếu bạn, làm tôi tớ cho nhơn loại đang bị khổ đau, nói rộng hơn nữa, bất luận là trường hợp nào, Phước Thiện phải làm thế nào cho đời khổ trở nên hạnh phúc.

Đúng vậy.

Cờ cứu khổ là phương rửa hận vượt hờn, đỡ đau nâng yếu, bởi lẽ bất công của xã hội ngày nay, kẻ dư người thiếu, kẻ mạnh thì hơn, người cô thế đành chịu phận thấp hèn. Vì cơ mà cờ cứu khổ phải trương lên cho đời an vui, mất điều than thở.

Vậy mấy em đã vẹn và xứng phận cùng chăng?

Chí Thiện Gấm bạch: – Mấy em còn rất nhiều thiếu sót.

Bản đạo nhận thấy trong Cơ Quan Phước Thiện vẫn còn kẻ dư người thiếu, kết bè, kết bọn, hỏi cờ cứu khổ để làm chi? Từ đây Bản đạo khuyên mấy em, đã đứng trong vòng Thập nhị đẳng cấp, phải rèn tâm lập chí y theo phẩm vị của mấy em mới được đó nghe.

Bản đạo kiếu.

THĂNG.

284. *THANH TRƯỚC ĐÀN*, 7-11-Tân Mão (dl 5-12-1951).
Phò loan: Luật Sự Nhung - Chí Thiện Mậu.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Bần đạo chào chư đệ tử Bạch Vân.

THI

NGUYỆT chiếu đầu non để ngọc quang,
TÂM thanh hưởng cảnh tạo vân hoàn.
CHƠN linh há lụy vì chơn thể,
NHƠN nghĩa tỏ lâu nhớ bóng trăng.

Bần đạo đến vì thấy tình chư đệ tử Bạch Vân đã thắm nhuần đạo đức, muốn học hỏi thêm. Vậy Bần đạo để đôi lời xin chư hiền đệ khá nhớ.

Bước Đạo lắm nổi gai chông, trường đời nhiều khi gay trở, vậy bốn phận của kẻ đạo tâm phải biết soi lấy mình, suy lại ý, gẫm xem thử tinh thần đã đến được đâu? Nằm áo từ bi mà không nhìn không biết, vậy chớ nắm níu ích chi?

Bần đạo thấy cơ khảo đảo rất đổi đảo điên, chổn sớ e rồi ngày kia trong chư hiền đệ có lời ta thán. Vậy khuyên bước đạo giữ tròn, nhắm nẻo quang minh chánh trực mà giữ lèo cầm lái cùng đưa thuyền Đạo đến bờ. Như vậy mới không hổ Bạch Vân đệ tử. Nợ trăm luân trả vay vay trả nên kiếp này trả lần kiếp khác.

Chí Thiện Mậu bạch: –

Bần đạo xin chư hiền đệ hãy trả chớ đừng vay, e công chẳng đủ đa. Còn việc ấy thoảng như biết rõ cũng chẳng ích chi mà thêm phần trở chướng.

Bần đạo không muốn nói.

Xin nhắn nhủ đôi lời chư hiền đệ khá giữ trọn tinh thần là đủ. Bản đạo kiếu.

THẮNG

TÁI CẦU:

BÁT NUƠNG DTC

Chào mấy em nam nữ.

THI

*HỒN trảo SEN TRẮNG ngọt mùi hương,
Khắp chốn tỏa bay ướp miếu đường.
Vàng nhụy thêm màu tô quốc sắc,
Chào đời cánh ngọc vẫn đưa hương.*

Cười... À, mấy em của chị đó hả. Vẫn là em của chị thì chị quên sao được. Nè mấy em gái nghe:

THI

*Liễu bồ thân phận mỏng như tơ,
Giữ giá sạch trong tiết đáng thờ.
Tứ đức vẹn gìn trau phận gái,
Tam tòng trọn giữ giữa hôn thê.
Nhà Nam hương lửa ba sinh đắp,
Đất Việt nợ duyên bốn cõi nhờ.
Nhìn cảnh nhìn nhà an nội trợ,
Môi tròn danh tiết gái Hồng Cơ.*

Mấy em có hiểu không há?

Bạch: –

Cười... Phận làm gái Tam tòng là phận, Tứ đức là

duyên. Non sông rạng rỡ khách tu mi vững dạ đáp đền nợ núi sông, cũng nhờ tài nội trợ ngoại đương của mấy em đó. Huống đã là con nhà đạo đức thì lời thốt, việc làm lại càng phải thêm phần đẹp vẻ.

Chị hằng để tâm lo diu dẫn mấy em, nhưng ngặt nỗi phần nhiều em còn ham mê tục thế, khiến chị cũng tủi lòng. Mấy em đã may duyên hơn bao nhiêu chị em khác còn ở lộn cùng đời, lẽ ra sớm tỉnh ngộ thì Cung Diêu Trì mới khởi ướng công cho chớ!

THĂNG.

TÁI CẦU:

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào các Thánh Hiệp Thiên và Cửu Trùng, mấy em nữ phái.

Mãi bận việc Cung Diêu nên vắng để lời chỉ bảo các em nữ phái, nhưng chị vẫn nhớ hoài trong trí để làm thế nào nêu cao tinh thần Nữ Việt thì chị mới an tâm.

Đò tạo hóa qua cơn sóng gió cần phải kèm vững đức tin, đó là phương chước trau thân sửa hạnh, dầu cho khổ thân cũng chẳng sờn. Nếu ở đời, trước nhưt muốn giải khổ thì phải thọ khổ, rồi mới mong giải khổ được, còn đương nhiên không ngoài tay huấn giáo của các bậc Thánh hiền để nâng cao trình độ của cả con cái Đấng Chí Tôn và Phật Mẫu.

Khổ nhưt là Phật Mẫu hằng để tâm hơn hết là đám nữ nhi còn nặng nợ khách trần, mãi vui thân nơi gió bụi. Nếu được về bao nhiêu thì Đức Mẹ mừng bấy nhiêu,

nhưng khổ hơn hết là khi khai Đạo kỳ nhứt và kỳ nhì, thuyền Bát Nhã chưa đậu nơi trần để tạo đời Thánh đức, có 100 ức nguyên nhân mà trở hồi địa vị chỉ có 8 ức, còn phải nặng kiếp trần ai tới 92 ức mãi trong vòng luyến thế.

Cười... Có cả nữ phái trong đó, nếu họ về hết thì Cung Diêu Trì nhẹ bớt nửa phần.

Nhưng do nơi tạo tội lỗi mãi chuộc tội, thỏn mỏn ngày lụn tháng qua, cả chư Phật, Thánh, Tiên, cũng hết phương lo cứu chữa.

Rồi kịp đến văn minh đồn dập, thì nơi trần thế lại tạo thêm nhiều tội lỗi nữa, có xở được là bao mà hồng yên ngôi xưa vị cũ.

Cười... Chị cho mấy em biết để ráng lo trau giồi thêm lên đạo hạnh, sẽ có ngày chị vui rước ở cửa Diêu Trì mà không mất một em nào, là cái hiếu của các em đối với Phật Mẫu đó.

Nên siêng năng cúng kiếng để chuộc lại tiền kiếp mà chị không nở để cho mấy em đau dạ sau này.

Thôi, ráng, chị ban ơn cho. Xin kiếu.

THĂNG.

285. ĐÊM MỪNG 7-11-TÂN MÃO (DL 5-12-1951),
Phò loan: Thừa Sứ Hội - Luật Sự Nhung.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em.

Đã lâu mấy em vắng phò loan nên trường học đạo của mấy em cũng có phần chậm trễ.

Đêm nay, Bần đạo nhận thấy mấy em có điều muốn hỏi thì phải.

Phước bạch: – Mấy em cầu xin Đức Ngài vui lòng chỉ giáo những điều mà mấy em chưa rõ.

Mấy em cứ hỏi, Bần đạo sẵn lòng chỉ giáo.

Bạch Đức Ngài, *Thập nhị Thời Thần* là con số của Thầy, vậy theo lẽ nơi thờ Thầy phải là *Thập nhị Chi Đài* mới phải, nhưng lại thờ Thầy nơi *Bát Quái Đài* (BQĐ) là sao?

Thập nhị Thời Thần tức là *Thập nhị Thiên Chi* cùng với *Thập Thiên Can* đều do nơi BQĐ mà có, vì có Đức Chí Tôn phải ngự trên BQĐ.

Phước bạch: – Có phải *Ngọc Hư Cung* là nơi bảo thủ luật pháp của BQĐ chăng?

BQĐ là nơi của Đức Chí Tôn ngự đặng ban bố quyền năng, còn *Ngọc Hư Cung* là nơi của Đức Chí Tôn nắm chủ quyền cả càn khôn vũ trụ. Vậy thì BQĐ là một tượng trưng của *Bạch Ngọc Kinh* để Đức Chí Tôn chuyển quyền năng mà trị thế.

Phước bạch: – Luật của *Bát Quái Đài*, của *Thập Thiên Can*, mặt luật nào áp dụng với chơn linh và mặt luật nào áp dụng với chơn thần?

Luật của Bát Quái Đài chỉ áp dụng đối với nguyên linh, còn chơn thân do Thập Thiên Can bao hàm mà chuyển ra chơn khí đặng biến thể thành chơn tinh. Khi Chí Tôn và Phật Mẫu đã giáng tinh thì giao cho Thập nhị Thiên Chi điều dẫn.

Phước bạch: – Thưa Đức Ngài, còn Thập nhị Thời Thần áp dụng vào con người ở nơi con người có tuổi hoặc Tý, Sửu, Dần, ... có phải?

Phải.

Phước bạch: – Xin Đức Ngài giảng cho mấy em về Bát Quái.

Ở trong Bát Quái có 4 *cung chánh* và 4 *cung phụ*. Mỗi cung chánh có một Chi, mỗi cung phụ có hai Chi. Như cung LY thuộc về hướng Nam thì có Chi NGỌ, cung KHẢM thuộc về hướng Bắc thì có Chi TÝ, cung TỐN là hướng Đông thì có Chi MÃO, cung ĐOÀI thì có Chi DẬU thuộc về hướng Tây.

Còn như cung KHÔN thuộc hướng Tây Bắc thì có hai Chi TUẤT và HỢI, cung CÀN thuộc hướng Tây Nam thì có hai Chi MÙI và THÂN, cung CẤN thuộc hướng Đông Bắc thì có hai Chi SỬU và DẪN, cung CHẤN thuộc Đông Nam thì có THÌN và TỶ.

Phước bạch: – Từ vật chất đến thú cầm và loài người, từ loài nào không có cảm giác, từ loài nào có cảm giác và từ loài nào có lý trí?

Nói về cảm giác thì vật chất chưa có, còn từ thảo mộc đến loài người thì tùy theo trình độ tiến hóa mà có nhiều hay ít.

Loài thú cầm có *lượng tri* nhưng không có *lượng năng*,

lên đến loài người thì có đủ *lượng tri lượng năng*, nhưng chưa có *lý trí*. Tiếng Pháp, lý trí là *Présence d'esprit*. Khi nào người đã đoạt được phẩm Người mới có nó, bằng không thì phải chịu u tối cho đến ngày chuyển giao qua kiếp khác. *Lý trí là sự minh mẫn của điểm linh quang.*

Phước bạch: – Chơn thần do Đức Phật Mẫu ban cho và chơn linh của Đức Chí Tôn ban cho, cái nào linh, cái nào có quang?

Chơn thần chỉ có cái linh chớ không có quang, còn Chí Tôn ban cho là chơn linh, chơn linh ấy mới có đủ quang minh. Trong khi đắc pháp thì nhờ sự quang minh nầy mà thấu triệt được sự hư thiệt của càn khôn vũ trụ.

Phật Mẫu là người đã chuyển Thập Thiên Can mà tạo thành mọi hình thể của cơ hữu vi, tức là Mẹ Sanh của vạn vật. Còn chơn thần tức là ánh hào quang do chơn khí trong sạch mới có.

Phước bạch: – Xin Đức Ngài giải cho mấy em hiểu tại sao *Thượng Chương Pháp* lại mặc sắc phục trắng?

Đó là Bí pháp riêng biệt của Chí Tôn dùng trong cơ chuyển thế, chọn người thay thế hình thể cho Ngài cầm đầu cả nhơn loại. Về việc ấy giải rõ là loài người phải đi từ *không* trở về *sắc tướng* đặng tạo thêm nghiệp vị, rồi trở lại *hư vô*.

Phái Tiên đạo là phái giữ phần lập trường thi công quả của sắc tướng.

Phước bạch: – Hôm nay, Đức Ngài dạy đã nhiều, để mấy em học lại đôi ba ngày, nếu có điều chưa hiểu, xin Đức Ngài chỉ dạy thêm.

Thôi, để bữa khác Bản đạo tiếp dạy thêm, bây giờ

cặp loan đã mỗi thân rồi.
Bần đạo kiếu.

THẮNG.

286. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 7-1-Nhâm Thìn (dl 3-2-1952).*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Chào chư Thánh, các em nữ phái, và các em Bạch Vân.

Nền chơn giáo sắp trở thay, đó là một nhiệm mầu, chỉ còn sắp tái diễn nhiều màn càng thêm khó cho chúng ta, những kẻ Đạo tâm thì vững bước, còn tâm linh không vững thì trở ngang rồi thêm hận.

Đó là một tướng của cơ qui nhứt, vì trước kia, chúng ta bị gáng cho là triệt để theo Tây, ngày nay bị Tây bắt là đủ cho kẻ đối lập rõ Cao Đài ra sao?

Cần phải vững tâm để chịu qua cơn thử thách rồi sẽ được vẻ vang cho đất nước. Nên thận trọng cho lắm để xem tấn tuồng họ diễn mà ghê chơi, chớ có chi mà nao lòng.

Bần đạo rất vui được hưởng cái không khí thanh sạch nơi Thanh Trước Đàn. Đó là tỏ lòng cung kính, vậy Bần đạo cho bốn chữ để thờ:

“PHỤNG TIÊN LIỆT THÁNH”

Chí Thiện Mậu bạch: – Xin đôi liễn.

Đôi liễn như vậy:

Thánh đức huyền linh tế thể qui vạn chủng,

Hiển nhân diệu pháp an bang độ quần sanh.

Xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào chư Chúc sắc Cửu Trùng nam nữ.

Hèn lâu, mãi lo việc Diêu Cung, thành thử các em để lòng trông ngóng. Hôm nay vẫn vui thấy gương Thánh đức mà đám quần thoa được kịp bước, đó là may duyên nhứt của Đạo Cao Đài để nâng thêm tinh thần sáng suốt của mấy em.

Đây sẽ có một lúc gay cấn theo tuồng đời mà mấy em nên giữ vững đức tin để đến bờ bỉ ngạn, đừng nhẹ dạ mà đi ngoài vòng chơn giáo, rồi ân hận ngàn thu.

Xem bài thi sau đây mà sửa bớt và học đòi gương Thánh đức:

THI

*Nợ trần lo trả chớ dưng vay,
Hối khách thuyên quyền lắm khổ ngày.
Ráng kiếm diêu huyền lo tế thể,
Ngày sau chung hưởng cảnh Bồng lai.*

Cười... Mấy em nên kiếm hiểu để Cung Diêu được vui dạ mà Phật Mẫu được hài lòng.

Nhứt là em *Hương Tiểu* ráng thêm lên, vì đạo hạnh mà tạo nghiệp hư vô đó. Em *Hương Đỉnh* vẫn siêng năng với bốn phận có khi được vui yên vị cũ, nhưng phải ráng, còn khổ nhiều ngày.

Thôi, mừng các em, chị khen đó.

THĂNG.

287. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 24-2-Nhâm Thìn (dl 19-3-1952)*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.

ĐÔNG PHƯƠNG SỐC

THI

*Cờ vàng phương phát chốn hiền Tây,
Đạo đức cao thâm trở hiệp này.
Thánh chúa kiêng oai người nước Việt,
Thành công cộng hưởng buổi sau đây.*

Cười... Đương vân du hạc nội, xảy thấy đàn, ghé thăm các hiền đệ nam nữ, để có đôi lời chỉ giáo về lúc cơ đồ thay chiều đổi cảnh mà các hiền đệ mãi phập phồng trong đa.

Đó cũng là ý hay để xem tướng chớp nhoáng rồi tìm nguyên căn mà bước cho vững, hầu định quốc an dân. Các hiền đệ ráng noi chí Trương Lương mà trở nên soái tướng của đời loạn lạc.

Giống Tiên Rồng kỳ nầy mở lại cho nòi giống Lạc Long lập đời thượng cổ để đem chủng tộc đến chốn an vui mà trót cả 80 năm nô lệ.

Lửa giặc bên ngoài nay nghiêm nhiên thành cơ cấu khổ do máy Thiên cơ dĩ định, sức phàm khó tránh qua. Còn nội bộ thêm phần đặc sắc, bề trái thì vậy, bề mặt lại khác. Đó là mưu thâm bất khả thâm.

Các hiền đệ vững tâm mà xem cuộc đời sẽ biến thiên rồi nên Đạo được cao thâm, chừng ấy chỉ còn đôi phần cộng lạc vì thiếu đức tin và đạo hạnh.

Minh Tu bạch: –

Đó là cơ tạo đoạn sắp bày thế cuộc, chưa chắc là chi,

nên sợ bên ngoài cũng còn ai kia chớ không phải riêng một nhóm.

Cười... sẽ diễn tận tình gần đây xem mà lên ruột, nhưng không sao mà hại. Thôi xin kiếu.

Bạch: – Xin Ngài cho biết quý danh.

Đông Phương Sóc.

THĂNG.

TÁI CẦU:

Mừng các em.

THI

NGŨ trong Thánh đức vẽ nên rồng,

NƯỞNG bóng từ bi cá hóa long.

DIÊU đức trâm anh gương nữ kiệt,

TRÌ trai giữ giới độ non sông.

Các em ráng sao cho cao đạo hạnh, chớ thỏn mỏn ngày qua tội nghiệp cho kiếp trần đeo thêm khổ phận mà sau đây còn hối hận ăn năn.

Chị rất tủi khi đã được lệnh Cung Diêu để dẫn giáo mấy em, rồi lần lượt đi hui thêm thẹn. Để chị nhắc nhở thêm về phương tu phải trau tâm. Vì những phương ích kỹ có thể nó đưa các em đi đến chỗ thất tâm. Vì Đạo là lẽ chánh chơn để hướng dẫn quần linh sau này yên ngôi vị cũ. Còn lối tu hành phải từ từ mà tiến, không nên quá mà cũng không nên thối chí, hễ tu hành thường chịu nhiều cơ khảo mới thành nên địa vị cao siêu.

Thôi, ráng cho nên phận để Phật Mẫu buồn lòng thêm có tội.

Ông Thánh *Thượng Mía Thanh* nhấn giùm mắc bận việc theo cùng Đức Quyển Giáo Tông nên không về được, hẹn khi khác.

Xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào các đệ tử Bạch Vân.

Thuyền gần bến để độ khách trần lúc tai nguy, còn cơ thoát khổ gần ngày để cho khách trần một bài kinh nghiệm. Đạo mâu huyền bí cao sâu là phương cứu khổ. Còn nhứt là thói tệ của đời, là mong chiếm cái hư vị để hãm mình vào nơi tội lỗi.

Vậy mà trong cửa Bạch Vân lại có kẻ hám công danh cùng lợi lộc mà quên kiếp luân hồi, để trở nên địa vị, rồi ăn năn rất muộn.

Đời sắp biến lăm lúc đi đến chỗ diệt vong mà vẫn còn bôn xu trên đường danh, rồi ôm cái danh ấy trở về lãnh thêm cái đại tội.

Thử hỏi nơi Bạch Vân, ai còn nhìn đến để mở cửa mà đón mừng.

Khổ cảnh màn đời sắp cận, không lo để vui toại, lại còn vương lấy nghiệp trần, khó đến nơi vinh hiển. Đó là bốn đạo Bạch Vân.

Ráng đừng làm khổ tâm cho thầy nơi động.

Các con nữ phái cũng vậy, phải hết tâm trọn trung và vững lấy đức tin, sẽ thắng lợi cho tiền đồ trong cơn

lập quốc.

Đây sẽ diễn tấn tuồng mà ngũ châu kinh địa mới rõ mặt thư hùng Nam Việt. Cười... Nhấn nhủ các đệ tử nên kiên tâm và xem lợi danh như trò ảo mộng thì mới trở về thầy đặng.

Bạch: –

Rõ ràng như vậy, nhưng cơ thử thách để sau này chọn kẻ hiền tài cứu nước, giúp hay cho Đạo.

Kiểu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ mừng các con.

Hèn lâu nơi cõi vô hình mãi trông đám nữ nhi được cao thăng đạo hạnh. Mụ rất buồn lòng cho nhiều đứa quá luyến trần rồi cam chịu khổ. Cả một kiếp sanh chẳng phải mau được, vì chịu luật luân hồi vay trả với cơ Đạo.

Dầu cho đến bậc La Hán còn phải tá trần hầu lập thân để mong thành chánh quả. Còn kỳ ba là cơ Đạo của Chí Tôn ân xá mà nếu còn nhẹ tâm tánh, khó mong đoạt vị, phải chuyển ít nữa là đôi ba lần mới mong về Cung Diêu được đó.

Các con ráng thế nào cho nên người đạo hạnh hầu một ngày kia Mụ đón rước nơi Cung Diêu mà còn phải mừng rỡ mới là cao địa vị đó.

Mụ mừng cho đám nữ nhi hiện thời chịu phân huấn luyện của Ngũ Nương cũng có phần khá lắm nhưng chỉ

một ít, còn lại cầu vui thôi, chớ được trọn hết thì Mụ có lo chi.

Thôi, Mụ ban ơn cho toàn nam nữ.

THĂNG.

TÁI CẦU:

LỤC NƯƠNG

THI

HUỆ trắng hương thơm đẹp về Xuân,
Trời Nam hạc múa để tin mừng.
Rượu đào thưởng nguyệt dân Hồng Lạc,
Vất vả qua rồi sắp đến Xuân.
Xuân sắp đến là Xuân tươi trẻ,
Cuối năm này bóng rẽ đông tây.

Hiệp nhau dưới gót một Thầy,
Nhà Nam gặp Đạo trở mây vạn bang.
Khả tinh thức nhớ đàn như nghĩa,
Để gieo tràn khắp phía giống xinh.
Dân Nam là gốc hòa bình,
Cao Đài đạo cả kéo binh đại đồng.
Chị xin khuyên khả trồng cây ngọt,
Cho đời ăn để bớt thương đau.
Công bình bác ái giữ đầu,
Làm gương độ chúng giữ mẫu Chí Linh.
Ấy là bước thanh bình chủng loại,

*Cả non sanh nhờ đóa Đài Cao.
Khá tròn đức hạnh động dào,
Cứu cho thiên hạ được mau đại đồng.
Lấy câu non nghĩa mà đong.*

Đó, chị đến chung vui có bấy nhiêu.
Chị mừng chung hết thủy.
Chị kiếu.

THĂNG.

288. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 12-7-Nhâm Thìn (dl 31-8-1952)*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm.

HUỆ MẠNG KIM TIÊN

Mừng mấy em nam nữ.

Bần đạo nhìn thấy lòng ngưỡng mộ đạo đức của mấy em nên hơn lúc rảnh ghé để đôi lời chỉ biểu.

THI

*Vô thượng danh đề ngã tự linh,
Bất năng luyện tục tỵ văn thình.
Chơn tu sơn tháp Bà Đen thị,
Nhứt Phật hạ nguơn đắc vị vinh.*

Bần đạo tưởng lại oai nghi như Tần, Trụ, thử hỏi danh đề tại chốn nào? Còn như tặng đồ măn kiếp háo danh lửa sanh chúng, hưởng của thập phương rồi lo thân giải thoát, hỏi cũng danh gì?

Cười... Thật, Bần đạo chẳng phải người Việt hoặc là một chủng sắc văn minh, nhưng nhờ được chí hy sinh tâm phương cứu khổ cho toàn bốn dân đến cơ thoát khổ, chẳng tưởng tư danh, không màng tư lợi, nhờ đó mà đắc quả.

Minh Liêm bạch: – Ngài là Đức Huệ Mạng Kim Tiên phải chăng?

Phải. Mừng đã hiểu được Bần đạo. Nhân lúc Việt chúng lâm nạn, Bần đạo khuyên mấy em nên nhớ lấy danh đề trên bóng cờ cứu khổ, chớ xao lãng.

Nên nhìn đời giả tạm, chỉ tưởng mảnh hình hài là của Chí Linh cho Vạn Linh, rồi nhớ đến con đường hằng sống. Cười...

Bần đạo nói tiếng Việt coi không suông, nhưng không sao. Cười...

Bạch: – Cầu xin Đức Ngài cứu độ đệ tử Bạch Vân.

Phải. Nhưng quả nghiệp trả vay, vay nhiều nên thiếu nợ. Ráng, Thánh địa phải được hoàn toàn, còn nhiều bất trắc, bởi vậy mà chưa yên.

Nhơn nghĩa, nghĩa hơn, lo tròn vui đẹp đó.

Cận nhứt hữu đại tai, khả định chí trụ tâm. Đạo Cao, Cao Đạo, khổ bất cụ, bất cụ tất thành công.

Mấy em ráng nhớ. Bần đạo kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

QUAN ÂM BỔ TÁT

Nam mô A-Di Đà Phật.

Bần đạo xin mừng chư thiện nam tín nữ.

THI

QUAN nam diệu được chí từ bi,

ÂM đức cứu dân mới đắc thì.

BỔ đạo kỳ ba thân nữ độ,

TÁT giang đức cảnh thế nên ghi.

Hôm nay về cùng tín nữ phân ưu đạo hạnh cũng nơi lòng hám mộ cửa từ bi, để mong sau thoát kiếp oan khiên nghiệp chướng, do bởi thế trần tạo đây cảnh khổ mà chúng sanh phải vướng cuộc trầm luân, thì bao giờ rời khỏi được cái thân nhi nữ thường tình, nếu không sớm lo giải cứu thì sau nầy hối hận, đừng nói sao trễ bước.

Công bấy nhiêu thì quả bấy nhiêu, chỉ có tâm nhiệt thành đạo hạnh thì cơ siêu thoát mới mong hưởng đặng. Còn một điểm luyện trần thì khó mong cứu độ, chừng ấy ăn năn quá muộn, quý nhứt sớm ngộ Tam Kỳ mà không lo tròn bốn phận thì uống một kiếp sanh vô lối, dầu khổ cực cũng lẫn lóc theo cơ Đạo để tạo nghiệp nơi cảnh hư vô. Nếu Bản đạo nói tận cùng thì thiện tín phải kinh tâm mà chớ. Thật cõi trần gian là nơi giam hãm con người vào vòng trụy lạc, lại là kiếp khổ tái sinh nếu không ngộ Tam Kỳ.

Ở Thiên cảnh ngộ nơi trần thế thì bắt ngậm ngùi cho thế, chung quanh là ô trược để gạt và quyến rũ con người vào vòng tội lỗi, rồi chịu kiếp luân hồi khó mong nhìn thượng giới.

Mãi bôn xu theo danh cùng lợi, là điều buộc chặt linh hồn đó. Dưới thế gian mượn nước gội sầu, chớ toàn đều như uế cả.

Thần Tiên rất sợ nơi cõi thế này lắm, chỉ mượn cơ đời để mong giác ngộ. Nếu hữu duyên thì tránh được hầu bước qua cảnh mới, tức là siêu hình đó.

Bản đạo cảm ơn và ban ơn cho.

THĂNG.

289. *THANHTRƯỚC ĐÀN, 14-8-Nhâm Thìn (dl 2-10-1952)*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Lương.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào chư Thánh, mấy em Chơn Thung, Chơn Công, Chơn Như. Còn em Hương Mây chưa có đạo hiệu, hãy nhờ ông Nhị Thiên Đường xin giùm cho, căn phần có sẵn. Mấy em bình thân.

Đêm mai là đúng Lễ Diêu Trì, mấy em ráng cầu MẸ về có việc vui nghe.

Từ lâu vắng giảng cơ chỉ bảo để các em buồn lòng, nên nay dầu bận việc Cung Diêu cũng ráng về kéo nhớ mấy em nơi thế tục, mãi đeo sầu sự khổ não mà khó tầm phương giải khổ, chỉ có mượn đạo đức để tiêu sầu và giải khổ, đó là phương thuốc kim đơn vậy, chẳng chi hay hơn là thọ khổ rồi mới mong giải khổ, ấy là luật hư vô đã định cho các em đó.

Còn hơn nữa, mấy em cũng là chìa khóa để mở cửa từ bi dịu dặt phái nam đó... ..

TÁI CẦU:

ĐÔNG PHƯƠNG SỚC

Chào chư Thánh, chư đệ và mấy em nữ phái.

Vận nhà Nam sắp có mời để cho con cái của Đức Chí Tôn cộng hưởng, rồi đến việc nội dung còn thêm rắc rối vì những kẻ cố tâm hại Đạo sau này mà khó cho Đạo đó.

Còn hiện giờ này, máy Thiên cơ đã thuận chiều để xây chí hướng mà làm cho cái đất nhỏ này trở nên quý địa,

cả các nước để chơn đến mà nhờ cứu độ. Vậy các em phải lo phương nhứt là bác ái, dầu cho thể nào cũng đủ sức dắt diu, đừng bỏ rơi, cũng tội nghiệp.

Bạch: –

Tại Thiên cơ, để chờ đến khi có dịp mới thấy con nhà Đạo đã đủ đức thương yêu và bảo tồn, dầu cho các sắc dân nào cũng vậy, phải khoan dung và đại lượng. Em là đệ tử Bạch Vân sao lại thiếu thương yêu và quá nóng, dầu khổ mà sau nầy chúng sợ thì hay chớ sao đâu. Khổ có một than, đây sẽ còn khổ hơn nữa mà chớ.

Minh Lương bạch: –

Phải coi sự khổ ấy là thường tình, mà phải có chí quân tử mới được. Cười... Đòi phải có vậy Đức Chí Tôn mới khai Đạo độ những kẻ phá Đạo và hại giống nòi. Đó, em ráng kiếm hiểu, phải vậy không?

Đây sẽ có trận giặc thứ ba rồi mới biết Cao Đài là quân tử, ai thiếu đức thì khó làm anh cả của nhơn loại được.

Em *Minh Lương* bớt chút, đừng quá bi quan.

Thôi, cảm ơn chư quý vị.

THĂNG.

TÁI CẦU:

THƯỢNG MINH THANH

Chào mấy em nam nữ.

Muốn có ngọc phải mò sâu đáy biển, còn muốn được vàng phải đi tận non cao. Nếu muốn hiểu thông đạo lý, cần phải ráng siêng năng hầu đàn nghe dạy, chớ không

phải đến mà ngay giờ để ngủ như em M. Và H. Rồi động đến là hỏi lẫn lẫn thì uống lắm nghe hai em, bộ nạnh người ta rồi mình hiểu được hay sao?

Màn Đạo lúc này có chiều lắm, sẽ có người cật tới *Hiển Trung* ra lo các việc mà Đạo vẫn được ảnh hưởng chung cả các cơ quan của Đạo.

À *Mậu*, ráng dạy lại Phước Thiện mình, mấy lão lợi danh ráng bỏ lần để theo kịp với người ta mà chung hưởng, đừng để rồi đây bị khổ cũng vì tiền bạc mà nên, hiểu chưa?

THẮNG.

290. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 1-9-Nhâm Thìn (dl 19-10-1952)*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Minh Liêm

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào chư Thánh nam nữ, các em nữ phái, các em Bạch Vân.

Bao phen để bước đến Thanh Trước Đàn, nhưng hềm nổi chánh kiến chưa đồng, trí thức nữ lưu lại kém, nên phần học hỏi đã ngưng đôi chút.

Đó là hình phạt của mấy em nữ phái đó.

Biển lặng gió êm, thuyền từ xông lướt để tìm rõ nguyên lý của tánh đức và chơn tâm của kẻ mến Đạo ưa mùi âm chất, cũng nên trao đổi tánh đức thờ ơ để rước vào lòng một mối Đạo cao thâm vi diệu mà tròn một kiếp sanh cũng chưa bao lần gặp đặng, chỉ may duyên được ngộ Cao Đài nên gắng tâm trì chí để đoạt vị vô vi.

Chị lúc nọ cũng tâm phạm xác thịt như mấy em ngày nay, nhưng nhờ ở đức giới trau học Đạo và mắng say mê tâm đức nên mới được đắc quả buổi này.

Nương bóng Đạo tạo bề hạnh phúc cho kiếp trần ai để mong giải khổ nghiệp thì quả căn đã sạch đó. Đường Thánh nên gắng lần dò, nẻo tà nên xa lánh, bọn tục khá lui chơn, nẻo Tiên nên để bước, tánh phạm nên rửa bớt để đem sáu chí Thánh đặng trau gương quý báu của kiếp nữ lưu, sau này khỏi thẹn cùng bậc má hồng sanh ra trong cửa Đạo.

Các em để ý nghe, chị cho một vần thi, rồi kiếm hiểu để rửa bớt tánh phạm.

THI

*Phàm trần khá lánh cõi nơ danh,
Muôn kiếp trau thân phải chí thành.
Để đức dìu tâm nên đức cả,
Học đòi đạo hạnh giữa Thiên thanh.*

Mừng các em.

THẮNG.

291. ĐÊM 16-1-QUÍ TỶ (DL 1-3-1953),

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đền Thanh.

Hầu đàn: CPS Thượng Sáng Thanh và Ngọc Non Thanh PS Thượng Trí, Thượng Tước, Thượng Vinh Thanh, và các Chức sắc nam nữ.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng mấy em nam nữ, Tiếp Đạo, Hiến Trung.

Các em hôm nay được thấy bước hành trình của Đạo đã tiến hóa thế nào thì các em cũng phải lo phận sự cho được tiến hóa theo kịp máy thiêng liêng. Đạo trải qua một năm thì tinh thần cũng phải tiến hóa cho hợp cơ chuyển thế.

Vậy mỗi em cố gắng để trọn tâm mà thật hành phận sự cho được vẹn toàn, ấy là điều vui của Chí Tôn cùng các Đấng. Còn việc phổ thông ngoại quốc, từ đây sẽ được hoàng hóa các lân bang do quyền thiêng liêng xây chuyển toàn thế giới để lọc lược các nguyên nhân cho qua khỏi cơn đại náo.

Các em, anh mừng cho chiếc thuyền Đạo đã được vững lái xuôi buồm thì các em cứ nương theo chiều gió mà gò lèo, chẳng lo chi không đến nơi bỉ ngạn.

Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ sẽ giảng dạy các em và ban đạo hiệu cho các em còn thiếu. Vậy các em cầu khẩn nơi người. Mừng cho các em.

THẮNG.

TÁI CẦU:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào Chánh Đúc, chư môn đệ, chư hiền muội.

Bản đạo rất vui được thấy chư môn đệ đã lập nhiều công trạng buổi chuyển thể khai nguơn, bởi trách nhiệm của đệ tử Bạch Vân đã lãnh phần lo cải thời chuyển thể.

Một danh từ đạo hiệu cũng đủ làm cho hơn loại được ảnh hưởng về mặt tinh thần cùng hạnh phúc đời sống của họ. Vậy chư môn đệ cần phải suy đoán trong đó mà làm phương pháp tiến triển bước hành đạo của mình. Chi chi cũng có quyền năng thiêng liêng định sẵn.

Bản đạo có lời khuyên cả thầy giữ trách nhiệm cao quý của mình cho được vẹn toàn đến ngày về Bạch Vân để khỏi thẹn với các bạn đồng môn là điều quý nhất.

Hiển Trung, Bản đạo cậy làm trung gian cho những đệ tử nào của Bản đạo mà không hòa nhã với nhau.

Hiển Trung bạch: –

Ấy cũng là một phương thử vàng cho ra cao quý. Cuộc đời trước mắt chư môn đệ tự đoán mà gắng lo bốn phận cho trọn.

Bản đạo mừng chung cho chư môn đệ và có lời cậy Anh Lớn dìu dắt các em nhỏ cho được nên danh thể của Bạch Vân, cảm ơn đó. Còn các em cầu xin đạo hiệu, đọc thông qui:

Thái Khí Thanh, Bản đạo đặt danh cho là *Thiện Bửu*, đem giồng lành của Cao Đài mà làm vật quý báu cho nước Trung hoa.

*Thái Chấn Thanh: Thiện Cường,
Thượng Thoại Thanh: Thiện Chiêu,
Thái Đê Thanh: Thiện Đạt,
Thái Bộ Thanh: Thiện Hảo.*

Bản đạo mừng chung chư môn đệ. Cám ơn Chánh Đức.

THĂNG.

292. ĐÊM MỪNG 8-5-QUÍ TỶ (DL 18-6-1953),
Phò loan: Thừa Sử Phước - Chí Thiện Mậu

BÁT NƯƠNG

Chị mừng mấy em.

Lời hứa hôm nọ, chị có đến xin cho Phủ Từ họ Phan cùng với Đức Quyền Giáo Tông nhưng không được vì Ngài có việc, nên chị xin lại chư Thánh mà em muốn hôm nọ.

Vậy chị xin nhượng cơ cho người.

THẮNG.

TÁI CẦU:

Chào chư Chức sắc và mấy em.

Vì lời Bát Nương nên đến giúp cho Phan Phủ Từ một đôi liễn đối để kỷ niệm:

PHAN thừa phùng vũ tác nhân qui tông phái,
PHỦ nghiệp trường văn duy đức miếu đường phong.

Xin sửa lại là: *Định đường phong*, vì tiếng *miếu đường* không thể dựng vào một *tông phái*.

Phước bạch: Xin để đọc lại hầu Ngài nghe coi có đúng không?

PHAN thừa phùng vũ tác nhân qui tông phái,
PHỦ nghiệp trường văn duy đức định đường phong.

Phải.

Phước bạch: – Xin Ngài cho biết quý danh hầu chúng em xin đáp lễ.

Cũng là Phan Phủ chớ chẳng lạ mà. Vậy xin chào

mừng chung. Xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Phước bạch: – Máy em đã được câu liền đối rồi, nhưng e rằng điển yếu, viết có chỗ sơ suất chẳng, vậy xin Bà xem qua giùm.

Máy em vẫn có lòng chung lo như thế là đầy đặn tinh thần, người phò loan tinh thần xuất trọn vẹn nên đôi liền có khí tiết của một gia phong, có hấp dưỡng văn biên võ lược. Chỉ có điều chưa thoát một kiếp của bậc anh hùng mà từ lâu vẫn còn di hận, nên đôi liền của người phải vậy.

Chị xin nhượng cơ cho Ngũ Nương.

THẮNG.

NGŨ NƯƠNG

Chị mừng chung các em.

Phước bạch: – Theo lời Bà Bát nói thì ông Thánh cho đôi liền vẫn còn chưa thoát nỗi di hận, thì em e ra câu liền có chỗ chưa thoát.

Phải đó, nhưng vậy mà chẳng hệ gì, được lắm, chị lấy làm kính phục, chớ chẳng phải bị trệ đâu.

Phước bạch: – Vũ, có phải là văn vũ hay vũ nghệ chẳng?

Phải, vũ là võ, trong bài văn cứ để là vũ, nhưng khi

viết lên bảng là vô.

THẮNG.

293. ĐẾN THÁNH, 13-10-Quý Tỵ (dl 19-11-1953). Giờ Tý.
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

CAO QUỲNH CƯ

Chào Hộ Pháp, chư hiền hữu, chư Thiên phong
nam nữ, chư Đạo hữu nam nữ.
Đức Lý Giáo Tông giảng, Tiếp Đạo, hiền đệ
phò loan, có Qua trợ lực.

THĂNG.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền đệ Hiệp Thiên và Cửu
Trùng. Cười...

Hèn lâu chúng ta mới có dịp hội hiệp cùng nhau.
Hiền hữu Hộ Pháp cực tâm cực trí lắm há?

Lão nhớ lại ngày nọ dường như ngày 13 tháng 8 năm
Đinh Mão, khi Lão đến cùng hiền hữu chuyển pháp hầu
sửa đương luật Đạo cho đúng chơn truyền thì cũng vì lẽ
ấy mà mấy vị Đại Thiên phong: *Ca, Tương, Trang*, cùng
phe phái phải ra khỏi Thánh thể.

Nhờ hiền hữu nghe Lão, chớ không nghe Chí Tôn,
mới nên nghiệp Đạo vinh hiển hôm nay, thì cũng mới
đây, là khi hiền hữu nhập tịnh mà ta đã có hội đàm cùng
nhau về *Hiển Trung*, mà thay vì nghe lời Lão, hiền hữu
cầm nghiêm luật pháp trị tội đã rồi, thì đâu có sanh ra
nhục nhĩ Thánh thể hôm nay.

Lão cũng vậy, mà hiền hữu cũng vậy, chỉ vì Bạch
Vân Động cùng Thanh Sơn Đạo Sĩ mà ta rộng dung cho:

Phong Chí, Ngạn Sơn, cùng bè đảng phản đạo.

Hiên hữu là Thiên điều, Thiên điều là hiên hữu, hiên hữu không trị thì Thiên điều phải trị, thử hỏi từ bi ấy đã đáng giá trị là thế nào?

Lão e cho ngày về của hiên hữu sẽ rất nên ân hận! À, chỉ có bao nhiêu chức tước cao sang mà làm như danh Đạo.

Hộ Pháp, hiên hữu nhớ kỹ lại, hàng Giáo Hữu là Thánh thể, luật định phải phế đời hành đạo, do nơi hiên hữu ban phép giải thể. Những vị Lễ Sanh như: *Án, Bắc, Lương* thì hiên hữu xem coi có cất áy ly gia không mà cầu phong Giáo Hữu?

Những vị Lễ Sanh tân phong, ta cũng nên rộng ân phong thưởng, nhưng mà ra lệnh cho ba vị Quyền Chánh Phối Sư xem xét lại hồ sơ kỹ lưỡng đăng bồi xóa những vị mới phạm tội, còn những vị không phổ tế, không giáo đạo thì nên đình đãi lại. Khi chính đốn xong, cầu Lão đến định phái.

Hộ Pháp bạch: –

Cười... Chừng nào cũng đăng, song trước lễ Nguyên đán. Lão còn nhiều điều luận đàm cùng hiên hữu.

THĂNG.

Phong Chí: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bảy Thanh.

Ngạn Sơn: Đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Chử Thanh.

294. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 29-11-Quý Tỵ (dl 3-1-1954).*
Phò loan: Giáo Hữu Khai - Trí Đạo.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỜNG

Chào chư sĩ.

Đã bao phen học lấy Đạo mầu thì duyên hội ngộ vui trong huyền pháp. Ấy là một điểm chơn linh nơi cõi hư vô mới mong hưởng được.

Hôm nay Thánh đạo đã phô bày vạn quốc, nên những trang thức nghĩa diu đời thì bao giờ cũng ảnh hưởng vào nơi diệu lý. Cười...

Màn đời thêm khổ, mà gánh Đạo càng thêm nặng oằn. Vậy để xem qua một ngày kết quả đem lại một vinh hạnh cho đệ tử Bạch Vân vui dạ.

Đời ít kẻ tìm hiểu lý cao siêu của nó nên không vội đem thân dưới bóng Cao Đài thì rất uống.

Đạo là đường giải khổ, đời là chỗ giam hãm con người đi đến nơi tội lỗi. Đức là rèn trau âm chất, Tài là buộc lấy danh nhơ, công phu là sánh với Thánh hiền, quyền lợi là chôn sâu nơi bể thảm, kinh kệ đưa linh hồn trong sạch, thế lực hại tục lự hư danh, đức tài hỏi ai rõ thấu chánh chơn mà tìm đến nơi bí ngạn. Vui những cảnh phồn hoa rồi phải chịu ngàn năm đau khổ. Buồn chi cửa Đạo lại không chịu lẩn dò, để đến nổi rồi đây ôm hận. Cười.

Công quả là nghiệp tạo đầy hạnh phúc, néo hư danh sẵn chục kẻ vô duyên, đường lợi lộc chóng đưa người về dị lộ. Cười...

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em Bạch Vân.

THI

BÁT bừu còn ai chẳng quý mà,
NƯƠNG đời dạy Đạo lắm công ta.
DIÊU đường chỉ ngõ đâu nên nổi,
TRÌ chí trì tâm vẫn một nhà.

Cười... Để thiếp cho một bài trường thiên sẽ kiểm
hiếu.

*Vui đạo đức ấy trang quân tử,
Vui bạc tiền rõ bực tiểu nhân.
Mấy ai biết được thiệt hơn,
Gìn tâm chí Thánh sẽ hơn diệu huyền.*

*Vui công quả tiền căn âm chất,
Vui rượu trà sẽ mất ngôi xưa.
Mấy ai biết đặng nên chùa,
Mới mong hồi được vị xưa mới mầu.*

*Vui kinh kệ tạo đầy phúc hậu,
Vui ngang tàng chó thẩu lẽ minh.
Mấy ai thẩu đặng tâm tình,
Để nường cửa Phật biết mình vị lai.*

*Vui non sông là đường thoát khổ,
Vui mèo đồng ấy rõ vạy tà.
Mấy ai biết thẩu tránh qua,*

Tìm nơi Phật tánh để xa cõi trần.

Vui chánh nghĩa vui hoài không thẹn,

Vui bạo hành là kẻ giả tâm.

Mấy ai trở bước sửa lầm,

Đặng hầu vạch nẻo tri âm diệu mầu.

Vui đức tốt khỏi hòng hổ mặt,

Vui lường công đó mặt ít tu.

Mấy ai biết chữ công phu,

Đon đường phải tạo, bôn xu ngặt là.

Cười... Thôi thiệp mừng chung chư hiền.

Xin kiếu.

THĂNG.

295. *ĐẾN THÁNH, ngày 1-12-Quý Tỵ (dl 5-1-1954).*
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào chư hiền hữu, chư hiền đệ Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, chư Đạo hữu nam nữ.

Hộ Pháp, hiền hữu bảo chư vị Lẽ Sanh tân phong đến đứng đây, Lão chấm phái giùm cho, rồi lui ra.

Kêu vào từ người... ..

(Chấm phái 230 người)

Hộ Pháp, hiền hữu nghe Lão: Hiền hữu nhớ rằng Chí Tôn chỉ có lập Hội Thánh chớ không có lập Thế đạo.

Hiền hữu nhớ rằng Lẽ Sanh là tín đồ để hành lễ mà thôi. Bởi chúng ta muốn nền Đạo đủ Thiên đạo và Thế đạo, nên Lão xin cùng hiền hữu, buổi nọ lập nên Chánh Trị Sự, Phó Trị Sự và Thông Sự, rồi lại đem phẩm Lẽ Sanh vào hàng Chức sắc làm đầu nhưn sanh trong Quyền Vạn Linh đã lập.

Hiền hữu có nghĩ vì tại sao Lão phải dâng quyền Giáo Tông cho hiền hữu, đặng có trọn quyền Chí Tôn hữu hình tại thế chẳng?

Hộ Pháp: – Xin Ngài dạy rõ.

Cười... Thì cũng do lòng từ bi vô tận của Đại Từ Phụ lo cho con cái của Người, chỉ sợ cái oai của Lão, vì còn cầm quyền thiêng liêng mỗi Đạo quá chấp nê, tánh không dung thứ tội tình con cái của Người nên phú giao cho hiền hữu, là bạn đồng sanh biết đau đớn, biết khổ cực với mảnh thi phàm mà rộng dung cho họ.

Cười... Quyền Chí Tôn trong tay hiền hữu thì cứ tự dụng đặt định vị cho Thánh thể của Người, Lão chẳng nên can thiệp vào đó.

Này hiền hữu, Lão nói thử: Hiền hữu nghĩ coi có lẽ nào Lão cầm cơ thăng vị cho những người như: *Kiên, Chấn, Thạch, Dược*.

Cười... Hiền hữu tự mình định liệu lấy. Nếu cần, phò loan nơi Giáo Tông Đường, Lão sẽ đến bàn luận.

Lão xin kiếu.

THĂNG.

296. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-12-Quý Tỵ (dl 7-1-1954).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào nhị vị hiền hữu.

Bút sự của Hộ Pháp, hiền hữu quá bận rộn lắm há.

Hộ Pháp bạch: –

Nhiều quá... ..

Thấy như thế, Lão nhớ lúc Lão sanh trưởng đời Đường, Lão đã từng chịu vào vòng lệ thuộc ấy. Một vị Đại Phu buổi nọ cầm giềng quốc quyền không kém chi một vị chủ tướng ngoài biên cương, trong Nội Chánh, nhứt nhứt một tay, thì Hộ Pháp ngày nay cũng thế.

Hộ Pháp bạch: – Đã có phân quyền cho mỗi người, nhưng họ cũng không làm xong.

Những Chức sắc như thế thì bảo sao không nặng nhọc.

Khi hôm qua Lão có luận về Thế đạo nên căn dặn phò loan đặng Lão giải nghĩa tỏ điều ấy.

Hộ Pháp đã hiểu rõ tổ chức của Hội Thánh Thiên Chúa Giáo có chức Thế đạo, Pháp gọi rằng: *Dignitaires laques*.

Hiền hữu đã có phong phẩm **Hiền Tài**, sao không thêm vào đó 3 phẩm trên nữa cho đủ 4 như của họ?

Hộ Pháp bạch: – Xin Ngài chỉ cho.

Si Tài Cao thêm vào 3 phẩm Thế đạo này:

Quốc Sĩ

Đại Phu

Phu Tử

Cười... Chư Thiên phong cầu thăng vị làm cho Lão buồn cười, nhất là nữ phái.

Hiên hữu Hộ Pháp có biết họ lặn mạt hiên hữu thế nào không? Xem lại thông qui cầu Hàm phong. Họ thêm tuổi vào cho cao đăng lãnh chức rồi ở nhà với chồng con họ. Hiên hữu thử biểu họ trình khai sanh thì họ rút đơn liền hay là đổ thừa là không có. Cười...

Hiên hữu xét lại coi như nhị vị: Giáo Hữu Hương Bái và Hương Tròn mà lên Giáo Sư nổi gì chứ? À, còn Bà Hương Nhuận mà lên Phối Sư thì sắp em nó sẽ nghị luận thế nào? Theo ý của Lão thì hiên hữu là người ưa mền dân trị, thì nên làm như vậy:

Hễ muốn cho Lễ Sanh thăng lên Giáo Hữu thì mời cả Giáo Hữu hội lại công nhận, hễ đăng đa số công nhận thì cho lên, tiếp theo mấy phẩm trên kia cũng vậy, kỳ dư những Chức sắc cao trọng ở trên thì Lão sẽ đến hội hiệp cùng hiên hữu đăng quyết định có nên chăng?

Hộ Pháp bạch: – Vì gần cuối năm sợ e hội lại công nhận thăng phẩm không kịp, để kỳ vía Đức Chí Tôn sẽ hội.

Ít ai đăng xứng đáng, nhất là buổi nầy Đạo đã quá cao trọng mà Thánh thể như thế đó thì hại cho uy danh của Đạo đối với toàn cầu.

Hộ Pháp bạch: – Như vậy làm thế nào bây giờ?

Lão hỏi thử hiên hữu: – Ai thế cho Phối Sư Non bây giờ kiểm thử?

Hộ Pháp bạch: – Giáo Sư Hoài thay thế.

Đủ gì chưa! Công nghiệp thì nhiều mà hạnh kiểm vẫn kém, có hơn chi Non đầu?

Hộ Pháp bạch: – Phối Sư Tước?

Đặng nhưng mà trái Pháp Chánh Truyền.

Hộ Pháp bạch: – Tạm đỡ thôi.

Chẳng lẽ tạm hoàì, theo ý của Lão thì cho Khai Đạo còn hơn.

Hộ Pháp bạch: – Sợ e có nhiều chuyện luận bàn.

Thây kệ, thí nghiệm thử coi rồi tái cầu Lão giúp sức cho.

Lão xin kiếu.

THẮNG.

297. ĐÀN CƠ NGÀY 12-1-GIÁP NGỌ (DL 14-2-1954),
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp.

DIỀU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Miễn lễ. Các con,

MẸ vui mừng trông thấy các con tỏ lòng thành kính đối với MẸ. Mấy con để tâm về Đạo, MẸ cũng khen đó. Nhưng các con thiếu đức tánh để dìu đời, thành thử sự loạn lạc chưa sớm kết liễu được, mà mấy con cũng không thể thật hành chi để giúp ích cho chúng sanh.

Trong lúc này cũng như chim bằng tạm nghỉ cánh. Mấy con nên tìm thể dìu dắt thêm bạn đồng chí hướng, để rồi gặp lúc sẽ ra gánh vác nhiệm vụ trong buổi thanh bạch hơn.

Mấy con nên nhận lời ban ơn của MẸ và MẸ có mấy lời đây:

*Vó Ký nài chi vạn dặm dài,
Càng giỏi càng dẻo chí càng hay.
Giang sơn hiệp sức tay tô điểm,
Dìu bước quần sinh vẹn trả vay.*

Bảo Thế, lời MẸ nói trên cũng đủ cho con an tâm.

Thiệt, con vững trí nghe. Khá tin nơi Chí Tôn và tin nơi tâm của con, được ổn thỏa luôn. MẸ thắng.

(TRÍCH THÁNH NGÔN CHÉP TAY CỦA NGÀI BẢO PHÁP, TRANG 70)

298. *BỘ PHÁP CHÁNH, 23-1-Giáp Ngọ (dl 25-2-1954).*
Phò loan: Giám Đạo Hội - Luật Sự Nhung

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA

Tệ tăng xin chào quý bạn, Qua chào mấy em.

Chẳng phải lẽ sống là hạnh phúc cõi trần gian. Nếu biết rõ thì quý bạn cũng đã mừng cho tệ tăng rồi.

Cái phàm thể chẳng qua là đồ mục, đâu đáng gì. Chính lúc sanh tiền, tệ tăng cũng lầm lẫn đó.

Vậy xin cảm bái lòng tri ngộ của Đức Hộ Pháp và cảm tạ quý bạn cùng Hội Thánh.

Các em cũng vui mà lo tròn trách nhiệm nghe.

Xin để lời chào mừng bốn quyển.

THI

Sáu mươi sáu tuổi có bao lâu,

Ngánh lại trần gian chứa măn sâu.

Tiếc lúc về già đời mỗi mất,

Dầu an Tiên cảnh vẫn đeo sâu.

Tệ tăng xin hẹn lúc khác.

THẮNG.

Ngài Khai Pháp Trần Duy Nghĩa đăng Tiên lúc 3 giờ 30 phút sáng ngày 22-1-Giáp Ngọ (dl 24-2-1954).

Đêm hôm sau là 23-1-Giáp Ngọ, Ngài Khai Pháp giảng cơ cho bài Thánh Ngôn trên đây và 4 câu thi để làm bài thái hiến lễ.

299. *Bộ PHÁP CHÁNH, 26-1-Giáp Ngọ (dl 28-2-1954).*
Phò loan: Sĩ Tài Ảnh - Luật Sự Nhung.

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA

Qua chào mấy em.

Thấy mấy em nhọc nhằn, Qua không vui chút nào! Sự sanh ly tử biệt là thường của thế gian. May duyên Qua được diễm phúc thọ hồng ân của Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu mà Qua được biệt đãi, chớ thật ra Qua với mấy em đâu có khác gì.

Nhớ lại lúc anh em chúng ta chung trí để làm việc, mặc dầu có nhiều sơ sót, vì chúng ta không phải là chuyên môn, nhưng cũng có nhiều đặc sắc.

Ngày về, Qua được Đức Chí Tôn ban ân khen thưởng, đó là công nghiệp của mấy em. Vậy Qua xin thành thật cảm tạ ơn trứu mến đã làm nên sợi dây thân ái giữa chúng ta thêm bền chặt.

Qua xin mấy em vui lòng với Qua nghe.

Thừa Sứ bạch: – Đức Hộ Pháp muốn rõ lúc Ngài qui vị.

Cười... Đức Ngài muốn biết rõ để răn phạt em Bảo thể có phận sự bữa đó. Cười...

Thừa Sứ bạch: – Phải lúc 4 giờ Ngài đi tiểu trở vô mới té phải không?

Không phải, lúc ấy vào lúc 3 giờ hơn, Qua thấy chột dạ, và không muốn làm phiền mấy em Bảo thể nên Qua tự mở cửa định vòng ra ngã sau, vừa đến tam cấp, có luồng gió lạnh đập mạnh vào nên té luôn và rời xác. Đó là Anh

Cao Thượng Phẩm đến đem Qua về.

Thừa Sứ bạch: – Có lẽ khi té, Ngài trần trở một lúc rồi mới đi?

Đi liền. Qua bị còn một chút nợ nên phải trả bằng cách ấy cho trọn đầy thôi, chớ chẳng phải rủi ro chi cả. Mấy em an tâm, nếu Đức Hộ Pháp có hỏi thì bạch giùm Qua, chớ để em Bảo thể bị phạt thì oan cho nó lắm.

Thôi, khi khác, Qua sẽ đàm đạo nhiều.

Qua kiếu mấy em.

THĂNG.

300. *BỘ PHÁP CHÁNH, 30-1-Giáp Ngọ (dl 4-3-1954).*

Phò loan: Giám Đạo Hội - Luật Sự Nhung.

Chứng đàn: Tiếp Pháp, Bảo Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Tiếp Pháp, Bảo Đạo, mấy em và Chị ba.

Hôm nay, toàn thể Ngọc Hư Cung đều vui mừng tiếp rước vị Khai Pháp Chơn Quân trở về cựu vị với công nghiệp rõ ràng.

Vậy, Bản đạo đến cho hay trong cửa Hiệp Thiên Đài thêm phần vinh hiển.

Thôi, Bản đạo nhượng cơ cho Trần Khai Pháp.

THĂNG.

TÁI CẦU:

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA

Xin chào mấy bạn, chào mấy em.

Từ buổi rảnh nợ trần, tề tăng vẫn luyện tiếc đến những công nghiệp mà mấy bạn sẽ tiếp tục làm hằng ngày gần đây. Ngày giờ đã định, Chí Tôn không thể để tề tăng còn ở tại trần nữa và phải giao phận sự lại cho bạn Tiếp Pháp.

Vậy tề tăng không thể cùng mấy bạn chung vui sót nhọc lúc sau này mà phải trở về lo mặt huyền linh, hầu giúp cơ xây chuyển được chóng kịp ngày giờ.

Mấy bạn, tuy mất tề tăng về mặt hữu hình, song ở vô vi, thì tề tăng luôn luôn ở bên mấy bạn.

Bạn Tiếp Pháp, kể từ giờ này, bạn là vị Chơn Quân lãnh phần tiếp pháp lệnh mà hành nên Chánh truyền cho cơ định thế.

Phần Khai Pháp đã qua, giờ đến lượt bạn, ấy Thiên cơ tiền định. Bạn suy gẫm sẽ hiểu thêm.

Tiếp Pháp bạch: – ... (về sự bất tài của mình)

Việc làm trước dở sau hay là lẽ thường, nghề dạy nghề chớ không ai dạy ai giỏi. Vậy bạn cứ nung chí và tận lực thì kết quả không xa đâu.

Từ đây là cơ hành pháp chớ không còn là cơ thọ pháp nữa. Vậy bạn là người tiếp nhận pháp giới của chúng ta và tòng Hộ Pháp đặng ban hành chánh pháp cho Thánh thể và cả con cái Chí Tôn. Như vậy thì trách nhiệm rất nặng nề, bạn khá thận trọng, còn về mặt vô vi, tề tăng luôn luôn giúp sức, nếu có điều chi thắc mắc thì cứ kêu tề tăng sẽ đến giải giúp cho.

Bạn Bảo Đạo,

Bạn đã thọ Thiên ân trong hàng Thời Quân với trọng trách Bảo Đạo tức là thay thế cho Thượng Phẩm tại thế vậy, bạn hiểu trách nhiệm nặng là dường nào rồi, chỉ còn chờ ngày Đức Hộ Pháp và Anh Thượng Phẩm ban pháp thì bắt tay vào việc. Bạn ráng lên vì sẽ mệt nhọc lắm đó.

Anh Quyền Thượng Chánh Phối Sư,

Tề tăng xin gửi lời chào mừng hết các bạn Cửu Trùng Đài và để lời cảm tạ. Tề tăng hứa sẽ giúp tay anh Quyền Giáo Tông đặng Cửu Trùng Đài ra giá trọng.

Bây giờ tề tăng xin nói chuyện với người bạn một chút.

Bà *Hương Đỏ*, xin bà dẹp hết sầu bi mà mừng cho

tệ tăng. Nói như thế thì tệ tăng đã quá lục tuần rồi, cảnh biệt ly không còn chi đáng thương xót nữa. Còn về việc Đạo thì ngày công tròn quả mãn đặng về Chí Tôn và Phật Mẫu là ngày vinh diệu hơn hết. Vậy thay vì buồn thương, bà mừng vui mới phải.

Tệ tăng chỉ muốn biết một điều là bà xin Quyền Chí Tôn tái thủ phận sự đặng tiếp tục công nghiệp lúc về già. Được chừng ấy thì tệ tăng vui mừng lắm. Còn việc nhà, khéo thu xếp là được, tệ tăng khỏi bận nhắc.

Như vậy là đủ rồi, tệ tăng xin kiếu.

THĂNG.

(BÀ HƯƠNG ĐỎ, THẾ DANH LÀ HỒNG THỊ ĐỎ,
VỢ CỦA NGÀI TRẦN DUY NGHĨA).

301. ĐÊM 2-2-GIÁP NGỌ (DL 6-3-1954). LÚC 22 GIỜ 30.

NGỌC HOAI THANH

Chào các bạn.

Từ lâu tớ vẫn mãi bận việc nên ít khi đăng hội ngộ cùng nhau trên bước đường Đạo và đời mà hôm nay màn đời lắm éo le gay gắt, làm cho cơ Đạo phải có một vai tuồng quan hệ mà nêu gương chánh nghĩa để cho đời tôn sùng.

Sự quý báu ấy tương lai không bao giờ nơi mặt thế được trọn vẹn như nền Đạo hôm nay.

Đây sẽ tới một dịp may ít có mà nó sẽ đưa đến cho các bạn, sự vui mừng mà phải nặng nhọc và khổ thân rồi mới đi dần như sanh.

Họ kính mến là vì đó là Đức Chí Tôn đã sắp sẵn nơi Ngọc Hư Cung từ thử, sẽ thay chiều nên có một lúc vui buồn lẫn lộn.

Các bạn nên nhớ rằng: Hễ buồn bao nhiêu thì vui bấy nhiêu. Đây sắp vui gần kề.

Ê lúc này làm cho Bảo Đại một phen thắc mắc, vì lỡ tay đem Hoàng Thân vào, bây giờ muốn đuổi ra thì cũng khó, mà để lại càng khó hơn, chẳng khác nào Tào Tháo gặm gân gà buổi nọ.

Thôi, để tớ cao hứng... ..

*Vui chung trong lúc nước non nhà,
Đón hỏi khách trần để bước qua.
Nẻo tắt đường quanh vui phận khách,
Lo xem mặt nhật lúc chen tà.
Tà khổ hạnh đạo đời lắm nỗi,*

*Cõi hư vô khó cõi mạch sâu,
Đường về cõi tục thì lâu,
Cho nên Bồng đảo đeo sầu giữa nghiêng,
Nghiêng vì cuộc linh đình một kiếp,
Kiếp nhưn sanh khó kịp danh thân.
Con đường Cực Lạc cân phân,
Trở về nội tổ ích thân buổi nhàn.*

*Xin kiếu, sau sẽ tiếp vì **mắc đi cúng, kéo Anh cả cho quì hương thì khổ.***

THẮNG.

TÁI CẦU: LÚC 1 GIỜ KHUYA. PHÒ LOAN: GIÁO HỮU
KHAI - TRÍ ĐOẠT

KHAI PHÁP CHƠN QUÂN

Chào các Ngài,

Rảnh trần, hôm nay được về chung vui một dịp quý vô ngần, rất tủi thân khi ở thế chẳng được lập nhiều âm chất vì máy hồng trần thật đầy oan nghiệt, nên mắt thị xác phàm cũng có khi chạm lòng tự ái của cá tánh, vì đó là luật công bình, nhưng cũng còn sai siển đôi chút, làm cho ngày hôm nay Bản tăng rất ân hận.

Phải chi lúc nọ mà được sáng suốt như vậy thì sẽ đoạt lấy kỳ công vô định.

Cõi Hư vô, nơi phàm trần có đôi phần xa thẳm, vì thế mà câu thúc lòng người sa vào tội lỗi, nhưng cũng vì nghiệt căn chưa rảnh, phải chịu lưỡng ngậm hờn mà khi trút linh hồn mới biết qua số phận.

Bạch: –

Việc đó, Bản tăng đã cảm ơn nơi Giáo Tông Đường, nhưt là quý Ngài có một tấm nhiệt thành thì Bản tăng vẫn được hài lòng.

Vậy Bản tăng xin khuyên các Ngài vì cõi Hư vô, luật Thiên điều quá mắc, mà phạm tâm nào có ai biết, nên mới tạo nhiều việc không thể tưởng tượng được.

Vậy không chi quý bằng, nếu vào Đạo thì phải trau dồi âm đức, nghiệp xưa nên chừa bỏ thì ngôi vị thiêng liêng sẽ sẵn cho, còn mãi quen tánh phạm trần thì nghiệp căn sẽ ôm hận.

Không bao lâu các Ngài sẽ được hài lòng vì cơ đời biến chuyển, nhưng rất tiếc cho Bản tăng không còn được cùng nhau nâng gánh đỡ đời để nêu danh cùng nhơn loại.

Bấy nhiêu lời xin nhắn nhủ, nên để tâm phò trì Đại Đạo, sẽ hưởng phước lâu bền. Cười...

Mừng chung các Ngài.

THĂNG.

TÁI CẦU:

LÚC 1 GIỜ 30 PHÚT. PHÒ LOAN: GIÁO HỮU KHAI - MINH LIÊM.

NGŨ NƯƠNG DTC

Mừng các em nam nữ.

Hồng trần lưỡng buộc ràng thế chất,

Phải trau tâm đặng cất Cao Đài.

Thương ai ở thế sương mai,

Vì chơn tội lỗi công hoài khó nên.

Nên kiếp Thánh hằng trau tâm tánh,
Đẹp trái căn đặng lánh bụi hồng.
Thương ai những lúc thông dong,
Đường Tiên xin nhớ, hướng đồng qui hồi.
Hồi cảnh tỉnh chuông mới thúc giục,
Để lánh xa hưởng phúc tạo nhà.
Thương ai bỏ kiếp trắng hoa,
Vì sao mới nhớ, chớ xa cội nguồn.
Nguồn đạo hạnh là bài thúc tỉnh,
Khách trần gian phải vịn nên giới.
Thương ai ráng giữ cao ngời,
Đò Tiên chực sẵn lân hồi kéo xê.
Xê bóng Đạo hơn xê tâm tánh,
Lánh tà tinh dục cảnh nên thuyền.
Thương ai cho mãi truân chuyên,
Thì ra một kiếp phụ quyền ơn sanh.
Sanh ở thế ráng gìn đạo đức,
Khép vào nơi sánh bức cùng người.
Thương ai để thảm sông mới,
Lân qua ải khuyết mây phơi phủ chông.
Chông chất đồng mà quên Đạo cả,
Uổng cho thân một khóa lâm trần.
Thương ai nên giữ lấy thân,
Hồi về Tiên cảnh non Bồng ngao du.
Công đức sớm chiều nào mới há,
Phép tu thân giục giã không chờ.
Thương ai chớ có hăng hờ,

*Rời đây ân hận một giờ gió trăng.
Thương người chỉ gửi đôi câu.*

Các em xem mà tìm chơn lý rồi sẽ bước đến đài vinh hạnh buổi sau này.

Lúc nọ có một quái nhân dám mượn danh chị để diễn những trò mà đời cho là văn bất nhã. Đó là nhơn điển, chúng nó tìm mưu mô phá rối nhơn tình, nhưng chị không nói nhiều, ông *Nhị Thiên Đường* biết rồi.

Còn em *Nỉ* nói lại em *Phấn rắng* tịnh dưỡng, nếu mở bấuu thì rắng cẩn thận, nhưng rồi mọi việc đều yên. Chị mừng chung các em.

THẮNG.

302. *THANH TRƯỚC ĐÀN, 2-3-Giáp Ngọ (dl 4-4-1954).*

Phò loan: Giám Đạo Hội - Giáo Sư Thái Đến Thanh.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư hiền hữu, chư môn đệ Thiên lâm.

Chẳng lạ gì sự sống thác của kiếp người trên mặt thế này, dầu bậc Đại La Thiên Đế xuống phàm cũng không tránh khỏi, nhưng cái chết của bậc hy hiền mới có thể lưu danh nơi mặt thế, lại là một phương để cho đời phân biệt hai lẽ chánh tà.

Hỏi Thánh Cam Địa làm gì mà kẻ vô nhân cũng giết người được?

Chư hiền hữu, *Sư trưởng của phái Thiên lâm* hiện giờ còn tại Vườn Ngạn Uyển cho định tâm thân.

Bạch: –

Bởi người ở trong cảnh thanh tịnh, trí não yên ổn khá lâu, thoát nhiên phải một điều kinh khủng nên phải còn định thân nơi Ngạn Uyển, chưa có thể giáng đàn, sẽ lên yết kiến Tây Vương Mẫu, ít nữa phải chờ lệnh Chí Tôn định, bởi người đặc lệnh Thiên cung xuống trần chỉ có một vai tuồng là thức tỉnh chúng sanh tự giác, chỉ có bao nhiêu người hưởng ứng mà thôi. Chư hiền hữu Thiên lâm nên nhớ, một lời hiệu triệu trong lúc người nằm mấy năm mới ngồi dậy, nói những điều gì trước hết? Có phải là kêu chúng sanh thức tỉnh chăng?

Thôi, chư hiền hữu cứ yên tâm lo phận sự của mỗi em cho được vẹn tròn, ấy là thương thầy mến đạo.

Bạch: –

Thì đã biết rằng: “*Nhị thập ngũ thế Thích Ca chung lập Thiên môn, Thất bá thiên niên Di-Lạc quảng khai Đại Đạo.*” Dầu cho tôn giáo nào trên mặt thế này kết cuộc cũng phải qui nguyên phục nhứt.

Ấy là Thiên cơ đã định vậy. Sư trưởng của chư hiền hữu qui vị, đó là một triệu chứng cho chư hiền hữu phải sớm tính bốn phận lo cho tròn gánh nặng hai bên đạo cùng đời cho hoàn thành. Một ngày sau này, sư đệ sẽ hội hiệp cùng nhau. Chư hiền hữu nên lưu tâm. Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

TỜ TRÌNH của Ngài Cao Tiếp Đạo về bài Thánh Ngôn trên của Đức Cao Thượng Phẩm:

Ngày 16-4-1954.

Kính Đức Hộ Pháp,

Đây là Thánh giáo của Đức Cao Thượng Phẩm về vụ Ông Đạo Năm.

Bữa đó, tôi gọi 3 vị đệ tử của “*Sư Ngọa*” ra Thanh Trước Đàn, nhưng Thiếu Tá Lục mắc đi Sài Gòn, nên họ yêu cầu Giám Đạo Hợi và Giáo Sư Đến chấp cơ. Họ đặng Thánh giáo nầy mừng lắm và hứa về sắp đặt xong lên Tòa Thánh theo Đạo Cao Đài.

Còn Minh Đăng Quang thì hôm qui đến nay chưa thấy các đệ tử về Tòa Thánh.

Nay kính. **Cao Đức Trọng** (ký tên)

303. NGÀY 12-3-GIÁP NGỌ (DL 14-4-1954).
PHÒ LOAN: THƯỢNG SANH - BẢO PHÁP.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em Hiệp Thiên.

Các em đã thấy rõ cơ Đạo và tuồng đời, vậy vai tuồng của các em phải làm sao?

Đại Từ Phụ là Đấng thiêng liêng, không lẽ mỗi việc đều phải nhắc nhở nhiệm vụ của chúng ta. Mấy em cứ thành tâm hành đạo y theo Thánh giáo từ thử thì khỏi sai lầm. Anh khuyên các em cũng nên để tâm thương xót nhơn sanh trong buổi loạn lạc này mà tìm cơ giúp sức, hoặc giúp tinh thần cho Đạo khỏi bước đường gay trở lúc này.

Nếu các em có thể chung vai gánh vác trong buổi luân chuyển này thì trẻ em cũng đỡ được phần nào.

Vì cộng nghiệp của nhơn sanh quá lớn nên lẽ dĩ nhiên phải chịu khốn khổ nhiều bề. Thế nào cũng phải chờ lúc cơ Trời định đoạt mới thấy hạnh phúc lối đời.

Lâu gặp các em, anh muốn dụng tửu bôi hỷ hạ cùng các em... .. Cười... Anh cảm ơn mấy em.

Mấy em đều để ý cuộc luân chuyển của đời còn nhiều gay go bất ngờ. Cơ khảo đảo của Đạo cũng phải chịu ảnh hưởng nhiều ít, nhưng rốt cuộc của ta cũng về ta mà thôi. Chúng nó đâu muốn bám lấy cũng phải buông. Mấy em cứ nhớ nghe.

THẮNG.

(TRÍCH TẬP THÁNH NGÔN CHÉP TAY CỦA
NGÀI BẢO PHÁP, TRANG 71)

304. ĐÊM 17-1-ẤT MÙI (DL 9-2-1955).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo xin chào hai bạn và mấy em.

Bần đạo mừng cho nhơn sanh từ đây được hưởng hồng ân và cũng rất cảm kích Hội Thánh, Hộ Pháp và mấy bạn Hiệp Thiên Đài đã nêu cao thể đạo cho toàn vạn chúng. Thiết tưởng như thế cũng hả dạ đôi chút phải không hai bạn? Cười...

Rồi đây cả thế giới trông cậy vào cơ cứu khổ của Tam Kỳ Phổ Độ đặng văn hồi hòa bình và cũng là cơ tái tạo Minh đức Tân dân. Mấy bạn là tướng soái phát lệnh hô quân, Bần đạo tưởng cũng phải một đôi chút.

Về cơ chính pháp, Hộ Pháp đã nắm vững, ngắt cơ Đạo còn lấm lem. Thượng Sanh chưa chịu ra tay, chỉ có một mình Bảo Thế phải gánh trọn cơ đồ lập nghiệp Đạo cho cả vạn linh, vậy có mệt không hả bạn? Cười... Bần đạo xin bạn để tâm dìu dắt giùm Bảo Đạo, chịu ảnh hưởng với bạn nhiều hơn ai hết, bạn ráng giúp Chi Đạo.

Đã đến buổi mùa bút, khoa chiêng. Chi Thế là nghiệp mùa bút, Chi Đạo là phận khoa chiêng, đôi bên phải tương đắc thì cơ truyền giáo mới có nhiều kết quả. Rồi đây vạn quốc nhờ Bảo Thế đưa đường, Hội Long Hoa nhờ Bảo Đạo dẫn ngõ, mà Bảo Đạo còn non yếu thì bạn Bảo Thế phải trợ lực vì Thế Đạo phải hiệp trí mới đủ quyền đủ lực.

Vì tình riêng, Bần đạo hứa với hai bạn, vinh diệu của đại nghiệp phải do tay mấy bạn tô điểm, Hộ Pháp định khuôn, và chờ Di-Lạc cứu thế.

Bần đạo trông cậy nơi mấy bạn chớ nệ hà khó nhọc.

Có chi thì Bản đạo sẽ giúp trí.

Xin kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

LỤC NƯƠNG

Chào mấy anh.

THI

HUỆ năng vận chuyển pháp linh thông,
Trí lực phân minh lý đạo đồng.
Chỉnh thể do chơn trừ qui nghiệt,
Định an thế giới tạo huyền không.

Mấy anh rộn rã quá hả? Cả thế gian đang phải chịu bao trùm bởi nét phù vân mà từ người tu đến kẻ thế đành thắm lụy vào cạm bẫy lợi danh mới ra nông nổi.

Đại Đạo hồng khai đặng phổ truyền chơn tướng của chơn truyền thì trạng hưởng hiện đại đã đành phải nhiều gian khổ.

Vậy nên mấy anh là người lãnh trọng trách phải lắm nhọc nhằn trong cơ định thể. Việc đến phải đến và sẽ phải đến. Đó là lẽ dĩ nhiên, nhưng mấy anh cần phải chịu khó định nên chiều hướng cho nét “*Duy Tâm hòa với Duy Vật, tạo nên Trung Dung*” cho cả Thánh thể vững bước hầu làm hướng đạo trong buổi cứu thế.

Đừng lầm tưởng: Đạo là tu, tu là hiền, hiền là gõ mõ tụng kinh.

Mà trái lại: Đạo là đường, đường là chánh trị, chánh

trị mới ra tu, tu mới ra hiền, hiền mới nên sư, sư mới nên hữu, hữu mới có huynh đệ, huynh đệ mới ra đại đồng.

Còn Anh *Tiếp Pháp*, nên nhớ rằng: Đạo là lối đi, lối đi là có mực thước, mực thước thì có luật pháp, luật pháp thì có chí công, chí công mới ra chí ái, chí ái mới tương thân, tương thân mới tương trợ, tương trợ mới đại đồng.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG

Xin chào hai anh và các em.

Anh Bảo Thế, Anh phải lo chỉnh đốn nội các hành chánh vì là phận sự của anh đó. Cười...

Thiên hạ muốn chạy khỏi anh mà nào có được, vì Chi Thế là chính thế, mà Cửu Trùng Đài là phần đời tức là Thế, thì anh phải nặng gánh cơ đồ đại nghiệp của vạn linh, chớ có chi. Cười... chẳng chi mà chạy, cứ bắt ẩn niệm chú Chi Thế thì là êm.

Cười... Phải do Hộ Pháp trấn định giùm cho, anh chớ sợ. Thiên hạ ganh ghét mà anh sợ sao? Rồi đây họ sẽ được hiểu cả công trạng của anh.

Em muốn nói riêng lý do với anh, vậy xin mời cả thầy ra ngoài một chút.

*Dẫn lối dài vẫn chịu khổ mà,
Phất cờ định thế có ai qua.
Kìa xưa ông Thuấn chi nên sợ,
Mãn lối xuân về nghiệp rạng đa.*

Cười... Anh Tiếp Pháp, em nhờ anh phải trì chí định vững cửa Pháp Chánh.

Anh Bảo Đạo ráng chịu khó đặng còn khề khà đó nghe. Cười...

Múa bút thì anh Bảo Thế đã rõ, còn khoa chiêng là anh Bảo Đạo, phải lập thành cơ phổ hóa chơn truyền chớ chẳng chi. Anh biết đó chứ.

Cả Cửu Trùng Đài nhờ Chi Thế mà định vững chơn tướng, cả tinh thần của vạn linh nhờ Chi Đạo mà nên vững chắc tinh ba. Hai anh hiểu chưa? Còn Chi Pháp nhờ anh Tiếp Pháp làm giám cuộc nghe anh. Lôi thôi thì coi chừng bị mòn đầu gối đa.

Em xin kiếu.

THĂNG.

305. *VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 18-1-Ất Mùi (dl 10-2-1955). Lúc 21 giờ.*

Phò loan: Luật Sự Nhung - Lễ Sanh Ngọc Ngưu Thanh.

Hầu đàn: Bảo Văn PQ, GS Thái Hào Thanh, GS Ngọc Ngộ Thanh, GS Hương Hương,...

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Xin chào Văn Pháp cùng các em.

Ngày Xuân đã gọi nhून cho cả tinh thần Việt chúng với ánh vinh quang của bóng từ bi, thiết nghĩ, Bảo Văn bạn đã được phi tình đôi chút đó chứ!

Văn Pháp bạch: – Tôi mệt mỏi quá, anh và Thượng Phẩm về trước trong khi tuổi nhỏ, yên phận được.

Có gì mà phải than thân già tuổi mỏn.

Cười... Bạn đã từng sống trên chốn tinh thần mà còn phân bì với tôi à! Cười... Mà bạn phải để trí cùng sức để còn ra Long Hoa Hội sắp bày tới đây nghe.

Văn Pháp bạch: – Tôi tưởng việc ấy cũng còn lâu, mà tôi vẫn để ý mỗi lần các Đấng dặn dò nghe như bên lưng, nhưng đợi cả mấy năm chưa tới.

Sửa soạn thì vừa. Cười... Bây giờ không nói lần nữa đâu. Văn Pháp hệ trọng trong Hội Long Hoa lắm đó, phải dưỡng thần nhiều mới được.

Hai em *Thái Hào Thanh và Ngọc Ngộ Thanh*, Qua để lời mừng cùng mấy em.

Ê, phải đánh trống cho dữ dạng chốt nhập cung đa. Cười...

Văn Pháp bạch: – Hào có tánh la lối hơn hết.

Nó là số dách. Cười...

Mấy em phải tìm hiểu cho được uyên thâm cả giáo lý của Nho tông đặng dễ bề chuyển thế, mà xứ Trung là ải địa đầu cho cuộc tấn công đặng nêu tinh thần vi chủ. Máy em khá nhớ cho lắm.

Cả cơ đồ Hồng Lạc thắng bại do keo nẩy, mà mấy em là những đội tiền phong để rải gieo Thánh cốc đặng phổ truyền chơn giáo cứu độ nòi giống trước khi cứu rỗi vạn b ang.

Qua nghĩ mấy em phải chịu nhọc nhằn lắm đó. Hễ cơ đời đảo lộn thì cơ đạo mới dễ phổ thông. Khi mẫn loạn thì mới rõ tinh thần tạo nghiệp thiệt hiện.

Cả nhơn sanh đang mê mải với bả lợi mùi danh, khiến cơ giựt giành tranh đua lẫn hồi thốn mỏn. Máy em sẽ lấy cơ hội nầy mà đoạt được đầu công. Song le bởi ách nạn chưa tan, mấy em phải chịu nhiều lao khổ trước cơ xáo trộn đặng đến nẻo thống nhứt toàn dân, rồi mới có thể biến thành Thánh địa.

Vấn biết sức là sức phạm, quyền là quyền của hư linh, song quyền sức phải tương hiệp mới mong chóng thành đại nghiệp.

Qua mong mấy em hiểu thấu trên đường phục vụ cho nhơn sanh, mấy em phải hiểu chí hy sinh cao cả là đường bao, mặc dầu Qua vẫn luôn luôn giúp sức. Phải nhớ cho lắm rằng: Quyền thiêng liêng phải nương theo sức của mấy em, cứ vừa làm mà cũng vừa sửa soạn ăn mừng đi.

Ê, Qua không xí gạt đâu. Cười...

Có mệt thì hưởng mới thú chớ, ngồi ăn không thì có khác chi thiên hạ đâu.

Mấy em vui trước đi, Anh đang cười bể bụng cho
lũ hề đây nè. Cười...

Thôi, xin kiếu.

THĂNG.

306. ĐÊM 20-1-ẤT MÙI (DL 12-2-1955).

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Xin chào hai bạn Hiệp Thiên và mấy em.

Đêm nay về nói chuyện chút ít với hai bạn, xin hai bạn vui lòng giúp cho.

Từ trước, bên Cửu Trùng Đài vốn sẵn những mầm lợi dụng quyền năng mà sanh ra chia phe phân phái. Vì có đá sẵn nọc không hay nên ngày nay vẫn phải còn lúng cứng. Đáng lẽ ra tôi phải đến đặng điều chỉnh họ được nên hình tướng, song vì không phương tiện nên phải cậy nhờ mấy bạn Hiệp Thiên.

Hai bạn à, chúng ta vốn chung nghiệp thọ khổ đặng giải nạn cho sanh linh, vì có mà xác phạm tại thế khó phương tránh điều tử nhục.

Hai bạn cũng biết nhiều về chuyện đó, tôi chỉ cầu xin nơi tình bạn đạo là nhờ cậy hai bạn, nhứt là bạn *Bảo Thế*, ráng chịu cực lo chỉnh đốn giùm phương hành chánh cho ra về một Hội Thánh làm gương mẫu trước Đại Hội Long Hoa.

Còn bạn *Tiếp Pháp* thì cậy bạn ráng lo giùm phương hành pháp cho họ, giữ trọn chơn truyền luật pháp trong khi tôi lo phần xây chuyển cơ Thế cho nhà Nam và Đức Lý Đại Tiên lo cho toàn thể vạn linh. Được vậy thì liền sau Đại Hội Long Hoa, Đức Di-Lạc mới đủ quyền năng mà chuyển thế.

Về Thiên cơ thì cả mọi hành tàng hư thiệt đều đã trọn giao trong tay của mấy bạn Hiệp Thiên, tức nhiên lẽ nên điều hư đều nhờ nơi mấy bạn.

Nhưng sự thể vốn đa đoan, kẻ nhiều trọng trách lại càng lăm gian truân. Ấy là cả một quyền pháp trong phương trau gọi tinh thần mà có lẽ Thượng Phẩm đã từng nói chuyện với mấy bạn.

Về phần tôi, tôi xin ở kể bên mấy bạn đặng ám trợ mọi hành tàng. Nói thật ra thì đó là bốn phận của tôi phải lãnh. Vậy chỉ mong cậy nơi sự hiểu biết và tài năng của mấy bạn đặng trau giồi hình thể của Đức Chí Tôn. Ấy là đương nhiên trong phương chính thể.

Bây giờ tôi xin nói về tình cảm cá nhân của tôi là tôi rất đỗi ơn mấy bạn Hiệp Thiên trong tổ chức lễ Khánh Thành và lễ thiêu cốt của tôi.

Còn nói về việc thế, thì xin mách sơ là việc sẽ đi đến đoạn lũng củng của nhà nớ và rồi sẽ được thấy mấy bạn ngồi rung đùi sau lúc đổ mồ hôi và nước mắt vì họ, nhưng thời gian ấy không kéo dài lâu lắc gì đâu, nháy mắt mà thôi, hai bạn à.

Còn về việc riêng của bạn Bảo Thế thì bạn cứ yên tâm, mọi sự sẽ ổn định và chuyện đó chỉ là lời dọa dẫm của kẻ ganh gỗ không đáng để ý làm chi cho mệt. Bạn cứ giao cho Hộ Pháp việc đó đi.

Vấn tắt tôi xin mừng hai bạn.

THĂNG.

TÁI CẦU:

LỤC NƯƠNG

Em chào hai anh, chào mấy em.

THI

HUỆ quang chiếu rọi khắp mê đồ,
Định trí gieo truyền mỗi Đạo Vô.
Lấy pháp lượng cân thần rõ giá,
Giúp an toàn thể định cương đồ.

Xin anh Bảo Thế chớ phiền em. Em đã nhờ chị Bát Nương giúp giùm em, vì lúc này em bận lo phần cho các nguyên nhơn được sớm tỉnh ngộ nên ít thường về nói chuyện, nhưng em vẫn theo giúp đỡ bên anh, chớ có bỏ đâu mà sợ. Cười...

Em được biết rõ cả cơ khảo của anh gần mãi, cứ xem bài thi của Bát Nương thì rõ. Vậy em đến nói cho anh hay và anh thưởng gì em mới nói nữa.

Bảo Thế bạch: –

Anh cứ vui đi, muốn thưởng em thì cứ làm thi gởi cho Bát Nương làm phụ trạm.

Bảo Thế bạch: – Làm thi dở lắm!

Em không biết, anh cứ chạy hoài. Bây giờ em nói cách thức giúp anh làm việc, anh chịu nghe không?

Bảo Thế bạch: –

Cười... Mở cờ trong bụng rồi đó, thấy không anh Tiếp Pháp. Cười...

Cả định hướng do trí mà nên. Vậy trí là phương duy nhứt, kể đó là tài đức. Ấy là điều kiện, rồi anh xin mời Đại Hội mà giải thích và nhờ Quyền Thống Nhứt phân định và ban bố quyền tư lịnh. Anh hiểu chưa?

Mà phải do anh Tiếp Pháp và anh Bảo Đạo đứng về mặt Hiệp Thiên đưa đề nghị, và anh Khai Đạo đứng

về mặt Cửu Trùng lấy chỉ quyết ấy là xong việc và mau nên hình tướng.

Để em cậy chị “*Xâm*” xúi họ giùm cho anh Tiếp Pháp phải là người vì Pháp Chánh mà cổ xúy đó nghe.

Ít lời em xin kiếu.

THĂNG.

307. VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 19-2-Ất Mùi (dl 12-3-1955).

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Mừng chư Thiên phong và các em.

Bao năm lần lóc cửa tử bi, chỉ mong nước nhà trụ thành một nền Quốc Đạo để cứu khổ con cái Đức Chí Tôn. Vậ tình thế đã hiển nhiên, ngọn cờ cứu khổ của hơn loại không ngoài Đạo giáo.

Nghe Thi văn:

*Nương thần bút cứu an lê thú,
Nắm tử bi gìn giữ trong ngoài.
Rạng danh một Đấng Cao Đài,
Chư hiền sẽ gặp nhiều ngày phước duyên.
Duyên hạnh ngộ giữ nguyên Đại Đạo,
Nét khéo khôn hoài bão dẫn đò.
Đường Tiên ven bước lần dò,
Đỡ nâng cho vững cơ đồ nhà Nam.
Nam Thiên đã rạng danh đạo giáo,
Cõi Trung châu lữ cáo chia phần.
Đôi đường vật chất tinh thần,
Rời đây sẽ rõ một phân một quyển.
Quyển do đức giáo dân qui thiện,
Mặt huyền linh biến chuyển đạo mầu.
Tu thân chớ nệ cao sâu,
Thánh đường là nẻo đạo đầu căn xưa.
Xưa luyện thế nay gìn Đạo cả,*

*Quán trần gian chó khá cơ cầu.
Cho hay lập quốc cao sâu,
Lọc lừa Thánh đức diệu mầu Hóa Công.
Công với quả phân đồng tiền kiếp,
Đạo ấy nguồn ráng hiệp tinh anh.
Chung tâm bên vững chủ lành,
Mai sau chung đứng một thành Càn Khôn.
Càn Khôn dựng rạng danh khắp chốn,
Chẳng uống công lẫn lộn cơ đời.
Bể trần sóng bủa chơi với,
Khá thương cảnh khổ đua bơi khách trần.
Trần thế tạm trau gương cho sạch,
Để đợi ngày vui tách bến mê.
Cho hay đường chánh ráng về,
Chung nhau lập đức dựng kê tòa sen.
Sen Quốc Đạo vẻ vang thơm tiếng,
Giữ chơn linh dựng kiến Như Lai.
Vùng Nam đất Việt an bày,
Thung dung là phận đợi ngày rạng danh.
Trăm năm giữ một tác thành.*

Thôi, để tỏ riêng về mấy em đi Trung phần vẫn để tâm cầu xin chỉ bảo. Nếu là một Thánh thể mang Thiên tước vào mình thì trách nhiệm đầu đi đến đâu chông gai hiểm trở, vẫn có các Đấng hộ trì, công nghiệp đầu tiên sẽ đặng trọn hưởng.

Vậy mấy em cứ tiến sẽ thành công, nhưng sự khó

khăn phải dè dặt cho lắm thì hay. Không sao mà nhọc
tâm lo lắng. Xin kiếu.

THĂNG.

308. NGÀY 6-3 NHUẬN-ẤT MÙI (DL 27-4-1955),
Phò loan: Khai Đạo - Tiếp Đạo.

NHÀN ÂM ĐẠO SĨ

Chào chư Thiên mạng.

Đời càng ngày càng khổ, Đạo có lúc thịnh lúc suy, nhưn sanh chẳng chịu tu trì, muốn chác lợi danh luôn tục lụy.

Muốn ngôi cao sao không xét kỹ, mượn dân đen đắp lũy bồi thành, ý mình có thể giật giành, luôn qua nhẩy lại kiếm phần lộc riêng. Cũng bởi tiền!

Đời gần tận nên sanh lắm qui yêu đến ở gần với các Thánh, Tiên, Phật đặng cảm dỗ các bậc đại căn.

Đạo nào cũng thế, hễ hai bên tranh đấu như lưỡng hổ tranh mồi, phải bị thương. Quạ bị ó, quạ lo kiếm thế thủ.

Đạo mất nét, quý vị cần tâm phương giải cứu, quý vị có phận sự phải giải hòa cả đôi bên. Các tướng soái của Chí Tôn sẽ có mạng lệnh cứu thế ngày gần đây.

Vậy khá chuẩn bị trước là nền Đạo sẽ ra cứu đời. Vai tổng Đại Đạo sẽ đến.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: TIẾP PHÁP - SIÓ TÀI NHUNG.

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

Bần đạo chào chư vị Thời Quân, chào mấy em.

Cả thế sự đảo điên vì cơ xảo trá trong trường đời.

Vậy nên mọi hành tàng hư thiệt của mặt Đạo phải chịu theo chiều hướng của bên đời, làm cho Thiên phong phải có người chịu mình lem ố.

Đáng trách mà cũng không đáng trách, ấy cũng bởi đường đi quen bước, lối tách thuận chơn, nên cả Hội Thánh còn nhiều lộn độn.

Chư vị là tướng soái của Đấng Chí Tôn, Bản đạo tưởng vai tuồng của chư vị đã hệ trọng lại càng thêm trọng hệ.

Từ thử, cả mọi hư nên vì thế lực lợi danh khiến cho toàn sanh linh phải đương chịu cùng cơ tận diệt, thì từ nay nơi cửa Hiệp Thiên, chư tướng soái phải phát cờ ra lệnh an dân đặng đi đến tái tạo lập thành Minh đức Tàn dân.

Cả xáo trộn hiện tình là cơ sắp đặt nên công đặng trụ tánh hườn nguyên mà định thành chí đức với công nghiệp điểm tô của chư quý vị.

Riêng về phân trau sửa tinh thần cho Thánh thể, Bản đạo nhìn thấy Chi Đạo đã hơi thấm mệt mà Tiếp Đạo thay mặt cho Thượng Phẩm cũng đáng đó.

Bản đạo rất mừng cho hiền đệ.

Còn Bảo Thế hiền hữu phải trở tài diu bước cơ Thế bằng phương dung hòa mọi lẽ. Vì huyền vi của Thiên cơ chẳng lẽ Bản đạo nói trắng ra, song cũng cho hiểu sơ là quyền theo quyền, lợi theo lợi, rồi còn phải cẩn đẩn so đo nữa mới làm nên việc.

Mặc dầu phản trắc lối đi, hiền hữu khá để tâm dò bước đặng chờ ngày đại náo. Đạo nên cơ bất chiến tự nhiên thành.

Hiền hữu chỉ cần giữ vững tinh thần của toàn thể,

mặc cho ai lợi dụng, mặc cho ai chỉ trích, hiền hữu khá an tâm mà được đắc thắng ngày sẽ tới.

Còn Bảo Đạo, Khai Đạo và Tiếp Pháp, chư hiền hữu là tướng soái trấn cửa nơi đất Thánh đặng định vững đại nghiệp cho cả vạn linh vào ngày Long Hoa Đại Hội. Bản đạo chỉ muốn chư vị được cùng chung sức trong cơ sửa chữa Thánh hình và Thánh địa.

Vậy, Bản đạo xin chỉ rõ lối định thành: Nơi cửa Hiệp Thiên nắm mối tu chính cho Cửu Trùng mà quý vị phải mang trọng trách.

Từ đây cả các bạn nơi cõi vô hình hằng theo dõi quý vị để ám trợ hành tàng. Có gì thiết yếu thì cứ kêu ở họ.

Bản đạo đến nói chuyện cũng đã nhiều, vậy xin kiếu.

THẮNG.

309. NGÀY 1-4-ẤT MÙI (DL 22-5-1955),
Đàn của Bảo Sanh Quân yêu cầu,
Thượng Sanh và Bảo Pháp chấp cơ

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em. Bình thân.

Chà! Việc nước việc Đạo dường như rối quá hả? Đó là kết quả của một chánh sách. Đạo thiếu hẳn tinh thần và bác ái, mấy em thấy rõ sự di hại của dục vọng về vật chất là bao nhiêu!

Cứu vãn thế nào? Theo Qua nghĩ thì Đạo trở về với Đạo trong hình thể lẫn tinh thần và lánh hẳn đường chánh trị, mới có sức thiêng liêng trợ giúp.

Các em chưa có hẳn trong tay quyền bính cán tinh thần của Đạo thì cuộc cờ sẽ thay đổi ra sao? Dầu muốn hiệp tác lúc này cũng chưa dễ. Thế lực kim tiền còn lẫn lộn và dễ đổi thay chiều hướng. Trì chí! Mạn thời cuộc đổi thay, đường Đạo mới vững bước.

Qua có tiên liệu sửa đổi cái kết quả sắp tới đây nhưng chưa biết có được sự phê chuẩn của Chí Tôn không? Đó là Thiên cơ quá quyền hạn của Qua, mấy em nên cầu nguyện với Chí Tôn.

Bảo Pháp, *Thiệt* hay tin việc bơ thờ, phải sáng suốt hơn. *La Hoạch*, gắng tấn vi quan, thối vi sư, đừng sợ chi. Đạo đức đủ thì nên trở bước.

Qua chào và chúc may mấy em.

THĂNG.

310. VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 17-8-Ất Mùi (dl 2-10-1955).
Phò loan: Đề Nhạc Hương - Đề Nhạc Mãn.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng mấy em.

Anh lấy làm vui mà thấy hôm nay có đầy đủ Chúc sắc miên Trung sau khi mãn Lễ Hội Yến. Mấy em có lễ dâng nhận thức bao nhiêu lễ của hiện tình.

Em *Giáo Sư Hào*,

Hôm nay anh cũng đến để một đôi lời nhắn nhủ cùng mấy em. Về cuộc diện có lắm điều thắc mắc khát khe vì kẻ tham quyền trục lợi nên bán rẻ cả thể thống danh dự. Mấy em cũng phải đi qua giai đoạn cùng khổ nầy mới thấy tỏ rõ, do bởi nội tình biến động, làm cho tinh thần bị lung lạc. Nhưng đó là một sự thử thách cả con cái của Đức Chí Tôn.

Sự loạn lạc không đời nào qua lúc Xuân Thu Chiến Quốc. Có loạn lạc mới xuất hiện nhiều bậc trí mưu võ dũng. Nước Việt Thường nếu chẳng có quân Minh, quân Nguyên, thì đâu có Trần Hưng Đạo, Lý Thường Kiệt. Ngoảnh lại cơ Đạo ngày nay cũng phải chịu bao nhiêu nỗi sầu thương khóc hận mới có xuất hiện bậc hiền hạnh trung kiên.

Mấy em nam nữ,

Đường càng dài thì bước Đạo lại càng cao, mấy em may duyên gặp Đạo hồng khai để đem lại hạnh phúc sau nầy cho kẻ chơn thành, hiếu thảo.

Mấy em, anh rất buồn cho lũ quỷ quyền toan mưu

phá rối làm cho thầy trò phân tán, nghĩa huynh đệ chia ly. Nhưng Thiên cơ phải chịu vậy. Lũ quỷ xúi giục, sau này phải bị Thiên điều khảo tội. Máy em nên đem can trường để phấn đấu trên lập trường mà Đức Hộ Pháp đã vạch sẵn.

Máy em được đi giáo hóa nơi miền Trung Việt là một nơi có lắm nỗi khó khăn, nhưng cũng không sao.

Em *Giáo Hữu Tánh*, phải gặp bao nhiêu nỗi buồn thương vô hạn nhưng em cũng phải giữ tròn tấm lòng chung thủy. Mừng cho em vừa thoát khỏi sự âu lo, em ráng bên tâm gắng sức trì chí.

Em *Giáo Sư Hào*, Cười... Em bận lòng lắm hả? Tuy nhiên không sao đâu, em thật đáng khen.

Anh mừng chung mấy em.

Có Bát Nương đến, anh xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NUƠNG

Chị mừng mấy em nam nữ.

Hôm nay chị đến cùng mấy em để tỏ chút lòng mà mấy em tưởng niệm.

Mấy em,

Giáo lý là một tôn chỉ của cả vô vi tiêu cực và tích cực. Muốn sưu tầm nguyên căn của Đạo giáo Cao Đài thì cần phải có một sự suy nghiệm rất sâu sắc, chỉ có lấy thực nghiệm đức tin thì chẳng có chi là khó mấy.

Chị muốn giải rõ về chánh tông thì tốn lắm ngày

giờ mà đồng tử kém người.

Vậy thì hôm nay đến cho mấy em một lễ mà mấy em chưa đoạt.

Mấy em nữ phái,

Mấy hôm nay về châu Lã Hội Yến, dường như có bao nhiêu lo nghĩ, cả bên nam cũng thế phải chăng? Mấy em trả lời cho chị nghe.

... ..

Mấy em nữ phái để chị dẫn dắt trên bước đường mà bốn phận của mấy em lắm tướng... ..

(Dặn riêng đồng tử: Ráng tịnh thân di dương, đêm mai sẽ tái cầu).

THĂNG.

311. VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 18-8-Ất Mùi (dl 3-10-1955).
Phò loan: Đề Nhạc Hương - Đề Nhạc Mãn

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo xin mừng Anh ba Bảo Văn Pháp Quân cùng chư Chức sắc nam nữ.

Bao nhiêu giai đoạn của sự thế mà được ghi trên trang sử Đạo thì mấy em cũng phải qua bao lần khổ nhọc.

Mấy em nam nữ thử nghĩ từ mấy ngàn năm nay trên trường đời đã thúc đẩy làm cho hơn tâm phải chịu trong vòng tội lỗi, cả vật dục đã biến nên hình ảnh mà bỏ lợi quyền đã câu nử nên chẳng còn điểm thiện lương.

May thay! Đức Chí Tôn kịp đến mà hoàng khai Đại Đạo hầu dung hợp cả tôn chỉ triết lý Âu Á mới có thể lập thành một kỷ nguyên đại đồng thể cuộc, thiện tâm chẳng còn, phong tục suy đồi, còn Đạo khai chỉ được 29 năm qua, hột Thánh cốc mới vừa nứt mộng nẩy chồi, rồi mới đơm bông trở trái.

Mấy em nên suy luận trong bao ngàn năm biến cải, mà đạo hơn nghĩa mới mấy mươi năm, bảo sao đời tìm đầu thấu rõ mới nhiệm mầu, vì thế mà mấy em phải chịu bao nỗi đau thương. Mấy em đã được gánh lấy bao nhiêu sự nặng nhọc của đời mà tình đời lại càng bạc đãi. Đó là lẽ đương nhiên, mới Đạo cao sâu, lòng phàm tục không sao hiểu thấu.

Trong giai đoạn gần kề, Bần đạo khuyên mấy em nam nữ ráng sức phấn đấu đem cả tâm nhiệt thành mà hy sinh cho sự nghiệp của toàn con cái của Đức Chí Tôn, cả cái hạnh phúc tương lai của đoàn hậu tấn cũng đều phải

nhờ tay mấy em dày công xây dựng.

Bần đạo mừng mấy em nam nữ.

THẮNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: SĨ TÁI NHUNG - LỄ SANH NGŨ.

BÁT NƯƠNG

Chị chào các em nam nữ.

Việc Đạo đang hồi gặp cơ thử thách, khiến cho toàn thể con cái Chí Tôn phải lắm chịu khổ não về đường Đạo cũng như đường đời, bởi có mà có lắm hành tàng hư thiệt, thiệt hư dẫn lối đưa đường, khiến cơ hồ mảy mún Đạo quyền, nhơn tâm bất nhứt, xu phụ lẫn tranh mà hình thể Chí Tôn đôi phần ảnh hưởng. Chẳng vậy thôi đâu, kể từ đây còn thêm nhiều điều gay cấn để cho kẻ mất người còn thì bóng cờ cứu khổ mới nên thiệt tướng.

Các em đang ở trong vòng lẩn quẩn của thế tình mà chịu mọi khổ hận hầu tạo Minh đức Tân dân, lần hồi hòa bình chủng tộc, rồi mới ra vạn chủng.

Nói đến sơn hà của mấy em thì đương nhiên phong hóa nhà Nam là phương liệu, vì vậy mà đem khối tinh thần đối chọi với quyền lực hữu vi là đắc thắng.

Chị chỉ khuyên một điều là: *“Áo rách mà vẫn thơm, bụng không no mà mãi còn giá trị.”*

Chỉ bấy nhiêu lời đủ xây đài vinh quang cho các em ngày sẽ tới. Còn bao lực địch đầu mãnh liệt tới thế nào đi nữa, chung qui rồi cũng có ngày định phận quả nghiệt mà tiêu tan.

Ngày ấy chẳng còn xa là bao. Các em nên hiểu lấy.

Riêng về các em hành đạo miền Trung, chị chỉ dặn mấy em thận trọng từ bước và định rõ chơn lý mà thi hành thì kết quả khả quan đó.

Em *Ngọc Ngưu Thanh*, chị mừng thấy thông thạo đã được dùng phải chỗ. Vậy em khá gắng sức thêm.

Ít lời chị kiếu.

THĂNG.

312. NGÀY 24-8-ẤT MÙI (DL 9-10-1955),
*Về việc soạn quyển “Luân Hồi Quả Báo”
do Bảo Pháp và Khai Đạo thủ cơ.*

TỆ THẦN LÊ VĂN DUYỆT

Kính chào quý vị.

Tệ Thần hứa đến luận đạo cùng quý Ngài.

Về mặt thiêng liêng, Tệ Thần nhận thấy chỉ có Đại Đạo Tam Kỳ sau này mới đem lại thống nhất và hòa bình khắp thế giới đại đồng. Vì như loại khảo xét tất cả tôn giáo, tất cả xã hội đều tổ chức bất công, điều uất hận ấy đến nay thành một khối, nên chúng sanh chẳng còn biết Trời biết Phật là chi.

Muốn gây dựng đức tin, càng phải hiệp nhất cùng nhau cầu nguyện Đức Chí Tôn ban ơn cho như loại rõ biết tiền căn và giảng giải vấn đề luân hồi vay trả cho toàn thể chúng sanh nghe biết. Nếu họ lãnh hội được thì mới có đường tiến tới.

Theo ý Ngài Bảo Pháp nghĩ sao?

Hậu bạch: -

Các Đấng đã vận động đủ mọi lẽ hòng giúp tư tưởng cho đại đồng như loại, ngặt cơ hiệp nhất chưa thành thì khó phổ thông giáo lý. Phần đông, họ chạy theo phái mạnh là có ý xu hướng xu thời.

Vậy Ngài Bảo Pháp nên soạn một quyển sách Như Quả phổ thông đặng giúp ích cho đời cùng Đạo.

Đạo khai đã 30 năm mà kinh sách ít quá, kẻ ngoại bang tâm kiếm lý thuyết đặng hiểu những triết lý cao siêu

vốn không có chi để tham khảo, thì làm gì để rõ thấu mà lãnh hội đặng?

Tệ Thân rất tiếc!

Ngày nay có hai khối cầm vận mạng toàn cả nơn loại, là khối Vô Sản và khối Tư Bản, nhưng khối nào cũng dùng quyền độc đoán cướp bóc chúng sanh, nên cần có một tôn giáo đứng làm trọng tài cho hai khối, thế sau này mới gây hòa bình được.

Vậy nhờ quý Ngài cầu nguyện giúp thêm.

Xin phép kiếu.

THĂNG.

{TRÍCH TẬP THÁNH NGÔN CHÉP TAY CỦA
NGÀI BẢO PHÁP, TRANG 75}

313. ĐÊM 17-10-ẤT MÙI (DL 30-11-1955).

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em.

THI

BÁT ngát mùi hương thấu chín trùng,
NƯƠNG lẫn bạch hạc viếng đàn trung.
 Mừng ngôi Thiên mạng cao quyền pháp,
 Thay đổi càn khôn lập đại đồng.

Này mấy em, chị đến đây cũng để đôi lời làm kỷ niệm.
 Cơ huyền bí thiêng liêng khó bề thổ lộ, nhưng lần lượt cơ
 đời mấy em cũng hiểu rõ.

Khi Đức Chí Tôn mở Đạo trong thời kỳ Hạ nguơn
 này thì đã định trước. Mấy em nên hiểu rằng: Cây Giáng
 Ma Xứ của Hộ Pháp không phải là một vật thường, đến
 buổi sử dụng thì chị e cho mấy em kinh tâm tán đờm,
 đừng tưởng không có nghe!

Mấy em, người ta thường nói rằng: *Thiên vông khối
 khô, sơ nhi bất lậu.*

Chị đến đây để đáp tấm lòng tư tưởng trong sạch
 của mấy em.

T.G.S. Bạch: – Tôi có một người cháu tên là Trần
 Văn Rộng qui vị ngày 11-9-Ất Mùi, nhờ Bà độ dẫn giùm
 cho và thêm gia đình.

Nghe:

RỘNG bộp là nơi phép diệu huyền,
 Xin đừng vội gặp cảnh Thần Tiên.

*Oan khiến đó chút gần trong sạch,
Rồi cũng thung dung Bác Nhã thuyền.*

THĂNG.

TÁI CẦU:

THANH SƠN ĐẠO SĨ

THI

THANH bạch vừa khi bí pháp truyền,
SƠN huỳnh gặp phải Hồn Chung Tiên.
ĐẠO Cao nhưn nghĩa thêm cao trọng,
SĨ đợi thời cơ trở mặt hiền.

Chư hiền sĩ, lẽ cũng hiểu, hễ đời thì cổ kim hằng thay đổi, còn Đạo Chí Tôn thì bao giờ cũng bất tiêu bất diệt. Chư hiền gặp hồi cơ đời đương cơn biến chuyển mới xem tưởng là lạ, chớ đó là việc của Chí Tôn tiền định, hễ gìn lòng cho bền chặt thì thấy cơ tiền định của các Đấng thiêng liêng, nhưng may duyên mới đặng sáng suốt chỗ nhiệm mầu mà lần hồi theo dõi. Vàng ngọc mặc dầu lem ố nhưng chùi rà thì trong đời không có vật quý nào sánh kịp.

Tuy vậy mặc dầu nhưng cũng ít kẻ, chẳng lẽ phân trần cho cạn, vậy chư hiền cũng hiểu ít nhiều trong đó, nên để lòng suy nghiệm.

Bản đạo giả ơn.

THĂNG.

314. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-12-Ất Mùi (dl 16-1-1956).*

BÁT NƯƠNG

Em xin chào hai anh Bảo Thế và Tiếp Pháp, chào mấy em hôm nay.

Em đến chẳng có chuyện chi lạ đáng nói, nhưng hai anh để em nói chuyện thiên hạ coi có được không?

Kể từ buổi kết tập nơi chốn bào thai, mỗi đơn vị nhơn loại đã phải chịu ảnh hưởng của nợ tiền khiên là công chuộc quả của các bậc tiền hóa từ kim thạch đổ lên, rồi từ khi chào đời lại còn thêm nặng nợ xã hội nhơn quần, cho đến lúc trưởng thành thì lại thêm quả nghiệp.

Như vậy thì mỗi kiếp sanh đã nặng nợ của nghiệp tạo vật dầy dẫy, mặc dầu là chưa làm chi nên tội. Đó là ***định nghiệp*** của một kiếp.

Nếu lấy lý mà suy nghiệm thì cả một kiếp sanh đã phải chịu ơn tấn hóa của Hóa nhơn, rồi lại chịu ơn cấp dưỡng của đồng loại, cả hai cái ơn đó nếu biết được thì chỉ trả trong một kiếp, bằng không biết thì phải luân chuyển cùng đà sanh hóa mà thôi.

Đó là nói về ***nguyên quả***.

Còn nói về ***ngiệp quả*** thì phải chịu nợ của kẻ đã phải hy sinh kiếp sống, ấy là sự nhờ vả lẫn nhau trên đường sanh nghiệp.

Đã được tận tường về lý thì còn nên kiếm ra lẽ đặng trả cho xong thì sẽ thấy mảnh thân phàm chẳng phải đến thế cho một cá nhân, mà là vì sự liên đới của nhơn loại.

Bởi có chẳng một cá nhân nào được quyền sống

cho đơn vị, mà trái lại là phải đem kiếp sống ra phụng sự cho toàn thể, hoặc bằng lối này hay phương khác. Rồi lại cũng nên nhớ là nghiệp quả trong sự cấp dưỡng của đồng loại về cái ăn, đồ mặc, chỗ ở, thì chẳng nên lấy của mà nói rằng trừ công, mà phải lấy Thiên ý chơn chánh để phụng sự hầu cứu an cho người khổ. Đó là lẽ Đạo vậy.

Trong cửa Đạo hằng xảy ra lắm nỗi éo le biến động, ấy cũng bởi chưa hiểu thấu lý, không tìm ra lẽ mà khiến cho cơ cứu khổ chẳng được thành hình nên Chánh giáo còn phải mờ tương.

Lấy lý mà suy, đem lẽ đặng nghiệm thì xác thân phải là vật hy sinh trên đường thế sự. Vì đó mà cả con cái Đức Chí Tôn còn nhiều nghiệt quả, bởi chưa hiểu thấu.

THĂNG.

315. VP. TRUNG TÔNG ĐẠO, 19-12-Ất Mùi (dl 31-1-1956)

BÁT NƯƠNG

Chị chào các em.

Cơ vay trả đang hồi Thiên diễn thì cả con cái Đức Chí Tôn phải chịu lắm khổ não. Đó là lẽ thường, vì vay mà đòi đổi.

Vì vậy mà dòng giống Lạc Hồng phải đương chịu sự trả mắc của ách nạn buổi nợ đã tự làm cho đòi ngả phân chia mà khi diệt chư Thánh Tử Đạo ấy là luật công bình đến hồi định quả.

Bởi đó mà miền Trung Việt chịu gánh nặng vì là mầm móng của nợ đã vay.

Các em chớ lấy đó làm phiền hà, đây rồi còn phải trải qua thêm nhiều khảo đảo gấp bội. Chị chỉ khuyên là phải trì chí và vẹn phận với đức tin đủ đầy là được.

Về phần em *Giáo Sư Thượng Cao Thanh*, sẽ được điều may mắn sắp đến, chớ bận trí. Cười...

Để rồi có nhiều biến chuyển, các em sẽ rõ huyền vi. Nên tự tập trước Nguyên đán tại Tổ Đình là hay. Chị chỉ lo cho các em thiếu sức chịu đựng.

Còn em *Ngọc Thôn Thanh*, cười...

Biểu mua bưởi chua ăn lấy nước nhả xác, để đường tiêu tiện được nhiều và cho mua thuốc Tây dạng uống thì bình mau lành hơn. Cười...

Thiên hạ hiểu lầm diệu pháp thiêng liêng vào tà mị, vậy phải dụng hữu vi làm ấn chứng. Cười...

Cho uống Auréomycine và Terramycine xen kẽ 2 giờ

1 viên, ban đêm chỉ uống 3 lần, uống 3 ngày, mỗi ngày 5 viên Terramycine và 6 viên Auré-omycine. Nếu muốn dứt bệnh thì phải chích 10 chai Terramycine, mỗi ngày 2 chai, kế đó chích Quinobleu thì hết bệnh. Sau đó phải chích thuốc bổ Vitamine B12 hòa với Vitamine C, chích 1 hộp hay hơn nữa cũng được. Cười...

Em *Ngọc Ngưu Thanh*, chị mừng cho kết quả tốt đẹp nhờ đó mà có điều hay sắp đến trong cơ biến chuyển. Việc Đạo đã chẳng những trọn tâm đức mà còn phải đầy đủ hoạt bát với chánh lý mới gọi là Quốc Đạo. Cười...

Ít lời em hiểu, chị kiếu.

THĂNG.

THÁNH NGÔN
CẦU TẠI KIM BIÊN (NAM VANG)

**KỂ TỪ LÚC ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP TỶ NẠN TẠI
KIM BIÊN CHO ĐẾN KHI ĐỨC NGÀI QUI
THIÊN.**

Đức Hộ Pháp rời Tòa Thánh đi tỵ nạn
ngày 5-1-Bính Thân (dl 16-2-1956).
Đức Hộ Pháp qui Thiên tại Nam Vang
ngày 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).

316. *T. THẮT KIM BIÊN, 19-1-Bính Thân (dl 1-3-1956).*
Phò loan: Bảo Đạo - Giám Đạo Lợi. Lúc 22 giờ.

Tệ Thần xin ra mắt chư vị Đại Thiên phong.
NOUL, xin đợi Thượng Phẩm đến. Hộ Pháp
an tâm sẽ có tin lành vì đã có triều Miên cảm
mến.

THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào Hộ Pháp và các bạn. Cười...

Hèn lâu mới có dịp gặp nhau. Hôm nọ ở Hộ Pháp
Đường, Bần đạo hẹn đến nhưng mà chẳng gặp cơ nên
đành thất hứa. Bảo Đạo nhớ chẳng?

Khi Đức Tôn Trung Sơn cho hay có nhiều bạn đến,
nhưng mà Hộ Pháp không giúp loan nên nói chi không
đặng.

Bảo Đạo nghe Qua,

Em nên biết rằng, mọi điều chi cũng có Thiên cơ

tiền định. Em đã rõ tình thế nước nhà đương cơn rối rắm, không phương giải quyết thì phải định thế nào, em nói thử?

Bảo Đạo bạch: – Là đi theo Đức Hộ Pháp.

Đi làm gì chớ? Cười... Đi là đợi, phải chăng? Ủ đợi, vì mình muốn ăn trái chín, lỡ nó còn sống thì phải bóp bụng tìm một nơi gốc nào thanh tịnh ngồi lim dim đợi chơi vậy thôi. Rộn trí mà làm gì, hiểu chưa?

Bảo Đạo hỏi: – Đợi bao lâu?

Nghe Qua:

THI

*Đảo lộn Càn Khôn đã lăm rỏi,
Ngôi Thiên mới vưng định an ngôi.
Chia đôi thổ võ dẫu tan hiệp,
Thì lẽ tự nhiên ở phép Trời.*

Em có biết Trời đây là ai không?

Bảo Đạo bạch: – Trời là Đức Chí Tôn.

Cười... là Hộ Pháp chớ.

Bảo Đạo bạch: – Sợ lăm vì không tài trí gì.

*SỢ MỚI BẬY, ÔNG TRỜI LƯU LINH MÀ NƯỚC HIỆP MỚI KỶ
DỊ CHỚ, MÀ EM THEO KHÔNG, NÓI CHO QUA...THĂNG.*

317. *KIM BIÊN, đêm 25-2-BínhThân (dl 5-4-1956).*
Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Tý thời.

THẦN NOUL

Chào chư Thiên mạng,
Có Quốc Vương Norodom đến.

TIẾP ĐIỂN:

TỆ VƯƠNG NORODOM

Chào chư quý Thiên mạng. Bình thân.

Tệ quốc may mắn được Thiên Quân giá ngự, đó là điều hữu phước cho giống Tồn. Tệ quốc thần dân quá ít ỏi, nếu đương đầu với hai khối chằng khác trướng chọi vào đá, vì lẽ ấy nên phải đứng trung lập.

Xin gửi gắm nội diệt và cả thần dân cho Thiên Tồn.

THĂNG.

TÁI CẦU:

TỒN TRUNG SƠN

Chào chư quý vị. Bình thân.

Trái bom lần lượt sẽ nổ, kể trước hưởng, người sau cũng nếm. Vậy mới nể giống Việt Thường kia mà.

Hộ Pháp đi ngọn đòn chánh trị quá ư khúc triết. Chí Tồn đã trở cờ, Hộ Pháp hơi phải miếng. Đây các chánh trị gia xôn xao vì đó, thứ nhứt là họ đang tìm lối giải quyết, kể được tin sang tức tối và bực mình hơn hết

là kẻ nào bị lật tẩy chủ mưu.

Nói thật, họ la lối rùm ben chớ không giải quyết gì được. Họ phải chờ cho Đại Đạo khai đường dẫn lối. Còn về việc khuấy rối Hộ Pháp là sự thường, chẳng có chi đáng kể.

Nhượng cơ cho Cao Thượng Phẩm đến. Thăng.

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản tặng mừng các em.

Từ đây nền Đại Đạo thanh hành. Miễn lễ.

Có vậy mới đúng câu Đạo cứu đời, bằng chẳng vậy, lập Đạo có ích chi đâu?

Chừng Hộ Pháp xưa chốt đầu qua biên, dầu gặp xe pháo cũng chạy tuốt, chừng ấy Bảo Đạo mới ra tài du thuyết.

Bảo Đạo bạch: – Chừng ấy xin Ôn trên giúp sức.

Khởi phải bận tâm vì Chí Tôn đã sắp sẵn người rồi, trên lại có các Đấng hộ trì. Cử chỉ anh hùng của Hộ Pháp không ai chối cãi được. Ai đời kẻ thù lại làm thân, rồi đây Đạo sử cũng như Quốc sử sẽ ghi hành động phi thường ấy. Đánh trận không cần binh mà thu thành đoạt lữ mới là thể gian hy hữu.

Mừng! Mừng cho nền Đạo và các em đó.

THĂNG.

318. *BÁO AN ĐƯỜNG KB, 3-3-BínhThân (dl 13-4-1956)*

Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Hội thời.

Chứng đàn: Hộ Pháp, Bảo Đạo.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bần đạo xin chào Hộ Pháp, Bảo Đạo và chư hiền nam nữ.

Thấm thoát nền Đại Đạo khai nơi Tần quốc đã 30 năm. Ngày ấy chính Chí Tôn sai Hộ Pháp đến để gieo hột Thánh cốc. Từ ấy những nay thì các tay chấp chánh Đạo quyền nơi nầy không tô bồi thêm, trái lại làm cho phân chia tâm lý.

Cớ ấy là do chỗ ham quyền trọng vị. Các Chức sắc Thiên phong lãnh Thiên mạng nơi mình không làm xong phận. Ngồi thì ham, quyền thì muốn, mà hành động cho xứng lại không. Thử hỏi họ vưng Thiên mạng đến để làm gì kia chứ?

Họ phải cho xứng phận là anh, thầy để gần gũi nhơn sanh, chia việc đau, an ủi điều khổ.

Hôm nay Hộ Pháp đã đến thì cả Chức sắc Thiên phong phải ráng thiệt thi hành quyền của mình, hư thì bỏ, nên thì để, rửa ráy Thánh thể Đức Chí Tôn cho nên hình. Vậy khá liệu lấy.

Có Quyền Giáo Tông đến.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO ĐẠO.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Khi này, Đức Thanh Sơn có ý khuyên mấy em gắng công hành đạo. Chính Qua cũng phải nhìn nhận rằng, mấy em thiếu kém công nghiệp cùng Đạo.

Mấy em nam nữ đã thấy rõ vì lẽ nào mà *Chưởng Đạo Nguyệt Tâm* đã từ bỏ chức vụ và mấy em từ thử hay chăng?

Mấy em nhớ lại coi, từ khi *Phong Chí* nắm quyền đến nay, sự nghiệp Đạo đã hư hoại thế nào!

Thì cũng do nơi bội phản Hộ Pháp và anh em giành quyền mà sanh ra rối loạn.

Qua nói thiệt cùng mấy em rằng, vì hổ thẹn ấy mà *Chưởng Đạo* từ chức và hủy bỏ *Hội Thánh Ngoại Giáo*.

Các em đã hiểu rõ điều ấy. Qua chỉ thương *Thanh Sơn* mang tiếng phụ phàng, lỗi tình cùng Hộ Pháp. Qua đã nhiều phen cầu xin Nguyệt Tâm Chơn Nhơn tha thứ, song Ngài quyết hẳn, vì cố là chúng đã mạo danh Bạch Vân Động đăng chia phe phân phái lập quyền đời của họ.

Các em có biết chăng, Đấng đã mang trọng ân của Hộ Pháp là *Bạch Vân Hòa Thượng*, tức là Đức Thanh Sơn, vì khi lãnh lĩnh Ngọc Hư thì người đã hứa rằng: *Hộ Pháp trọn quyền sử dụng các chơn linh Bạch Vân Động*. Hôm nay lời ước nguyện ấy đã thất.

Qua nhường cơ lại cho Đức Thanh Sơn Chơn Nhơn. Mấy em sẽ hưởng đặng một điều quý báu.

TÁI CẦU:

THANH SƠN CHƠN NHƠN

Bản đạo trở lại là vì lời kêu nài của Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt.

Chư Thiên phong đủ hiểu rõ rằng: Mạng số của Việt Nam nó có liên quan mật thiết cùng kiếp sanh của Bản đạo là thế nào và vì lẽ gì mà Bản đạo phải giao trọn quyền điều khiển Bạch Vân Động cho Hộ Pháp.

Bảo Đạo, thì Bản đạo cũng đồng tâm bịnh với hiền hữu. Cười... Bảo Đạo nghe:

THI

*Hoành sơn phân nước trót đôi lần,
Khí số bầy chừ dứt Nguyễn Quân.
Lời sấm đoán vẫn khi thật quả,
Tiên tri toán số găm không lầm.
An dân buồn thiếu trang hiền sĩ,
Bảo quốc vui nhờ Đức Thánh nhân.
Suy thịnh nước nhà do trị loạn,
Cũng như đông mẫn tới hồi xuân.*

Đọc lại rồi kiểm nghĩa đặng hiểu. Bản đạo sẽ tái giảng đặng hiệp ý cùng nhau.

THĂNG.

319. *KỶ NIỆM CUỘC DU HÀNH VIẾNG ANGKOR WAT, từ ngày 6-3-Bính Thân (dl 16-4-1956) đến ngày 11-3-Bính Thân (dl 21-4-1956).*

Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại.

ĐÀN CƠ TẠI ĐẠI ĐIỆN ĐỂ THÍCH HỒI 9 GIỜ SÁNG NGÀY 17-3-1956.

PRA MÔ PHÁP, MÔ PHẬT. ĐẠI HỖ, ĐẠI HỖ!

THĂNG.

Sang Angkor Thom, lập đàn trên một tháp cao lúc 11 giờ. Pra Mô Phật, Tệ tăng mừng! Mừng! Mừng! Thiên Tôn và chư Thiên mạng giá ngự, hữu phước cho nơi này. Mô Phật, Tệ tăng nhượng cơ cho Đức Tiêu Diêu giáng.

THĂNG.

TÁI CẦU:

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Đại hỷ! Đại hỷ! Bình thân.

Cả chư vị Bồ Tát và A La Hán đều đồng tinh nhờ Bản đạo để lời chào mừng Thiên Tôn. Họ lấy làm hoan hỷ.

THI

*Để bước Angkor viếng Phật đài,
Tang thương tàn phá bởi thiên tai.
Chạnh lòng Thượng Đế ban ân huệ,
Gìn giữ nơi đây tỏ chút tài.*

THĂNG

TÁI CẦU:

HOÀNG HẬU PRASEY

Chị mừng, mừng, mừng! Vui nghe:
*Để bước đến xưa bắt chạnh lòng,
Ngôi Thiên nây kịp định thông dong.
Cửa từ em ráng lo vun đắp,
Thì đến Lôi Âm khỏi bận lòng.*

THĂNG.

PRASEY PRAKHET

Đại hỷ! Đại hỷ!

THI

*Cửa Phạm dò đơn bước đến nơi,
Thông dong tự tại bất qui thời.
Bồ đoàn tưởng niệm tâm an lạc,
Chí ở bốn phương chẳng đổi dời.*

Có Đức Tôn Sơn giáng.

THĂNG.

Tái cầu:

TÔN TRUNG SƠN

Bần đạo mừng chư Thiên mạng.
Bần đạo về đây cho hay tối nay thỉnh Đức Hộ

Pháp nâng loan, có các Đấng giảng dạy.

THẮNG.

**Đàn cơ tại Kim Cang Tự Siemreap, đêm 17-4-1956,
Hội thời. Phò loan: Hộ Pháp - Giám Đạo Lợi.**

TÔN TRUNG SƠN

Xin để lời cảm ơn Đức Hộ Pháp.

Hôm nay trông gặp nhau đặng tỏ nhiều điều thắc mắc của Tướng Tổng Thống và Lý Tổng Thống về vấn đề giải quyết hiệp nhứt Việt Nam.

Theo ý hai bạn của Đức Ngài thì không thể chung cùng Cộng Sản, là do hai thuyết bất đồng. Hễ giải quyết đặng Việt Nam tức là giải quyết đặng cuộc quốc tế, mà quốc tế tức là vấn đề Triều Tiên và Đài Loan đứng đầu trong khối Á Đông này hơn hết.

Họ cho là Đức Ngài lắm tính. Theo Bản sĩ thì Đức Ngài cho người viết một bức tâm thư nho văn minh bạch đường lối quyết định của giải pháp phi thường của Đức Ngài, nhưng chẳng nên quên bí mật cho hiểu rằng: Chỉ tạm thời gian ngắn duy trì ngày giờ cho tình thế quốc tế xoay hướng, hầu tránh nội loạn VN mà thôi, trước khi Nam và Bắc xung đột.

Hộ Pháp, xin tin chắc rằng sẽ thành công vinh diệu. Quốc tế đã đổi chiều hướng thuận tiện cho thuyết Chung Sống, nhứt là Ấn Độ có nhiều uy tín hơn hết. Đức Ngài nên liên lạc cùng sứ thần Ấn thì rộng phương hành động.

Bảo Đạo bạch: – Việc xin kiến diện vừa rồi có thể được không?

Còn bợ nợ, song sẽ quyết gặp Hộ Pháp, vì có lệnh của chánh phủ họ.

Nhị vị hiền hữu Thoại và Bạch nghe Bản tăng:

THI

*Từ bi năng lực gãm phi thường,
Cửa Đạo mới tìm đặng giống lương.
Nết Không nay sanh bao Thánh triết,
Nhà nho sản xuất bậc hiền lương.
Hữu nhơn hữu đức thâu quân chúng,
Vô úy vô tư mới tự cường.
Nguy hiểm tạo thành trang tuần kiệt,
Thành kiên lũy cố định phong cương.*

Tiêu Diêu Đạo Sĩ sẽ hội hiệp cùng các Ngài ngày mai.
Xin Thiên Tôn nhớ phò loan cho người đến.

THĂNG.

**Ngày 19-4-1956 (âl 9-3-Bính Thân).
Đức Hộ Pháp, Ngài Bảo Đạo và đoàn tùy tùng đến
Pantée Srey.**

CÔNG CHỨA PRAO-SREY

Xin mừng Thiên Tôn giá ngự.
Tệ nữ tiếc vì không còn tại thế để triều kiến
Thiên Tôn. Mô Phật.

THĂNG.

Đàn cơ tại điện Prey-rup, lúc 11 giờ 30.

Phò loan: Bảo Đạo - Lê Văn Thoại.

Này là cung điện Prey-rup.

Hỷ chư Thiên mạng. Mô Phật.

Dấu tích hơn ngàn lẻ mấy trăm năm, biết bao công cán tô bồi, rốt cuộc lưu lại chút tàn tích.

Ấy vậy, cuộc đời là giả, không có chi còn, nó sẽ trôi theo thời gian và không gian.

Kìa là vương đế, nọ là bửu ngai, thử hỏi còn tồn tại bao nả?

THĂNG.

Tại hồ nước của động Angkor Thom.

Thần NOUL, Đức Tiêu Diêu Đạo Sĩ mời Đức Hộ Pháp đến dinh Ngài.

THĂNG.

Tái cầu tại đền:

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Tệ tăng xin kiếu lỗi vì đã làm cho Thiên Tôn bận lòng. Tệ tăng sẽ nói nhiều một chút, xin chư Thiên mạng thứ lỗi.

Thưa Hộ Pháp và Bảo Đạo,

Bần tăng cùng nhị vị Đại Thiên phong thử tìm hỏi coi các sắc dân nhược tiểu nơi vùng Á Đông nầy do đâu xuất hiện?

Phải chăng là do hai đại dân Ấn Độ và Trung Hoa

liên giao mà cấu tạo. Trước họa phân chia Âu Á, thì lẽ ra các đồng chủng ấy phải hợp nhau mà bảo thủ sanh tồn mình, nếu không do quân lực thì ít ra cũng đồng tâm lý tinh thần hay đồng môn đạo giáo mới phải, trái lại cảnh tượng nguy vong Á chủng mà không một phương hay bảo thủ thì số mạng họ phải thế nào? Vừa thoát nạn Âu hóa, lại bị giam hãm vào vòng thúc phược tân chủng Mỹ, Anh, thì tránh sao khỏi diệt vong tuyệt chủng, do Thiên cơ tiền định.

Hộ Pháp đã giáng trần thì trách vụ thiêng liêng cốt để cứu dân độ thế, phương chước hay khéo của Đức Ngài sẽ tự nhiên gặp nhiều khó khăn gay trở, song không qua phép Thiên thơ tiền định.

Xin nhị vị an lòng. Số kiếp của Miên cũng đồng số kiếp của Việt Nam, vì cố cho nên các chơn linh Phật giới Miên hội nghị cùng nhau quyết định cho Miên - Việt đồng tình tranh đấu.

Nhị vị nên để tâm suy tính đặng theo dõi thời cuộc quốc tế xoay chiều, Đạo cứu đời là như thế. Xin nhị vị nghe Bản tạng:

THI

*Thân tu của Phạm đã nhiều đời,
Thoát tục nay mừng đặng thánh thời.
Dạy rõ như duyên không cách vật,
Đề cao Phật phẩm để nâng người.
Tụng kinh bác ái dẫu đường tục,
Lần chuỗi từ bi định phép Trời.
Buồn chẳng Long Hoa vào kịp hội,*

Định phân Phật phẩm với Tiên ngôi.

THẮNG.

320. *TH. THẤT BATTAMBANG*, 10-3-B. *Thân* (dl 20-4-1956)
Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Tỷ thời.

BÁT NƯƠNG DTC

Đại hỷ! Đại hỷ cho chúng sanh nơi này. Làm gì mà vui cười như pháo nổ vậy em Nhâm? Cho chị chia vui với nào.

Hương Nhâm bạch: –

Thì có Lão thầy rùa đi đến đâu thì nên việc đấy. Nè chị nói, Lão ấy giỏi bắt gió nắn hình lắm mà em sợ gì. Nè, em nhớ thử lại Lão thầy rùa ấy làm gì mà dòng họ chị bên kia phải bóp trán, chú Tửởng ít hơn nhà nớ họ Mao, phải ôm bộ đầu vô thần suy nghĩ, không biết Lão thầy rùa bên này sẽ xử ra quẻ gì. Chẳng phải vậy thôi đâu nghe. Cả đầu óc của đám tai to mặt lớn ở thế giới đều bị trận mê hồn. Họ đang xôn xao bàn tán, thứ nhứt cà ri cay thì họ mê lắm, vì họ tính là bắt được bồ rồi.

Hỏi giùm Lão thầy rùa chừng nào cho trái bom nguyên tử của Lão sáng chế ra mắt thế giới, chừng ấy mới đánh ngã thuyết xâm lược khoa học của hai khối. Lão thầy rùa nếu có sai đồ đệ xuống núi, ráng dạy cho rành ấn khuyết, chớ để bơ bơ bị phù phép người ta dọa cuốn gói thì kỳ đa nghe. Nói thì nói vậy, chớ quyền thiêng liêng sẵn sàng giúp đỡ, trong ấy có em.

Khi về Báo Ân Đường, nhớ phò cơ, có Đức Vô Danh Tiên Trưởng giáng.

THẮNG.

321. *BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN ĐÊM 13-3-BÍNH THÂN (DL 23-4-1956). HỘI THỜI.*

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO - SĨ TÀI KHỎE.

BÁT NUỜNG DTC

Xin chào anh Bảo Đạo và các em.

Nhân có mấy em mới đến tùng sự với Đức Hộ Pháp, chị đến để đôi lời giáo hóa.

Đức Hộ Pháp đang lãnh đạo Chánh sách HBCS cho dân tộc Việt Nam, thì phải có những môn đồ trung thành để thiết hiện chánh sách ấy cho lan rộng khắp các giới nhân dân Việt Nam lãnh hội, hầu hữu dụng quyền công dân của họ vào ngày trưng cầu dân ý do toàn dân quyết định sắp tới.

Vậy các em nên tỏ ra can đảm, cẩn thận, sáng suốt để ứng trực thi hành mạng lệnh của Đức Hộ Pháp cho kịp thời cơ.

Một con đường duy nhất để giải hòa đem lại thống nhất và hòa bình cho Việt Nam, nhưng cần phải theo trào lưu và tinh thần tiến triển của dân mới thấu hoạch được kết quả tốt đẹp.

Chị chỉ có mấy điều căn dặn các em khá nhớ.

Có Đức Tiêu Điều Tiên Trưởng muốn đến.

THẮNG.

TÁI CẦU:

TIÊU ĐIỀU TIÊN TRƯỞNG

Bản đạo xin chào chư Thiên mạng.

Bản đạo rất mừng được thấy chư Thiên mạng có lòng lo cho vận mạng tồn vong của dòng giống Việt Thường, nên có đôi lời mách bảo gọi là hộ trì và giúp đỡ về mặt vô hình.

Tinh thần dân tộc Việt Nam hiện đang khao khát hòa bình và thống nhất dân tộc trong khuôn khổ dân tộc tự quyết, loại trừ những ảnh hưởng ngoại lai do hai lãnh tụ... .. thừa hưởng để chia hai lãnh thổ.

Chư Thiên mạng có trách vụ giáo dân cho sáng suốt để khỏi bị lừa bịp bởi hai ảnh hưởng ấy.

Tình trạng nước Việt Nam đang bị quyền của hai khối Nga - Mỹ tự do cầm cán hai vị lãnh tụ đương thời để thao túng thì sứ mạng của chư Thiên mạng cũng không phải dễ thi hành.

Nhưng mọi việc đều do Thiên cơ tiền định cả. Ngày giờ đến thì mọi việc cũng phải đến, ngoài dự định của thế nhân... ..

Chư Thiên mạng khá nhớ mọi hành động đều có thiêng liêng giúp sức.

Bản đạo xin thỉnh Đức Hộ Pháp có Vô Danh Tiên Trưởng đến.

THẮNG.

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

Xin mời Trương Hiến Pháp,

Bản đạo kiểu lỗi cùng Thiên Tôn vì đã làm thất công Ngài. Cười... Ngài muốn biết danh hiệu của Bản đạo để làm gì? Ta cũng chẳng xa lạ chi nhau, nhưng tốt hơn để Vô Danh như thế có lẽ cần ích hơn. Cười...

Chào người quen Trương Hiến Pháp, còn nhớ Lão há? Thì mỗi phen đến cùng nhau chỉ vì quốc sự. Cười... Tấn tuồng đời vẫn xây vẫn như thế. Nếu ai hỏi Đức Trọng Trình, đời là thế nào? Thì Ngài sẽ nói rằng: Tấn tuồng nhị chúa diễn lại mà thôi, không hơn không thiệt. Ôi! Là công danh, quyền lợi, hám vọng của đời vốn bấy nhiêu thôi, mà đã gây biết bao nhiêu thảm khổ. Trung, nịnh, gian, ngay, trò đời vẫn vậy. Thử hỏi ngôi Nguyễn, ngôi Trịnh nay đã còn gì? Ham mà chi? Muốn mà chi? Hai mươi ba triệu diệt vong thống khổ.

Hộ Pháp Thiên Tôn đem hết trí não tinh thần chấn hưng quốc vận. Ai đã nghĩ đến như Ngài đặng toan giúp sức, giờ phút này toàn cầu đều loạn lạc, nứt là hai đảng phái Trung hoa e không khỏi gây nên đại chiến. Ai cũng mơ mộng thống nhất hoàn cầu cầm quyền bá chủ. Nạn diệt vong vì võ lực hầu kẻ thì cơ tận diệt như sanh không phương tránh khỏi.

Thoảng như Bản đạo hỏi thử các vị Thiên mạng rằng: Địa cầu sẽ chia hai một thời gian ngắn, các Ngài chịu hơn hay là muốn chia đôi khu vực Nga Mỹ tranh hùng, xin nói thử.

Đức Hộ Pháp nói: – Không muốn cái nào hết.

Thoảng vì oan nghiệt nơn sanh phải chịu quả báo
như thế ấy thì mới nghĩ sao?

Bảo Đạo bạch: – Thà chọn điều thứ nhất.

Cười... Thì Thiên cơ cũng định như thế ấy.

Xin mấy vị thiếu niên nghe:

Tinh thần là chủ, thân là tôi,

Câu vật công danh để miếng môi.

Mới biết oan gia là nghiệp cả,

Cho hay nghiệt chương ấy cao ngời.

Thành nghiêng vạc ngã không yên đứng,

Ngai đóng chông đơm ắt khó ngồi.

Phải mặt trượng phu đầu cũng phận,

Trọng khinh hậu bạc ở ngoài môi.

Muốn cứu vãn tình thế nước Việt, cả quốc dân nên
cố gắng. Hộ Pháp Thiên Tôn an lòng, chẳng đến nỗi nơn
danh Đạo phòng sợ.

Ai kia cầu Đạo, chớ Đạo chưa dễ cầu ai. Xin Ngài
đừng thắc mắc.

THĂNG.

322. *BẢO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 15-3-Bính Thân (dl 26-4-1956). Hội thời.*

BÁT NƯƠNG

Chào Hiến Pháp, Bảo Đạo.

Có người vừa đón đường chị đưa tin là Bảo Đạo tính cầu may cất chùa, nhưng không may lại đi tuốt.

Bảo Đạo bạch: Mua giấy số trật hết, bây giờ có Giám Đạo Lợi cầu may xin xuống Sài Gòn đòi tiền bồi thường chiến tranh.

Thì chị đã nói Lão thầy rùa có đây mà lo gì. Thời không hơi đâu nói chuyện cờ bạc và vụ nợ nần.

Ê, làm gì mà mấy chú nhỏ hăng quá gà độ tháng 10. Nè ráng coi chừng họ cũng có trăm mưu quỷ quái lắm, còn Nhị Ca thầy rùa tính để em Thoại làm chú tiểu chọi đầu mái, sao chưa cho thả bôm?

Bảo Đạo bạch: Xin Bà cho biết sự đi đường dễ không?

Thì cứ xuất kỳ bất ý mà tiến sẽ đặc thắng, Phật chỉ đường chờ gì. Vậy cứ đi cho kịp Thiên thơ.

Nè, Thoại nghe:

*Lời hẹn ngày xưa trước điện tiên,
Giúp tay Hộ Pháp tạo ngôi Thiên.
Đưa tay lau lụy đời đau khổ,
Cất tiếng kêu thương Đạo nắm giềng.
Tạo thế phải toan phương lấy đức,
Dìu đời nắm chặt lấy tình thiêng.
Cơ đời ví chẳng khuôn linh định,*

Thế đạo lập ra để tạo quyền.

Bảo Đạo nghe:

Thế giới đương cơn mít mọt mù,

Việt Nam nầy loạn ú ù u.

Mỹ Nga chuẩn bị âm ẩm chết,

Hồ Diêm gài then bít bịt bù.

Đau thâm nhưn sanh chiu chít chịt,

Khổ dân chúng gọi cú cù cu.

Cao Đài giục khởi bông bông bông,

Dân Việt phát phơi vù vũ vù.

Kiểm hiểu, vãng lòng đi.

THĂNG.

323. *BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 28-3-Bính Thân (dl 8-5-1956).*

Tà NOUL, Tệ Thần xin chào Préat Lục và chư
vị Thiên phong.
Xin Préat Lục từ đây cho Tệ Thần kêu danh là
Préat Sasinna.
Có Đức Tiêu Diêu Đạo Sĩ và Khánh Vân đến
viếng.

THĂNG.

TÁI CẦU:

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Bần tăng xin chào chư Thiên mạng.

Hôm nay, Bần tăng đến xin có điều bàn luận cùng
Ngài về sự quyết định của các chơn linh Phật giáo muốn
cầu phương hiệp Đạo y theo lời xin hôm nọ nơi Đế Thích.

Theo ý định ấy là từ đây về phép Đạo bên Quan,
Hôn thì không thay đổi, còn về mặt Tang Tế thì cần sửa
đổi nơi Tân quốc thế này: Khi có kẻ nào qui liễu nơi đây
thì tùng theo cổ luật nhà Phật là đem vào chùa thiêu xác,
rồi tro cốt ấy tùy theo phẩm vị, hoặc đưa về Tòa Thánh
hay là để nơi hầm của Bát Quái Đài đến thờ nơi đây, gọi
hầm ấy là “**Thần Linh Đài**”.

Tưởng khi nên hội cả các Thánh đặng quyết định
việc này.

Theo Thiên Tôn tưởng thì chỉ e cổ tục nhà Nam
không như cổ tục nhà Miên cũng phải, song sự cấp táng
nơi đây tùng theo cổ tục nhà Nam là bất tiện, lại thêm
chia rẽ phong tục thì khó độ dân Tân.

Phương châm thống hiệp Phật giáo điều ấy rất nên cần thiết.

Còn nói về phương thiêu xác thì một ngày kia sẽ phương tiện nhờ điện lực, những lò thiêu nên dùng ở nơi chùa Phật, rồi sau sẽ sắm cho có.

THẮNG.

324. *BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN*, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Hơi thời.

Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bần tăng xin chào Thiên Tôn, Chơn Quân và hiền đệ.

Thưa Thiên Tôn, có Nguyệt Tâm Chơn Nhơn đến nhưng người lại nhượng cơ cho Bần tăng trước. Cười...

Nhiều điều Thiên Tôn hỏi thì Bần tăng khó trả lời đặng, duy Nguyệt Tâm đảm đương Thiên vụ, người hiểu biết rõ hơn Bần tăng, vậy Thiên Tôn nên hỏi nơi người.

Chỉ có về bài thi của Bần tăng có hơi huyền bí tiên tri, nên Bần tăng có thể giải đáp.

Thiên Tôn nhớ lại khi lập thành Phong Thân Bảng, những người đứng vào hàng Thất Thánh là ai?

Đức Hộ Pháp bạch: – Lý Thiên Vương, Kim Tra, Na Tra, Mộc Tra, Vi Hộ, Dương Tiễn, Lôi Chấn Tử.

Phải, thì trước đầu kiếp vào nhà họ Vi, còn nay vào nhà họ Phạm. Điều ấy có chi khó hiểu mà phỏng đoán. Tiên tri của Bần tăng đã hiểu và chỉ rõ, Việt Nam xuất Thánh thì đã hẳn rồi, còn chi không rõ rệt. Lại còn một điều trọng hệ hơn nữa là **Di-Lạc** giảng linh, thì Thiên Tôn đã thấy rằng tiên tri vốn không sai sót đủ điều. Còn lời thứ hai, Thiên Tôn hỏi Bần tăng thì xin Ngài vấn đáp với Nguyệt Tâm vì chính mình người đã truyền tin ấy.

Vui mừng hơn nữa là từ đây, thiên hạ đã hiểu rõ Thánh chất của Thiên Tôn và ngọn cờ cứu khổ sẽ cứu quốc cho giống nòi Việt Nam, rồi lan truyền cho toàn thế giới chung hưởng.

Bảo Đạo, có phải ta tri âm với nhau về điều ấy chẳng?
Cười...

THẮNG.

TÁI CẦU:

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Thưa chào Thiên Tôn, Chơn Quân và hiền đệ.

Hèn lâu, tộ nhơn không đến là bởi quá thẹn thùa, không tròn Thiên mạng. Nhờ ơn Thiên Tôn không kể lỗi, lại còn khẩn đảo Chí Tôn xin cho tộ nhơn tái thủ Đạo quyền hầu chĩnh đốn Hội Thánh Ngoại Giáo lại cho vừa Thiên ý. Ngọc Hư Cung đã đòi tộ nhơn đặng giao truyền Thiên lịnh.

Tộ nhơn khi đặng lời an ủi của Ngọc Hư thì cũng trông mong hội ngộ cùng Ngài, song, thiếu cơ bút thì làm thế nào cho đặng thông công cùng nhau.

Về sự truyền tin vẫn tắt làm cho Thiên Tôn suy nghĩ, cũng vì lẽ thiếu cơ bút. Cười...

Mấy bữa trước, Đức Hộ Pháp nằm thiu thiu chợt thấy một hàng chữ lửa viết là APOTHÉOSE mà không hiểu ý nói gì?

Nếu điều truyền tin ấy cho ai khác hơn thì tộ nhơn làm đặng dùng vào đâu? *Apothéose* sẽ hiện tượng trong một thời gian ngắn đây thì Thiên Tôn mới rõ biết ai hưởng đặng điều ấy. Còn nghi cho tộ nhân nói đến họ Ngô là chuyện buồn cười!

Điều thứ ba, Thiên Tôn hỏi về Lễ Hội Yến Diêu Trì, sắp ngôi vị cho các Đấng lập giáo thì như đã sắp là trúng.

Hình ảnh của Lễ nó phải tượng hình càn khôn vũ trụ, bởi nơi tay Đại Từ Phụ lập pháp, Thiên Tôn đã hiểu thấu huyền bí chuyển luân của thế giới Manvantara thì cửa Hoàng địa của Dương quyền di chuyển phải có trật tự đẳng cấp thiêng liêng hạp cùng chơn pháp.

Khi mở Bí pháp ấy, Chí Tôn để trọn quyền cho Diêu Trì Cung thay quyền cho Cửu phẩm Thần Tiên cùng Phật vị.

Chiếu đối lại là Hiệp Thiên Đài thay quyền cho Vạn linh: Pháp - Đạo - Thế. Pháp thì Hộ Pháp, Đạo thì Thượng Phẩm, Thế thì Thượng Sanh.

Ngôi vị của Tam quyền, có thể đã định sẵn là Đạo bên tay mặt, Thế bên trái (của Hộ Pháp), còn Pháp thì tại trung ương.

Vậy thì Khai Pháp đặt quyền ngôi chính giữa. Một ngày kia nếu cả thấy qui vị thì cũng sắp như thế. Thiên Tôn xem lại địa vị của họ nơi Đền Thánh mà sắp thì là đúng chơn pháp.

Về việc tái thủ quyền hành Chương Đạo thì tề non đọi thi hành trọn vẹn Thánh Lệnh của Thiên Tôn, rồi tề nhân sẽ đến trả lời cùng Ngài và quyết định.

Xin Ngài miễn lỗi cho.

THĂNG.

TÁI CẦU:

TRẦN KHAI PHÁP

Cười... Bị kêu ngạo mắc cỡ quá. Đã biết người ta thi phú văn chương dở mà còn kêu ngạo là điều thất đức.

Biết chưa các quan?

Ờ, để ráng hết gân cốt một lần đặng chuộc danh giá
của một vị Chơn Quân coi, để người ta kêu ngạo chịu
không nổi. Thi nè:

*Đã chán công danh dưới phép người,
Đem thân của Phạm để nên nơi.
Lóng chuông Bạch Ngọc hồi hồn tục,
Nghe trống Lôi Âm tỉnh mộng đời.
Năm pháp thiêng liêng diu Thánh vị,
Cầm cân công lý giữ ngôi Trời.
Dầu chưa trọn nghĩa Thiên thơ định,
Giác ngộ vui theo cũng kịp thời.*

Cười... Chớ để bị hoài sao các quan.

Chào militaire.

THĂNG.

PHÂN GHI CHÚ của Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa
viết sau bài Thánh Ngôn trên gửi về cho Hiệp Thiên Đài nơi
Tòa Thánh Tây Ninh:

1.- Bài thi mà Đức Thanh Sơn giải nghĩa trong bài
Thánh giáo nói trên là bài thi của em đã gửi về đính theo
bản Thánh Lịnh số 85/HP-HN về Chúc sắc Ngoại Giáo.

Em xin nhắc lại sau đây cho khỏi mất công lục kiếm:

THI

*Hoành sơn phân nước trót đôi lần,
Khí số bảy chừ dứt Nguyễn Quân.
Lời sấm đoán văn khi thật quả,
Tiên tri toán số găm không lầm.*

*An dân buồn thiếu trang hiền sĩ,
Bảo quốc vui nhờ Đức Thánh nhân.
Suy thịnh nước nhà do trị loạn,
Cũng như đồng mẫn tới hồi xuân.*

2.– Bài thi của ông Khai Pháp mới cho dùng làm bài thài thay cho bài cũ.

Sao lục y chánh văn.

Kim Biên ngày 10-9-Bính Thân. (dl 13-10-1956)

Bảo Đạo (*ký tên đóng dấu*)

325. **BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN**, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Tỷ thời.

Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.
Hộ Pháp, có Chí Tôn và Đức Lý Đại Tiên đến.
Em cho mấy em đến hầu đàn đặng chung
hưởng hồng ân của Người.

THĂNG.

(Có Chức sắc Hội Thánh Ngoại Giáo nam nữ hầu đàn)

TÁI CẦU:

THẦY

Các con,

Thầy ban ơn cho các con. Các con ngồi kiết tường. Thầy đến cốt để chuyện vãn cùng Hộ Pháp trong nhiều việc nó muốn hỏi Thầy.

Con *Tắc!* Con hôm nay đã lão thành niên trưởng. Con đã thấy rõ rằng Thầy chưa hề thất hứa với con. Thầy chỉ cảm cảnh một điều là con đơn cô thế mỏng khi các anh con đã lần lượt về cùng Thầy. Con không nên lầm tưởng như thế, vì chúng nó không buổi nào không gần bên con. Chúng nó càng xem cơ nghiệp của Đạo đồ sộ chừng nào thì càng tấm tắc khen con và mang ơn nặng của con, như là *Trang, Thơ, Tương ân hận*, Thầy rất nên tội nghiệp.

Thầy thấy chúng nó hổ thẹn phạm mình không trọn

Đạo. Kỳ hội Ngọc Hư vừa qua, nhiều đứa tình nguyện tái kiếp, nhưng Thầy chưa quyết định.

Thầy càng thấy Đạo bành trướng lớn chừng nào mà dòm lại thân phận của đám nhỏ Hiệp Thiên Đài càng thêm lo lắng tương lai của chúng nó, dẫu rằng Thầy đã hiểu rõ mạng căn kiếp số của mỗi đứa mang thi hài xác tục mê muội thế tình, chưa phân biệt trọng khinh kiếp sống. Chúng biết đầu hình phạt thiêng liêng nghiêm khắc, e phẩm vị Thầy ban cho sẽ thành bánh vẽ. Thầy đau đớn thấy Ngọc Hư Cung đã nhứt định chuyển pháp.

Tắc!

Dạ.

Thầy cậy con một điều là thoảng như Thiên thơ biến chuyển cắt ngôi vị của chúng nó thì con tiếp tay cùng Thầy xin ân xá. Con nên cho chúng nó hiểu điều ấy.

Hộ Pháp bạch: –

Thảm... ..

THĂNG.

TÁI CẦU:

LÝ THÁI BẠCH

Lão chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Bình thân. Lão cảm ơn.

Hộ Pháp hiền hữu, khi nãy Đại Từ Phụ từ giá với một vẻ thâm mà chư hiền hữu và chư hiền muội không thể tưởng tượng đặng.

Hộ Pháp hiền hữu đã thấy rõ tà quyền đã xâm nhập

vào cửa Đạo đó chưa? Chẳng phải buổi nầy mà thôi mà nó đã biến hình từ ngày hiền hữu mới bị đồ lưu ra hải ngoại. Chúng dám cả gan mơ vọng rằng: Quái tượng ấy có thể còn tồn tại vững bền mãi mãi.

Những hành vi phản Đạo của chúng nó là chính tay của Lão đã thúc giục.

Một là làm cho toàn quốc dân Việt biết đến một phen nữa Gia Tô Giáo quả thật là tai hại nhứt của Việt Nam, như thế đặng thức tỉnh đôi triệu tín đồ trong cửa đạo ấy.

Hai là tẩy trừ quỷ quái tà quyền trong cửa Đạo.

Lão lấy làm vui hứng thấy chí hướng của hiền hữu đương tìm chước tẩy thanh, nhưng trong số tội nơn của Đạo có một phần ít xu thời mưu cầu danh vọng mà phạm Thiên điều.

Hiền hữu lấy lòng công bình, từ bi xét đoán. Từ đây Lão xin hiền hữu một điều là trước khi định tội tình của họ thì cho Lão góp phần xét đoán với.

Hộ Pháp: – Dạ, xin Ngài để tay giúp đỡ tôi.

Cười... Đã xong lữ qui xác ma hồn Quân Đội thì với Hội Thánh là việc dễ tính. Cười...

Đừng lo ngại, hiền hữu sẽ thành công Đạo Đời một cách mạnh mẽ và vinh diệu.

Hồ hiền đệ rõ chưa?

THẮNG.

TÁI CẤU:

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em. Cười...

Ê, Hộ Pháp, em phải cảm ơn Qua vì chính Qua mời Đại Từ Phụ và Đại huynh ta đến cho em đó đã.

Ê, em đừng tưởng tượng rằng một mình em đảm đương phận sự, mà em phải nhớ rằng Qua với Cư hằng ở bên em đó nghe.

Hộ Pháp bạch: –

Ừ, Hồ hiền đệ, về vụ hội nghị tôn giáo toàn cầu thế nào cũng phải đình đái lại, bởi cơ là hai nước đề xướng nó ra là Anh và Pháp mà công chuyện con kinh Suez đã biến ra rắc rối cho hai nước ấy hơn hết.

Lại một nỗi, các tôn giáo hội viên phần nhiều là ở Trung Âu và Trung Á hơn hết. Họ đã bị trường hợp Âu Á căng thẳng với nhau, gây khó hành trình của họ, nhứt là Anh toàn nương quyền hành Đạo giáo quốc tế đặng gây dựng khối thứ ba trên nền tảng đạo giáo.

Hai em còn nhiều dịp đem chuông nhà ta đánh nơi quốc tế, chẳng nên lo ngại chi lắm. Hai em cứ giả vờ như không biết điều ấy rồi cứ gởi quyết nghị cho họ. Luôn dịp mời Đại Hội Long Hoa như Hộ Pháp đã định là hay khéo hơn hết.

Ê, thường phò loan cho người ta đến chơi với.

Au revoir.

THĂNG.

326. *BẢO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 17-9-Bình Thân (dl 20-10-1956). Tỷ thời.*

Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao.

CAO THƯỢNG PHẨM

Đối đại ngọc cơ.

Bản đạo chào hiền đệ Bảo Đạo và tất cả các em.

Hôm nay, Bản đạo mới đến được vì kỳ đàn rồi Bản đạo không còn dịp khác nữa do đàn đã chấm dứt, Quyền Giáo Tông lui thì cơ cũng nghỉ.

Các em hãy đứng dậy.

Bản đạo về với tâm tình đa nghe.

Hồ hiền đệ, đêm hôm rồi, hiền đệ sợ lắm chớ! Bản đạo nâng loan phụ giúp cho đó, điển của hiền đệ còn yếu để nâng đại ngọc cơ, nên Bản đạo biểu đối đại ngọc cơ hôm nay đặng hiền đệ tập lần cho quen đi, để sau này hữu dụng.

Bây giờ hiền đệ hỏi về chi trước?

Bảo Đạo bạch: – Hỏi về vụ Đức Chí Tôn cho hay rằng Ngọc Hư Cung định chuyển pháp về các Chức sắc Hiệp Thiên Đài, bây giờ phải tìm cách nào đặng cầu xin cho mấy anh?

Việc ấy Bản đạo rất khổ sở không kém hiền đệ và các em đâu. Các bạn HTĐ từ bấy lâu nay vẫn do dự không hoàn toàn trọn vẹn lo thi hành trách nhiệm đã nhận lãnh khi trước. Đã đôi phen Bản đạo nhắc nhở phận sự thiêng liêng của các bạn ấy hầu tỉnh ngộ các bạn chưa về hành đạo từ bấy lâu nay.

Nhưng sự kiện như Hồ hiển đệ đã mục kiến là các bạn của gia đình Hiệp Thiên Đài không cho là trọng, vẫn viện nhiều lý lẽ không đáng để duy trì đời sống vật chất của thế tình. Thử hỏi trường hợp ấy hiển đệ mới phải nghĩ sao?

Đến hôm nay, Thiên cơ đã đưa đến khúc quyết liệt của sự khảo duyệt thử thách mà các bạn ấy vẫn làm ngơ. Rồi đến Đại Hội Ngọc Hư khiến cho cả Thần, Thánh, Tiên, Phật phải đặc biệt chú trọng đến ba Chi: Pháp, Đạo, Thế của Hiệp Thiên Đài.

Về Chi Pháp chỉ có Đức Hộ Pháp bình cán lấy một mình với gánh nặng nắm quyền Thống nhất lưỡng Đài. Chi Đạo thì hiển đệ cô thân, thử bình vực Đạo bao nhiêu đó chớ? Chi Thế thì chưa hề bảo trợ con cái Đức Chí Tôn trước mặt thế, lại còn thêm vào đặng ràng buộc thêm nữa.

Như thế, thử hỏi thử hỏi Đại Hội Ngọc Hư bỏ qua thế nào cho được mà không chuyển pháp?

Đức Đại Từ Phụ không hề bác bỏ dự định Ngọc Hư nên mới nhờ Hộ Pháp tìm thế cứu vãn. Giờ đây hiển đệ tính ra phương nào, thử nói cho Bản đạo rõ, chớ Bản đạo khó nói ra lắm, vì lý do mà hiển đệ hiểu hơn ai hết.

Bảo Đạo bạch: – Bây giờ theo yêu cầu của Đức Chí Tôn, Đức Hộ Pháp dâng sớ xin có được không?

Chưa chắc được như ý. Hộ Pháp phải hoàn toàn công bình trước Ngọc Hư, điều ấy đã hẳn vậy. Nếu không thì Đại Đạo đã không còn ra vẻ Đại Đạo như hôm nay. Hiển đệ đã hiểu?

Thôi hiển đệ khá yên tâm. Bản đạo nắm Chi Đạo, vẫn lúc nào cũng phải bình vực, song phần trạng sư có đắc lực hay chẳng là do các bạn Hiệp Thiên biết phận mình

ngay từ lúc này phải bắt tay vào việc, may ra đỡ và nhẹ lo phần nào phận sự binh vực đó thôi.

Bần đạo chờ sự định đoạt của các bạn Hiệp Thiên Đài, rồi sẽ tái ngộ bàn luận thêm.

Xin lui.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào em Bảo Đạo cùng tất cả các em.

Bảo Đạo bạch: – Hỏi có phương pháp nào cứu mấy anh?

Thật khổ não cho cả gia đình Hiệp Thiên, thậm chí đến hôm nay chị mong đợi cơ hội hầu luận bàn cùng nhau về việc ấy.

Hai em Hiệp Thiên cùng mấy em,

Riêng chị rất có cảm tình đặc biệt với nhà Hiệp Thiên Đài. Từ khi khai Đạo, chị không buổi nào mà không lo lắng cho gia đình ấy sum họp, song chị chỉ vui một phần nào thôi.

Nhận thấy đám em nhỏ biết xả thân để vun bồi cơ Đạo, giúp tay chơn cho các bạn lớn. Các em thi hành sứ mạng, song các anh lớn của các em nhỏ sau này hoàn toàn thụ động, ẩn nường nơi địa vị cao trọng của mình rồi dựa vào đó để làm gương không hay cho đàn em nhỏ.

Chị đau lòng hơn hết thấy Chi nào cũng còn thiếu cả, ngoại trừ Chi Pháp có Đức Hộ Pháp bình cán nhưng cô thế vì không ai trọn vẹn giúp đỡ. Các em nhỏ chỉ là bộ

phận của guồng máy mà người cầm máy lại trẽ, thử hỏi bộ máy chạy ra sao?

Chi Đạo không làm trạng sư cho ai cả, vì có ai đâu binh vực mà nhờ đến trạng sư.

Chi Thế ít ra cũng bảo vệ cả con cái Đại Từ Phụ một phần nào, song ngược lại còn mượn thế lực kia mà làm khổ thêm nữa.

Chị rất lo ngại cho tương lai của các anh lớn của các em nhỏ, ngày kia sẽ ân hận nhiều, nhưng dù ân hận đi nữa cũng chẳng cứu vãn được phần nào, chỉ đem lại sự thất vọng lớn lao cho kiếp sống.

Đại Hội Ngọc Hư chuyển pháp, chị cũng có dự trong đó. Chị phập phồng khi đề cập đến vấn đề này. Các em hiểu sự lo lắng của chị thế nào thì giờ đây các em đưa ý kiến giúp chị xem có phương nào hay gỡ rối cho chị.

Bà Đạo Nhơn Hương Nhâm bạch: – Xin dâng sớ cầu Đại Từ Mẫu chuyển vô vi cho mấy anh sớm thức tỉnh hiệp tâm nhất trí lo Đạo.

Điều Trì Cung đã bao phen nhắc nhở, song lời nói vô hình nầy chưa đủ để vào tâm não của các anh lớn của các em nhỏ đâu. Chị không thể lấy vô vi mà nâng đỡ nữa. Chị đã lắm lúc kêu gào sự lụy đời của các anh lớn Hiệp Thiên ấy, song kết quả chưa hề được hài lòng. Sở dĩ chị không dùng danh từ nào khác hơn là anh lớn của các em nhỏ vì trong cửa Hiệp Thiên, chị có khi là chị, mà cũng có lúc là em nhỏ nữa, nên không có tiếng nào để gọi hơn là anh lớn của các em nhỏ, như em Cao chẳng hạn.

Em Bảo Đạo, để kết thúc mối lo âu, em cần gởi những Thánh giáo ấy đến các bạn của em, rồi kết quả sẽ ra thế

nào chừng ấy mới xoay phương thế khác.

Các em gái của chị ráng lên nghe.

Đạo cũng trông ngóng các em lắm, bàn tay dịu mềm của các em sẽ nâng đỡ và thoa dịu vết thương đau khổ ê chề của đời đã làm cho Đạo khổ sở từ bấy lâu nay. Chị trông cậy các em, xin nhớ đó mà tu sửa lấy thân trước, rồi ra tay giúp sức cho đời nghe.

Thôi chị lui.

Bảo Đạo bạch: – Hỏi về vấn đề mời các tôn giáo dự Hội Long Hoa mà Đức Hộ Pháp thì ở hải ngoại lưu vong như thế này thì làm sao mà sắp đặt kịp.

Còn không bao lâu nữa sẽ đến ngày dự định Đại Hội Long Hoa thì em cứ lo liệu phương tiện liên lạc trước đi, rồi sẵn đó em đủ tài liệu để mời cả giáo phái tôn giáo trên thế giới về dự hội. Các môn đồ giáo phái rất nhiều, nhứt là ở Ấn Độ và Cận Đông, ở Âu Châu và Mỹ Châu thì dễ gì có đó em.

Bảo Đạo bạch: – Về việc mời thì như vậy, còn việc sắp đặt ở Tòa Thánh nếu Đức Hộ Pháp ở hải ngoại thì sao?

Việc ấy hoàn toàn do nơi Đức Hộ Pháp cả. Chị cũng chẳng có phương chi khác mà nói với em, do nơi ông thầy pháp đó thôi. Điều binh khiển tướng mọi việc do ông thầy pháp ấy, chị chỉ phất cờ giống trống làm hiệu cho các em tiến.

Thôi chị xin kiếu, hẹn lại kỳ sau.

THĂNG.

327. *BÁO AN ĐƯỜNG KIM BIÊN, đêm 8-2-Đình Dậu (dl 9-3-1957).*
Hội thời.
Phò loan: Sĩ Tài Cao - Sĩ Tài Khỏe.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào hiền đệ Bảo Đạo và ba em.

Đêm nay Bản đạo vì thấy các em lo lắng trọn ngày nên đến với mấy em giầy lát. Vậy hiền đệ bình thân và đừng lo nghĩ gì cả nghe.

Đến nay, cuộc diện mới thay đổi đôi phần, chớ sự thật, các em có nhận định nó đã thay đổi từ lâu rồi chớ! Chẳng lẽ cứ trầm lặng như mặt nước mùa thu sao? Có gió thổi thì mặt nước mới xao động. Từ gió đến cuồng phong thổi mạnh, nước dậy lên, khi mặt hồ nổi phong ba, thuyền Đạo tròn trành, chẳng những người chèo lẫn người giữ lái phải một phen cực nhọc nữa mới qua được bờ bãi ngạn.

Đạo từ lâu vẫn êm dịu trôi theo dòng thời gian, do đó mà khách du thuyền tưởng đâu đó là lẽ dĩ nhiên, cứ an ổn hưởng cảnh thanh nhàn trời trăng mây nước, nào quan tâm đến sự thế làm chi. Nếu mãi mãi như thế thì Đạo hẳn là hạnh hưởng hơn đời, dầu rằng đời tốn hao bao nhiêu công trình xây dựng mới được vẻ đẹp hiện nay mà Đạo ngồi toại hưởng.

Cơ tạo hóa vẫn công bình, nếu chẳng có sự khảo duyệt của sóng gió thì ai ai cũng tự xưng mình là trọn Đạo, uốn ba tấc lưỡi để lòe thiên hạ chơi, sự thật thế nào ai đâu rõ đặng.

Giờ đây đến buổi lọc lừa, Đạo vờn mình trên sóng dữ để xem tay chèo tay lái điều khiển thuyền Đạo ra sao,

chớ chẳng phải Thiên ý cho gió yên sóng lặng mãi đâu!

Các em hãy liệu thể dò phương mà kềm vững con thuyền trước phong ba bão táp, kéo nhơn sanh trước lượn sóng đời quá vô tình lôi cuốn, kẻ yết ớt nhẹ dạ xa thuyền Bát Nhã đó.

Thời sự hiện giờ gấp rút lắm, các em dư hiểu thì các em cứ bình tĩnh mà xây trở cho khéo léo, kéo sơ thất mà dư luận không buông tha cho đó các em.

Bảo Đạo bạch: – Việc khủng bố Tòa Thánh và mấy em nóng lòng xin ra... ..

Thật là một diệu kế, song hy sinh vì đại nghiệp đã đưa ra một tiếng dội khá nhiều nơi ngoại quốc, rồi hy sinh thêm nữa cũng chỉ là bị bắt vì Đạo mà thôi, chớ số đông ấy chưa làm nổi việc gỡ rối hiện thời.

Chí Tôn đau xót vì thấy con cái của Người đau khổ thay thế cho Người, song nếu không vậy thì tội tổ tông làm sao trả hết được. Đâu đâu đều cũng có Thiên thơ tiền định. Hiền đệ nên suy nghĩ kỹ mỗi phen thi hành một việc gì mà đa số bị khổ não thì nên từ bi lại.

Các em nhỏ lúc nào cũng sẵn bầu nhiệt huyết, song sự hăng hái ấy cần phải có sự dẫn dắt kềm chế của đàn anh mới thiệt là tận thiện tận mỹ.

Bản đạo nói ít, hiền đệ tìm hiểu rồi luận bàn với Hộ Pháp trước khi ra lệnh thi hành.

Bản đạo xin nhượng cơ.

THẮNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO - SĨ TÀI CAO.

BÁT NUỜNG DTC

Chị chào em Bảo Đạo và ba em.

Các em réo chị buổi sáng rồi, còn réo chị nữa.

Bốn câu thi nôm na ấy đủ trả lời những điều thỉnh cầu của em Bảo Đạo và Hương Nhân đó. (Xin được cây xăm số 32).

Bảo Đạo bạch: – Hiểu không hết bài thi nên xin giải thêm.

Thật là khổ não, chị đâu có hẹp lượng với các em đâu, song Thiên ý vẫn nghiêm khắc vì mọi việc chi nhờ thiêng liêng điều dẫn thì thành ra có sự ỷ lại nơi vô hình.

Đức Chí Tôn là Đại Từ Phụ muốn bồng đỡ con cái của Ngài lên ngôi vị, song chư Phật, Tiên, Thánh chẳng khứng vì không muốn thấy Thiên vị rẻ giá.

Đạo chỉ còn đôi bước đường nữa là đến chốn vinh quang thì chắc phải chịu một phen thử thách. Nặng nề lần chót nữa, song tội nghiệp con cái của Đức Chí Tôn đã khô héo trước sự thử thách của thời gian đã qua, nay lại phải chịu một phen khảo duyệt một lần chót nữa, e cho mảnh thi hài không chịu nổi khổ não mà đâm ra thất chí thêm thất phận mà chớ.

Chị đã chứng kiến mọi đau khổ của các em nhỏ vì Đạo dắm lặn vùi trong ngục thất.

Tuồng đời lúc nào cũng vậy. Đạo thanh đời suy, Đạo suy đời lặn áp, song chi chi cũng do sự sắp bày của

Thiên cơ cả. Chưa ai tài ba lỗi lạc mà đủ năng lực sửa đổi bao giờ. Cơ khảo duợt nếu không gay go thì chưa chắc lọc lược kẻ giả tâm nương bóng Đạo mà mượn lối thầy tu để lừa bịp thế.

Bây giờ chị chỉ khuyên các em bình tĩnh mà đối phó với thời cơ, cứ nhìn đại nghiệp mà giữ vững tinh thần của bốn đạo, đừng làm xao động e cho kẻ non nớt đức tin sa ngã mà công trình phổ độ của mấy em bị tiêu hao rất ổng cho con cái của Đại Từ Phụ.

Các em nhớ điều ấy, đừng xem thường, đừng hy sinh vô lối, đừng búng rầy, đừng để thất vọng rồi xa Thầy xa Đạo thì công quả của các em mới trọn vẹn, bằng chẳng thì chỉ đi ngược chiều với Thánh ý Đại Từ Phụ đó đã.

Bảo Đạo bạch hỏi vụ Lê Minh.

Chớ lo nghĩ nhiều, thời gian ngắn sẽ rõ thiệt hư, dầu muốn dầu không, các em sẽ thấy thiệt mặt.

Bảo Đạo bạch hỏi vụ hai em *Lê Sanh Ngọc Lương* và *Thái Cảnh* bị bắt đi mất tích.

Chưa đáng lo ngại, song vận xấu hai em ấy phải chịu khổ não một thời gian ngắn rồi sẽ ra mặt công khai đối nại.

Chị xin lui, kéo trễ giờ cho các Đấng.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHỒ LOAN: BẢO ĐẠO - SÍ TÀI KHỎE.

QUYÊN GIÁO TÔNG

Qua chào hiền đệ Bảo Đạo và ba em.

Các em đã nóng lòng vì trước sự đàn áp bắt bớ bốn

đạo của chánh quyền *Ngô Đình Diệm*, nhưng bây giờ các em phải tìm cách nào để đối phó với họ. Theo Qua thì để yên tình trạng đó, rồi Đức Hộ Pháp và hiền đệ gởi thơ can thiệp với quốc tế.

Bảo Đạo bạch: – Chưa thấy ai trả lời.

Quốc tế đã nhận đủ văn kiện của Đức Hộ Pháp và hiền đệ gởi đến, nhưng họ còn hội đàm nội bộ trước sự tương quan cùng mâu thuẫn giữa các đại cường quốc, nên chưa có thái độ rõ rệt để can thiệp cho mình. Chỉ trong thời gian ngắn nữa, sẽ có tiếng dội làm cho *Diệm* phải ngưng mọi áp bức Đạo để lấy lòng nhân dân, hầu cầu mong được đứng vững trong Liên Hiệp Quốc. Điều đó phải đến. Nhưng *Ngô Đình Diệm* phải đền tội trước quyền thiêng liêng vì đã phạm Thiên điều và Thánh thể Đức Chí Tôn.

Hiện nay, nếu các em hy sinh thêm nữa thì chúng nó vẫn sẵn sàng đàn áp vì địa điểm Tòa Thánh của mình nằm trong chiến dịch tan nát của chúng.

Hiền đệ Bảo Đạo nên khuyên các em ở quốc nội ẩn nhẫn một lát rồi cơ hội sẽ đến với các em.

Các em nên tỏ ra bình tĩnh trước sự đàn áp của chúng, chớ nên khiêu khích mà thành ra một trường huyết hận do kẻ thứ ba xúi giục. Các em đã làm bia cho chúng tranh đấu, các em chịu thiệt, mang tai tiếng, nhưng chúng hưởng. Vậy hiền đệ nên suy nghiệm coi Qua nói có phải không?

Bảo Đạo bạch: – Phải.

Thôi, xin hẹn lại khi khác, Qua sẽ đàm đạo thêm.

THĂNG.

Đức Phạm Hộ Pháp qui Thiên tại Nam Vang lúc 13 giờ 30 ngày 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).

Ngay tối hôm đó, Ngài Hồ Bảo Đạo lập đàn cơ tại Thánh Thất Kim Biên tức Tân Báo Ân Đường, Bát Nương DTC giảng cơ, tiếp theo là Đức Phạm Hộ Pháp giảng dạy cách làm Lễ Tang cho Đức Ngài.

328. *THÁNH THẮT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG), đêm 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).*
Phò loan: Hồ Bảo Đạo - Sĩ Tài Cao.

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chia buồn cùng các em cả thầy.

Chị hôm rồi sở dĩ phải tạm gọi chuyện cho các em qua buổi vì các em, nhưt là Bảo Đạo rồi óc phải dùng phương trấn an, nhưng không quên dặn rằng: Hữu vi là phụ thuộc của vô hình.

Giờ đây Đức Hộ Pháp đã yên phận, nhẹ tách bến trần với lòng man mác, buồn vì Đại nghiệp chưa hoàn thành trọn vẹn, vì nợ áo cơm chưa vẹn trả cho non sông, vì cơ đồ đang nguy cấp, nên mặc dầu rảnh rang sự thế, về ngôi xưa quê cũ, nhưng lòng hoài vọng vẫn vẫn vương theo tổ nghiệp và đại gia đình thiêng liêng, nơi chen chúc con cái của Đại Từ Phụ.

Vậy chị cũng nhường cơ cho người đến dạy bảo đòi điều, rồi chị sẽ dạy tiếp.

THẮNG.

TÁI CẦU:
LÚC 22 GIỜ 45.

PHẠM HỘ PHÁP

Chú Bảo Đạo và mấy con.

Đứng dậy đi, thầy không vui thấy các con quá bi lụy, nhưt là con *Cầm và Tranh*, thầy dặn hai con rằng rắng bình tĩnh mà lo cho *Thuận, Hòa, Út và Châu* cho chúng

nó nên người hữu dụng là lo cho thầy đó. Còn Đạo thì có Hội Thánh và các con khác nơi đây toan tính, hai con yên lòng.

Thầy dặn lại một lần nữa là đừng bi lụy quá đỗi mà thầy khó yên tâm nơi vô vi đó.

Các con đứng dậy và nghe dạy:

Chú Bảo Đạo, tôi đi về đột ngột không giã từ chú và mấy con cũng hơi bồn chồn tắc dạ, song sự thể biết đâu ngờ thiêng liêng chỉ định. Tôi phải rời thi thể một cách bất ngờ để cho quyền thiêng liêng xây chuyển. Bây giờ chú ráng lo hữu tướng nầy cho ra về Đạo là được rồi.

Việc tống táng thì tôi đã đồng ý với chú là tùy theo phong tục và tập quán mà vừa theo, chớ câu nệ rồi không thành, chuyển thêm rắc rối cho đoàn em của chú là Chúc sắc.

Chú cứ từ từ lo theo đây:

1. Di hài tẩn liệm theo đại liệm như đã làm cho Khai Pháp và Thượng Phẩm.

2. Phải tìm phương nào dung hòa tâm lý Đời Đạo nơi đây để di hài nằm yên một thời gian nơi đất Tân, rồi ngày kia sẽ di về Tổ Đình không muộn. Dù rằng sẽ có sự kéo níu của thế lực, song di ngôn tôi đã ký thì phải giữ, kéo thế thường xem rẻ mà tội nghiệp cho đoàn em của chú.

3. Việc tế tự phải hoàn toàn đơn giản và trật tự trang nghiêm, chớ se sua làm tốn kém mà bốn đạo phải mang thêm nợ lo cho tôi. Tôi ái ngại lắm.

4. Sự định xây tháp thì tùy sự rộng hẹp của chánh phủ cho cùng không, việc đó không quan hệ lắm. Ngày mai chú cần liệu định với Chúc sắc.

5. Buổi đi liên đài ra tháp, phải tuyệt đối yên tĩnh, chớ se sưa và làm náo nhiệt mà tôi hằng ngày ít muốn.

6. Liên đài nên cò chì kỹ lưỡng kéo lâu ngày hư hoại mà thêm không hay.

7. Chớ chia tâm trong thời gian tôi còn tại ngoại.

8. Phải nhứt tâm nhứt đức lo cho cuộc lễ đầm ấm là trọn quý.

9. Hai con *Cầm và Tranh* nên tùy theo Hội Thánh trong mọi việc, chớ nghịch ý mà thấy không vui.

Ngài Bảo Đạo bạch xin bài thài.

Được. Chú ráng tinh thần và các con đừng suy nghĩ gì hết, tư tưởng mới toàn vẹn.

THI

*Ba năm xa cách để chờ may,
Vạn sự do Thiên đã sắp bày.
Chí muốn cao bay trong một kiếp,
Giờ đây nhờ cậy các anh tài.
Đã dành danh phận còn xa thăm,
Nhưng đứng mà rầu chẳng mấy may.
Một kiếp vì đời tua gắng trả,
Cho rồi nợ thế khỏi ai hoài.*

Tạm dùng đỡ rồi khi nào chú Bảo Đạo khỏe thân sẽ tiếp cho bài khác. Thi khó viết mà gặp điển yếu lại càng thêm khó. Bây giờ tiếp:

10. Việc tế lễ thì tùy theo sự rảnh rang của toàn đạo mà sắp đặt, đừng làm thất công nhiều con cái chí hiếu của Đức Chí Tôn mà tôi không vui. Nơi đây sống ngày qua

ngày, đừng làm cho bốn đạo bỏ công ăn việc làm vì tôi nghe.

11. Khi tang tế xong, chú phải vào ở trong này dòm ngó Chức sắc CTĐ giùm tôi, kéo họ vì tư ý ganh tỵ mà làm cho manh mún Thánh thể nơi đây.

12. Có phước Thượng Phẩm đi dẫn đường như Cao nó muốn hỏi. Có hành lễ Độ Thăng, song cả Chức sắc phải thành tâm cầu nguyện nhờ Đức Đại Từ Phụ giải oan cho kiếp sống và phải thanh tịnh tuyệt đối.

13. Ngài Bảo Đạo bạch: – ...

Khởi cần hình thức chi hết, chí tâm cầu nguyện là đủ. Việc Độ Thăng là do quyền của Hộ Pháp làm cho cả Chức sắc, còn tôi thì không thể tự tôi mở cho tôi được. Chú hiểu...

14. Xong lễ, hai con *Cầm và Tranh* phải hòa thuận sống chung với nhau, lo bảo trợ con nhỏ, đừng để chúng lêu lổng mà tội nghiệp tương lai của chúng nó.

15. Bốn con Sĩ Tài, thầy cho phép để mấy con tự sống đến ngày giờ nào các con được về Tổ Đình sẽ hành đạo với sở vọng của các con.

16. *Bạch*, phải ráng lo học ngoại ngữ sẽ hữu dụng sau này.

17. Cả phái đoàn lưu vong phải vừa trợ lấy nhau, đừng vì tư tâm mà buồn phiền với nhau.

18. Chót hết là tôi chỉ muốn tuyệt đối yên tịnh để nhẹ nhàng chơn thần mà lo cứu rỗi cơ đồ, đừng vì tư tâm mà ganh tỵ quyền lợi. Tôi không vui đó.

Bây giờ đã đến giờ cúng, tôi phải tạm gác lại, khi nào có cần hỏi, *Cao* sẽ ráng tiếp cơ với chú để tôi dạy việc.

Thôi tôi lui đây.

THẮNG.

329. *THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG), đêm 13-4-
Kỷ Hợi (dl 20-5-1959). Lúc 22 giờ.*

Phò loan: Sĩ Tài Trán - Sĩ Tài Cao.

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào tất cả các em nam nữ.

Thật là vô cùng đột ngột mà các em không tưởng tượng được, Hộ Pháp qui hồi khiến ai cũng đau lòng trước sự việc đang nửa chừng bỏ dở, nhưng trí phàm xét đoán thì ngày mai vốn u tối.

Các em đâu rõ, nhờ sự bất ngờ nảy mà các em mới có phương tiện thi thố nguyện vọng của mình trọn vẹn.

Đã thấy rõ tình đời họ nhút nhát vì đai cân quyền thế, nên không bỏ một cử chỉ nào dẫu rằng dè hèn nhỏ mọn để cố bám víu thủ lợi cho mình, song Hoàng Thiên hữu nhân, hễ vay tức nhiên phải trả, các em cứ tươi vui mà chờ xem cơ tạo hóa công bình.

Chị cũng biết các em lo lắng tương lai của Đạo, ngày mai của đời và số kiếp người Việt ở tha bang, nhưng sự lo lắng của các em chưa thấm vào đâu đối với sự lo lắng của Hộ Pháp, dẫu về thiêng liêng cảnh nhưng người mãi hướng về Tổ Đình, về nơi chôn nhau cắt rún, về nơi quê nhà để đợi lấy cơ hội thuận tiện xoay chiều đổi hướng cho kịp với trào lưu.

Ngày giờ nào các em thấy biến động gió to sóng lớn là giờ vui tươi của Đạo và của các em đã đến.

Chị vui miệng nói nhiều, các em bình tĩnh mà chờ đón, đừng nôn nóng mà hư việc.

Thôi, các em để chút thì giờ Cao Thượng Phẩm

muốn đến.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO - SĨ TÀI CAO. LÚC 22 GIỜ 40.

PHẠM CÔNG TÁC

Chào chú Bảo Đạo, các em nam nữ và hai con.

THI

*Trót đã ba năm ở xứ người,
Đem thân đổi lấy phút vui tươi.
Ngờ đâu vạn sự do Thiên định,
Tuổi đã bảy mươi cũng đủ rồi.
Nhớ tiếc sức phàm thừa chống chọi,
Buồn nhìn cõi Đạo luống chơi vơi.
Rồi đây ai đến cầm chơn pháp,
Tỏ điểm non sông Đạo lẫn Đời.*

Tạm được, khá hơn bài vừa qua, nhưng cũng chưa vừa ý, chờ chú Bảo Đạo thuận điển sẽ cho bài khác.

Cả Chúc sắc nghe dạy:

Nơi Kim Biên vốn mồ côi từ bấy lâu, Qua đến muốn qui tụ lại để cùng nhau chung sống dưới bóng từ bi, hầu làm vui được phần nào nỗi khổ của người Việt nơi xứ lạ, nhưng rồi cuộc Qua chẳng đáng hài lòng lắm vì mọi việc bị dở dang. Qua buồn lắm! Giờ đây các em phải cố gắng lo chỉnh đốn lại cho đúng theo luật pháp chơn truyền, kéo để mãi tình trạng này thì cơ Đạo nơi đây khó tồn tại đó các em.

Qua thương các em bao nhiêu thì nơi Ngọc Hư Cung lại buộc tội các em bấy nhiêu. Qua rất đau khổ vì sự ly tán phân tâm chia rẽ của các em mà ra nông nổi.

Nguyệt Tâm Chơn Nhơn rất đổi đắn đo không chịu tái thủ nhiệm vụ cũ, vì thấy các em không thể thay thế hình ảnh của người để chỉnh sửa cơ truyền giáo tha bang đó.

Qua khuyên các em dẹp nổi tỵ hiềm để chút tình thương nhen nhúm lại làm khối chơn thành thương yêu mà bảo trợ đàn em đang bị côi cút, hình như các em không quan tâm đến tương lai của *Trần Đạo Tân quốc*, nó thật là *ai địa đầu trước khi phổ thông ra các nước khác*. Qua đã có lần nói nhiều về vấn đề này. Hôm nay Qua nhắc lại để các em đừng xem thường nền Đạo nơi đây đó thôi.

Vậy các em hãy cố gắng kể từ nay chung trí cộng thương và nhịn nhục lẫn nhau mà hành đạo, kéo trễ rồi mấy em ăn năn không kịp. Qua chỉ mong các em giác ngộ thêm chút nữa và hành đạo khác hơn khi Qua còn ở với các em.

Chú Bảo Đạo đừng để tâm buồn phiền chư Chức sắc, họ vẫn hiểu lầm tình cảnh của chú, song như vậy chú mới rõ rằng chẳng dễ gì thâm phục nhơn tâm nếu mình không ra công nâng đỡ, dìu dắt họ, rồi đây họ cũng giác ngộ thương chú nhiều hơn.

Ba đứa Sĩ Tải, thấy không gì buồn hơn là việc làm lờ đờ của các con mà giờ đây các con phải tha phương cầu thực. Đã biết rằng ngày mai phải có phút tươi vui, sống mãi cho đời mà các con khô héo tuổi thanh xuân uống phí, thấy chỉ mong các con thi thố phải Đạo với đời rồi nhờ tình thương đó mà an ủi phần nào kiếp sống ăn gỏi nằm nhờ nơi xứ người.

Hiệu, con nên vui vẻ và lo lập thân, thầy bao giờ cũng không quên ơn săn sóc và chịu cực của con, nhưng đâu rằng con chịu thiệt thòi trong mọi việc, song ngày mai con cũng có thể lập nên thân danh với người, đừng lêu lổng như đã nhiều lần có ý định ấy, nghề nghiệp phải trau dồi kéo ngày mai vợ con kéo níu mà thân làm trời chết cũng không no đủ, rồi tự tử lấy thân, đã trải qua bao ngày ăn không ngồi rồi, không chuyên luyện. Thôi, ít lời dặn bảo.

Thầy lại dặn con Hai Đạo Nhơn, nên lo chỉnh sửa Báo Ân Đường lại, nhứt là nội dung của cơ quan hiện nay, ráng lo lắng cho ra vẻ Phước Thiện thì địa vị ngày mai không nhỏ.

Thôi, thăm hết Chúc sắc không thấy mặt nơi đây, và cầu nguyện Chí Tôn ban ơn lành cho họ.

Xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

PHỒ LOAN: BẢO ĐẠO - SĨ TÀI CAO. LÚC 23 GIỜ 15.

CAO THUỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em lớn nhỏ.

Hiền đệ Bảo Đạo, Bản đạo dạy em điều này: Hành pháp Độ Thăng thì sắp một cái bàn, xông hương cho kỹ, lấy đủ dụng cụ hành pháp bày trên giữa bửu điện trước liên đài, rồi cả Chúc sắc để trọn tâm cầu nguyện Đức Chí Tôn. Đừng bày điều gì khác hơn mà thất pháp. Quyền Chí Tôn sẽ hành pháp Độ Thăng giùm cho Hộ Pháp.

Ngài Bảo Đạo bạch: – Nếu dọn bàn hành pháp trước

liên đài thì khi Chúc sắc quì cầu nguyện Đức Chí Tôn thì phải xây lưng lại bàn ấy hay sao?

Đúng vậy chớ sao, ngó vô bửu điện cầu nguyện.

Còn việc tống táng thì phải tuyệt đối yên tịnh, đừng se sua và làm náo nhiệt để các Đấng hộ vệ liên đài hành sự cho dễ dàng, chớ sức phạm các em Đạo tỳ khó bề di chuyển dễ dàng liên đài. Em đã đủ hiểu.

Từ đây đến ngày an táng, em dặn Chúc sắc phải cẩn ngôn cẩn hạnh cho lắm, đừng để duôi mà các Đấng vô hình không tha thứ cho đâu. Nhớ nghe.

Còn việc này nữa là liên đài, em nên biểu Chúc sắc lấy hàng màu vàng mà bao bọc trọn vẹn liên đài, cũng như đã làm cho Quyền Giáo Tông màu xanh, còn Hộ Pháp thì màu vàng. Gấm đã bao có điều không tiện vì là quá lòe loẹt, nên để màu vàng hơi lợt, vì màu vàng của Hộ Pháp là đúng theo chơn pháp. Làm liền nghe. Còn cây cờ phủ lên tượng ảnh là đủ.

Ba ngày liền, Chúc sắc phải luân phiên đến cầu nguyện tại liên đài cho Hộ Pháp ban điển lành, vì phứt lâm chung, Chúc sắc khiếm diện.

Em nhớ làm liền kể từ ngày mai, kéo không kịp giờ.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

330. *THÁNH THẮT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG), đêm 10-12-Quý Mão (dl 24-1-1964). Lúc 21 giờ 40.*

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và cả thầy mấy con.

Tranh con, con vào phò loan thể cho chú Đốc nghỉ giấy lát.

Tranh con, lời con hứa hôm nọ mãi đến hôm nay mới được thực hành. Về với *Cô con* lúc này là phải. *Cô con* trông đợi mỗi mòn, tội nghiệp thân già mà phải tựa cửa trông con. Bây giờ thì khác hơn thuở nào rồi. Thân hiu quạnh đã làm cho *Cô con* nhìn chung quanh với tầm mắt bao dung rộng rãi hơn. Thầy cũng mừng cho đó. Bây giờ con là nguồn an ủi duy nhất, con phải bỏ đi những gì nông nổi từ nhỏ đến giờ, để làm nguồn sống cho *Cô con* trong những chuỗi ngày già nua lẩm cẩm. Thế sự đối với con là trò đùa, con đã bao lần đùa giỡn với nó và rốt cuộc con cũng không thâm thiệp được một bài học khả dĩ gọi là đáng giá.

Vậy kể từ nay, bên cạnh có *Cô con* an ủi, con nên lo tu dưỡng tâm thành để mua chút ít âm đức bằng công quả vô hình, tức là chữ hiếu đó. Đời tư của con không ra gì, bước Đạo cũng chưa đến nơi đến chốn, lỡ dở đời đạo. Hai nẻo con phải tự chọn lấy một, hoặc già con phải nương đạo để tạo nghiệp nhà, tức là tạo địa vị trong Đạo lẫn thanh thế riêng con. Điều cần yếu là bao lần con chứng kiến oan nghiệt của trò đời mà con vẫn xem thường mà gây hấn.

Thầy biết ý kiến của con cang trực, song tánh đống cảm ấy nên để dành xài cho phải lúc, đừng bạ đâu nổi

nóng lên đó. Như vậy, con dẫn mình vào chỗ nguy hại cho chính bản thân và liên lụy đến Cô con nữa.

Thôi, thầy nói sơ đôi điều, con đã đủ sức phán đoán thì nên nghe theo lời thầy tức là con đã làm vừa ý thầy lẫn Cô con đó. Nhấn gởi lời thăm Cô con. Thầy sẽ về trong thời gian sau này.

Thôi, con trả cơ lại cho chú Đốc.

TIẾP ĐIỂN: 22 giờ 10 phút.

Chú Đốc, *Tranh nó làm lếu* như chú đã hiểu tánh tình của nó, song cũng tạm yên, nó về vừa đúng lúc cần cho *mụ Tám*. Bây giờ sẵn đây, tôi nhờ chú tiếp diễn để tôi sắp xếp việc nhà.

Con Hai,

Thầy thấy con mòn mỏi nhớ mong, thầy cảm động lắm, song con cũng nên tự đặt mình vào hoàn cảnh bên Đạo bên hiếu. Con muốn báo hiếu thì thầy không cần giữ con ở lại cho đến ngày về. Còn nếu con nương theo nghiệp Đạo thì phận sự của con vẫn tròn. Nghiệp Đạo không quên công khó nhọc của con. Hai lẽ tùy theo con lựa chọn. Bây giờ thì thầy không quyết định gì hết, tùy ở con đó.

Con Cám,

Tranh nó về rồi thì nhẹ lo cho con, chỉ còn gia đình của con thì con nên tùy thế sắp xếp cho ôn hòa thuận thảo.

Thuận đã có vợ tức nhiên phải lo bảo thủ gia đình tư của nó. *Hòa* thì khó tánh, song nó chỉ có bốn phận là đi học. *Út đã lớn rồi*, phải chõ nên liệu phương lập gia thất cho nó đi. *Châu còn nhỏ* thì không nói gì. Cả gia đình của

con lục đục nhau mãi, thấy buồn lắm, gia đình hiếm hoi, con nên khéo léo bảo thủ cho còn tình thương của thầy và Cô con hằng mong ước.

Thôi, mỗi đứa đều có số mạng. Thầy thương là chỉ nhắc nhở các con mà thôi. Bây giờ là lúc cần phải đùm bọc lấy nhau, vả lại cũng không còn bao lâu nữa, nên để chút tình lưu luyến những ngày lưu vong này.

Việc nhà cửa đất cát, con lo tính cho hợp pháp đi, đừng buông trôi rồi không tiện sau này. Việc làm ăn, nếu không có gì cần thiết thì nên thâu hẹp lại kéo thời cuộc không còn thuận tiện cho các con đâu. Mọi việc nên tính kỹ lưỡng rồi mới làm, song khéo tính hơn là làm bung thùa, các con nên nhớ một điều này là nghiệp đời các con có thể gọi là tạm đủ, còn nghiệp Đạo các con đừng quên, vì tuổi các con không chờ các con đâu.

Nghiệp Đạo Thầy đã tạo cốt để cho các con rồi đến đời sau nữa. Các con nên bảo thủ cho riêng mình, tức nhiên là vun bồi cho tổ nghiệp, các con hiểu ý thầy.

Thôi, các con đứng dậy đi, thầy ban ơn cho cả thầy các con lớn nhỏ.

Thầy sẽ hộ trì các con trong bước hành trình Đạo và đời.

Thôi, chú Đốc đi nghỉ, tôi lui.

THĂNG.

331. *THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG), đêm 12-9-
Ất Tỵ (dl 6-10-1965).*

Phò loan: Báo Đạo - Sĩ Tài Cao.

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và mừng tất cả các con lớn nhỏ.

Đứng dậy đi các con.

Con *Hai vào quì*. (Cơ để lên đầu). Thấy ban ơn lành cho con đó.

Đứng dậy nghe dạy: Thấy đã có nói với tất cả các con lớn nhỏ rằng, thầy không buộc mỗi đứa phải ở lại cho đến ngày thầy về với cái liên đài, *chỉ trừ chú Đốc và Cao*, cùng đứa nào không bận bịu gia đình và hiếu đạo.

Như thế đã rõ nghĩa lắm rồi, thầy không muốn các con phải núng nịu ngôi mộ mà chịu khổ sở về mặt vật chất lẫn tâm hồn.

Chú Đốc, ngày mai chú lo giùm giấy tờ cho con Hai nó về sớm càng tốt.

Con *Hai*, thầy cảm cảnh trung liệt của con đối với Đạo và thầy. Thấy sẽ hộ trì bước đường tu của con. Vậy con sắp sửa lên đường là vừa, thầy sẽ vừa trợ tâm thành bất lay chuyển của con đối với Cơ Quan Phước Thiện.

Các con khác, lớn chí nhỏ, thầy nhắc lại một lần nữa là thầy không buộc đứa nào phải ở lại thêm nữa, vì 10 năm đã qua cũng đã đủ lắm rồi, thầy đã có nói trước rồi và hôm nay thầy lập lại một lần nữa để các con khỏi ngờ vực.

Thằng *Hai Tống Giang*, tội nghiệp thân già rồi mà còn lặn độn chưa nhàn thân rảnh trí, đáng lẽ ra “*mày*” đã

an hưởng thú già dưới chơn núi Linh sơn Thánh Mẫu ở Tổ đình, nhưng nghiệp quả của số kiếp tầm nhả tư kéo kén, âu cũng là kiếp sanh ngộ Đạo.

Con *Cấm*, thầy vui thấy con bán phố về ở bên cạnh Đạo, nhưng còn một điều là hai đứa nhỏ vẫn còn lồi thòi về phận sự cũng như thân phận.

Thuận con, ông không mấy vui thấy con không xử gia đình trọn vẹn, nghề nghiệp vẫn lồi thòi, kiếm sống trôi chết mà vẫn chưa rồi.

Hòa con, giai đoạn khó khăn đã qua, con ráng tu tỉnh học hành cho đến chốn là con biết thương má và ông ngoại.

Thôi, cả thầy cố vui mà đợi ngày mai sáng sửa hơn.

Chú Đốc, bao nhiêu việc đó, chú sắp xếp cho mỗi đứa em lớn nhỏ trong phái đoàn cho được tiện bề tùy theo hoàn cảnh của mỗi đứa.

Con *Nhàn*, thầy đã hiểu tất cả điều mà con cầu xin nầy giờ, thầy sẽ ban ơn cho con đủ sáng suốt và nghị lực để thực thi phận sự của một Chức sắc hữu thế đó.

Thầy ban ơn cho cả thầy.

THĂNG.

332. *THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG),
đêm 10-4-Đinh Mùi (dl 18-5-1967).*

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và ba con.

Chú Đốc hãy cho *Hiệu* đi gọi các Chức sắc nam nữ từ phẩm Lễ Sanh lên tôi dạy việc.

TÁI CẦU:

Cơ giục mạnh lời đứng dậy và xây giáp vòng để ban Phép Lành cho cả thầy.

HỘ PHÁP CHUÔNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI

Bản đạo chào tất cả chư Thiên phong nam nữ.

Đêm nay, Bản đạo cho cả thầy Chức sắc hội họp lần cuối cùng tại đây. Vậy cả thầy bình thân và nghe dạy.

Hồ Bảo Đạo HTĐ,

Bản đạo đã nhiều phen nhờ hiền đệ lo lắng giùm Bản đạo về mặt Đạo của Hiệp Thiên Đài đối với Cửu Trùng Đài. Và lại Chi Đạo vốn của Cửu Trùng Đài bên cạnh Hiệp Thiên Đài hầu bảo vệ Đạo nói chung, binh vực Đạo nói riêng. Vì vậy người có bốn phận lo cho nghiệp Đạo được bảo tồn. Ngày nay hiền đệ đã hết nhiệm vụ ở đây nữa.

Bản đạo nơn danh Hộ Pháp chuông quản Hiệp Thiên Đài giao lệnh cho hiền đệ lãnh nhiệm vụ khác, có mặt tất cả Chức sắc nam nữ hiện cầm quyền chánh trị đạo nơi Tân quốc.

Khâm Trấn Đạo nam nữ,

Bần đạo giao cả cơ nghiệp này sau hơn mười năm gây dựng để lại cho cả con cái thuộc Trấn Đạo làm nền tảng hầu trụ lại đức tin nơi Đấng tối cao là Đại Từ Phụ.

Vậy, cả Chức sắc dầu lớn dầu nhỏ nên nhìn vào tương lai đoàn em út và con cháu của cả thầy để lo cho vuông tròn trách nhiệm cầm giềng mối Đạo.

Tịnh thân, Bần đạo tiếp, đứng dậy cả thầy đi.

Hơn mười năm trường, Bần đạo đã khổ nhọc muốn gây dựng lại nghiệp cũ, nhưng với tinh thần lụng bại sau những ngày đau buồn liên tiếp, cả Chức sắc chỉ thủ phận để chờ ngày nào mà ngày ấy chưa đến với cả thầy.

Vì vậy, hôm nay Bần đạo thấy rằng: Nếu cứ kéo dài một tình trạng lũng chùng này, rồi ngày kia *Hồ Bảo Đạo cùng tất cả trở về Tổ Đình, cả Thiên phong sẽ thấy cô lẻ hơn lúc nào hết.*

Do đó, từ nay, cả Chức sắc hãy tỉnh cơn mộng, tuổi đã cao, hầu hết sức đã yếu, hơi đã mòn, mà tự xét mình chưa làm một việc gì sở dĩ gọi là cứu dân độ thế.

Giờ đây, không còn mấy lát nữa là lần lượt mỗi mỗi về châu Ngọc Hư để không thể chối lấy tội chảnh mảng phận sự.

Bần đạo đã từng chịu khổ với tất cả nên Bần đạo hiểu rõ cả thầy hơn ai hết.

Để cứu vãn lại phần nào công nghiệp từ thử và lời Minh thế, Bần đạo khuyên mỗi mỗi nhìn lại ngày cuối cùng của mình để lo tạo lại địa vị mà mình muốn hưởng và đã có sẵn trong chức vụ lẫn trách nhiệm của mình nơi Ngọc Hư. Bần đạo chỉ nắm lấy cân Công bình mà phán

đoán. Tình nghĩa chỉ là ở ngoài nhiệm vụ.

Các em bên Cơ quan Phước Thiện Báo Ân Đường,

Bản đạo để lời ban khen cho cả thầy đã cương quyết bảo thủ những gì đã sẵn có.

Bản đạo cũng khuyên cả thầy nên nhìn đám con em mà tạo nghiệp hữu vi và vô hình cho chúng nó có nơi gửi tâm hồn.

Để tóm lược, Sĩ Tải đã cho các em nghe những lời kể như là trần trối của Bản đạo khi còn chung sống.

Cả thầy Chúc sắc có lãnh hội được phần nào chăng? Bản đạo thấy những lời lẽ ấy kể như là sau rốt những ngày chung sống. Bản đạo có thể nói rằng: Hơn cả những đàn cơ vẫn tắt.

Giáo Hữu Thái Của Thanh,

Về Tổ đình tường trình lại Hội Nhơn Sanh rõ cảnh côicúc của Trấn Đạo.

Giáo Sư Thượng Ngoạn Thanh,

Bản đạo sẽ tìm phương cho Giáo Sư lập thêm công nữa. Việc đó sẽ chờ sau này.

Nữ Giáo Sư Hương Cúc,

Bản đạo căn dặn là nữ phái phần đông kém đạo hạnh. Nên nhỏ nhẹ và vỗ về như tình mẹ con, tình chị em rất thiêng liêng có thể cải hóa dễ dàng, nếu được săn sóc của nữ phái.

Thôi, cả thầy đứng dậy và tịnh thần.

Bản đạo sẽ ban ân lành cho một lần nữa.

Bần đạo lui.

THẮNG.

THI VĂN SƯU TẬP

TỪ NĂM BÌNH-TUẤT ĐẾN BÌNH-THÂN
ĐẠO LỊCH: 21 - 31 (1946 - 1956)

Hộ Pháp Đường, ngày 3-2-Đinh Hợi (dl 23-2-1947).

THẤT NƯƠNG

Nhơn đạo rày đã suy vi,
Chạy lạt đời đời còn chi tu hành.
Mang câu thất hiếu đã đành,
Bao nhiêu công quả biển gành rã tan.
Làm cho thau nọ nên vàng,
Chì kia lộn bạc lại mang tiếng đời.
Càng xa càng lánh đạo Trời,
Đem thân vùi lấp vào nơi bụi trần.
Chơn linh lắm chịu mê tân,
Sanh tiền khó hưởng phúc lành Trời ban.
Rời đây giặc giã khắp tràn,
Khiếm đường đạo đức chịu đàng Thiên tai.
Cả kêu thức tỉnh hồi ai,
Thành tâm hối ngộ Cao Đài cứu nguy.
Nếu mà dự dự diên trì,
Phải cam chịu lấy nạn nguy buổi này.
Phước Thiện Trời bày ra đây,
Đặng mà cứu khổ loạn ly buổi này.
Nhứt Đức lại với Tàu Tây,

Gây trường huyết chiến tại đây bây giờ.
Bình Dương lập trận sờ sờ,
Cả chư vạn quốc dựng cờ chiến tranh.
Đánh nhau đổ nước nghiêng thành,
Lưu hồng một trận tan tành nhân gian.
Thây phơi chật đất đầy đàng,
Cao Đài xuất hiện cứu an dân Trời.
Kỳ Ba mở đạo cứu đời,
Chiêu an thế giới khắp nơi hòa bình.
Người tu thì được khương ninh,
Kẻ vô đạo đức chôn mình vực sâu.
Khá mau thúc tỉnh hồi đầu,
Ăn chay chuộc tội khỏi hầu Phong đô.
Phước Thiện cứu cấp đơn cô,
Phước Thiện lựa những tặng đồ Chí Tôn.
Phước Thiện nắm luật bảo tôn,
Phước Thiện để rước chơn hồn nguyên nhân.
Phước Thiện chứa thuốc kim đơn,
Phước Thiện cứu thế khỏi cơn thâm sâu.
Phước Thiện độ cả hoàn cầu,
Phước Thiện có thể gồm thâu lợi quyền.
Phước Thiện của chung chẳng riêng,
Phước Thiện để rước bậc hiền chơn tu.
Phước Thiện cải ác phá ngu,
Phước Thiện giải khổ tội tù Phong đô.
Phước Thiện là vốn Phạm Môn,
Phước Thiện là cửa Thiên đường Phật Tiên.

Phước Thiện thống nhất qui nguyên,
Phước Thiện là vốn chuông chiên của Trời.
Phước Thiện bảo dưỡng khắp nơi,
Phước Thiện lập để cứu đời chúng sanh.
Phước Thiện là phước Trời dành,
Để cho nơn loại lập thành cửa tu.
Phước Thiện để rước ngoại bang,
Phước Thiện sản nghiệp bảo toàn thế gian.
Phước Thiện gây dựng giang san,
Cả chư vạn quốc đồng sang phục tùng.
Phước Thiện bảo hộ người cùng,
Việt Nam làm chủ vầy vùng tự do.
Phước Thiện nuôi nắng ấm no,
Phước Thiện vào đặng khỏi lo rách lành.
Phước Thiện hôn đặng cao thẳng,
Về nơi Cực Lạc trường sanh đời đời.
Phước Thiện là chốn thánh thời,
Trở nên Thánh đức ra đời Tân dân.
Phước Thiện nuôi nắng tinh thần,
Phước Thiện cứu kẻ lạc gần bàng môn.
Phước Thiện báu quý càn khôn,
Độ các Chi Phái nhập môn hồi đầu.
Phước Thiện huyền diệu cao sâu,
Lập công chuộc tội mới hầu khỏi oan.
Phước Thiện cứu kẻ ngộ ngang,
Độ Chi Phái nghịch dễ dàng cảnh tu.
Phước Thiện giải tán nghịch thù,

Lấy câu hòa thuận vận trù lập công,
Phước Thiện nay chuyển đại đồng,
Phá tan giặc giã giao thông hoàn cầu,
Phước Thiện là phép nhiệm mầu,
Tóm thâu thiên hạ hồi đầu cửa tu.

THĂNG.

* * * *

CHỮ TU

Tu tâm cho biết nhiệm mầu Trời,
Tu tánh hiển lương dạ thánh thời.
Tu hiếu lo đền ơn cúc dục,
Tu trung giúp ích quốc hưng thời.
Tu nhơn cầm thú lòng không dụng,
Tu nghĩa đệ huynh ý chẳng đời.
Tu dất anh em qua biển khổ,
Tu thành Tiên Phật hộ cho đời.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Báo Ân Từ, đêm 15-2-Đinh Hợi (dl 7-3-1947).

THẤT NƯƠNG

Chào mấy anh, mấy chị và mấy em.

Cùng nhau giữ nghĩa từ tâm,
Thương nhau như một ngàn năm chớ rời.

Biển khổ lỗ đã chơi vui,
Năm tay bọ đỡ kịp thời qui nguyên.
Tam Kỳ hội ngộ là duyên,
Ráng công bồi đắp kịp thuyền thẳng sang.
Thường ngày liệu liệu toan toan,
Bền lòng gắng chí trèo thang đến cùng.
Lòng hằng giữ nghĩa Tam tùng,
Đắng cay chớ nệ tâm trung trọn đời.
Ngôi xưa đã sẵn có nơi,
Công viên quả mãn thành thời trở về.
Đời thường chác khổ chớ mê,
Đạo là cội phúc khá kể nương thân.
Lỡ đi một kiếp đạo trần,
Giới mài đức hạnh tinh thần thêm tươi.
Kết nhau sau một như mười,
Dạy nhau cộng tác lẽ lời chớ than.
Một lòng quyết chí tắc gan,
Ngày kia hầu được hân hoan cõi Trời.
Hiệp nhau xin tặng đôi lời.

Sau sẽ tiếp, có Bát Nương đến.

THĂNG.

Đêm mừng 1-3-Đinh Hợi (dl 21-4-1947).

BÀI THI THỌ KHỔ

Phép thọ khổ thiệt là rất khó,
Đắng thiêng liêng chỉ rõ phân rành.

Phật Tiên đoạt phẩm trọn lành,
Trước cam thọ khổ, sau thành ngôi cao.
Có khổ hạnh đặng vào Chí Thánh,
Đức khổ tâm là tánh phong trần.
Ngày nào giải khổ xác thân,
Là ngày dứt nợ phong trần đặng Tiên.
Gặp cảnh khổ phải kiên phải nhẫn,
Gặp cảnh sầu gượng lãn làm vui.
Lòn thân dưới phép quen mùi,
Thương đời thọ khổ, đắp bồi Thánh tâm.
Cứ lánh khổ làm sao đoạt vị,
Muốn lưu danh thì phải xét suy.
Khổ là phép hưởng từ bi,
Khổ là để mục trường thi linh hồn.
Có khổ tâm mới tồn danh Đạo,
Khổ hạnh nhiều là tạo Thiên đường,
Xưa kia các Đấng hiền lương,
Cũng là đắc đạo trong trường khó khăn.

CAO THƯỢNG PHẨM

Báo Ân Từ, đêm 12-8-Giáp Ngọ (dl 8-9-1954).

BÁT NƯƠNG

Đứng đỉnh thuyền sen ghé bến trần,
Cam lộ để mái giọng cao ngân.
Rưới chan tịnh thủy an lê thú,

Bồi đắp sơn hà thuận nghĩa nhân.
Mở túi càn khôn trao phép lạ,
Đưa cần nhứt nguyệt thả hình chân.
Thất tình lục dục là mối mị,
Bí pháp chơn truyền tạo đánh vân.
Đánh vân mở lối định biên cương,
Nước Việt ngày sau sẽ phú cường.
Đạo đức treo giềng nơi vạn quốc,
Tinh thần để lối dẫn đài chương.
Diệt tà định được hôn Hồng Lạc,
Tôn chánh tạo nên cõi thái bường.
Liệt quốc sau cơn nguy đại chiến,
Hương về Việt quốc lãnh niềm thương.
Niềm thương dịu đất cả hoàn cầu,
Bỏ chiến tham hòa định nghiệp lâu.
Thất ức niên dư sùng Đại Đạo,
Thập tam thời định đặc Kim Cầu.
Hoàn tu thử nhứt cơ qui thống,
Tảo đặc lai niên nghiệp hợp châu.
Biết rõ giang sơn nhiều máu đỏ,
Phải lo nội chính đặng nên mầu.

BÁT NƯƠNG

Gió luông thổi mạnh rẻ rẻ re,
Nhấp rượu ba ly nhè nhè nhè.
Thường thức chớ dùng qua quá quá,

*Ném mùi cho biết thè thè the.
Trăng soi chấu úp ro rò rỏ,
Miệng túi càn khôn xé xẻ xè.
Kìa ánh bình minh lơ lổ lộ,
Nghiêng tai nghe Lão khê khè khe.*

LÝ ĐẠI TIÊN

(ĐÀN TẠI HÀ NỘI ĐÊM 18-9-CANH DẦN 1950)

Rạch Giá, đêm mừng 1-10-Ất Mùi (dl 14-11-1955).

TÔN THẦN NGUYỄN TRUNG TRỰC

*TRUNG TRỰC trải thân giúp Nguyễn trào,
Lạc Hồng ngàn thuở rạng danh cao.
Việt Nam nhứt thổ thiên niên thịnh,
Đàn nội giảng lâm tỏ ý nhau.*

*Trước nghi án mây sầu vẫn vũ,
Bấm đốt tay xem thử máy Trời.
Thấy đời tiêu diệt đến nơi,
Xót thường nên mới để lời cạm phân.*

*Kìa đại chiến đã gần rồi đó,
Khuyên chu hiền chịu khó tu hành.
Để mà thoát nạn chiến tranh,
Hết hai còn một người lành Trời thương.*

*Nhìn thấy cảnh sa trường máu đỏ,
Nhìn ngũ châu thành phố tiêu điều.
Ruộng vườn xơ xác quạnh hiu,*

Đường đi vắng vẻ dập dìu thày thi.
Khuyên bá tánh đừng vì danh lợi,
Khuyên chư nhu kíp tới Đài Cao.
Đầu cho sóng bủa nước trào,
Đài Cao có sẵn không sao đến mình.
Đây ta nói chúng sinh được rõ,
Trận kỳ ba đã ló bóng rồi.
Kể từ nước Việt chia đôi,
Can qua ngàn ngút như hồi Đông Châu.
Nạn tương sát thân sâu quỷ khốc,
Nạn thủy tai động đất lan tràn.
Bập bồng Tần quốc tan hoang,
Hoàng cung không chúa, ngai vàng không vua.
Bom đạn nổ đến chùa sụp đổ,
Xác thây người chạt lộ đầy sông.
Đế Thiên cho đến Cửu Long,
Xương vun như núi, máu hồng như sông.
Nga, Trung Cộng, Mỹ không nhượng bộ,
Tiếp lần qua châu thổ nước Lào.
Bốn phương dấy động binh đao,
Thứ ba thế chiến không sao tránh rồi.
Bom nguyên tử đến hồi tung nổ,
Biến cảnh trần như chỗ hoang vu.
Còn chẳng là kẻ chơn tu,
Cơ Trời đã định chư nhu nên tâm.
Đấng Thượng Đế cao thâm huyền diệu,

*Khai Đạo Trời lấy hiệu Tam Kỳ,
Hiệp hòa Tam giáo Ngũ chi,
Ngôi Hai tài thế từ bi không lường.
Người đem rải tình thương khắp chốn,
Thấy mặt trời cứu khổn trần gian.
Y quan xanh đỏ trắng vàng,
Cân đai rõ rõ, địa hoàn đều hay.
Phải nhớ kỹ Đạo khai tà khởi,
Quý Sa Tăng cũng tới đây đây.
Phá cho Thánh giáo nát tan,
Dẫn người lương thiện vào đảng Bàng môn.
Chúng đủ thuốc mê hôn cảm dỗ,
Sắc tài quyền tú đồ đưa ra.
Đẩy người rơi xuống mê hà,
Muôn đời ngàn kiếp thoát ra được nào!
Lập đảng phái chen vào chánh giáo,
Xúi môn đồ phản đạo hại thầy.
Làm người như đại như ngày,
Không phân Nam Bắc Đông Tây đảng nào.
Anh em nhà giết nhau như địch,
Con một cha tạo khích gây hiềm.
Nhớ câu máu chảy ruột mềm,
Đến chừng thức tỉnh, tui thân đã già.
.....
Khuyên thiện tín một lòng tu niệm,
Để thoát cơn nguy hiểm kỳ ba.*

*Được xem Đại hội Long Hoa,
Hương đời Thánh đức nhà nhà yên vui.*

Kiểu từ đàn nội xin lui.

THÁNH NGÔN
SỬU TẬP
QUYỂN IV
(1957 – 1971)

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

BN	Bát Nương.
CTP	Đức Cao Thượng Phẩm.
DTKM	Đức Diêu Trì Kim Mẫu.
ĐCT	Đức Chí Tôn.
ĐTĐ	Đoàn Thị Điểm
LTB	Đức Lý Thái Bạch.
NÂĐT	Đức Nhân Âm Đạo Tr.
NgN	Ngũ Nương.
NTCN	Nguyệt Tâm Ch. Nhơn.
PVM	Phối Thánh Phạm Văn Màng.
QÂBT	Đức Quan Âm Bồ Tát.
QGT	Đức Quyển G. Tông.
QT	Đức Quan Thánh
TSCN	Đức Tôn Sơn Ch. Nh.
TSĐS	Đức Thanh Sơn Đ. Sĩ.

Các năm

AM	Ất Mùi.
BT	Bính Tuất.
BTh	Bính Thân.
CD	Canh Dần.
ĐD	Đinh Dậu.
ĐH	Đinh Hợi.
GN	Giáp Ngọ.
KH	Kỷ Hợi.
KS	Kỷ Sửu.
MT	Mậu Tý.
MTu	Mậu Tuất.

NT Nhâm Thìn

QT Quý Tỵ.

TM Tân Mão.

333. *SÀI GÒN, đêm 12-1-Đinh Dậu (dl 11-2-1957).*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em.

Cả Đại Từ Phụ lẫn chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đều hài lòng về chí hy sinh và quả cảm của mấy em. Riêng nơi Diêu Trì Cung, bạn Khai Pháp và Bần đạo vinh diệu quá lẽ!

Ấy là đại công của mấy em đó đa. Nên nhớ rằng, chơn lý vẫn là nguồn khai thác cho U Minh Giới mà cửa Hiệp Thiên Đài vốn phải lắm công lao. Vì có cả mấy em dẫu cho Phước Thiện cũng là Hội Thánh cứu khổ của Hiệp Thiên Đài, thì thử hỏi trọng trách bao nả.

Mấy em vốn được rèn luyện từ tinh thần lẫn thể chất sau 31 năm trong đại nghiệp thì hẳn đã hiểu rằng có gian nan mới nhiều giá trị.

Vậy mà giữa cơn phong ba, mấy em đã vững tay chèo, lại thêm lòng biết kết cấu tâm linh thì thử hỏi quyền năng nơi mặt thể đâu còn sánh kịp. Cười.

Mặc dầu sự thể vẫn hằng diễn cảnh khắt khe trái ngược, song với khối tinh thần biết chia đau sót thảm, biết chung sức hiệp tâm, thì chẳng còn một thứ khí giới nào hơn được. Rồi đây, mấy em còn phải đối đầu với mưu mô xảo quyệt đặng lách mình đến tận cơ cứu khổ mà tế thể an bang, gieo tinh thần vị tha trong đại chúng thì mấy em cần phải bình tĩnh và sáng suốt trong mỗi việc. Cười...

Cơ đời còn lắm gian nan mà trong cơ Đạo thì mấy em là linh dược, vậy khá liệu lường.

Do việc vừa qua làm cho chánh tình phải thay đổi

và cũng do đó mà mấy em phải lảm nhọc nhần.

Cười... Việc xảy ra chẳng làm hề hấn gì đến mấy em đâu, chỉ cần lựa lời theo chiều là đủ.

Vui quá mấy em ơi! Sửa soạn mà rước Đức Hộ Pháp đi thì vừa.

Thiên hạ vạn quốc đang nhảy třeo giò, do mấy em đó đa!

Ít lời Bản đạo xin chung vui và nhắn lời mừng hai bạn Hiến Pháp cùng Bảo Thế.

Khuyên mấy bạn Cửu Trùng khá vững chí và mừng cả Hội Thánh Phước Thiện.

Dặn bạn Khai Đạo chịu khó thêm một chút.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

334. *ĐÀN TẠI NHÀ HIẾN THẾ (SÀI GÒN), đêm 11-2-Đình Dậu
(dl 12-3-1957).*

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Mừng mấy em Hiệp Thiên.

Cười... Bản đạo cũng có hội với mấy em lúc nãy và mấy em nên đình ninh rằng chuyện chi về Đạo cũng có Bản đạo góp tinh thần vào với mấy em.

Bản đạo khuyên mấy em gặp cơ thuận tiện nên ra sức chống vững nền Đạo mà một nhóm người trong Đạo đã cố làm cho lung lạc.

Mấy em cẩn thận là tốt lắm, đó cũng là ý của Bản đạo. Ngày giờ không xa đâu, nên sửa soạn.

Điều cần là Bản đạo phải dặn mấy em năng bước Đạo cho hoàn toàn ở trong mặt Đạo, thì danh nghĩa nhiệm vụ Hiệp Thiên mới toàn vẹn. Bản đạo sẵn sàng giúp mấy em.

Có Đạo cao tức phải có khảo nặng. Người đã sa ngã vì khảo đảo đã đành buông trôi cả công linh, đối với thiêng liêng không còn ân hận gì nữa. Đó là do nơi tâm mà thôi, mấy em nên để ý.

Bản đạo trông mong mấy em cứu vớt danh thể của Đạo. Anh Thượng Trung Nhựt và Cửu Nương Điều Trì Cung cũng để tin cậy nơi mấy em.

Bản đạo chào mấy bạn.

THĂNG.

335. *ĐÀN TẠNH HẠ BẢO SANH QUÂN, đêm 19-2-Đình Dậu (dl 20-3-1957).*
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp.

CAO THƯỢNG PHẨM

Mừng mấy em Hiệp Thiên.

Cười... Bản đạo cũng có hội với mấy em lúc nãy và mấy em nên đình ninh rằng chuyện chi về Đạo cũng có Bản đạo góp tinh thần vào với mấy em.

Bản đạo khuyên mấy em gặp cơ thuận tiện nên ra sức chống vững nền Đạo mà một nhóm người trong Đạo đã cố làm cho lung lạc.

Mấy em cẩn thận là tốt lắm, đó cũng là ý của Bản đạo. Ngày giờ không xa đâu, nên sửa soạn.

Điều cần là Bản đạo phải dặn mấy em năng bước Đạo cho hoàn toàn ở trong mặt Đạo, thì danh nghĩa nhiệm vụ Hiệp Thiên mới toàn vẹn. Bản đạo sẵn sàng giúp mấy em.

Có Đạo cao tức phải có khảo nặng. Người đã sa ngã vì khảo đảo đã đành buông trôi cả công linh, đối với thiêng liêng không còn ân hận gì nữa. Đó là do nơi tâm mà thôi, mấy em nên để ý.

Bản đạo trông mong mấy em cứu vớt danh thể của Đạo. Anh Thượng Trung Nhựt và Cửu Nương Điều Trì Cung cũng để tin cậy nơi mấy em.

Bản đạo chào mấy bạn.

THĂNG.

336. ĐÀN TẠINHÀ BẢO SANH QUÁN, đêm 7-3-Đinh Dậu (dl 6-4-1957).
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng mấy em Hiệp Thiên.

Cười... Thượng Phẩm nhường cho qua đến để thăm mấy em và cũng đã đồng ý với mấy em về quyết định của mấy em trong buổi hội.

Riêng Qua thì Qua dặn mấy em, bước đường tuy thuận tiện nhưng không phải quá dễ dàng đâu. Nên đề dặt cẩn thận lắm mới được.

Chớ nên tin ai ở phe đối lập trong Đạo mà phải đề phòng chặt chẽ.

Nhiệm vụ mấy em khó hơn là buổi lập Đạo ban sơ, nhưng Qua sẽ giúp mấy em tới cùng, cần nhất là nên giữ thái độ nào cho nhà cầm quyền kiêng nể mình và trong đó giữ được trong sạch là đứng đầu.

Tuy vậy, với tâm chí mấy em và sự đồng tâm của toàn thể Hiệp Thiên Đài, mấy em sẽ lướt cả khó khăn và cứu nguy cho Đạo.

Qua mừng trước cho mấy em.

Qua chào.

THĂNG.

337. *ĐÀN TẠI CÂY QUÉO (NHÀ NGÀI BẢO PHÁP),
đêm 2-4-Đỉnh Dầu (dl 1-5-1957).
Phò loan: Bảo Pháp - Khai Đạo.*

BÁT NƯƠNG DTC

Chào Tam Ca cùng quý bạn Hiệp Thiên Đài và hiền tử nữa.

Hèn lâu thiếp không có dịp đến cùng quý bạn, nay gặp Tam Ca vui lòng về Tòa Thánh hành đạo với mấy bạn Hiệp Thiên, cả Cửu vị Nữ Phật đều mừng và hứa sẽ giúp tinh thần cho quý thể đăng thơ thới mà lo đại sự hồng cứu vớt chúng sanh đang bị chìm đắm và khổ sở vì thời cuộc và cũng có một phần tin theo kẻ mê hoặc dẫn dắt đi lầm đường sai ngã.

Kết cuộc nhờ các bạn và Tam Ca sau này chỉ lối và dạy đường khôn nẻo khéo cho họ.

Còn việc đối phó với nhà cầm quyền, Tam Ca và quý bạn thi hành như thế là cao thượng biết bao!

Thiếp rất vui và mừng. Tất cả Thân, Thánh, Tiên, Phật đều để ý trông mong ý định của Tam Ca và quý bạn.

Thiếp cho biết trước nhà cầm quyền sẽ trọng dụng quý bạn, nhưng họ đi lá bài chánh trị với quý bạn đó. Đừng lo, để sau này họ sẽ tiếp tế một cách khôn khéo và cũng chánh trị nữa. Cười...

Có tới hai ông Bảo, ai mà dám làm gì!

Sẵn có Đái (đầy) mặc sức đứng tiền. Sau này có đến phi cơ chớ chẳng phải có xe hơi mà thôi đâu. Cứ tin đi, cao thượng lắm!

Xin quý bạn chấp cơ cho thường, thiếp sẽ đến bàn luận thêm.

THĂNG.

Cái bài Thánh Ngôn 2, 3, 4, 5 trích trong tập Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp Nguyễn Trung Hậu, từ trang 77 đến trang 81.

338. ĐẾN THÁNH, đêm 26-4-Đinh Dậu (dl 25-5-1957).
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 21 giờ.

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ

Chào chư vị Đại Thiên phong Hiệp Thiên Đài
và Cửu Trùng Đài.
Lập nghiêm để rước Đức Chí Tôn.
Xin kiếu. THĂNG.

NGỌC HOÀNG THUỶ ĐỂ KIM VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT

Thầy mừng các con nam nữ.

Thầy cho mấy Chánh Phối Sư nam nữ đến gần hầu
Thầy.

Thầy vui lòng thấy các Chức sắc trọng yếu Hiệp
Thiên Đài ngày nay hiệp nhau về Thánh địa để gánh vác
trách nhiệm và dìu dắt nhơn sanh trên đường đạo đức.

Thầy cũng đau lòng nhìn thấy cuộc biến đổi đã làm
cho các con cái của Thầy trễ bước trên đường độ chúng.

Các con bên Cửu Trùng Đài phải nhìn nhận là các
con thiếu kém hạnh đức, thiếu cả sáng suốt định phân
nên nhơn sanh phải chịu lắm điều đau khổ.

Nếu các con biết trọng Đạo hơn cá nhân của mình
thì con thuyền Đạo đâu phải chịu dật dờ nơi giông tố.

Thầy cũng đỡ lụy vì các con cái của Thầy và chịu đau
buồn chẳng ít.

May là Thầy định trước sự cứu vãn tình thế hầu giữ
vững đức tin để nối bước trên đường phổ độ, bằng chẳng

vậy thì công tu hành của các con đã không còn kể nữa.

Từ đây nên thận trọng gìn giữ Thánh đức, để tâm sửa cải lễ lối hành sự cho hợp với đạo lý quang minh, bỏ tư tưởng mờ hồ thì như sanh mới trông nhờ giáo hóa và hấp thụ được triết lý cao siêu của nền chánh giáo.

Thầy lấy sự thương yêu vô cùng vô tận mà dạy khuyên các con, nhưng các con nên lo sợ Lý Bạch quyền Nhưất Trấn Oai Nghiêm khiển trách, chùng đó Thầy không lấy lẽ gì mà binh vực được.

Các con Chức sắc nữ phái cần nên xét mình mà gìn giữ đạo hạnh cho đúng theo Thầy mong ước. Như sanh nữ phái thiếu hạnh đạo nhiều, các con không nên bê trễ phạm sự nữa.

Thầy dạy chung cả Chức sắc, Chức việc nam nữ bài thi sau đây, nên gắng nhớ mà hiệp nhau lo tròn nhiệm vụ:

THI

*Đổ lụy Thầy phân cũng ghen ngào,
Các con đau Thầy há vui sao?
Còn lời còn dạy chim chung tổ,
Vẳng tiếng vẳng khuyên ngựa rẽ tào.
Xét quấy lo tròn như đức trước,
Độ đời mới vẹn nghĩa ân sau.
Thương nhau phải lúc chung vai gánh,
Danh giá đừng quên Đạo đứng đầu.*

Các con Hiệp Thiên Đài, Thầy trông mong nơi mấy con.

Thầy ban ơn chung cả các con nam nữ.

THẮNG.

339. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-5-Đình Dậu (dl 22-6-1957).*

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Đạo. Lúc 20 giờ.

Hầu đàn: Chúc sắc nữ phái.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào Đại tỷ, Tam Ca, anh Tiếp Đạo và chư hiền muội, chư Đạo hữu.

Đại tỷ, em xin toàn cả Chúc sắc nữ phái lúc này nên gắng công học Đạo để dọn mình cho xứng đáng là bậc hướng đạo của nhơn sanh và đối với các tôn giáo khác, không thẹn mình là con cái của Đức Diêu Trì Kim Mẫu trong cửa Đại Đạo.

Em xin cả thầy bình thân.

Không lẽ Đạo đã lập thành hơn 30 năm mà bên nữ phái không có bậc học hỏi và quan niệm về đạo đức một cách siêu việt. Nếu một ngày kia sẽ mở tại vùng Thánh địa một Hội Công đồng các tôn giáo trong nước và phải chọn người để thay mặt cho nữ phái đặng đối chọi lý thuyết với các tôn giáo và chi phái thì các hiền muội mới tính sao?

Em phân cho đại tỷ biết từ mấy chục năm nay, những người dìu Đạo vẫn sơ sót về phần dạy Đạo, nhưng nay cần phải bổ khuyết. Ngày giờ nhật thức, đừng bỏ trôi qua uổng lăm. Phải học hỏi và lập công bồi đức nâng mình xứng đáng với phẩm chức để phục vụ nhơn sanh mới trọn câu phổ độ.

Nay tiện thiệp cho ít đề tài để cho Chúc sắc nữ phái trong phẩm Giáo Hữu và Giáo Sư làm bài luận Đạo, chừng nào làm rồi, đại tỷ góp đủ giao cho anh Tiếp Đạo chấm vở giùm em, những bài nào được ưu điểm thì đọc cho em

nghe kỳ đàn tới, những bài nào em đồng ý thì được đọc giữa Đền Thánh làm bài thuyết đạo.

Đây đề tài:

1.- Người hành đạo phải làm phận sự thế nào mới tạo nên công quả xứng đáng đối với nhơn sanh và một công nghiệp đáng kể đối với Đức Chí Tôn, với Đạo?

2.- Thế nào là chủ nghĩa vị ngã? Chủ nghĩa này khác với chủ nghĩa vị tha làm sao? Trên đường độ chúng phải thật hành chủ nghĩa nàoặng giải thoát nhơn loại?

Tiện thiếp cho hạn kỳ 15 ngày. Đại tỷ đừng sợ Chúc sắc không hiểu, cứ cố tâm rồi thấy dễ dàng và sẽ nhờ đó mà sáng suốt.

Tiện thiếp kính chào chung cả.

THĂNG.

340. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 16-6-Đình Dậu (dl 13-7-1957).*
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.

LÝ BẠCH

Chào chư hiền hữu Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện.

Lão cũng vui hôm nay được kiến diện chư hiền hữu khi Đạo vừa ổn định sau một thời gian biến chuyển.

Sự hiệp tác của Hiệp Thiên và Cửu Trùng làm cho Chí Tôn đặng vui và Lão cũng vì Đạo mà châm chế một phần để cho người có lỗi tự xét mình sửa cải đường lối theo khuôn khổ Thiên định.

Vậy Lão yêu cầu chư hiền hữu Hiệp Thiên và Cửu Trùng phải hiệp tâm chung trí dìu bước Đạo thể nào cho được trong ấm ngoài êm, hợp đời thuận Đạo, cho chúng sanh bớt phần thống khổ, để cho Đạo có người trí thức giúp tay cho cơ phổ độ sau này.

Lão cho phép Hiệp Thiên và Cửu Trùng chọn lựa trong hàng thiện tín, những người có học thức và có thiện chí về lập công bồi đức đặng cấu phong vào hàng Lễ Sanh hoặc Sĩ Tái. Như thế, chư hiền hữu sẽ có nhiều người cộng sự đắc lực buổi sau này.

Hơn nữa nên mở cửa rộng rước hơn tài và độ họ vào hàng Chức sắc thì Đạo mới tiến triển kịp với trào lưu hiện tại.

Tiếp Đạo bạch:

- Cầu xin cho *Hiếu* chức Sĩ Tái.
- Lão vui lòng chấp thuận cho *Đạo hữu Hiếu* vào

hàng Sĩ Tài để giúp cho Hiệp Thiên Đài.

Còn chuyện cầu xin của Trung Tông Đạo cho những vị đã bị tử nạn trong lúc Việt Nam đương biến loạn, Lão cũng chấp thuận cho *những Chức việc và Đạo hữu ấy được vào hàng Thánh Tử Đạo*.

Chư hiền hữu nên để ý là dầu Chí Tôn khoan dung nhưng Thiên điều cũng vẫn hành pháp cho đúng với cân thiêng liêng.

Vì vậy chư hiền hữu Hiệp Thiên và Cửu Trùng đừng nên xao lãng phận sự và bỏ phép công nghe.

Câu “*Luật điều Cổ Phật không chùa tội*” phải nên lưu tâm cho lắm.

Lão kiếu.

THĂNG.

341. ĐÊM MỪNG 7-8-ĐÌNH DẬU (DL 31-8-1957),

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 21 giờ.

Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng Đài nam nữ.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Lão chào mấy em Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Cười... Lâu ngày gặp được dịp nói chuyện với mấy em Hiệp Thiên, Qua vui quá!

Thượng Sanh, Bảo Pháp, Tiếp Đạo, kỷ niệm của chúng mình lúc Qua còn tại thế. Qua mừng tượng như mới qua một đời tháng, chớ chi Qua còn hội diện với mấy em lúc này thì nỗi vui mới hoàn toàn.

Mấy em Cửu Trùng Đài, nhứt là hai em *Sáng, Tước*, Qua cũng vui thấy mấy em để trọn tâm chí lo công quả hoàn toàn trong mặt Đạo.

Thời kỳ phục hưng nền chánh giáo đã đến và giai đoạn lập công nghiệp xứng đáng cũng khởi đầu và được ghi trọn nơi Thiên thơ.

Mấy em phải giữ cho được sáng suốt mà hành sự cho tới cùng, và giữ mình, chớ để ngoại vật lôi cuốn. Đó là điều Qua ước mong.

Mấy em phái nữ, Qua cũng để lời khen phần đông đã biết quay về với lẽ phải và gắng công giới trau hạnh đức để xứng đáng diu dắt nhưn sanh.

Sự lạc lăm đã để lại bao nhiêu thảm khốc thì Qua cầu xin đừng tái diễn lại nữa.

Gặp được Đạo Trời chẳng phải dễ mà khổ tâm nhọc trí lập công nghiệp cũng thật khó. Ai lại để cho công nghiệp

buông trôi một cách dễ dàng như vậy được.

Vậy mấy em nên cẩn thận và biết mình cho lắm.
Cân thăng liêng quá nghiêm khắc! Chính Qua đã bỏ xác
phàm và đắc ngôi vị mà còn phải sợ.

Qua chào cả thầy mấy em.

THĂNG.

342. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 29-9-Đinh Dậu (dl 20-11-1957)*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.

Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện nam nữ.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng mấy em Hiệp Thiên, Cửu Trùng nam nữ, mấy em nhỏ. Bình thân.

Qua mừng cho Đạo đã tiến được vài bước về mặt tinh thần, nhưng mấy em Hiệp Thiên và Cửu Trùng phải gắng công nhiều hơn nữa để đào tạo hơn tài trong cửa Đạo thì sau này mới có những người xứng đáng kế chí mấy em mà đi dắt bước Đạo tới chỗ mẫu nhiệm cao xa, độ rồi bao nhiêu nguyên nhân nơi sông mê biển khổ.

Đức Chí Tôn đã dạy, dầu một vị Cổ Phật xuống phạm mà không tu thì cũng phải bị đọa như thường. Hại thay, hết lớp Thập nhị Thời Quân và ba vị Chương quản ba Chi thì ai đảm đương đi dắt hơn sanh, mà hiện giờ chưa thấy bậc hơn tài có thể trông cậy được.

Vì đó mà trách nhiệm của mấy em Hiệp Thiên Đài nặng nhọc là phải nên nôn nóng đào tạo Chúc sắc đủ tài đức để lần hồi giao trách nhiệm hành chánh.

Qua buồn là một phần trong Thập nhị Thời Quân dường như không nhìn nhận phẩm vị thiêng liêng của họ và Qua sợ sẽ có sự không hay cho họ.

Mấy em Cửu Trùng nam nữ,

Qua khuyên mấy em nên tận tâm vì hơn sanh. Mấy chục năm qua dường như hơn sanh bị bỏ trôi. Ngày giờ nhạt thục, bước Đạo đã trễ quá rồi. Đường xa gánh nặng,

nếu mấy em không lo thì ai lo cho.

Qua yêu cầu dừng để cho Đức Chí Tôn buồn lòng và Lý Đại Tiên phẫn nộ. Công nghiệp của mấy em không mất phần đâu.

Đời vật chất đối với Đạo như đá sỏi sánh với ngọc châu, có cái trọng chạy theo cái khinh. Qua tưởng không ai chịu làm như vậy.

Mấy em Hiệp Thiên,

Về việc cầu phong Sĩ Tải thì Đức Lý Đại Tiên dạy nâng loan tại Đền Thánh qua ngày rằm tháng mười vì Ngài sẽ có lời giáo huấn hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Em *Thuần Đức* và mấy em xứng họa thi Hạnh Đường vui quá há! Em đọc lại bài em xứng cho Qua thưởng thức. Cười...

Ông Bảo Pháp ngâm thi... ..

Lý thú quá, lời lẽ giản dị mà hay, sẵn đây Qua họa vận hạng chót cho vui:

HỌA

*Học vấn từ đây Đạo mở đường,
Luyện trau Chúc sắc kỷ hòa cương.
Quyền đời hóa chúng còn phò đức,
Cửa Thánh độ người há kém phương.
Giáo lý dồi dào nung khách trí,
Nho phong nhuần gội ửng can trường.
Lập công đem đổi nên Thiên vị,
Đền sách bền theo nhọc chớ màng.*

Ngâm. Cười...

Mấy em choán hết tú, Qua làm lếu láo cho vui.
Qua chào chung.

THĂNG.

*(THUẬN ĐỨC LÀ BÚT HIỆU CỦA NGÀI BẢO
PHÁP NGUYỄN TRUNG HẬU).*

343. *ĐỀN THÁNH, đêm 17-10-Đình Dậu (dl 8-12-1957)*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ 45.

Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện nam nữ.

LÝ NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư hiền hữu Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Mặc dầu Đức Chí Tôn có để lời khuyên dạy cận kề, Lão nhận thấy Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng cũng còn hăng hờ phẫn sự, chưa đem hết tiếng nói của Đại Từ Phụ vào não cân.

Một phần Chúc sắc Hiệp Thiên coi rẻ sứ mạng thiêng liêng, hoặc coi đời trọng Đạo khinh. Lão lo cho họ phải thất thế với Ngọc Hư Cung.

Một phần Chúc sắc Cửu Trùng Đài xu hướng về mặt đời, không để tâm lo trách nhiệm, tức là để cho ngoại vật lôi cuốn một cách dễ dàng.

Thiên điều chẳng vì từ bi của Chí Tôn mà dung thứ, và vì công nghiệp của một phần ít Chúc sắc mà để cho Đạo phải thất chơn truyền.

Lão khuyên hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng nên chung tâm nhứt trí chấn chỉnh nền chánh giáo cho được thuần túy hơn, nghiêm trang hơn, để đối phó với sự tiến triển của các tôn giáo, làm cho rạng danh Đạo, và mới có đủ chuẩn thẳng độ rồi như sanh trong thời kỳ mạt kiếp này.

Phải cải tổ bộ máy Hành chánh đạo, lựa Chúc sắc có nhiều ít chuyên môn, nhứt là có thiện chí làm nên cho Đạo, chớ chẳng phải tùy theo phẩm chức mà thôi.

Cơ phục hưng có tiến triển cùng không, chư hiền

hữu cũng đã thấy và cứ như tánh cách đứng dừng mãi, hoặc bước lui thì như sanh không trông mong nhờ cậy chi được. Thế thì sứ mạng của Chí Tôn giao cho để làm gì?

Nữ phái còn thiếu sáng suốt để nhận định, thiếu căn bản đạo đức, dễ xiêu ngã mặc dầu trước một luồng gió nhẹ.

Lão xin chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, nhưt là hiền muội Hương Hiếu dạy khuyên và giáo hóa thêm. Nên để ý nghe.

Đức Chí Tôn buồn lòng vì giai đoạn này mà còn một ít con cái của Ngài phải sa ngã thêm trên đường bất chánh. Đó là tự chiêu kỳ họa. Nên cố lưu tâm, chớ nên coi thường cơ thưởng phạt.

Chư hiền hữu Hiệp Thiên,

Về Đạo Nghị Định của Lão đối với Chi phái là phương pháp lúc trước để phổ độ nhưn sanh mà thôi. Hiện giờ, cửa Đạo đã mở rộng, thì cơ qui nhưt thế nào cũng sẽ thực hiện được.

Hiền hữu Bảo Thế đọc danh sách cầu phong Sĩ Tải.

1. Trần Văn Ngôn, chấm phong Sĩ Tải.
2. Nguyễn Văn Còn, sắc phong Lễ Sanh phái Thái, sẽ giúp đắc lực cho Cửu Trùng Đài.
3. Trần Thanh Danh, chấm phong Sĩ Tải.
4. Nguyễn Thành Tám, sắc phong Lễ Sanh phái Thượng.
5. Trương Ngọc Anh, chấm phong Sĩ Tải.
6. Trần Minh Hiếu, sắc phong Lễ Sanh phái Ngọc.
7. Nguyễn Văn Như, chấm phong Sĩ Tải.

8. Lê Minh Khuyên, chấm phong Sĩ Tải.

Hiển muội **Hương Hiếu:**

Độc danh sách cầu phong Lê Sanh:

1. Lê kim Huê, chấm phong Lê Sanh.

2. Phạm Thị Phước, nt

3. Nguyễn Thị Hứ nt

4. Phạm Thị Châm, nt

5. Nguyễn Thị Kiếm, nt

6. Nguyễn Thị Mẹo, nt

7. Nguyễn Thị Cường, nt

8. Đinh Thị Bông, nt

9. Nguyễn Thị Mau, nt

10. Bùi Thị Nga, nt

v.v... ..

51. Nguyễn Kim Cúc, nt

52. Tống Thị Đứa, nt (*Hết*)

Độc danh sách cầu phong Giáo Hữu:

1. Lê Thị Điểm, chấm phong Giáo Hữu.

2. Văn Thị Chu, nt

3. Lê Thị Út, nt

4. Ngô Thị Tiệm, nt

5. Ngô Thị Nhỏ, nt

6. Bùi Thị Ngàn đình lại.

7. Mai Hương Nhông, chấm phong Giáo Hữu.

8. Ngô Thị Chí, nt

9. Trần Thị Hòa, nt

10. Nguyễn Thị Thiên, nt
11. Lưu Thị Kía, nt
12. Trần Thị Lộc, nt
13. Nguyễn Thị Phấn, nt
14. Lê Thị Thương, nt
15. Huỳnh Thị Láng, nt
16. Huỳnh Thị Hợi, nt
17. Lê Thị Lộc, nt
18. Lê Hương Mạnh, nt
19. Trần Hương Dẫn, nt
20. Cao Thị Cường, nt
21. Lý Thị Tài Háo, nt
22. Châu Thị Tài, nt
23. Nguyễn Hương Vời, nt Hàm phong
24. Lê Hương Xích, nt nt

Độc danh sách cầu phong Giáo Sư:

1. Lê Thị Hường, chấm phong Giáo Sư.
2. Nguyễn Thị Lắm, nt
3. Phạm Thị Ngộ, nt
4. Cao Thị Sơn, nt
5. Nguyễn Hương Đợi, nt
6. Phùng Hương Ngọc, nt
7. Nguyễn Hương Mùi, nt Hàm phong

Hiển hữu Khai Đạo, Lão giao cho hiển hữu trách nhiệm lựa chọn Chức sắc và Chức việc bổ đi các địa phương dạy dỗ nữ phái. Chức sắc nữ phái bổ đi phải có đủ tín nhiệm của Hội Thánh hai Đài và phải có đủ đạo

đức và hạnh kiểm.

Lão cho hay cuộc phong phẩm vị kỳ này là chiêu theo Thánh ý của Đức Chí Tôn. Nên biết trọng quyền tức chịu trọng phạt. Những Chức sắc mới được thăng cấp nên nghe à!

Ông Khai Đạo bạch: – Xin dâng đề nghị: Chức sắc nữ phái được bổ nhiệm các địa phương phải lập Minh thệ trước khi đi hành sự.

– Lão đồng ý. Hiền hữu nên cho lệnh chấn chỉnh Lễ Nhạc cho trang nghiêm hơn nữa, vì còn sơ sót nhiều, không nên để mất lễ và mất sự tôn kính với các Đấng thiêng liêng nghe.

Lão xin chào chư hiền hữu nam nữ.

THĂNG.

344. *ĐỀN THÁNH, đêm 21-2-Mậu Tuất (dl 9-4-1958).*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.

Hầu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện nam nữ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư hiền hữu Hiệp Thiên, chư Chúc sắc nam nữ Cửu Trùng Đài và Phước Thiện.

Hôm nay, chư hiền hữu Hiệp Thiên hiệp tâm cầu thăng cho Chúc sắc Cửu Trùng, Lão cũng nhận sự thăng thưởng là một dịp khuyến khích cho những kẻ hữu công. Nếu Chúc sắc thăng thật xứng đáng thì Lão lấy làm vui trao cho những vị ấy Thiên tước của Đức Chí Tôn đặng giúp cho họ trên đường lập vị, nhưng còn lắm phần ham ngôi phẩm mà phục vụ cho Đại Từ Phụ thì tiếc từ chút công, so đo từ giờ từ khắc, thì Lão rất buồn và lo giùm cho cứu cánh của kiếp sanh của họ.

Về việc ban thưởng Chúc sắc không phải có 5 năm thâm niên sắp lên là đủ điều kiện cầu thăng và được thăng, cần phải có những điều kiện cần yếu khác:

** Thứ nhất: Phương diện hạnh đức.*

** Thứ nhì: Trình độ học thức.*

** Thứ ba: Tinh thần phục vụ.*

** Thứ tư: Khả năng giáo hóa như sanh.*

Là vì hễ đến bậc Giáo Hữu là thay mặt cho Chí Tôn đặng phổ thông chơn đạo thì chẳng phải người thường tình đặng, mà phải đáng mặt phi thường mới xứng.

Kỳ này Lão châm chế, chớ kỳ cầu thăng sau này,

Chức sắc mỗi cấp bậc đủ 5 năm thâm niên hay hơn nữa, chỉ đem vào sổ cầu thăng với *tỷ lệ 4 phần 5* mà thôi.

Hội Thánh Cửu Trùng Đài phải cân phân sự xứng đáng của Chức sắc do theo điều kiện Lão vừa chỉ và sau khi chọn lọc kỹ lưỡng số *tỷ lệ* qui định, giao qua cho Hiệp Thiên Đài kiểm soát lại rồi mới dâng lên cho Lão. Hiền hữu Thượng Sanh và chư vị Thời Quân nên lưu tâm nghe.

Sự cầu thăng của nữ phái cũng do theo nguyên tắc đó, và Thánh giáo này có hiệu lực cho đến ngày Cửu Trùng Đài thực hiện được luật công cử của Đạo.

Hiền hữu Khai Đạo đọc danh sách cầu ân phong Lễ Sanh:

(Ông Khai Đạo đọc danh sách Chức việc cầu phong Lễ Sanh... ..)

– Xin nhị vị hiền hữu Thượng Sanh, Bảo Pháp tái cầu ngày khác.

THĂNG.

345. ĐỀN THÁNH, đêm 24-2-Mậu Tuất (dl 12-4-1958).
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ. -; Hấu bút: Sĩ Tài Hiếu.
Hấu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện nam nữ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư Chúc sắc, chư Chúc việc nam nữ.
Hiển hữu Khai Đạo đọc danh sách cầu thăng Giáo Hữu.

– Ông Khai Đạo đọc danh sách:

* Lễ Sanh cầu thăng Giáo Hữu.

* Giáo Hữu cầu thăng Giáo Sư.

Tiếp tới:

* Giáo Sư cầu thăng Phối Sư.

Lão xin nhắc chư hiển hữu biết *Chức sắc mặc dầu quá lục tuần mà còn sức khỏe đảm nhận nhiệm vụ của Đạo, tới kỳ cầu phong hay cầu thăng cũng là ân phong.* Hàm phong là khi nào đương hành sự mà xin nghỉ việc vì thiếu sức khỏe hoặc trong hạng hàm phong mà có công cán đặc biệt đủ thâm niên, xin cầu lên đẳng cấp cao hơn mà cũng hàm phong.

Vậy sau phải sửa đổi danh từ lại.

Đọc.

Ông Khai Đạo đọc tiếp danh sách:

* Chúc việc cầu thăng Lễ Sanh Hàm.

* Lễ Sanh Hàm cầu thăng Giáo Hữu Hàm.

* Lễ Sanh cầu thăng Giáo Hữu Hàm.

* Giáo Hữu cầu thăng Giáo Sư Hàm.

* Giáo Sư cầu thăng Phối Sư Hàm.

Kêu hiền muội Hương Hiếu vào đọc danh sách phái nữ còn sót lại.

Bà Chánh Phối Sư Hương Hiếu đọc danh sách:

* Chúc việc cầu thăng Lễ Sanh Hàm.

* Chúc việc cầu ân phong Lễ Sanh.

Lão cho Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng biết kỳ này Đức Chí Tôn rộng lượng châm chế về việc ban thưởng, nên có nhiều vị không thật xứng đáng.

Kỳ sau Lão xin hai Đài phải tuyển lọc sự thăng thưởng cho mình chánh và áp dụng luật Đạo cho đẳng đẳng theo lời Lão đã dạy nghe.

Lão ban ơn cho toàn đạo nam nữ.

THĂNG.

346. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-5-Mậu Tuất (dl 11-7-1958)*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Hồi 19 giờ.

Hầu đàn: Tả Phan Quân, 2 vị Sĩ Tài.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào mấy em.

Bản đạo cho mấy em Thượng Sanh, Bảo Pháp, Khai Đạo biết *sự quyết định của Hội Thánh Hiệp Thiên Đài về chọn chỗ an tọa liên đài của toàn Chức sắc Hiệp Thiên Đài là hợp với Thánh ý.*

Nếu chẳng vậy thì sự huyền bí di truyền nền Chánh giáo đều hỏng hết.

Hiệp Thiên Đài tuy mất một bạn, nhưng Thiên cơ định vậy. Dấu sao *Tiếp Đạo* cũng sẽ là một Đấng diu đường thiêng liêng cho mấy em làm tròn nhiệm vụ. Còn xác thân là còn trách nhiệm nặng nề đối với Đạo và Đời. Mấy em an lòng bước tới, không chi trở ngại đâu.

Tiếp Đạo sẽ đến với mấy em một ngày gần đây, vì còn mắc bận châu Bạch Ngọc Kinh và Ngọc Hư Cung.

Bản đạo xin chư đệ chớ nên nản lòng, sao sao cũng có Bản đạo và mấy bạn thiêng liêng giúp sức.

Kính chào.

THĂNG.

347. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-6-Mậu Tuất (dl 19-7-1958).*
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp. Lúc 20 giờ.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào hai em Thượng Sanh, Bảo Pháp và cả thầy mấy em.

Cười... Qua đương bận việc mà bị *Tiếp Đạo* lôi kéo đến với mấy em. Thôi cũng là một dịp để cho hai em Thượng Sanh và Bảo Pháp biết, trong Đạo còn ẩn một ít Chúc sắc còn cố tâm đeo đuổi theo bước đường chánh trị bất hợp pháp, đặng lợi dụng tín ngưỡng nhân sinh để thủ lợi. Chẳng kịp thì chầy, hành động của họ sẽ bị phát giác.

Một ít phần tử không trọn tâm phục vụ, còn mơ ước ngông cuồng, nhưng chi chi cũng không qua Thiên cơ đặng. Cứ an tâm, Qua sẽ sắp đặt và trợ giúp mấy em.

Nhiều chuyện còn bí ẩn trong cửa Đạo do một nhóm người Đạo tổ chức mong thực hành nguyện vọng bất chánh của họ, nhưng không thể đạt được đâu. Rồi mấy em sẽ thấy.

Qua chào mấy em, để nhường cơ cho Cao Tiếp Đạo.

THĂNG.

(Ngài Tiếp Đạo Cao Đức Trọng đăng Tiên ngày 23-5-Mậu Tuất (dl 9-7-1958). Ngày 19-7-1958, Ngài Cao Tiếp Đạo giảng cơ cho bài thi dùng làm bài thái hiển lễ).

TÁI CẦU:

HIỆP THIÊN ĐÀI CAO TIẾP ĐẠO

Chào anh Bảo Pháp, Thượng Sanh và mấy em.

Bần đạo để lời cảm ơn toàn bạn Hiệp Thiên, toàn cả Chức sắc Cửu Trùng và toàn đạo nam nữ đã hết lòng lo lắng cho Bần đạo khi Bần đạo về với Đại Từ Phụ. Đó là nghĩa thịt xương.

Vậy Bần đạo có mấy lời:

*Cõi xác phàm vui lại cảnh Thiên,
Độ sanh phi hiệp tạo nên giềng.
Trường đời dầu chẳng tròn ân nghĩa,
Nợ Đạo rồi xong gác bút nghiên.
Cõi Thánh nhàn xem tranh đánh túy,
Chơn mây ngẩn chạnh bạn rừng thiền.
Từ đây đạo khắp trời non nước,
Nâng giúp quân sanh hưởng huệ duyên.*

Bần đạo được nhờ Phật Mẫu và Cửu vị Nữ Phật giao cho phận sự thiêng liêng phổ độ khắp miền Á châu, nhưng dầu sao Bần đạo cũng hiệp với mấy Đấng thiêng liêng tiên bối của Đạo trông nom và trợ giúp mấy bạn Hiệp Thiên làm tròn nhiệm vụ.

Bần đạo xin em Thượng Sanh khuyên giải bà thân mẫu của chúng ta. Anh đã hưởng trọn Thiên ân của Đức Chí Tôn. Đó là một điều vui chớ chẳng phải việc buồn. Bần đạo kính chào cả mấy bạn.

THĂNG.

348. VP. TRUNG T. ĐẠO, 3-9-M. Tuất (dl 15-10-1958). 20 giờ
(Ngài Bảo Văn Pháp Quân đau nặng, sắp qui liễu)

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Cô Tư và tất cả mấy em nam nữ,

Anh ba an tâm, có em ủng hộ mọi việc, cầu nguyện
Thầy và Phật Mẫu. Nên tịnh tâm tưởng Chí Tôn là đủ.
Mạnh hay không là lẽ thường. Nên hiểu mất như còn, mà
còn như mất là đủ.

Vậy Cô Tư gắng cùng cầu nguyện hộ giúp, có Cửu
Nương bên anh ba luôn, mong chờ nơi thì giờ đã dĩ định.

THĂNG.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào anh ba Mỹ Ngọc, Đại tử và chư hiền huynh
hiền tử. Anh Huệ Chương và em Khánh.

Gắng lo cho anh Mỹ Ngọc châu đáo, xin anh Mỹ
Ngọc yên tâm, chớ xao động tinh thần.

THĂNG.

THẤT NƯƠNG DTC

Chào anh ba Mỹ Ngọc, Đại tử, chư hiền huynh
hiền tử. Anh Mỹ Ngọc, có em bên cạnh anh luôn, anh yên tâm.

THĂNG.

LỤC NƯƠNG cũng có tại đây để hộ trì anh Mỹ
Ngọc nữa. Anh Mỹ Ngọc nên an tâm và vui. Hiền huynh

hiển tở tịn tâm cầu nguyện Chí Tôn ban ân lành cho tất cả nơi đây. Chào chung.

THẮNG.

349. *VĂN PHÒNG TRUNG TÔNG ĐẠO, đêm 12-9-Mậu Tuất (dl 24-10-1958). Lúc 20 giờ.*

Phò loan: Giáo Hữu Hương Cường - Huệ Chương.

BẢO VĂN PHÁP QUÂN CAO QUỲNH ĐIỀU

Chào tất cả mấy em nam nữ và mấy con.

Bản đạo có mấy lời này để mấy em và mấy con được hiểu: Bản đạo rất mừng được mấy em và mấy con lo lắng cho Bản đạo. Vậy Bản đạo hết lòng cảm tạ.

Bản đạo được Phật Mẫu ban ân nên được nhẹ nhàng lo phở độ vô vi nơi miền Á Đông cùng mấy bạn tiền bối.

Mấy em và mấy con nên vui để lo phận sự tiếp tục, Bản đạo được đặc ân mới được về sớm để tạo nghiệp thiêng liêng, công quả như thế để kịp buổi Long Hoa Đại Hội.

Bà ngoại con Vân, ráng lo phục dưỡng ân cần, chớ nên âu sầu theo thường tình. Bản đạo mất cũng như còn, chớ đâu phải biệt tích mà phải buồn. Nên tự giải mới là hiểu Đạo đó. Có Bản đạo trợ giúp luôn về vô hình. Hiện giờ Bản đạo thơ thối chớ không phải khổ nhọc như hồi sanh tiền. Nên vui mừng cho Bản đạo đã thoát khổ.

Có Phối Sư Thái Hào ở nhà không?

Bạch: – Ông Phối Sư đã vào nghỉ tại Nội Chánh.

Nói lại, Bản đạo rất cảm ơn về sự hết lòng với Bản đạo buổi chung qui và xin cảm tạ ơn Hội Thánh Hiệp Thiên, Cửu Trùng nam nữ và Phước Thiện, toàn thể Trung Tông, tất cả Giáo viên Đạo Đức Học Đường và toàn đạo.

Sự dĩ định của Thiên thơ đúng theo với thời cơ xây

chuyển, kiểm Thánh giáo cũ xem lại thì thấy rõ.

Mấy em và mấy con cần lo bồi đắp công quả thiêng liêng cho kịp buổi, đừng để mất thì giờ vì cơ mầu nhiệm mắc lăm đó, khó đoán được.

THĂNG.

(Ngài Bảo Văn Pháp Quân Cao Quỳnh Diêu dâng Tiên vào ngày 4-9-Mậu Tuất, dl 16-10-1958. Tám ngày sau thì Ngài giảng cơ cho bài này).

TÁI CẦU:

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào tất cả mấy em.

Cô Tư! Xin Cô Tư ủng hộ chị ba về mọi phương diện để chị nhẹ bớt nỗi ưu phiền, nghe.

Anh ba nhắn với Thượng Sanh phò loan với Bảo Pháp đặng anh có điều nói với các bạn.

Anh ba về sớm được, đó là sự nên vui chớ không phải để buồn, cái thể xác ví như cái áo rệu vậy, mà mấy em hiểu có phải vậy chẳng?

(Đồng thanh trả lời như Thánh ý đã bày giải).

Cười... Đúng vậy.

Chị ba hiểu phải vậy chẳng?

Cô ba trả lời: – Thấy thể xác quá tiêu tụy, tưởng sống cũng không làm gì được, nhưng mối tình sanh ly tử biệt tránh sao khỏi đau buồn.

– Hiểu vậy, chị nên an tâm, không nên buồn quá vô ích.

Ê, Huệ Chương, em nên ra vô thường với Chị ba cho vui nghe.

Chào chung. Có Anh Thái chờ. Bần đạo thẳng.

TÁI CẦU:

THÁI THO THANH

Chào Cô Tư và chư Chức sắc nam nữ, Huệ Chương.
Các bạn, hằng lâu không có dịp.

Con Hương! Bần đạo rất vui thấy con đã quay về với Đạo. Quý hóa thay! Bần đạo rất vui về căn phần của Bần đạo, đã vậy là do nơi tiền kiếp. Đó là sự thường tình của cơ vay trả cho sạch vết oan khiên trước khi hồi cội vị. Bần đạo cũng đã lãnh lịnh chung lo về vô vi với các bạn hồi qui.

Bần đạo nhắn nhủ đôi lời với con, Bần đạo hộ trì con và tất cả gia quyến. Con nên vui lo lập công quả kéo trễ, thì giờ nhặt thức, Long Hoa Hội gần kề.

THĂNG.

350. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 26-11-Mậu Tuất (dl 5-1-1959).*
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Hồi 19 giờ 30.
Hầu đàn: Hai vị Sĩ Tài.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào nhị vị Thượng Sanh, Tiếp Pháp và cả mấy em.

Bần đạo vui thấy cơ Đạo vừa được tạm yên, nhưng lo nỗi cơ thử thách vẫn hành động đặng phá rối nội tình và cản trở đường tiến triển của Đạo.

Mấy em Hiệp Thiên cũng đã tự biết thì Bần đạo không tin là sẽ bị vướng chơn vào đó, duy sợ mấy em cấp dưới, nhứt là Chức sắc Cửu Trùng Đài.

Sự lọc lừa của thiêng liêng đã ngăn bớt sự phá rối cho Đạo nhưng cũng chưa phải hết. Cần lấy sáng suốt nhận định mà sắp đặt mỗi việc mới khỏi thất bại. Vì vậy mà điều khiến việc Đạo rất khó khăn, nếu hẹp tính một chút là có thể hư được.

Mấy bạn Thượng Sanh, chư Thời Quân nên để ý cho lắm. Cười...

Văn Pháp Quân Mỹ Ngọc hỏi Qua nhường chỗ cho nó.

Thôi, Qua kiếu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

BẢO VĂN PHÁP QUÂN CAO QUỲNH ĐIỀU

Chào hai em Thượng Sanh, Tiếp Pháp và mấy em.
Cười...

Tiếp Pháp! Bây giờ Bản đạo hết rệu rồi nghe không. Nhớ lại buổi trước còn nằm dầm tại Trung Tông thì chán quá! Đi, ở cũng là sự thường, đi rồi ngảnh lại thương mấy bạn còn ở phải chịu bao nhiêu nhọc nhằn tâm trí, nhưng đó là nhiệm vụ của mỗi bạn do Đức Chí Tôn sắp đặt. Bản đạo nhờ từ tâm của Phật Mẫu và Cửu vị Phật Nương Diêu Trì Cung, nên cũngặng phần ân huệ thiêng liêng.

Hiện giờ Bản đạo hiệp với mấy bạn của chúng ta nơi thiêng liêng tiếp tục làm công quả phổ độ Á Châu. Bản đạo có mấy lời hiến chư quý bạn:

*Đau khổ ném xong cái gánh trần,
Nhẹ nhàng mới toại chí thanh vân.
Đường mây vừa thoát tâm sông lệ,
Cánh hạc vui qua tận đánh thần.
Công lớn chưa ghi trang sử Đạo,
Nghiep hồng còn tiếp dựng nền nhân.
Giặt mình hối tiếc bao tâm sự,
Nhấn bạn trường tu gắng vẹn phần.*

Thượng Sanh cùng cả mấy bạn, Bản đạo để lời cảm ơn. Thôi, xin kiếu.

THĂNG.

351. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 13-12-Mậu Tuất (dl 21-2-1959)*

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ.

Hầu đàn: Tả Phan Quân và hai vị Sĩ Tài.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào nhị vị Thượng Sanh, Tiếp Pháp và chung cả mấy em.

Bần đạo nhìn thấy nên Đạo không được hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng hiệp sức chung lo tô điểm nên rất chậm tiến triển trên đường phổ độ, không đem lại một kết quả theo ý muốn của Đại Từ Phụ.

Hiệp Thiên chưa nhứt trí đồng tình, Cửu Trùng cứ lánh trách nhiệm và hay chiều theo lẽ tư thiếu nét công tâm, vì đó nên Đạo như người bệnh lâu năm mà gặp thầy quá hờ hững quá bê trễ, bệnh làm sao chóng khỏi.

Một con én không làm được mùa Xuân, một cây không nên rừng, tất nhiên đại nghiệp của Đạo phải chịu ảnh hưởng của sự bất hiệp tâm mà đứng dừng lại.

Nếu kể danh và quyền thì trong Đạo nào có danh và quyền gì?

Đạo chỉ có danh là biết thương người; quyền là phục vụ, sau mới được cái danh quyền bất diệt của Chí Tôn ban cho nơi thiêng liêng.

Nếu hiểu danh, quyền, lợi lộc theo tục sự thì đó là tìm con đường tội tình.

Vậy Bần đạo khuyên nên lưu tâm.

Ngoài ra phải phân biệt tiểu tiết và đại sự.

Để hồng đại sự là bất trí, giữ danh cá nhân để thất

danh Đạo là thấp hơn thường tình.

Người có nhiệm vụ phải lấy công tâm mà liệu nhận.
Hôm nay, Bản đạo để mấy lời khuyên, sau tiếp chuyện.
Bản đạo chào.

THĂNG.

352. *ĐỀN THÁNH, đêm 10-2-Canh Tý (dl 7-3-1960).*

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.; Hấu bút: Sĩ Tài Hiếu.

Hấu đàn: Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng Đài nam nữ.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT

Hỷ chư Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, chư môn đệ nam nữ.

Hôm nay, Thầy vui lòng đến với các con để tỏ ý của Thầy đối với công việc Đạo của các con Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài.

Từ mấy năm qua, các con đã chung tâm hiệp trí để sửa đường lối của nền chánh giáo cho đúng theo chơn truyền, hiệp với Thiên thơ, dù dắt nhưn sanh trọn vẹn trong đường Thánh đức. Đó là các con cứu vãn tình thế của Đạo khỏi bước lạc lẫm hướng về thế sự, làm cho mất vẻ trong sạch thiêng liêng của nó.

Thầy lấy làm hài lòng và vẫn bố hóa tâm trí các con luôn. Thầy chỉ khuyên các con phải giữ thế nào cho Đạo được trong sạch, phần cá nhân của các con cũng phải được hoàn toàn trong sạch. *Đạo trong sạch, người trong sạch thì tôn chỉ cao quý của mỗi chánh truyền mới thực hành châu đảo*, đúng theo lẽ huyền vi.

Các con đừng sợ nghèo, cái nghèo thanh đạm cao siêu thì đối với giá nào cũng không chịu đổi. Được vậy, các con mới xứng đáng là con yêu quý của Thầy.

Đạo phải trải qua lúc gay go là để trau giồi Chúc sắc cho mình mãi trong xét đoán, cũng như nhận định và học hỏi, nâng cao trí thức, bỏ óc hẹp hòi, lánh đường xa

hoa, ích kỷ.

Nay các con đã thoát lối mê đồ, Thầy khuyên các con phải thận trọng, đừng để cho ngoại vật chi phối nữa nghe.

Các con nữ phái, cần phải học Đạo và trau dồi hạnh kiểm cho lắm mới trọn nét yêu đương của Thầy.

Thầy cho đệ danh sách Lẽ Sanh đặng chấm phái. (Đọc danh sách Lẽ Sanh tân phong).

Thầy khuyên các Tân Chức sắc: Giáo Sư, Giáo Hữu, Lẽ Sanh phải ráng công lập vị cho xứng đáng, đừng thất hứa mà mắc Thiên điều.

Thầy ban ơn cho các con nam nữ.

THẮNG.

353. *NỮ ĐẤU SƯ ĐƯỜNG, 21-6-Canh Tý (dl 14-7-1960)*

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.

Hầu đàn: Bà CPS Hương Hiếu, GS Hương Tiểu, GS Hương Tương, GS Hương Hay, 4 Nữ Giáo Hữu, chủ vị Lễ Sanh Bình Định và tại NĐSD.

HUYỀN HOA TIÊN NỮ

Kính chào hiền huynh Thượng Sanh, Tiếp Pháp, chư
Chức sắc nữ phái, chư Đạo hữu và Đạo muội.

Thiếp xin có ít lời ra mắt, chư vị bình thân.

HOA hớn hở vui chào cảnh trí,

Hé cảnh tươi khoe nhụy tỏa hương.

Phi thay gặp khách từ chương,

Nghiêm trang hiến lễ mọi đường thành tâm.

Giữ cốt cách muôn năm chẳng thẹn,

Kiếp quần thoa vun quén cõi nhân.

Sao cho trong sạch tinh thần,

Tiên bang trở gót vẹn phần cõi Thiên.

Chốn gió bụi may duyên gặp Đạo,

Cội rừng thung nương náo từ bi.

Đường tu gắng bước kịp thì,

Quả xưa giải thoát nữ nhi trọn phần.

Chớ mê luyện hồng trần đọa lạc,

Trước gieo oan sau chác tội tình.

Có bao lâu kiếp phù sinh,

Trước lo môi đặng trọn gìn vị ngôi.

Ngàn năm vui ẩn bóng Trời.

Xin chư Chúc sắc nữ phái và chư đạo muội gắng phần công quả và nhớ giữ đức tánh, trau dồi cho xứng phận đối với lòng thương yêu của Đức Phật Mẫu.

Thiếp xin kiếu.

THẮNG.

Huỳnh Hoa Tiên Nữ là hiệu của Nhứt Nương Diêu Trì Cung, có tên là HOA, chủ quản vườn Ngạn Uyển, hay cũng gọi là Huỳnh Hoa Ngạn Uyển, nơi từng Trời thứ nhứt trong Cửu Trùng Thiên.

Do đó, trong một bài thi, Nhứt Nương có viết:

Nhãng ngôi giữ Huỳnh Hoa Ngạn Uyển,

Mà quên nghe đặn tiếng vĩnh sanh.

354. *NỮ ĐÁU SƯ ĐƯỜNG, 16-8-Canh Tý (dl 6-10-1960)*
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ.
Hầu đàn: Bà CPS Hương Hiếu, GS Hương Tiểu, GS Hương Tương, GS Hương Hay, 4 Nữ Giáo Hữu, chú vị Lễ Sanh Bình Định và tại NĐSD.

DIÊU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Mừng các con nam nữ, Chúc sắc và thiện tín.

Các con bình thân.

MẸ đã vui lòng chứng nhận lễ thành kính của các con nam nữ hiến dâng cho MẸ như ngày kỷ niệm Diêu Trì Cung vừa qua.

Cái tinh thần đoàn kết của các con, cái tinh hoa đạo đức của các con đã tiến bước phần nào. Nhưng MẸ cũng lắm lo lắng đường tu các con hằng bị trở ngại, vì tà tâm còn nhiều loạn trong một phần đáng kể các con của MẸ. Vì vậy, mỗi con đều thận trọng gìn giữ bốn phận của mình để tránh khỏi bị lôi cuốn vào lối hiểm họa.

Các con, nhưt là Nữ phái, công phu các con lắm nhọc nhằn, thì con đường lánh giả tâm chơn, lập nên ngôi vị, không phải khó. MẸ trông ngày hội hiệp của các con sau khi trả vay hoàn tất, nhưng trường thi lắm gay go, lướt khỏi cũng không dễ dàng. Các Tiên Phật bị đọa trần vì đó mà đành mất Thiên vị..

Các con nên gắng tâm khổ hạnh, quyết chí tu hành thế nào cho được lòng trắng như băng, thanh như giá, không bợn một mảy lợi quyền bất chánh, thì cái ý chí cứng rắn của các con mới thẳng nổi mọi cơ thử thách.

Đời đã tàn, thuyền Đạo sắp xa bến. Sự hung bạo của

nhơn loại đã tới mức nào, các con cũng thấy rõ. MẸ băn khoăn vì bây con hạ thế, chưa chắc ngày tương hội thiếu đủ thế nào? MẸ mong các con xét nghĩ đủ sáng suốt trọn hành phận sự cho xứng đáng lòng tin cậy của MẸ thì đó là đền ơn cho MẸ vậy.

MẸ có mấy lời sau đây, các ái nữ của MẸ nên khá để tâm:

THI

*Đã dẫn thân vào cửa sắc không,
Nữ nhi cực nhọc há nao lòng.
Phòng the vẹn phận trau gương thắm,
Liều yếu đừng phen cột gió Đông.
Sóng khổ dẫu xao dòng nước trí,
Cành xuân gắng giữ mảnh hương nồng.
Đường về các trẻ xin ghi nhớ,
Cửa Khuyết hằng ngày Mẹ ngóng trông.*

MẸ ban ơn cho các con nam nữ.

THẮNG.

355. **CUNG ĐẠO ĐÊN THÁNH,**
đàn cơ đêm mừng 5-12-Tân Sửu (dl 10-1-1962).
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.
Hầu đàn: Chức sắc HTĐ, CTĐ và Phước Thiện nam nữ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư Chức sắc nam nữ lưỡng Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Lão xin dâng tiếp danh sách nam phái.

Đọc tiếp danh sách Chức việc cầu Hàm phong Lễ Sanh năm Mậu Tuất (1958) xin chấm phái.

– Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu cho **Sĩ Tài Nguyễn Ngọc Hiếu** thăng đặc biệt Truyền Trạng.

– Lão chấm phong đặc biệt Truyền Trạng.

– Hội Thánh Hiệp Thiên Đài xin cho **Lễ Sanh Thượng Tâm Thanh** được chuyển qua Sĩ Tài HTĐ.

– Trường hợp của **Thượng Tâm Thanh** không thể chấp thuận, đương sự cứ phục vụ bên Hiệp Thiên Đài với chức vị hiện hữu, sau có chỗ dùng.

Dâng danh sách nữ phái.

Chư hiền hữu, hiền muội bình thân.

Đọc danh sách Chức việc nữ phái cầu ân phong và hàm phong Lễ Sanh.

Đọc danh sách Chức sắc nữ phái cầu thăng Giáo Hữu, Giáo Sư và Phối Sư.

Lão để lời cho Chức sắc nam nữ rõ:

Những vị nào không được chấm phong hoặc chấm

thăng, đó là Lão muốn tránh cho những vị ấy một bước đường thử thách nặng nề, chớ nên buồn và phải cố gắng thêm về sự trau dồi tài đức, nhứt là về đức tính phải được gần như đức tính của các Thánh hiền xưa mới xứng đáng.

Học Đạo cốt yếu là nâng mình lên cao hơn tính chất của thường tình, phải cho phi thường thì giá trị của người học đạo và điu đạo mới được người kính nể. Đời không yên, Đạo phải có bậc phi thường để nâng đỡ cứu giúp kẻ sai bước về vật chất hoặc tinh thần. Mỗi vị Chức sắc cần phải có một phận sự, nếu không phải là phận sự Đạo thì là một phận sự đối với đời về mặt bác ái thì mới thật hành câu cứu nhân độ thế. *Không có phận sự gì đặc biệt để đếm ngày giờ trông mong cầu thăng phẩm thì là tội với thiêng liêng đó.* Cơm ăn áo mặc cũng là một việc đáng kể, toàn thể Hội Thánh có phận sự góp phần xây dựng chớ không phải có một ít người lo xong đâu.

Chư Chức sắc có nhiệm vụ phải để ý lời của Lão, dường như không có ai sốt sắng lo cho vận mạng nền Đạo về vật chất, có lẽ chờ cho Lão phải lo chăng? Chư hiền hữu Hiệp Thiên, Cửu Trùng cố gắng, phải tận tâm, Lão sẽ giúp.

Lão kiếu.

THĂNG.

356. NGÀY 14-4-NHÂM DẦN (DL 17-5-1962). LÚC 20GIỜ 45

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Cơ Đạo đến hồi khảo thí do bởi quyền năng Đức Hộ Pháp chuyển pháp. Riêng Bản đạo cũng châu mà tìm cách cầu xin chế giảm, nhưng Thiên điều hành pháp, phải sao chịu vậy.

Các em ráng cầu khẩn nơi Người cùng giữ vẹn tâm thành cùng Đạo. Các em cũng nhớ có Chí Tôn và Phật Mẫu hộ trì.

Bản đạo nhượng cơ cho Anh Cả và Hộ Pháp đến chỉ dạy.

THĂNG.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào các em.

Nội bộ của Đạo đến hồi khảo đảo, các Chức sắc gọi là cầm lều lái quá thờ ơ để cho con cái Chí Tôn phải chịu lắm điều truân chuyên khổ não.

Lỗi ấy tại Hội Thánh không nên Hội Thánh, có cũng như không, bảo sao không loạn pháp. Phần bị đời, trên búa dưới đe, làm cho kẻ tâm thành vì Đạo phải rơi châu đổ lụy.

Qua thiết tưởng nếu Hội Thánh ra hình Hội Thánh thì Thánh thể Chí Tôn đâu đến đường này!

Còn lắm nỗi truân chuyên khảo đảo.

Qua lấy làm vui là còn một số con chiên của Đại Từ Phụ trung thành cùng Hội Thánh và chặt giữ chơn truyền. Qua ước mong sao toàn thể đồng tâm nhứt trí chung lo nâng đỡ con thuyền Đại Đạo cho qua hồi giông tố.

Qua nhắn lời cùng *Hiển Trung*, mọi việc dầu nhỏ lớn đều do Chí Tôn sở định, không tay phàm nào sửa đổi Thiên cơ. Nếu họ lộng hành thì không đủ Thiên điều diệt tận. Em cứ an tâm ngồi chịu khổ cùng con cái Chí Tôn, có ngày vinh quang sẽ đến. Ngày ấy, các em sẽ hưởng hưởng vị đắc đạo đắc pháp.

Ê, họ lúc này bê bối quá! Thấy tội nghiệp cho chúng sanh! Khổ! Khổ! Khổ!

THẮNG.

PHẠM HỘ PHÁP

Bần đạo mừng các em.

Bần đạo quá cảm xúc thấy con cái Chí Tôn liu chiu lít chít như gà không mẹ, nhưng biết sao! Không lẽ vì thương không hành pháp cho ra thiệt tướng.

Bần đạo chỉ mơ vọng có một điều là toàn thể con cái Chí Tôn biết yêu ái cùng nhau là lẽ hiển cho Chí Tôn vô giá.

Bần đạo chuyển pháp, nên thì để, hư thì bỏ, không lẽ cao ngôi lớn vị mà không đoái hoài đến chúng sanh, ai chết mặc ai, như thế Hội Thánh có ích gì! Nhiệm vụ của Hội Thánh là chế sửa đời tranh đấu loạn lạc ra cơ bảo tồn, mới gọi là cứu khổ cứu nạn chúng sanh.

Bần đạo gạn đục lóng trong, biệt phân tà chánh, rửa ráy Thánh thể Chí Tôn cho trong sạch, không chút

bọn nơ.

Còn việc *Hiển Trung* lo lắng ấy không đáng kể. Họ qua luật pháp được, tức họ phải đi ngang qua Bản đạo, không đủ cho cây Giáng Ma Xử sửa trị.

Bản đạo đặc lệnh Ngọc Hư Cung chuyển pháp thì đừng mong ai qua khỏi, nếu họ không tâm thành đức vẹn.

Bản đạo cũng nghĩ thương tình đó chút, nhưng biết sao!

Bản đạo chào các em.

THẮNG.

357. *CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH,*

đàn cơ đêm mừng 9-1-Quý Mão (dl 2-2-1963).

Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp.

Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, CTĐ và Phước Thiện nam nữ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, chư thiện tín nam nữ.

Xin mời chư Chánh Phối Sư nam và vị Chánh Phối Sư Lại viện nữ phái.

Chư Chúc sắc nam nữ,

Mặc dầu Đạo trải qua lắm chuyện não lòng, Lão vẫn nhận thấy tinh thần đạo đức của tín đồ được khả quan. Còn về phía Chúc sắc Thiên phong thì có một phần không trụ vững đức tin đối với Đức Chí Tôn nên kém hẳn sáng suốt nhận định và tinh thần phục vụ.

Lão mời bình thân.

Vì thế Hội Thánh phải chịu ảnh hưởng bất hảo, mang nhiều tai tiếng. Ở trong tình trạng đó, Hội Thánh không thể thật hành chủ nghĩa độ đời, nâng nguy cứu khổ.

Lão muốn mỗi Chúc sắc phải tự xét mình hầu trau dồi hạnh đức thêm nữa.

Hiền hữu *Thượng Sáng Thanh*, Lão chấp thuận sự trách cử hiền hữu lên chức **Đầu Sư** do Hội Thánh lưỡng đài biểu quyết ngày 10 tháng chạp vừa qua.

Đây là một sự quyền biến cho có Chúc sắc cao cấp hành sự hầu sắp đặt trật tự cho Cửu Trùng Đài, nên hiền

hữu chỉ giữ nhiệm vụ *Quyển Đầu Sư*, nghe. Tuy nhiên hiền hữu cũng đủ quyền hành như Đầu Sư chánh vị.

Từ đây, hiền hữu trọn quyền điều khiển Hội Thánh Cửu Trùng Đài, sắp đặt nội bộ, giải quyết các việc hành chánh đạo, trừ phi những việc quan trọng mà Cửu Trùng Đài không thể liệu định thì quyền quyết đoán do Thượng Sanh hoặc Hội Thánh Hiệp Thiên Đài.

Vì lẽ Đạo không đủ ba vị Đầu Sư y như luật pháp qui định, Lão yêu cầu hiền hữu Thượng Sáng Thanh và chư vị Thời Quân Hiệp Thiên Đài ráng giúp cho *Thượng Sáng Thanh* làm tròn nhiệm vụ nghe.

Lão cũng xin Chúc sắc Hiệp Thiên Đài thi hành luật pháp chặt chẽ thì nền Đại Đạo mới khỏi thất truyền và trở nên phạm giáo.

Lão nhận thấy còn những Chúc sắc khinh thường kỹ luật Đạo, tức là khinh thường Đức Chí Tôn. Buồn thay! Những vị ấy làm tín đồ cũng không xứng đáng. Hội Thánh phải chiếu theo Thập Hình mà nghiêm răn, chẳng nên coi theo phẩm tước mà tư vị.

Trong Đạo còn lắm sự tranh giành ngôi vị, còn lắm chức quỷ mưu thân, thậm chí trong Cơ Quan Phước Thiện cũng có chia phe lập nhóm mong gây rối cho Đạo thì bảo sao mầm phân rẽ không bành trướng thêm mãi.

Những lời của Lão đã dạy thế nào trong đêm 4 tháng chạp năm Tân Sửu, Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng phải ghi nhớ, Lão không nói lại nữa. Đó là sự cầu thẳng, nghe à.

Hiền hữu *Thượng Sáng Thanh* phải lập thệ trước khi hành quyền nghe.

Lão cũng nói thêm rằng nữ phái tùng quyền Hội Thánh Hiệp Thiên Đài y như cũ.

Lão ban ơn cho toàn thể Chức sắc, Chức việc và Đạo hữu nam nữ.

THẮNG.

358. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-7-Quý Mão (dl 22-8-1963).*
Phò loan: Thượng Sanh - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ 30.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào mấy bạn Thượng Sanh, Bảo Thế, Tiếp Pháp, mấy em Hiệp Thiên Đài.

Bản đạo nhận thấy nền Đạo lúc này được chút yên tĩnh là nhờ nơi sự sắp đặt của mấy bạn.

Mấy bạn hằng cố gắng đạt thành nền tảng vững chắc cho Đạo, nhưng còn lắm nhu nhược trong sự giữ vững luật pháp của Đạo, nên Chúc sắc còn lắm dễ duôi, chia phe nhóm, họ có ý ngấm ngấm hành động khi có cơ thuận tiện, song không dễ gì qua Thiên ý được.

Bản đạo khuyên mấy em chẳng nên nói tay về mặt bảo thủ luật pháp nữa, nhứt là em Tiếp Pháp.

Bước đường của mấy bạn đã thuận lợi cho Đạo là nhờ trong sự đối ngoại, dầu ở trong trường hợp nào, mấy bạn cũng giữ chính sách dung hòa và mềm dịu, đó là trúng theo đường lối của Đức Chí Tôn đã dạy.

Một thời gian sau xa nữa thì Đạo Cao Đài sẽ là một tôn giáo thuần túy về mặt đạo đức tinh thần và sẽ được gọi rủa hết những danh từ: Chánh trị, quân sự, tham quyền, vụ lợi, vv...

Mấy bạn cứ bước tới, có Bản đạo giúp sức cho.

Về *Quả Càn Khôn*, mấy bạn tính như vậy được lắm. Đức Lý Đại Tiên đã biết.

Bản đạo xin mấy bạn ráng trừ nạn lạm nhũng trong Đạo thì mới khỏi tai tiếng chung.

Bần đạo xin kiếu.

THẮNG.

359. SÀI GÒN, đêm 29-1-Giáp Thìn (dl 12-3-1964).

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào mấy bạn Thượng Sanh, Bảo Thế, Tiếp Pháp, em Truyền Trạng và hiền muội.

Mấy bạn Hiệp Thiên Đài, Bản đạo đã có cho biết trước *âm mưu của nhiều Chức sắc Cửu Trùng Đài toan gây rối cho Đạo hầu làm thỏa mãn dục vọng của một ít vị Chức sắc phe nhóm của mình.*

Mặc dầu chư hiền hữu không thể cản ngăn được cái mưu mô của họ, cũng chẳng thể cãi luật Trời được. Cái hậu quả về hành động bất chánh đó sẽ lớn lao thế nào, sau sẽ rõ. Thiên điều, trốn sao khỏi!

Chư hiền hữu phải cố gắng lần nữa để cứu vãn tình thế Đạo hiện tại và dìu dắt những kẻ lạc lầm trở về đường ngay chánh. Đó là cứu về phần hồn của họ và bảo thủ chơn truyền của Đạo.

Phải cương quyết nắm pháp luật chặt chẽ mới đáng là tướng soái của Đức Chí Tôn. Nếu hết sức mình, tận tâm dắt dìu họ mà không thành công thì đó là số kiếp của họ.

Chư hiền hữu phải tự mình tạm lui bước cho khỏi gánh phần trách nhiệm về cái hư của họ. Bản đạo dặn mấy lời, chư hiền hữu nên lưu tâm.

THĂNG.

360. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 2-2-Giáp Thìn (dl 15-3-1964).*

Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, toàn thể Chức sắc HTĐ.

HỘ PHÁP

Hỷ chư hiền hữu,

Mấy em nay có mặt đông đủ, Bản đạo rất hài lòng. Từ đây khá chen vai gánh vác nên Đạo vì quá trễ rồi, cứ lấy hết thiện chí giúp nên cho Đạo, Bản đạo sẽ phò trì các em.

– Bảo Thế hỏi chi?

Bảo Thế bạch:

– Xin Đức Ngài từ bi hỷ xả, mấy em đã lập thành **Bản HIẾN PHÁP HIỆP THIÊN ĐÀI**, nhờ Đức Ngài vui lòng xem xét và có sơ sót điều chi nhờ Đức Ngài vui lòng chỉnh sửa. Thừa dịp này, mấy em sẽ cố gắng dàn xếp giữa Chức sắc cao cấp Cửu Trùng Đài cho được trong ấm ngoài êm, trên hòa dưới thuận.

– Bản đạo rất vui lòng được thấy chư hiền hữu chung lo việc Đạo như vậy.

Bản đạo chấp thuận Bản Hiến pháp.

Chư hiền hữu để trọn vô tư đối với tất cả mọi người và mọi việc, vì Chức sắc Hiệp Thiên có phận sự diu dắt nhơn sanh và lập vị cho chư Chức sắc, nên không được vì một lẽ gì mà không nâng đỡ đàn em.

Bản đạo nhớ lại lúc ban sơ bị áp bức đủ điều, mà cũng phải cam tâm làm tròn nhiệm vụ. Nếu vì thiếu luyện kỹ thì cũng vì tự ái mà bán đồ nhi phế cũng như ai mà chớ.

Chư hiền hữu nên lấy đó làm gương độ chúng.

Bần đạo xin ban phép lành cho chư hiền hữu.

THẮNG.

361. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 4-3-Giáp Thìn (dl 15-4-1964).*

Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ 20.

Hầu đàn: Chư vị Thời Quân HTĐ, ba vị Chánh Phối Sư, Bà Nữ Chánh Phối Sư, chư vị Chức sắc CTĐ, PT, Chúc việc và Đạo hữu nam nữ.

HỘ PHÁP

Hỷ chư hiền hữu Hiệp Thiên, Cửu Trùng, chào tất cả Chức sắc, Chúc việc và Đạo hữu nam nữ.

Bần đạo lấy làm vui lòng đặng thấy toàn đạo biết nghĩ đến Bần đạo, nhứt là các em trong Ban Kiến Trúc, nhưng hôm nay mà lo việc xây tháp cho Bần đạo thì còn quá sớm.

Bần đạo đã di ngôn rằng: Chừng nào nước nhà thống nhứt, Bần đạo mới chịu về.

Mình là người Đạo phải để tâm lo cho sanh chúng trước hết, rồi nhiên hậu mới đến lượt mình, nhưng cũng khỏi cần lo, vì có đủ người lo cho mình.

Vậy, không lẽ Bần đạo lại quá lo cho chính mình. Việc đáng lo lúc nầy là việc chúng sanh đang thọ nạn, Hội Thánh cần để tâm lo Đạo thì mới hiệp lòng Trời.

Nay Thượng Sanh chưa về thì Bần đạo và Thượng Phẩm tạm giao *Cơ Phong Thánh* cho nhị vị *Hiến Pháp và Tiếp Pháp*.

Ngày nào có Thượng Sanh thì cũng phải chấp cơ với một trong hai vị nầy, để hợp thức hóa và để cho Lý Đại Tiên cầm quyền thưởng phạt công minh.

Vậy ngày đàn cơ sắp đến sẽ tổ chức trang nghiêm như một đàn cơ Thiên phong, phải có đủ mặt Hội Thánh nam nữ, phải truyền lệnh cho Thánh vệ và Bảo thể gìn giữ trật

tự hoàn toàn, ngoại nhân không được vào. Đức Lý Đại
Tiên sẽ dạy nhiều điều quan trọng.

Bần đạo ban phép lành cho tất cả.

THẮNG.

362. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 9-4-Giáp Thìn (dl 20-5-1964).*
Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 21 giờ 15

PHẠM HỘ PHÁP

Bảo Sanh Quân bình thân.

Bản đạo lấy làm cảm động việc chư hiền hữu xúm nhau lo xong lễ Kỷ niệm của Bản đạo, nhứt là Thượng Sanh và Bảo Sanh Quân không nệ đường xa về dự lễ.

Bản đạo không đồng ý về chỗ Hội Thánh làm cuộc lễ quá rình rang, gây chuyện tốn kém không ích gì. Đạo phải làm cho đơn giản, chẳng nên phô trương mới trúng lễ.

Bảo Sanh Quân, bộ “*toi*” lo về nhiệm vụ của mình không ích chi sao?

Cười... Nghe Bản đạo và để ý:

*Có khó có nên chớ ngại lòng,
Lo sao cho Đạo được hanh thông.
Cần trong ấm áp ngoài êm thắm,
Địa vị ngày sau có chỗ dùng.*

Phải hiểu và nhớ lấy.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

363. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 10-4-Giáp Thìn (dl 21-5-1964).*

Phò loan: Hiến Đạo - Khai Đạo. Lúc 21 giờ 50.

HỘ PHÁP

Chào Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Đạo, Khai Đạo, Ngọc Chánh Phối Sư, Nữ Chánh Phối Sư, quý vị Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện nam nữ.

Bản đạo rất hài lòng đặng thấy con cái của Đức Chí Tôn ngày nay được biết nguồn gốc của sự thương yêu, nên chi toàn cả chúng sanh đều hướng về sự hòa bình cả thế giới, nhưng chẳng nước nào tầm ra manh mối.

Vậy chỉ sau này có Đạo mới phăng được mới để diu dắt toàn cả chúng sanh làm chủ các nước trong hoàn cầu y theo lời của Chí Tôn đã tiên định.

Bản đạo để lời cảm ơn cả Chức sắc, Chức việc có lòng hội hiệp cùng nhau lo cuộc đại nghiệp của Chí Tôn. Chẳng phải cuộc lễ lớn mà mừng, nhưng mừng đặng một khối hòa ái cộng yêu với nhau. Đó là tượng trưng cho cả tinh thần của Đạo.

Ngày nay nước Việt Nam có nhiều Thánh, Hiền xuất thế, nhưng còn ẩn danh trong các hang thẳm để lo lập nghiệp sau này.

Hội Long Hoa sẽ đến ở tại Nam phần Việt Nam.

Vậy ngày giờ đã gần đến, nên Bản đạo để lời khuyên cả Chức sắc và toàn Đạo ráng thế nào thống nhất Đạo cho được mới có đủ sức mạnh để làm gương cho vạn quốc. Chỉ có chúng ta sau này phải lãnh sứ mạng đó.

Bản đạo rất vui mà tỏ Thiên cơ đã lộ.

Bần đạo để lời cảm ơn và ban phép lành cho tất cả.

THẮNG.

364. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 15-4-Giáp Thìn (dl 26-5-1964).
Phò loan: Hiến Pháp - Tiếp Pháp. Lúc 20 giờ 35.
Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, Chú Chúc sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM GIÁO TÔNG ĐĐTKPĐ

Chào chư Chúc sắc Đại Thiên phong nam nữ.

Thể theo Hộ Pháp và Thượng Phẩm đồng yêu cầu, Lão rất vui lòng chấp thuận cho *Hiến Pháp và Tiếp Pháp chấp Cơ Phong Thánh* để Lão cầm cân công bình và thưởng phạt phân minh.

Mời Thượng Sáng Thanh và ba Chánh Phối Sư cùng tất cả Phối Sư.

Chức sắc nghe: Vì có nhiều bạn thức giả mổ xẻ Thánh giáo của Lão về sự quyền biến, nên Lão nhứt định chấm dứt sự quyền biến ấy.

Lão tấn phong *Thượng Sáng Thanh lên chánh vị Đầu Sư*, nhưng phải tạm hành quyền Thượng Chánh Phối Sư với hai Chánh Phối Sư mới. Tuy hành quyền Chánh Phối Sư chánh vị nhưng kiêm luôn quyền Đầu Sư như Lão đã dạy kỹ rồi.

Mời bình thân.

Đầu Sư phải giúp giùm đàn em lập vị cho kịp mình. Mỗi việc đều nhờ Hiệp Thiên Đài giúp sức. Lão sẽ nâng đến nâng đỡ tinh thần chư Chúc sắc hữu công để đưa đến địa vị cao trọng.

Bây giờ xin mời chư vị Chánh Phối Sư và các vị

Phối Sư.

Đã hèn lâu, Lão cùng Hộ Pháp đã nhiều lần khuyên răn, mà vì chút tánh ý thể sanh kiêu, đã có lời dạy trước trong hàng Thánh thể không bao giờ có phe đảng, mà hằng ngày thấy Chúc sắc dùng thủ đoạn tụ tập thành nhóm để tranh công và uy tín của kẻ khác, mượn danh Đạo tạo danh đời, tranh quyền, ganh ghét, khinh thường luật pháp và Thánh giáo.

Đáng lẽ chiếu theo cực hình trị tội, nhưng nghĩ vì có công, nên Lão cho:

Chánh Phối Sư Thái Bộ Thanh, Thượng Tước Thanh, Ngọc Non Thanh được về hưu dưỡng lão vì thiếu tinh thần và khả năng hành chánh.

Thượng Thiện Thanh và Thượng Tuy Thanh cũng được về hưu.

Phối Sư Thượng Vinh Thanh, Thái Đến Thanh, và Thái Hào Thanh bị ngưng quyền chức cho đến ngày có lệnh mới.

Giáo Sư Ngọc Mỹ Thanh và Giáo Hữu Thượng Tỷ Thanh cũng chịu biện pháp ấy.

Mời bình thân.

Trước kia, Lão đã quở chung Chúc sắc, có kẻ ứng mà cũng có kẻ oan.

Vậy Lão phong thưởng:

Ngọc Giáo Sư Ngọc Nhưộn Thanh và Ngọc Lương Thanh lên phẩm Phối Sư.

– *Ngọc Nhưộn Thanh lãnh Quyền Ngọc Chánh Phối Sư.*

– *Ngọc Lương Thanh lãnh Quyền Thái Thánh
Phối Sư.*

Mời nhị vị tân phong.

Lão mừng cho nhị hiền đệ.

Phải cố gắng thêm nữa cho xứng phận Đại Thiên
phong.

Lão cho phép tất cả Chúc sắc nam nữ lập sổ cầu
thăng.

Lão ban ơn cho toàn Hội Thánh và toàn sanh chúng.

THĂNG.

365. ĐÀN CƠ NGÀY 17-4-GIÁP THÌN (DL 28-5-1964),
Phò loan: Phối Sư Thượng Tuy Thanh - Lê Văn Thọại

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Đại tai! Đại tai! Đại tai! Thảm! Thảm! Thảm! Lụy!
Lụy! Lụy!

Bản đạo lấy làm đau đớn cho đám môn sinh, dạy
bao nhiêu đều mất bấy nhiêu.

Bản đạo không ngờ *Hiển Trung* đã chịu sự giáo hóa
của Bản đạo và các Đấng thiêng liêng mà ngày nay lại ra
nông nổi.

Thiên cơ mầu nhiệm biết sao được, luận nhảm bàn
khùng không sợ Thiên điều hành pháp. Cái tệ nhất là
mượn thể lực của đời mong áp đảo Thánh thể.

Ngài Phối Sư Thượng Vinh Thanh (Trần Quang Vinh) có ý
không tuân Thánh Lệnh ngưng quyền chức của Đức Lý Đại Tiên,
nên Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ, Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn và Bát
Nương giáng cơ liên tiếp cho ba bài Thánh giáo để khuyên nhủ Phối
Sư Thượng Vinh Thanh phải tuân lệnh Đức Lý Đại Tiên, nếu không
thì hối tiếc không kịp.

Hiển Trung: Đạo hiệu của PS Thượng Vinh Thanh.

Thông Quang: --- Thái Đển Thanh.

Từ Huệ: --- Thượng Tuy Thanh.

Xích Quang: --- Thượng Tước Thanh.

Huỳnh Quang: --- Ngọc Non Thanh.

Nếu *Hiển Trung* sớm giác ngộ, còn phương cứu chữa,
nó còn nhiều dịp lập công phi thường kia mà. Tại sao quá
lấn thản như thế được?

Các con đem lời của Bản đạo đến để thức tỉnh nó,

ngày sau không chối tội đa nghe.

Hôm nay Hộ Pháp và Thượng Trung Nhật không thể đến với các con được, vì lý do năm máy Thiên cơ. Có Nguyệt Tâm và Bát Nương đến.

THĂNG.

TÁI CẦU:

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Bản đạo chào chư hiền.

Bản đạo khổ tâm cho *Hiển Trung*, dám đại ngôn chỉ trích Thánh Lịnh Chí Tôn và của Đức Lý.

Bản đạo vì chút thâm tình tiền kiếp nên buộc lòng phải đến để có đôi lời nhắn nhủ. Cơ khảo đạo, nếu *Hiển Trung* nhượng bước, mang bạch y đi cúng đàn, Đạo cũng như đời, họ sẽ kính *Hiển Trung*.

Bản đạo buồn quá (đổ lụy)! Thảm, thảm, thảm! Lụy, lụy, lụy! Rất tiếc cho *Từ Huệ*, *Thông Quang*, *Xích Quang*, v.v... cũng mê mờ đến nỗi!!!

Bản đạo chỉ e không dẫn nổi, lại chết cả kiếp sanh quá uống.

Chư hiền khá vì Bản đạo với chút tình riêng với *Hiển Trung*, mang lời Bản đạo can gián, sau khỏi hối tiếc.

Hỏi *Hiển Trung*: Trọng Đạo hay là trọng áo mũ? Nếu trọng danh thể của Đạo, sao chẳng quì hạ mình cung nghinh Thánh Lịnh, còn chờ chừng nào nữa?

Bản đạo quá khổ cho các con biết làm sao, không sợ Thiên điều, lại a tòng với đám phản loạn.

Bần đạo một lần nữa nhờ chư hiền vì Bần đạo gián một phen.

THĂNG.

TÁI CẦU:

BÁT NUƠNG DTC

Chị chào các em.

Mẹ và Cửu vị Tiên Nương đồ lệ quá bi thảm!

Vì Thiên điều hành pháp, các em lại quá khinh thường. Tình mẫu tử làm sao khỏi đồ lệ.

Rất tiếc hôm nay *Hiển Trung* lại vắng mặt. *Từ Huệ* có làm chi không diu em cho tròn bước Đạo, lại cũng a tưng, thiệt là một điều không thể tưởng.

Vậy chị chỉn e một ngày kia không còn ngó thấy Thanh Sơn Đạo Sĩ được.

Mấy em nói, chị nhắc lại cho Ngọc Phối Sư Ngọc Non Thanh, *lời phê của Đức Hộ Pháp khi con mang vào Nội chánh, lời phê ngày 11 tháng 1 năm Đinh Dậu*, nói rõ cái nạn hôm nay, sao không ấn nhãn thọ khổ để được phẩm thanh cao kia chớ.

Mấy em nhắc thì Ngọc Non kiểm coi sẽ rõ.

Đừng khi Nhứt Trấn mà đụng, không còn hỗn lại phạm cả Thánh Lịnh của Chí Tôn nữa, Đức Hộ Pháp cũng đưa Giáng Ma khảo Đạo, coi chừng kéo bị lời thể. Ít lời nhắn nhủ.

THĂNG.

Nhắc lại lời phê của Đức Phạm Hộ Pháp về vụ con

mang:

LỜI PHÊ CỦA ĐỨC HỘ PHÁP

Trong phúc trình của các cơ quan trực thuộc Hòa Viện Nội Chánh về vụ bầy bồng bồng dẫn con và con rùa vào Đền Thánh hồi năm Bính Thân 1956, nên Đức Ngài nhắc lại vấn đề con mang (mển) vào Nội Chánh khi trước.

“Con mang đem tin tại Nội Chánh đã tỏ rằng cơ khẩu đảo của Đạo do căn nguyên nơi Nội Chánh.

Nếu ta tin nơi quyền thiêng liêng thì ta có thể nói rằng: Nếu không có quyền năng vô đối của Đức Chí Tôn thì cả Chức sắc của Cửu Trùng Đài nơi Nội Chánh bị nạn tiêu diệt đi mà chớ.

Chẳng phải như thế mà thôi.

Vậy Bản đạo nói cơ khẩu đảo, nên ngưng cả quyền tước của Chức sắc Thiên phong là cốt để trừ cái nạn tiêu diệt của Nội Chánh.

Bản đạo khuyên họ ráng chịu cho tới ngày Bản đạo trở về nước.”

Kim Biên, ngày 11 tháng 1 Đinh Dậu.

(dl 10-2-1957)

HỘ PHÁP (ký tên và đóng ấn)

366. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 2-12-Giáp Thìn (dl 4-1-1965).*
Phò loan: Giám Đạo Hội - Thừa Sứ Kiết. Lúc 20 giờ 40.
Hầu đàn: Bảo Thế, chú Chúc sắc HTĐ.

KHAI PHÁP

Chào hiền huynh Bảo Thế và các em.

Tiện đây, Bản tăng đàm đạo cùng Bảo Thế.

Ngày Bản tăng về Chí Tôn mới rõ Thiên triều vô biên. Chính Bản tăng rón rén bước vào Bạch Ngọc Kinh, phải nhờ chơn linh *Vi Hộ* dẫn tẩn. Từ đây mới biết Chí Tôn phần nào và được thấu đáo nhiệm vụ của Thời Quân, chẳng phải nơi thế trần mà còn nơi cõi Thiên nữa.

Như thế mới khiếp sợ với trách vụ mình. Nếu quý bạn được thấy thì tưởng không còn muốn ở cõi trần nữa làm gì. Vậy Bản tăng ước mong quý vị Thời Quân tìm cách dòm về hướng Chí Tôn để rộng quyền làm tròn Thiên soái mạng.

Hôm rày, Đức Hộ Pháp chương quản Hiệp Thiên Đài có nhóm Hội Thánh Hiệp Thiên Đài nhiều lần để quyết định tương lai của nền chánh giáo. Vì thế mà Bản tăng được chỉ định gần hiền huynh để ủng hộ và trao lời của Đức Hộ Pháp dạy.

Hiền huynh nhớ, Đạo Cao Đài có Chánh Trị Đạo thì tưởng cũng không đụng chạm ai, đời họ lo lấy, Đạo mình mình trị trong vòng tự do tín ngưỡng miễn đừng lấn quyền đời thì thôi.

Hộ Pháp có than lúc này không người kế chí, nhưng Đức Ngài còn tin nơi hiền huynh, nên chính Đức Ngài giục tẩn hiền huynh về khi còn ở đồ thành, có lẽ hiền

huynh còn nhớ Ngài kêu hôm nào đó.

Hiền huynh cứ tiến với nhiệm vụ của Đức Hộ Pháp đã giao, tức bên cạnh có Ngài và chư Thời Quân ám trợ, đừng lo ma hồn quỷ xác gì nữa, bất quá chúng nó thêm công quả để hiền huynh đạt đạo cho mau vậy thôi.

Hiền huynh vững đức tin, cuộc thế đã đến thời kỳ kết thúc, nên Thần Tiên đã lâm phạm đồng ngưỡng về Cao Đài Thánh địa là tòa Bạch Ngọc Kinh tại thế.

Buổi *Phật Di-Lạc Vương* trị vì thiên hạ, cứ tiến tới có ngày vui sắp đến.

Bản tăng tưởng hiền huynh đã từng gần Đức Hộ Pháp thì cũng còn nhớ cách phục nhơn tâm và thâm thiên hạ là đường nào rồi. Nhờ tâm đức ấy mà Ngài lập đại công thì hiền huynh nên đi theo đường lối ấy thì ắt thành công trong sứ mạng đó.

À, chỉnh giùm chỗ Luyện Tam Bửu: *Tay trái bắt ấn Tý cầm chén bông, còn tay mặt bắt ấn Hộ Pháp để lên trên chén*. Hôm nọ viết sai.

Xin chào hiền huynh, để kỳ tới sẽ tái ngộ.

Chào chung.

THĂNG.

367. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 6-2-Ất Tỵ (dl 8-3-1965).*
Phò loan: Cài Trạng Hội - Giám Đạo Kiệt.
Hầu đàn: Bảo Thế, Tả Phan Quân, Truyền Trạng Hiếu và Quốc.

HỘ PHÁP

Chào Bảo Thế cùng chư hiền đồ.

Cười... Bản đạo khen Bảo Thế đó.

Bảo Thế bạch: –

– Bản đạo đã nghĩ rồi điều đó, hiền hữu lo là phải. Nên nhớ rằng Phước Thiện là cơ quan do Hộ Pháp lập theo Thánh ý của Đức Chí Tôn để cứu thế bằng cách chia đầu sớt khổ cùng sanh chúng. Hội Thánh tự làm tự lo để có phương thế giúp khó trợ nghèo.

Bảo Thế bạch: –

– Cơ quan này để cho hạng dám quên mình lo cho chúng sanh lập vị thiêng liêng, do Thập nhị đẳng cấp nơi bộ Đạo Luật đã ban hành, nhưng tiếc vì thời gian gần đây Chức sắc Cơ quan này thẳng cấp bất chấp luật lệ, thành thử chúng lập vị rất lẹ. Thánh quyền chưa thấy thực hiện, nên lên nhiều phẩm cao mà không biết phận sự để làm gì. Ôi! Nạn áo mào!

Hiền hữu, Bản đạo cậy để tâm sắp đặt hầu dìu dẫn giùm họ, nên bảo họ nhớ rằng, nếu họ không biết tôn trọng luật pháp và công tâm bảo thủ sự nghiệp quý báu ấy, nếu Phước Thiện bị nạn loạn lạc tan rã thì sự nghiệp đạo đức của họ cũng tan rã luôn. Đáng thương hại là khi ban sơ phải nhờ bao nhiêu sự hy sinh cả sanh mạng lẫn tài sản của họ mới nên đồ sộ như hôm nay, nếu họ tự kiêu

và quá tự ái không tùng theo Hiệp Thiên Đài thì dầu có cố tạo cũng vô ích vì thất nhơn tâm. Hạng hiền thân tan rã, chừng ấy có ăn năn cũng muộn.

Bản đạo cũng không làm sao cứu vớt về chức vị của họ. Hiền hữu nên giao qua Bộ Pháp Chánh minh tra công nghiệp kỹ lưỡng rồi chính mình hiền hữu lấy quyền Chưởng quản Hiệp Thiên Đài quan sát lại, rồi đề nghị lên Bản đạo định, nói về cấp trên đó.

Bảo Thế, Hiền hữu nhận thấy hiển nhiên đại nghiệp Đạo được vững vàng đồ sộ như thế này là do nơi quyền Hộ Pháp được lệnh Chí Tôn và sự chỉ dẫn của các Đấng thiêng liêng từ Chơn truyền cho đến Thế pháp, có đủ luật pháp chuẩn thẳng, chớ ý riêng của *Phạm Công Tắc* thì cũng không hơn hiền hữu.

Cười... Vậy mà có kẻ nói đại là theo ý riêng của Bản đạo.

Bản đạo nhắc lại, chỉ hiền hữu là người làm chứng nhứt trong lúc Bản đạo còn tại tiền, chỉ hiền hữu biết Bản đạo nhiều hơn hết mà Bản đạo cũng tín nhiệm hơn hết nơi Tòa Thánh.

Ấy vậy, Bản đạo khuyên hiền hữu cố tâm bảo vệ đại nghiệp buổi này.

Nghiệp Đạo buổi này bị khủng hoảng trầm trọng từ Hiệp Thiên Đài lẫn Cửu Trùng Đài, vẫn thiếu Đại Thiên phong cầm quyền, quan trọng nhứt là bèn hành pháp, quá thiếu thốn mà cũng quá bơ thờ. Chẳng lẽ sự tiến triển của Đạo tới đây phải đình trệ sao?

Hiền hữu nên lập Đại hội đủ các cơ quan để lấy quyết nghị coi thế nào. Trước khi mở Đại hội, hiền hữu

triệu tập Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tìm giải pháp chung.

À, giải pháp hòa bình còn chờ giá đắt, ấy cũng do tại ách nước.

Đã vậy, buổi đầu chia quốc thể, vì bốn phận của một vị Giáo chủ nền Quốc Đạo Cao Đài nên đứng ra trương cương lĩnh kêu gọi hòa bình hầu thống nhất sơn hà, ngăn dòng hồng lệ, nhưng nhà cầm quyền hai miền ngoan cố tranh quyền lẫn thế, ý sức ngoại bang giục tấn lửa binh. Chiến sĩ tiếp tục ăn gan uống huyết lẫn nhau vì mối danh lợi ảo huyền.

Ấy là Thiên cơ đã định. Dầu Bản đạo cố gắng cách nào cũng không qua Thiên điều dĩ định, mới nhận là: *Ta muốn vậy mà Trời chẳng vậy.*

Bảo Thế nên nhớ:

THI

*Quyền uy nhờ bởi giữ chơn truyền,
Chường đức dụng hiền mộ Thánh Tiên.
Quản quán chúng sanh tu cội phúc,
Hiệp hào nhân sĩ hưởng tiền duyên.
Thiên môn mở rộng nguyên nhân đến,
Đài nội tuyển thẳng Thánh đức lên.
Thừa thế chuyển nguy an Thánh địa,
Mạng Trời đầu để qui hành quyền.*

Bản đạo ban ơn tất cả.

THĂNG.

*(Bài thi trên, khoán thủ: Quyền Chường Quản Hiệp
Thiên Đài Thừa Mạng, Đức Hộ Pháp khen Ngài Bảo Thế*

đã làm tròn trách nhiệm Quyền Chủồng Quản HTĐ).

368. ĐÊM MỪNG 2-3-ẤT TỶ (DL 3-4-1965),
Phò loan: Hiền Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 40.
Chứng đàn: Đức Thượng Sanh, Bảo Thế.
Hầu đàn: Chư Chúc sắc HTĐ, CTĐ nam nữ.

HỘ PHÁP

Chào chư Chúc sắc và chư đệ muội.

Bản đạo lấy làm hân hoan được tiếp chuyện với chư hiền, nhứt là có sự hiện diện của bạn Thượng Sanh, bạn khá ghi công cho Bảo Thế và các anh em Hiệp Thiên.

Hiền tử Hương Hiếu cũng đáng làm gương cho nữ phái.

Bản đạo cũng ban khen Ngọc Chánh Phối Sư đã nhọc công dìu dắt toàn thể Chúc sắc Cửu Trùng, nên cố gắng làm cho nên Đạo được chấn hưng thêm nữa. Lúc này thiếu nhiều Chúc sắc, phải chung hiệp cùng những người thiện chí để chung lo bước Đạo, trên đã có Đức Lý Đại Tiên cùng Bản đạo, dưới có chư vị Thời Quân Hiệp Thiên Đài phò trợ, nhưng phải ráng kèm dạy Chúc sắc làm tròn nhiệm vụ đặng chờ ngày thọ phong.

Vì Đức Lý Đại Tiên không được hài lòng nên phải đình đãi cầu thăng một thời gian nữa.

Bảo Thế muốn hỏi chi?

Bảo Thế bạch: –

– Rồi như thế nào?

Bảo Thế bạch: –

– Nếu Bảo Thế đủ tài an bang thì phát cờ cứu khổ cho đúng đường lối thì là Đạo cứu đời đó.

Vậy hiền hữu nên tận tâm hiệp tác cùng Thượng Sanh và Chức sắc Hiệp Thiên thì có lo gì chẳng thành công.

Bần đạo cũng nóng lòng lo lập vị cho chư Chức sắc, nhưng phải vừa lòng Đức Lý Đại Tiên. Vậy chư Chức sắc nên khẩn cầu nơi Người cho lắm mới được.

THẮNG.

369. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 4-3-Ất Tỵ (dl 5-4-1965).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.

Chứng đàn: Đức Thượng Sanh, Bảo Thế.

Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, Tả Phan Quân.

HỘ PHÁP

Chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên.

Chư vị muốn nói chi, cứ nói đi.

Thượng Sanh bạch: –

– Bản đạo khuyên Thượng Sanh nên mềm dẻo để chờ việc làm của mình sẽ trả lời và cũng như sự làm sẽ thấy chỗ nào nên bổ khuyết. Bây giờ chưa vội chi.

Bảo Thế nên lưu ý về việc hành quyền cho vừa lòng nhau để xây dựng nền Đạo, chớ đừng vì ý riêng mà làm cho chình lòng nhau.

Bản đạo đã lắm nhọc nhằn và hết sức kiên nhẫn mới để lại chút ít công nghiệp, thì các bạn cũng nên vì Thầy vì Đạo mà giữ gìn sự nghiệp ấy cho được trường tồn, thì Bản đạo rất vui lòng và cảm ơn các bạn.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 21 GIỜ 35.

KHAI PHÁP

Xin chào đại huynh Thượng Sanh và quý bạn Thời Quân cùng mấy em.

Bản tăng rất mừng Hiệp Thiên Đài ngày nay được sum họp, mặc dầu chưa đủ, như thế mới cầm quyền khai

tướng để bền vững nghiệp Đạo chớ. Cười...

Thưa đại huynh,

Đức Hộ Pháp có hội Chúc sắc Hiệp Thiên Đài và đã thông qua trách vụ của đại huynh, tất cả đều mừng. Vậy đại huynh cứ hăng hái với nhiệm vụ, thoảng có điều chi quá ư thắc mắc mà Đại hội Hiệp Thiên Đài không thể giải quyết thì đại huynh cầu hỏi Đức Hộ Pháp giúp ý kiến.

Theo đường lối đã tiến như thế này thì Hiệp Thiên Đài đã thắng trận Ma vương rồi đó.

Hiền huynh Bảo Thế, cứ theo lời Bản tăng đã mách mà đi, mọi việc đều nên và đặc nhơn tâm.

À!

KHAI khiêu huyền linh diệt tánh phàm,

PHÁP điều khử mị dục tà tâm.

CHƠN truyền màu nhiệm Tam Kỳ xuất,

QUÂN tướng đưa giành nước Việt Nam.

THĂNG.

370. *THÁNH THẤT KIM BIÊN (TÂN BÁO AN ĐƯỜNG),
đêm 17-3-Ất Tỵ (dl 18-4-1965). Lúc 20 giờ.
Phò loan: Báo Đạo - Sĩ Tài Cao.
Hầu đàn: Chức sắc nam nữ Trấn Đạo Kim Biên.*

HỘ PHÁP

Bình thân cả thầy, chú Đốc tịnh thân, có anh
Quyền Giáo Tông đến.
Tiếp điểm:

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua mừng cả thầy các em nam nữ lớn và nhỏ.
Bình thân và nghe dạy.

Thừa lệnh Đức Lý Giáo Tông, Qua đến để có đôi lời
phủ giáo, các em nên lưu tâm.

Hộ Pháp đã giao quyền dạy dỗ lại cho Qua đợi đến
ngày Hội tại Ngọc Hư Cung sẽ định đoạt lại số phận
Trấn Đạo Tân quốc.

Sở dĩ Qua muốn nói tạm giao cho Qua là vì Hộ Pháp
cầu nài xin xét nét lại trước khi phủ quyết số phận Trấn
Đạo Tân quốc.

Tại sao lại có việc đưa ra Đại Hội Ngọc Hư Cung?
Cũng bởi Đức Lý Đại Tiên đã thân nhận nhiều sơ tâu rồi
của chư Thiên phong tại Trấn Đạo về nội bộ chánh trị đạo
nơi địa phương này. Dù rằng sơ ấy tâu rồi cho Hộ Pháp,
song thuộc phạm vi chánh trị đạo, tức là thuộc quyền của
Đức Lý Giáo Tông.

Chơn pháp đã sẵn có, chư Thiên phong lại không áp

dụng theo, rồi mỗi người mỗi ý thành ra khối đức tin manh mún, đạo đức suy đồi, không còn tôn ti thượng hạ gì nữa.

Qua không phải nói để trích điểm, song sự thật vẫn là sự thật. Các em tự hỏi lấy và để lương tri lẫn lương năng của mình phê phán.

Việc trên đã xảy ra nhiều lần tại Đại điện, cũng như tại Bửu tháp của Hộ Pháp.

Hộ Pháp rất đau lòng mỗi khi thấy những việc vượt bực vô lễ đối với các Đấng vô hình, nên đã có nhiều phen cậy nhờ Bảo Đạo khuyên nhủ các em, song Bảo Đạo không đủ uy tín nói với các em tất cả sự thật, thành thử ngày nay tội lỗi thêm chồng chất.

Đức Lý Đại Tiên nhứt định hủy bỏ Trấn Đạo Tàn quốc nhưng Hộ Pháp không nỡ để các em vì tình đồng khổ mà phải bị phủ bỏ cả công nghiệp từ trước.

Hôm nay Người rất đau lòng khi phải đứng một bên mà sở cậy Qua đảm đương việc ơn nghĩa của người. Đây là Qua nói lên sự việc đành rành để các em giác ngộ hầu đái công chuộc tội và bảo vệ Trấn Đạo cho đến ngày di hài cốt Hộ Pháp về Tổ đình.

Vậy Qua lấy tư cách là vị Anh Cả khuyên các em giác ngộ. Qua cho các em biết rằng hành tàng dẫu lớn dẫu nhỏ của các em đều có các Đấng vô hình chứng giám và biên chép. Vậy các em nên thận trọng điều ấy mà hành đạo. Lần lượt Qua sẽ đến để nhắc nhở các em lớn nhỏ.

Qua chuẩn y *Quyển Khâm Trấn Đạo của Giáo Hữu Thái Của Thanh* và căn dặn là nên lấy công tâm mà hành đạo, cố tránh những gì đã gây đổ từ trước.

Thôi, Qua ban ơn cho cả thầy các em.

Qua lui.

THĂNG.

Vài lời giải thích thêm của Ngài Hồ Bảo Đạo:

Vì nơi Trấn Đạo có việc lộn xộn do tranh chấp quyền hành giữa chư vị Giáo Sư làm cho đàn em mất tín nhiệm, mà sức phạm không giải quyết đặng, nên Ôn Trên có dạy: Phải hội lại, ngày trước bỏ thăm tín nhiệm cho hàng Giáo Sư trước.

Nếu Giáo Sư không đủ tín nhiệm thì sẽ bỏ thăm qua hàng Giáo Hữu.

Bỏ thăm kỳ nhứt, Giáo Sư không đủ tín nhiệm, nên bỏ tiếp kỳ nhì cho Giáo Hữu, thì lại có người phá.

Số Chúc sắc dự hội là 29 vị mà khi đếm thăm có đến 30 cái thăm nên phải hủy bỏ, cho bỏ thăm lại.

Lần nầy đếm thăm đủ 29 lá, nhưng lúc khai thăm có người thừa dịp lộn xộn lên chui vô đồng thăm khai rồi một lá, nên khi đếm thăm lại thì có 30.

Cuộc hội quá lộn xộn, không giải quyết gì đặng, nên phải bãi hội, để dâng lên Ôn Trên định đoạt.

Do đó mới bị rầy và bỏ thăm lại bữa sau, Giáo Hữu Của đặc thăm.

Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa (ký tên đóng dấu)

371. *BÁO AN TỪ*, đêm 15-8-Ất Tỵ (dl 10-9-1965).

Phò loan: Thượng Sanh - Hiến Pháp.

Hầu đàn: Báo Thế, Hiến Thế, Khai đạo, Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện nam nữ.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

DIÊU thượng huyền linh ngự Cửu Thiên,

TRÌ danh thọ sắc phổ chơn truyền.

PHẬT tâm độ chúng tiêu oan trái,

MẪU hóa quần sanh định nghiệp duyên.

MẸ mừng các con nam nữ.

Hôm nay MẸ lấy làm vui trông thấy các con chung nhau hiến lễ cho MẸ quá nên long trọng. MẸ chỉ để lời khuyên các con, nếu biết thương kính MẸ, thì gắng công tu hành và lập công bồi đức để xây dựng Đại nghiệp của Chí Tôn tại thế.

MẸ cũng nói cho các con biết, lúc này Thiên điều đang hành pháp. Nhơn loại phải trải qua một lúc tang thương, sanh mạng hao kém không biết số nào mà kể, nhưng người tu chơn chánh nhờ đạo đức mà vượt qua lối Thiên khiển, những kẻ bạo tàn phải chịu diệt vong. Các con nên thận trọng giữ gìn phận sự. MẸ cũng không vui gì mà nói đến điều này, vì MẸ cũng sẽ chịu mất một phần con cái yêu dấu của MẸ.

MẸ cũng để lời khuyên những con cái của MẸ nên thắt chặt tình đoàn kết thương yêu nâng đỡ nhau, tha thứ cho nhau, để làm vui lòng Chí Tôn và cho Lý Bạch giảm cơn thịnh nộ, thì Người mới châm chước mà lập vị cho các con.

MẸ ban ơn cho các con nam nữ và nhường cơ cho
Cửu Tiên Nương.

NHỨT NƯƠNG,

Kính chào chư hiền huynh, hiền đệ HTĐ, chư hiền
huynh, hiền tử, hiền đệ, hiền muội CTĐ và PT.

Xin tiếp:

*HOA ngào ngạt mùi hương tỏa kín,
Cảm lòng thành Điện Thánh nương về.
Khuyên đời mau tỉnh giấc mê,
Lo tu sau khỏi nã nề kiếp duyên.*

Nhường cơ. **NHỊ NƯƠNG** xin tiếp:

*CẨM tịch Diêu Cung Tiên vị đắc,
Hạnh phúc vũ lộ sắc Thiên ban.
Đầy vơi vui hưởng kiếp nhân,
Ngảnh trần có khác chi tràng mộng xuân.*

Nhường cơ. **TAM NƯƠNG** xin tiếp:

*TUYẾN nghiệp phạm vô vị,
Đạo khai dĩ định kỳ.
Hồng ân chan rưới mấy khi,
Bến mê há để lỡ thì độ sanh.*

Nhường cơ. **TỨ NƯƠNG** xin tiếp:

*GẤM thêu hoa càng nhìn càng đẹp,
Đức thêm tài chẳng hẹp đường tu.
Mặc người lên vông xuống dù.
Lợi danh xạo xự thiên thu lỗ làng.*

Nhường cơ. **NGŨ NƯƠNG** xin tiếp:

LIỄU chiều gió xung xăng màn hạnh,
Như để lời của Thánh nhắn tin.
Đạo tâm xin gắng vẹn gìn,
Đọa thăng hai lẽ nơi mình liệu toan.

Nhường cơ. **LỤC NƯƠNG** xin tiếp:
HUỆ ân chan khắp toàn nhưn loại,
Vào đường tu phi toại kiếp sanh.
Lánh nơi tranh đấu giựt giành,
Nguyệt oan khỏi vương thân danh vẹn phần.

Nhường cơ. **THẤT NƯƠNG** xin tiếp:
LỄ văn đủ định phân khách trí,
Hạnh đức toàn xứng vị Thánh nhân,
Cõi trần là chốn mê tân,
Dù nhau lánh giả tâm chân tiếc gì.

Nhường cơ. **BÁT NƯƠNG** xin tiếp:
SEN TRẮNG vóc tinh vi đánh Hờn,
Nêu tiết trong soi sáng tài hoa.
Để lời nhủ bạn quần thoa,
Kiên trinh liệt nữ phẩm nhà chó quên.

Nhường cơ. **CỬU NƯƠNG** xin tiếp:
KHIẾT kỹ tu chơn duyên quả định,
Xả thân vị Đạo đặc Thiên ân.
Lâng lâng giữ sạch bụi trần,
Cứu nhân độ thế phúc phần hậu lai.

Tiện thiếp và các vị Tiên Nương xin kiếu.

372. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 11-10-ẤtTy (dl 3-11-1965)*

Phò loan: Thượng Sanh - Hiến Pháp, Lúc 21 giờ.

Hầu đàn: Bảo Thế, Hiến Thế, Khai Đạo, Chúc sắc HTĐ.

Hầu bút: Sĩ Tài Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào mấy bạn Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Pháp, Hiến Thế, Khai Đạo và chư hiền đệ.

Bần đạo rất vui lòng đến với mấy bạn và mấy em. Mấy bạn sắp đặt việc Đạo có phần tiến triển, nhưng về phần Hành chánh thì Đầu Sư còn thiếu cương quyết và dường như muốn lánh trách nhiệm.

Hội Thánh Hiệp Thiên Đài phải cần tỏ ý cho Người biết và chỉ giúp giải quyết những việc nào quan trọng mà Cửu Trùng Đài không thể quyết định được, chớ mấy bạn lánh sát hết thì họ bỏ phế cho, chừng đó ráng mà chịu nghe. Cười...

Mấy bạn còn muốn hỏi chi nữa?

Bảo Thế bạch: –

Hiệp Thiên Đài hằng muốn lập vị cho CTĐ, nhưng khốn nỗi Chúc sắc CTĐ kém đức quá, chỉ biết ham áo mũ chớ chẳng ham đạo đức, thành thử Đức Lý Đại Tiên không vui lòng mà phong thưởng.

Tuy nhiên, Đức Lý đã có lời chấp thuận cho cầu thăng, thì Hội Thánh HTĐ cứ dâng lên. Bần đạo chắc là ngoài ra sự phong chức Lễ Sanh thì một số rất ít được chấm thăng phẩm vị.

Bần đạo còn cho Thượng Sanh và mấy bạn biết là về việc thăng thưởng thì anh Thượng Phẩm có quan điểm

là hiện giờ Bản đạo đã về thiêng liêng vị, thì khi thăng thưởng, hai vị Thời Quân Chi Pháp và Chi Đạo phải chấp cơ Phong Thánh, anh Thượng Phẩm thì giúp bên Chi Đạo nâng loan, còn Bản đạo thì giúp bên Chi Pháp mới đúng theo chơn pháp.

Lẽ dĩ nhiên là khi Phong Thánh, phải có tay của Thượng Phẩm, mà Thượng Phẩm chỉ giúp sức cho những vị Thời Quân dưới quyền của mình. Đó là chiếu theo chơn pháp về sự Phong Thánh. Đức Lý Đại Tiên cũng đồng ý về quan điểm này.

Bản đạo lại còn cho biết thêm là ngày nào Cơ Phong Thánh hiện hữu chút một bên hoặc Chi Đạo, hoặc Chi Pháp thì sự Phong Thánh sẽ hết thực hành bằng cơ bút, mà sẽ được thực hành bằng một phương pháp khác.

Bạn Thượng Sanh đồng ý về quan điểm trước không?
Thượng Sanh bạch: –

Vậy Bản đạo xin Hội Thánh HTĐ thi hành theo lời của Bản đạo.

Sự thăng thưởng Chức sắc HTĐ cũng dâng lên Đức Lý Đại Tiên, Nhứt Trấn Oai Nghiêm, nhưng Hội Thánh HTĐ phải cứu xét thật kỹ.

Bản đạo chào mấy bạn, mấy em.

THĂNG.

373. **CUNG ĐẠO ĐÊN THÁNH**, đêm 15-10-Ất Tỵ (dl 7-11-1965). Hồi 21 giờ.
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế và Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Võ Thành Quốc.

LÝ BẠCH
NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM
GIÁO TÔNG ĐỆTKPĐ

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện, chư Đạo hữu lương phái.

Lão rất hài lòng nhìn thấy chư Chức sắc biết ăn năn hối hận một phần nào, nên Lão đến ban ân huệ cho, nhưng cần phải tu tâm luyện tánh thêm nữa mới xứng phận là Chức sắc đàn anh của nhơn sanh.

Trước hết dâng hồ sơ cầu phong.

Đọc danh sách cầu phong. (275 vị)

Thiếu thần, Lão cho tái cầu.

THẮNG.

TÁI CẦU:
ĐÊM 16-10-ẤT TỴ (DL 8-11-1965). HỒI 21 GIỜ.

LÝ BẠCH
NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM
GIÁO TÔNG ĐỆTKPĐ

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện và chư Đạo hữu, Đạo muội.

Hôm nay tiếp tục cầu phong.

Đọc tiếp danh sách Chúc việc nam phái cầu phong Lẽ Sanh. (26 vị) (Tổng cộng: 275 + 26 = 301 vị)

– *Lão để lời ban khen chư vị Tân phong và khuyên các em cố gắng xây dựng nền Đạo cho mau thiết tưởng để nêu gương cho hậu thế.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Cầu xin cho đọc danh sách Chúc việc nữ phái cầu phong Lẽ Sanh.

– *Chấp thuận. Đọc danh sách hết một lượt, nhưng từ tên và công nghiệp.*

Đọc danh sách Chúc việc nữ phái cầu phong Lẽ Sanh. (164 vị và 3 vị HP)

– *Lão phong cho tất cả Lẽ Sanh nữ phái, trừ mấy vị hàm phong là đình.*

Lão để lời ban khen và khuyên nữ phái phải cố gắng thêm nữa.

Đọc danh sách Lẽ Sanh nam phái cầu thăng Giáo Hữu. (139 vị)

– *Lão để lời ban khen chư vị Tân phong, nhưng phần nhiều trong số đặc phong còn kém đạo đức nên Lão khuyên phải tu tâm dưỡng tánh, vì các em đã bước vào hàng Thánh phải ráng nêu gương cho đoàn hậu tấn.*

(Đến đây hết danh sách chư vị Lẽ Sanh nam phái cầu thăng Giáo Hữu).

Lão định cuộc cầu thăng đến tối mai vì hai đồng tử mệt.

THĂNG.

TÁI CẤU:

ĐÊM 17-10-ẤT TỴ (DL 9-11-1965). HỒI 21 GIỜ.

LÝ BẠCH
NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM
GIÁO TÔNG ĐỆTKPĐ

Chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiên và chư Đạo hữu, Đạo muội.

Lão tiếp tục cuộc cầu thăng.

Đọc danh sách Lễ Sanh nữ phái cầu thăng Giáo Hữu. (34 vị)

– Tất cả được thăng phẩm Giáo Hữu nữ phái.

Lão để lời ban khen và chúc mừng.

Đọc luôn danh sách Giáo Hữu nam phái cầu thăng Giáo Sư. (37 vị)

– Tất cả được thăng phẩm Giáo Sư.

Lão để lời ban khen và chúc mừng, nhưng phần nhiều còn kém đạo hạnh và công nghiệp vừa đủ cầu thăng chớ chưa phải đúng lắm, nên Lão khuyên phải hết lòng cố gắng làm nên cho Đạo thì mới xứng phận đàn anh của nhơn sanh.

Đọc danh sách Giáo Hữu nữ phái cầu thăng Giáo Sư. (22 vị)

– Tất cả được thăng vị Giáo Sư nữ phái.

Lão để lời ban khen và chúc mừng, nhưng chư hiền muội phải gắng công tu dưỡng thêm cho xứng phận, nhứt là Hương Tranh, phải tập tánh cho thuần thực theo lời gởi gắm của Đức Hộ Pháp, nghe à.

Đọc danh sách Giáo Sư nam phái cầu thăng Phối

Sư. (5 vị)

– Tất cả được thăng phẩm, nhưng địa vị rất quan trọng, phải ráng lập vị cho mình và cho đoàn em nữa. Lão để lời ban khen và chúc mừng.

Đọc danh sách Giáo Sư nữ phái cầu thăng Phối Sư.
(13 vị)

– Được thăng phẩm nhưng phải biết đạo hạnh của nữ phái là quan trọng, nhứt là ở vào phẩm Phối Sư chẳng phải tầm thường được đâu. Chư hiền muội khá nhớ lấy.

Lão để lời ban khen và chúc mừng.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin cầu thăng cho Chúc sắc Hiệp Thiên Đài.

– Nhường cơ cho Đức Hộ Pháp.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỘ PHÁP

Chào mấy bạn Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Pháp, Hiến Thế, Khai Đạo và chư hiền đệ Hiệp Thiên.

Bần đạo lấy làm hân hoan được Đức Lý Đại Tiên nhường cơ để phong thưởng chư đệ.

Đọc danh sách Chúc sắc HTĐ xin cầu thăng.

1. Giám Đạo Nguyễn Văn Hợi.

– Mặc dù có công nhiều đáng khen nhưng tánh chưa thuần nên Bần đạo cho thăng nhứt cấp và phải chờ một năm để trau dồi phẩm hạnh thêm nữa rồi Bần đạo định vị cho.

2. Thừa Sứ Nguyễn Văn Kiệt.

– Cũng thăng nhứt cấp và đợi 1 năm như Hội.

3. Sĩ Tải Lê Minh Khuyên.

– Thăng nhứt cấp.

4. Sĩ Tải Trần Văn Ngôn.

– Thăng nhứt cấp nhưng phải lập công bồi đức thêm nữa.

5. Sĩ Tải Trương Ngọc Anh.

– Thăng nhứt cấp nhưng còn kém hạnh đức, phải cố gắng thêm.

6. Sĩ Tải Lê Quang Tấn tự Trường.

– Thăng nhứt cấp, sau sẽ định vị.

7. Luật Sự Lê Thị Liêm.

– Thăng.

Bạn Thượng Sanh muốn hỏi gì không?

Thượng Sanh bạch: –

THĂNG.

TÁI CẦU:

LÝ BẠCH
NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM
GIÁO TÔNG ĐỆTKPĐ

Đọc hồ sơ Chứcsắc dâng lên để nghị Lão định.

Dâng lên danh sách Chứcsắc bị truất tỷ lệ 1/5 cầu xin ban ân huệ.

– Cho tất cả và cho thăng nhứt cấp nhưng kỳ sau phải giữ đúng tỷ lệ theo lời Lão dạy.

Dâng danh sách Chúc sắc, Chúc việc và Đạo hữu bị khổ hạnh vì Đạo, cầu xin ban ân huệ.

– *Ban ân huệ luôn và thẳng nhứt cấp.*

Xin chỉ định vị **Hộ Đàn Pháp Quân** và vị **Hữu Phan Quân**.

– *Thượng Sanh muốn đề nghị ai?*

Đức Thượng Sanh đề nghị Tân Giáo Sư Thái Thu Thanh.

– *Không được, kiếm người khác.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Cầu xin Đức Ngài chỉ định.

– *Hiện hữu Bảo Thế đề nghị ai?*

Ngài Bảo Thế đề nghị Giáo Hữu Khanh, Thánh Vệ Trưởng.

– *Được lắm, Lão chấp thuận.*

Xin vị Hữu Phan Quân, Đức Thượng Sanh đề nghị Truyền Trạng Quốc.

– *Không được vì Chúc sắc Hiệp Thiên còn ít lắm.*

Ngài Bảo Thế bạch: – Đề nghị Giáo Hữu Ngọc Huy Thanh.

– *Không được vì chức Hữu Phan Quân không chi nặng lắm, kiếm người khác rồi rảnh hơn.*

Bảo Thế bạch: – Xin đề nghị cựu quân nhân Lê Văn Thoại.

– *Chấp thuận.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Cầu xin ân phong một vị Đầu Sư nữ phái.

– *Cười... Hiền muội Hương Hiếu cho ý kiến.*

Bà Chánh Phối Sư bạch: – Xin cho Bà Phối Sư Hương Nhiều lên Chánh Phối Sư.

– *Phẩm vị Đầu Sư trước đã.*

Bà Chánh Phối Sư khóc, bạch: –

– *Đáng lẽ vui chớ sao lại khóc?*

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

– *Hiền muội còn thấy người nào xứng đáng nữa chăng?*

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

– *Như Hương Lộ được không?*

Bà Chánh Phối Sư bạch: – Dạ được.

– *Tuy nhiên Lão xin đình lại một năm. Phối Sư Hương Nhiều thì sao?*

Bà Phối Sư Hương Nhiều bạch: –

– *Hiền muội chịu lãnh chức Chánh Phối Sư chăng? Phẩm Chánh Phối Sư chớ không phải hành chánh.*

Bà Phối Sư Hương Nhiều bạch: –

– *Lão cũng vui lòng phong vị Chánh Phối Sư nhưng chưa hành quyền.*

Câu xin chấm pháỉ cho chư vị Lê Sanh do Đức Hộ Pháp tạm phong pháỉ Ngọc.

Đọc danh sách.

– *Tất cả đều vào pháỉ Ngọc.*

Lão ban ơn cho tất cả các bạn Hiệp Thiên, chư Chức sắc nam nữ, chư hiền hữu và hiền muội.

THĂNG.

374. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 25-10-Ất Tỵ (dl 17-11-1965).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 30.

Hầu đàn: Bảo Thế, Hiến Thế, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.

Hầu bút: Sĩ Tài Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào các bạn Hiệp Thiên, chư Chức sắc Cửu Trùng, Phước Thiện nam nữ, chư đệ muội.

Bần đạo rất vui lòng thấy các bạn chung lo việc Đạo, nhưt là bạn Bảo Thế. Vậy bạn đọc lại số câu xin từ khoản cho Bần đạo nghe.

Ngài Bảo Thế đọc khoản 1.

– *Phải thương lượng trước với Thượng Sanh để cho đủ lễ nghiêm trọng, rồi Bần đạo sẽ bảo cho.*

Điều khác?

Ngài Bảo Thế đọc khoản 2.

– Từ thử chỉ có một HỘ ĐÀN, có lẽ sau này cũng chỉ có một cho đến cùng mà thôi, vì Đạo thống nhưt thì tất cả đều thống nhưt. Hộ Đàn kiêm luôn Cơ Thánh Vệ. Cũng phải chớ. Có Thượng Sanh, Bần đạo sẽ chỉ luôn thêm nhiều chi tiết khác.

Ngài Bảo Thế đọc khoản 3.

– Cũng dùng Đạo phục như Tả Phan Quân nhưng không đội Hồn Ngươn mạo theo tiểu phục.

Ngài Bảo Thế đọc khoản 4.

– Có gì hay hơn đòi liền sẵn có.

Ngài Bảo Thế đọc khoản 5.

– Về việc lập đàn cơ cấu thăng Chức sắc Phước Thiện thì Thượng Sanh sẽ hiệp cùng các bạn mà định ngày giờ và cũng tại Cung Đạo mà thôi.

Bản đạo xin kiếu. THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 21 GIỜ 30.

HỘ PHÁP

– Thượng Sanh hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch:

1.– Vị tân Hộ Đàn Pháp Quân là Thượng Khanh Thanh sẽ mặc sắc phục thế nào? Đương sự phải kiêm luôn nhiệm vụ Thánh Vệ Trưởng theo lời Đức Ngài đã dạy. Vậy đương sự sẽ đặt dưới quyền trực thuộc của cơ quan nào?

– Hộ Đàn chịu dưới quyền trực thuộc HTĐ Chi Pháp.
Đại phục: Áo tràng rộng như Thời Quân, đội Nhứt Nguyệt Mạo, lưng thắt dây Sắc lệnh bỏ mối ngay giữa.

Hộ Đàn có tiểu phục như Thời Quân nhưng không mang Sắc lệnh, đội mào Tam Quang không có thêu, nhưng có Thiên nhân ngay giữa. Đạo phục màu trắng.

Hộ Đàn kiêm luôn Thánh Vệ và Bảo Thế vì hai cơ quan này chịu dưới quyền thống quản của Hộ Đàn.

Từ đây, quyền hành của Hộ Đàn được nới rộng thêm để có đủ thẩm quyền tổ chức các cơ cấu gìn giữ an ninh trật tự trong vùng Nội ô và Ngoại ô Thánh địa.

Hộ Đàn còn có bốn phận trông nom các Phận Đạo, giúp sức cho Khâm Thành, nhứt là phải tái lập thập nhị gia liên bảo để tiện việc kiểm tra Đạo hữu.

Các bạn có đồng ý không?

Đức Thượng Sanh bạch: – Đồng ý.

– Đọc khoản khác.

Đức Thượng Sanh bạch:

2.– Vị Hữu Phan Quân mặc Tiểu phục không đội Hồn Ngươn mạo, xin Đức Ngài dạy phải đội mạo nào?

– Đội Tam Quang mạo không thêu như của Hộ Đàn.

Đức Thượng Sanh bạch:

3.– A: Ban Thế Đạo, trong Qui điều của Ban Thế Đạo, nơi khoản I về phẩm Hiền Tài có ghi điều kiện như sau: *“Hiền Tài là bậc trí thức chọn trong hàng Đạo hữu hoặc trong hàng công tư chức nam nữ đương quyền từ 40 tuổi sắp lên hay đã hồi hưu.”*

Bạch Đức Ngài, bậc trí thức trong hàng Đạo hữu phải kể người có học lực nào mới đáng là trí thức và có cần trưng bày chứng chỉ làm bằng chẳng? Vì còn phân vân về chỗ định nghĩa hai chữ trí thức nên Hội Thánh HTĐ chưa giải quyết trường hợp của hai vị Đạo hữu nữ phái xin vào phẩm Hiền Tài sau đây: Bà *Nguyễn Thị Tru* 44 tuổi Cựu Giáo viên Đạo Đức Học Đường, Bà *Châu Thị Huệ* 43 tuổi dạy học tại tư gia. Cầu xin Đức Ngài chỉ giáo.

– *Việc ấy không khó gì đối với hàng Đạo hữu mà các bạn nhận xét được là bậc trí thức thì nên lập chứng chỉ để vào hồ sơ.*

*Mặc dầu không có giấy gì khác mà Đạo hữu ấy có chân trong cửa Đạo và giúp Đạo một phần đáng kể, cho vào Hiền Tài cũng nên, như trường của hai Đạo muội thì: **Nguyễn Thị Tru** đáng vào bậc Hiền Tài, còn **Châu Thị Huệ** còn thiếu nên đình.*

Đức Thượng Sanh bạch:

B: Sau khi Đức Ngài từ bi mở rộng cửa Ban Thế Đạo tiếp nhận những vị ngoài mặt đời có học thức khá mà không có văn bằng nhưng có khả năng mở mang kinh tế, làm nên sự nghiệp chẳng hạn như: Nghiệp chủ, điền chủ, chủ xí nghiệp, chủ hãng buôn, thầu khoán, nghệ sĩ, văn sĩ, ...

– Được, nhưng phải tỏ ra có lòng giúp Đạo và phải chứng minh sự giúp Đạo ấy mới cho vào Ban Thế Đạo.

Đức Thượng Sanh bạch:

4.– Về sự cầu thăng của Chức sắc Bộ Nhạc, xin Đức Ngài chỉ dạy, phải dâng danh sách tại Cung Đạo cho Đức Ngài phê định hay là phải áp dụng thể thức nào?

– Cứ theo cựu lệ.

Đức Thượng Sanh bạch:

5.– Hội Thánh HTĐ định lập đàn cơ cầu phong cho Chức sắc Phước Thiện tại Cung Đạo vào đêm 16-11-Ất Tỵ. Xin Đức Ngài chấp thuận.

– Chấp thuận.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Mấy lời câu hỏi đã dứt, xin cảm tạ ơn Đức Ngài.

– *Cười... Bản đạo còn thắc mắc một điều nầy nên nhân tiện Bản đạo cũng nói luôn cho các bạn rõ, nhứt là các bạn Hiệp Thiện.*

Bản đạo xin mời các em không có quan hệ gì trong phận sự Hiệp Thiện Đài lui ra.

• •

THẮNG.

375. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 12-11-Ất Tỵ (dl 4-12-1965).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 40.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào các bạn Hiệp Thiên, các em nam nữ và các con.

Hèn lâu Bản đạo mới đặng gặp các con Phạm Môn, Bản đạo rất vui lòng thấy các con chú trọng đến vai trò của các con đối với cơ nghiệp Đạo mà Bản đạo đã nhọc nhằn tạo nên và lưu lại đến ngày nay. Ấy vậy, phận sự của các con là bảo tồn cơ nghiệp ấy, Bản đạo mới hài lòng.

Nhơn dịp hôm nay, Bản đạo hỏi lại các con muốn làm cách nào để xây dựng cơ nghiệp ấy cho nhơn sanh hưởng nhờ? Như vậy, ngọn cờ cứu khổ của Phạm Môn mới còn ý nghĩa. Các con nghĩ sao?

Ông Út bạch: – Xin Đức Sư phụ chỉ giáo.

– Bản đạo đã chỉ giáo nhiều rồi, chỉ còn thật hành thôi. Vậy phải làm sao?

Ông Út bạch: – Các con muốn trở về phái tu chơn.

– Hay lắm! Nhưng việc ấy phải tùy thiện chí các con, nếu Bản đạo rút về Phạm Môn mà không vừa ý các con thì mới sao?

Vậy nếu các con vì hai chữ TU CHƠN quyết chí trở về phái Tu Chơn thì phải lập Tình nguyện trạng giao cho Hội Thánh HTĐ rồi mới trở về địa vị cũ của mình.

Cơ Quan Phước Thiện sẽ giao trọn cho HTĐ tổ chức lại, cũng bầu cử như xưa nay, nhưng dưới quyền

kiểm soát của HTĐ.

Nhơn dịp Bản đạo xin nhờ các bạn HTĐ giúp các em làm nên cho Đạo. Bản đạo vô cùng cảm tạ.

Bản đạo có mấy lời cho các con tu chơn.

Tái cầu.

THẮNG.

TÁI CẦU:

HỘ PHÁP

Bây giờ chúng ta hiệp tâm lo chung việc gia đình Hiệp Thiên của chúng ta.

Bạn Thượng Sanh và Bảo Thế có lẽ còn nhớ lời dặn của Bản đạo hôm tháng ba về việc hành quyền Hiệp Thiên Đài. Vậy nay Bản đạo xin nhắc lại, không phải Bản đạo không biết trước việc sẽ xảy ra, nhưng vì cũng muốn thí nghiệm coi các bạn làm ra thế nào, nên Bản đạo khuyên Thượng Sanh nên mềm dẻo để việc làm sẽ trả lời và hơn việc làm sẽ thấy chỗ nào nên bỏ khuyết.

Nay đã đến lúc phải đem vấn đề này ra bàn định rõ ràng cho các bạn thấy và hiểu rằng thuyết “*chánh danh*” bất luận ở thế hệ nào và trường hợp nào cũng áp dụng hữu hiệu, cho nên trong Nho tông cũng có thuyết ấy làm quan hệ cho việc làm, vì danh có chánh thì ngôn mới thuận. Vì vậy mà chúng ta là người Đạo muốn thành công cần phải thận trọng áp dụng thuyết ấy mới làm nên đặng.

Bạn Thượng Sanh đã làm tròn lời dặn của Bản đạo, đáng khen. Còn bạn Bảo Thế cũng đáng khen về mặt hành đạo, nhưng không đúng theo ý Bản đạo.

Vậy Bản đạo đến đây để thuyết minh lẽ Đạo cho các bạn khỏi thắc mắc về việc hành quyền, muốn cho danh chánh ngôn thuận thì phận sự của ai nấy giữ mà làm thì khỏi chình lòng và mới mong thấu phục như tâm.

Bản đạo nói vậy, chắc các bạn cũng hiểu ít nhiều rồi, bạn Bảo Thế đoán coi.

Bảo Thế bạch: –

– Bản đạo nhận thấy Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài không hợp thời và hợp lệ, không lẽ chia một quyền ra làm hai cho thêm rắc rối.

Vậy, Thượng Sanh vì mềm dẻo nên để tự ý làm sao cũng được, nhưng Bản đạo thấy việc đó ảnh hưởng không tốt đẹp cho tương lai Đạo, luôn cho bạn Bảo Thế nữa.

Vậy nên Bản đạo khuyên các bạn nên điều chỉnh lại cho danh chánh.

Bạn Thượng Sanh nghĩ sao?

Đức Thượng Sanh bạch: –

– Theo Bản đạo nói, không lẽ Bảo Thế nói gì, nhưng muốn cho danh chánh ngôn thuận thì ***Bảo Thế Thừa Quyền Thượng Sanh***, cũng như là thừa quyền Bản đạo trước kia.

Tuy nhiên quyền hành vẫn y như cũ, không sút mẻ phần nào, mà lại giúp hay cho Đạo.

Các bạn đồng ý chăng?

Ngài Bảo Thế và Đức Thượng Sanh bạch:

– Đồng ý.

Bản đạo ban ơn cho các bạn.

THĂNG.

376. *CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 16-11-Ất Ty (dl 8-12-1965). Lúc 21 giờ 10.*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Thế, Đầu Sư, chú Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào chú Chức sắc Hiệp Thiên, các Đạo hữu nam nữ.

Bản đạo rất mừng cho Chức sắc Phước Thiện hôm nay được phần thưởng xứng đáng.

Các em và các con Phạm Môn được hưởng ân huệ của Chí Tôn và Phật Mẫu ban điển lành cho tất cả để làm tròn nhiệm vụ trong trường cứu khổ nhơn sanh.

Vậy xin bạn Thượng Sanh dâng sớ cầu thăng.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Xin dâng danh sách Hành Thiện cầu thăng Giáo Thiện. Chiếu theo Đạo luật Mậu Dần 1938, phẩm Hành Thiện cầu phong lên Giáo Thiện, ngoài 3 năm công nghiệp, còn phải nuôi dưỡng 12 gia tộc mới đặng. Song một thời gian qua, những bậc Hành Thiện không thi hành được sự nuôi dưỡng 12 gia tộc như luật lệ đã qui định, nên Hội Thánh HTĐ cầu xin Đức Ngài chỉ giáo.

– *Bản đạo vì thương tình của các em Chức sắc nhỏ ở vào hoàn cảnh phức tạp, không thể nuôi 12 gia tộc nên mới chế giảm luật lệ ấy, nhưng nếu cứ thi hành như thế mãi thì vấn đề Phước Thiện sẽ mất ý nghĩa của nó, nên Bản đạo buộc phải trở lại chế độ cũ là phải nuôi dưỡng 12 gia tộc rồi mới xứng đáng làm anh của sanh chúng.*

Vậy phải đình việc cầu thăng Hành Thiện lên Giáo Thiện và phải chờ Bản đạo định phận sau.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Giáo Thiện nam phái cầu thăng Chí Thiện.

Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Chí Thiện nam phái cầu thăng Đạo Nhơn.

Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Đạo Nhơn nam phái cầu thăng Chơn Nhơn.

Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách 6 vị Chí Thiện cầu thăng Đạo Nhơn và 1 vị Giáo Thiện cầu thăng Chí Thiện đã bị Chưởng Quản tố cáo là không xứng phận vì có nhiều tội lỗi, nhưng Bộ Pháp Chánh cứu xét hồ sơ tư của các đương sự thì không có bằng cứ buộc tội.

Đọc từ chức nhỏ đến lớn. Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách 5 vị Hành Thiện cầu thăng Giáo Thiện không có đề nghị của Bộ Pháp Chánh sau khi minh tra công nghiệp.

– Đình, chờ Bản đạo định sau.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Giáo Nhi cầu thăng Giáo Thiện.

Đọc danh sách.

– Cũng chờ như nam phái.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Giáo Thiện nữ phái cầu thăng Chí Thiện.

Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Đạo Nhơn nữ phái cầu thăng Chơn Nhơn.

Đọc danh sách.

– Thăng nhứt cấp.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin dâng danh sách Chí Thiện nữ phái cầu thăng Đạo Nhơn.

Đọc danh sách. - *Thăng nhứt cấp.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Đến đây việc cầu thăng Chức sắc Phước Thiện hết, xin dâng danh sách Chức sắc **Bộ Nhạc** cầu thăng phẩm.

– Bản đạo để lời ban khen và chúc mừng cho các em mới được vinh thăng.

Phải nhớ rằng Chức sắc nào xin trở về Phạm Môn sẽ trả chúc lại cho Phước Thiện.

Đức Thượng Sanh cho đọc danh sách **Chức sắc Bộ Nhạc** cầu thăng.

– Thăng nhứt cấp, nhưng cần phải chuyên nghiệp để trở thành nhơn tài xứng đáng sau này, vì Bộ Nhạc còn kém lắm.

Bản đạo cũng ban khen và chúc mừng.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Cầu xin Đức Ngài hoan hỷ chỉ giáo về lý do Thiên phục của Chức sắc có ba thẻ vải trên vai áo. Đây là câu hỏi của Hội Nhơn sanh năm Giáp Thìn, Hội Thánh không giải đáp được.

– Theo ý các bạn thì thế nào?

Ngài Bảo Thế bạch:

– Theo ý của tiểu đệ, ba thẻ vải gắn trên vai Thiên phục Chức sắc không phải không đẹp, nên để y như cũ là hay.

– Đồng ý nhưng phải mặc y nhau.

Đức Thượng Sanh bạch: – Các khoản câu thặng và cầu chỉ giáo đã hết, xin cảm tạ ơn Đức Ngài.

Bần đạo để lời cảm tạ các bạn và các em.

THĂNG.

377. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 10-12-Ất Tỵ (dl 1-1-1966)*

HỘ PHÁP

Chào các bạn Hiệp Thiên và các em.

Bản đạo rất hoan hỷ được gặp các bạn hôm nay để tỏ niềm tâm sự. Tuy về cõi thiêng liêng nhưng cũng còn giữ trọn cảm tình đối với các bạn, nên Bản đạo muốn khi nào có cuộc hòa tấu âm nhạc thì Bản đạo xin dự thính nghe.

Các bạn hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Về việc cầu phong cho các danh nhân vào phẩm Hiền Tài và Quốc Sĩ.

– Việc ấy là việc của các bạn phải đủ sáng suốt tuyển chọn nhơn tài, vì sẽ có tiếng dội vang lừng trong khắp các giới. Vì vậy mà Bản đạo cũng phải cẩn thận. Các bạn đã biết rõ một phần lớn trong những nhơn vật mà các bạn đã tuyển lựa. Bản đạo cũng vì hiểu biết tất cả cho nên không vội gì định phận cho họ.

Chúng ta đang xây dựng *tôn giáo thuần túy* nên phải lựa lọc cho lắm mới được.

Vậy Bản đạo xin đình lại sáu tháng rồi sẽ thấy thời cuộc xây chuyển bất ngờ, rồi nhơn đó nhơn vật cũng sẽ thay đổi hết. Chúng ta cứ bình tâm chờ xem.

Bản đạo chào các bạn.

THĂNG.

378. **GIÁO TÔNG ĐƯỜNG**, 19-6-Bính Ngọ (dl 5-8-1966).
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 30.
Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đẩu Sư,
chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và Phạm Môn nam nữ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện nam nữ.

Mừng các em toàn đạo.

Bạn Thượng Sanh hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Thánh huấn của Đức Ngài đêm 1-1-1966 dạy đình lại 6 tháng việc thu nhận các nhân tài vào Ban Thế Đạo. Nay đã quá hạn kỳ xin Đức Ngài chỉ giáo.

– *Cười... Bản đạo đã nói việc ấy thuộc quyền của các bạn, nhưng vì có liên quan đến Đạo nên Bản đạo mới có lời khuyên phải dè dặt cho lắm, nhưng các bạn cũng đủ thẩm quyền chọn lựa nhưn sĩ, việc ấy không phải khó vậy.*

Về phẩm Hiền Tài thì Bản đạo để trọn quyền cho các bạn định đoạt, còn phẩm Quốc Sĩ thì phải chờ một thời gian nữa rồi cũng sẽ có cơ hội cho chư Quốc Sĩ đến với chúng ta.

Khi tuyển chọn Hiền Tài, phải nhóm HTĐ thảo luận và cứu xét kỹ càng rồi sẽ quyết định.

Về việc Hiền Tài Hồ Ngọc Ẩn, Bản đạo có ý định giới thiệu cùng Đức Lý Giáo Tông cho thăng phẩm Giáo Hữu kỳ đàn tới tại Cung Đạo, vì Ẩn đã hành sự trong Đạo không còn ở trong Ban Thế Đạo nữa. Bản đạo cũng để lời khen Hồ Ngọc Ẩn.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Theo Thánh giáo đêm 14-11-Ất Tỵ (dl 8-12-1965) của Đức Ngài tại Cung Đạo thì Chức sắc Phước Thiện khi trở về Phạm Môn phải trả chức lại cho Phước Thiện, nhưng các đương sự có xin khi trở về Phạm Môn thì chỉ trả lại chức vụ, còn phẩm tước thì giữ y như cũ và xin được cầu thăng khi đủ thâm niên công nghiệp như khi còn ở Phước Thiện vậy.

– Còn tiếc tước phẩm quá há!

Cười... Thử hỏi những người đã tự xưng là TUCHƠN mà còn ham muốn thì làm gì nên việc đặng. Máy vị Chức sắc Phước Thiện đã dâng đơn xin trở về Phạm Môn, Bản đạo đã chấp thuận rồi, duy còn lập Tinh nguyện trạng là xong, mà họ đã gạt chúng sanh, gạt luôn Bản đạo. Thử hỏi họ còn xứng đáng làm anh chị của nhơn sanh chăng?

Vậy Bản đạo thấu hỏi quyền chức của mấy vị ngoan cố ấy, trừ những Chức sắc tỏ ra thiện chí.

Bản đạo yêu cầu Hiệp Thiên Đài tiếp tục lo giúp Khai Đạo tổ chức lại Cơ Quan Phước Thiện cho có phương pháp để nâng đỡ các em nhỏ vì không người dìu đường dẫn lối làm cho chúng nó bị thiệt thòi. Đã gần 30 năm mà Cơ Quan ấy không có vẻ gì gọi là phước thiện, chỉ có tranh chấp nhau về quyền hành mà thôi. Bạn Bảo Thế nên tiếp tay cùng Khai Đạo để xây dựng một Cơ Quan Phước Thiện đúng theo ý nghĩa của nó.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẤU: LÚC 21 GIỜ 45.

HỘI PHÁP

Tái chào toàn thể.

Bây giờ còn hỏi chi nữa các bạn?

Đức Thượng Sanh bạch: – Chúc sắc Phạm Môn xin đặt cơ sở tạm thời tại Trí Huệ Cung (nhà dệt cũ và trại mộc cũ) vì hiện thời Vạn Pháp Cung hay Sơn Đình bất an ninh.

– *Chấp thuận.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Hội Thánh HTĐ còn thắc mắc về trường hợp của ba vị: Hộ Đoàn Pháp Quân, Hữu Phan Quân và Tả Phan Quân về việc sau đây, cầu xin Đức Ngài chỉ giáo.

a). Trong các phiên nhóm của Hội Thánh HTĐ để giải quyết về chánh trị đạo, ba vị trên đây có được mời dự nhóm và bàn cãi hay không?

– *Mấy vị đó không phải là Chúc sắc HTĐ nên miễn mời hội.*

b). Khi sắp hàng vào Nội Nghi đánh lễ Đức Chí Tôn, ba vị này phải giữ trật tự như thế nào? Hiện giờ chỉ có từ phẩm Cải Trạng trở xuống Luật Sự, sau này có phẩm Chương Ấn và Tiếp Dẫn Đạo Nhơn thì thứ tự như thế nào?

– *Dầu có hai phẩm ấy hay không, Hộ Đoàn Pháp Quân và Tả Hữu Phan Quân cũng cứ ngoại vòng Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, nên khi đánh lễ, xướng: Chúc sắc Hiệp Thiên Đài nhập nội nghi, lễ bái rồi, phải xướng một lần nữa: Hộ*

Đàn Pháp Quân và Tả Hữu Phan Quân nhập nội nghi.

Như vậy đúng trật tự.

c). Khi thiết lễ bồi yến Hội Yến DTC, ba vị này có quyền dự hay không?

– Tất cả bốn đạo đều nhớ Bản đạo không bao giờ cho việc ấy.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin Đức Ngài chấp thuận cho đổi danh từ chức vụ của Chức sắc Phước Thiện nơi địa phương là Đầu Họ và Phó Đầu Họ thay cho danh từ Khâm Châu và Đầu Tộc cho khỏi sự hiểu lầm với chức vụ bên Cửu Trùng Đài.

– Phải vậy, vì từ ngày Bản đạo nâng đỡ Phước Thiện lên hành Hội Thánh, không thấy làm được việc gì hữu ích cho Đạo, trái lại còn tranh chấp quyền hành với Cửu Trùng Đài làm cho Đạo phải ghe phen nghiêng ngửa và phải mang tiếng chịu lời.

Bản đạo xin đơn cử một việc không tốt gì cho Đạo là làm đến bực Chơn Nhơn chưởng quản Phước Thiện mà không hiểu quyền hạn của mình đến đâu, lại dám công khai tham gia chánh trị.

Các bạn hãy còn ghi nhớ điều đó chớ?

Đức Thượng Sanh bạch:

– Có vị Đạo hữu Phước Thiện là Lê Bá Kỳ cầu xin Đức Ngài chỉ chỗ cho đương sự đi tìm ngôi mộ thân phụ của Đức Ngài tại Chí Hòa.

*– Thảm thay cho hương hồn của thân phụ! Khóc! ...
Vì các cuộc biến thiên làm cho xiêu mô lạc mã, chẳng những trong thời kỳ trước mà hiện giờ này còn xiêu lạc vì nạn voi*

và ý mà tổ. Các bạn có đau lòng chẳng?

THẮNG

379. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 9-7-Bình Ngô (dl 24-8-1966).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ và PT nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào các bạn Hiệp Thiên, chư Chức sắc Cửu Trùng, Phước Thiện nam nữ.

Mừng các em và các con.

Bản đạo rất hân hạnh được gặp các bạn đồng đũ. Thượng Sanh muốn hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Hội Thánh HTĐ nhận thấy tượng Thái tử Sĩ Đạt Ta cỡi ngựa dựng nơi chỗ hiện tại bất tiện vì khi bửu tháp của Đức Hộ Pháp xây xong thì lại đối diện với tượng đó, thay vì đối diện với Tòa Thánh, nên cần phải dời tượng của Thái tử Sĩ Đạt Ta và tượng của Sa Nặc ra phía sau bửu tháp, đồng thời cũng xin dời cây bồ đề ra rừng Thiên Nhiên cho khỏi án mặt tiền Đền Thánh.

Xin Đức Ngài chỉ giáo.

– Cười... Hỏi tức là trả lời. Vậy Bản đạo cũng xin đồng ý cùng các bạn cho hợp tình hợp lý.

Đức Thượng Sanh bạch: – Hội Thánh xin Đức Ngài cho dời liên đài của Đức Ngài về nơi Thánh địa, vì nếu dời cho Bắc Nam thống nhất theo Di ngôn của Đức Ngài thì không biết đến ngày nào mới thực hiện được.

Xin Đức Ngài liệu coi sự dời liên đài bây giờ có thuận tiện không?

– Cười... Việc đó Bản đạo đã tiên liệu rồi, việc phải đến sẽ đến, gần đây nếu nước nhà chưa thống nhất thì không vui sướng gì mà hồi loạn. Vậy phải bình tâm chờ một thời gian nữa, các bạn sẽ thấy Thiên cơ xây chuyển có lợi cho Việt Thường về mặt tinh thần.

Các bạn còn hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Việc cần hỏi đã hết, yêu cầu Đức Ngài có điều chi xin chỉ giáo thêm.

– Một điều đáng chú trọng là Chức sắc phân đa số hay câu chấp và tự ái về những việc nhỏ mà bỏ việc lớn. Nếu phải vừa lòng theo tánh phàm thì làm sao thể Thiên hành Đạo đặng? Vậy Bản đạo để lời khuyên tất cả cứ dụng hết chơn thành chung lo xây dựng nền Đạo thì đâu có mất phần mà phải xôn xao vô ích.

Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

380. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 10-12-Bính Ngọ (dl 20-1-1967)*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 21 giờ.

Hầu đàn: Thượng Sanh, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Phạm Môn nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào bạn Thượng Sanh, hai bạn Hiến Pháp và Khai Đạo, chào hiền tử Chánh Phối Sư, mừng các em và các con.

Bần đạo rất hoan hỷ được thấy các bạn chung lo việc Đạo như vậy. Thượng Sanh muốn hỏi chi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Bạch Đức Ngài, nhóm Đạo hữu nơi Trí Giác Cung (Qui Thiện) cất Điện Thờ có từng lầu trên để thờ Đức Chí Tôn, từng dưới thờ Đức Phật Mẫu, nay cất xong xin phép Hội Thánh cho phép làm lễ an vị.

Hội Thánh Hiệp Thiên Đài không dám giải quyết vì cất Điện Thờ như vậy là phạm pháp.

– Bần đạo đã nói rõ việc ấy cho bạn Bảo Thế và Hiến Pháp cùng các em nơi Qui Thiện biết. Vì các em không thấu rõ ý của Bần đạo nên lập Đền Thờ Đức Chí Tôn chung với Phật Mẫu, việc làm đã phân nửa rồi mới cho Bảo Thế và Hiến Pháp hay. Tuy nhiên vì sự tận tâm của các em mà ngôi thờ được nguy nga đồ sộ, không lẽ buộc các em phá hủy hay sao? Ngày nay đã có bạn Khai Đạo Thống Quản Phước Thiện và có các bạn Hiệp Thiên giúp sức thì có lo gì không thành công.

Bây giờ cứ để tạm dùng ngôi thờ Đức Phật Mẫu cho có chỗ nhưn sanh chiêm bái, còn ngôi thờ Đức Chí Tôn

cứ để tượng trưng cho đến ngày điều chỉnh lại cho hợp pháp rồi sẽ hay.

Khai Đạo và Hiến Pháp ráng hiệp sức giúp các em cho nên việc, mỗi mỗi đều có sự đồng ý của Hội Thánh thì mới ra lễ Đạo.

Đức Thượng Sanh bạch: – Bạch Đức Ngài, vị Trưởng Tộc Phạm Môn vâng lệnh Đức Ngài, có đệ lên những Tình nguyện trạng của 283 vị Chức sắc nam nữ xin trở về TU CHƠN và giao phẩm tước lại cho Hội Thánh Phước Thiện.

Câu xin Đức Ngài phân định cho những vị ấy tu chơn cách nào? Hội Thánh Hiệp Thiên Đài chưa giải quyết được.

– Đạo lập ra nếu không tu thì để làm gì? Nhưng tu là phải chơn thật, nên mới gọi là TU CHƠN. Sau này, các bạn sẽ thấy những nhà tu chơn đạt thành mục đích tối cao tối trọng. Nhưng không phải dâng Tình nguyện trạng là đủ, phải hỏi lại lương tâm mình có được chơn hay chưa? Rồi mới mạnh dạn bước tới việc này.

Bần đạo không ép buộc ai hết, để tự do. Nếu trong nhóm tu chơn mà có người muốn lập công bồi đức trong hàng phẩm Chức sắc Phước Thiện thì bạn cứ tùy cơ ứng dụng.

Đức Thượng Sanh bạch: – Trong HTĐ có bạn Bảo Thế đang trọng bệnh, xin Đức Ngài giúp sức thiêng liêng cho căn bệnh mau bình phục.

– Hội Thánh đã có lập đàn cầu nguyện rồi, nhưng còn phải tùy oan trái, nếu các bạn có lòng thương Bảo Thế thì mỗi khi cúng thời Tý, ráng thành tâm cầu Ôn Trên

bổ đức cho cơn bệnh mau thuyên giảm.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Hội Thánh đang chuẩn bị thu băng để *phát thanh Tiếng nói Cao Đài Tây Ninh trên đài Sài Gòn*. Về phần âm nhạc, tiện đệ có giúp bản đờn và bài ca. Xin Đức Ngài cho biết Đức Ngài có chấp thuận việc này không?

– *Cười... Hay lắm! Bản đạo đã rõ tài của bạn rồi. Vậy ráng giúp bạn Khai Đạo thành công. Ấy là điều đáng mừng.*

Bản đạo ban ơn cho tất cả.

THẮNG.

381. *CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 11-12-Bính Ngọ (dl 21-1-1967).*

Hồi 21 giờ.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo

*Hầu đàn: Thượng Sanh, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và
Đạo hữu nam nữ.*

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

LÝ THÁI BẠCH

Chào Hội Thánh Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước
Thiện và Chức việc cùng Đạo hữu nam nữ.

Nay cũng đã lâu không có dịp gặp tất cả Đạo hữu,
như vậy Lão rất vui mừng.

Hiền hữu Thượng Sanh muốn cầu việc gì?

Đức Thượng Sanh bạch:

1.- Xin dâng lên Đức Ngài danh sách 33 vị Tân Lễ
Sanh được ân phong đêm 17-10-Ất Tỵ vì công nghiệp khổ
hạnh để cầu xin chấm phá.

– Đọc danh sách chư vị Tân Lễ Sanh xin chấm
phái... ..

Đức Thượng Sanh bạch:

2.- Đức Hộ Pháp cho hay có ý định giới thiệu cùng
Đức Ngài cho vị *Hiền Tài Hồ Ngọc Ẩn* thăng phẩm Giáo
Hữu. Xin Đức Ngài phán dạy về việc này.

– Hồ Ngọc Ẩn thăng Giáo Hữu phái Thái.

Đức Thượng Sanh bạch:

3.- Vì Hội Thánh Cửu Trùng Đài thiếu Phối Sư
phái Thái, Hội Thánh Hiệp Thiên Đài phải đề cử Giáo Sư
Thái Tác Thanh đảm nhiệm xử lý thường vụ Văn phòng

Thái Chánh Phối Sư đã từ lâu.

Tình trạng này không thể kéo dài vì bất hợp pháp. Xin Đức Ngài chỉ định một vị Phối Sư phái Thượng đảm nhiệm Quyền Thái Chánh Phối Sư cho khỏi dư luận xôn xao. Đệ tử xin đề nghị: Vị Phối Sư Thượng Tầng Thanh vì người cao niên và có kinh nghiệm.

*– Việc phong thưởng vị **Phối Sư Thượng Tầng Thanh** phái Thượng lên Thái Chánh Phối Sư không thể chấp nhận được. Vậy Lão cũng vui lòng cho thăng phẩm **Thượng Chánh Phối Sư Quyền**.*

*Còn **Chánh Phối Sư phái Thái** thì trả lại cho **Thái Bộ Thanh**, vì người đã biết ăn năn.*

*Luôn dịp Lão cũng phong thưởng **Ngọc Nhuận Thanh** lên **chánh vị**.*

*Ngoài ra còn có vị **Giáo Sư Ngọc Mỹ Thanh** cũng được ân xá và trở lại hàng **Giáo Sư** như cũ.*

*Còn mấy vị **Chức sắc** đã bị ngưng quyền chức thì phải chịu ngưng vô hạn định.*

Lão ban ơn cho toàn Đạo hữu nam nữ.

THĂNG.

382. *BÁO AN TỪ, đêm 15-8-Đình Mùi (dl 18-9-1967).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Đẩu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, và các Đạo hữu nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mừng các con nam nữ có mặt hôm nay để chung vui cùng MẸ và Cửu vị Tiên Nương.

MẸ mừng đến nỗi rơi nước mắt, vì thấy các con hầy còn trong vòng cương tỏa của thế tình. Tuy nhiên nhờ tánh đức của các con đã rèn luyện bấy lâu nên cũng lướt qua nhiều bão tố.

MẸ ước mong các con được vậy mãi thì mới thoát khỏi mưu tà chước quỷ. MẸ khuyên Chức sắc Hiệp Thiên phải làm gương mẫu để xây dựng nền Đạo cho ra thiệt tướng. Vì gần đây sẽ thấy vai tuồng quan trọng của Đạo đối với toàn cầu. Nếu các con không sẵn sàng để đối phó với mọi việc sẽ đến, thì phải hư việc chung của Đạo lẫn Đời.

Các con phải tự đặt nhiệm vụ của mình cho phải phép, đừng phai lãng lập trường đã sẵn có. Nếu tinh thần giữ vững thì mọi việc sẽ lướt qua. Đọc.

MẸ cũng vui mừng thấy Bảo Thế được phục sức, nhưng thảm thay, con không tránh khỏi một lần thử thách, nhưng không sao, có các Đấng hộ trì.

MẸ xin kiếu.

THĂNG.

383. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 24-10-Đình Mùi (dl 2-11-1967)*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Lúc 20 giờ 20.

*Hầu đàn: Thượng Sanh, Bảo Thế, Nữ Chánh Phối Sư, chủ
Chức sắc Hiệp Thiên Đài*

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào các em.

Qua rất vui lòng đặng gặp các em hôm nay. Qua xin để lời cảm tạ mấy em đã có lòng thiết lễ nhưn dịp ngày Vía của Qua. Không phải vì cá nhân mà cảm ơn đâu nghe.

Các em đã vì phương diện chung của Đạo mà thiết lễ ấy, nên Qua mới hài lòng rồi sẽ đến phiên Cao Thượng Phẩm nữa, đó mới là Đạo vậy.

Qua rất vui mừng thấy các em chung lo Đạo cả, nên Qua đến trước Hộ Pháp. Tái cầu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 20 GIỜ 40.

HỘ PHÁP

Chào bạn Thượng Sanh, Bảo Thế, Hiến Pháp, Khai Đạo, hiền tỷ Chánh Phối Sư.

Mừng các em.

Bần đạo rất hoan hỷ được hiệp cùng các bạn hôm nay. Các bạn có việc chi cứ hỏi.

Đức Thượng Sanh kính bạch Đức Hộ Pháp:

– *Đạo hữu Nguyễn Văn Thành* tức là Cựu Trung

Tướng Quân đội Cao Đài có đứng đơn lên Hội Thánh xin tái lập công quả. Hội Thánh HTĐ không biết phải thu dụng cách nào cho tương xứng với khả năng và công nghiệp của đương sự, nên xin dâng lên nhờ Đức Ngài chỉ giáo?

Những vị đã xin vào phẩm *Quốc Sĩ Ban Thế Đạo* năm Ất Tỵ là: *Cựu Thiếu Tướng Lê Văn Tấn, Thiếu Tướng Văn Thành Cao, và Cựu Trung Tướng Nguyễn Văn Thành.*

Có lệnh của Đức Ngài đêm 5-8-1966 dạy đình lại một thời gian, nay xin Đức Ngài từ bi ban ân huệ cho vị Thiếu Tướng Văn Thành Cao và Cựu Thiếu Tướng Lê Văn Tấn được vào phẩm Quốc Sĩ cho hai vị lập công với Đạo. Nay kính bạch.

– Cười... Vấn đề thứ nhất, Bản đạo đã tham khảo ý kiến của Đức Lý thì Ngài đã chấp thuận nhưng còn phải đem ra cung Đạo cho hợp pháp. Bản đạo lấy làm ái ngại về việc Tướng Thành lắm, nhưng phải dụng như dụng mộc, các bạn nên nhớ điều ấy, nếu cứ hiềm nghi hoài thì có người đau mà dùng.

Bản đạo cũng như dịp này để lời khuyên các em Hiệp Thiên Đài nên chú trọng về mặt tinh thần hơn là về hình thức. Các bạn phải nêu gương vô ngã cho thiên hạ phục, chớ đừng mượn uy danh bề ngoài vô ích.

Vậy kỳ cầu thăng tới đây, nếu có một phần bất mãn nào thì cũng vui lòng nhân nhượng.

Bản đạo hiểu rõ tâm lý của các bạn, không phải vì danh vị mà hành đạo, mà là vì đại cuộc, các bạn hiểu cho.

Bản đạo ban ân cho các bạn.

THĂNG.

384. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 20-10-Mậu Thân (dl 9-12-1968). Hồi 21 giờ.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Đâu Sư, Hội Thánh HTĐ, CTĐ, Phước Thiện nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh.

LÝ BẠCH NHỨT TRẤN OAI NGHIÊM

Chào chư Thánh Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Lão rất mừng được thấy đủ mặt hôm nay, nhưng có điều thắc mắc làm cho Lão cũng phải ngần ngại, không nói ra có lẽ chư Thánh cũng đã rõ phần nào thắc mắc đó. Tuy nhiên Lão cũng buộc lòng nói trắng ra cho cùng nhau hiểu biết bước tiến trình của Đạo mà vận dụng hết khả năng để cứu vãn tình thế của Đạo đã đến lúc gần như sụp đổ vì hành vi bất chánh mà ra. Vì vậy Lão nhứt định truất cầu thăng.

Thượng Sanh có điều chi hỏi?

Đức Thượng Sanh bạch: – Đệ tử có dâng sớ cầu xin Đức Ngài từ bi ban ân huệ cho Chức việc và Chức sắc nam nữ cầu phong và cầu thăng theo nguyện vọng của Quyển Vạn Linh năm Đinh Mùi. Nay Đức Ngài nhứt định truất cầu thăng, xin Đức Ngài chấm phong cho Chức việc cầu phong Lễ Sanh.

– Tuy nói thế nhưng về phần nữ phái, Lão lấy làm thương hại cho vị ***Nữ Chánh Phối Sư Hương Lưu, tuổi quá cao nên Lão ban cho chức Đâu Sư Hàm Phong*** để dưỡng già và sau nữa là ***Chánh Phối Sư Hương Hiếu cũng***

đã dày công nên Lão ban cho chức Đầu Sư chánh vị của nữ phái và sau hết Lão xin hỏi Thượng Sanh có nên phục chức cho *Giáo Sư Hương Nương* không?

Đức Thượng Sanh bạch: – Đệ tử cầu xin Đức Ngài chấp thuận cho vị Hương Nương phục chức, nhưng trước khi cho phục chức, đương sự phải làm tờ cam kết bỏ hẳn sự mê tín dị đoan và trọn tùng theo luật pháp của Đạo. Xin Đức Ngài phán dạy có đồng ý hay không?

– Đồng ý. Hiến Pháp thiếu thân. Tái cầu tối mai.

TÁI CẦU:

ĐÊM 21-10-MẬU THÂN (DL 10-12-1968). 21 GIỜ

LÝ NHỨT TRẦN

Chào chư Thiên mạng, để tiếp tục đàn cơ, ngoài vấn đề tối qua, Thượng Sanh còn hỏi điều gì?

Đức Thượng Sanh bạch: – Đức Hộ Pháp có cho biết Đức Ngài đã chấp thuận ban ân huệ cho *Trung tướng Nguyễn Văn Thành* trong một đàn cơ tại Cung Đạo. Nhơn dịp đàn cơ hôm nay, đệ tử xin Đức Ngài phán định về trường hợp của *Tướng Thành*.

– Cười... Hay lắm! Nhưng trước khi đề cập đến vấn đề đó, Lão xin hỏi thử Hội Thánh Cửu Trùng Đài, nhứt là hiền hữu Thượng Sáng Thanh và ba Chánh Phối Sư có chịu nhìn nhận thời gian qua Hội Thánh chịu bất lực đối với hiện tình chăng?

Ngài Đầu Sư bạch: – Kính bạch Đức Lý Giáo Tông, tôi cũng xin Đức Ngài từ bi ban ân cho Trung Tướng Thành để đương sự lập công với Đạo. Chuyện trước của ông Thành, tôi không rõ biết, chớ lúc sau này đương sự

tỏ ra thiện chí muốn phục vụ cho Đạo.

– Đó là vụ Tướng Thành, còn Lão hỏi đây là quyền bất lực của Hội Thánh?

Ngài Đầu Sư bạch:

– Hội Thánh nhìn nhận chịu bất lực.

– Ba Chánh Phối Sư nghĩ sao?

Thái Chánh Phối Sư bạch:

– Tôi nhìn nhận sự bất lực.

Quyền Thượng Chánh Phối Sư bạch:

– Tôi nhìn nhận sự bất lực.

Ngọc Chánh Phối Sư bạch:

– Tôi nhìn nhận sự bất lực.

– Khá khen dám chịu nhận như vậy. Chúng ta sẽ cùng nhau vận dụng hết khả năng để bảo tồn danh thể của Hội Thánh, tức là của Đạo đó vậy. Nhưng Lão xin một điều là dẹp hết tự ái và ích kỷ thì mới có kết quả mỹ mãn.

Vậy Hội Thánh đồng ý dùng Tướng Thành vào vai nào?

Ngài Đầu Sư bạch: Xin Đức Ngài phán định.

– *Nếu Lão định thì phải tuân mạng triệt để. Vậy chúng ta hãy tạm dùng giải pháp THÀNH để đem lại phần nào việc chính đốn nên Đạo trong một thời gian được kết quả thì THÀNH sẽ được trọng thưởng.*

Hiện giờ, các cơ quan Hội Thánh thừa hành còn thiếu bàn tay gân guốc để nắm chặt ma hồn quỷ xác.

Vậy Lão tuyên bố ban chức:

Tổng Thanh Tra Đặc Nhiệm Chánh Trị Đạo kiêm

Thông Quân Thánh Vệ và Bảo Thế.

Từ đây, Hộ Đoàn Pháp Quân chỉ lo việc chính nghiêm đàn mà thôi.

Tổng Thanh Tra có nhiệm vụ trông nom các việc Hành Chánh Đạo, nhưng mỗi việc đều chịu dưới quyền của Hội Thánh Lương Đài.

Hội Thánh phải giúp đỡ THÀNH làm nên cho Đạo. Lão mong vậy thay.

Thượng Sanh hỏi chi nữa?

Đức Thượng Sanh bạch:

– Xin Đức Ngài dạy Trung Tướng Thành phải mặc Đạo phục như thế nào?

– *Chỉ mặc Đạo phục thường và bịt khăn đen, mang hiệu bài “**Tổng Thanh Tra**” trước ngực như Chức sắc.*

Đức Thượng Sanh bạch: – Đệ tử cầu xin Đức Ngài chấm phong cho Chức việc cầu phong Lễ Sanh.

– Chấp thuận.

Đọc danh sách Chức việc và Đạo hữu công quả nam phái cầu phong Lễ Sanh được Thượng Hội sơ bộ chấp thuận dâng lên.

Tổng số: 207 vị.

Vãng mặt vô cơ: 13 vị

Chấm ân phong: 194 vị.(hết danh sách cầu phong)

Tái cầu tối mai.

THẮNG.

TÁI CẦU:

ĐÊM 22-10-MẬU THÂN (DL 11-12-1968). 21 GIỜ

LÝ NHỨT TRẦN

Đọc tiếp.

Đọc danh sách Chúc việc và công quả nam phái cầu phong Lễ Sanh, nhưng vì tuổi quá lục tuần hoặc kém sức khỏe hoặc kém trình độ học thức nên Thượng Hội sơ bộ chấp thuận vào Hàm phẩm.

Tổng số: 112 vị. Qui vị: 7 vị.

Vãng mặt vô có: 5 vị.

– Chấm phong: 100 vị.

Đức Thượng Sanh bạch: – Cầu xin Đức Ngài chấm phong Chúc việc nữ phái cầu phong Lễ Sanh.

Đọc một lượt.

Đọc danh sách Chúc việc và công quả nữ phái cầu phong Lễ Sanh được Thượng Hội sơ bộ chấp thuận. Tổng số 105 vị.

– Tất cả được ân phong vào phẩm Lễ Sanh.

Tái cầu tối mai.

THĂNG.

TÁI CẦU:

ĐÊM 23-10-MẬU THÂN (DL 12-12-1968). 21 GIỜ

LÝ NHỨT TRẦN

Tiếp đọc.

Đức Thượng Sanh bạch: – Trước khi tiếp dâng lên

danh sách Chúc việc và công quả nữ phái cầu phong Lễ Sanh, đệ tử cầu xin Đức Ngài một điều, Đức Ngài cho phép đệ tử mới dám bạch.

– Được.

Đức Thượng Sanh bạch: – Đức Ngài đã nhứt định truất cầu thăng năm nay, nhưng đệ tử cầu xin Đức Ngài ban ân huệ đặc biệt cho Chúc sắc hiện đang hành đạo tại Kim Biên vì hơn 10 năm nay họ chịu thiệt thòi không được thăng thưởng. Xin Đức Ngài chấp thuận để Chúc sắc nơi Kim Biên có đủ quyền hành điều dắt Đạo hữu nơi đó và giữ vững nền Đạo cho tới ngày tươi sáng hơn. Chúc sắc đáng được thăng thưởng chỉ có 3 vị nam phái và 2 vị nữ phái.

– Cứ đọc danh sách.

1. *Lễ Sanh Ngọc Trung Thanh*, 64 tuổi, công nghiệp hành đạo 13 năm 3 tháng.

– Cho thăng nhứt cấp.

2. *Lễ Sanh Thượng Thâm Thanh*, 55 tuổi, công nghiệp hành đạo 16 năm 3 tháng.

– Thăng nhứt cấp.

3. *Giáo Hữu Thái Cửa Thanh*, 69 tuổi, công nghiệp hành đạo 15 năm 11 tháng.

– Đây là trường hợp đặc biệt, chớ đã truất cầu thăng. Vậy có lời yêu cầu của Thượng Sanh tức là vị Chủ tọa của Thượng Hội nên Lão chấp thuận ban đặc ân thăng Giáo Sư.

4. *Giáo Hữu Lý Hương Nhân*, 58 tuổi, công nghiệp hành đạo 13 năm.

– Cho thăng.

5. *Giáo Hữu La Hương Tình*, 77 tuổi, công nghiệp

hành đạo 15 năm 1 tháng, vì có thâm niên công quả nhưng tuổi quá thất tuần, cầu xin Đức Ngài ban đặc ân cho thăng Giáo Sư và hồi hưu dưỡng lão.

– Chấp thuận.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin Đức Ngài chấm pháí thiết thọ vị Lễ Sanh Nhựt Bốn NAGAFUCHI được Đức Hộ Pháp tạm phong Lễ Sanh pháí Ngọc lúc Đức Hộ Pháp công du nước Nhựt.

– Cười... Cho vào pháí Thái.

Đức Thượng Sanh bạch: – Xin Đức Ngài chấp thuận cho vị Lễ Sanh NAGAFUCHI làm Đại diện Hội Thánh tại nước Nhựt thay thế cho vị Lễ Sanh HÒA đã trở về Việt Nam.

– Pháí Thượng Lễ Sanh HÒA.

Ngài Khai Đạo bạch: – Xin nhắc lại việc xin cho vị Lễ Sanh NAGAFUCHI Đại diện cho Hội Thánh tại Nhựt Bốn.

– Tự nhiên được.

Đọc tiếp danh sách Chức việc và công quả nữ pháí được Thượng Hội sơ bộ chấp thuận cho vào Hàm phong dâng lên.

Tổng số: 106 vị.

Qui vị: 2 vị. Vắng mặt vô cơ: 9 vị.

– Cho tất cả vào phẩm Lễ Sanh Hàm: 95 vị.

Đức Thượng Sanh bạch: – Còn danh sách Chức việc và công quả nam pháí cầu Lễ Sanh nhưng vì thiếu điều kiện hoặc thất học nên Thượng Hội sơ bộ đình lại và danh sách cựu quân nhân cầu phong, Thượng Hội sơ

bộ cũng đình lại vì Bộ Pháp Chánh thiếu tài liệu để minh tra. Bạch Đức Ngài có nên dâng lên danh sách này cho Đức Ngài duyệt lại?

– Đình.

Đức Thượng Sanh bạch: – Đến đây đã hết phần của Cửu Trùng Đài và tới danh sách cầu thăng của Chức sắc Phước Thiện và Hiệp Thiên Đài.

– Lão từ già chư Thánh và nhường cơ cho Đức Hộ Pháp.

THĂNG.

TÁI CẦU:
HỒI 22 GIỜ.

HỘ PHÁP

Chào các bạn Thượng Sanh, Hiến Pháp, Khai Đạo, chư Thánh Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện nam nữ. Mừng các em Hiệp Thiên.

Thượng Sanh hỏi trước.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Xin dâng danh sách Hành Thiện cầu thăng Giáo Thiện để Đức Ngài phán định. Theo Thánh giáo năm Ất Tỵ, Đức Ngài đã dạy đình lại sự thăng thưởng lên phẩm Giáo Thiện vì không nuôi đủ 12 gia tộc, nên năm nay Hội Thánh Hiệp Thiên Đài không cứu xét những hồ sơ cầu thăng Giáo Thiện, xin Đức Ngài chỉ dạy.

– *Cười... Thật là một việc khó cho Bản đạo, vì Bà Cố Chánh Phối Sư Hương Nhiêu đã có lời cầu khẩn thiết tha cho sắp nhỏ Hành Thiện, nhất là nữ phái nhược chất liễu*

bỏ, không thể nuôi 12 gia tộc nên xin miễn thể lệ này cho nữ Hành Thiện.

Bản đạo không thể từ chối đặng, nên chấp thuận cho tất cả nữ Hành Thiện được thăng Giáo Thiện nếu hội đủ thâm niên công nghiệp và hợp lệ.

Còn Hành Thiện nam phái, chờ hội đủ điều kiện qui định mới được cầu thăng.

Về các Chức sắc nhỏ từ Minh Đức đến Hành Thiện, nếu hội đủ thâm niên và điều kiện thì được thăng như cấp đến phẩm Hành Thiện mà thôi.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Còn danh sách Giáo Nhi cầu thăng Giáo Thiện năm Ất Tỵ, Đức Ngài cũng dạy đình lại. Xin Đức Ngài cho thăng như Hành Thiện nữ phái.

– Cũng cho luôn.

Đức Thượng Sanh bạch:

– Tới danh sách Giáo Thiện nam phái cầu thăng Chí Thiện được Hội Thánh Hiệp Thiên Đài chấp thuận.

– *Cười... Rất khó cho chúng ta, vì Đức Lý Nhứt Trấn đã giảng dạy nghiêm chỉnh miễn cầu thăng bên Cửu Trùng Đài, không lẽ Bản đạo dụng quyền riêng đối với Phước Thiện và Hiệp Thiên Đài.*

Bản đạo xin để lời khuyến cáo chư hiền đệ Hiệp Thiên phải chứng tỏ tánh cách cao thượng của mình mà so sánh tước phẩm là gì, cứ lo xây dựng nền Đạo cho được cao thâm thì không mất phần thưởng thiêng liêng đâu.

Bản đạo ban ân cho các bạn.

THĂNG.

385. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 4-7-Kỷ Dậu (dl 16-8-1969)*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 45.

*Hầu đàn: Thượng Sanh, Hiến Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc
HTĐ, CTĐ nam nữ.*

HỘ PHÁP

Kính chào hiền tỷ Nữ Đầu Sư, bạn Thượng Sanh, chư hiền hữu Hiến Pháp, Hiến Đạo, Khai Đạo, các em Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Bản đạo rất vui mừng về việc hội ngộ hôm nay của chúng ta. Bản đạo tin rằng các bạn có việc gì hay muốn tỏ cho Bản đạo rõ. Vậy bạn Thượng Sanh khá cho biết.

Đức Thượng Sanh bạch:

1.- Ban Kiến Trúc có dâng lên hai bản đồ bửu tháp của Đức Ngài và của Đức Thượng Phẩm. Về kiểu mẫu của hai bửu tháp Hội Thánh đã chấp thuận, nhưng bề cao bửu tháp của Đức Ngài tới 16 thước. Hội Thánh Hiệp Thiên nhận thấy cao quá. Ý kiến của tiểu đệ thì bề cao 12 thước là vừa, còn bề cao bửu tháp Đức Thượng Phẩm, bản đồ để 12 thước 20, xin sửa lại là 10 thước. Cầu xin Đức Ngài phán định.

- Cười... Đáng lẽ Bản đạo không cần phải nói thêm nữa, nhưng ý dân là ý Trời. Bản đạo không cãi, nhưng Bản đạo muốn ba tháp bằng nhau, đừng phân giai cấp, nhưng anh Cao Thượng Phẩm muốn cho bửu tháp của Bản đạo cao hơn ở giữa, còn Thượng Phẩm và Thượng Sanh phải thấp hơn, nên Bản đạo cũng chấp thuận theo đề nghị của Thượng Sanh, nghĩa là 12 thước và 10 thước.

Việc ấy phải khởi công một lượt ba ngôi bửu tháp cho

dễ coi.

Bạn Thượng Sanh có đồng ý chăng?

Đức Thượng Sanh bạch: – Tiểu đệ đồng ý.

2.– Về cửa Chánh Môn, trước khi kiến tạo, Hội Thánh Hiệp Thiên Đài có cậy vị kỹ sư Công Chánh Tây Ninh vẽ bản đồ và giúp ý kiến. Nay cửa Chánh Môn đã hoàn thành, duy còn thiếu mấy cửa sắt. Hội Thánh Lương Đài đều chấp nhận kiểu mẫu cửa Chánh Môn, nhưng Ban Kiến Trúc và một phân Đạo hữu tỏ ý phản đối.

Cầu xin Đức Ngài cho biết tôn ý về cửa Chánh Môn.

– Cứ làm theo kiểu của Hội Thánh chấp thuận, nếu không vậy thì Hội Thánh mất chủ quyền.

Cười... Bản đạo lấy làm buồn cứ phải lo về hữu hình mãi. Thượng Sanh phải ráng sức phi phạm mới chịu nổi các luồng giông tố bão bùng, nó còn đeo đuổi theo hoài. Chúng ta cần phải đủ nghị lực. Thượng Sanh nghĩ sao?

Đức Thượng Sanh bạch: – Việc Đạo rất khó nên tiểu đệ phải ẩn nhẫn trong mọi việc để giữ sự điều hòa trong nội bộ đối với các cơ quan Đạo, tiểu đệ phải tùy theo trường hợp mà xoay trở và có ẩn nhẫn mới làm phận sự được.

– Đáng khen nhưng phải có giới hạn.

Đức Thượng Sanh bạch:

3.– Bản **Nội Quy Ban Thế Đạo** đã được Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tu chỉnh vài điều khoản để cho sự tuyển chọn Chức sắc Ban Thế Đạo được thực hành kỹ lưỡng hơn hầu gìn giữ chơn giá trị của Ban Thế Đạo. Xin dâng lên Đức Ngài phê chuẩn.

– Cười... Cũng là việc hữu hình nữa. Nếu các bạn

đã để trọn tâm chí vào việc ấy mà tu chính thì phải hay thêm chớ sao. Vậy Bản đạo chấp thuận.

Đức Thượng Sanh bạch:

4.- Hội Thánh Cửu Trùng Đài còn thiếu Chức sắc cao cấp đầy đủ khả năng điều khiển nên guồng máy Hành Chánh Đạo không tiến triển khả quan.

- Cứ để vậy còn hơn là đem những phần tử đã kể là bất lực thì lại càng rối thêm.

Đức Lý Đại Tiên có thảo luận với Bản đạo về việc tuyển chọn Chức sắc cao cấp Cửu Trùng Đài, thì nên tìm kiếm nhân tài trong hoặc ngoài Ban Thế Đạo sẵn lòng tình nguyện hiến thân phục vụ cho Đạo thì các bạn nên mời về tham khảo ý kiến. Nếu được thì Đức Lý sẽ đặc cách ân phong quyền tước để phụng sự có hiệu lực hơn. Các bạn có đồng ý chăng?

Đức Thượng Sanh bạch:

- Nếu áp dụng thể thức đó thì phải đợi thời gian lâu mới tuyển chọn được như tài sẵn lòng phục vụ. Tiểu đệ và các bạn Hiệp Thiên Đài sẽ cố gắng thực hành theo lời chỉ giáo của Đức Ngài.

- Chừng đó Bản đạo sẽ giúp các bạn thành lập đàn cơ nơi Cung Đạo.

Đức Thượng Sanh bạch:

5.- Những điều tiểu đệ câu hỏi đã chấm dứt. Xin Đức Ngài có điều chi dạy thêm, nhứt là chúng đệ lo ngại chiến tranh hiện tại sẽ có ảnh hưởng không hay cho vùng Nội Ô Thánh địa.

- Cười... Chúng ta khi không mà phải chịu nạn chiến tranh, mặc dù Bản đạo đã biết trước, nhưng cũng

không tránh khỏi. Chúng ta chỉ cần giữ vững tinh thần, xem đó là trò chơi của trẻ con và đế quốc.

Chào các bạn.

THẮNG.

386. *BÁO AN TỪ, đêm 15-8-Kỷ Dậu (dl 26-9-1969).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 21 giờ 45.

*Hầu Đàn: Đức Thượng Sanh, Hiến Đạo, Bảo Sanh Quân,
Đầu Sư, Nữ Đầu Sư Hương Hiếu, chư Chứcsắc Hiệp Thiên,
Cửu Trùng và PT nam nữ.*

DIÊU TRÌ KIM MẪU

DIÊU động vân hành giáng hạ lai,

TRÌ trung thanh tịnh bạch liên khai.

KIM quang chiếu diệu Âm quang hiện,

MẪU ngự cung Tiên Cửu phẩm đài.

MẸ mừng các con nam nữ.

Các con ôi! Nỗi mừng của MẸ lẫn lộn với nỗi khổ tâm. Mừng là vì các con đã sớm nghe theo tiếng gọi thiêng liêng của Đức Chí Tôn, nên một phần đã được gọi nhuan ân đức của Đấng Vô Cực, nên mới được giảm phần tai nạn. Nhưng những đứa con còn ngoài vòng Đạo, cũng đều là con cái của MẸ, nên MẸ đau khổ lắm các con ơi!

MẸ xin để lời khuyên các con hãy để dạ thương hại chúng nó mà xây chuyển tinh thần nền Đạo cho thêm vững bền và đủ khả năng độ dẫn tất cả vào vòng Đạo hạnh, cho chúng đều hưởng ân huệ.

Được vậy là các con báo hiếu cho Đức Chí Tôn và cho MẸ đó.

MẸ xin có mấy lời khuyên nhủ.

THĂNG.

387. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 14-10-Kỷ Dậu (dl 23-12-1969)*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Thượng lưu trí thức nghĩ sao đây?

Trung liệt giang sơn há để vậy?

Nhựt nhựt ưu tư hưng quốc vận,

Giáng mừng huynh đệ hiệp vui thay.

Qua chào mừng chư đệ muội.

Nay là dịp hết sức hoan lạc vì một kỷ niệm hiếm có, lại được quý bạn tận tâm chú trọng, làm cho cuộc lễ thêm đầy đủ đáng nêu gương.

Qua nhớ lại năm nào, Thượng Phẩm, Hộ Pháp cùng Em Tư Hương Hiếu đã chịu nhiều cam khổ mới tếm dẹp lần hồi cho ra vẻ. Đó chẳng qua là vì Đạo mà hăng say quên hết khó nhọc. Sự hy sinh đó nếu thiếu bàn tay xây dựng thì làm sao cho nổi nét Đại nghiệp như thế này.

Qua xin để lời khen các bạn rảng noi gương cao cả mà dương danh cho Đạo.

Nay có sự hiện diện của Bảo Sanh Quân, Qua rất vui mừng và xin khuyên hiền đệ nên để trọn tâm chí với Đạo. Vì hiền đệ đã chán hiểu tưởng đời ra thế nào rồi, mà còn đeo đuổi làm gì cho nhọc thế xác lẫn tâm hồn. Hiền đệ nên nhớ rằng khi xưa Qua có tài cán gì đâu, bất quá là một học trò khó, chỉ có mảnh văn bằng Trung học, cũng nhờ thời thế tạo anh hùng mà Qua đi đến nơi đến chốn, dám nói rằng đi tới Trời. Huống gì hiền đệ có đủ khả năng mà nỡ nào bỏ trôi cho đành.

Lại nữa, hiền đệ mang sứ mạng Bảo Sanh đâu phải tầm thường. Đối với hiền đệ, Qua xin có mấy lời khuyên nhủ.

Hiền muội *Hương Huệ*,

Qua chào mừng hiền muội đó. Qua cầu chúc cho hiền muội gặp nhiều may mắn trên đường hành đạo. Trong Đạo mới có một mình hiền muội đem chuông đi đánh nước người.

Qua xin để lời khen thưởng, cứ cố gắng thêm nữa thì sẽ thấy vinh quang.

Qua xin cảm tạ quý bạn và ban phước lành cho toàn thể.

THĂNG.

388. **CUNG ĐẠO ĐÊN THÁNH**, đêm 24-3-Canh Tuất (dl 29-4-1970). Hồi 21 giờ 35.

Phò loan: Hiền Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Thượng Sanh, Đầu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, và PT nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh.

HỘ PHÁP

Mừng bạn Thượng Sanh cùng các bạn Hiệp Thiên, chư Chức sắc Cửu Trùng nam nữ.

Cười... Bạn Thượng Sanh muốn hỏi điều chi?

Đức Thượng Sanh bạch:

– Bạch Đức Ngài, ông Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa có gửi về một bài Thánh giáo nói rằng của Đức Ngài giảng cơ tại Kim Biên dạy Hội Thánh lo đem liên đài của Đức Ngài về Thánh địa, vì lúc này biến loạn nơi Kim Biên.

Chức sắc vẫn phân vân, có phần tin và có phần không dám tin. Trong bốn đạo nơi ngoại ô và các nơi khác có dư luận xôn xao về sự sắp di liên đài về Tòa Thánh. Tiểu đệ xin Đức Ngài từ bi dạy về sự di liên đài trong lúc này có phải thật là Thánh ý của Đức Ngài hay không?

– *Thượng Sanh nghĩ sao?*

Đức Thượng Sanh bạch:

– Theo quan điểm của tiểu đệ thì Đức Ngài đã có di ngôn, phải chờ lúc Việt Nam độc lập, đất nước được thống nhất, sẽ di liên đài về Tòa Thánh, và Đức Ngài cũng có giảng cơ dạy Hội Thánh Hiệp Thiên Đài là nước nhà chưa thống nhất thì không vui sướng gì mà hồi loan.

Vì vậy, tiểu đệ cứ tôn trọng di ngôn và Thánh huấn của Đức Ngài trước kia. Nếu di liên đài lúc này, tiểu đệ thấy nhiều bất tiện và sơ thất vì thời cuộc hiện tại cũng trái với Thánh ý của Đức Ngài.

– Hay! Cầm giềng mới như vậy mới đúng. Nếu mỗi lần có biến sự mà không vững tinh thần thì phải bị lôi cuốn vào vòng tội lỗi.

Bản đạo đã nói trong thời kỳ này, Bản đạo có vẻ cũng không ích lợi chi cho Đạo cũng như đời.

Vậy Bản đạo đồng ý với Thượng Sanh và toàn Hội Thánh nên truyền bá lời này cho toàn đạo hay biết, kẻo hiểu lầm rất tai hại.

Bản đạo thành thật cảm ơn chư Thánh.

THĂNG.

389. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 27-3-Tân Hợi (dl 22-4-1971).

Hồi 20 giờ 20.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Nam Đẩu Sư, Nữ Đẩu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, chú Chúc việc và Đạo hữu nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh.

THƯỢNG SANH

Chào mừng chư Chức sắc Thiên phong, chư Đạo hữu nam nữ.

Bần đạo lấy làm vui sướng được thoát nơi trần lụy. Cái kiếp sanh của con người chỉ có giải thoát là quý hơn hết.

Hôm nay, Bần đạo đến để thỏa mãn sự yêu cầu của quý vị.

Bần đạo không có điều gì hay hơn là bài thi đã cho lúc Bần đạo tái thủ phạm sự, nhưng xin sửa hai câu đầu như vậy:

Từ lúc đưa tay nắm Đạo quyền,

Nguyện đem thi thổ tẩm trung kiên.

Kỳ dư đều để y như cũ.

Bần đạo còn rất nhiều Đạo sự không tiện ở lâu. Xin kiếu.

THĂNG.

Vậy bài thi dùng làm bài thài hiến lễ Đức Thượng Sanh, xin chép ra sau đây:

BÀI THÀI

Từ lúc đưa tay nắm Đạo quyền,

Nguyện đem thi thổ tẩm trung kiên.

*Độ đời quyết lánh vòng danh lợi,
Trau chí tìm nơi bậc Thánh hiền.
Từ ái làm nền an thổ võ,
Đức ân dụng phép tạo nhơn duyên.
Những mong huệ trạch trên nhuần gội,
Sứ mạng làm xong giữ trọn nguyên.*

Đức Thượng Sanh Cao Hoài Sang đăng Tiên lúc 17 giờ ngày 26-3-Tân Hợi (dl 21-4-1970), hưởng thọ 71 tuổi.

Đêm hôm sau thì Ngài giảng cơ cho bài Thánh giáo trên và bài thi làm bài thái hiển lễ.

PHỤ LỤC

CÁC BÀI THÁNH NGÔN CẦU ĐƯỢC SAU NGÀY ĐỨC THƯỢNG SANH ĐẰNG TIÊN 26-3-TÂN HỢI (DL 21-4-1970) CHO ĐẾN NĂM BÍNH THÌN (1976)

390. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, đêm 4-5-Tân Hợi (dl 27-5-1971)*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 30.
Hầu đàn: Bảo Đạo, chú Chúc sắc HTĐ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘI PHÁP

Chào mừng các bạn và mấy em.

Hèn lâu chúng ta mới có dịp mừng nhau và tiếp chuyện, hôm nay có điều đáng vui mừng là bạn **Hiến Pháp thọ phong Quyền Chương Quán Hiệp Thiên Đài.**

Các bạn muốn hỏi điều chi?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài về việc Lễ Tấn phong Ngài Hiến Pháp, xin Đức Ngài từ bi chỉ giáo.

– Cười... Theo bạn, Lễ Tấn phong là lễ gì?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, Lễ Tấn phong là để cho toàn thể Chúc sắc và bốn đạo đều hiểu biết Ngài Hiến Pháp đã thọ phong.

– Nhưng có người hiểu Tấn phong là đội mào (Couronnement), cái đó không phải là Tấn phong mà là Gia miện, chỉ có bậc vua mới được. Còn lễ toàn đạo hiệp lại tổ chức cuộc lễ cho có vẻ tôn nghiêm rồi toàn thể Chúc sắc Thiên phong đến hành lễ bái mạng cho vị Tân phong đủ uy quyền với toàn Đạo.

Các bạn rõ chưa?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, xin cho mời chánh quyền đến dự.

– Cái đó tùy các bạn.

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài vì Thánh giáo nơi đây không tuyên bố, chúng tôi xin định ngày mùng 6 tới đây sẽ cầu đàn cơ chánh thức tại Đền Thánh.

– *Phải mời Chúc sắc Cửu Trùng, Phước Thiện đến Cung Đạo hầu đàn, vì buổi đó sẽ có Đức Lý Đại Tiên giảng dạy.*

Còn gì nữa?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài về việc Chi Đạo qua cầm quyền Bộ Pháp Chánh e có điều dư luận, xin Đức Ngài chỉ giáo.

– Cười... Cái đó vô hại, Thời Quân là tướng soái kia mà, còn người nào đều được ứng dụng tất cả.

Bản đạo ban phép lành cho toàn thể các bạn.

THĂNG.

391. *CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm mừng 6-5-Tân Hợi (dl 29-5-1971).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 5.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đầu Sư, Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh.

THẤY

Các con,

Hôm nay vì có cuộc vui mừng nên Thầy đến khuyên các con nên để tâm lực vào sự xây dựng nền Đạo cho kịp thời kéo tội nghiệp cho nhơn sanh. Nay ba vị tướng soái lớn đã về thiêng liêng, đó cũng vì thiêng liêng định đặng thử coi các con có làm nên trò gì chẳng?

Thượng Sanh có sứ mạng về để độ dẫn những bậc thượng sanh tại thế, rồi đây các con sẽ thấy nhiều trang trí thức đến với Đạo, vì chẳng lẽ ôm bằng cấp trí thức để cho mai một hay sao?

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

TÁI CẦU:
HỒI 20 GIỜ 25.

HỘ PHÁP

Mừng chư Chức sắc Thiên phong và toàn Đạo nam nữ.

Hôm nay vui quá nên Đức Chí Tôn giáng lâm để lời

vàng tiếng ngọc cho chúng ta. Thâm hạnh! Thâm hạnh!

Việc của chúng ta phải làm hôm nay là thỉnh giáo về việc Tấn phong vị Quyền Chưởng Quân Hiệp Thiên Đài.

Các bạn cần hỏi chi?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài chỉ giáo việc tấn phong Ngài Hiến Pháp, Quyền Chưởng Quân HTĐ.

– Bản đạo đã chỉ rõ cách tấn phong rồi, cứ theo đó thì hành, còn việc chấp nhận vị Tân phong thì Bản đạo đồng ý, vì ý người cũng là đại Trời.

Bạn Hiến Pháp nên lo việc cầu thăng và cầu phong cho Chúc sắc, chẳng những Hiệp Thiên mà còn luôn cả Cửu Trùng và Phước Thiện.

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, trong một phiên nhóm Hội Thánh Lương Đài năm vừa qua, theo Thánh ý của Đức Thượng Sanh, xin Đức Ngài từ bi chế giảm tạm thời trong thời gian chiến tranh điều kiện nuôi 12 gia tộc theo luật định cho chư vị Hành Thiện có hạnh đức tốt, thâm niên công nghiệp và có đầy đủ thiện chí được cầu thăng lên Giáo Thiện. Khi chiến tranh chấm dứt, hòa bình vẫn hồi thì điều kiện đó sẽ thi hành triệt để đối với chư vị Hành Thiện trong việc cầu thăng. Xin Đức Ngài chỉ giáo.

– Các bạn đưa đề nghị lên cho Bản đạo định.

Bản đạo ban phép lành cho toàn đạo và xin nhượng cơ cho Đức Lý Đại Tiên.

THĂNG.

TÁI CẤU: HỒI 21 GIỜ.

LÝ BẠCH
NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư Chức sắc và toàn đạo nam nữ.

Lão đến với ý định an ủi chư quý vị Chức sắc Cửu Trùng Đài vì đã mất cơ hội thăng phẩm vị.

Vậy từ đây Lão bãi bỏ lệnh truất cầu thăng, rồi đây Hội Thánh Cửu Trùng Đài phải tái lập Sổ cầu phong và cầu thăng. Sau khi lập xong, gửi hết hồ sơ cho Hiệp Thiên Đài minh tra công nghiệp.

Chư vị không nên bỏ sót một ai, còn những em chưa vào phẩm vị nào, nhưng có khả năng phục vụ, cũng nên lập Sổ cầu phong riêng để có đủ người hành đạo. Quý vị khá nhớ.

Lão ban ơn cho toàn đạo.

THĂNG.

392. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 23-9-Tân Hợi (dl 10-11-1971).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Mừng chư hiền Thời Quân và chư đệ, muội.

Bản đạo rất vui mừng được thấy các bạn để tâm vì Đạo nghiệp.

Các bạn có việc chi cứ hỏi.

Ngài Bảo Đạo bạch từng khoản:

1.- Vị Cựu Thủ Tướng Nguyễn Văn Lộc hiện là Trạng Sư Tòa Thượng Thẩm Sài Gòn có dâng tờ tình nguyện phục vụ cho Đạo. Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu xin Đức Ngài thẩm định.

– Một điều đáng mừng cho Đạo. Người ấy đáng mặt làm nha traỏ sẽ giúp hay nhiều việc. Bản đạo có ý định cho vào Thập nhị Bảo Quân như Bảo Sanh Quân vậy, nhưng vai trò phải khác, chừng ra Cung Đạo sẽ phong chức trước sự hiện diện của Hội Thánh. Nhớ đưa hồ sơ ra Cung Đạo và phải có mặt vị nguyên thủ Lộc.

Có thể mời trước để kiến diện Bản đạo và có lời khuyến khích, nhứt là cho có đủ ngày giờ sắm Đạo phục Bảo Quân như của Bảo Sanh Quân.

2.- Chiều Thánh giáo của Đức Ngài đêm mừng 4 tháng 7 năm Kỷ Dậu 1969 về việc tuyển chọn Chức sắc cho Cửu Trùng Đài, nay có một số Hiền Tài nam nữ trong Ban Thế Đạo tình nguyện hiến thân phục vụ cho Đạo.

Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu xin Đức Ngài chấp

thuận đưa số Hiền Tài nầy ra Cung Đạo để thỉnh cầu Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm đặc cách ân phong phẩm vị cho họ tùy theo khả năng của mỗi người để giúp cho Cửu Trùng Đài.

– Cười... Chấp thuận đưa ra Cung Đạo ngày gần đây.

3.– Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu xin Đức Ngài chấp thuận cho đưa ra Cung Đạo số cầu thăng Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện đã bị truất cầu thăng hồi năm Mậu Thân để thỉnh cầu Đức Lý Đại Tiên và Đức Ngài định phận, nếu chờ lập Sổ cầu phong và cầu thăng thường lệ thì còn lâu mới lập xong.

– Chấp thuận vì đó là ý của Đức Lý và của Bản đạo.

4.– Có một số Chức sắc bị tâu quyền chức do Thánh lệnh của Đức Ngài lúc cầm quyền Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài ấn ký, nay có ít vị tỏ dấu ăn năn và có thiện chí xin tái thủ phục vụ cho Đạo, nhưng Hội Thánh Hiệp Thiên Đài vô thẩm quyền quyết định, như trường hợp của ba vị:

1. Thượng Danh Thanh (Đại Tá Nguyễn Thành Danh)
2. Thượng Ôn Thanh (Võ Văn Ôn).
3. Thượng Phúc Thanh (Dương Văn Phúc).

Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu xin Đức Ngài mở lượng khoan hồng ân xá cho họ. Nếu sau nầy có trường hợp tương tự như vậy, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi chỉ giáo.

– Bản đạo trao trọn quyền cho Hội Thánh Lương Đài quyết định, nếu toàn thể đồng ý thì được tâu hồi Thánh lệnh trước nhưng phải do Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài phê kiến.

5.- Hội Thánh Hiệp Thiên Đài thỉnh cầu Đức Ngài phán dạy có nên tổ chức cuộc lễ ngày 20 tháng 8 mỗi năm (Đạo Hận) chăng?

Cuộc lễ này đã ngưng tổ chức trong thời gian Đức Thượng Sanh cầm quyền Đạo.

- Cười... Bản đạo rất khen lòng bác ái của bạn Thượng Sanh và bạn Khai Đạo về việc đó, nhưng cần phải đưa ra Cung Đạo cho tất cả đồng nghe và tuân hành theo lời Bản đạo.

6.- Về việc lập Sổ cầu phong và cầu thăng thường lệ do Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm và Đức Ngài giảng dạy trong đêm 6-5-Tân Hợi tại Cung Đạo, Hội Thánh Hiệp Thiên Đài chưa nhận thức rõ Thánh ý, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi chỉ dạy thêm như:

1. Thánh giáo Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm dạy như vậy: *“Hội Thánh Cửu Trùng Đài phải tái lập Sổ cầu phong và cầu thăng. Sau khi lập xong, gửi hết hồ sơ cho Hiệp Thiên Đài minh tra công nghiệp. Chú vị không nên bỏ sót một ai.”*

Câu *“không nên bỏ sót một ai”* sẽ áp dụng như thế nào? Có phải:

- a) Tất cả Chức sắc bị đình, truất cầu thăng kỳ rồi?
- b) Lập sổ cầu phong và cầu thăng cho những người nào có hội đủ thâm niên công nghiệp và đủ điều kiện theo luật định?
- c) Hạng cầu phong đặc biệt?
- d) Có áp dụng 4 điều kiện do Đức Lý Đại Tiên ấn định cho Chức sắc cầu thăng chăng?
- đ) Còn áp dụng thể lệ truất 1/5 nữa không?

2. Thánh giáo tiếp: “*Còn những em chưa vào phẩm vị nào nhưng có khả năng phục vụ cũng nên lập sổ cầu phong riêng để có đủ người hành đạo. Quý vị khá nhớ.*”

a) Khả năng phục vụ của mấy em chưa có phẩm vị định đến mức nào về học vấn và với điều kiện nào?

b) Những vị Đạo hữu chưa vào phục vụ và có khả năng học vấn nay muốn vào hiến thân phục vụ cho Đạo có được dự vào sổ cầu phong đặc biệt này chăng?

– *Đáng lẽ phải đem ra hỏi và trả lời giữa Hội Thánh Lương Đài, nhưng không có đủ thời giờ, nếu với sự đồng ý của Đức Lý, Hội Thánh được dâng sổ cầu phong và cầu thăng theo ý Đức Lý định. Về trường hợp đặc biệt thì Chức sắc hữu trách đã và phải biết rõ đàn em của mình, ai có đủ khả năng phục vụ. Sự kiểm tra học lực rất dễ, không cần do văn bằng để căn cứ vào học lực, miễn biết viết và đọc trôi chảy là được, trừ trường hợp quá dốt thì cũng được cầu Hàm phong, nếu thấy có đủ khả năng giúp Đạo, cho đến những trường liên gia cũng được dự cầu phong nếu có hội đủ điều kiện nêu trên.*

7.– Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu xin Đức Ngài chỉ giáo: Việc cầu phong và cầu thăng thường lệ do Đức Lý và Đức Ngài ban ân huệ có cần đưa ra Hội Nhơn Sanh công nhận chăng?

– Đã có đặc ân thiêng liêng thì còn đưa đến đâu nữa. Các bạn rõ chưa? Đức Lý và Bản đạo bảo đảm việc này.

8.– Chiếu Thánh lệnh số 132/VPHP ngày 11-5-Quý Tỵ (1953) của Đức Ngài, nơi điều thứ nhất ấn định: “*Tất cả quân nhân Cao Đài, sau khi làm xong phận sự tranh đấu*

cho tổ quốc, trở về mặt Đạo sẽ được Bộ Pháp Chánh minh tra công nghiệp đủ lẽ, vị nào xứng đáng và đủ điều kiện sẽ đem ra Quyển Vạn linh công nhận, tùy theo tánh đức và công nghiệp trọng khinh để phong thưởng hoặc ban thưởng.”

Vậy kỳ cầu phong này, Đức Ngài có chấp thuận cho số cựu sĩ quan Cao Đài từ cấp Thiếu Úy trở lên có học thức khá và có thiện chí muốn phục vụ Đạo được cầu phong về công nghiệp quân đội hay không? Nếu họ còn đủ giấy tờ chứng minh cấp bậc do Nghị định của Đức Thượng Tôn Quản Thế phê chuẩn hoặc có giấy tờ do quân đội quốc gia cấp phát khi quốc gia hóa và được giải ngũ.

– Nếu có đủ bằng chứng như vậy thì được cầu phong.

9.– Cầu xin ân xá cho những Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện vì phục vụ cho đường lối Hoà Bình Chung Sống đã bị khổ hạnh mà còn bị truất hay ngưng quyền chức, được phục chức và được nạp hồ sơ cầu thăng kỳ này.

– Chấp thuận.

10.– Hội Thánh Hiệp Thiên Đài gặp nhiều việc thắc mắc hiện thời trong việc điều hành Trí Giác Cung (Địa Linh Động), cầu xin Đức Ngài chấp thuận cho lập một đàn cơ đặc biệt có sự hầu đàn của Ban Trị Sự Cung này để Đức Ngài phán dạy những việc thắc mắc của Hội Thánh HTĐ sẽ dâng lên.

– Chấp thuận.

Bần đạo ban ơn cho quý bạn.

THĂNG.

393. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 26-9-Tân Hợi (dl 13-11-1971)*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 19 giờ 50.
Hầu đàn: Bảo Đạo, chú Chúc sắc HTĐ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Mừng chư hiền hữu, hiền muội.

Bản đạo lấy làm hân hoan được hội ngộ với chư hiền hữu hôm nay. Đó là sự đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, phải vậy không?

Nhị vị thượng khách,

Quý vị đã đến với một tinh thần sáng suốt và vị tha, cốt yếu nâng đỡ nền Quốc Đạo đến cõi vinh quang, vì quý bạn đã có sứ mạng sẵn dành để vì dân phục vụ cho dân chúng đúng tình thương dân thương nước.

Chúng tôi là người tiên phong khai sáng nền Đạo thì đó là bước đầu hy sinh lột đường. Thật ra mỗi Đạo sau này sẽ thuộc về quyền của đoàn hậu tấn tô điểm thêm cho tận thiện.

Sứ mạng của chư hiền là vậy. Bản đạo mong quý bạn vì nước vì Đạo đem hết tinh thần giúp Đạo. Bản đạo rất chân thành cảm tạ.

Hiên hữu NGUYỄN VĂN LỘC có định mạng trong Thập nhị Bảo Quân, cũng như bạn TRƯƠNG KẾ AN. Nhưng mỗi vị đều có trọng trách riêng biệt, nên xin mời đến Cung Đạo Đền Thánh để thọ phong. Đạo phục sẽ may y theo của Bảo Sanh Quân.

Nhị vị hiền hữu có vui lòng chấp nhận không?

Ông Trương Kế An bạch:

– Xin đứng bên cơ quan truyền giáo, không dám lãnh việc hành chánh.

– Vui thay!

Ông *Trương Kế An* bạch tiếp:

Ông *Nguyễn Văn Lộc* bạch:

– Với phận sự tín đồ, đệ tử cầu xin Đức Chí Tôn, Đức Hộ Pháp tùy khả năng định sao tôi vâng vạy.

– *Mừng thay!*

Hỏi vậy chớ hiền hữu đã dâng tờ rồi mà.

Bần đạo ban ơn cho chư hiền.

THĂNG.

394. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 3-10-Tân Hợi (dl 20-11-1971).*
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 15.
Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, chư Chúc sắc HTĐ.
Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào mừng chư hiền Hiệp Thiên, hiền hữu *Đặng Văn Dẫn*, chư hiền đệ và hiền muội.

Bần đạo rất hân hạnh được hội diện với *Đặng* hiền hữu. Hồi tưởng lại mấy năm về trước, chúng ta đã trao đổi ý kiến về việc bành trướng mỗi Đạo. Nhưng người muốn vậy mà cơ Trời chưa cho vậy.

Thấm thoát đã mấy mươi năm, cũng may hiền hữu không quên cây cội nước nguồn. Hiền hữu đã đến thì rất hạp thời. Vậy hãy nghiêng vai chung gánh Đạo Trời với chúng tôi, vì đó là sứ mạng thiêng liêng của chúng ta. Từ đây đã có người giúp sức cho Đạo mau phát triển, công nghiệp ấy Đạo sẽ ghi vào Đạo sử ngàn năm. Hiền hữu sẽ được vào hàng Thập nhị Bảo Quân như *Lộc* và *An* vậy, chuẩn bị ngày ra Cung Đạo sẽ thọ phong, đạo phục may y như Bảo Sanh Quân.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Xin Đức Ngài cho biết Thập nhị Bảo Quân đối với phẩm nào?

– *Cười... sẽ tiết lộ giữa Cung Đạo cho tất cả đều biết.*
Bần đạo xin chúc mừng hiền hữu và ban ơn cho các bạn.

THĂNG.

395. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 15-11-Tân Hợi (dl 1-1-1972).

Hồi 20 giờ.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đâu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ.

Hầu bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh.

HỘI PHÁP

Chào mừng Hội Thánh, chư Chức sắc nam nữ, chư quý vị quan khách.

Đã từ lâu không có dịp gặp nhau, nay Bản đạo rất hoan hỷ.

Bản đạo sẽ lấy hết công tâm và lòng thương yêu mà ân thưởng cho Chức sắc Hiệp Thiên và PT.

Đọc danh sách Chức sắc, Chức việc HTĐ:

- Nguyễn Văn Hợi, Cải Trạng thăng Chuông Ấn.
- Huỳnh Hữu Lợi, Giám Đạo - Cải Trạng.
- Nguyễn Văn Kiệt, Giám Đạo - Cải Trạng.
- Võ Thành Quốc, Truyền Trạng - Thừa Sứ.
- Nguyễn Ngọc Hiếu, Truyền Trạng.

Cười... Bản đạo cho quý bạn biết rằng: *Hiếu* không phải Chức sắc HTĐ, Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm đã chọn *Hiếu* từ lâu để hành sự có hiệu quả hơn bên Hành Chánh, nên Bản đạo đồng ý giao *Hiếu* cho Đức Lý sử dụng.

- Lê Quang Tấn, Truyền Trạng thăng Thừa Sứ.
- Lê Minh Khuyên, Truyền Trạng - Thừa Sứ.
- Trương Ngọc Anh, Truyền Trạng - Thừa Sứ

nhưng phải cố gắng thêm.

– *Trần Văn Ngôn*, Truyền Trạng - Thừa Sứ
cũng như trường hợp *Anh*.

– *Nguyễn Minh Nhứt tự Trân*, đặc cách thăng Thừa

Sứ.

– *Nguyễn Thành Tất*, Sĩ Tài – - Thừa Sứ.

– *Bùi Quang Cao*, Sĩ Tài thăng Truyền Trạng.

– *Trần Thanh Danh*, Sĩ Tài - Truyền Trạng.

– *Lê Thị Liêm*, Sĩ Tài - Truyền Trạng.

Đọc danh sách 15 vị Luật Sứ.

– Thăng Sĩ Tài tất cả.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Xin Đức Ngài đặc cách cầu
phong cho phẩm Hành Thiện.

– Chấp thuận nhưng yêu cầu các bạn kiểm soát lại
cho kỹ.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài phán định cho chư vị Hành
Thiện có thâm niên công nghiệp.

– Giáo Thiện mà thôi.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Xin dâng danh sách Hành
Thiện, cầu xin Đức Ngài phán định.

– Được nhưng phải coi lại các chi tiết để tránh bất
công.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Xin Đức Ngài chỉ giáo cho
ai cứu xét hồ sơ Hành Thiện.

– Nhị vị Bảo Đạo và Hiến Đạo.

Đọc danh sách 30 vị Giáo Thiện nam phái cầu thăng

Chí Thiện.

– Tất cả đều thăng Chí Thiện, nhưng phải kiểm điểm những vị tuổi cao và thiếu khả năng hành đạo.

Đọc danh sách 22 vị Giáo Thiện nữ phái cầu thăng Chí Thiện.

– Cũng thăng nhứt phẩm nhưng phải coi lại tuổi tác và khả năng hành đạo.

Đọc danh sách 2 vị Chí Thiện nam phái cầu thăng Đạo Nhơn.

– Thăng nhứt phẩm.

Đọc danh sách 3 vị Chí Thiện nữ phái cầu thăng Đạo Nhơn.

– Thăng nhứt cấp.

Đọc danh sách 8 vị Đạo Nhơn nam phái cầu thăng Chơn Nhơn.

– Thăng nhứt cấp.

Đọc danh sách 3 vị Đạo Nhơn nữ phái cầu thăng Chơn Nhơn.

– Thăng nhứt cấp.

Đọc danh sách 5 vị Chơn Nhơn nam phái và 1 vị Chơn Nhơn nữ phái cầu thăng **Hiển Nhơn**.

– Vì chức tước này rất quan trọng nên phải đình lại một thời gian, Bản đạo sẽ cho biết sau.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Về việc cứu xét danh sách Hành Thiện...

– Xét càng kỹ càng hay.

Đọc danh sách Chức sắc, Chức việc **Bộ Nhạc** gồm

6 vị.

– Thăng nhứt cấp.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Có ba vị Nhạc Sư vì quá khiêm nhượng nên không dám cầu thăng.

– Không dám thì thôi, đừng ép ai hết.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài phong vị chính thức cho 3 vị Bảo Quân.

Độc danh sách:

** Trương Kế An, đặc phong Bảo Y Quân.*

** Nguyễn Văn Lộc, đặc phong Bảo Học Quân.*

** Đặng Văn Dẫn, đặc phong Bảo Nông Quân.*

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài chỉ giáo về sự đối phẩm và tiểu phục của chư vị Bảo Quân.

– Đối phẩm Phối Sư. Tiểu phục cũng sửa lại còn một Thiên Nhân như Hộ Đàn.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Xin Đức Ngài chỉ định chư vị Bảo Quân đứng cúng chỗ nào?

– Bảo Quân đứng hai bên tả hữu dưới cấp bực của Hiệp Thiên, như có một thì đứng bên Chi Thế.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Xin Đức Ngài chỉ định về ngày Đạo Hận.

– Thời nào theo nấy, khi Bản đạo còn mang phạm thế thì cũng oán ghét như ai nên mới có ngày Đạo Hận, nhưng khi về thiêng liêng vị thì cõi mở tất cả, chớ để hận thù làm gò trong cửa Đạo.

Bần đạo ban khen bạn Khai Đạo có sáng kiến biến ngày ấy thành một lễ giỗ chung. Hay lắm!

Ngài Bảo Đạo bạch: – Cầu xin Đức Ngài cho phép thân hồi Thánh lệnh ngày Đạo Hận.

– Chấp thuận.

Ngài Bảo Đạo bạch: – Vụ Trí Giác Cung, xin Đức Hộ Pháp định phải lập đàn cơ ở đâu?

– Việc đó Bần đạo đã chấp thuận lời yêu cầu của bạn rồi, bây giờ nghĩ sao?

Ngài Bảo Đạo bạch: – Xin Đức Hộ Pháp cho biết nên lập đàn cơ ở Giáo Tông Đường hay là ở Cung Đạo?

– Lập đàn tại Cung Đạo, nhưng phải mời tất cả Hội Thánh Lương Đài, và Chúc sắc Chúc việc hữu trách tại Trí Giác Cung để nghe Bần đạo giải thích.

Bần đạo ban ơn cho quý bạn và nhượng cơ cho Đức Lý.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 21 GIỜ 30.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào Hội Thánh Lương Đài và chư quý vị.

Nay là ngày lành cho quý vị thụ phong và thụ thăng. Lão để lời mừng.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Xin dâng danh sách Chúc sắc Cửu Trùng Đài và

Ban Thế Đạo nam nữ, cầu xin Đức Ngài từ bi ban thưởng.

- Đọc danh sách 23 vị Lễ Sanh nam phái cầu thăng Giáo Hữu.

- Thăng nhứt cấp.

- Đọc danh sách 10 vị Lễ Sanh nam phái cầu thăng Giáo Hữu Hàm.

- Chấp thuận thăng Hàm phẩm.

- Đọc danh sách 3 vị Lễ Sanh nữ phái cầu thăng Giáo Hữu.

- Hàm phẩm.

- Đọc danh sách 10 vị Lễ Sanh nữ phái cầu thăng Giáo Hữu Hàm.

- Chấp thuận thăng Hàm phẩm.

- Đọc danh sách 2 vị Giáo Hữu nam phái cầu thăng Giáo Sư.

- Thăng nhứt cấp.

- Đọc danh sách 2 vị Giáo Hữu nam phái cầu thăng Giáo Sư Hàm.

- Thăng Hàm phẩm.

- Đọc danh sách 4 vị Giáo Hữu nữ phái cầu thăng Giáo Sư.

- Thăng nhứt cấp.

- Đọc danh sách 3 vị Giáo Hữu nữ phái cầu thăng Giáo Sư Hàm.

- Hàm phẩm.

- Đọc danh sách 2 vị Giáo Sư nam phái cầu thăng Phối Sư.

– Vậy là thiếu thủ tục hành chánh. Nếu còn trong vòng điều tra thì không được cầu thăng. Lão đình sự cầu thăng của *Thái Tám Thanh* và chấp thuận thăng phẩm cho *Giáo Sư Triệu*.

• Đọc danh sách 1 vị Giáo Sư nam phái cầu thăng Phối Sư Hàm.

– Hàm phẩm.

• Đọc danh sách 1 vị Giáo Sư nữ phái cầu thăng Phối Sư Hàm.

– Hàm phẩm.

• Đọc danh sách chư vị Hiền Tài cầu phong.

– Nguyễn Văn Nhã, *đặc cách phong Phối Sư phái Thượng, lãnh nhiệm vụ Thượng Chánh Phối Sư thế cho Thượng Tăng Thanh vì kém sức khỏe.*

– Trịnh Thế Phát, đặc cách phong Giáo Sư phái Thái

– Lê Văn Xã, Giáo Hữu phái Ngọc.

– Lương Tấn Đạt, Giáo Sư phái Thượng.

– Nguyễn Văn Tịnh, Giáo Hữu phái Ngọc.

– Nguyễn Ngọc Tánh, Giáo Hữu phái Thượng

– Nguyễn Văn Nghi, Giáo Hữu phái Thái.

– Lê Văn Vang, Giáo Hữu phái Thái.

– Phạm Văn Bôi, Giáo Hữu phái Ngọc.

– Huỳnh Văn Mậu, Giáo Hữu phái Thượng

– Nguyễn Hòa Minh, Giáo Sư phái Ngọc.

– Nguyễn Văn Đâu, Giáo Hữu phái Thượng

– Phan Tử Anh, Giáo Hữu phái Ngọc.

– Lương Văn Hoàng, Giáo Hữu phái Thái.

- *Lê Văn Màng*, Giáo Hữu phái Thượng
- *Nguyễn Khương Cá*, Giáo Hữu phái Thái.
- Nguyễn Phát Đạt, đặc cách phong Phối Sư phái

Ngọc

- *Nguyễn Văn Sô*, Giáo Hữu phái Ngọc.
- *Lê Tấn Bộ*, Giáo Hữu phái Thượng
- *Bùi Đắc Sử*, Giáo Hữu phái Thượng
- *Đặng Mỹ Lệ*, Giáo Hữu phái Thái.
- Nguyễn Thị Trụ, đặc cách phong Giáo Sư.
- *Nguyễn Thị Thành*, Giáo Hữu.
- *Lý Thị Lựu*, Giáo Hữu.
- *Võ Nguyệt Hương*, Giáo Hữu.
- *Hồ Thị Hiếu*, Giáo Hữu.

Ngài Hiến Đạo bạch:

- Cầu xin Đức Ngài từ bi chỉ định 1 vị trong 3 vị Nữ Phối Sư sau đây cầm quyền **Nữ Chánh Phối Sư**: Hương Tiểu, Hương Ngộ, Hương Mây.

- *Lão định Hương Tiểu cầm quyền.*

Ngài Hiến Đạo bạch:

- *Cầu xin Đức Ngài chỉ giáo số Chúc sắc nữ phái Cửu Trùng Đài từ phẩm Phối Sư đổ xuống Giáo Hữu, mỗi phẩm có bao nhiêu?*

- *Vô định.*

Ngài Hiến Đạo bạch:

- Hội Thánh Lương Đài kính cần cầu xin Đức Ngài ban phẩm vị cho Bà Từ Cung Đoàn Huy Hoàng Thái Hậu.

– Vì có lời yêu cầu của Khâm Châu Đạo Thừa Thiên, Lão đặc cách phong chức **Phối Sư cho Bà Từ Cung**.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Hội Thánh cầu xin Đức Ngài tư bi phán định về trường hợp ban thưởng cho vị **Tổng Thanh Tra Đặc Nhiệm Chánh Trị Đạo**.

– Lão rất lưu tâm đến vị này vì đó là người của Lão chọn từ lâu để làm nên cho Đạo, nhưng đến nay cũng chưa hoàn thành sứ mạng, nên Lão cần lưu nhiệm vị Tổng Thanh Tra một thời gian nữa để đem lại chủ quyền cho Đạo và cho Hội Thánh.

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài phán định về trường hợp của vị **Nguyễn Ngọc Hiếu**.

– Cười... Lão dùng quyền Nhứt Trấn Oai Nghiêm mà đặt tạm cho Hiếu chức Sĩ Tả để chờ cơ hội Lão sử dụng. Nay muốn xây dựng nghiệp Đạo phải cần đến người đủ khả năng.

*Vậy Lão đặc cách cho Hiếu thăng phẩm **Phối Sư phái Thái và lãnh Quyền Thái Chánh Phối Sư thế cho Thái Bộ Thanh kém sức khỏe**.*

Lão ban ơn cho quý vị.

THĂNG.

396. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 11-1-Nhâm Tý (dl 25-2-1972).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 35.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo.

Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.

HỘ PHÁP

Chào quý bạn Thời Quân, Bảo Đạo, Hiến Đạo, Hiến Pháp, Khai đạo, hai em Thừa Sứ và Giáo Hữu.

Bần đạo rất vui mừng được hiệp mặt với các bạn. Bần đạo để lời khen tặng và chúc mừng sự thành công mỹ mãn của bạn Khai Đạo về việc xây dựng Viện Đại Học Cao Đài. Đó cũng nhờ sự chơn thật của bạn mà nên.

Bần đạo rất tha thiết vấn đề này từ lâu, nay được hoàn thành, Bần đạo rất vui lòng và cảm ơn, vì đó là việc chung của Đạo.

Nay quý bạn hỏi chi?

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Xin Đức Ngài chỉ dạy về phẩm Chơn Nhơn lên Hiến Nhơn và nhiệm vụ của chư vị Bảo Quân.

– Bần đạo đã hứa sẽ định sau thì phải chờ một thời gian nữa sẽ giải thích trước mặt Chức sắc tân thăng và có cả mấy vị Bảo Quân, vì vấn đề này liên quan mật thiết với nhiệm vụ của Hiến Nhơn.

Bảo Sanh Quân cũng có công việc từ thiện Phạm Môn.

Bảo Y Quân cũng có nhiệm vụ từ thiện.

Bảo Học Quân thì trùm hết.

Bảo Nông Quân thì vai chánh về lương điền công nghệ và luôn cả công thương, nên mới có sự liên hệ với nhau.

Cửu Trùng Đài cũng vậy, vì bên ấy cũng có Y, Học, Nông, vv...

Tất cả đều là công việc chung của Đạo.

Chư Chức sắc cứ tùy nhiệm vụ mà thi hành đúng theo tôn chỉ thì sẽ thành công.

Bản đạo ban ơn cho quý bạn.

THẮNG.

397. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 25-6-Nhâm Tý (dl 4-8-1972).

Hỏi 20 giờ 15.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đâu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Chức việc, Đạo hữu nam nữ.

Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.

HỘ PHÁP

Chào mừng Hội Thánh, chư Chức sắc và toàn đạo nam nữ. Chư Thánh có điều chi hỏi?

Bảo Đạo bạch: – Cầu xin Đức Ngài từ bi chỉ giáo các khoản như sau:

1.– Lễ Hội Yến Diêu Trì Cung tổ chức mỗi năm ở Đền Thờ Phật Mẫu nơi Địa Linh Động nên lưu giữ hay không?

– Bãi bỏ vì không hợp pháp.

2.– Điện Thờ Phật Mẫu ở Địa Linh Động cất có lầu chuông và lầu trống giống như Đền Thờ Chí Tôn, nên mỗi kỳ đàn đều có đánh trống và động chuông liên hồi như ở Đền Thánh, trong lúc ở Báo Ân Từ thì chỉ động 3 tiếng chuông mà thôi. Xin Đức Ngài chỉ dạy lẽ nào?

Theo Thánh giáo đêm 20-12-Bính Ngọ tại Giáo Tông Đường, Đức Ngài dạy tạm dùng ngôi Điện Thờ Phật Mẫu ở Địa Linh Động, nay xin Đức Ngài dạy tạm dùng đến chừng nào?

– Bản đạo đã giải thích rồi. Đó chẳng qua là sự hiểu lầm của các em, đáng lẽ phải điều chỉnh từ lâu, nhưng đã kéo dài đến hôm nay. Vậy trước sau gì cũng phải điều

chính cho hợp tình hợp lý và nhất là hợp pháp, không lẽ Đạo phải chia nhiều kiểu cách khác nhau thì sao gọi là thống nhất. Vậy từ đây phải chuẩn bị sửa chữa lại hết.

3.– Hiện nay ở Đệ bát Phận Đạo đã cất xong một Tiểu Thánh Thất thờ Đức Chí Tôn, nhưng Hội Thánh chưa dám cho phép Khánh Thành, xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

– Hội Thánh Cửu Trùng Đài dám cãi lệnh Bản đạo mà kiến tạo ngôi Tiểu Thánh Thất, ấy là một điều phi pháp.

4.– Mỗi năm ngày Lễ Noel nơi Điện Thờ Phật Mẫu ở Địa Linh Động có thiết lễ cúng đàn và đọc kinh riêng biệt ngoài các bài kinh lễ của Đạo, trong lúc đó ở Đền Thánh có cúng đại đàn kỷ niệm lễ Giáng sinh Đức Jésus Christ. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

– *Đó cũng do sự hiểu lầm mà ra. Không lý do gì mà đem thiết lễ vị Chúa Cứu thế nơi Điện Thờ P. M.*

Vậy từ đây Bản đạo chấp nhận cho dùng Tiểu Thánh Thất Đệ bát, vì đã lỡ, không lẽ phá bỏ rất tổn hại cho nhơn sanh. Nhơn dịp Bản đạo cũng sẽ lần lượt cho tạo lập thêm nhiều Tiểu Thánh Thất trong các Phận Đạo cách xa Tòa Thánh và các Phận Đạo khác.

Hội Thánh Cửu Trùng Đài nên lưu ý việc ấy.

5.– Liên tưởng ý nghĩ nầy, xin Đức Ngài dạy nên giữ ngày lễ Sinh nhật của Đức Ngài vào ngày tháng 5 tháng 5 mỗi năm theo như lòng nhơn sanh sở vọng hay không?

– Bối bối. Nhơn sanh lầm tưởng Bản đạo cần sự việc ấy làm sao? Vì sự hiểu lầm đó mà có nhiều bản văn thô lỗ làm nhục Hội Thánh, đáng lẽ phải khép vào Thập hình của Đức Lý Giáo Tông vì môn đệ của Bản đạo không bao giờ hỗn láo.

6.– Về Quan, Hôn, Tang, Tế ở Địa Linh Động hiện nay hành lễ tại Điện Thờ Phật Mẫu luôn cả về phần Thiên đạo cũng như Thế đạo, trong lúc ở Tòa Thánh và các nơi, phần Thiên đạo thì hành lễ ở Đền Thánh hoặc Thánh Thất, còn phần Thế đạo thì hành lễ ở Điện Thờ Phật Mẫu, vì ở Phận đạo Đệ bát chưa có Thánh Thất. Điều này xin Đức Ngài định lễ nào?

– Từ đây đã có Thánh Thất Đệ bát thì đủ rồi.

7.– Phần đất dành làm Nghĩa địa ở Bàu Ếch thì Ban Trị Sự Địa Linh Động muốn lưu giữ, còn phần Hội Thánh muốn lấy cấp phát cho nhơn sanh cất nhà ở, vì chỗ đất đó gần Chợ Long Hải, hiện giờ sợ để Nghĩa địa ở đó không hợp vệ sinh. Xin Đức Ngài dạy lễ nào?

– Đất ấy Bản đạo đã hứa cho làm Nghĩa Trang thì cứ làm, nhưng đó là Nghĩa Trang chung cho tất cả bốn đạo. Trong châu vi phải chỉnh trang cho có trật tự.

8.– Theo ranh giới vùng Địa Linh Động định do Vi Bằng số 152/VB ngày 12-11-Canh Dần (dl 20-12-1950) do vị Cố Ngọc Chánh Phối Sư Ngọc Non Thanh chủ tọa, có Đức Hộ Pháp phê kiến để làm Lương điền Công nghệ, nay đã trở thành thổ cư, nhơn sanh về cất nhà ở đây hết nên có Vi Bằng số 07/VB ngày 13-3-Kỷ Dậu (1969) của Hội Thánh Lương Đài thấu hẹp, quyết định giao cho Hành Chánh mà Ban Trị Sự Địa Linh Động còn tranh chấp về chủ quyền cấp phát đất. Xin Đức Ngài từ bi định cho bên nào?

– Việc ấy Hội Thánh Lương Đài đủ thẩm quyền giải quyết, nhưng phải tôn trọng những phần đất đã cấp rồi.

9.– Chiếc Thuyền Bát Nhã ở Địa Linh Động thì sơn

màu xanh, còn tất cả Thuyền Bát Nhã khác ở Tòa Thánh cũng như ở địa phương đều sơn màu vàng và cổ pháp để trên nóc thuyền, ở Tòa Thánh và ở địa phương đều để xuôi theo nóc thuyền, chỉ ở Địa Linh Động thì để nằm ngang. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

– Phải tòng nhứt luật, nếu chẳng vậy thì loạn Đạo..

10.– Cổ pháp ở Tòa Thánh và các nơi để Bình Bát Vu ở giữa, Phất chủ bên mặt và Xuân Thu bên trái; còn ở Địa Linh Động thì để Phất chủ bên trái, Xuân Thu bên mặt. Xin Đức Ngài dạy lẽ nào?

– Cũng tòng nhứt luật.

11.– Thuyền Bát Nhã ở Tòa Thánh và ở các địa phương không có cốt Đức Di-Lạc phía trước thuyền, chỉ ở Địa Linh Động có để mà thôi. Xin Đức Ngài chỉ giáo.

– Bãi bỏ.

12.– Ở Địa Linh Động, Thuyền Bát Nhã đưa những vị giữ trường trai được Đức Ngài cho phép treo hai đường lụa đỏ trên gác rồng để khuyến khích. Điều này nên phổ biến cho toàn Đạo hay không?

– Chấp thuận cho phổ biến trong toàn đạo.

13.– Đạo kỳ ở Tòa Thánh và trong toàn đạo đều để ba màu Tam Thanh nằm ngang, màu vàng sát trong cán cờ, còn ở Địa Linh Động lại để ba màu nằm sọc xuôi, cả ba màu đều gắn liền vào cán.

Xin Đức Ngài chỉ dạy lẽ nào?

– Phải nhứt luật.

14.– Cúng Phật Mẫu khi bãi đàn có nên xây ra phía ngoài xá như ở Đền Thánh hay không? Và khi xây ra phải

xây bên mặt hay bên trái? Theo thủ tục thì toàn đạo đều xây bên trái, chỉ có ở Địa Linh Động thì hai bên nam nữ, mỗi bên xây một chiều khác nhau. Xin Đức Ngài chỉ giáo?

– Hội Thánh ra lệnh hành lễ y như nhau hết.

15.– Nơi Báo Ân Từ thờ Đức Phật Mẫu, phía ngoài đối diện với bửu điện thì không có tượng thờ chi hết, chỉ có ở Địa Linh Động có tượng thờ vị Nam Bình Phật Tổ. Xin Đức Ngài chỉ giáo?

– Nên đặt một nghi tiết riêng biệt vì **Đấng ấy có công mở đạo tại Việt Nam.**

Báo Đạo bạch tiếp: – Nơi các Điện Thờ Phật Mẫu sau này cũng phải thờ hay không?

– Dùng riêng một chỗ cho Người mà thôi.

16.– Những người bị án trục xuất, Phạm Môn có đặng phép trục tiếp thân nhận lại hay không?

– Cấm nhập.

17.– Hội Thánh Lương Đài có ý định thống nhứt các ngày lễ vía của Chức sắc trong hàng Thánh thể của Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện mỗi năm một ngày riêng nhau. Xin Đức Ngài chỉ dạy.

– Đồng ý thi hành.

18.– Theo Thánh lệnh số 25/TL điều thứ ba định phẩm **Nhạc Sư** sau 5 năm công nghiệp được cầu phong vào phẩm Phối Sư, nhưng qua điều thứ tư Nhạc Sư cho đối phẩm với Phối Sư và Hiền Nhơn, Thánh Nhơn bên Phước Thiện. Hai điều đó không phù hợp nhau. Xin Đức Ngài chỉ dạy.

– Cho đối phẩm Giáo Sư. Sau 5 năm sẽ được đổi

phẩm Phối Sư.

19.– Nhiều Chức sắc Phước Thiện phẩm Chí Thiện, Đạo Nhơn xin trả chức trở về Phạm Môn.

Xin Đức Ngài từ bi cho ý định.

– Điều đó cần phải xét lại.

Bảo Đạo bạch tiếp:

– Ngoài các khoản này, Ban Trị Sự Địa Linh Động còn những điều xin thỉnh giáo thêm. Nếu Đức Ngài chấp thuận, xin cho đọc luôn.

– *Hiển hữu nên giải quyết theo ý định của mình.*

Hiển Đạo bạch:

1.– Ban Kỳ Lão đang xây dựng Viện Bảo Cô, xin Đức Ngài có điều chi chỉ bảo. Thỉnh tôn ý của Đức Ngài.

– Bản đạo đã định lập Cấp Cô Độc Viện nơi ấy, chư hiền hữu tiếp tục phát triển cho thành một cơ sở Phước Thiện vĩ đại sau này.

2.– Trưởng Tộc và Phó Trưởng Tộc Phạm Môn đã qui liễu, chưa có người thay thế. Ban Kỳ Lão cầu xin Đức Ngài chỉ định người đảm nhiệm trách vụ trên.

– Hiền hữu nên lập vị cho có người hữu dụng.

3.– Số đất ngoài sân bay, Đức Ngài định cho người hữu công với Đạo mỗi người một mẫu, nay chánh quyền định lấy lại cấp phát theo Luật Người Cày có ruộng. Xin Đức Ngài dạy phải làm thế nào?

– Hội Thánh tùy cơ ứng biến.

4.– Thờ các vị Tiên vãng của Phạm Môn, hiện thờ đã thờ nơi từng dưới nhà Phạm Nghiệp theo lệnh của vị Cổ Nữ Chánh Phối Sư Hương Nhiều, chưởng quản nữ

phái Phước Thiện.

Xin Đức Ngài chỉ giáo, phải để tại Phạm Nghiệp hay là lập nhà thờ trong ba Cung: Trí Huệ, Trí Giác và Vạn Pháp?

- Hiền hữu hiệp với Ban Kỳ Lão mà tính việc ấy.
- Bần đạo ban ân cho quý vị.

THĂNG.

398. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 17-10-Nhâm Tý (dl 22-11-1972).

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo. Hồi 20 giờ 30.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và Đạo hữu nam nữ.

Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào Hội Thánh, chư Chức sắc Thiên phong và chư hiền hữu, đệ, muội.

Lão rất buồn về cái chết của *Thành* mà Lão không che chở được, bởi Thiên cơ. Lão chờ đến đến cơ hội này mới độ nó về phần hồn với sự ban ân huệ truy phong vào phẩm **Thánh Tử Đạo**, theo lời cầu nguyện của Hội Thánh.

Vậy sự hành lễ cứ theo hàng phẩm đó mà cử hành.

Ngài Khai Đạo bạch:

– Cầu xin Đức Ngài từ bi chỉ giáo hành lễ theo hàng Thánh nhưng với phẩm bậc nào?

– Hàng phẩm Thánh Tử Đạo không phân Chức sắc, vì có phần trọng hơn, nghĩa là phẩm nào cũng được cả.

Lão ban ơn cho toàn thể chư vị Chức sắc và toàn đạo và cũng tỏ lời phân ưu cùng Hội Thánh và tang gia.

THẮNG.

GHI CHÚ:

Cựu Trung Tướng Nguyễn Văn Thành được Đức Lý Thái Bạch, Nhứt Trần Oai Nghiêm, phong chức **Tổng Thanh Tra Đặc Nhiệm**

Chánh Trị Đạo ngày 21-10-Mậu Thân (dl 10-12-1968) [Xem bài Thánh Ngôn số 53]

Ông sanh năm Bính Thìn (1915) tại Rạch Giá, nhập môn vào Đạo Cao Đài ngày 19-3-Giáp Ngọ (1930) tại Thánh Thất Rạch Giá.

Ông Thành bị ám sát chết tại Văn phòng của ông trong Nội Ô Tòa Thánh vào lúc 4 giờ 15 phút sáng ngày 17-10-Nhâm Tý (dl 22-11-1972) trong khi ông Thành đang ngủ.

Sáng ngày 18-10-Nhâm Tý, di quan tài của ông từ Văn phòng Tổng Thanh Tra vào Báo Ân Từ để Hội Thánh và các ban bộ tế lễ theo hàng Thánh.

Ngày 19-10-Nhâm Tý, lúc 9 giờ, di quan từ Báo Ân Từ đến Đền Thánh, Ngài Hiến Pháp làm phép Độ Thăng, Ngài Ngọc Chánh Phối Sư đọc Tuyên Dương công nghiệp hành đạo, xong đưa đến đất Cực Lạc cũ an táng lúc 12 giờ 20 phút.

399. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 22-11-Nhâm Tý (dl 27-12-1972)*
Phò loan: Chương Ân Nguyễn Văn Hội - Cài Trạng Kiệt
Hầu đàn: Bảo Đạo, chú Chúc sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.
Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên.

BÁT NƯƠNG

Em chào hiền huynh Bảo Đạo, chú Chúc sắc nam nữ CTĐ, HTĐ, cùng các em nam nữ.

Nơi Diêu Trì Cung rộn rịp đón Hương Lự Nường Nường.

Em được lệnh đến đây, có sự thông cảm của Đức Quyền Giáo Tông để trao bốn câu thài hầu Lễ Viện hành lễ cho Nữ Đầu Sư Hương Lự:

HƯƠNG thơm ngào ngọt Đạo Kỳ Ba,

LỰ tinh hồng quần Thánh đức ca.

NƯỜNG bóng từ bi dịu chủng tộc.

NƯỜNG cơ thoát tục thức con nhà.

Cười... Hiền huynh Bảo Đạo nhắn lời, em kính thăm đại huynh Hiến Pháp.

Xin kiếu, đợi kỳ sau sẽ đàm đạo nhiều hơn.

THĂNG.

Bà Nữ Đầu Sư Hàm phong Hồ Hương Lự là thân mẫu của Ngài Tiếp Đạo Cao Đức Trọng và Đức Thượng Sanh Cao Hoài Sang, đấng Tiên ngày 22-11-Nhâm Tý (dl 27-12-1972) tại Nữ Đầu Sư Đường, hưởng thọ 95 tuổi.

400. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm mừng 1-12-Nhâm Tý (dl 4-1-1973). Hồi 20 giờ.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đẩu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.

Hầu bút: Thừa Sứ Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tâm Thanh

HỘ PHÁP

Chào Hội Thánh, chư Chức sắc và toàn đạo nam nữ.

Bản đạo rất vui mừng được tiếp chuyện với các bạn hôm nay. Chư Thánh có điều gì hỏi, Bản đạo sẵn sàng đáp.

Ngài Hiến Đạo bạch:

1.- Danh sách chư Chức sắc cầu thăng đọt II Tân Hợi (1971) có sự công nhận của Hội Thánh HTĐ, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (20 vị).

– *Thăng nhứt cấp tất cả.*

2.- Chức sắc HTĐ khiếu nại việc Đức Ngài thăng phẩm cho các đương sự trong năm vừa qua, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định lại về công nghiệp thâm niên rất dày.

– *Mầm tào loạn nơi pháp luật là điều đáng tiếc, các em không làm gương đạo hạnh lại dùng áp lực đối với bề trên. Bản đạo cấm hẳn tự hậu không đặng làm như vậy. Nếu tái phạm sẽ có hình phạt. Đó là lời cảnh cáo của Bản đạo, nghe à!*

3.- Danh sách các Chơn Nhơn nam nữ cầu thăng **Hiên Nhơn** là phẩm vị cao trọng. Hội Thánh không dám quyết định. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (9 vị).

– *Bản đạo đã nói rồi, tuy nhiên sẽ có hai vị được thăng thưởng, đó là **Chơn Nhơn TRUNG** và **PHÚ**, nhưng chỉ*

được bổ nhiệm chức vụ Cố Vấn cho HTĐ mà thôi. Sau có cơ hội, Bản đạo sẽ chỉ thêm.

4.- Danh sách Đạo Nhơn nam phái đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Chơn Nhơn. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (15 vị).

- Chấp thuận tất cả.

5.- Danh sách Đạo Nhơn nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Chơn Nhơn. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (9 vị).

- Chấp thuận tất cả.

6.- Danh sách Chí Thiện nam phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Đạo Nhơn. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (28 vị).

- Chấp thuận tất cả.

7.- Danh sách Chí Thiện nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Đạo Nhơn. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (18 vị).

- Chấp thuận.

8.- Danh sách Giáo Thiện nam phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Chí Thiện và 2 vị Giáo Thiện cầu thăng Hàm phẩm. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (23 vị).

- Chấp thuận hết.

9.- Danh sách Giáo Thiện nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Chí Thiện. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (18 vị).

- Chấp thuận.

10.- Danh sách Chức sắc và Chức việc **Bộ Nhạc** hội

đủ điều kiện Hội Thánh công nhận cầu thăng nhứt cấp.
Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định (55 vị).

– *Chấp thuận.*

Tái Cầu.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 20 GIỜ 50 PHÚT.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào Hội Thánh và chư Chức sắc nam nữ.

Lão rất vui mừng hội diện với chư quý vị hôm nay.
Chư Thánh muốn hỏi điều chi?

Ngài Hiến Đạo bạch:

– Danh sách Chức sắc cầu thăng đợt II Tân Hội
(1971) có sự công nhận của Hội Thánh HTĐ. Thỉnh cầu
Đức Ngài từ bi phán định.

1.– Danh sách 2 vị Chánh Phối Sư: Thái Bộ Thanh và
Ngọc Nhưộn Thanh có khả năng và thâm niên, Hội Thánh
thượng trình lên, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

– *Thăng thưởng Thái Bộ Thanh lên phẩm Đầu Sư,
nhưng phải giữ Thánh danh Thái Bộ Thanh;*

*Ngọc Nhưộn Thanh lên phẩm Đầu Sư nhưng cũng
giữ Thánh danh cũ, và kiêm nhiệm chức Chánh Phối Sư
phái Ngọc cho đến khi có người thay thế.*

2.– Danh sách 4 vị Chức sắc Thượng Vinh Thanh,
Thái Đển Thanh, Thái Hào Thanh và Giáo Hữu Thượng

Tý Thanh bị Đức Ngài ngưng quyền chức, hôm nay Hội Thánh thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định về trường hợp của các đương sự.

– *Đình lại một thời gian nữa vì Lão chưa chắc các vị ấy đã từ bỏ nghiệp cũ, Lão phải dè dặt. Xin phải hiểu cho Lão.*

3.– Cầu xin Đức Ngài đặc cách thăng thưởng cho 3 vị Giáo Hữu: **Thượng Tám Thanh, Thượng Tư Thanh** và **Thái Còn Thanh** hành sự Hiệp Thiên Đài, theo lời cầu xin của Quyền Chương quản HTĐ.

– *Ráng chờ một thời gian ngắn nữa, thế nào cũng sẽ được trọng dụng bên Hiệp Thiên Đài, nhưng lúc này chưa thuận tiện.*

4.– Danh sách Giáo Sư nam phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Phối Sư. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 20 vị).

– *Thăng phẩm Phối Sư.*

5.– Danh sách Giáo Sư nam phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Phối Sư Hàm phẩm. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 16 vị).

– *Chấp thuận thăng Phối Sư Hàm phẩm.*

6.– Danh sách Giáo Sư nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Phối Sư. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 20 vị).

– *Chấp thuận thăng phẩm.*

7.– Danh sách Giáo Hữu nữ phái hội đủ điều kiện

được Hội Thánh công nhận cầu thăng Giáo Sư. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 24 vị).

– *Chấp thuận thăng phẩm.*

8.– Danh sách Giáo Hữu nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Giáo Sư Hàm phẩm. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 6 vị).

– *Chấp thuận thăng phẩm.*

9.– Danh sách Lễ Sanh nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Giáo Hữu.

Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 55 vị).

– *Chấp thuận thăng phẩm.*

10.– Danh sách Lễ Sanh nữ phái hội đủ điều kiện được Hội Thánh công nhận cầu thăng Giáo Hữu Hàm phẩm. Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 41 vị).

– *Chấp thuận thăng Hàm phẩm.*

11.– Danh sách nữ phái thuộc **Chi Phái Từ Vân** mới qui về Tòa Thánh, Hội Thánh thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

(Đọc danh sách 11 vị).

– *Cười... Mấy vị dưới 60 tuổi được thăng ân phong, còn kỳ dư thăng Hàm phẩm Lễ Sanh.*

Lão ban ơn cho quý vị.

THĂNG.

401. **CUNG ĐẠO ĐÊN THÁNH**, đêm 16-4-Quý Sửu (dl 18-5-1973).

Hồi 20 giờ 15.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đẩu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, Chức việc và Đạo hữu nam nữ.

Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Hữu Thượng Tám Thanh.

HỘI PHÁP

Chào Hội Thánh Lương Đài, chư Chức sắc, Chức việc và toàn đạo nam nữ.

Trước hết xin trả lời sơ cho bạn Khai Đạo về trường hợp của Truyền Trạng CAO, còn về Thừa Sứ TẤN và Hữu Phan Quân thì dành lại dịp khác, vì việc thăng thưởng Chức sắc Hiệp Thiên Đài đã qua.

Về Truyền Trạng CAO, ai cũng nhớ rằng nó có phần sự bảo vệ liên đài của Bản đạo mà bỏ nhiệm sở. Cái đó thử hỏi công hay tội. Nhưng việc ấy là của Bản đạo nên không luận đến nữa. Tuy nhiên không thể cho thăng cấp. Các bạn đã rõ thì miễn dị nghị.

Bản đạo cũng nên nói rõ về việc thăng thưởng Chức sắc Hiệp Thiên, vì trước khi chấm thưởng, Bản đạo đã tuyên bố lấy hết công tâm mà định đoạt, nhưng các em cứ một mực phản ứng làm cho xáo trộn một lúc hầu như đức tin đã đổ vỡ.

Vậy các em cầm luật về mặt tinh thần nghĩ sao?

Ngài Khai Đạo bạch:

– Kính bạch Đức Ngài, nhân danh cầm quyền Pháp Chánh thì tức nhiên phải khép vào luật lệ mà cư xử,

nhưng đối với đám em út dưới, họ đã tận tâm giúp hay cho mình thì dầu có việc gì xảy ra thì đàn anh phải lãnh trọn trách nhiệm.

– *Bạn còn binh vực nữa sao?*

Ngài Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, xin Đức Ngài từ bi tha thứ vì việc hiểu lầm và nóng lòng về Đạo nghiệp ngày nay mới thổ lộ như thế.

– *Bản đạo vui lòng bỏ qua. Xin tiếp tục.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Kính dâng lên Đức Ngài danh sách Chức sắc, Chức việc Phước Thiện nam nữ hội đủ điều kiện cầu thăng, cầu phong thuộc đợt chót niên khóa Tân Hợi (1971) có sự công nhận của Hội Thánh Hiệp Thiên Đài, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi chấp thuận.

1. Danh sách vị Chí Thiện *Huỳnh Văn Nhân* cầu thăng Đạo Nhơn.

– *Chấp thuận.*

2. Danh sách Chức việc nam phái Phước Thiện cầu thăng Giáo Thiện, ân phong 451 vị và Hàm phong 5 vị.

– *Chấp thuận.*

3. Danh sách Chức việc nữ phái Phước Thiện cầu thăng Giáo Thiện, ân phong 463 vị và Hàm phong 2 vị.

– *Chấp thuận.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Kính bạch Đức Ngài, theo Thánh giáo Đức Ngài dạy sẽ định vị cho Đạo muội **Diệu Minh VÕ DUY NHỨT** lãnh phận sự bên Hội Thánh Phước Thiện theo

khả năng làm việc từ thiện của đương sự. Hôm nay, Đạo muội Võ Duy Nhứt về hầu lịnh. Kính xin Đức Ngài từ bi phán định.

– Mời vào.

*Chào Hiền muội. Bản đạo rất vui mừng nhận thấy thiện chí của Hiền muội để tâm giúp cơ nghiệp Đạo. Vậy Bản đạo đặc cách phong Hiền muội chức **ĐẠO NHƠN Phước Thiện**, vì phù hợp với khả năng và tinh thần của Hiền muội. Bản đạo xin để lời chúc mừng và cầu nguyện Hiền muội sớm thành công trên bước đường nhiệm vụ.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Các việc đến đây chấm dứt.

Tái cầu.

THĂNG.

TÁI CẦU:
HỘI 21 GIỜ.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào Hội Thánh Lương Đài, chư Chức sắc, Chức việc và toàn đạo nam nữ.

Lão rất mừng được dịp diện kiến tất cả Chức sắc Chức việc hôm nay. Lão xin để lời chúc mừng cho tất cả được vinh thăng.

Vậy đọc danh sách cầu thăng phẩm.

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Kính dâng danh sách Chức sắc, Chức việc, Đạo

hữu công quả nam nữ hội đủ điều kiện cầu thăng, cầu phong thuộc đợt chót niên khóa Tân Hợi (1971) có sự công nhận của Hội Thánh HTĐ, thỉnh cầu Đức Ngài chấp thuận.

1.- Danh sách vị ***Giáo Sư Ngọc Ngưu Thanh*** và vị ***Nữ Giáo Sư Phạm Hương Tranh*** cầu thăng Phối Sư.

– *Chấp thuận.*

2.- Danh sách Giáo Hữu nam phái cầu thăng Giáo Sư ân phong 59 vị và Hàm phong 73 vị.

– *Chấp thuận toàn thể.*

3.- Danh sách Lễ Sanh nam phái cầu thăng Giáo Hữu ân phong 157 vị và Hàm phong 86 vị.

– *Chấp thuận hết.*

4.- Danh sách Chức việc, Đạo hữu công quả nữ phái cầu phong Lễ Sanh, ân phong 205 vị, Hàm phong 469 vị.

– *Chấp thuận hết.*

5.- Danh sách Chức việc, Đạo hữu công quả nam phái cầu phong Lễ Sanh, ân phong 584 vị, Hàm phong 417 vị.

– *Chấp thuận hết.*

(Đọc danh sách từ vị chấm phái tới số 562...).

THĂNG.

TÁI CẦU:

NGÀY 17-4-QUÍ SỬU (DL 19-5-1973). HỒI 20 GIỜ 15.

LÝ BẠCH

Chào Hội Thánh Lương Đài, chư Chức sắc, Chức

việc và toàn đạo nam nữ.

Tiếp theo đêm qua.

Đọc danh sách Chức việc, Đạo hữu công quả cầu ân phong Lễ Sanh, xin chấm phái 22 vị.

Danh sách Chức việc, Đạo hữu công quả cầu Hàm phong Lễ Sanh, xin chấm phái 417 vị.

6.- Danh sách 12 vị Hiền Tài hiến thân phở đời hành đạo, xin cầu phong vào hàng Chức sắc CTĐ.

- *Đức Lý ân thăng Giáo Hữu và chấm phái.*

7.- Danh sách **12 vị Chi phái và 1 vị Thượng Tọa** vừa qui tùng Tòa Thánh xin cầu phong.

Hội Thánh kính dâng lên, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phán định.

- *Đức Lý ân phong 11 vị Lễ Sanh và chấm phái, 1 vị Giáo Hữu và chấm phái, 1 vị đình.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

8.- Kính bạch Đức Ngài, Hội Thánh Lương Đài thỉnh cầu Đức Ngài khoan hồng chấp thuận ban quyền cho Hội Thánh cứu xét về trường hợp Chức sắc hành đạo đầy đủ công nghiệp mà qui vị trước ngày thăng thưởng, xin cho Hội Thánh truy phong về mặt hữu hình để khích lệ tinh thần của Chức sắc hằng say phục vụ Đạo nghiệp, thỉnh cầu Đức Ngài từ bi chấp thuận.

- *Nếu ban đặc quyền cho Hội Thánh thì không đủ thời giờ trong những trường hợp gấp. Vậy đồng ý với Đức Hộ Pháp, đặc quyền này phải ban cho Hiền Pháp, Chương Quán Hiệp Thiên Đài và từ đây không để chữ “Quyền” nữa, nghĩa là **HIẾN PHÁP CHƯƠNG QUẢN HIỆP***

THIÊN ĐÀI mà thôi. Như vậy mới trọn danh chánh ngôn thuận. Nghe và tuân theo.

Ngài Bảo Đạo bạch:

9.- Kính bạch Đức Ngài, Hội Quyền Vạn Linh năm Đinh Mùi (1967) quyết nghị bổ túc Đạo Luật năm Mậu Dần (1938) chương thứ nhứt về Hành Chánh, điều thứ nhứt, xin bổ túc về cấu phong khoản 1 thêm như sau:

“Với mục đích chọn người có khả năng và đức độ để phổ thông chơn giáo khắp cùng bốn phương hầu thức tỉnh con cái Đức Chí Tôn đang đắm chìm trong vòng tội lỗi, sớm trở về con đường đạo đức, nên Đại Hội Nhơn Sanh năm Đinh Mùi thể theo Thánh ý của Đức Hộ Pháp khi ở Madagascar mới trở về năm 1946 và Thánh ý của Đức Thượng Sanh năm 1959.

Đề nghị cho hàng Phó Trị Sự và Thông Sự được dự số cấu phong song phải có đủ 10 năm công nghiệp sắp lên và cộng thêm 4 điều kiện như sau:

- a) Tài đức hơn người.
- b) Khả năng giáo hóa đầy đủ.
- d) Hoạt động đặc lực.
- e) Tinh thần phục vụ chu đáo.

Còn Đạo hữu hiến thân tại Tòa Thánh, nếu được 10 năm công nghiệp thì cũng được dự vào số cấu phong.

Những điều kiện nầy phải có đủ bằng cơ cụ thể để chứng minh sự thật và có Pháp Chánh minh tra đủ lẽ mới có giá trị.”

Thỉnh cầu Đức Ngài từ bi phê chuẩn và cho ghi vào Đạo Luật năm Mậu Dần.

– *Phê chuẩn.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Các việc cầu xin đến đây chấm dứt.

– *Còn việc quan trọng nữa là chủ quyền của Đạo còn thiếu người đảm đương. Đức Hộ Pháp và Lão định tuyển chọn người thay thế Tướng THẦN, chư Thánh nghĩ giùm, ai có thể đảm nhiệm chức ấy?*

– *Bảo Đạo?*

Bảo Đạo bạch: – Đệ tử không có ý niệm gì về việc này, xin nhờ quyền thiêng liêng định.

– *Khai Đạo?*

Ngài Khai Đạo bạch: – Dạ thưa Đức Ngài, rất dễ, cho phép chúng tôi triệu tập cả Chức sắc Lương Đài hội rồi sẽ đề nghị lên, chớ Đức Ngài hỏi đột ngột quá thì tôi không biết ai mà chỉ.

– *Hiển Pháp?*

Ngài Hiển Pháp bạch: – Ngồi nơi đàn cơ khó trả lời và cũng không biết ai mà giới thiệu, xin nhờ Đức Ngài chỉ định.

– *Hiển Đạo?*

Ngài Hiển Đạo bạch: – Bạch Đức Ngài, tôi cũng không biết ai mà quyết định được.

– *Chưởng Ấn?* Ông Chưởng Ấn bạch: – Xin để Hội Thánh Lương Đài nhóm họp tuyển chọn người rồi sẽ dâng lên Đức Ngài phán định.

– *Theo ý Đức Hộ Pháp thì Thiếu Tướng TẤT có thể thay thế Tướng Thành, vì Đức Ngài biết rõ TẤT hơn ai hết. Vậy Hội Thánh nên chọn vị ấy sau khi thăm dò ý kiến*

của TẤT.

Lão ban ơn cho quý vị.

THẮNG.

402. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 7-5-Giáp Dần (dl 26-6-1974).*

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, chư Chức sắc HTĐ.

Hầu bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào các bạn Hiệp Thiên Đài Thời Quân và chư hiền đệ, muội. Các bạn hỏi điều chi?

Hiến Pháp bạch:

– Kính bạch Ngài, Cửu Trùng Đài còn khuyết phẩm Ngọc Chánh Phối Sư, ba vị Đầu Sư xin cho có đủ ba vị cầm quyền Chánh Phối Sư để điều hành việc Đạo cho đủ. Chúng tôi rất thắc mắc trong sự chọn vị Quyền Ngọc Chánh Phối Sư, ý kiến không được thống nhất, một bên thì nhờ quyền thiêng liêng chỉ định, một bên thì áp dụng luật công cử. Xin Đức Ngài từ bi chỉ giáo cho chúng tôi, rất cảm tạ.

– *Cười... Việc ấy, Bản đạo cũng đang thắc mắc, vì theo luật định thì Giáo Tông có trọn quyền chọn các vị Chánh Phối Sư. Nhưng có lần Bản đạo luận rằng, Ngọc Chánh Phối Sư phải có làm Lại Viện mới được công cử, điều ấy mâu thuẫn với luật định do quyền Đức Lý Giáo Tông. Vì vậy, Bản đạo xin chân thành cáo lỗi cùng Đức Ngài và xin rút lại lời biện luận của Bản đạo, tự hậu không có áp dụng điều lệ đó nữa.*

Về việc chấp cơ theo lời xin của ba vị Đầu Sư, Bản đạo xin nhượng lời cho Đức Lý Giáo Tông nơi Cung Đạo, nhưng Đức Ngài nhờ Bản đạo cho Cửu Trùng Đài hay trước để lập sớm Thông qui danh sách toàn thể Ngọc Phối Sư dâng

lên khi ra Cung Đạo để Đức Ngài điểm danh chấm thưởng.

Quý bạn cho Cửu Trùng Đài hay tin này. Bản đạo trân trọng cảm ơn quý bạn và chư đệ muội. THẮNG.

DANH SÁCH CÁC NGỌC PHỐI SU ĐƯƠNG QUYỀN

1. Ngọc Tứ Thanh (Bùi Văn Tứ) Thượng Thống Hòa Viện.
2. Ngọc An Thanh (Trần Đại An) Thượng Thống Lễ Viện.
3. Ngọc Tĩnh Thanh (Huỳnh Thanh Tĩnh) – Lại Viện.
4. Ngọc Nghiệp Thanh (Đoàn Đức Nghiệp) – Y Viện.
5. Ngọc Triệu Thanh (Phạm Văn Triệu) Tổng quản VP Thg ĐS.
6. Ngọc Ngưu Thanh (Nguyễn Văn Ngưu) – VP Ng ĐS.
7. Ngọc Sắc Thanh (Nguyễn Chánh Sắc) Chương Nhiệm QT. TĐ.
8. Ngọc Trôi Thanh (Lý Văn Trôi) Cai quản VP Kim Biên TĐ.
9. Ngọc Chức Thanh (Võ Văn Chức) Trưởng ban Huấn Đạo.
10. Ngọc Đại Thanh (Huỳnh Văn Đại) Trưởng ban Tiếp Tân.
11. Ngọc Chi Thanh (Đỗ Kim Chi) Trưởng ban Hỗn Hợp.

Nội Chánh, ngày 9-5-Giáp Dần (dl 28-6-1974).

Thượng Thống Lại Viện

Phối Sư NGỌC TỊNH THANH (ấn ký)

403. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 29-5-Giáp Dần (dl 18-7-1974).

Hồi 20 giờ 20.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Hiến Đạo, Đẩu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT, Chức việc và Đạo hữu nam nữ.

Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Sư Thượng Tám Thanh

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM GIÁO TÔNG ĐĐTKPĐ

Chào mừng Hội Thánh, Chức sắc và toàn đạo nam nữ.

Hôm nay, Lão đến mừng cho Hội Thánh sẽ có một Chủ Trưởng Chức sắc.

Mời đọc danh sách Ngọc Phối Sư.

Ngọc Đẩu Sư kiêm Ngọc Chánh Phối Sư đọc danh sách 11 vị Ngọc Phối Sư đương quyền hành chánh:

- * Ngọc Tứ Thanh
- * Ngọc An Thanh
- * Ngọc Triệu Thanh
- * Ngọc Tịnh Thanh
- * Ngọc Nghiệp Thanh
- * Ngọc Ngư Thanh
- * Ngọc Sắc Thanh
- * Ngọc Trời Thanh
- * Ngọc Chức Thanh
- * Ngọc Đại Thanh
- * Ngọc Chi Thanh.

– Lão ban cho *Ngọc Triệu Thanh* chức *Quyền Ngọc*

Chánh Phối Sư.

Xin để lời chào mừng Tân Quyền Ngọc Chánh Phối Sư.

Nhơn dịp Lão xin nhắc lại lời của Lão lập chủ quyền cho Đạo tức là xây dựng nên Đạo. Lão khuyên nên thi hành cho chu đáo.

Sở dĩ phải có cơ quan công quyền Đạo thì Đạo mới phát triển và dẹp bớt những người đạo ngoan cố. Có lẽ chư Thánh cũng đồng ý như Lão phải không?

Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, việc này chúng tôi phải hội với nhau giải quyết rồi sẽ trình lên Đức Ngài, chớ nơi đây làm sao chúng tôi trả lời được.

– Theo Khai Đạo nghĩ sao?

Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, xin Đức Ngài ban cho chức tước trước. Vì trọng chức phận nên phải hành quyền, thăng như vị tín đồ thì Hội Thánh không thể nào lấy quyền mà ép buộc người làm một phận sự lớn lao được.

– Không cần chức tước vì đã có ban Đặc Nhiệm, lại còn kèm thêm lệnh của Hội Thánh hoặc của Bộ Pháp Chánh. Lệnh ấy toàn đạo phải tuân hành.

Xin đọc lại... ..

Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, vì Đức Ngài cầm quyền vô vi, còn chúng tôi là hữu hình, có nhiều việc ở vô vi làm được, còn hữu hình không thể thi hành được.

– Vậy thì lệnh của Lão vô hiệu lực hay sao?

Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, vì Đức Ngài nắm quyền vô vi, còn chúng tôi lo phần bảo thủ chơn truyền của Đạo, cho nên việc gì hợp thời hợp thể với nhơn sanh thì chúng tôi mới thi hành được.

– *Khai Đạo để nghị thử coi sao?*

Khai Đạo bạch:

– Bạch Đức Ngài, chúng tôi xin triệu tập Hội Thánh Lương Đài để cử người ra lãnh nhiệm vụ, yêu cầu Đức Ngài ban cho chức tước trước sẽ giao quyền sau.

– *Lão xin phân chứng cùng Hội Thánh và cũng chấp thuận lời của Khai Đạo, nhưng vì việc Đạo rất cần, xin đừng quá trễ. Đọc lại.*

Chư Thánh còn hỏi gì nữa không?

Thượng Đâu Sư bạch: – Bạch Đức Ngài, chúng tôi không có điều chi hỏi.

– Lão ban ơn cho Hội Thánh và toàn Đạo.

THĂNG.

404. *CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH, đêm 18-3-Ất Mão (dl 29-4-1975).*

Hồi 19 giờ.

Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo.

Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.

HỘI PHÁP

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện. Quý bạn có điều chi hỏi?

Chưởng Ấn bạch:

– Xin bài thài tế lễ Ngài Bảo Thế.

– *Bài thài chúng ta đã thấy “Bảo Thế cứu nước” đã trùng lúc. Vậy cứ dùng bài ấy mà thài cúng tế Bảo Thế.*

Còn về bài thài mà Hiến Pháp đã cho để cúng tế chung chư vị Thời Quân thì cứ để dùng như vậy trong lễ cúng tế chung.

Bản đạo ban ơn lành cho Hội Thánh và toàn thể.

THĂNG.

Bài thài hiến lễ Ngài Bảo Thế:

BẢO trọng Vạn linh hiệp Chí linh,

THẾ nguy chuyển loạn lập hòa bình.

CỨU đời mở đạo kinh luân sẵn,

NƯỚC Việt trông chờ sách cứu tinh.

Bài thài này là bài thi của Đức Hộ Pháp giảng cơ ban khen Ngài Bảo Thế.

Ngài Bảo Thế đăng Tiên vào lúc 6 giờ 30 phút sáng ngày 17-3-Ất Mão (dl 28-4-1975), hưởng thọ 81 tuổi.

405. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 15-11-Ất Mão (dl 17-12-1975).
Hồi 20 giờ.
Phò loan: Hiến Pháp - Khai Đạo
Hầu đàn: Bảo Đạo, Ngọc Đầu Sư, chú Chúc sắc HTĐ, CTĐ,
PT nam nữ.
Chép bút: Thừa Sứ Lê Minh Khuyên, Giáo Sư Thượng Tám
Thanh.

HỘI PHÁP

Chào Hội Thánh, chư Chúc sắc và toàn đạo nam nữ.

Bản đạo rất vui mừng được tái ngộ cùng các bạn hôm nay, nhưt là các em được ghi vào bản cầu thăng. Đọc danh sách:

1. Nguyễn Văn Hợi, Chương Ấn cầu thăng Tiếp Dẫn Đạo Nhơn. – *Chấp thuận.*
2. Huỳnh Hữu Lợi, Cải Trạng cầu thăng Chương Ấn. – *Chấp thuận.*
3. Nguyễn Văn Kiệt, Cải Trạng cầu thăng Chương Ấn. – *Chấp thuận.*
4. Lê Quang Tấn, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Đình đãi một thời gian.*
5. Nguyễn Minh Nhựt, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Chấp thuận.*
6. Trần Văn Ngôn, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Đình đãi một thời gian.*
7. Nguyễn Thành Tất, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Chấp thuận.*
8. Lê Minh Khuyên, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Chấp thuận.*

9. Võ Thành Quốc, Thừa Sứ cầu thăng Giám Đạo. – *Chấp thuận.*
10. Bùi Quang Cao, Truyền Trạng cầu thăng Thừa Sứ. – *Chấp thuận.*
11. Trần Thanh Danh, Truyền Trạng cầu thăng Thừa Sứ. – *Chấp thuận.*
12. Lê Thị Liêm, Truyền Trạng cầu thăng Thừa Sứ. – *Chấp thuận.*
13. Trần Văn Tiếp, Luật Sứ cầu thăng Sĩ Tải. – *Chấp thuận.*
14. Nguyễn Văn Gỏi, Luật Sứ cầu thăng Sĩ Tải. – *Chấp thuận.*

Chúc mừng các em tân thăng.

Tái cầu, Đức Lý giảng đàn.

Bản đạo ban phước lành cho toàn thể.

THĂNG.

TÁI CẦU:

HỒI 20 GIỜ 45.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM KIÊM GIÁO TÔNG ĐĐTKPĐ

Chào chư Thánh và toàn đạo nam nữ.

Lão rất hân hạnh tái ngộ cùng quý vị hôm nay.

Có việc chi hỏi?

Bảo Đạo bạch:

– Hội Thánh Lương Đài Hiệp Thiên, Cửu Trùng và Phước Thiện nam nữ, trong các phiên họp, đã cứu xét và

chấp thuận bốn “**QUAN HÔN TANG LỄ**” do Ủy Ban gồm có nhiều Chức sắc chuyên môn soạn thảo.

Trân trọng kính cẩn dâng lên cầu xin Đức Ngài từ bi phê chuẩn để ban hành cho toàn đạo thi hành. Kính dâng.

– *Phê chuẩn và ban hành, nhưng sau này có khuyết điểm thì được chỉnh lại, do Hội Thánh Lương Đài quyết định.*

Lão ban ơn cho toàn đạo.

THẮNG.

406. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, 21-12-Ất Mão (dl 21-1-1976).*

Phò loan: Bảo Đạo - Khai Đạo.

Hầu đàn: Ngọc Đầu Sư, chư Chức sắc Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài nam nữ.

Hầu bút: Giám Đạo Lê Minh Khuyên.

HỘ PHÁP

Chào Khai Đạo, Bảo Đạo, mấy em Chức sắc Hiệp Thiên cùng Chức sắc Cửu Trùng Đài nam nữ.

Bản đạo rất vui mừng là quý bạn đã chung lo nghiệp Đạo.

Bản đạo chấp thuận cho cấp cơ HỢI và KIẾT phò loan nơi Cung Đạo Đền Thánh.

Bản đạo sẽ đến chỉ giáo thêm.

Xin kiếu.

THẮNG.

407. **CUNG ĐẠO ĐẾN THÁNH**, đêm 23-12-Ất Mão (dl 23-1-1976).

Hồi 19 giờ 10.

Phò loan: *Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn Văn Hợi - Chương Ấn Nguyễn Văn Kiệt.*

Hầu đàn: *Bảo Đạo, Khai Đạo, Thượng Đâu Sư, Ngọc Đâu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT nam nữ.*

Chép bút: *Giám Đạo Lê Minh Khuyên, Sĩ Tài Nguyễn Thanh Hùng.*

THƯỢNG PHẨM

Chào chư Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng.
Tiếp Dẫn Đạo Nhơn chấp cơ, có Bản đạo trợ
lực; còn Chương Ấn có Đức Hộ Pháp hộ trì.
Chờ Đức Hộ Pháp giáng đàn. THĂNG.

HỘ PHÁP CHƯƠNG QUÂN HIỆP THIÊN ĐÀI

Chào các bạn Thời Quân và nhị vị Đầu Sư, cùng chư
Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng nam nữ.

Mừng **Khai Đạo** và mời đến để Bản đạo dặn việc.
Đã đến hồi hiền hữu lãnh trọng trách **Quyển Chương
Quân Hiệp Thiên Đài** thay Bản đạo. Vậy hiền hữu cố
lo sứ mạng nặng nề mà Bản đạo đợi ngày giao phó nghe.

Hiền hữu nên nhớ rằng: HTĐ là phải vô tư, bảo thủ
chơn truyền và luật pháp. “*Chẳng ai qua luật mà HTĐ
chẳng biết.*” Ấy vậy, Đạo còn là HTĐ vẫn còn.

Nay Thời Quân đã về gần hết, có lẽ hiền hữu là người
thay Bản đạo chót hết mà chớ!

Hiền hữu nên nghĩ, nghiệp Hiệp Thiên là quan trọng

cho sự tồn tại của Đại Đạo thì *mở ra rộng rãi tuyển chọn các em Chức sắc Hiệp Thiên Đài để tuyển vào Pháp, Đạo, Thế cho có người nối chí các anh của họ mà lo đại nghiệp*. Mong hiền hữu để tâm thương họ.

Vận mạng Đạo, Đời chuyển biến là do Thiên thơ dĩ định cả. Những Chức sắc Thiên phong Nhị Hữu hình Đài cổ vâng chơn truyền và Đạo pháp là vững cả. Đó là ý muốn của Chí Tôn đã định trước khi khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Bản đạo nhận thấy hiền hữu cố tâm lo Đạo là điều Bản đạo mừng hơn hết.

Từ ngày hiền hữu vượt qua tử thân là ý muốn của Bản đạo đó. Vậy hiền hữu cố gắng nhé! Mọi việc thắc mắc có các bạn Thời Quân giúp ý kiến hoặc đem ra nghị thảo nơi Hội Thánh Hiệp Thiên Đài để giải quyết.

Bảo Đạo cố tâm giúp Khai Đạo trong trọng trách này nghe! Mặc dầu hiền hữu có đa sự nơi chánh phủ và Ban Thế Đạo, cứ cầu nguyện, có Bản đạo trợ giúp thành công.

Bản đạo ban phép lành cho toàn thể.

THĂNG.

408. *GIÁO TÔNG ĐƯỜNG, ngày 20-2-Bính Thìn (dl 20-3-1976). Hồi 15 giờ 20.*

Phò loan: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Nguyễn Văn Hợi - Chương Ấn Nguyễn Văn Kiệt.

Hầu đàn: Bảo Đạo, Ngọc Đầu Sư, Quyển Nữ Chánh Phối Sư, chư Chức sắc HTĐ.

Chép bút: Sĩ Tài Nguyễn Thanh Hùng.

KHAIDẠO

Xin chào Bảo Đạo, Đầu Sư, chư Chức sắc nam nữ có mặt nơi đây.

Bần tăng được lệnh về gấp. Các bạn chớ thắc mắc vì sự qui Tiên gấp của Bần tăng, bởi có lệnh Ngọc Hư. Một điều đáng tiếc là Bần tăng đã lãnh lệnh của Ngự Mã Thiên Quân Hộ Pháp Chương Quán Hiệp Thiên Đài mà chưa thực hành gì cả.

Như vậy, hiền huynh Bảo Đạo và Hiến Đạo tiếp tục chung tâm hiệp trí lãnh đạo Hiệp Thiên Đài y theo lời dạy của Đức Hộ Pháp.

Nếu Hiến Đạo vì bệnh không thể thường trực tại Tòa Thánh Tây Ninh thì hiền huynh **Bảo Đạo nhận phần Quyền Chương Quán Hiệp Thiên Đài** thế cho Bần tăng và cứ thực hành y như lời chỉ giáo của Đức Ngài tại Cung Đạo.

Đức Hộ Pháp căn dặn chư Thời Quân còn tại thế cố bảo thủ chơn truyền và Đạo pháp, vì chư Chức sắc lưỡng Đài hành đạo ngoài lời dạy của Đức Chí Tôn và các Đấng từ ngày khai Đạo, vi phạm Thiên điều và bị chư Thần Thánh lánh xa không ủng hộ, bằng cứ cho Kim Quang Sư cho lệnh Quỷ vương cảm dỗ và thâu làm môn đệ là khác!

Chừng ấy, công nghiệp khổ hạnh của chư Chúc sắc đều bị phế bỏ hết.

Vậy, Bảo Đạo hiền huynh cần mạnh dạn nhắc nhở Chúc sắc HTĐ cố gìn giữ luật pháp. Đó là đặc ân đối với Chúc sắc nam nữ, chớ có gì e ngại.

Đức Hộ Pháp dặn Bảo Đạo và Hiền Đạo cố dìu dẫn Hội Thánh Phước Thiện và bắt buộc họ phải thi hành phước thiện theo Đạo Luật đã định. Nếu sai lạc chủ nghĩa phước thiện là chư Chúc sắc “*Thập nhị đẳng cấp thiênng liêng*” phế vong trách nhiệm, bị Thiên điều trừng trị mà còn bị án bất tuân lệnh của Hộ Pháp mà chớ!

Bản tăng bảo rằng chúng cố thật hành cho chín chắn, sau này sẽ thấy thành công mỹ mãn mà cũng chính Đức Hộ Pháp tuyên dương công nghiệp tại Ngọc Hư Cung đó.

Về bài tài, đợi Bản tăng thương lượng rồi rồi sẽ gửi. Tái cầu. Xin kiếu.

THĂNG.

TÁI CẦU:
HỒI 16 GIỜ 10

THÁNH HIẾN

Xin chào hiền huynh Bảo Đạo, Ngọc Đầu Sư, chư Chúc sắc nam nữ lưỡng Đài.

Tệ Thánh vâng lệnh hiền huynh Khai Đạo đem bốn câu tài như sau đây:

KHAI mở Cao Đài độ chúng sanh,
ĐẠO mẫu giải thoát giống dân lành.
CHƠN truyền cổ vện đạo nhà vũng,
QUÁN chủ dân quyền dứt chiến tranh.

Xin phép cho Tệ Thánh âm hao cùng La Kiết và Hợi.

Nếu lúc nọ, “moi” không đến kịp thì hai đứa con của La Hợi bị khổn và tiêu phần nào tài sản mà chớ! Từ đây hai bạn có gì khó, kêu “moi” giúp nghe. Xin thăng.

Sau ngày 30-4-1975, HTĐ chỉ còn 4 vị Thời Quân tại thế: Hiến Pháp, Hiến Đạo, Khai Đạo và Bảo Đạo.

Ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức làm Chương Quân HTĐ, đăng Tiên ngày 15-12-Ất Mão (15-1-1976).

Ngài Khai Đạo Phạm Tấn Đãi lên cầm Quyền Chương quân HTĐ được hơn 1 tháng thì đăng Tiên ngày 19-2-Bính Thìn (dl 19-3-1976).

Ngài Hiến Đạo Phạm Văn Tươi bị bệnh nhiều nên trở về dưỡng bệnh tại tư gia ở Sài Gòn và đăng Tiên ngày 8-4-Bính Thìn (dl 6-5-1976).

Chỉ còn lại một mình Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa cầm quyền HTĐ điều hành việc Đạo.

409. **CUNG ĐẠO ĐỀN THÁNH**, đêm 1-3-Bính Thìn (dl 31-3-1976).
Hồi 1 giờ 50.
Phò loan: Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Hợi - Chương Ấn Kiết.
Hầu đàn: Bảo Đạo, Thượng Đâu Sư, Ngọc Đâu Sư, chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, PT và toàn đạo nam nữ.
Chép bút: Giám Đạo Lê Minh Khuyên, Sĩ Tài Nguyễn Thanh Hùng.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Bảo Đạo, chư Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng nam nữ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhơn nâng loan, có Bản đạo trợ sức, còn Chương Ấn có Hộ Pháp hộ trì.

Bảo Đạo! Có Ca Bảo Đạo nhắc lời hiền hữu cố giữ chánh tâm và chí khí tướng soái của mình để thi hành sứ mạng của Hiệp Thiên Đài giao phó, đừng nao núng, bên cạnh hiền hữu còn có Người theo dõi và ám trợ, ngoài ra còn có Bản đạo mà chớ!

Huyền cơ chuẩn bị, Đức Hộ Pháp giảng đàn.

THĂNG.

HỘ PHÁP

Chào Bảo Đạo, chư Chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng nam nữ.

Cười... Có sự bảo lãnh của **Ca Bảo Đạo**, Bản đạo nhận hiền hữu cầm quyền *Quyển Chương Quản Hiệp Thiên Đài* thể Khai Đạo.

Cười... HTĐ cần có một số Chức sắc giúp năng lực

để bảo thủ Đạo quyền, mà cũng có phúc nghị của Khai Đạo, Quyền Chương Quán HTĐ.

Bản đạo quyết định:

Thăng cấp cho chư Chức sắc HTĐ từ phẩm Sĩ Tài đợt đầu tới cấp Tiếp Dẫn Đạo Nhơn, mỗi vị mỗi phẩm được thăng nhứt cấp.

Vậy, Bảo Đạo Quyền Chương Quán Hiệp Thiên Đài triệu tập Hội Thánh Hiệp Thiên Đài để kiểm danh sách rồi chính hiền hữu lập Thánh Lịnh liên, bên cạnh đề: *Phê chuẩn Hộ Pháp Chương Quán Hiệp Thiên Đài Phạm Công Tắc*, nghe à!

Bảo Đạo bạch:

– Sĩ Tài lên một cấp thì dễ, còn Tiếp Dẫn Đạo Nhơn đã tột bậc rồi, còn lên phẩm nào?

– Hiền hữu đem ra Hội Thánh Hiệp Thiên Đài bàn tính với hiền hữu để lấy quyết nghị dâng lên Bản đạo sẽ định sau.

Bảo Đạo cứ làm Thiên mạng phú giao, chắc chắn hiền hữu không lẽ loi đầu mà sợ, *vì từ đây lần lượt có Thời Quán đến.*

Từ đây, hiền hữu được cấu cơ học hỏi tại Hộ Pháp Đường, có Khai Đạo đến giúp ý kiến.

Bản đạo ban ơn cho tất cả.

THĂNG.

THÁNHNGÔN SƯU TẬP – TOÀN TẬP

ẤT SỬU (1925) – TÂN HỢI (1971)

SƯU TẬP: HIỂN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG